

Επιτημονή των γύρων σου
Τασιγκάνη Στρέας

επί Μαυροβούνιος

13/1/904
Επιτημονή των γύρων σου
Τασιγκάνη Στρέας

Στρέας

1863.28

ΕΡΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΣΥΝΤΑΞΘΕΝ ΜΕΝ

ΥΠΟ

Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Α'. Γυμνασίου Ἀθηνῶν,

ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΕ

Ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνη τῷ^ν Καταστημάτωρ τῷ^ν τέκνων

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ,

Πρὸς χρήσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τῶν σπουδαστῶν
τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.
(Οδός Ερμοῦ, Πλατεῖα Συντάγματος, Αριθ. 4.)

1863.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΖΗΧΙΓΜΑΝΤΗ ΖΗΧΙΛΛΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

οντ

ΤΟΔΙΜΟΝΟΙΟ Λ. Ι.

Επίσημη Επικούρεια Τάξης Συγκρότησης

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Επίσημη Επικούρεια Τάξης Συγκρότησης από την Επιχειρησιακή Ένωση Ελλάδος

ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Επίσημη Επικούρεια Τάξης Συγκρότησης από την Επιχειρησιακή Ένωση Ελλάδος
Επίσημη Επικούρεια Τάξης Συγκρότησης

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΟΜΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
Επίσημη Επικούρεια Τάξης Συγκρότησης (Επίσημη Επικούρεια Τάξης Συγκρότησης)

1881

ενδέοντας θεού τίκτου αυτόν την προστάσιν είναι νοούμενός ἐστιν
τοῦτο τὸ σπέσσιν γένος τοῦ ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ παρούσης Γραμματικῆς τὴν ἔκδοσιν χρεωστῶ κυρίως εἰς
τὴν ἀδελφικὴν καὶ ἐπίμογον προτροπὴν τοῦ ἀξιοτίμου Κυρίου Δημήτριου Κορομηλᾶ, ὅστις οὕτε κόπων οὔτε δαπάνης ἐφείσθη ἵνα δημιουργεῖσθαι τὸ ἔργον τοῦτο. Όμολογῶ μάλιστα ὅτι ἄγεν τῶν φιλικῶν αὐτοῦ προσπαθειῶν οὐδέποτε ἵσως ἀπεφάσιζον τὴν ἔκδοσιν Γαλλικῆς Γραμματικῆς, καθόσον ἀφθονίᾳ μᾶλλον ἡ Ἑλλειψις ὑπάρχει τοιούτου βιβλίου, καὶ διότι τινὲς τῶν ἐν χρήσται Γραμματικῶν εἰναι λίαν εὐμέθοδοι καὶ κατάλληλοι πρὸς διδασκαλίαν. τῶν ἐν τοῖς Σχολείοις καὶ Γυμνασίοις φοιτώντων Ἐλληνοπατέρων, καὶ τοιαύτῃ εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ἡ τοῦ Κυρίου Καρατούτσα, ὡς σύντομος καὶ περιληπτικῆς συγάπτουσα τὸ εὐμέθοδον τοῦ Noël et Chapsal πρὸς τὸ Ἐλληνικὸν σύστημα τῆς γραμματικῆς διδασκαλίας· ἀξία λόγου εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ Κυρίου Desrues τοῦ ὄποιου τὸ ἔργον εἶναι πλήρες κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γραμματικῶν παρατηρήσεων καὶ τὸν παραλληλισμὸν γαλλικῶν τιγῶν ἴδιωτισμῶν πρὸς τοὺς Ἑλληνικούς· δὲν πρέπει δὲ γ' ἀποσιωπήσωμεν καὶ τὸ τοῦ Κυρίου Καμβιώλου ἔργον, ὡς πληρέστερον τῶν ἄλλων καὶ μετὰ πολλῆς φιλοπονίας γενόμενον, φιλότιμηντος τοῦ ἀνδρὸς γὰρ ὑπερβῇ πάσας τὰς ἀναφυομένας δυσκολίας εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μαθήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχον πάντοτε κατὰ νοοῦν νὰ ἐκδώσω γραμματικὴν πληρεστέραν πάσης ἄλλης προηγουμένης, γάριν τῶν μαθητῶν τοὺς ὄποιους ἐδίδαξα, καὶ κατὰ παρακίνησιν πολλῶν φίλων οἵτινες ἥλπιζον ὅτι ἡδύγαντο νὰ εὑρῶσι λελυμένας πολλὰς τῶν ἀποριῶν ὅσαι παρουσιάζονται συνήθως εἰς πᾶσαν γλῶσσαν τῆς ὄποιας ἐπιθυμεῖ τις νὰ τηρήσῃ ἀκριβῶς τοὺς ὅρους, καὶ τὸν ἴδιαζοντα εἰς αὐτὴν χαρακτηρά, ἐνέδωκα μᾶλλον εἰς τὴν προθυμίαν τῆς καρδίας μου, ἡ εἰς τὴν σκέψιν τῶν δυσχερειῶν τοῦ ἀγῶνος τὸν ὄποιον ἀνεδέχθη, καὶ ἐν τῇ πεποίθησει προσέτει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἦναι οὐδενὸς ἄλλου κατώτερον κατὰ τὴν συνείδησιν καὶ τὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὁφελείας, ὡς δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς διδάσκαλούς καὶ εἰς διδασκομένους. Δὲν μὲν διέψυγε δὲ τῆς σκέψεως ὅτι ἡ πρώτη ἔκδοσις ἔμελλε γὰρ ἦναι λίαν ἀτελῆς ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῆς ὅλης, καὶ

τὸ εὐμέθιδον τῆς διδασκαλίας, καθόσον ἔνεκα τοῦ πολιτικοῦ σάλου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκυμαίνετο ἀπαστὴ πολιτεῖα, ή ὅλη ἐδίδετο ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως καὶ συγκεκυμένως, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου παρειτέφρησαν ἀτυχῶς πλεῖστα τυπογραφικὰ ἀμαρτήματα· τὸ μὲν ἐξ ἴδιας μου ἀπειρίας περὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ δὲ ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἡτις οὐδένα ἀφῆκεν ἀνεπηρέαστον. Οὐχ ἡττον ὅμως, λέγω μετὰ πεποιηθεως, ὅτι πᾶν ἄλλο τυπογραφικὸν κατάστημα δὲν ἡδύνατο, ν' ἀναδεχθῆ τοιοῦτον βάρος ἔνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων μεταβολῶν τὰς ὄποιας ἐπέφερον κατὰ τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια, καὶ ταῦτα ὡς ἐκ τῆς ἡθικῆς καὶ διανοητικῆς καταστάσεως ἐν ᾧ εὑρισκόμην ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολιτικῆς τρικυμίας, τῆς ὄποιας οὐδεμίαν διέθλεπον εὐτυχῆ καὶ ταχεῖαν διέξοδον, καὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τοῦ γοδὸς καὶ τῆς καρδίας μου ἐξήτουν παρηγορίαν εἰς τὴν σύνταξιν γραμματικῆς, ἐάν τοιάρχη τι κοινὸν μεταξὺ καρδίας καὶ γραμματικῆς!

Αλλὰ τὸ Τυπογραφικὸν Κατάστημα, διεισινόμενον ὑπὸ ἀνδρὸς νοήμονος, ἐνεργητικωτάτου καὶ πεφωτισμένου, ὑπέστη μέχρι τέλους τὸν ὄποιον ἀνεδέχθη ἀγῶνα καὶ ἐπεραιώσει τὸ μακρὸν τοῦτο ἔργον.

Χρεωτῶ προσέτι καὶ ἐγὼ καὶ ἡ νεολαία μεγίστην χάριν εἰς τὰ καταστήματα τοῦ μακαρίου Ἀνδρέου Κορομηλᾶ διὰ τὸ εὐώνυτον τοῦ βιβλίου, καθότι ἐνῷ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν γραμματικῶν ἔκαστον φύλλον ἐτιμᾶτο 25—30 λεπτῶν, η τιμὴ τῆς παρούσης προσδιωρίσθη εἰς δέκα μόνον λεπτά· τὸ ὄποιον δὲν εἶναι μικρὸν πλεονέκτημα δι' ἡμᾶς, τὰ γνήσια τῶν προγόνων ἡμῶν τέκνα, διὰ τὸ ἀφιλονείκητον ἀληροδότημα τὸ ὄποιον κατέλιπον εἰς ἡμᾶς, τὴν πτωχείαν ἐκτὸς τούτου ἐδόθησαν δωρεάν εἰς ἐγδεεῖς μαθητὰς πλεῖστα ἀντίτιυπα γραμματικῆς καὶ χρηστομαθείας.

Ισως τινὲς θέλουσιν ἐπιφέρει μῶμον εἰς τὴν παροῦσαν γραμματικὴν, διὰ τοὺς δρισμοὺς τῶν μερῶν τοῦ λόγου, τοὺς ὄποιους κρίνουσιν ὡς ὀλως περιττοὺς πρὸς νέους γινώσκοντας ἥδη τὰ τοιαῦτα ἐντελῶς· ἀλλ' εὖλον ἐρωτήσωμεν κατὰ τί δύνανται νὰ βλάψωσιν οἱ δρισμοί; μήπως ὑποχρεοῦται ὁ μαθητὴς ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ μάθῃ ὅτι ἥδη γινώσκει; καὶ ἀπεναντίας, εὖλον τυχόν ἡ γραμματικὴ περιέλθῃ εἰς χειρας ἀνθρώπου οὐδεμίαν ἔχοντος γνῶσιν τῶν μερῶν τοῦ λόγου καὶ τῶν δρισμῶν αὐτῶν, ὄποιαν ἰδέαν δύνανται νὰ μορφώσῃ εἰς τὸ πνεῦμά του περὶ τούτων, ὅταν τὸ βιβλίον αὐτὸ, τὸ ὄποιον εἴγας προωρισμένον πρὸς τοιοῦταν σκοπὸν, οὐδεμίαν περὶ τούτου ποιεῖ-

ται μνείαν; μήπως πρέπει ν' ἀποφύγωμεν τοὺς ὄρισμοὺς χάριν συντομίας ή χάριν οἰκονομίας; ως πρὸς τὸ πρῶτον, εὔκολον εἶναι νὰ θεραπευθῇ τὸ πρᾶγμα δταν παρατρέξῃ τοὺς ὄρισμοὺς ὃ γινώσκων αὐτοὺς ἐντελῶς· ως πρὸς τὴν οἰκονομίαν, εἶναι ἵσως ἀντικείμενον ἂξον προσοχῆς διὰ τὸν Ἐξηγηταβελόνην τοῦ Μολιέρου, διότι δῆλοι οὗτοι οἱ ὄρισμοὶ δύνανται νὰ καταλάθωσιν ἐν μόνον τέταρτον τοῦ φύλλου, ὅπερ εἶναι τριῶν ἀξίας· ἀλλ' ὁ ἔχων ἀνάγκην τῶν ὄρισμῶν θεωρεῖ ώς εὐτύχημα τούτους.

Ἐκτὸς τῆς πληθύνος τῶν γραμματικῶν ἑξεδόθησαν πολλὰ καὶ διάφορα ἄλλα διδακτικὰ συγγράμματα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς καὶ τελευταῖον ἡ περιβόητος τοῦ Ὀλλενδόρφου Μέθοδος ἡτις περιέβαλεν ἀπασταν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν νεώτερον κόσμον· εἰς δῆλα τὰ ἔθνη καὶ εἰς δῆλα τὰς γλώσσας εὑρίσκει τις ἔμπροσθέν του, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς παντὸς ἄλλου διδακτικοῦ βιβλίου τὴν μέθοδον ταύτην. Τοῦ ἀξιολόγου δὲ τούτου συγγράμματος ἐγένοντο καὶ εἰς Σμύρνην καὶ εἰς Ἀθήνας μεταφράσσεις διὰ τοὺς σπουδάζοντας τὴν Γαλλικὴν Ἐλληνας, ἀλλὰ τελειοτέρα πασῶν τῶν ἄλλων εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ ἐν τοῖς καταστήμασιν Ἀγρ. Κοροκλῆ. ἑκδοθεῖσα, ως βιβίνουσα ἐπὶ τῶν τύπων καὶ καγιών τῆς γραμματικῆς, τοὺς ὄποιους ἐφερμόζει ἀκριβῶς εἰς τὸ προτακτικὸν γέρος, καὶ ώς διαστέλλουσα λίαν σαφῶς τὸ περὶ γένους, μηδὲν παρατρέχουσα καὶ τὸ λεκτικὸν τὸ ὄποιον εἰς τὰς προηγουμένας ἑκδόσεις ὀλίγον, ως φαίνεται, ἐλήφθη ὑπὸ ὅψιν. Κατέστη δὲ ἡ μέθοδος αὕτη σχεδὸν ἀναπόφευκτος εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἔχασκειθῶσι καλῶς εἰς τοὺς ἰδιωτισμοὺς τῆς γλώσσης, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τῆς συγκαγαστροφῆς τριβήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἀπριλίου 1863.

Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΛΕΣΩΝΙΔΑΣ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

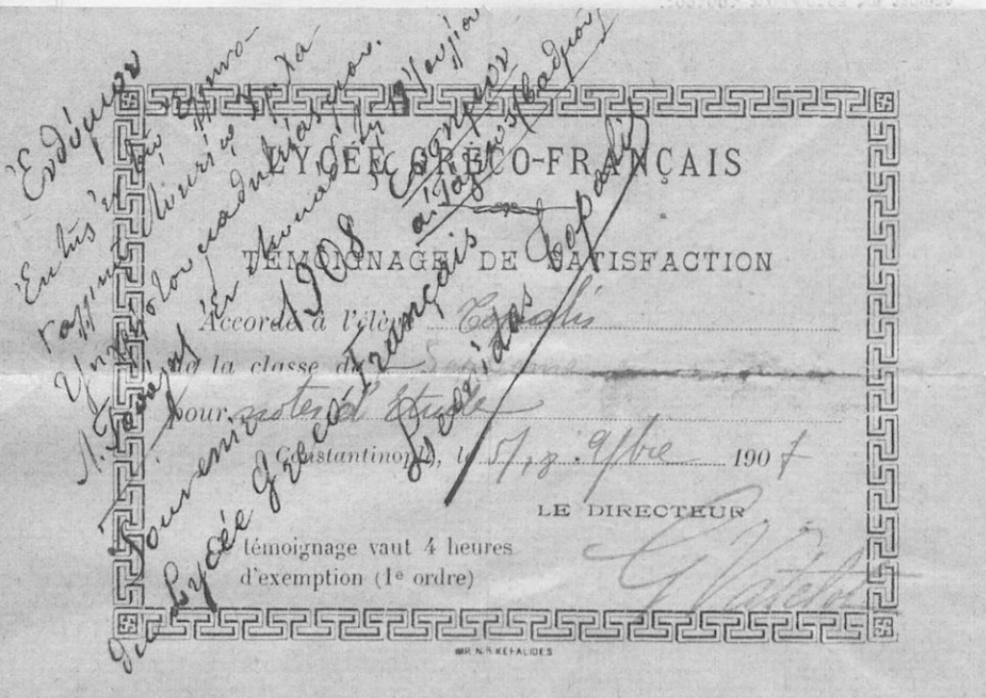
Περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν.

§. 1. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ γλώσσης τινὸς περιλαμβάνει, ἡ τούλαχιστον ὑποθέτει ὅτι περιλαμβάνει, τοὺς κανόνας καθ' οὓς αὗτη πρέπει νὰ λαλῆται καὶ νὰ γράφηται.

Τὰ γράμματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰναι τὰ ἑξῆς.

A, a (α).	N, n (ἐν ἢ νε).
B, b ([μ]πε) (*).	O, o (ο).
C, c (σὲ ἢ κα).	P, p (πε).
D, d ([ν]τε) (*).	Q, q (κιων ἢ κε).
E, e (ε).	R, r (έρ ἢ ρε).
F, f (έφ ἢ φέ).	S, s (ες ἢ σε).
G, g (ζὲ ἢ γγά).	T, t (τε).
H, h (ἄς, asc[e] ἵταλιζτ).	U, u (ιού).
I, i (ι).	V, v (θε).
J, j (ζ!)-.	W, w (τουπτλ [διπλοῦν] θε).
K, k (χά).	X, x (ιξ ἢ ξε).
L, l (έλ ἢ λε).	Y, y (ιγρέκ, υ).
M, m (έμ, με).	Z, z (ζετ, ζέ).

(*) Η ὀνομασία καὶ ὁ ἔχος τινῶν Γαλλικῶν γραμμάτων δὲν δύνανται νὰ (ΓΡΑΜΜ., ΟΙΚΟΝ, ΜΙΚΡΑ)

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν.

§. 1. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ γλώσσης τινὸς περιλαμβάνει, ἡ τούλαχιστον ὑποτίθεται ὅτι περιλαμβάνει, τοὺς κανόνας καθ' οὓς αὕτη πρέπει νὰ λαλῆται καὶ νὰ γράφηται.

Τὰ γράμματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἶναι τὰ ἑξῆς.

A, a (α).	N, n (ἐν ἢ νε).
B, b ([υ]πε) (*).	O, o (ο).
C, c (σὲ ἢ κα).	P, p (πε).
D, d ([υ]τε) (*).	Q, q (κισὺ ἢ κε).
E, e (ε).	R, r (έρ ἢ ρε).
F, f (έφ ἢ φε).	S, s (ες ἢ σε).
G, g (ζὲ ἢ γγὲ).	T, t (τε).
H, h (ἄς, asc[e] ἱταλιζὲ).	U, u (ιού).
I, i (ι).	V, v (θε).
J, j (ζι).	W, w (τουπλ [διπλοῦν] θε).
K, k (κά).	X, x (ιξ ἢ ξε).
L, l (έλ ἢ λε).	Y, y (ιγρέκ, υ).
M, m (έμ, με).	Z, z (ζετ, ζέ).

(*) Η δονομασία καὶ ὁ ἔχος τινῶν Γαλλικῶν γραμμάτων δὲν δύνανται νὰ (ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ, ΜΙΚΡΑ)

Τὰ γράμματα ταῦτα διαιροῦνται, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, εἰς φωνήγεντα (voyelles), καὶ εἰς σύμφωνα (consonnes). Καὶ τὰ μὲν φωνήγεντα εἶναι α==α, ε==ε, ι==ι, ο==ο, υ==υ, γ==υ ἢ ι. Ἐκ τούτων δὲ σχηματίζονται δίφθογγοι (diphthongues), καὶ τρίφθογγοι (triphthongues).

Δίφθογγοι

ai == ai
au == ω
ay == αι·ι
ei == αι·ι
eu == (*)
ey == αι·ι
oi == ουά, οχ
ou == ου.

Τρίφθογγοι

eau == ω
oeu == eu (*)
ieu == οε (*)
oei == eu (*)
oeu == eu (*).

Περὶ δὲ τῆς προφορᾶς τούτων ἀπάντων θέλομεν ἀγαρέει κατωτέρω ἐκτεγέστερον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

Α, α.

§. 2. Τὸ Γαλλικὸν Α (α) προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον α ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει λέξεως· συγδυαζόμενον δὲ μετ' ἄλλων φωνήντων, ἀποτελεῖ δίφθογγον ἢ τρίφθογγον μετ' αὐτῶν ὡς ἀγωτέρω.

Τὸ α μετὰ τοῦ i ἀποτελεῖ τὴν δίφθογγον αἱ προφερομένην ὡς τὴν ἐλληνικὴν αἱ ἀπογωρίζονται δὲ τὰ δύο φωνήγεντα, προφερόμενα ἔκαστον κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἥχον, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐπὶ τοῦ i τὰ δύο

παρασταθῶσιν ἀκριβῶς δι' Ἑλληνικῶν. Τοιαῦτα εἶναι τὸ b, d, g, h, j, q, u. καθὼς καὶ ὁ συνδυασμὸς τινῶν ἐξ αὐτῶν· ὡς τοῦ ch, gn, ail ἢ aille ἢ συνδυασμὸς τοῦ ευ, οευ, οει. Ἀντὶ δὲ τοῦ μπέ, πρὸς παράστασιν τοῦ γαλλικοῦ b, μεταχειρίζόμενα τὸ π̄, διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι πρέπει μὲν ν' ἀκούηται ὁ βομβίσμὸς τοῦ Γαλλικοῦ b, ἀλλὰ ν' ἀποσιωπᾶται· ἐντελῶς τὸ μ̄ τὸ αὐτὸν ἐννοεῖται ἢ περὶ τοῦ d, παρισταμένου διὰ τοῦ i, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ N.

(*) Ἡ δίφθογγος ευ δύναται, ὡς ἔγγιστα νὰ παρασταθῇ δι' ἐλληνικῶν γραμμάτων οὕτω πως ειοῦν, δηλ. ὁ ἥχος τοῦ ε καὶ τοῦ ιου νὰ συμπροφέρωνται ταύτοχρόνως, χωρὶς ν' ἀκούηται οὐδετέρου τούτων ἡ φωνὴ, ἢ καὶ διὰ τοῦ ο καὶ ε συγχρόνως προφερομένων διὰ μιᾶς ἐκπομπῆς τῆς φωνῆς· τοῦτο βεβαίως γίνεται καταληπτὸν διὰ μόνης τῆς ζώσης διδασκαλίας.

διαλυτικά, ως haïr ([χ]αιρ, μισῶ), οπερ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οἷον ἀτόπιος, ἀτέστω κ.τ.λ.

Τὸ αἱ προηγουμένον τοῦ I καὶ συλλαβιζόμενον μετ' αὐτοῦ προφέρεται ως αγ[ι], χωρὶς ὅμως νὰ ἀκούηται τὸ γε, ως travail (τραβάγ[ι] ἔργον, ἔργασία).

Εἶναι δὲ ἄξφωνον εἰς τὰς λέξεις Taon (τῶν, οἰστρος, μύσψ), Saon (Σῶν, δ "Αραρις, ποταμὸς τῆς Γαλλίας), toast (τωστ, πρόποσις) (*).

Τὸ αἱ πρὸ τοῦ ι ἀποτελεῖ τὴν δίφθογγον αἱ προφερομένην ως τὸ ἡμέτερον αἱ, ως saut (σῶ, πήδημα), sauter (σωτὲ, πηδῶ). ὅταν δὲ ὑπάρχωσιν ἐπὶ τοῦ ι τὰ διαλυτικά, τότε τὰ δύο φωνήεντα προφέρονται ἀποκεχωρισμένα, ἕκαστον κατὰ τὴν ἴδιαν αὐτοῦ φωνὴν, οἷον, Saül (Σα-ιούλ, Σαούλ).

Τὸ αἱ πρὸ τοῦ γ προφέρεται ως αἱ, τὸ δὲ γ ἐπομένου συμφώνου, ἀναλύεται εἰς δύο ιι, τῶν ὃποιων τὸ πρῶτον ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ α τὴν δίφθογγον αἱ, τὸ δὲ δεύτερον φυλάττει τὴν γνησίαν αὐτοῦ φωνὴν, ως pays (παι-ι, χώρα), paysan (παι-ι-ζάν, χωρικός), ἐκτὸς ἔξαιρέσεων τινῶν.

E, e.

§. 3. Τὸ Γαλλικὸν E (e) προφέρεται ως τὸ ἡμέτερον ε· ἀλλ' εἶναι τεσσάρων εἰδῶν.

a'. Ε (e) δλως ἄξφωνον (muet), ως il parle (ιλ παρλ, ὅμιλει), καὶ ἐν γένει ἐν τέλει λέξεως ἀευ τόνου καὶ ἀνευ συμφώνου, τὸ ε μένει ἄξφωνον.

b'. Ε (e) ἡμίφωνον ἡ ἡμίκλεισον (demi fermé) ἡ σχεδὸν ἄξφωνον (presque muet), οἷον τὰ μονοσύλλαβα μόρια ce, de, le κτλ.

γ'. Έ (é) κλεισὸν (fermé), οἷον bonté (ποντέ, καλοκαγαθία).

δ'. Έ (é) ἀνοικτὸν (ouvert), καὶ ἡ περισπώμενον (circonflexe), προφερόμενον δὲ ως τὸ ἀνοικτὸν ἡ, οἷον la prière (λα πριέρ, ἡ προσευχή), la tête (λα φαῖτ, ἡ ἑօρτη). τελευτῶν προφέρεται καὶ ως ἡ δίφθογγος ει. (ἰδε περὶ τούτου τὴν ἔκτενεστέραν Γραμμ. σελ. 7).

Τὸ ε πρὸ τοῦ ι ἀποτελεῖ δίφθογγον προφερομένην ως ἡ αἱ, οἷον peine (πὲν, κόπος, λύπη).

Εἰς τὴν δίφθογγον ἔι, ὅταν τὸ έ ἔχῃ τόνον, τότε ἔκάτερόν τῶν φω-

(*) Δέξις Ἀγγλική.

γνέντων προφέρεται κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἡγόν, ὡς οβέρ (οὐετέρ, ὑπακούω).

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ḥη π προφέρεται ὡς α ὅταν συλλαβίζηται μετ' αὐτῶν, ὡς emporter (ανπορτέ, ἀπάγω), prudemment (πριουτάμαγ, φρονήμως), entrer (ἀντρέ, εἰσέρχομαι), ennuier (αν-ιου-ιὲ, ἐνοχλῶ) κτλ.

Ἐξαιρέσεις.

ἀ. Ἐὰν μετὰ τὰ δύω ππ ἀκολουθῇ ε ἄφωνον, τὸ προγηγούμενον ε (τῶν δύω ππ προφέρεται ὡς ε, οἶον ennemi (ε[ν]εμί, ἔχθρός).

β. Ἐὰν τὸ ε τὸ πρὸ τοῦ μ ḥη π δὲν συλλαβίζηται μετ' αὐτῶν ἀλλὰ μεμονωμένον ḥη μετὰ τοῦ προγηγούμενου συμφώνου, τότε φυλάττει τὴν φυσικὴν φωνὴν του, ὡς é-man-ci-per (εμανσιπέ, ἀπελευθερώνω), promener (προμενέ, περιδιαβάζω).

γ'. Εἰς τὴν κατάληξιν iεν τὸ ληχτικὸν ε, καίτοι πρὸ τοῦ π, μετὰ τοῦ ὄποιου συλλαβίζεται, φυλάττει ὡσαύτως τὴν φυσικὴν αὐτοῦ φωνὴν, ὡς rien (ρίεν, μηδέν), le mien (λ[ε] μὲν, ὁ ἐμός), καθὼς καὶ εἰς τινας ἐξαιρέσεις, οἶον examen (εγγῖαμὲν, ἐξέτασις), hymen (ὑμὲν, ὑμέναιος) κτλ. (*)

Τὸ ε μετὰ τοῦ π προφέρεται τὴν δίφθογγον eu..

I, i.

§. 4. Τὸ Γαλλικὸν I (i) προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον ι, ὡς imiter (ιμιτή, μιμοῦμαι).

Τὸ i πρὸ τοῦ μ ḥη π, συλλαβίζόμενον μετ' αὐτῶν, προφέρεται ὡς ε π. χ. impossible (ε[ν]ποσίπλε, ἀδύνατον), inconstant (ε[ν]-κοστᾶ[ν] (**), ἀστατος). Επομένων δύω ππ ḥη δύω ππ φυλάττει τὴν φυσικὴν φωνὴν του, ὡς immortel (ιμορτέλ, ἀθάνατος), innocent (ινοσὰ[ν], ἀθῶσ).

O, o.

§. 5. Τὸ Γαλλικὸν ο προφέρεται, ἐν γένει, ὡς τὸ ἡμέτερον ο, καὶ εἴναι ὅτε μὲν μακρὸν, ὅτε δὲ βραχύ.

Τὸ ο μετὰ τοῦ α δὲν ἀποτελεῖ δίφθογγον ἀλλὰ προφέρονται, ἐκάτερον κατὰ τὴν ἴδιαν αὐτοῦ φωνὴν, ὡς coaguler (κοαγγιουλὲ, συμπή-

(*) Ἰδε περὶ τούτου τὴν ἐκτενεστέραν Γραμματικήν.

(**) Τὰ ἐν παρενθέσει εὐρισκόμενα [ν] ḥη [ε] σημαίνουσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ προφέρωνται καθαρῶς (τὸ μὲν ν δηλ. ν ἀκούηται ἀνεπαισθήτως καὶ διὰ τῆς ἡτούδης, τὸ δὲ ε, μόλις ν ἀκούηται, ὡς ἐὰν ἦτο τὸ ἡμίους ἐνὸς βραχέος ε).

γνυμι). Ἐξαιροῦνται τὸ Faon (φᾶν, ἐλάφιον), paon (πᾶν, ταῶς), Laon (Λᾶν, πόλις τῆς Γαλλίας), ὅπου τὸ ο μένει ἄφωνον.

Τὸ οε εἰς τὰς εἰσαγθείστας εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐλληνικὰς λέξεις, προφέρεται ὡς ε, οἶον Oedipe (Εὐπ, Οἰδίπους), oecuménique (εκιουμενίκη, οἰκουμενικός): προφέρεται οὲ, καθὼς la moelle (λὰ μοὲλ, ὁ μυελός): ὥσταύτως καὶ ὅταν τὸ ἐ ἔχῃ βαρεῖαν, οἶον poète (ποίητ, ποιητής): ὅταν δὲ τὸ ἐ ἔχῃ περισπωμένην, προφέρεται ὡς οὰ, οἶον le poëte (λ' ποἀλ, ἡ θερμάστρα) (*).

Τὸ ο μετὰ τοῦ ευ ἀποτελεῖ τρίφθογγον οευ, προφερομένην ἀκριθῶς ὡς ἡ ευ, οἶον les voeux (αἱ εὐχαὶ) προφέρεται les veu.

Τὸ ο μετὰ τοῦ i προφέρεται ὡς οα ἡ ουα, οἶον moi (μοὰ ἡ μουὰ, ἔγῳ),toi (τοὶ, σὺ), ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκριθῶς οὐδέτερον τούτων ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις poiognée (πο-γιὲ, δράζ), oignon (ονιὸν, χρόμμιον), ὅπου μόνον τὸ ο ἐκφωνεῖται.

Τὸ ο μετὰ τοῦ u ἀποτελοῦσι δίφθογγον ου προφερομένην ὡς τὸ ἡ-μέτερον ου, οἶον doux (ὖ, γλυκὺς, πρᾶσος), mou (μου, ἀπαλός). Ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ ü ὑπάρχωσι τὰ διαλυτικὰ, τότε ἔκαστον τῶν φωνήγεντων φυλάττει τὴν ἰδίαν του φωνὴν, ὡς Achelouïs (Ακελο-ιούς, Ἀχελῷος).

U, u.

§. 6. Τὸ Γαλλικὸν u προφέρεται ὡς τὸ ἀρχαῖον u τῶν Ἐλλήνων ἡ ἐκφώνησις αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρασταθῇ ἀκριθῶς δι 'Ἐλλ. γραμμ. ἀλλ' ὡς ἔγγιστα διὰ τοῦ ιού, προφερομένου διὰ μιᾶς ἐκπομπῆς τῆς φωνῆς (**), καθ' ἣν τὸ i δὲν ἀκούεται παντάπασι, τὸ δὲ ου λεπτύνεται.

Τὸ u πρὸ τοῦ n ἡ πρὸ τοῦ m, συλλαβεῖζόμενον μετ' αὐτῶν, προφέρεται ὡς ευη, ὅπου τὸ u εἶναι ὑπόρροινον, ὡς emprunter (an-preun-tier, δανείζομαι).

Τὸ u μένει ἄφωνον μετὰ τὸ g ἐπομένου φωνήγεντος, ὡς longue (λόγγη, μακρά).

ΣΗΜ. Εἰς τὰ λίγοντα εἰς guë ἐὰν ὑπάρχωσι τὰ διαλυτικὰ ἐπὶ τοῦ ἡ, τὸ μὲν u προφέρεται, τὸ δὲ ἡ μένει ἄφωνον, ὡς aiguë (αιγγιψὲ, ὁξεῖα). Ἐξαι-

(*) "Ιδε περὶ τούτου τὴν ἐκτενεστέραν Γραμματικήν."

(**) Οἱ αὐτόχθονες Ἀθηναῖοι, ὅσοι δὲν ἦσχολήθησαν πολὺ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαῖς Ἐλληνικῆς, προφέρουσι τὸ u ὡς τὸ γαλλικὸν u εἰς τὰς λέξεις άχυρα, τὰ ὅποια προφέρουσιν ψήφουρα, σιφουρά ἢ ἀντὶ συκέα-συκῆ, κτλ.

ροῦνται τινὰ, εἰς τὰ ὄποια τὸ οὐ φυλάττει τὴν φωνήν του, ως aiguille (αιγ-
γιουϊ[ε], βελόη, δρψίς), aiguiser (αιγιγιούζε, ἀκονάω-ῶ) ζ.

Εἰς τὰ λήγοντα εἰς οὐ τὸ οὐ προφέρεται ως ο, οἷον maximum
(μαξιμὸν, ὁ ἀγάθατος ὅρος) (ἡ κατάληξις αὕτη εἶναι λατιν.).

Μετὰ τὸ οὐ γράφεται πάντοτε τὸ οὐ, ἀλλὰ μένει ἀφωνον, ως qui
(κι, ποῖος), appliquer (απλικὲ, ἐφαρμόζω), 'Εξαιροῦνται τὸ οὐο (κόκ, πετειγός), καὶ cinq (σεν[κ], πέντε): προφέρεται δὲ κατ' ἔξαίρεσιν ως ουα, εἰς τινὰς λέξεις τῶν ὄποιών σημειούμεν ἐνταῦθα τὰς στυγθε-
στέρας, οἷον équateur (écouateur, ἴσημερινός), équation (εκουα-
σιον, ἑξίσωσις), quadrupèdes (κουατρυρυπέτη, τετράποδα) κτλ. τὰ ἐκ
τοῦ quatuor σύνθετα.

Υ, γ.

§. 7. Τὸ Γαλλικὸν Υ (γ) ἐν ἀρχῇ λέξεως προφέρεται ως τὸ ἡμέ-
τερον οὐ, λαμβάνει δὲ πρὸ αὐτοῦ τὸ h εἰς τὰς ἐκ τῆς 'Ελληνικῆς λη-
φθείσας λέξεις, ως hypothèse (ὑποτέξ, ὑπόθεσις), hymen (ὑμέν, ὑμέ-
ναιος) κτλ.

Τὸ γ προηγούμενον τοῦ m ἢ τοῦ n καὶ συλλαβίζόμενον μετ' αὐ-
τῶν, προφέρεται ως ε, π. χ. Sympathie (σεν-πα-τι, συμπάθεια),
Nymphe (νέμφη, νύμφη, θεά), syntaxe (σεν-τάξ, σύνταξις). Ὅταν δ-
μως προηγήται ἀπλῶς τῶν συμφώνων τούτων, ἀλλὰ δὲν συλλαβίζη-
ται μετ' αὐτῶν, προφέρεται ως i, π. χ. symétrie (συμετρί, συμε-
τρία), synonyme (συνωνύμ, συνώνυμα).

Τὸ γ ὅταν προηγήται φωνῆν καὶ ἔπηται αὐτοῦ σύμφωνον ἢ φω-
νῆν, ἀναλύεται εἰς δύω ii, τῶν ὄποιών τὸ πρῶτον ἀποτελεῖ διφθογ-
γὸν μετὰ τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, τὸ δὲ δεύτερον, ἂν προηγήται
φωνήεντος, συνδυάζεται μετ' αὐτοῦ, ἐὰν δὲ συμφώνου, προφέρεται ως
ἐν i, ως employer, emploi-ier (αγ-πλοα-γέ, μεταχειρίζομαι, χρῶ-
μαι), pays (pai-i, παι-i, τόπος, χώρα). Μεμονωμένον τὸ γ προφέ-
ρεται ως ἀπλοῦν i, qu'-y-a-t-il? ((χ'ι-ατίλ, τί εἴναι;)), vas-y (βαζ-ι,
ὕπαγε ἐκεῖ), ωταύτως καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως.

Τὸ ληκτικὸν γ, προηγουμένου τοῦ ε ἀφῶνο, συνδυάζεται μετ'
αὐτοῦ καὶ συμπροφέρονται ἀμφότερα ως αι, οἷον dey (dei ἢ dē).

Περὶ τῶν ὑπορήγλωτ καλονυμέρων φωνηέτων ἢ
διρθόγγων.

§. 8. Έκτὸς τῶν ἀνωτ. διηρθόγγων καὶ τριφθόγγων, οἱ Γάλλοι καλοῦ-

ει διφθόγγους ὑπορρήνους ἢ φωνήντα ὑπόρρηνα, ἀλλ' οὐχὶ ὄρθως, συνδυασμούς τινας φωνηέντων, ἃτινα συναπτόμενα μετὰ τοῦ η μ, προφέρονται διὰ τῆς ἡγείρους. Ταινῖται εἶναι am, an, en, em, in, aim, ain, ein, om, on, um, un, ien, iem, ion, uin κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ.

B, b.

§. 9. Τὸ γράμμα τοῦτο προφέρεται ώς (μ)πε, ἢ π, χωρὶς ὅμιως ν' ἀκούηται τὸ μ, ώς ba, be, bi, bo, bu, hy.

Μένει πάντοτε ἄφωνον μόνον τὸ ληχτικὸν b τῆς λέξεως plomb (μόλυβδος).

C, c.

§. 10. Τὸ c προφέρεται ἐν γένει ώς κ καὶ ώς σ.

Ώς κ ὅταν συλλαβίζηται μετὰ τῶν φωνηέντων, a, o, u, καὶ μετὰ τῶν διφθόγγων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν φωνηέντων τούτων, ώς ca (κα), co (κο), cu (κιου), eai (και), eau (κω) κτλ. Προφέρεται ὅμοίως ώς κ πρὸ παντὸς συμφώνου, ώς cla (κλα), cli (κλι), ero (κρο), euy (κρι) κτλ. Προφέρεται ώσταύτως ώς κ, ἐπόμενον οίουδήποτε φωνήντος καὶ συλλαβίζομενον συγχρόνως μετ' αὐτοῦ, ώς ac (ακ), ec (εκ), ic (ικ), oic (οκ), uc (ουκ) κτλ.

Προφέρεται δὲ ώς σ·

ἀ. Προηγούμενον τῶν φωνηέντων e, i καὶ y, καὶ συλλαβίζομενον συγχρόνως μετ' αὐτῶν, ώς ee (σ[ε]), ei (σι), ey (συ) κτλ.

β'. Πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, καὶ u, ὅταν ὑπὸ τὸ ζ τεθῇ τὸ σημεῖον τοῦτο ζ τὸ καλούμενον ὑπόστιγμα, γαλλιστὶ δὲ cédille (σε-τιγ[ε]), ώς ca (σα), co (σο), cu (σιου) κτλ.

γ'. Τὸ s πρὸ τοῦ ee, ei, καὶ ey, δὲν μεταβάλλει τὸν ξήχον τοῦ c, προφερομένου ώς σ, οἷον see (σε), sei (σι), sey (συ).

Τὸ c μετὰ τοῦ h, ἐπομένου φωνήντος, λαμβάνει ξήχον, τὸν δὲ ποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν δι' ἐλληνικῶν γραμμάτων· διότι πίπτει μεταξὺ τοῦ σ καὶ χ· σώζεται δὲ εἰς τὰ στόματα πολλῶν Ἑλλήνων, οἵτινες δὲν ἔδόθησαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης. "Οστις ξηκουσε πῶς προφέρουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς λέξεις ἄχυρα, σκύλλος κτλ. ἐνγοεῖ κάλλιστα τὴν προφορὰν τοῦ γαλλικοῦ cha, che, chi κτλ. ξέλλως διφέρει ὁ ιακωνίτης νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσωγγήν

του εἰς τὴν ζῶσαν διδασκαλίαν ἀποβάλλει δὲ τὸν ἦχον τοῦτον, τὸ ch, λαμβάνον τὸν τοῦ x, ἐὰν ἀμέσως μετὰ τὸ ch ἀκολουθῇ σύμφωνον, ως chre (κρε) κτλ.

Ἐξαιροῦνται καὶ τινες ἐλληνικαὶ λέξεις, εἰσαχθεῖσαι εἰς τὴν γαλλικὴν, καθ' ᾧ τὸ ch προφέρεται ως x, οἷον archéologue (ἀρχεολόγγος) κτλ.

Τὸ ληκτικὸν εἰςτὲ μὲν προφέρεται, ὅτε δὲ μένει ἄφωνον.

D, d,

§. 11. Τὸ d προφέρεται ως [y]τε χωρὶς ν' ἀκούγεται τὸ x, η ως τ̄, οἷον da (τα), de (τε), di (τι), do (το), du (τισυ) κτλ.

Τὸ ληκτικὸν d ὅταν συνάπτηται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήγεντος τῆς ἐπομένης λέξεως προφέρεται ως τ̄, οἷον rend-il? (ραγ-τιλ;).

F, f.

Τὸ f προφέρεται ως τὸ ήμέτερον φ, οἷον fa (φα), fé (φε), fi (φι), fo (φο), fu (φισυ) κτλ.

Τὸ ληκτικὸν f μένει ἄφωνον εἰς δλίγας λέξεις, ως clef (κλέ, κλεῖς), cerf (σέρ, ἔλαφος) κτλ.

"Οταν τὸ ληκτικὸν f συνάπτηται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήγεντος τῆς ἐπομένης λέξεως, προφέρεται ως b, οἷον soif ardente (σουζέ ἀρτάν[τ], ζωγρά διψα).

G, g.

§. 13. Δυσκόλως δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν τὸν ἦχον τοῦ συμφώνου τούτου, τὸ ὅποιον προφέρεται κατὰ δύο τρόπους, ως δύω γγ ἢ γκ, καὶ ως δζ η ζ.

Πρὸ τῶν φωνήγεντων a, o, u, καὶ πρὸ συμφώνου προφέρεται ως τὰ γγ τῆς ἐλληνικῆς (δλίγον τι ἀσθενέστερον), ως ga (γγα η γκα). go (γκο), gou (γκου), gra (γκρα), glo (γκλο) κτλ.

Πρὸ τῶν φωνήγεντων e, i, καὶ y, προφέρεται ως δζ, οἷον ge (δζε), gi (δζι), gy (δζυ) κτλ.

Τὸ ληκτικὸν g μένει ἄφωνον εἰς τὰς γαλλικὰς λέξεις.

H, h.

§. 14. Τὸ h χρησιμεύει μόνον ως πνεῦμα, τὸ ὅποιον τίθεται ως ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς λέξεις ἀρχομένας ἀπὸ φωνήγεντος, τὰς ὅποιας οἱ Γάλλοι παρέλαβον ἀπὸ τὴν λατινικὴν η τὴν ἐλληνικὴν, καὶ ὅτε μὲν είναι ἔχει, ὅτε δὲ ἄφωνον ως ὅποιον προφέρεται μὲ δλίγον δασυσμὸν πλη-

σιάζοντα πρὸς τὸ ἡμέτερον χ., ως haïr ([χ]ai̪r, μισῶ): ὅταν ἔγανε ἄφωνον δὲν ἀκούεται παγτάπασιν οἶον homme (ομ, ἄνθρωπος): εύρισκόμενον μεταξὺ τοῦ αἱ χωρίζει τὰ δύο φωνήεντα, τὰ δύοα ως ἐκ τούτου προφέρονται ἀποχεχωρισμένα ἔκαστον κατὰ τὴν φωνήν του, ως trahir (τραϊρ, προδιδόναι).

Τιθεται καὶ εἰς τὰς ἀπὸ ρ ἀρχομένας Ἑλληνικὰς λέξεις, τὰς δύοις παρέλαθον οἱ Γάλλοι, ως rhombe (ρόμβος), rhétorique (ρήτορική) κτλ.

Τὸ h εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως προηγουμένου τοῦ c, μένει ἄφωνον, τὸ δὲ c προφέρεται ως κ, οἷον roch (ροχ).

Ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ h δασέως ἀρχομένων λέξεων, σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰς συνηθεστέρας εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Hache. οὐσ. θ. πέλεκυς καὶ τὰ παραγόμενα. Hardes. οὐσ. θ. ἐν χρήστει μόνον εἰς τὸν πληθ. φορέματα.

Hagard-e, ἐπιθ. βλοστυρός-ά.

Hardi. ἐπιθ. τολμηρός.

Haie. οὐσ. θ. φραγμός.

Haricot. οὐσ. ἀρσ. ὁ φάστηλος.

Haillon. οὐσ. ἀρσ. ῥάκος.

Harpe. οὐσ. θ. ἡ ἄρπα.

Haine. οὐσ. θ. μῖσος, haïr, μισῶ.

Hâte. οὐσ. θ. ταχύτης.

Haleter. ρ. οὐδ. ἀσθμαίνω.

Haut-te. ἐπιθ. ὑψηλός.

Halle. οὐσ. θ. ἀγορά.

Hérisser. ρ. ἐν. περιφράττω.

Halte. οὐσ. θ. στάσις σταθμός.

Héros. οὐσ. ἀρσ. ὁ ἥρως τὰ δὲ

Hameau. οὐσ. ἀρσ. χωρίδιον.

παράγ. ἔχουσιν ἄφων. τὸ h.

Hanche. οὐσ. θ. ἰσχίον.

Hollande. ὄν. κύρ. ἡ Ὀλλανδία.

Hangar. οὐσ. ἀρσ. προσέγασμα.

Honte. οὐσ. θ. αἰσχος.

Hanter. ρ. ἐν. φοιτῶ.

Hurler. ρ. ἐν. ὀρύσω.

Harangue. οὐσ. θ. δημηγορία.

Hutte. οὐσ. θ. καλύβη.

J, j.

§. 15. Τὸ j πρὸ παντὸς φωνήεντος προφέρεται ως τὸ ζ, ἡ μᾶλλον ως τὸ g πρὸ τοῦ e ἡ πρὸ τοῦ i, ως jeter (geter, ῥίπτω), jaser (giaser, φλυαρῶ), joli (gioli, ὠραῖον), juger (giuger, κρίνω).

K, k.

§. 16. Τὸ γράμμα τοῦτο καλεῖται κε, εἶναι δὲ κυρίως τὸ Ἑλληνικὸν K, τοῦ ὄποιον ἐτέρησαν οἱ Γάλλοι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν προφοράν τιθεται εἰς ξένας καὶ πρὸ πάντων εἰς Ἑλλην. λέξεις, διότι τὸν ἄχρι τούτου οἱ Γάλλοι ἀναπληροῦσιν εἰς τὰς γαλλικὰς λέξεις διὰ

τοῦ ε πρὸ τῶν φωνηέντων α, ο, καὶ υ, καὶ διὰ τοῦ η, περὶ τοῦ ὅποιου δρα κατωτέρω.

L, I.

§. 17. Τὸ σημεῖον τοῦτο καλεῖται λε, προφέρεται δὲ ἐν γένει ὡς τὸ ἑλλῆν. λ., ἐνίστε ὡς εγ[ε] ή α[γε], καὶ ἐνίστε μένει ὅλως ἄφωνον.

Προφέρεται πάντοτε ὡς λ.

ἀ'. Ἐν ἀρχῇ λέξεως, ὡς lune (λυόν, σελήνη).

β'. Ἐν τῷ μέσῳ δύο φωνηέντων, ὡς libéralité (λιπεραλιτέ, λευθεριότης).

γ'. Ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως δύον προηγήται α ἢ ε, ὡς égal (ἴγαλλος), tel (τελ, τοιοῦτος).

Προφέρεται ὡς ιγ[ε], εγ[ε] ή αγ[ε], ουγ[ε], ἐπόμενον τοῦ i καὶ συλλαβῆζόμενον μετ' αὐτοῦ, ὡς fille (φίγ[ε], κόρη), nous trevaillons (νου τραβαγγέλην, ἔργαζόμεθα).

Σημειωτέον διτε τὰ λήγοντα εἰς ail, eil, euil, ouil, καθὼς καὶ τὰ ἐκ τούτων σχηματιζόμενα, ἔχουσι πάντοτε ἀνεξαιρέτως τὸ I ὑγρόν.

Ἐξαιροῦνται:

α'. Αἱ ἀπὸ ill ἀρχόμεναι λέξεις καθ' ἀς τὸ I, καίτοι συλλαβῆζόμενον μετὰ τοῦ i, φυλάττει τὸν κύριον αὐτοῦ ἥχον, ὡς illustre (ἰλλιστρός, ἔνδοξος), illégal (ἰλλεγάλ, παράνομον). διότι αἱ λέξεις αὗταις ἀρχονται κυρίως ἀπὸ I, τὸ δὲ il εἶναι ἡ πρόθεσις in, ητις ἔξομοιο τὸ n μὲ τὸ ἀρχικὸν I ὡς εἰς τὴν ἑλληνικὴν, συν-λαβή=συλλαβή, συν-λέγω=συλλέγω.

β'. Εἰς τὰς λέξεις ville (βίλ, πόλις), tranquille (ἡσυχος), mille καὶ mil (χιλια) καὶ mille (μιλλιον), milles (μιλια, μέτρον μήκους), καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα καὶ τινα ἄλλα.

γ'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς il, οἷον cil (βλεφαρίς), fil (γῆμα) κτλ.

Εἰς τινας τῶν ἔξτις εἶναι ἐντελῶς ἄφωνον, καὶ εἰς ἄλλας ἐκφωνεῖται ὑγρῶς, οἷον babil (παπί: καὶ παπίγ[ε] ὡς ὑγρόν), baril (παρί, πιθίσκος), outil (ουτί, ἔργαλεῖον), fils (φίς ή φί, νίδες), fusil (φυσούζι, δηλον), gentil (εὐγενής, εὐειδής), persil (περσί, πετροσέλινον), soul (σου, κορεσμένος), pouls (που, σφυγμός), sourcil (σουρτί, ὀφρύς). καὶ εἰς τινα κύρια δύναματα, πρὸ πάντων εἰς τὰ λήγοντα εἰς auld κτλ. (*).

(*) Ιδε περὶ τούτου τὴν μεγάλην Γραμματικὴν εἰς τὸ γράμμα I.

M, m.

§. 18. Τὸ M (m) ὁγομάζεται εἰς τὴν Γαλλικὴν επὶ ἡ μᾶλλον τοῦ προφέρεται ως τὸ ἡμέτερον μ., ἐν ἀρχῇ λέξεως ἢ ἐν τῷ μέσῳ δύναμι φωνηέντων, οἷον mère (μαῖρ, μήτηρ), aimer (αἰμὲ, ἀγαπῶ), aménité (αμενίτε, εὐπροσηγόρια, ἀδρότης).

Τὸ m ἐπόμενον φωνήέντος καὶ προηγούμενον τῶν συμφώνων (b, p, ἡ t) προφέρεται ως ἀνεπαίσθητον ν, ως emporter (α(υ)πορτὲ, ἀπάγω), impartialité (ε(υ)παρσιαλιτὲ, ἀμεροληψία).

Τὸ m ως ληκτικὸν λέξεως προφέρεται ὅμοιως ως ἀνεπαίσθητον n, ως faim (φαΐ[ν], πεῖνα), parfum (par-feun, ἄρωμα).

Εἰς δὲ τὰ ξένα κύρια ὄνόματα τὸ ληκτικὸν m φυλάττει ἐν γένει τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἦχον, ως Sem, Cham κτλ. καὶ εἰς τὰς Δατινικὰς καταλήξεις im, em, um, ως interim (ιν-τεριμ, τὸ μεταξὺ διάλειμμα χρόνου).

Τὸ m μένει ἄφωνον καὶ εἰς τὴν λέξιν automne (autone, φθινόπωρον), ἐν τῷ εἰς τὰ παραγόμενα προφέρεται, automnal (οτομναλ).

Αἱ καταλήξεις aim, am, καὶ om, εἰς τὰς ὄποιας τὸ m πρόφερεται ως η ὑπόρρητον, δὲν συνάπτουσι καθαρῶς τὸ ὑπόρρητον τοῦτο η μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ φωνήέντος τῆς ἐπομένης λέξεως, ἀλλὰ προφέρεται πάντοτε ὑπορρήγως.

N, n.

§. 19. Τὸ γράμμα τοῦτο καλεῖται εν, ἡ ν(ε) ἔχει τὸν ἦχον τοῦ ἡμετέρου ν ἐν ἀρχῇ λέξεως, καὶ ἐν τῷ μέσῳ δύναμι φωνηέντων, ως nommer (νομὲ, ὀνομάζω), affinilé (αφινιτέ, συγγένεια). προηγούμενον δὲ συμφώνου ἡ ἐν τῷ τέλει λέξεως προφέρεται ὑπορρήνως ως content (χο[ν]-τὰ[ν], εὐχαριστημένος), le mien (λ[ε] μιε[ν], δ ἐμός).

Ἐξαιροῦνται λέξεις τινὲς τῶν ὄποιων τὸ ληκτικὸν προφέρεται καθαρῶς, ως abdomen, amen, Eden κτλ.

P, p.

§. 20. Τὸ σημεῖον τοῦτο P, p, καλεῖται πὲ κατὰ τοὺς Γάλλους καὶ ὄμοφωνει μὲ τὸ ἑλληνικὸν π καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως καὶ ἐν τῷ μέσῳ, ως papier (παπιέ, χαρτίον), papillon (παπιγέλη, ψυχὴ [πεταλοῦδα]).

Τὸ p πρὸ τοῦ h προφέρεται ως φ, οἷον Photographie (Φωτογραφί), φωτογραφία), phrase (φράζ, φράσις). Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει εἰς τὰς πλεισταῖς ἐλλ., λέξ. ὅπου ὑπάρχει τὸ φ, ἵσε περὶ τοῦ f τὴν μεγ. Γραμ.

Τὸ p ἀποσιωπᾶται εἰς τινας λέξεις καὶ εἰς τὰς ἐς αὐτῶν παραγομένας, οἶον Baptême (πάτεμ, βάπτισμα) (α), exempt (εγκά[ν], ἀσυντελῆς) (β), compte (χόν-π[ε], λογαριασμός), prompt (γ) (πρὸν, ἔτοιμος, δέξις), je romps (φέγγυμα), septième (σεπτέμ, ἔβδομος) (δ), temps (τα[ν] χρόνος) κτλ.

Τὸ ληγτικόν p μένει ἄφωνον, ὡς champ ἀγρός, πεδίον, drap στινδῶν, camp στρατόπεδον, trop ὑπεράγαν, coup, beaucoup (ε) καὶ corps.

Q, q.

§. 21. Καλεῖται, κατὰ τοὺς Γάλλους τὸ γράμμα τοῦτο κι[ου] ἡ κε, ἔχει δὲ τὴν αὐτὸν ἡχον τοῦ ἡμετέρου καὶ ὡς convoquer (χον-βο-κέ, συγκαλῶ), quantité (χαν-τι-τέ, ποσότης).

Τὸ q οὐδέποτε γράφεται ἄνευ τοῦ II ἐκτὸς τῶν δύο λέξεων, coq (κόκ, πετεινός), καὶ cinq (σεν-κ, πέντε) προφέρεται δὲ πάντοτε ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως.

Τὸ q τοῦ coq προφέρεται καὶ πρὸ φωνήεντος καὶ πρὸ συμφ. ἐκτὸς εἰς τὸ coq d'inde (κο ᾶ εντ, ὅρνις τῆς Ἰνδίας, γάλος, κοῦρκος).

Τὸ ληγτικὸν q συνάπτεται πάντοτε μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως προφερόμενον ὡς τὸ ἡμέτερον κ.

R, r.

§. 22. Τὸ R ερ ἡ ρε προφέρεται ώ; τὸ ἐλληνικὸν ρ, ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως, ώς rival (ριθέλ, ἀντίζηλος), errer (ερρέ, πλανῶμαι) κτλ. Προφέρεται δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως, ὅποιον δήποτε καὶ ἂν ἥγαι τὸ πρὸ αὐτοῦ φωνῆεν, ἐκτὸς τῶν εἰς er ληγόντων δισυλλάβων καὶ ὑπερδισυλλάβων, καὶ τοῦ monsieur.

(α) Εἰς τὸ baptismal κατά τινας προφέρεται τὸ p, κατ' ἄλλας ἀποσιωπᾶται.

(β) Exemption ἀτέλεια, τὸ p προφέρεται, εγκά(ν)π-σιό(ν) ἡ ἐγκανψιόν.

(γ) Πάντα τὰ λήγοντα εἰς mpt, ἔχουσιν ἄφωνον τὸ pt, τὸ δὲ m ὡς ν.

(δ) Προφέρεται δὲ τὸ p εἰς τὰ septembre, septante πρόφ. σεπτάν-τ ἔβδομήκοντα (ἡ μετάφρασις τῶν ἔβδομήκοντα τῆς 'Ἄγιας Γραφῆς') καὶ πάντα τὰ ἐπίλοιπα παράγωγα ἐκ τοῦ sept' οἶον septennal σεπτενάλ ἐπταετία, septuplē, σεπτιγουπλ ἐπταπλοῦς.

(ε) Άι τρεῖς λέξεις trop, beaucoup καὶ coup συνάπτουσι τὸ ληγτικὸν αὐτῶν p μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς δὲν συγδυάζεται.

Προφέρεται δὲ εἰς τὰ μονοσύλλαβα τὰ λήγοντα εἰς ερ ἡ ier, ώς fer (φέρ, σίδηρος), mer (μέρ, θάλασσα) κτλ. fier (φέρ, οπερήφανος). Ομοίως εἰς τὰς λέξ. hiver (χειμών), amer (πικρός), enfer (ἄδονς) κτλ.

Τὸ ληκτικὸν γ τῶν καταλήξεων air, ar, eur καὶ ieur (έκτὸς τοῦ monsieur) συνάπτεται πάντοτε μετὰ τοῦ ἀρκτ. φωνήντος τῆς ἐπομένης λέξ. ώς un char attelé (eun cha-r'attelé, δύγμα ἔκευμανον).

Πάντα τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς ier, τῶν ὄποιών τὸ ληκτ. γ εἶναι ἄφωνον, ώς écolier (εκολιέ, μαθητής) κτλ. Δὲν συνάπτουσι τὸ ληκτικὸν αὐτῶν γ μετὰ τοῦ ἀρκτ. φωνήντος τῆς ἐπομένης λέξεως.

Τὸ ἐναντίον συμβαίνει εἰς τὰ ἐπίθετα τὰ ἔχοντα τὴν αὐτὴν κατάληξιν ier καὶ τῶν ὄποιών τὸ ληκτικὸν γ εἶναι ώσαύτως ἄφωνον πρὸ συμφώνου, τὸ γ τοῦτο συνάπτεται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήντος τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ, ώς au premier assaut (au premièr'aussaut, κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον).

Τὰ λήγοντα εἰς cher ἡ ger τῶν ὄποιών τὸ ληκτικὸν γ δὲν ἐκφωνεῖται πρὸ συμφώνου, δὲν συνάπτουσι τοῦτο οὔτε μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήντος τῆς ἐπομένης λέξεως, ώς étranger à tout le monde (étrangé à tout le monde, ξένος πρὸς πάντας, πρὸς ὅλον τὸν κόσμον). Ἐξαιρεῖται τὸ léger ὅταν προγρῆται ἀμέσως οὐσιαστικοῦ, ώς un léger épanouissement (légè γ'épanouissement, ἐλαφρὰ, ἀνεπαίσθητος φαιδρότης).

S, s.

§. 23. Τὸ σημεῖον τοῦτο s καλεῖται εἴ; ἡ σὲ, προφέρεται δὲ ώς τὸ Ἐλληνικὸν σ, ώς τὸ ζ, καὶ ἐνίστε μένει ἄφωνον.

Προφέρεται ώς τὸ Ἐλληνικὸν σ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ώς savoir (σα-θοάρ, ήξεύρω), sa, se, son, sou κτλ.

Ἐν τῷ μέσω τῆς λέξεως προφέρεται όμοίως ώς σ ὅταν εύρισκηται πρὸ συμφώνου, ἡ ὅταν ήναι διπλοῦν, ώς s'assimiler (σ'αστιμιλὲ, ἔξομοιούματ), assistance (ἀσσιστάν, βοήθεια). Προφέρεται δὲ ώς ζ ὅταν εύρεθῇ μεταξὺ δύο φωνηέντων, ώς cause (χωζ, αἰτία), saisir (σαιζίρ, δράττω), ἐκτὸς τινῶν λέξεων συγκέντων ἐκ τῶν προβέσεων anti (ἀντί ἐλλ.), pré, λατ. πρόθεσις, ώς antisocial (αγ-τι-σο-σιάλ, ἀντικοινωνικός), présupposer (πρεσιουποζέ, προϋποθέτω). ώσαύτως τὰ σύνθετα ἐκ τῆς ἐλλ. λέξ. συλλαβή, syllabe, polysyllabe, imparisyl-labe περιττοσύλλαβος.

Απεγνήτιας προφέρεται ώς ζ καίτοι ἔχον πρὸ αὐτοῦ σύμφωνον, εἴς

τινας λέξεις συνθέτους ἐκ τῆς λατιν. προθέσεως *trans*, ὡς *transiger* (συμβιβάζομαι).

Μένει ἄφωνον δὲ εἰς τὰς συλλαβὰς *schì* ή *sche*, ὅπου μόνος ὁ ἥχος τοῦ *che* καὶ *chi* ἀκούεται, ὡς *schisme*, *schismatique*: εἰς δὲ τὰς συλλαβὰς *sce* ή *sci* τὸ *s* συμπροφέρεται ἀνεπαισθήτως μὲ τὸν ἥχον τοῦ *c*, ὡς *conscience* (*κο(ν)-σι-άνς*, *συνείδησις*).

Μένει ὡσταύτως ἄφωνον ἐν τέλει λέξεως ἐπόμενον εἴτε φωνήνετος εἴτε συμφώνου, ὡς *repos* (*ρέπο*, ἀνάπτασις), *corps* (*κόρη*, σῶμα) κτλ. Ἐξαιρέσεις.

ἀ. Αἱ λατινικαὶ καταλήξεις εἰς *us*, *Venus* Ἀφροδίτη κτλ.

β'. Τὰ λήγοντα εἰς ἐς βαρύτονον κύρια ὄντα Ἑλλην., ὡς *Péri-clès* Περικλῆς, *Cérès* (Σερές) Δήμητρα, ος ἐπομένου φωνήνετος ή *h* ἄφωνου προφέρεται *oss[e]*, καὶ τινα ἄλλα.

Τὸ *s* πρὸ τοῦ *co*, *ca*, ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τὸν Ἑλληνικὸν ἥχον σκο, σκα κτλ.

Τὸ ληκτικὸν *s* μιᾶς λέξεως συνεκφωνούμενον μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ φωνήνετος τῆς ἐπομένης προφέρεται πάντοτε ὡς *z*, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἔναι τὸ πρὸ αὐτοῦ γράμμα, ὡς *de grands événements* (de gran z'événements, μεγάλα συμβάντα) κτλ.

T, t.

§. 24. Τὸ γράμμα *t* καλεῖται ὑπὸ τῶν Γαλλῶν τε, προφέρεται δὲ ὅτε μὲν ὡς τὸ Ἑλληνικὸν *t*, ὅτε δὲ ὡς *s*, καὶ ἄλλοτε μένει ἐντελῶς ἄφωνον.

Προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν *t*.

ἀ. Πάντοτε ἐν ἀρχῇ λέξεως, ὡς *tenir* (τενίρ, κρατῶ), *le tien* (τιέ[v], τὸ σὸν) κτλ. εἰς δὲ τὸ μέσον τῶν λέξεων προφέρεται ὡς *t*, 1) πρὸ παντὸς φωνήνετος ἐκτὸς τοῦ *i*, 2) εἰς τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς *tie*, ὡς *amitié* (αμιτίε, φιλία), *moitié* (μουατίε, ½μισο), καὶ εἰς τὰ οὐσιαστικὰ η ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς *tier*, ὡς *entier* (αντιέ, ὅληρος).

β'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς *tie*, προηγουμένου συμφώνου, ὡς *garantie* (γαραντί, ἀσφάλεια, ἐγγύησις), *modestie* (μοτεστί, μετριοφροσύνη, σεμνοπρέπεια).

γ'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς *tier*, ὡς *châtier* (τιμωρῶ) (*).

(*) Ἐξαιροῦνται τὰ *halbutier* (παλπωσιέ, ὑποτραυλίζω), καὶ *initier* (ινι-τιέ, μυηῆμαι).

δ'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tien ἡ tienne μὴ προηγουμένου p, ὡς επιτρετιν (α[ν]τρε-τιὲν, συνομιλία, διατήρησις), maintien (σχῆμα, τρόπος), chrétien (χριστιανός);

Προφέρεται ὡς σ'

ἀ. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tion θηλυκὰ οὐσιαστικὰ, ὡς condition (κοντίσιον, ὅρος, συνθήκη), portion (*) (πορσιὸν, μερὶς), καὶ τὰ παραγόμενα ἐκ τούτων εἰς tionnel, ὡς conditionnel (κοντίδιον·λ), proportionnel (προπορσιονάλ, ἀνάλογος). Ἐξαιροῦνται τὰ ἔχοντα s ἡ x πρὸ τῆς ληγούσης tion, ἐν οἷς τὸ t φυλάττει τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἥχον, οἶον· combustion (ἐμπρησμός), bastion, mixtion κτλ.

β'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tial ἡ tiel, ὡς partial (παρσιάλ, μερόληπτος), impartial (εν-παρσιάλ, ἀμερόληπτος (γ) καὶ τὰ παράγωγα.

γ'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς tieux ἐπίθετα, ὡς ambitieux (ambicieus, φιλόδοξος), séditieux (sédicieux, στασιαστής).

Τὸ ληκτικὸν t μένει ἄφωνον πρὸ συμφώνου ἐκτὸς τιγῶν λέξεων.

Abject (ἀπέκειται, βδελυρός, ἀπό-	Le Christ
βλητος).	chut (σίγα, σιωπή).

Brut (ἀκατέργαστος).	contact (ἐπαφή), tact (άρρη). κτλ.
----------------------	------------------------------------

Σημειωτέον ὅτι εἰς πάντα τὰ λήγοντα εἰς th τὸ t προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον τ.

Τὸ t μετὰ τοῦ h προφέρεται πάντοτε ὡς τὸ ἡμέτερον τ, χρησιμεύει δὲ ἵνα δείξῃ τὴν ἀρχὴν ἡ παραγωγὴν τῆς λέξεως ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ, ὡς Athènes ('Αθῆναι), apathie (ἀπάθεια) κτλ.

Τὰ δύνα τὸ δὲν ἀκούονται ἐπαισθητῶς εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς λέξεως, ἐκτὸς τῶν Attique ('Αττική), atticisme (ἀττικισμός), guttural (λαρυγγόφωνον), quintetto, pittoresque.

Τὸ ληκτικὸν t ὅτε μὲν προφέρεται συναπτόμενον μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήντος τῆς ἐπομένης λέξεως, ὅτε δὲ μένει ἐντελῶς ἄφωνον.

Εἰς τὸν σύνδεσμον et (καὶ), τὸ t μένει πάντοτε ἄφωνον ὅμοιως καὶ εἰς τὰ οὐσιαστικὰ, goût γεῦσις, dégoût ἀγδία, emprunt δάνειον.

(*) Εἰς τὰ εἰς tion οὐσιαστικὰ τὸ t προφέρεται ὡς σ, εἰς δὲ τὰς ῥηματικὰς καταλήξεις εἰς tions, τὸ t φυλάττει τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἥχον οἶον, nous portions nos portions (νου πορτιον νο πορσιῶν, ἐφέρομεν τὰς μερίδας ἡμῶν).

V, v.

§. 25. Τὸν προφέρεται θε, ἔχει τὸν αὐτὸν ἡχὸν τοῦ ἡμετέρου ὃ κατὰ τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν, ἢ τοῦ σὲ εἰς τὴν λέξιν εὐαγγέλιον φυλάττει δὲ τὸν ἡχὸν τοῦτον καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως, ὡς venir (θενίρ, ἔρχομαι), prévoir (πρεβοάρ, προβλέπω).

Τὸν οὐδέποτε ἀπαντᾶται ἐν τέλει λέξεως, καὶ οὐδέποτε διπλασιάζεται, καθότι τὸ διπλοῦν ω δὲν ὑπάρχει κυρίως εἰς γαλλικὰς λέξεις, ὡς θέλομεν ἵδεται κατωτέρω.

Πολλάκις τὸν εἰς τὴν ἀρχὴν κυρίων τινῶν ὄνομάτων μεταφέρεται εἰς τὴν ἀρχαῖαν ἐλληνικὴν διὰ τοῦ Οὐ, ὡς Varon Οὐάρων, Virgile (Virgilius) Οὐήργιλιος κτλ.

W, w.

§. 26. Τὸ διπλοῦν τοῦτο W (w), δὲν εἶναι κυρίως γαλλικὸν γράμμα, ἐλήφθη δὲ ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν τῶν ἀρκτών λαῶν, καὶ χρησιμεύει μόνον εἰς παράστασιν τῶν λέξεων, ὅσαι εἰσαχθεῖσαι εἰς τὴν γαλλικὴν διετήρησαν τὴν ἔθνικὴν αὐτῶν γραφὴν καὶ προφοράν. Διὰ τοῦτο ἐνίστηται προφέρεται ὡς ἀπλοῦν ν, ἄλλοτε δὲ ὡς οὐδὲ ἡ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐπόμενον φωνῆν καὶ τὴν προφορὰν τοῦ ἔθνους ἐξ οὐ ἐλήφθη ἡ λέξις π. χ. τὸ κύριον ὄνομα τοῦ συγγραφέως Weber προφέρεται Véber (Βεπέρ), ὅμοίως τὸ Wagram (ὄνομα χωρίου) προφέρεται Vagram, τὸ δὲ τοῦ στρατηγοῦ Wellington προφέρεται Wellington (τὸ η ἐπαισθητῶς), walanc (oualan, δένδρον τῆς Ωκεανίας) κτλ.

X, x.

§. 27. Τὸ x ιξ ἡ ξε, προφέρεται κατὰ διαφόρους τρόπους· ὅτε μὲν ὡς τὸ ἡμετέρον ξ, οἷον fluxion (φλέσυξιόν, φλόγωσις), ὅτε δὲ ὡς γγζ, οἷον exercice (εγγζερσίς, γύμνασις)· ἄλλοτε ὡς σ ἡ δύω σσ, ὡς soixante (σουαστάν-τ, ἔξηκοντα)· καὶ ἄλλοτε πάλιν ὡς ζ, οἷον dixième (τίζιμ, δέκατος), τελευταῖον δὲ μένει καὶ ἐντελῶς ἄφωνον, ὡς prix (πρί, βραβεῖον, ἀξία πράγματος), doux (του, γλυκύς).

Τὸ x ἐν ἀρχῇ λέξεως, καὶ τοῦτο συμβαίνει πρὸ πάντων εἰς τὰ κύρια ὄνόματα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ξένα, προφέρεται ὡς κέε ἡ γγζ, οἷον Xavier (Κζαβιέ), Xerxes (Κζερσές), Xénophon (Κζενοφών) κτλ.

Εἰς τὰς ἀρχομένας ἀπὸ τῆς εκ προθέσεως λέξεις, ἐπομένου φων. ἡ ἡ ἀφώνου, προφέρεται τὸ εκ ὡς εγγζ, οἷον examen (εγγζαμέν, ἔξετασις), exagération (ύπερβολή). ἔξαιρεται τὸ exalrupto (έξα-

προουπτο, αἰφνιγς [λατιν.]. Ἡ πρόσληψις ἐτέρας προθέσεως δὲν μεταβάλλει τὸν ἥχον τοῦ χ, οἷον exact-inexact.

Προφέρεται ὡς ξ:

"Οταν μετὰ τὴν πρόθεσιν ex ἀκολουθῇ σύμφωνον, ὡς exciter (εξιτή, διεγείρω, ἐρεθίζω), extérieur (ἐξωτερικός), exposer (ἐξποζεῖ, ἐκτιθῆμι) κτλ.

6'. Εἰς τὸ τέλος τῶν ξένων λέξεων, αἵτινες εἰσήχθησαν εἰς τὴν γαλλικὴν, ὡς Styx (Στύξ), larynx, lynx, phénix, index (ἐντεξτ, δεικτης, ἔλεγχος), Sphinx (Σφίγξ)· ὡσαύτως Ajax (ὁ Αἴας) κτλ.

γ'. Εἰς τὴν πάραλληγουσαν τῶν λέξεων ἐπομένου φωνήσεως ἡ συμφώνου, ὡς sexe (σέξ, φύλον), Saxe (Σαξωνία), καὶ τὰ παραγόμενα ἐκ τούτων sexuel, Saxon κτλ.

Προφέρεται ὡς σ εἰς τὰ κύρια ὄνόματα τῶν πόλεων. Aix la Chapelle (Αἰξ..., Ἀκούστηρανόν, πόλις Πρωσίας), Auxerre (Αὐσέρ, πόλ. Γαλλίας), Auxone, Bruxelle ([Μ]πριουσέλ, Βρυξέλλαι καὶ soixante (σουαστάν-τ, ἔξηκοντα).

Τὸ ληκτικὸν καὶ τῶν κυρίων γαλλικῶν λέξεων, πρὸ μὲν συμφώνου μένει ἄφωνον, συγάπτεται δὲ μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ φωνήσεως τῆς ἐπομένης λέξεως καὶ προφέρεται ὡς ζ, οἷον la voix (θουά, ἡ φωνή), la croix (χρού, ὁ σταυρός).

Z, ζ.

§. 28. Τὸ ζ εἶναι τὸ τελευταῖον εὐρωπαϊκὸν γράμμα, καλεῖται δὲ ζε, κατὰ τὸν νεώτερον καὶ ζετ κατὰ τὸν ἀρχικὸν τρόπον ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὸ ἡμέτερον Z, τοῦ ὅποιου διετήρησε καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὸ σχῆμα.

Εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων ἀπαντᾶται εἰς τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον· μένει δὲ ἄφωνον πρὸ συμφώνου, καὶ προφέρεται συναπόμενον μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ φωνήσεως τῆς ἐπομένης λέξεως, ὡς vous avez écrit (θου-Ζαβέ-Ζεχρί, ἔγραψατε)· εἰς τὴν πρόθεσιν chez, καὶ εἰς τὸ ἐπίρρημα assez (ἀρκετά).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συλλαβῶν, λέξεων καὶ τόνων.

§. 29. Ἐκ τῶν γραμμάτων γίνονται αἱ συλλαβαὶ (les syllabes), ἐκ τῶν συλλαβῶν αἱ λέξεις (les mots) καὶ ἐκ τῶν λέξεων ὁ λόγος (le discours).

Συλλαβὴ εἶναι ἡ ἔνωσις δύο η̄ πλειστέρων γραμμάτων, τῶν ὅποιών τὸ δὲ τούλαχιστον πρέπει νὰ ἔηναι φωνῆεν, ὡς en-fant (παιδίον). πολλάκις καὶ ἐν φωνῇ ἀποτελεῖ συλλαβήν, ὡς i-ci (ἐδῶ).

Λέξις εἶναι ἔνωσις δύο η̄ πλειστέρων συλλαβῶν, αἱ ὅποιαι κατὰ τὸν συγδυασμὸν αὐτῶν παριστῶσι πρᾶγμα τι, πρόσωπον, η̄ ἰδέαν τινὰ, ὡς ta-ble (τράπεζα), Jean (Ιωάννης), oe-su-per κατέχω^ν: πολλάκις καὶ μία συλλαβὴ ἀποτελεῖ λέξιν, ὡς là (ἐκεῖ), eau (ὕδωρ).

Λέξις συγκειμένη ἐκ μιᾶς μόνης συλλαβῆς καλεῖται μονοσύλλαβος (monosyllabe), ἐκ δύο, δισύλλαβος (disyllabe), καὶ ἐκ τριῶν η̄ πλειστέρων πολυσύλλαβος (polysyllabe).

Αἱ συλλαβαὶ, ἐξ ḡων γίνονται: αἱ λέξεις, ἐνίστε εἶναι μακραὶ (longues), καὶ ἐνίστε βραχεῖαι (brèves), η̄ δὲ ἔντασις η̄ ἡ συστολὴ τῆς φωνῆς κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν μακρῶν καὶ βραχέων συλλαβῶν, καλεῖται προσφοδία (quantité).

Ἐπίομεν ὅτι τὰ φωνήεντα εἶναι, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν, μακρὰ η̄ βραχέα. π. χ.

τὸ α εἶναι μακρὸν εἰς τὰς λέξεις acre (ἀξέν), bâlir (κτίζω) καὶ

βραχὺ — — gage (ἐνέχυρον), sâbre (σπάθη).

τὸ ε εἶναι μακρὸν — — empêcher (έμποδίζω), arrêter (ἀναπέλλω) κτλ.

βραχὺ — — bec (όρνιτος), crêpe (πεπλασμένος).

τὸ i εἶναι μακρὸν — — flîmes (ἐποιήσαμεν), brîse (αὔρα).

βραχὺ — — fil (γῆμα), bénéfice (εὐεργέτημα), huile (ἔλαιον) κτλ.

τὸ o εἶναι μακρὸν — — côte (πλευρά), bientôt (εὐθύς).

βραχὺ — — sôc (ῦνις), nôce (γάμος) κτλ.

τὸ u εἶναι μακρὸν — — vous fûtes (ὑπήρξατε), mûr (ἄριμος) κτλ.

βραχὺ — — il plût (χρεσε), coutûme (συνθετα), rûde (τραχύς) κτλ.

Hερι τότεν.

§. 30. Ή ἔντασις ἡ συστολή συλλαβῆς τινος δεικνύεται πολλάκις διά τινων σημείων τιθεμένων ἐπὶ τῶν φωνηγέντων, τὰ σημεῖα ταῦτα καλούνται τόνοι: (accents).

Oἱ τόνοι εἰναι τρεῖς,

и ё:єїа (') l'accent aigu.

η βαρεῖα (') l'accent grave.

⁷ περισπωμένη (^) l'accent circonflexe.

'Επιφυλαττόμενοι ν' ἀγαπτύωμεν ἐκτενέστερον τὸ περὶ τόνων ἀντικείμενον εἰς τὸ Β'. Βιβλ. τῆς παρούσης Γραμματικῆς, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα δλίγα τιγὰ περὶ τούτου.

“Η δέεῖα τίθεται μόνον ἐπὶ τοῦ εἰ μηδενὸς ἄλλου φωνήνειντος δεχόμενου τὸν τόνον τοῦτον. Η θέσις τῆς δέειας δὲν εἶναι ὡρισμένη, διότι τίθεται ὅχι μόνον εἰς τὴν λόγουσαν, παραλόγουσαν, καὶ προπαραλόγουσαν, ὡς εἰς τὴν ἐλληνικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην συλλαβήν πολλάκις μάλιστα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως τίθενται δύω, τρεῖς καὶ τέσσαρες δέεῖαι, ὡς honté (καλοκαγαθία), été (θέσις), prénértré (περιπαθίς γενόμενος), régénéré (ἀναγεννθείς).

'Εκ τούτου γίνεται δῆλον διτὶ οἱ τόνοι εἰς τὴν Γαλλικὴν δὲν ἐπιφέρουσι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῶν συλλαβῶν, τὸ δῆποτεν ἐπιφέρουσι καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν, καὶ μάλιστα ἡ δᾶσια.

Ἡ βαρεῖα τίθεται ἐπὶ τοῦ ἡ, ὡς εἰδόμεν εἰς τὸν §. Στιθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ α· ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ ἔνης μάρτια· εἰς τὴν πρόθεσιν ἢ (ἐν ἦ εἰς) ὡς ἡ Paris (ἐν Παρισίοις ἢ εἰς Παρισίους) εἰς τὰ ἐπιζήμια, dé-
jà (γδη), çà et là (ἐδῶ καὶ ἔκει) καὶ εἰς τὰ ἐκ τούτων σύγχετα επ-
deçà (ἐντεῦθεν), audelà (ἐπέκεινα), hélas ! (Ὄ οὐτος !) voilà (ἰδοὺ)
οὐδὲν ἄλλο φωνήγεν δέχεται τὸν τόνον τοῦτον.

‘Η περισπωμένη le circonflexe γνωμένη ἐξ τῶν δύο τόνων τῆς δξεῖας καὶ τῆς βαρεῖας’ τίθεται ἐπὶ παντὸς φωνήγεντος ἔκτὸς τοῦ γ τὸ ὄποιον οὐδέποτε λαμβάνει τόνον.

"Οταν δύω φωνήεντα συγχωνευθῶσιν εἰς ἓν, ή συμβῆ ἔκθλιψις τε-
νός γράμματος, τὸ ὅποιον συνιθως εἶναι τὸ S, ή περισπωμένη ἀναπλη-
ροῦ, εἰς τὴν πρώτην περίστασιν, τὴν συγχώνευσιν τῶν δύω φωνήεν-
των, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὴν ἔκθλιψιν τοῦ S· ὡς εἰς τὴν λέξιν aage
(ἀγαλκίαν) ἐκ τοῦ aage· ὅμοιως εἰς τὴν λέξιν flôte, γενομένην ἐκ τοῦ

'Ιταλικοῦ flauto, bâtimen, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ bastimento (πλοῖον, οἰκοδομή).

Σημεῖα ἀναγγνώσεως.

'Η ἀπόστροφος (') l'apostrophe.

Τὸ ὑπόστιγμα (,) la cedille.

Τὰ διαλυτικὰ (") le tremu.

'Η ἑνωτικὴ γραμμὴ (-) le trait d'unione, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ B'. Βιβλ. τῆς Γραμμ.

'Η ἀπόστροφος τίθεται πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκθλισθέντος ληκτικοῦ α ἡ ε τῶν μονοσυλλάθων μορίων le, la, de, me, te, se, καὶ si, πρὸ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήντος τῆς ἐπομένης λέξεως, ω; l'enfant, ἀντὶ le enfant, l'amitié, ἀντὶ la amitié κτλ. 'Ομοίως ἀποστρέφεται τὸ i τοῦ ὑποθετικοῦ μορίου si πρὸ τοῦ i τῆς τριτοπροσ. ἀντων. il καὶ ils.

Τὸ ὑπόστιγμα τίθεται μόνον ὑπὸ τὸ ε, δταν τοῦτο εὔτεκόμενον πρὸ τοῦ a, o, ἡ u, προφέρεται ως σ (ὅρα περὶ τούτου σελ. 7).

'Η ἑνωτικὴ γραμμὴ τίθεται μεταξὺ δύο ἡ καὶ τριῶν λέξεων, αἵτινες ἐκφράζουσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ως avant-coureur (πρόδρομος, πρόδρομος), ver-à-soie (σκώληξ-πρὸς-μέταξαν, μεταξοσκώληξ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

§. 32. Τὸ ἀθροισμα ὅλων τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται ἐν ἔθνος διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἴδεας του, καλεῖται γλῶσσα (langue).

"Ολαι αἱ λέξεις μᾶς γλώσσης δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν, ως πρὸς τὴν φύσιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν, εἰς δέκα μέρη ἡ εἶδη, τὰ δόποια καλοῦνται ἐν γένει μέρη τοῦ λόγου (parties du discours). ταῦτα δὲ είναι τὰ ἔξης.

1. "Ονοματὴ οὐσιαστικὸν (nom ou substantif).
2. "Αρθρον (article).
3. 'Επίθετον (adjectif).
4. 'Αντωνυμία (pronom).
5. 'Ρῆμα (verbe).
6. Μετοχὴ (Participe).
7. Πρόθεσις (Préposition).
8. 'Επιέργμα (adverbe).
9. Σύγδεσμος (conjonction).
10. 'Επιφάνημα (interjection).

Διαιροῦνται δὲ εἰς δύω μέρη εἰς κλιτὰ καὶ ἄκλιτα· κατὰ δὲ τοὺς Γάλλους εἰς εὐμετάβλητα (variables), καὶ εἰς ἀμετάβλητα invariables· τὰ πρῶτα ἔξι καλοῦνται εὐμετάβλητα διότι αἱ καταλήξεις αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς μεταβολάς τινας· τὰ δὲ τελευταῖα τέσσαρα, καλοῦνται ἀμετάβολα διότι αἱ καταλήξεις των μένουσιν ἀμετάβλητοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

§. 33. Πᾶσα λέξις ἐμφαίνουσα πρόσωπον ἢ πρᾶγμα καλεῖται ὅγομα ἢ οὐσιαστικὸν, ὡς συγκείμενον δηλαδὴ ἐκ τινος οὐσίας.

Τὰ οὐσιαστικὰ διαιροῦνται εἰς κύρια (propres), καὶ εἰς προσηγορικὰ (appellatifs)· τὰ τελευταῖα ταῦτα καλοῦνται ώσαύτως κοινά (substantifs communs).

Κύριον εἶναι τὸ ἀνήκον ἐξαιρετικῶς εἰς ἓν μόνον πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ὡς Périclès (Περικλῆς), Athènes ('Αθῆναι).

Κοινὸν δὲ ἢ προσηγορικὸν τὸ ἀνήκον εἰς πᾶν ἄτομον τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ὡς ἄετός (aigle), ἵππος (cheval) κτλ.

Εἰς ἔκαστον οὐσιαστικὸν παρατηροῦνται τρία τινὰ, τὰ ὅποια καλοῦνται παρεπόμενα τοῦ ὄντος, καὶ τῶν ὅποιων ἡ γγῶσις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ὁρθὴν ὁμιλίαν καὶ γραφὴν τῆς γλώσσης· εἶναι δὲ ταῦτα τὸ γένος (le genre), ὁ ἀριθμός (le nombre), καὶ ἡ πτῶσις (le cas).

Τὸ γένος (le genre) εἶναι τὸ φῦλον (le sexe) εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει τὸ οὐσιαστικὸν, ἂν ἦγαν δηλ. ἀρτενικὸν (masculin) ἢ θηλυκὸν (féminin), διότι οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσιν οὐδέτερον (neutre). θίεν τὰ γένη εἶναι δύο, ὀρσενικόν καὶ θηλυκόν.

Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι ἐπίσης δύο ἐνικός (singulier), καὶ πληθυντικός (pluriel); ὁ μὲν πρῶτος σημαίνει τὴν μονάδα, ὁ δὲ δεύτερος, δύο ἢ πλειότερα· οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουν διεκόν (duel).

Αἱ πτῶσεις παρατῶσι τὰς διαιφόρους περιστάσεις καθ' ἃς παριστatai εἰς τὸν λόγον τὸ οὐσιαστικόν. *Η ὄνομαστικὴ ὄνομάζει τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα· ἡ γενικὴ σημαίνει τὸ γένος ἢ τὴν κτῆσιν· ὡς ἡ οἰκία τοῦ Γεωργίου (la maison de George)· ἡ δοτικὴ σημαίνει κυρίως δόσιν, ὡς δίδωμι· ἡ λέγω τῷ Γεωργίῳ (je donne ou je

dis à George). ή αἰτιατική, τὴν αἰτίαν ἡ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνεργείας, ὡς καλῶ τὸν Γεώργιον (*j'appelle George*). ή κλητική, τὴν προσφώνησιν, ὡς ὁ Γεώργιος (*ὁ George*), καὶ ή ἀφαιρετική, ἡ ἀπενεκτική σημαίνει ὅτι ἀφαιροῦμεν ἡ ἀπενέγκομεν τι ἔκτινος μέρους ἡ προσώπου, ὡς ἐκ τῆς Μασσαλίας (*de Marseille*), ἀπὸ τὸν Γεώργιον (*de George*) κτλ. Ἡ αὐτὴ ἑτυμολογία τῶν πτώσεων τῆς Ἑλληνικῆς ὑπάρχει καὶ εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Αἱ πτώσεις εἰναι ἕξ:

'Ονομαστική	Nominatif
Γενική	Génitif
Δοτική	Datif
Αἰτιατική	Accusatif
Κλητική καὶ	Vocatif et
'Αφαιρετική ἡ Ἀπενεκτική	Ablatif.

Ἡ τελευταῖα αὕτη πτῶσις δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλληνικ. Γραμμ.

Τὰ οὐσιαστικὰ ἐκφράζονται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους, ὡρισμένως, ἀορίστως, καὶ μεριστικῶς.

*Ωρισμένως λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον.

Περὶ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου.

§. 34. Τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον εἶναι μόριον μονοσύλλαβον *le* (δ, η τδ), *la* (ἡ) καὶ *les* (οἱ, αἱ, ἡ τὰ), τὸ ὅποιον προτάττεται τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τὸ προσδιορίση, ἢ νὰ δείξῃ ὅτι τὸ περὶ οὐ διάγος οὐσ. εἶναι γγωστὸν, ὡς *le dictionnaire* (τὸ λεξικὸν), *le livre* (τὸ βιβλίον), *la maison* (ἡ οἰκία) (*).

"Οταν τὸ οὐσιαστικὸν ἔναι αἴρεται καὶ ἀρχηται ἀπὸ φωνήγετος η *h* ἀφώνου, προτάσσεται αὐτοῦ τὸ ἔτης αἴρεται ἄρεται ἄρθρον.

(*) Διαφέρει δὲ κατὰ τοῦτο τῇ: καθομιλουμένης ήμαν γλώσσης ὅτι πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐν γένει τῶν προσώπων καὶ τῶν πόλεων οἱ Γάλλοι δὲν μεταχειρίζονται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον· οἷον *Jean* (ὁ Ἰωάννης), *Napoléon* (ὁ Ναπολέων), *Athènes* (αἱ Ἀθῆναι), *Londres* (τὸ Λονδίνον) κτλ.

(**) Ἐξαιροῦνται τοὶ κανόνος τούτου, τὸ *onze* καὶ τὸ *oui* οὐσιαστικῶς ἐκλαμβανόμενα πρὸ τῶν ὄποιων τὸ *le* δὲν ἀποστρέψε: τὸ ε. "Οθεν λέγομεν *le onze* καὶ *le onzième*, καὶ οὐγ! *l'onze*, *l'onzième*, ωσαύτως *le oui* καὶ εὐγ! *l'oui*.

'Ενικός (Siugulier).

Nominatif	'Ονδύμαστική	l'	(δ)
Génitif	Γενική	de l'	(τοῦ)
Datif	Δοτική	à l'	(τῷ ἢ εἰς τὸν)
Accusatif	Αἴτιατική	l'	(τόν)
Vocatif	Κληγτική	δ (*)	(ῶ)
Ablatif	'Αφαιρετική	de l'	(ἐκ τοῦ, ἀπὸ τοῦ)

Πληθυντικός (Pluriel).

Nominatif	'Ονομαστική	les	(οἱ)
Génitif	Γενικὴ	des	(τῶν)
Datif	Δοτικὴ	aux	(τοῖς ἢ εἰς τούς)
Accusatif	Αἴτιατικὴ	les	(τούς)
Vocatif	Κληγτικὴ	δ	(ῶ)
Ablatif	'Αφαιρετικὴ	des	(ἐκ τῶν ἢ ἀπὸ τούς)

Καὶ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ οὕτω πως,

'Ενικός.

Nom.	l'aigle	'Ον.	ὁ ἄετός
Gén.	de l'aigle	Γεν.	τοῦ ἄετοῦ
Dat.	à l'aigle	Δοτ.	τῷ ἄετῷ ἢ εἰς τὸν ἄετόν
Acc.	l'aigle	Αἴτ.	τὸν ἄετόν
Voc.	δ aigle	Κλ.	ὦ ἄετέ
Abl.	de l'aigle	'Αφ.	ἐκ τοῦ ἄετοῦ ἢ ἀπὸ τούς ἄετούς

Πληθυντικός.

Nom.	les aigles	'Ον.	οἱ ἄετοί
Gén.	des aigles	Γεν.	τῶν ἄετῶν
Dat.	aux aigles	Δοτ.	τοῖς ἄετοῖς ἢ εἰς τοὺς ἄετούς
Acc.	les aigles	Αἴτ.	τοὺς ἄετούς
Voc.	δ aigles	Κλ.	ὦ ἄετοί
Abl.	des aigles	'Αφ.	ἐκ τῶν ἄετῶν ἢ ἀπὸ τούς ἄετούς

* Εὰν δὲ ἄρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέως προτάττεται τὸ ἔντι.

(*) Στημειωτέον ὅν ἡ κλητικὴ ὁ εἶναι επανιωτάτη εἰς τὴν Γαλλικήν.

nom.	όνομ.	le (ό)
gen.	γεν.	du (τοῦ)
dat.	δοτ.	au (τῷ ή εἰς τόν)
accus.	αἰτ.	le (τόν)
voc.	κλητ.	δ (ώ)
abl.	ἀφαιρ.	du (ἐκ τοῦ ή ἀπὸ τόν) (*)

*Ο πληθυντικός είναι ὁ αὐτὸς τοῦ ἀνωτέρω.

Πρὸ δὲ τῶν θηλυκῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου ή
ἡ δασέως προτάττεται τὸ ἔξῆς.

nom.	όνομ.	la (ή)
gen.	γεν.	de la (τῆς)
dat.	δοτ.	à la (τῇ ή εἰς τήν)
accus.	αἰτ.	la (τήν)
voc.	κλητ.	δ (ώ)
abl.	ἀφαιρ.	de la (ἐκ τῆς ή ἀπὸ τήν)

*Ο πληθυντικός είναι ὁ αὐτὸς τοῦ ἀρσενικοῦ γένους.

*Ἐφαρμογὴ τοῦ ὀριστικοῦ ἀρθρου.

*Ενικός,

nom.	la maison	όν.	ή οἰκία
gén.	de la maison	γεν.	τῆς οἰκίας
dat.	à la maison	δοτ.	τῇ οἰκίᾳ ή εἰς τήν οἰκίαν
acc.	la maison	αἰτ.	τήν οἰκίαν
voc.	δ maison	κλ.	ώ οἰκία
abl.	de la maison	ἀφ.	ἐκ τῆς οἰκίας ή ἀπὸ τήν οἰκίαν.

(*) *Ο δεύτερος οὗτος τύπος τοῦ ἀρσενικοῦ ἀρθρου είναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν προηγούμενον· τὰ δὲ μόρια de καὶ à (τὰ ὅποια κυρίως είναι προθέσεις) συγχωνεύονται μετὰ τοῦ ἀρθρου le, καὶ τὸ μὲν de le γίνεται du, τὸ δὲ à le γίνεται au· σώζεται δὲ εἰσέτι εἰς τὰ ἀρχαῖα γαλλικὰ συγγράμματα ὁ ἀσυναρθρός τύπος de le καὶ à le καὶ πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου, ή li δασέως.

*Ο πληθυντικός γίνεται ωσεύτως ἐκ τοῦ ἑνικοῦ προσλαμβάνων τὸ s, τὸ ο-ποῖον είναι, ὡς θέλομεν ίδει κατωτέρω, τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ τῶν οὐσιαστικῶν· οὕτων ἐκ τῆς ὄνομαστικῆς τοῦ ἑνικοῦ le γίνεται, τῇ προσθέσει τοῦ s, η πληθυντική ὄνομαστική καὶ αἰτιατική les· η δὲ γενική καὶ ἀφαιρετική ἐκ τῆς προθέσεως de καὶ τοῦ πληθυντικοῦ τύπου les, γίνεται πρῶτον de les καὶ εὐγγλωπευομένων τῶν δύο μορίων εἰς ἔνα, γίνεται des· ωσεύτως· ἐκ τῆς ἑνικῆς

Πληθυντικός.

nom.	les maisons	όν.	αἱ οἰκίαι
gén.	des maisons	γεν.	τῶν οἰκιῶν
dat.	aux maisons	δοτ.	ταῖς οἰκίαις ἢ εἰς τὰς οἰκίας
acc.	les maisons	αἰτ.	τὰς οἰκίας
voc.	δ maisons	κλ.	ὦ οἰκίαι
abl.	des maisons	ἀφ.	ἐκ τῶν οἰκιῶν ἢ ἀπὸ τὰς οἰκίας

"Οταν τὸ θηλυκὸν οὐσιαστικὸν ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ ή άφωνο, τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον la ἀποστρέφει τὸ φωνήεν αὐτοῦ, ώς

nom.	l'	όν.	ἡ
gen.	de l'	γεν.	τῆς
dat.	à l'	δοτ.	τῇ ἢ εἰς τὴν
accus.	l'	αἰτ.	τὴν
voc.	δ	κλητ.	ὦ
abl.	de l' (*)	ἀφαιρ.	ἐκ τῆς ἢ ἀπὸ τὴν

"Ο δὲ πληθυντικός εἶναι ὁ αὐτὸς εἰς ἀμφότερα τὰ γένη, ὅποιον δήποτε καὶ ἂν ἦναι τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Ηαράδειγμα διὰ τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχόμενα θηλ..

Ἐνικός.

nom.	l'eau	όν.	τὸ ῦδωρ.
gén.	de l'eau	γεν.	τοῦ ῦδατος
dat.	à l'eau	δοτ.	τῷ ῦδατι ἢ εἰς τὸ ῦδωρ
acc.	l'eau	αἰτ.	τὸ ῦδωρ
voc.	δ eau	κλ.	ὦ ῦδωρ
abl.	de l'eau	ἀφ.	ἐκ τοῦ ῦδατος ἢ ἀπὸ τὸ ῦδωρ

ὅτικῆς αὐτούς γίνεται ἡ πληθυντικὴ, προσλαμβάνουσα τὸ χ, ώς συμβαίνει εἰς τὰ λήγοντα εἰς αὐτούς τοὺς ἐνικόν, ἐπειδὴ ταῦτα πάντα προσλαμβάνουσιν χ εἰς τὸν πληθυντικόν.

(*) Σημειώτεον ὅτι τὸ γένος τῶν γαλλικῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπομένως τῶν ἄρθρων δὲν ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς πρὸς τὸ ἑλληνικόν· πολλάκις τὸ ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀρσενικὸν οὐσιαστικὸν εἶναι θηλυκὸν γένους εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ώς le nez (ἢ βέλος) ἀλλοτε πάλιν τὸ θηλ.. οὐσιαστ.. εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐκφέρεται δὲ οὐδετέρου γένους εἰς τὴν ἑλληνικὴν, διὸ la bouche(τὸ στόμα) καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὐδέτερον γένος εἰς τὴν Γαλλικὴν, ἐννοεῖται ὅτι πολλὰ οὐσιαστικὰ ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ μεταφράζονται διὰ τοῦ οὐδετέρου γένους παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Πληθυντικός.

nom.	les eaux	όγ.	τὰ θάλαττα
gén.	des eaux	γεν.	τῶν θαλασσῶν
dat.	aux eaux	δοτ.	τοῖς θαλασσαῖς ἢ εἰς τὰ θάλαττα
acc.	les eaux	αἰτ.	τὰ θάλαττα
voc.	ô eaux	κλ.	ὦ θάλαττα
abl.	des eaux	ἀφ.	ἐκ τῶν θαλασσῶν ἢ ἀπὸ τὰ θάλαττα

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω θεικύνεται ἐναργῶς ὅτι οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσιν εἰμὴ τοὺς τρεῖς τούτους τύπους τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου, le διὰ τὸ ἀρσενικόν, la διὰ τὸ θηλυκόν, τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ les δι' ἀμφότερα τὰ γένη τοῦ πληθυντικοῦ.

Παρατηρήσεις.

Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ εἶναι δῆμοις le, la διὰ τὸν ἐνικόν, καὶ les διὰ τὸν πληθυντικόν.

Ἡ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ εἰσὶν ἐπίσης δῆμοις, ἔχουσι δὲ πάντοτε πρὸ αὐτῶν τὴν πρόθεσιν de.

Περὶ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου (de l'article indéfini).

§. 35. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον εἶναι κυρίως τὸ ἀριθμητικὸν εἰς (un), μία (une), δὲν εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἀορίστου τις προτάττεται δὲ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς διαιρέσιν ἵνα δεῖξῃ ὅτις ταῦτα ἀναφέρονται ἀορίστως, ὡς ἄγνωστα δηλ. οἷον ἄνθρωπος τις (un homme), γυνή τις (une femme), βιβλίον ἢ ἐν βιβλίον (un livre).

Οταν εἰς τὴν ἐλληνικὴν λέγωμεν ἀορίστως, δότε μοι βιβλίον, ἢ βιβλίον τι, ἢ κοινότερον ἐν βιβλίον, γαλλιστὶ ἐκφράζομεν τοῦτο διὰ τοῦ un, ὡς donnez-moi un livre, δότε μοι κάλαμον ἢ κάλαμόν τινα, donnez-moi une plume, δότε τὰ οὐσιαστικὰ ταῦτα δὲν ὑπόκειγται εἰς διαιρέσιν. Προτάττεται δὲ τοῦ οὐσιαστικοῦ καθ' ὅλας τὰς πτώσεις ὡς ἔξης.

Masculin singulier.

nom. un

gén. d'un

dat. à un

acc. un

(point de vocatif)

abl. d'un

Ἐνικὸν ἀρσενικόν.

όγ.

γεν.

δοτ.

αἰτ.

(χλητ.

ἀφ.

τίς

τινός

τινὶ ἢ εἰς τινὰ

τινά

τιναῖς

τινά

(χλητ. δὲν ἔχουν τὰ ἀορίστα)

τινά

Πληθυντικός.

nom.	des (^)	δύ.	ἐκ τῶν (τιγές)
gen.	de	γεν.	(**)
dat.	à des	δοτ.	τισὶ ἢ εἰς τιγας
acc.	des	αἰτ.	τιγάς
abl.	de	ἀφ.	ἐκ (τιγῶν) ἢ ἀπό (τιγας).

καὶ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ οὕτω πως.

Ἐνικός.

nom.	un homme	δύ.	ἄνθρωπός τις
gén.	d'un homme	γεν.	ἀνθρώπου τιγός
dat.	à un homme	δοτ.	ἀνθρώπῳ τιγὶ ἢ εἰς τιγα ἄγ- θρωπον.
acc.	un homme	αἰτ.	ἄνθρωπόν τιγα
abl.	d'un homme	ἀφ.	ἐκ τιγος ἀνθρώπου.

Πληθυντικός.

nom.	des hommes	δύ.	ἄνθρωποί (τιγες)
gén.	d'hommes	γεν.	ἀνθρώπων (τιγῶν)
dat.	à des hommes	δοτ.	ἀνθρώποις (τισὶ) ἢ εἰς ἀνθρώ- πους (τιγάς)
acc.	des hommes	αἰτ.	ἀνθρώπους (τιγάς)
abl.	d'hommes.	ἀφ.	ἀπ' ἀνθρώπους (τιγας) ἢ ἐξ ἀγ- θρώπων.

Θηλυκὸν ἐνικόν.

Όν.	une	τις
Γεν.	d'une	τιγός
Δοτ.	à une	τιγὶ ἢ εἰς τιγα
Αἰτ.	une	τιγά
Ἀφ.	d'une	ἐκ τιγος ἢ ἀπό τιγα.

(*) Τὸ des τοῦτο εἶναι κυρίως ἀφαιρετικὴ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁρι-
στικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ἐπομένως σημαίνει ἐκ τῶν ὅτεν λέγωμεν, φέρειπεῖν,
ce sont des hommes, ἐκφράζομεν κυρίως τὸ ἐκῆς οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἀν-
θρώπων, δηλ. ἀνθρώποι.

(**) 'Η πρόθεσις de δύναται νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ τῆς ἐκ
ἡ περὶ μετὰ γενεικῆς, ἐνταῦθα δὲ διὰ μόνου τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀνάρθρως καὶ
ἀπροθέτως, ἐκφραζομένου διὰ γενεικῆς πληθυντικῆς οἷον de soldats (στρα-
τιών ἢ περὶ στρατιών), d'hommes (ἀνθρώπων ἢ περὶ ἀνθρώπων) η.

Καὶ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ οὗτω πως.

'Ον.	une table	τράπεζά τις
Γεν.	d'une table	τραπέζης τινός
Δοτ.	à une table	τραπέζῃ τινὶ ἢ εἰς τινα τράπεζαν
Αἰτ.	une table	τράπεζάν τινα
'Αφ.	d'une table	ἐκ τινος τραπέζης ἢ ἀπό τινα τράπεζαν. Πληθυντικόν.
'Ον.	des tables	τράπεζαι κτλ.

Περὶ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου (*de l'article partitif*).

§. 26. Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον εἶναι ὡσαύτως μέριον προταττόμενον οὐσιαστικοῦ ὑποκειμένου εἰς διαιρεσιν, ἵνα ἐκφράσῃ μέρος αὐτοῦ ἀορίστως, τὸ ὅποῖον εἰς τὴν καθομιλουμένην ἐκφράζομεν συγήθως διὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτοῦ ἄνευ ἄρθρου καὶ ἄνευ τοῦ ἀορίστου τις, ἢ προτάττοντες αὐτοῦ τὸ διάλιγον ἥ μέρος, οἷον δότε μοι γάλα, ἢ διλίγον γάλα, ἢ μέρος γάλακτος εἰς δὲ τὴν Γαλλικὴν ἐκφράζεται διὰ τῶν μορίων du ἢ de l' προταττομένων τῶν ἀρσ. οὐσιαστικῶν, καὶ διὰ τῶν de la ἢ de l' προταττομένων τῶν θηλ. οἷον τὸ ἀγωτέρω, δότε μοι γάλα, λέγεται: « donnez-moi du lait » δότε μοι χρυσὸν, donnez-moi de l'or, δότε μοι ζύμην, donnez-moi de la pâte, ἔλαιον, de l'huile κτλ. δηλ. μέρος γάλακτος, μέρος χρυσοῦ κτλ. Κυρίως δὲ τὸ μέριον τοῦτο ἀπαντᾶται μόνον εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν, καθὼς τὸ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ ἴδεα τὴν ὅποιαν ἐκφράζει (*).

Ἐὰν τὸ οὐσιαστικὸν ἦναι ἀρσενικὸν καὶ ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέως, προταττεται αὐτοῦ τὸ ἑξῆς μεριστικὸν καθ' ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἑνικοῦ.

Ἀρσενικόν.

nom.	du	όγ.	ἐκ τοῦ (ἢ ἢ ὄνομ. τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀνάρθρως καὶ ἀπροθέτως)
gén.	de	γεν.	(ἴσες τὴν σημ. ** τῆς 27 σελ.).
dat.	à du	δοτ.	εἰς ἢ μέ
acc.	du	αἰτ.	ἐκ τοῦ
abl.	de	ἀφ.	ἐκ ἢ ἀπό

(*) Ως τὸ ἀπαιτεῖ, λέγομεν ἡ ἴδεα, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μορίου προτιθέμεθα νὰ ἐκφράσωμεν ἀορίστως μέρος ἐνὸς ὅλου· οὗτον ὅταν λέγωμεν des pains

Καὶ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ οὕτω πως

nom.	du (*) lait	ἐν. γάλα δηλ. ἐκ τοῦ γάλακτος (μέρος)
gén.	de lait	γεν. γάλακτος
dat.	à du lait	δοτ. γάλακτι ἢ εἰς γάλα.
acc.	du lait	αἰτ. γάλα
abl.	de lait	ἀφ. ἀπὸ γάλα ἢ ἐκ γάλακτος.

Ἐὰν τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὑποκείμενον εἰς διειρεσιν ἀρχηγεῖται ἀπὸ φωνήσεως ἡ ἡ αὐθόνου προτάττομεν αὐτοῦ τὸ ἔξῆς.

Ἀρσενικὸν ἀπὸ φωνήσεως.

nom.	de l'	ἐν. ἐκ τοῦ
gén.	d'	γεν. (ἴδε τὴν σημ. ** τῆς 27 σελ.).
dat.	à de l'	δοτ. εἰς ἢ μὲν
acc.	de l'	αἰτ. ἐκ τοῦ
abl.	d'	ἀφ. ἐκ ἢ ἀπὸ

Καὶ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ οὕτω πως

nom.	de l'or	ὸν. χρυσός
gén.	d'or	γεν. χρυσοῦ
dat.	à de l'or	δοτ. χρυσῷ ἢ εἰς χρυσόν
acc.	de l'or	αἰτ. χρυσόν
abl.	d'or	ἀφ. ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀπὸ χρυσού (**).

(ἄρτους) δὲν ἔκφράζομεν μέρος τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ὅλοκλήρους ἄρτους. διθεν τὸ des εἶναι κυρίως διὰ τὰ ἀδρίστα οὐσιαστικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐννοοῦμεν νὰ λάθημεν τινὰ ἀδρίστως μὲν ἀλλ' ὅλοκληρα, διὰ τοῦτο τὸ μεριστικὸν du δὲν δύναται λογικῶς νὰ ἔχῃ πλήθυντικόν.

(*) Τὸ μεριστικὸν τοῦτο μόριον du, de l' ή εἶναι κυρίως ἡ ἀφαιρετικὴ τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου π. χ. du lait ὡς φρισμένον σημαίνει ἐκ τοῦ γάλακτος δηλ. μέρος, καὶ ἐπομένως μεταπίπτει εἰς σημασίαν μεριστικήν ὁμοίως εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμά, donnez-moi de la pâte, δότε μοι ζύμη, σημαίνει δύντε μοι μέρος τῆς ζύμης.

(**) Πολλάκις τὸ οὐσιαστικὸν ἔκφράζεται ἀνευ οὐδενὸς τῶν προειρημένων μορίων μη ἔχον δηλαδή, πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν ὄνομαστ. καὶ αἰτιατικὴν οὔτε τὸ ὁριστικὸν le, οὔτε τὸ ἀδρίστον un, οὔτε τὸ μεριστικὸν du ή de la, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ οὐσιαστικὸν αὐτὸ, olov il fait froid, il fait chaud, j'ai faim, j'ai soif κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΓΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

Σχηματισμὸς τῶν πληθυντικῶν.

§. 38. Χαρακτήρ τοῦ πληθυντικοῦ εἶναι τὸ σ· ὅθεν ἐὰν δὲν ὑπέρ-
χῃ τοιοῦτον εἰς τὸν ἔνικὸν, προσλαμβάνεται εἰς τὸν πληθυντικόν· ὡς
un verre (ποτήριον), des verres (ποτήρια), une ville (πόλις), des
villes (πόλεις), l'homme (ὁ ἄνθρωπος), les hommes (οἱ ἄνθρωποι) (α).

ΣΗΜ. Ἐὰν ὁ ἔνικὸς λάγη εἰς s, x ἢ z, ὁ πληθυντικὸς φυλάττει ἀκριβῶς
τὸν αὐτὸν τοῦ ἔνικον τύπον, οἷον le poids (τὸ βάρος), les poids (τὰ βάρη), le
prix (τὸ βραβεῖον), les prix (τὰ βραβεῖα), la croix (ὁ σταυρός), les croix (οἱ
σταυροὶ), le gaz (τὸ ἀέριον), les gaz (τὰ ἀέρια), le nez (ἡ βίς), les nez (αἱ
ῥῖνες), le riz (δ) (ἡ ὄρτζα, τὸ ρύζι).

Tà λήγοντα εἰς au η eau, τὸ ὄπεῖον εἶναι τὸ αὐτό, καθὼς καὶ τὰ
λήγοντα εἰς eu η oeuf, λαμβάνουσι τὸ x εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον un
état (σφιγκτὴρ, ἔχμα), des états (ἔχματα), un tuyau (σωλὴν), des
tuyaux (σωλῆνες), un tableau (πίναξ, εἰκὼν), des tableaux (εἰκόνες),
le feu (τὸ πῦρ), les feux (τὰ πυρὰ), le voeu (ἡ εὐχὴ), les voeux
(αἱ εὐχαὶ) (γ).

Tà λήγοντα εἰς al, μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν ταύτην κατὰ τὸν
πληθυντικὸν ἀριθμὸν εἰς aux· οἷον un cheval (ἱππος), des chevaux
(ἱπποι), hôpital (νοσοκομεῖον), hôpitaux (νοσοκομεῖα), général (τρα-
τηγὸς), généraux (στρατηγοί), maréchal (ἀρχιστράτηγος, στρατάρ-
χης), maréchaux (στρατάρχαι, πολέμαρχοι) (δ).

Tà λήγοντα εἰς ail προσλαμβάνουσι s εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον le
détail (ἡ λεπτομέρεια), les détails (αἱ λεπτομέρειαι), le gouvernail

(α) Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς οὐ λαμβάνουσι κατ' ἔξαρτεσιν εἰς τὸν πληθυντι-
κὸν τὸ x ἀντὶ τοῦ s, τὰ ἔξης· bijou (πολύτιμον κόσμημα), caillon (χάλιξ),
chou (κραμβολάχανον), genou (γόνυ), hibou (βύσις), joujou (παίγνιον), pou
(φθείρ).

(β) Ὁ κανὼν οὗτος περὶ τῶν ληγόντων εἰς z δὲν εἶναι θησαυρὸς, διότι τὰ
ἀνωτέρω οὐσι. περὶ ὃν ὁ λόγος, εἶναι τὰ μόνα, τὰ ὄποτα λήγουσιν εἰς x.

(γ) Εξαριστοῦνται τὰ bleu (κυανοῦν), πληθ. bleus (κυανᾶ), καὶ landau (οὕτη-
μη εύρυ), πληθ. landaus (οὕτηματα) ἔξαρτεσις παράλογος.

(δ) Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς al ἔξαριστονται ὀλίγα τινὰ τῶν ὄποιών τὰ συνη-
θέστερα εἶναι τὰ ἔξης· bal (χορὸς), cal (τύλος, κάλος), carnaval (καρναβάλιον),
chacal (θώας-ωδίς, τσακάλης), régal (εὐωγής).

(τὸ πηδάλιον), les gouvernails (τὰ πηδάλια)· όμοιως ἐπονονται (φόρητρον), camail (μικρὸς ἐπεγδύτης ἐκκλησιαστικὸς), éventail (έντης [μυκτήριον] ἀεριστήριον), portail (μεγάλη θύρα τῆς ἐκκλησίας) κτλ. (*) .

Tò ail (σκόροδον) ἔχει δύώ πληθυντικούς aulx (ω) καὶ ails (αγ[ι].)· οἱ βοτανικοὶ μεταχειρίζονται τὸν δεύτερον τύπον ails διὰ πάντα τὰ δύο γεγονή φυτά· εἰς δὲ τὴν κοινὴν όμιλίαν συνειθίζεται τὸ aulx.

Tò ciel (οὐρανός) ἔχει δύώ καταλήξεις εἰς τὸν πληθυντικὸν, ciels καὶ cieux· ἡ πρώτη εἶναι ἐν χρήσει εἰς μεταφορικὴν σημασίαν, ὡς ciels de lit (οὐρανοὶ κλίνης), ciels de tableau (οὐρανοὶ εἰκόνος), ἐν γένει οἱ χειροποίητοι οὐρανοὶ λέγονται ciels· ὁ δὲ ἀλγήσιούρανός ἔχει πληθ. cieux, ὡς & Oἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, « Les cieux annoncent la gloire de Dieu. »

Tò oeil (όφθαλμός) ἔχει δύστατως δύώ καταλήξεις πληθυντ. ois κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, καὶ γευς ἀνωμάλως. Οἱ πρῶτοι εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, οἷον ois de bœuf (όφθαλμοι τοῦ βοῦς), λέγεται ἀντὶ τοῦ lucarne (φεγγίτης, διὰ τὰ μικρὰ παράθυρα).

Λέγεται δὲ πάντοτε les yeux ἐπὶ κυρίας σημασίας, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν δηλ. τὸ ὄργανον τῆς ὄράσεως εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον il a de beaux yeux, de grands yeux (ἔχει ωραίους ὀφθαλμούς, μεγάλους) κτλ. εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν λέγεται les ois.

Tò aïeul (πάππος) ἔχει δύώ πληθυντικούς, aïeuls κατὰ τὸν κοινὸν κανόνα, καὶ aïeux ὡς ἐάν ὁ ἑνικὸς ἦτο aïeu. Tò aïeuls λέγεται συνήθως διὰ τοὺς πλησιεστέρους πάππους, π. χ. ὁ ἐκ πατρὸς καὶ ὁ

(*) Ἔξαιροῦνται τὰ ἔξης: bail (ἰκμίσθωσις, συμβόλαιον ἐνοικιάσεως), corail (κοράλλιον), émail (μῆλος), plumail (πτεροτάραθρον) soupirail (πνευστήριον, φεγγίτης), travail (ἔργασία), vantail (θυρόφυλλον), ventail (χάσμα πρὸς τὰ κάτω μέρος τῆς περικεφαλαῖς), ὅτινα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν εἰς aux, baux, coraux, émaux κτλ. τὸ δὲ travail ἔχει δύώ πληθυντικούς τύπους travails καὶ travaux· ὅταν σημαίνῃ ἔκθεσιν ἔργασίας ὑπαλλήλου τινὸς πρὸς τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ λαμβάνει τὸ s κατὰ τὸν κοινὸν κανόνα, όμοιως ὅταν σημαίνῃ μηχανὴν ἐν ᾧ τίθενται οἱ ἡρμητικοὶ ἵπποι πρὸς κρηπίδωσιν (διὰ νὰ πεταλωθῶσιν). Εἰς πᾶσαν ἄλλην σημασίαν σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν εἰς aux, ως les travaux publics (τὰ δημόσια ἔργα). vitrail (υχλοπαράθυρα τῶν ἐκκλησιῶν)· ὁ πληθυντικὸς τούτου vitraux εἶναι συνηθέστερος· ώσαύτως bétail (τὰ κτήνη, τὰ βοσκήματα) ἔχουσι πληθυντικούς bestiaux, ἐκ τοῦ ἀγρήστου ἕντονος bestial ἔχοντος τὴν κύτην σημασίαν.

ἐκ μητρὸς πάπποις λέγονται aïeuls, ως j'ai encore mes deux aïeuls (εἴχω εἰσέτι τοὺς δύω πάππους μου).

Τὸ δὲ αἱευχ λέγεται ἐπὶ ἀρχαῖων πρεσβύτων ἀφορώντων ὄλόκληρον τὸ ἔθνος, καὶ τότε εἶναι συνώνυμον τοῦ ancêtres.

Πολλοὶ τῶν Γάλλων συγγραφέων ἀφαιροῦσι τὸ ληξικὸν τὸν ληγόντων εἰς ant ἢ ent, προσθέτοντες μόνον τὸ s εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον un événement (συμβάν), des événemens (συμβάντα), un enfant des enfans, ἀντὶ τῶν, des événements, des enfants φυλάττουσι δὲ πάντες τὸ t εἰς τὰ μονοσύλλαβα, ως dent (όδονς), vent (ἀνεμο); chant (ἀσμα), gant (χειρόκτιον), ἐκτὸς τοῦ gent. Ορθότερον εἶναι γὰ διατηρῆται τὸ t καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν, διότι ἐκ τούτου δηγεῖται τις γὰ σχηματίσῃ ἀκριβῶς τὰ παράγωγα, οἷον ἐκ τοῦ enfants πληθ. ἀποβάλλοντες τὸ s σχηματίζομεν ῥῆμα enfanter, καὶ ἐκ τοῦ accidents πληθ. ἀφαιρέσει τοῦ s σχηματίζομεν ἐπιθ. accidentel κτλ.

ΣΗΜ. Πολλὰ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων εἶναι ἐν γρήσει εἰς μόνον τὸν ἑνίκαν ἀριθμὸν οἷον τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων, l'or, l'argent, ὁ σαύτως τινῶν ἀφηρημένων οὐσιαστικῶν, οἷον la faim (ἢ πείνα), ἄλλα δὲ εἰς μόνον τὸν πληθυντικὸν, οἷον les annales (τὰ χρονικὰ), les entrailles (τὰ σπλάγχνα).

Ἐκτὸς τῶν κοινῶν τούτων οὐσιαστικῶν τὰ ὅποια εἶναι ἀπλᾶ, ὑπάρχει καὶ ἄλλο εἶδος εἰς τὴν Γαλλικὴν τὰ ὅποια καλοῦνται substantifs composés οὐσιαστικὰ σύνθετα, διότι σύγκεινται ἐκ δύω καὶ ἐνίοτε ἐκ τριῶν λέξεων, αἴτινες δὲν συνεχωνεύθησαν μεταξὺ των ὡς εν' ἀποτελέσωσιν ἐν μόνον οὐσιαστικὸν καὶ κατὰ τὴν γραφήν των, ως ἐμφαίνουσι κατὰ τινά σημασίαν· τοιαῦτα εἶναι π. χ. τὰ: pourboir (φιλοδώρημα, κέρασμα), des passe-ports (διαβατήρια), des chefs-lieux (πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, τοπαρχίαι), des chefs d'oeuvre (ἀριστουργήματα), des arcs-en-ciel. Τιγὰ ἐκ τούτων λαμβάνουσι τὸ s εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ εἰς τὰς δύω λέξεις κατὰ τὸν γενικὸν κακανόνα, ἄλλα εἰς τὴν ἑτέραν τῶν δύω λέξεων, καὶ εἰς ἄλλα, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν σύγκηται ἐκ τριῶν λέξεων, μόνον ἡ μία λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ· τελευταῖον, πολλάκις οὐδετέρα τῶν δύω λέξεων ἐξ ὧν σύγκειται τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ s.

Περὶ τοῦ γέρους τῶν οὐσιαστικῶν.

§. 39. Εἴπομεν ὅτι δύω μόνον γένη διαχρίγουσιν οἱ Γάλλοι, τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν· ἀλλὰ δὲν εἶγι πάντοτε εὔκολον, χω-

ρὶς τῶν ἔξης παρατηρήσεων, νὰ διακρίνῃ τις εἰς ποῖον τῶν δύο γενῶν ἀνήκει ἐν σύστασικόν.

ἀ'. Ἀρσενικὰ εἰναι πάντα τὰ οὐσιαστικὰ τὰ ἐμφαίνοντα ἄρρενας ὄντας οἷον, l'homme (ὁ ἄνθρωπος), le lion (ὁ λέων), le cheval (δὲ πόπος) κτλ.

β'. Τὰ ὄνόματα τῶν ώρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ (les saisons de l'année): οἰον, le printemps (τὸ ἥσαρ, ἡ ἄνοιξις), l'été (τὸ θέρος), l'automne (*) (τὸ φθινόπωρον), l'hiver (ὁ χειμών). Τὰ ὄνόματα τῶν μηνῶν (les noms des mois): οῖον, Janvier (Ιανουάριος), Février (Φεβρουάριος), Mars (Μάρτιος), Avril (Απρίλιος), Mai (Μάϊος), Juin (Ιούνιος), Juillet (Ιούλιος), Août (Αὔγουστος). Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔτος ἡρχεῖς κατὰ τοὺς Ρωμαίους ἀπὸ τὸν Μάρτιον μῆνα, διστις ἡτοί ὁ πρῶτος μῆν τοῦ ἔτους ἔπειται ἐκ τούτου ὅτι ὁ Septembre (Σεπτέμβριος), εἰναι ὁ ἔβδομος ἐκ τοῦ septem (έπτα)· ὁ Octobre ('Οκτώβριος, ὄγδοος), ἐκ τοῦ octo (όκτω)· ὁ Novembre (Νοέμβριος, ἑννατος), ἐκ τοῦ novem (ἐννέα) καὶ Decembre (Δεκέμβριος, δέκατος), ἐκ τοῦ decem (δέκα).

γ'. Τὰ ὄνόματα τῶν ἡμερῶν (les noms des jours): οῖον, lundi (δευτέρα), mardi (τρίτη), mercredi (τετάρτη), jeudi (πέμπτη), vendredi (παρασκευή), samedi (σάββατον), dimanche κυριακή).

δ'. Τὰ ὄνόματα τῶν μετάλλων οῖον, l'or (ὁ χρυσός), l'argent (ὁ χρυγυρός) κτλ.

έ. Τὰ ὄνόματα τῶν δένδρων ἐν γένει: οῖον, le pommier (ἡ μηλέα), le poirier (ἡ ἄπιος, ἀπιδιά). ἔξαιρέσει ὅλιγων τινῶν (*).

ΣΗΜ. "Οταν τὴ δύναμα τοῦ μηνὸς ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὴν λέξιν mi- ἡμιμένην διὰ τοῦ ἐνετεικοῦ σημείου τότε τὸ δύναμα τοῦ μηνὸς λαμβάνει τὸ θηλυκὸν γένος" οῖον. ἡ la mi-septembre, la mi-août (τὸ μέσον ἡ περὶ τὰ μέσα τοῦ σεπτεμβρίου, τοῦ αὐγούστου) κἄτι.

Τὰ λήγοντα εἰς age, ἡ ége, οῖον ἀge (ἡλικία), fromage (τυρός), courage (θάρρος), collège (λύκειον), siège (έδρα ἡ πολιορκία), piége (παγίς), ἔξαιροῦνται ἐκ τῶν εἰς age, τὰ ἔξης image (εἰκὼν), page (σελίς), (τὸ δὲ page ὁ ἀκόλουθος εἰναι ἀρσενικοῦ γένους), cage (κλωσίον), plage (ἀκτή), rage (λύσσα). (δὲν πρέπει νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς ταῦτα, τὰ λήγοντα εἰς eige, τὰ ὄποις εἰναι θηλυκοῦ γένους" οῖον, neige (χιών) κτλ.

(*) Ἐξαιρεῖται l'yeuse (ἡ πρῖνος, ἡ ὔσγη), vigne (χλῆμα) κτλ.

(ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ)

Τὰ εἰς ail oïov détail (λεπτομέρεια), gouvernail (πηδάλιον).

Τὰ εἰς ier η er, ert, oïov cahier (τετράδιον), aubier (στέαρ), gibier (ἄγρος), rocher (βράχος), enfer (άδης), désert (έρημος), concert (άρμονία μουσική), dessert (ιππόδρομον) κτλ. ἔξαιροῦνται ἐκ τῶν ληγόντων εἰς er, τὰ ἔξης, cuiller (κοχυλιάριον), καὶ mer (θάλασσα).

Τὰ εἰς in, oïov mandrin (έμβολον), mannequin (ἀνδρείκελον).

Τὰ εἰς ant καὶ ent η iant καὶ ient, oïov l'aimant (ό μαγνήτης), le diamant (ό ἀδάμας), évènement (συμβούλη), élément (στοιχεῖον), le vent (ό ἄνεμος) κτλ., client (πελάτης), ἔξαιρεται la jument (ἡ φοράς, θηλεια ἵππος), καὶ la dent (ό δόοντας, τὸ δόντι).

Τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ fice (faire) bénéfice (εὐεργεσία), sacrifice (θυσία) κτλ. (*). Τὰ εἰς oi γινόμενα ἐκ ὥρης. τῆς ἡ συζύγιας· oïov, emploi (ἀσχολία, ἐπάγγελμα).

Τὰ εἰς au η eau oïov gluau (ιξός), agneau (ἀρνίον), flambeau (δῆκας, λαμπτής); ἔξαιροῦνται τὰ ἔξης la peau (τὸ δέρμα), l'eau (τὸ ὕδωρ), la faux (τὸ δρέπανον), la chaux (ἡ ἀσθετος).

Τὰ εἰς eil, oïov accueil (ὑποδοχὴ), orgueil (ἀλαζονεία).

Τὰ εἰς ir, désir (επιθυμία), loisir (σχολὴ εὐκαιρία, ἀργία), plaisir (ἡδονή, εὐχαρίστησις).

Θηλυκὰ εἶραι τὰ ἔξης.

Τὰ ἀνύκοντα εἰς θηλυκὰ ὄντα, oïov femme (γυνὴ), brebis (ἀμνὸς), colombe (περιστερά) κτλ.

Τὰ λήγοντα εἰς ance, ence, ion, ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ, oïov persévérance (ἡ ἐγκαρτέρησις), la reconnaissance (ἡ εὐγνωμοσύνη), la clémence (ἡ ἐπιείκεια), la préférence (ἡ προτίμησις), l'opinion (ἡ γνώμη), la proposition (ἡ πρότασις), ἔξαιρεται τὸ bastion (πυργό-εργία, πυρομαχών).

Τὰ λήγοντα εἰς inte καὶ einte η ainte, contrainte (βία, στενοχωρία), enceinte (περίθολος), teinte (χροιά), pinte (λιτρά, χοΐνιξ), absinthe κτλ. τὸ δὲ labyrinth (ό λαβύρινθος) εἶναι ἀρσ. γένους.

Τὰ λήγοντα εἰς té οὖς. ἀφηρημένα καὶ τὰ εἰς tié, ée, bonté (καλοκαγαθία), la facilité (ἡ εύκολια), amitié (φιλία), pitié (εὔσπλαγχνία), κτλ. la pensée (ἡ διάνοια, ο στοχασμὸς), l'armée (ό στρατός).

(*) Τὸ office σημαίνον, ἔργον, καθῆκον ή. εἶναι: ἀρσ. γένους, σημαῖνον δὲ ὑποτυπώματα εἶναι θηλ.

Tà εἰς εὐρ ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ, οἷον la grandeur ($\tauὸ\ μεγα-$
 $\lambda\epsilonῖον$), la pudeur ($\eta\ αἰδὼς$)* ἔξαιρουνται τὰ ἔξῆς* le labeur ($\delta\ μόχθος$),
 l' honneur ($\eta\ τιμὴ$) καὶ le bonheur ($\eta\ εὐτυχία$), καὶ τὰ ἐναντία
 τῶν δύω τούτων τελευταίων δηλαδὴ le déshonneur ($\eta\ ἀτιμία$) καὶ le
 malheur ($\eta\ δυστυχία$) δύοις καὶ heure καὶ τύη.

Tà εἰς étude, στον étude (*σπουδὴ*), inquiétude (*ἀνησυχία*), exatitudé (*ἀκριβεία*) κτλ.

Tà eis esse καὶ ure, οἶοι: jeunesse (*γεότης*, *γεολαία*), richesse (*πλούτος*), droiture (*εὐθύτης*), conjecture *eikasία*).

Τὰ παραλήγοντα εἰς φωνῆς η δίφθογγον ἔχοντα δὲ λήγουσαν εἴσφωνον la joie (ἡ χαρὰ), la joue (ἡ παρειὰ), la craie (κιμωλία, γύψος), plaire (ἡ πληγή), la pluie (ἡ βροχή), la queue (ἡ οὐρά), la lieue (ἡ λεῦγα), η τελευταῖα αὕτη κατάληξις εἶναι σπανιωτάτη. Ἐξαιρεῖται τὸ foie (ἡ παρ), καὶ αἱ ξέναι λέξεις: (ἴσως τὴν σημ. * τῆς 86 σελ. τῆς μεγάλης Γραμματικῆς).

Tà elle ḥ̄ ette εἴτε οὐσιαστικὰ εἴτε ἐπίθετα, σῶν échelle (ἀναβάθμησα) chandelle (*λαποκήριον*, *ξιγγοκέρι*), dette (*γρέος κρηματικὸν*), miette (*ψιξ*, *ἰχός*, *ψίγα*), ἐξαιροῦνται κύρια πινάκι ὀνόματα.

Τὰ ὄνόματα τῶν καρπῶν, οἷον la pêche (*τὸ δρῦδακινοῦ*), la pomme (*τὸ μῆλον*), ἔξαιροῦνται ὀλίγα τινά, οἷον le raisin (*ἡ σταφυλὴ*), l'abricot *τὸ χυρτόμηλον* (*βεσικόνικον*) κτλ.

Σημ. Πολλὰ οὐσιαστικά ἔχουσι δύο γένη, εἰς μὲν τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν, εἴναι δῆρα, εἰς δὲ τὸν πλῆθ., θιλ. οἷον délice (le) (τέρψις), l'orgue (κύμβαλον ἐκκλησία) ηδ. ἄλλα μεταβάλλοντα σημασίαν συμμεταβάλλουσι καὶ γένος, οἷον l'Office (τὸ ἀρσενικὸν σημαίνει ἔργον, ὑπηρεσίαν, καθηκόν, τὸ θηλυκὸν δηλοῖ δύσκολάκιον, ἀποθήκην οἰκιακῶν τροφῶν) κτλ. περὶ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων γίνεται λόγιος εἰς τὸ δέ β. θελον τῆς γενικατεκτικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ ἐπιθέτου.

§. 40. Χαρακτήρ τοῦ θηλυκοῦ ἐπιθέτου εἶναι νὰ καταλήγῃ εἰς ε
ἄφωνον.

"Οταν τὸ ἀρσενικὸν λῆγγη εἰς εἴ αὐτῶν, τὸ θηλυκὸν φυλάττει τὸν αὐτὸν τύπον· οἷον, un homme honnête, une femme honnête (ἀνὴρ τέμιος, γυνὴ τιμία), aimable (ἐράσμιος, ἐραστιλα) κτλ. (*).

(*) Έπιθετα τινά δημοφιλήνοντα κοινωνικήν τιγκά τάξην, ή έπιτηρήδευμά τι έξα-

Τὰ μὴ λήγοντα εἰς εἰς τὸ ἀρσενικὸν προσλαμβάνουσιν αὐτὸν εἰς τὸ θηλυκόν οἶον prudent (*συνετός*), prudente (*συνετή*)· premier (*πρῶτος*), première (*) (*πρώτη*)· un homme sensé (*ἀνὴρ νουνέχης*), une femme sensée (*γυνὴ νουνεχχής*).

ΣΗΜ. Τὰ λήγοντα εἰς el, eil, en, on, et, τὰ μονοστίλλαβα εἰς as, ή os, διπλασιάζουσι: τὰ ληκτικὰ ταῦτα σύμφωνα εἰς τὸ θηλυκὸν προσλαμβάνοντα τὸ εἴδωνον οἶον, cruel (*σκληρός, ὥμοδς*), cruelle (*σκληρά*)· mutuel (*ἀμυνθαῖος*), mutuelle (*ἀμυνθαῖα*), pareil (*ὅμοιος*), pareille (*ὅμοια*)· vermeil (*βρύσις*), vermeille· ancien (*ἀρχαῖος*), ancienne (*ἀρχαῖα*)· chrétien (*χριστιανός*), chrétienne (*χριστιανή*)· le mien (*ὁ ἐμὸς*), la mienne (*ἡ ἐμή*)· bon (*καλός*), bonne (*καλή*)· lion (*λέων*), lionne (*λέαινα*), baron (*βαρώνος*), baronne (*βαρώνης*) ή baronesse (*ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀπορχαίην*)· (*εξαιρεῖται τὸ compagno [σύντροφο]:) τοῦ ὄποιου τὸ θηλυκὸν εἰναι compagne· sujet (*ὑποκείμενος*), sujette (*ὑποκείμενη*)· muet (*ἀρφωνος*), muette (**)¹· gros (*παχὺς*), grosse (*παχεῖα*)· gras (*λιπαρός*), grasse (*λιπαρά*)· las (*κεκρηκὼς*), laase (*κεκρηκυῖα*). ²

Τὰ λήγοντα εἰς δίφθογγον, ή εἰς φωνῆεν ἐκτὸς τοῦ εἰς ἀρσένου, προσλαμβάνουσιν ἀνέξαιρέτως τὸ εἴδωνον.

Τὰ λήγοντα κατὰ τὸ ἀρσενικὸν εἰς x, τρέπουσι τοῦτο εἰς s εἰς τὸ θηλυκόν, προσλαμβάνοντα τὸ εἴδωνον οἶον, heureux (*εὔτυχης*), heureuse· généreux (*γενναῖος*), généreuse (*γενναῖα*)· époux (*σύζυγος*), épouse· jaloux (*ζηλότυπος*), jalouse.

'Εξαιροῦνται τὰ ἑξῆς: doux (*γλυκὺς, ἡπιός*), douce (*γλυκεῖα*), faux (*ψευδής*), fausse· roux (*πυρόβροτος*), rousse (*πυρόβροτα*)· préfix (*προσδιωρισμένος*)· μεταξὺ δὲ τούτων καὶ τὸ vieux (*γέρων*), θηλ. vieille (**).

σκούρενον ὑπό τυνος τάξεως ἀνθρώπων, καὶ ἐπέχοντα ἐπομένως τόπον οὐσιαστικῶν, ἔξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρω κανόνος σχηματίζοντα τὸ θηλυκὸν εἰς esse κατοι λήγοντας τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς c· οἶον, maître (*διδάσκαλος ή κύριος*) θηλ. maîtresse· prêtre (*ἱερεὺς*), prêtre (*ἱερεῖα*)· prince, princesse· hôte (*ξενοδόχος*), hôtesse (*ἡ ξενοδόχης*), traitre, traitresse.

(*) Τὰ λήγοντα εἰς er προσλαμβάνοντα τὸ εἴδωνον, δέχονται συγχρόνως καὶ τὴν βαρείαν εἰς τὴν παραλήγουσαν οἶον, entier (*ολόκληρος*), θηλ. entière.

(**) 'Εξαιροῦνται τὰ ἑξῆς: complet (*πλήρης*), complète· concret (*συγκεκριμένος*), concrète· discret (*ἰχέμυθος*), disrète (*διακριτικός*)· secret (*μυστικός*)· replet (*εὐτραχής, παχουλός*), replète· inquiet (*ἀνήσυχος*), inquiète, εἰς τὰ ὄποια τὸ θηλ. δὲν διπλασιάζει τὸ ληκτικὸν τοῦ ἀρσ. λαμβάνει δὲ τὴν βαρείαν ἐπὶ τῆς παραληγούσας.

(***) Vieil πρὸ οὐσιαστικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ή li ἀρσένου οἶον,

Τὰ λήγοντα εἰς ἓ τρέπουσι τοῦτο εἰς ν πρὸ τοῦ ἐ ἀφῶνυ· οἶν, νῖφ (ζωηρὸς), vive (ζωηρά)· actif (ἐνεργητικός), active (ἐνεργητική)· νεuf (χήρος), νεuve (χήρα).

Τὰ εἰς εὐρ σγηματίζουσι κατὰ τέσσαρας τρόπους τὸ θηλυκόν.

ἀ. Εἰς euse.—δ'. Eἰς riceñ etrice.—γ'. Eἰς re.—δ'. Eἰς éresse.

Eἰς euse σγηματίζουσι τὸ θηλυκὸν ἐπίθετον ὅσα τῶν εἰς εὐρ ἀρσενικῶν γίγονται ἀπὸ μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος (ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος λήγει πάντοτε εἰς αὐτὸν ἀμετάβλητον δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς).

Τὰ λήγοντα εἰς ετευρ ἡ teur μὴ γινόμενα ἀπὸ μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, σγηματίζουσι τὸ θηλυκὸν εἰς etrice· οἶν, directeur (διευθυντής), directrice (διευθύντρια), inspecteur (ἐπιθεωρητής), inspectrice· μεταξὺ τούτων καὶ τὸ ambassadeur (πρέσβυς), ambassadrice.

Τὰ λήγοντα εἰς érieur, κατὰ τὸ ἀρσενικὸν, προτλαμβάνουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ ε ἄφωνον κατὰ τὸ γενικὸν κανόνα· οἶν, supérieur (ἀνώτερος), supérieure· inférieur (κατώτερος), inférieure· antérieur (πρότερος), antérieure· postérieur κτλ. εἰς ταῦτα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ meilleur, majeur.

Tὸ δὲ bailler (ἐνοικιαστής), défendeur (ὁ φεύγων, ὁ κατηγορούμενος), vendeur (πωλητής), demandeur (ὁ διέκουν, ὁ κατηγορῶν, νομικοὶ δροι), vengeur (ἐκδικητής), pécheur (άμαρτωλες), enchanter (γόης) σγηματίζουσι τὸ θηλ. είσ eresse· bailleresse, défenderesse, demanderesse, vengeresse, pécheresse, enchanteresse· μεταξὺ τούτων καὶ τὸ devin (μάντις), devineresse.

Tὸ chasseur (θηρευτής), ἔχει δύω τύπους διὰ τὸ θηλ. chasseuse εἰς τὴν κοινὴν ὅμιλαν, καὶ chasseresse ποιητικῶς εἰς ὑψηλὸν ὕψος.

Tὸ chanteur (ψάλτης) ἔχει ὡσαύτως δύω τύπους θηλ. chanteuse καὶ cantatrice (ἡ ἔχουσα ἔξοχον φωνήν).

Τὰ λήγοντα εἰς ε εἶναι ὀκτώ· blanc (λευκός), franc (ἐλεύθερος), sec (ξηρός), public (κοινός), Ture (Τούρκος), Grec ("Ελλην"), καὶ caduc (έτοιμόρροπος, ἐσχατόγρως)· παρεμβάλλουσι δὲ ή εἰς τὸ

vieil habit (παλαιὸν φόρεμα), vieil ami (παλαιὸς, ἀρχαῖος φίλος), καὶ πρὸ συμφώνου ἡ ή δασέως vieux· οἶν, un vieux cheval (γέρων ἵππος). Σημειώτεον δὲ τὸ vieil δὲν τίθεται πρὸ τοῦ homme, εἰκῇ διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν παλαιὸν ἀνθρώπου τῆς ἀμαρτίας, τὸν Αδάμ· ἀντὶ δὲ τούτου τὸ vieux· τὸ δὲ γέρων ὡς οὐσιαστικὸν, ἐκφράζεται διὰ τοῦ vieillard.

Θηλυκὸν μεταξὺ τοῦ ε καὶ ε ἀφώνου τὰ, blanche (λευκή), franche (έλευθέρα), sèche (ζηρὰ). μεταξὺ τούτων συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ frais, fraîche τὰ δὲ λοιπὰ ἔκτος τοῦ Grec τρέπουσε τὸ ε εἰς que οἶν, Turc, Turque ('Οθωμανίς), public (δημόσιον, κοινόν), publique (δημοσία), caduc, caduque ammoniac (ἀμμωνιακός), θηλ. ammoniaque τὸ δὲ Grec προσλαμβάνει τὸ que φυλάττον συνάμα καὶ τὸ ε, Grecque ('Ελληνίς).

Tò mou (ἀπαλός, μαλακός), καὶ fom (μωρός, τρελλός) τρέπουσε τὸ τὸ u I πρὸ φωνήγετος εἰς τὸ ἀρσενικόν οἶν, mol enfant, fol amour εἰς δὲ τὸ θηλυκὸν διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν I, προσλαμβάνοντα τὸ ε ἄφωνον folle (τρελλή), molle (ἀπαλή).

Tὰ λήγοντα εἰς eau σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν εἰς elle οἶν, beau (ώραιος), belle (ώραια), nouveau (νέος), nouvelle (νέα), jumeau (δίδυμος), jumelle juvenceau (νεανίσκος), juvencelle (*).

Tò bénin (εὐμενής), malin (πονηρός, κακός), ἔχουσι θηλυκὸν bénigne, καὶ maligne, οὐχὶ ἀνωμάλως, ἀλλὰ κατὰ τὴν σημείωσιν τῆς 93 σελ. τῆς μεγάλης Γραμματικῆς.

Tὰ absous (ἀπολελυμένος), dissous (διαλελυμένος), ἔχοντα τὴν αὐτὴν παραγωγὴν, καθὼς καὶ τὸ favori, προσλαμβάνοντα εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ t πρὸ τοῦ ε ἀφώνου, absoute, dissoute, favorite.

Πολλὰ ἐπίθετα ἐκφράζοντα ἔργον ἔξασκούμενον συνήθως ὑπὸ ἀνδρῶν δὲν ἔχουσι θηλυκὸν τύπον, τοιαῦτα εἰναι τὰ: auteur (συγγραφεὺς), un auteur, καὶ une femme auteur, témoin (μάρτυς), juge (δικαστής), soldat (στρατιώτης) ὡσταύτως sat (αὐτάρεσκος, φίλαυτος, dispos, εὔζωνος), châtaign (καστανόχρους), καὶ résous (διάλυτος), τὸ θηλ. τούτου λαμβάνεται ἀπὸ τὴν μετοχὴν résolu ὡσαύτως grognon (γογγυστής), artisan (τεχνίτης), partisan (στρατός).

Tὰ ἐπίθετα λαμβάνοντα πρὸ αὐτῶν τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον ἀγενούσια-στικοῦ ἐπέχουσι τόπον αὐτοῦ, οἶν le beau (τὸ ωραιόν), le juste (τὸ δίκαιον, ἡ δίκαιοσύνη), κτλ. καὶ εἰς τοιαύτην σημασίαν δὲν ὑπόκεινται εἰς βαθμούς συγκρίσεως καὶ ὑπερβήσεως.

Σημ. Tὰ προσδιοριστικὰ ἐπίθετα δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τῶν ποιωτικῶν.

(*) Ή κατάληξις αὕτη τῶν εἰς eau ληγόντων ἐμφαίνει ότι ἔτερον τύπον τοῦ ἀρσ. ὑποῖος φαίνεται εἰς τὰ δύο πρῶτα οἵταν εὑρίσκονται πρὸ φων. ή h ἀφώνου οἶν, bel homme (ώραιος ἄνδρας), nouvel habit, nouvel ouvrage κτλ.

‘Ο σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ἐπιθέτων ὑπάγεται εἰς τὰς αὐτὰς τῶν οὐσιαστικῶν παρατηρήσεις. Ἐκ τῶν εἰς αἱ ληγόντων ὑπάρχουσι πολλὰ προσλαμβάνοντα σε εἰς τὸν πληθυντικὸν, καὶ πολλὰ μὴ ἔχοντα πληθυντικόν.

Περὶ τῶν συγχριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

§. 41. Τὰ ἐπιθέτα (les adjectifs) εἰς τὴν Γαλλικὴν διαιροῦνται εἰς δύνα εἶδον, εἰς ποιωτικὰ (qualificatifs) καὶ προσδιοριστικὰ (déterminatifs). Τὰ ποιωτικὰ σημαίνουσι ποιότητα η̄ ἴδιότητα ἐνυπάρχουσαν εἰς τὸ οὐσιαστικὸν, καὶ ὑποκειμένην εἰς βαθμούς· οἷον ὅταν λέγωμεν· ἡ χιῶν εἶναι λευκὴ, ὁ ἥλιος εἶναι καυστικός, αἱ λέξεις λευκὴ καὶ καυστικὸς ἐμφαίνουσιν ἴδιότητας τῶν οὐσιαστικῶν, χιῶν, καὶ ἥλιος ὑπόκεινται δὲ εἰς βαθμοὺς αἱ ἴδιότητες αὗται καθότι δύναται νὰ ἔγειται ἡ χιῶν λευκὴ, λευκοτέρα, ἡ λευκοτάτη, ὡς ὁ ἥλιος δύναται νὰ ἔγειται καυστικός, καυστικότερος ἡ καυστικότατος· δήνεν ὑπάρχουσι τρεῖς βαθμοὶ ἐπιθέτων ὡς· καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, θετικὸς (positif), συγχριτικὸς (comparatif), καὶ ὑπερθετικὸς (superlatif).

Οἱ θετικὸς ἐμφαίνει ἀπλῶς τὴν ποιότητα η̄ ἴδιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ ἄγεν συγχρίσεως πρὸς ἄλλα· οἷον ce livre est volumineux (τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ὅγκωδες).

Οἱ Γάλλοι διακρίνουσι τρία εἶδον συγχριτικῶν· συγχριτικὰ μειονεξίας (comparatifs d'infériorité), συγχριτικὰ ισότητος (comparatifs d'égalité), καὶ συγχριτικὰ ὑπεροχῆς (comparatifs de supériorité). Τῷ ὅντε η̄ γινομένη μεταξὺ δύο οὐσιαστικῶν σύγκρισις τῆς αὐτῆς ποιότητος δύναται νὰ θεωρῇ ὑπὸ τὴν ἐποψὺν τῆς μειονεξίας, ὑπὸ τὴν ἐποψὺν τοῦ κατωτέρου· ὅταν, π. χ. προκειμένου λόγου μεταξὺ δύο οἰκοπέδων τῶν ὅποιων τὸ ἐν εἶναι εὐρύτερον τοῦ ἑτέρου, θέλωμεν γὰρ ἐκφράσωμεν τὴν σύγκρισιν ταύτην οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὺν τοῦ ἀνωτέρου, ἀλλ' ὑπὸ τὴν τοῦ κατωτέρου τότε ἀντὶ νὰ εἰπωμεν, τὸ ἄλλο οἰκόπεδον εἶναι εὐρύτερον τούτου (l'autre terrain *est plus large que celui-ci*), λέγομεν τοῦτο τὸ οἰκόπεδον εἶναι ηττον εὐρὺ τοῦ ἑτέρου (ce terrain est moins large que l'autre). Τὸ συγχριτικὸν τῆς μειονεξίας ἐκφράζεται διὰ τοῦ ἐπιβρήματος; moins (ηττον) προταττομένου πρὸ τοῦ θετικοῦ ἐπιθέτου.

Τὸ δὲ συγχριτικὸν τῆς ισότητος ἐμφαίνει ισότητα μεταξὺ δύο ποιοτήτων, τὰς ὅποιας θεωροῦμεν εἰς ἐν η̄ εἰς δύο πρόσωπα η̄

πράγματα, καὶ τὰς ὁποίας ἀντιπαραβάλλοντες εὑρίσκομεν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν· διότι ὅταν συγχρίνωμεν δύω ποιότητας η δύω προτερήματα, δὲν ἔπειται διτὶ τὸ ἐν πρέπει νὰ ἦναι ἀναγκαῖως ἀνώτερον η κατώτερο, τοῦ ἄλλου, δύνανται νὰ ἦναι καὶ τοσού, οἷον Alexandre le grand était aussi affable que courageux, Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἦτο τόσον εὐπροσήγορος ὅσον καὶ ἀνδρεῖος· cette qualité est astimable autant que rare, τὸ προτέρημα τοῦτο εἶναι τόσον πολύτιμον ὅσον καὶ σπάνιον. En ce temps la vertu était autant estimée que recherchée, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν η ἀρετὴ ἦτο τοσοῦτον πολύτιμος ὅσον καὶ πολυζήτητος (δηλ. ἐτιμάτο καὶ ἐζητεῖτο ἔξισου· elle n'est pas si riche que sa soeur (δὲν εἶναι τόσον πλουσία ὅσον η ἀδελφὴ τῆς).

'Εκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων γίνεται δῆλον διτὶ η σύγκρισις τῆς ίστοτηγος δύνανται νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τοῦ θετικοῦ ἐπιθέτου καὶ διὰ τῶν ἐπιβρήματων, ausse, autant καὶ si. Περὶ τῆς χρήσεως τούτων ἵδε τὴν μεγάλην Γραμματικήν.

Τὰ ἔξης ἐπιθέτα πάσχουσιν ἀνωμαλίας τινὰς καθὼς εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Tὸ petit (μικρὸς) σημαῖνον μέγεθος, ἔχει συγκριτικὸν plus petit (μικρότερος), ἐπὶ δὲ ποσοῦ λέγεται moindre (μείων).

Tὸ bon (καλός, ἀγαθὸς) θηλ. bonne ἔχει συγκρ. meilleur-re (καλλίτερος), οὐδέποτε λέγεται plus bon.

Tὸ mauvais (κακός) ἔχει συγκρ. plus mauvais η pire (χείρων). δὲν πρέπει δὲ νὰ τὸ συγγέωμεν μὲ τὸ méchant, τὸ ὄποιον κυρίως ἐμφαίνεται τὴν ίδιοτητα τῆς φυγῆς, τῆς διαθέσεως.

Τὰ λήγοντα εἰς érieur, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τοῦ plus διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν σύγκρισιν οἷον, supérieur (ἀνώτερος), antérieur (πρότερος), extérieur (ἐξωτερικός)· ὡσαύτως τὸ majeur (ἐνήλικ, ἀνώτερος) κτλ.

Τὰ ὑπερθετικὰ εἶναι δύνα εἰδῶν, ἀπόλυτα (superlatifs absolus), καὶ σχετικὰ (relatifs)· τὸ ἀπόλυτον ἐκφράζει τὴν ποιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς ὑπέρτατον βαθὺδὲν ἀσχέτως καὶ ἀπολύτως, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὅπ' ὅμινη αὐτὴ ποιότης εἰς ἄλλα οὐσιαστικά· οἷον, le soleil est très brûlant (ό ήλιος εἶναι καυστικώτατος)· η ἐκφραστὶς αὕτη δὲν σημαίνει διτὶ ἐν ἄλλο οὐσιαστικὸν οἷον, τὸ πῦρ δὲν εἶναι ἐπίσης καυστικώτατον. Τὰ τοιαῦτα ὑπερθετικὰ ἐκφράζονται εἰς τὴν Γαλλικὴν διὰ τοῦ θε-

τικοῦ ἐπιθέτου ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ ἐπίβρημα σημαῖνον μεγάλην ποσότητα· οἷον, fort (σφόδρα), bien (λίαν), beaucoup (πολὺ), grandement (μεγάλως), puissamment (κραταιῶς), énormement (τὰ μέγιστα), extrêmement (ἄκρως, εἰς ἄκρον) κτλ. il est bien bon (εἴναι καλλιστος), fort riche (σφόδρα πλούσιος, πλουσιώτατος) κτλ.

Τὰ σχετικὰ ὑπερθετικὰ ἐκφράζουσι τὴν ποιότητα εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, οὐχὶ ἀπολύτως ἀλλὰ σχετικῶς; πρὸς ἀλλα οὐσιαστικά· ἐκφράζονται δὲ διὰ τοῦ συγχριτικοῦ ἐπιθέτου ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον le, la, η les κατὰ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ οἷον, Aristide était le plus juste des Grecs (ὁ Ἀριστείδης οὗτος ὁ δικαιότατος πάντων τῶν Ἑλλήνων), la vertu est la plus séduisante et la plus solide de toutes les beautés.

"Οσα ἐπίθετα θετικὰ εἶναι ἀνώμαλα κατὰ τὸν συγχριτικὸν βαθμὸν, φυλάττουσιν ἐπίσης τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην καὶ εἰς τὸν σχετικὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν οἷον, meilleur συγχριτικὸν τοῦ bon, λαμβάνον πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον le η la συγχριτικῆς τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν le meilleur (ὁ καλλιστος), la meilleure (ἡ καλλιστη). μόνη η προσθηκὴ τοῦ ἄρθρου τὸ διακρίνει τοῦ συγχριτικοῦ.

Περὶ τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων.

§. 42. Προσδιοριστικὰ ἐπίθετα λέγονται ἔκειναι αἱ λέξεις αἵτινες προτάττονται τοῦ οὐσιαστικοῦ ἵνα προσδιορίσωσιν αὐτὸν ὡς πρὸς τὸν κτήτορα, ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν, τὸν ἀριθμὸν, η καὶ διὰ νὰ κολάσωσιν όπωσδουν τὴν ὅλως ἀόριστον σημασίαν τοῦ οὐσιαστικοῦ. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα εἶναι τεσσάρων εἰδῶν· κτητικὰ, διαικτικὰ, ἀριθμητικὰ, καὶ ἀόριστα.

Περὶ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων.

§. 43. Οἱ Γάλλοι διακρίνουσι τὰ κτητικὰ ἐπίθετα τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν τὰ πρῶτα οὐδέποτε ἐκρέονται μεμονωμένα ἄνευ οὐσιαστικοῦ, καὶ οὐδέποτε λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον οἷον, mon père (ὁ ἐμὸς πατέρως)· η δὲ κτητικὴ ἀντωνυμία ἐκρέοται ἐνάρθρως ἄνευ τοῦ οὐσ. οἷον le mien (ὁ ἐμὸς), la mienne (ἡ ἐμὴ) κτλ.

Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα ὡς καὶ αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι γίνονται ἐκ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἐκ τῆς γενικῆς de moi (ἐμοῦ), γίνεται κτητικὸν ἐπίθετον ἀρσενικοῦ γένους mon (ἐμὸς), καὶ θηλυκὸν ma (ἐμή), ἐμψαίνοντα ἕνα κτήτορα τοῦ ἀ. προσώπου, πληθυντικὸς τῶν ὄποιων

είναι mes (οἱ ἐμοὶ, αἱ ἐμαὶ) δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ ἐκ τοῦ ḥ'. προσώπουtoi (σοῦ) γίνεται κτητικὸν ἐπίθετον ton (σὸς) καὶ ta ἡ ton (σῆς) διὰ τὸ θηλ. πληθυντ. tes (οἱ σοὶ ἡ αἱ σαι) κτλ. ἐμφαίνοντα ἔνα κτήτορα. Τοῦ τρίτου προσώπου ἐκ τῆς αὐτοπαθοῦς de soi (έαυτοῦ), γίνεται son (ὁ ἰδικός του), καὶ sa ἡ son (ἡ ἰδική του) πληθυντ. δι' ἀμφότερα τὰ γένη ses (οἱ ἰδικοὶ του ἡ αἱ ἰδικαὶ του). Ἐκ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ nous (ἡμεῖς) γίνεται κτητικὸν ἐπίθετον notre ἐμφαίνον πολλοὺς; κτήτορας τοῦ ἀ προσώπου καὶ ἐν κτήμα πληθυντ. τούτου είναι τὸ nos (ἡμέτεροι, ἡμέτεραι). Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἐκ τοῦ vous (ἡμεῖς), γίνεται τὸ κτητικὸν votre (ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρα), καὶ vos (οἱ ἡμέτεροι, αἱ ἡμέτεραι) καὶ διὰ τὸ γ'. πρόσωπον leur ἐμφαίνον πολλοὺς κτήτορας καὶ ἐν κτήμα τὸ δὲ leurs, καὶ πολλοὺς κτήτορας καὶ πολλὰ κτήματα κλίνονται δὲ ως ἔτις:

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτήμα τοῦ ἀ. προσώπου.

Ἀρσενικὸν ἐνικόν.

nom.	mon bas	τὸ περικνήμιόν μου ἡ τὸ ἐμὸν περικνήμιον.
gén.	de mon bas	τοῦ ἐμοῦ περικνημίου.
dat.	à mon bas	τῷ ἐμῷ περικνημίῳ.
acc.	mon bas	τὸ ἐμὸν περικνήμιον.
voc.	(δ) mon bas	ῶ ἐμὸν περικνήμιον.
abl.	de mon bas	ἐκ τοῦ ἐμοῦ περικνημίου.

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πληθυντικός.

nom.	mes bas	τὰ ἐμὰ περικνήμια.
gén.	de mes bas	τῶν ἐμῶν περικνημάτων.
pat.	à mes bas	τοῖς ἐμοῖς περικνημάτοις.
acc.	mes bas	τὰ ἐμὰ περικνήμια.
voc.	(δ) mes bas	ῶ ἐμὰ περικνήμια.
abl.	de mes bas	ἐκ τῶν ἐμῶν περικνημάτων

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτήμα τοῦ ἀ. προσώπου.

Θηλυκὸν ἐνικόν.

nom.	mon (*) épée	τὸ ἐμὸν ξίφος.
gén.	de mon épée	τοῦ ἐμοῦ ξίφους.

(*) "Οταν τὸ θηλυκὸν οὐσιαστικὸν ἄρχεται: ἀπὸ φωνήσεως ἡ ή ἀφόνου, τὸ

dat.	à mon épée	τῷ ἐμῷ δίφει.
acc.	mon épée	τὸ ἐμὸν δίφος.
voc.	(ð) mon épée	ὦ (ἐμὸν) δίφος (μου).
abl.	de mon épée	ἐκ τοῦ ἐμοῦ δίφους.

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πληθυντικός.

nom.	mes (*) épées	τὰ ἐμὰ δίφη.
gén.	de mes épées	τῶν ἐμῶν διφῶν.
dat.	à mes épées	τοῖς ἐμοῖς διφεσιν (ἢ εἰς τὰ ἐμὰ δίφη).
acc.	mes épées	τὰ ἐμὰ δίφη.
voc.	(ð) mes épées	ὦ ἐμὰ δίφη.
abl.	de mes épées	ἐκ τῶν ἐμῶν διφῶν.

Πολλοὶ κτήτορες τοῦ ἀ. προσώπου καὶ ἐν κτῆμα.

Ἀρτενικὸν ἐνικόν.

nom.	notre mouton	τὸ ἡμέτερον πρόβατον
gén.	de notre mouton	τοῦ ἡμετέρου προβάτου
dat.	à notre mouton	τῷ ἡμετέρῳ προβάτῳ
acc.	notre mouton	τὸ ἡμέτερον πρόβατον
voc.	(ð) notre mouton	ὦ ἡμέτερον πρόβατον
abl.	de notre mouton	ἐκ τοῦ ἡμετέρου προβάτου.

Πολλοὶ κτήτορες καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πληθυντικός.

nom.	nos moutons	τὰ ἡμέτερα πρόβατα
gén.	de nos moutons	τῶν ἡμετέρων προβάτων
dat.	à nos moutons	τοῖς ἡμετέροις προβάτοις
acc.	nos moutons	τὰ ἡμέτερα πρόβατα
voc.	(ð) nos moutons	ὦ ἡμέτερα πρόβατα
abl.	de nos moutons	ἐκ τῶν ἡμετέρων προβάτων.

Θηλυκὸν κτητικὸν ἐπίθετον λαριζάνει πρὸς εὐφωνίαν εἰς τὸν ἐνικὸν τὸν αὐτὸν τοῦ ἀρτενικοῦ τύπου· οἷον, mon âme (ἢ ἐμὴ ψυχὴ), mon habitude (ἢ ἐμὴ δέσμος)· τὸ âme καὶ habitude εἶναι θηλ. γένους.

(*) 'Ο πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπίθετων τούτων ἔχει τὸν αὐτὸν τύπον δι' ἀμφότερα τὰ γένη, ὅποιον δήποτε καὶ ἂν ἦνται τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ· ἀμφότεροι δὲ οἱ ἀριθμοὶ σημαίνουσιν ἕνα κτήτορα· ὁ μὲν ἐνικὸς ἔν κτῆμα, ὁ δὲ πληθ. πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πολλοὶ κτήτορες καὶ ἐν κτῆμα τοῦ ἀ. προσώπου.

Θηλυκὸν ἔνικόν.

nom.	notre vallée	ἡ ἡμετέρα κοιλάς
gén.	de notre vallée	τῆς ἡμετέρας κοιλάδος
dat.	à notre vallée	τῇ ἡμετέρᾳ κοιλάδι
acc.	notre vallée	τὴν ἡμετέραν κοιλάδα
voc.	(δ) notre vallée	ὦ ἡμετέρα κοιλάς
abl.	de notre vallée	ἐκ τῆς ἡμετέρας κοιλάδος.
		Πληθυντικός.
nom.	nos vallées	αἱ ἡμέτεραι κοιλάδες
gén.	de nos vallées	τῶν ἡμετέρων κοιλάδων
dat.	à nos vallées	ταῖς ἡμετέραις κοιλ. ἢ εἰς τὰς ἡμ. κοιλ.
acc.	nos vallées	τὰς ἡμετέρας κοιλάδας;
voc.	(δ) nos vallées	ὦ ἡμέτεραι κοιλάδες
abl.	de nos vallées	ἐκ τῶν ἡμετέρων κοιλάδων.

Ἐκ τῶν ἀγωτέρω γίνεται δῆλον.

ἀ. "Οτι ἡ μὲν ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ εἶναι πάντοτε ὅμοιαι εἰς τε τὸν ἔνικὸν καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν, καὶ ἐκφέρονται ἀνάρθρως καὶ ἀπροθέτως, ἡ δὲ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ ἔχουσι πρὸ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς; καὶ τὰ γένη τὴν πρόθεσιν δε, καὶ ἡ δοτικὴ τὴν πρόθεσιν ἡ.

β'. "Οτι οὕτε μεμονωμένον ἀπαντᾶται τὸ κτητικὸν ἐπιθετον, οὔτε μετὰ τοῦ ἄρθρου πρὸ τοῦ οὐσιαστ. τὸ όποῖον προσδιορίζειν ἐπαναλαμβάνεται δὲ πρὸ ἑνὸς ἐκάστου οὐσιαστικοῦ.

Τὸ θηλυκὸν κτητικὸν ἐπιθετον, δὲν καταλήγει εἰς ε ἄφωνον, ὡς τὰ ἀγωτέρω, μα καὶ mon, ta καὶ ton, sa καὶ son, leur καὶ leurs.

Περὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων.

§. 44. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα μεταχειρίζομενα πρὸς δεῖξιν τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων ἵνα διαστέλλωμεν τὰ μακρὰν εύρισκόμενα, σχετικῶς πρὸς ἡμᾶς, τῶν πλησίον ἡμῶν κειμένων· εἶναι δὲ διὰ μὲν τὸ δῆτ. ce ἢ cel (οὗτος ἢ τοῦτο), διὰ δὲ τὸ θηλ. celle (αὕτη). διαφέρουσι δὲ τῶν δεικτ. ἀντων. καὶ δύον αὖται ἀναπληροῦσαι τὰ οὐσ. (τὰ όποια ἀντιπροσωπεύουσι), λέγονται ἀντ' αὐτῶν εἰς τὸν λόγον ἄγειν τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἐνῷ τὸ δεικτικὸν ἐπιθετον οὐδέποτε ἐκφέρεται μεμονωμένον

ἀλλὰ προγγεῖται ἀείποτε τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς τὸ ἀνωτέρῳ κτητικὸν ἐπίθετον· καὶ ἡ μὲν ὄνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ αὐτοῦ ἐκφέρονται ἀνάρθρως καὶ ἀπροθέτως, ἡ δὲ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ ἔχουσι πρὸ αὐτῶν τὴν πρόθεσιν de, καὶ ἡ δοτικὴ τὴν πρόθεσιν à κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς. Ὁ πληθυντικὸς εἶναι ces, ὁ αὐτὸς εἰς ἀμφότερα τὰ γένη· καὶ τὸ μὲν σε τοῦ ἀρσενικοῦ μεταχειριζόμεθα πρὸ συμφώνου ἢ h δασέως, τὸ δὲ εἳτε πρὸ φωνήσεως ἢ h ἀφώνου.

Παραδείγματα.

Masculin singulier	Άρσενικὸν ἔνικν.
nom. ce chapeau (*)	οὗτος ὁ πῖλος.
gén. de ce chapeau	τούτου τοῦ πίλου.
dat. à ce chapeau	τούτῳ τῷ πίλῳ.
acc. ce chapeau	τούτον τὸν πίλον.
(point. de voc.)	(χλητ. δὲν ὑπάρχει)
abl. de ce chapeau	ἐκ τούτου τοῦ πίλου.
Πληθυντικός.	
nom. ces chapeaux	οὗτοι οἱ πῖλοι.
gén. de ces chapeaux	τούτων τῶν πίλων.
dat. à ces chapeaux	τούτοις τοῖς πίλοις.
acc. ces chapeaux	τούτους τοὺς πίλους.
voc. (**)	
abl. de ces chapeaux	ἐκ τούτων τῶν πίλων.
Άρσενικὸν πρὸ φωνήσεως.	
nom. cet événement	τοῦτο τὸ συμβάν.
gén. de cet événement	τούτου τοῦ συμβάντος.
dat. à cet événement	τούτῳ τῷ συμβάντι.
acc. cet événement	τοῦτο τὸ συμβάν.
abl. de cet événement.	ἐκ τούτου τοῦ συμβάντος.

(*) Διὰ νὰ διαστείλωμεν τὰ πλησιέστερα πρόσωπα ἢ πράγματα θέτομεν μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ μόριον cí (ἐν τοῦ ici (ἔδω), τοπ. ἐπιφέρηματος* οἷον, ce livre-ci (τοῦτο τὸ βιβλίον ἔδω (τὸ βιβλίον τουτοῦ), cet homme-là (ἔκεινος ὁ ἄνθρωπος ἔκει, (ἔκεινος!), ces hommes-cí, καὶ ces hommes-là (οὗτοι ἔδω, ἔκεινοι ἔκει).

(**) Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα καθὼς καὶ τὰ κτητικὰ τοῦ δ'. καὶ γ'. προσώπου κλητ. δὲν ἔχουσι.

Πληθυντικός.

nom.	ces évènements	ταῦτα τὰ συμβάντα.
gén.	de ces évènements	τούτων τῶν συμβάντων.
dat.	à ces évènements	τούτοις τοῖς συμβάσι.
acc.	ces évènements	ταῦτα τὰ συμβάντα.
abl.	de ces évènements	ἐκ τούτων τῶν συμβάντων.

Θηλυκὸν ἐνικόν.

nom.	cette lumière	τοῦτο τὸ φῶς
gén.	de cette lumière	τούτου τοῦ φωτὸς
dat.	à cette lumière	εἰς τοῦτο τὸ φῶς
acc.	cette lumière	τοῦτο τὸ φῶς
voc.	.	.
abl.	de cette lumière	ἐκ τούτου τοῦ φωτὸς

Πληθυντικός.

nom.	ces lumières	ταῦτα τὰ φῶτα
gén.	de ces lumières	τούτων τῶν φώτων
dat.	à ces lumières	εἰς ταῦτα τὰ φῶτα
acc.	ces lumières	ταῦτα τὰ φῶτα
abl.	de ces lumières	ἐκ τούτων τῶν φώτων.

Τὸ θηλυκὸν cette cūdēpōtē ἀποστρέφει τὸ ληχτικὸν ε πρὸ τοῦ οὐσιαστ. ὅπιοιοδήποτε καὶ ἄν ἦναι τὸ ἀρκτικὸν τούτου γράμμα, οἶον cette information (αὕτη ἡ πληροφορία), cette habitude (αὕτη ἡ ἔξις)

ΣΗΜ. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἑνὸς ἐκάστου οὐσιαστικοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν ὅταν πολλὰ τοιαῦτα συμπίπτωσιν εἰς τὸν λόγον οἶον, cette montre et ces livres appartiennent à Jean (τὸ ὀρολόγιον καὶ τὰ βιβλία ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν Ἰωάννην).

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

§. 45. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα (les adjectifs numéraux), παριεῖστιν, [ώς καὶ παρ' ἡμῖν, τὴν μονάδα ἐπανειλημμένην καθ' ἔαυτὴν καὶ προταττόμενα τῶν οὐσιαστικῶν προσδιορίζουσι τὸν ἀριθμὸν τούτων, κατὰ δύο τρόπους, ἡ ώ; πρὸ; τὸ ποσὸν, ἡ ώς πρὸς τὴν τάξιν, οἶον· trois hommes (τρεῖς ἄνθρωποι), le quatrième roi de cette dynastie (ὁ τέταρτος βασιλεὺς τῆς δυναστείας ταύτῃ·).

Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα διαιροῦνται εἰς ἀπόλυτα (cardinaux, ἡ absolute) καὶ τακτικὰ (ordinaux).

Ἄριθμητικὰ ἀπόδηντα.

1 un (mas.) I.	εἷς η ἐν (τις η τι) ἀρσ. ἄ.
une (fem.) I.	μία (τίς) θηλ. ἄ.
2 deux (z) II.	δύο, δ'.
3 trois, III.	τρία, γ'.
4 quatre, IV.	τέσσαρα, δ'.
5 cinq (ε), V.	πέντε, έ.
6 six (γ), VI.	ἕξ, ζ'.
7 sept (δ), VII.	έπτα, ζ'.
8 huit (ε), VIII.	δέκτω, η.
9 neuf (ζ), IX.	ἐννέα, θ'.
10 dix (γ), X.	δέκα, ι.
11 onze (θ), XI.	ἔνδεκα, ιά.

(α) Τὸ κ τοῦ *deux* μένει ἄφωνον πρὸ συμφώνου· προφέρεται: δὲ ως ζ πρὸ φωνήντος η ἡ ἄφωνου.

(β) Τὸ η τοῦ *cinq* προφέρεται ἐν τέλει φράσεως, καὶ πρὸ φωνήντος πρὸ δὲ συμφώνου η ἡ δασέως μένει ἄφωνον.

(γ) Τὸ *six* προφέρεται κατὰ τρεῖς τρόπους· si (σι), πρὸ συμφ. η ἡ δασέως· sisse (σίσ) ὅταν τὸ *six* θῆναι η τελευταῖα λέξις τῆς προτάσεως· καὶ size (σίζ) ὅταν η ἔπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήντος η ἡ ἀφώνου.

(δ) Τὸ π τοῦ *sept* μένει πάντοτε ἄφωνον, τὸ δὲ ι προφέρεται ἐν τέλει τῆς προτάσεως καὶ πρὸ φωνήντος η ἡ ἄφωνου· μένει δὲ ἄφωνον πρὸ συμφώνου η ἡ δασέως.

(ε) Τὸ τ τοῦ *huit* προφέρεται ὅταν τοῦτο θῆναι η τελευταῖα λέξις τῆς προτάσεως· οἶον, il n'y en avait que huit (δὲν ὑπῆρχον [ἐν τούτων] εἰμὴ δέκτω). δασάντως ὅταν η ἔπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήντος η ἡ ἀφώνου· ἔπομένου δὲ συμφώνου η ἡ δασέως δὲν συνεκφωνεῖται.

(ζ) Τὸ *neuf* ἕδε περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ ι σελὶς 24.

(η) "Ο, τι εἴπομεν περὶ τοῦ *six* ἄφαρμόζεται ἀκριβῶς καὶ περὶ τοῦ *dix*.

(θ) Απὸ τὸ ἔνδεκα ἔως τὸ δεκατέξι συμπεριλαμβανομένου ς αὐτοῦ, η ἀριθμητικὰς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ. Τὸ δεκαπέτη δεκακοτὼ καὶ δεκαεννέα ἀρχεται ἀπὸ τὴν δεκάδα τὸ ο τοῦ *onze* ως νὰ ἥρχετο ἀπὸ η δασέως, διότι τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔνικὸν ἀρθρον δὲν ἀποστρέψει τὸ ληκτικὸν φωνήν του· οἶον le onze janvier τὴν 11 Ιανουαρίου, la onzième année de son règne, τὸ ἔνδεκατον ἔτος τῆς βασιλείας του· τὸ δὲ ο τοῦ πληθυντικοῦ ἀρθρου μένει ἄφωνον πρὸ τοῦ *onze* οἶον, les onze mille qu'on a payés (λε ὄντς μιλ κ'ον α παιγές αι ἔνδεκα χιλιάδες τὰς ὅποιας ἐπλήρωσαν).

- 12 douze (*α*) XII. δώδεκα ή δυωκαΐδεκα, *ιθ'*.
 13 treize, XIII. δεκατρία η τριακαΐδεκα, *ιγ'*.
 14 quatorze, XIV. δεκατέσσαρα η τεσσαρακαΐδεκα, *ιδ'*.
 15 quinze, XV. δεκαπέντε η πεντεκαΐδεκα, *ιέ'*.
 16 seize, XVI. δεκαέξι η έκκαιδεκα, *ιζ'*.
 17 dix-sept, XVII. δεκαεπτά η έπτακαΐδεκα, *ιζ'*.
 18 dix-huit, XVIII. δεκαοχτώ η οχτωκαΐδεκα *ιή'*.
 19 dix-neuf, XIX. δεκαεννέα η έννεακαΐδεκα *ιθ'*.
 20 vingt, XX. εἴκοσι *κ'*.
 21 vingt et un η vingt-un, XXI. εἴκοσι καὶ ἑνήεκοσι ἕν, *κά.*
 22 vingt-deux, XXII. εἴκοσι δύο, *κδ'*.
 23 vingt-trois XXIII. εἴκοσι τρία *κγ'*.
 24 vingt quatre, XXIV. εἴκοσι τέσσαρα, *κδ'*.
 25 vingt cinq, XXV. εἴκοσι πέντε, *κέ.*
 26 vingt six, XXVI. εἴκοσι έξι, *κζ'*.
 27 vingt sept, XXVII. εἴκοσι έπτά, *κζ'*.
 28 vingt-huit, XXVIII. εἴκοσι οχτιώ, *κή.*
 29 vingt-neuf, XXIX. εἴκοσι ἑννέα, *κθ'*.
 30 trente, XXX. τριάκοντα, *λ'*.
 31 trente et un, XXXI. τριάκοντα ἕν, *λά.*
 32 trente deux, XXXII. τριάκοντα δύο, *λθ'*.
 33 trente trois, XXXIII. τριάκοντα τρία *λγ'*.
 40 quarante, XXXX η XL. τεσσαράκοντα *μ'*.
 41 quarante et un, XXXXI η XLI. τεσσαράκ. ἕν μά.
 50 cinquante, L. πεντήκοντα, *ν'*.
 51 cinquante et un, LI. πεντήκοντα καὶ ἕν, *νά.*
 60 soixante (*λ*), LX. έξήκοντα, *ξ'*.
 70 soixante-dix (*γ*), LXX. έβδομήκοντα, *ό.*

(α) Οι Γάλλοι δὲν μεταχειρίζονται τὴν λέξιν *douze* διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν δωδεκάτην ώραν, ἀλλὰ λέγουσιν *il est midi εῖναι μεσημέρια* ὅμοιας καὶ διὰ τὴν δωδεκάτην ώραν τῆς νυκτὸς λέγοσιν *minuit μεσονύκτιον* (γένους ἀρσ. *le minuit*).

(β) Εἰς τὸ *soixante* τὸ *X* πρωφέρεται ως δύο *ss*: *soissante*.

(γ) Έκ τῶν *sept* (έπτα) σχηματίζουσιν οἱ Γάλλοι *septante* (έβδομήκοντα) τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν έβδομήκοντα τῆς Ἀγίας Γραφῆς: τὸν δὲ ἀριθμὸν έβδομήκοντα σχηματίζουσιν ἐκ τῶν *soixante* προσ-

- 71 soixante-onze, LXXI. ἑβδομήκοντα ἐν οά.
 72 soixante douze, LXXII. ἑβδομήκοντα δύω, οθ'.
 73 soixante-treize, LXXIII. ἑβδομήκοντα τρία, ογ'.
 74 soixante-quatorze, LXXIV. ἑβδομ. τέσσαρα, οδ'.
 75 soixante-quinze, LXXV. ἑβδομήκοντα πέντε, οέ.
 76 soixante seize, LXXVI. ἑβδομήκοντα ἔξι, οζ'.
 77 soixante dix-sept, LXXVII. ἑβδομ. ἑπτὰ, οζ'.
 78 soixante-dix-huit, LXXVIII. ἑβδομ. ὀκτὼ, οή.
 79 soixante-dix-neuf, LXXIX. ἑβδομ. ἐννέα, οθ'.
 80 quatre-vingts (α), LXVX. δύγδοηκοντα, π'.
 81 quatre-vingt-un, LXXXI. δύγδοηκοντα ἐν, οά.
 82 quatre-vingt-deux, LXXXII. δύγδοηκοντα δύω, πθ'.
 90 quatre-vingt-dix (δ), LXXX. ἐννεαηκοντα, ι'.
 91 quatre-vingt onze, LXXXI. ἐννεαηκοντα ἐν, ιά.
 92 quatre-vingt-douze, LXXXII. ἐννεαηκοντα δύω, ιθ'.
 100 cent (γ), C. ἑκατόν, ρ'.
 101 cent un, CI. ἑκατὸν ἐν, ρά.
 200 deux cents (δ), CC. διακόσια, σ'.
 201 deux cent un, CCI. διακόσια ἐν, σά.
 300 trois cents, CCC. τριακόσια, τ'.
 301 trois cent un, CCCI. τριακόσια ἐν, τά.
 400 quatre cents, CD. τετρακόσια υ'.
 401 quatre cent un, CDI. τετρακόσια ἐν, υά—
 500 cinq cent, D. πεντακόσια, φ'.
 600 six cent, DC. ἑξακόσια, χ'.
 700 sept cents, DCC. ἑπτακόσια ψ'.
 800 huit cents, DCCC. ὀκτακόσια, ω'.

τιθεμένου τοῦ dix (δέκα), soixante-dix, τοῦ onze, douze κτλ. φθάνουσιν ἔως εἰς τὸ ὄγδοηκοντα, τὸ ὄπιτον ἐκφράζουσι: διὰ τοῦ quatre-vingts (τέσσαρες εἴκοσι δύγδοηκοντα).

(α) Τὸ vingt πολλαπλασιαζόμενον ὑπὸ ἀλλού πρὸ αὐτοῦ ἀριθμοῦ λαμβάνει s, ἐπομ. δὲ ἐτέρου τὸ ἀποβάλλει: οἷον, quatre-vingt-quinze, ἐννεαηκοντα πέντε.

(β) Ός εἰς τὸ quatre.

(γ) "Ο, τι εἴπομεν περὶ τοῦ vingt ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς καὶ εἰς τὸ cent.

(δ) Λπὸ τὰ ἑκατὸν ἔως εἰς τὰ χιλια προτάττομεν τὸν ἀπόλυτον deux, trois κτλ. πρὸ τοῦ cent.

900 neuf cents, DCCCC. ἐννεακόσια, *δέντρο*.

901 neuf cent un, DCCCCCI. ἐννεακόσια ἓν, *δέντρον*.

1000 mille (*), CIJ. χίλια, *αριθμός*.

1100 mille cent ή onze cents, CIJC. χίλια ἑκατὸν, *αριθμός*.

2000 deux mille, IIICJ. δύο χίλιαδες, *βέβηλος*.

10,000 dix mille, XCIJ. μέρια, *βέβηλος*.

100,000 cent mille, CM. ἑκατὸν χίλιαδες, *ρόπτης*.

1,000,000 un million, CCCCCCCCCC. ἐν ἑκατομμύριον, *ιρόπτης*.

1,000,000,000 billion ή milliard, δισεκατομμύριον (διλλιόδιον), *ιρόπτης*.

1,000,000,000,000 trillion (**), τρισεκατομμύριο (τριλλιόδιον), *αιρόπτης*.

Ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν γίνονται τὰ ποσότητος σημαντικὰ ἐπιρρήματα προσθέσει τῆς λέξεως *fois* (φορά), οἷον:

une fois	ὅπας
deux fois	δὶς
trois fois	τρίς
cent fois	ἕκατοντάκις
mille fois	χιλιάκις.

Περὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν.

§. 46. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ (les adjectifs numéraux ordinaires), ἐμφαίνουσιν ἀριθμὸν καὶ τάξιν συνάματα σχηματίζονται δὲ ἐκ τῶν ἀπολύτων προστιθεμένης τῆς ième καταλήξεως εἰς τὸ ἀπόλυτον ἀριθμητικόν οἷον, εἰς τὸ *deux* (δύο) γίνεται *deuxième*, εἰς τὸ *huit* (οκτώ), *huitième*.

ΣΗΜ. Τὰ τακτικὰ μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καθ' ἄς καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν τάξιν τὴν ὅποιαν κατέχει τὸ πρέσωπον ή τὸ πρᾶγμα ὃς πρὸς τὸν ἀριθμὸν διαφέρουσι δὲ ἡμῶν κατὰ τοῦτο ὅτι ἀντὶ τῶν τακτικῶν μεταχειρίζονται τὰ ἀπόλυτα:

ἀ. Ἐπὶ προσώπων οἷον, ἀντὶ νὰ εἴπωσιν Ἐρρήκος ὁ ὄγδοος, *Henri huitième*, λέγουν *Henri huit* (*Ἐρρήκος οκτώ*) κτλ. ἔξαιρεται τὸ *premier* τὸ ὄποιον μεταχειρίζονται πάντοτε καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων. Πολλάκις καὶ τὸ *second*, ἀντὶ τοῦ *deux* ἐπὶ προσώπων.

(*) Τὸ *mille* ὃς ἀριθμητικὸν οὐδέποτε δέγγεται τὸ *s'* ἐπὶ χρονίας γράφεται καὶ *mil*: στηματίνον δὲ τὸ μέτρον τοῦ μήκους λαμβάνει τὸ *S* εἰς τὸν πληθ. π. χ. *d'ici au Piréc il y a trois milles* *δέντρον*.

(**) Μόνον διὰ ν' ἀναχέρη τις τοιεῦτον ποσὸν καὶ τὰ φυντασίαν πραγματικῶς δὲ ἀνύπαρκτον.

ε'.' Επί της ημερομηνίας, εἶναι le quatre juin τὴν τετάρτην Ἰουνίου ἀντὶ τοῦ le quatrième juin.

Ο πρῶτος premier εἶναι καὶ εἰς τὴν γχλλικὴν ἀνώμαλος καθὼς εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Ἐκ τοῦ Λατινικοῦ primus (πρὸς) ἔγεινε τὸ Ἰταλικὸν primo καὶ τὸ Γαλλικόν:

premier (α)	πρῶτος θηλ. première πρώτη
deuxième (β)	δεύτερος-δευτέρα (second seconde)
troisième	τρίτος
quatrième (γ)	τέταρτος
cinquième (δ) quint	πέμπτος
sixième (ε)	ἕκτος
septième	ἕβδομος
huitième	δύοδος
neuvième	ἔννατος
dixième	δέκατος
onzième	ένδεκατος
douzième	δωδέκατος
treizième	δέκατος τρίτος
quatorzième	δέκατος τέταρτος
quinzième (ζ)	δέκατος πέμπτος
seizième	δέκατος ἕκτος
dix-septième	δέκατος ἕβδομος
dix-huitième	δέκατος δύοδος
dix-neuvième	δέκατος ᔍννατος

(α) Τὸ premier λέγεται μόνον ἐπὶ τοῦ πρώτου, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ιά. φέρ' εἰπεῖν, ἡ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου, ἀλλὰ λέγομεν, le onzième (ό ἔνδεκατος). quint (πέμπτος), ἐκ τοῦ λατ. quintus, λέγεται κατ' ἔξαρτεσιν διὰ τὸν Κάρολον Ε'. Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας καὶ βασιλέα τῆς Ισπανίας, καὶ Sixte-Quint διὰ τὸν Πάπαν Σιξτον Ε'.

(β) Deuxième καὶ second (πρόφ. σεγγὸν) εἶναι συνώνυμα· τὸ ά. λέγεται ἐπὶ σειρᾶς πραγμάτων, τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ δύο μόνον.

(γ) Τὸ quatrième γίνεται ἐκ τοῦ quatre τοῦ ὁποίου τὸ ε ἄφωνον ἀποθάλλεται πρὸ τῆς ième καταλήξεως.

(δ) Τὸ cinquième ἐκ τοῦ cinq· ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸ q ἀκολουθεῖ πάντοτε τὸ u, διὰ τοῦτο προστιθεμένης τῆς ième καταλήξεως προτίθεται αὐτῆς τὸ u.

(ε) Sixième, τὸ x προφέρεται ως ζ (σιξιέμ).

(ζ) Quinzième, γίνεται ἐκ τοῦ quintus, quindecimus, οὐχὶ ἐκ τοῦ cinq.

vingtième είκοστός

vingt-unième (α) κτλ. είκοστής πρῶτος

'Εκ τῶν τακτικῶν προσθέσει τῆς μετακατάξεως σχηματίζονται τὰ τακτικὰ ἐπιρρήματα, οἷον: ἐκ τοῦ premier (θ) (πρῶτος), γίνεται premièrement (πρῶτον, ἐν πρώτοις), second (δεύτερος), seconde-ment (δεύτερον), troisièmement (τρίτον) κτλ.

ΣΗΜ. Έκφράζονται: τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα, συντιθέστερον διὰ τῶν Ιταλικῶν καταλήξεων, primo, secondo, terzo, quarto κτλ.

'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀπολύτων καὶ τακτικῶν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἀριθμητικὰ περιληπτικὰ ἀφηρημένα καλούμενα τὰ ὄποια καὶ εἰς τὸν ἔνικὸν ἀριθμὸν συμπεριλαμβάνουσιν ἀθροισμα πολλῶν ὅμοιων πραγμάτων ἀποτελούντων ἐν σῶμα, οἷον: δωδεκάς, εἰκάς, τῶν ὄποιων ὅμως ὁ ἀριθμὸς εἶναι περιωρισμένος, περιορίζονται δὲ εἰς τὰ ἑξής.

unité, μονάς

couple, δυάς

trinité τριάς (λέγεται μόνον διὰ τὴν "Αγίαν Τριάδα") (γ).

(ἐκ τοῦ εἰναὶ δὲν σχηματίζεται πεντάς).

sixaine (δ), ἑξάς.

(ἐκ τοῦ sept, δὲν σχηματίζεται ἑπτάς, εἰ μὴ μόνον τὸ semaine, ἡ ἑβδομάς).

huitaine, δικτάς.

(α) Άπὸ τὸ trente et unième, ἔως εἰς τὸ quarantième φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις τοῦ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ τοῦ ἀπολύτου, καὶ τῶν τακτικῶν κατὰ σειρὰν deuxième, troisième $\ddots$. Ἐκτὸς τοῦ premier, ὡς εἰπορευ διὰ τῶν πρῶτον, καὶ τοῦ onzième διὰ τῶν ἑνδέκατον, τίθεται μετὰ πᾶσαν πλήρη δεκάδα τὸ unième: οἷον, vingt-et-unième (είκοστός πρῶτος), trente-et-unième (τριακοστής πρῶτος) $\ddots$.

(β) Τὰ ἐπιρρήματα σχηματίζονται ἀπὸ τὸ ἀρτ. ἐπιθετον ὅταν τοῦτο λόγῳ εἰς φωνῆν, ἄλλως ἐκ τοῦ Οηλυκοῦ, ὡς τὰ ἀνωτέρω.

(γ) Ή γενικὴ κατάληξις τῶν τοισύτων εἶναι ἡ aine, ἀλλ' εἶναι Ἑλληπήσ* διότι: μόλις ἀρχεται ἀπὸ sixaine τὸ ὄποιον εἶναι ἀρκετὰ σπάνιον· μετὰ τοῦτο εὑθὺς τὸ sept δὲν δίγεται τοιαύτην κατάληξιν: ἐκ τοῦ huit γίνεται huitaine, καὶ κυρίως ἀπὸ dizaine δεκάς, ἔως εἰς τὸ soixante, soixantaine εἶναι: εἴ-γρητος, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀτακτα καὶ ἀνόρμαλα δὲν σχηματίζουσιν ἀφηρημένας δεκάδας.

(δ) Sixain, ἀρτ. σημαίνει ἑξάστιγον.

neuvaine, (έννεαήμερος) θρησκευτική προσευχή ἐξακολουθούσα
ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας.

dizaine, δεκάς.

douzaine, δωδεκάς.

quinzaine δεκαπενήμερον.

vingtaine, είκας.

trentaine, τριακάς.

quarantaine, τεσσαρακοντάς.

cinquanteaine, πεντηκοντάς.

soixantaine, ἑγκοντάς.

Des nombres multiples, ou augmentatifs, πολλαπλοῖ, ἢ πολλαπλάσιοι.

simple, ἀπλοῦς.

double, διπλοῦς.

triple (*), τριπλοῦς.

quadruple, τετραπλοῦς.

quintuple, πενταπλοῦς.

sextuple, ἑξαπλοῦς.

septuple, ἑπταπλοῦς.

octuple, ὀκταπλοῦς.

nonuple, ἐννεαπλοῦς (ἐννεαπλάσιος).

décuple, δεκαπλοῦς (δεκαπλάσιος). τὰ ἐπίλοιπα σχηματίζονται συγήθως διὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμῶν, onze, douze κτλ. καὶ τοῦ fois· οἶν, onze fois, douze fois κτλ.

Tὰ κλασματικὰ (les fractionnaires).

la moitié, τὸ ἥμισυ.

le tiers, τὸ τρίτον, θηλ. la tierce.

le quart, τὸ τέταρτον.

le cinquième, τὸ πέμπτον (**).

(*) Ἐκ τοῦ tri (tria), quatri (quatuor), quinque, ἢ τοῦ annus, γίνονται σύνθετα triennal (τριετία), quadriennal (τετραετία), quinquennial (πενταετία), sexennial (ἑξαετία). ἐκ τοῦ sept γίνεται septennial (ἑπταετία). octaētide (όκταετηρίς).

(**) Τὰ δὲ λοιπὰ σχηματίζονται ως τὸ cinquième διὰ τῆς τῶν τακτικῶν καταλήξεως ième προστιθεμένης εἰς τοὺς ἀπολύτους ἀριθμούς. οἶν, la dizième partie, la vingtième, la centième κτλ.

Τὰ δὲ παρ' ἡμῖν διανεμητικά (distributifs), ἀνὰ ἓν, ἀνὰ δύο κτλ. ἐκφράζονται γαλλιστὶ· un à un, deux à deux κτλ. διὰ τῆς προθέσεως ἢ παρεντίθεμένης μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ ἀπολύτου ἀριθμοῦ δις ἐπαναλαμβανομένου.

Περὶ τῶν ἀօριστων ἐπιθέτων.

§. 47. Καίτοι ἀόριστα (indéfinis) καθ' ἑαυτὰ τὰ ἐπιθέτα ταῦτα, κολάζουσιν ὅμως τὴν ὅλως ἀόριστον ἐκφραστιν τῶν οὐσιαστικῶν οἰον, des hommes (ἄνθρωποι), διαφέρει τοῦ τινὲς ἄνθρωποι ἢ τοῦ certains hommes (κάποιοι ἄνθρωποι). ὥσταύτως un tel caractère (τοιοῦτος χαρακτήρ), διαφέρει τοῦ ἀπλῶς λεγομένου caractère (χαρακτήρ).

Εἶναι φανερὸν ἐκ τῆς ἐπωνυμίας αὐτῶν, ἀόριστα, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πρὸ αὐτῶν τὸ δριστικὸν ἄρθρον. Προηγοῦνται δὲ ἀείποτε τῶν οὐσιαστικῶν διακρίγοντα τὰς πτώσεις αὐτῶν διὰ τῶν προθ. ἢ καὶ de, προταττομένων τῶν ἀօριστων ἐπιθέτων, ώς ἐπὶ τῶν κτητικῶν καὶ δεικτικῶν εἶναι δὲ τὰ ἔξης·

aucun, aucune· οὐδεὶς, οὐδεμία.

nul, nulle· μηδεὶς, μηδεμία·

quelque, δι' ἀμφότερα τὰ γένη· τίς.

certain, certaine· κάποιος (τίς, ἀόρις.).

chaque, δι' ἀμφότερα τὰ γένη· ἐκαστος (καθείς).

chacun, chacune· ἐκαστος, ἐκάστη.

maint, mainte· διάφοροι·

plusieurs, ἄγει ἔνικ. δι' ἀμφότερα τὰ γένη· πολλοί.

tout, toute· πᾶς, πᾶσα.

tel, telle· τοιοῦτος, τοιαύτη.

quelconque, δι' ἀμφότερα τὰ γένη· οἰσθῆποτε, οἰαδῆποτε.

autre, δι' ἀμφότερα τὰ γένη· ἄλλος, ἄλλη.

même, δι' ἀμφότερα τὰ γένη· ὁ αὐτός, ἡ αὐτή

Tὸ quel, ως ἐρωτηματικὸν καὶ ως θαυμαστικὸν δύναται νὰ συγκαταλεγθῇ ὥσταύτως μεταξὺ τῶν ἀօριστων ἐπιθέτων, ως προηγούμενον ἀείποτε τοῦ οὐσιαστικοῦ, καὶ ως προσδιορίζον αὐτὸν ὑπό τινα ἐποψίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

§. 48. Αἱ ἀντωνυμίαι ἐν χρήσει οὖσαι ἀντὶ τῶν ὄνομάτων ἀναπληροῦσιν εἰς τὸν λόγον τὰ οὐσιαστικὰ, καὶ δι' αὐτῶν ἀποφεύγει τις τὴν ἐπανάληψιν τῶν ὄνομάτων· διαιροῦνται δὲ εἰς

Προσωπικάς	Personnels
Αὐτοπαθεῖς	Réfléchis
Συνθέτους	Composés
Κτητικάς	Possessifs
Δεικτικάς	Démonstratifs
Ἀναφορικάς	Relatifs
Αορίστους	Indéfinis
Ἐπιμεριστικάς	Partitifs (distributifs) διανεμητικάς
Συσχετικάς	Corrélatifs.
Ἄρνητικάς	Négatifs.

Προσωπικὰ ἀντωνυμίαι.

Αἱ προσωπικὰ ἀντωνυμίαι (pronoms personnels) παριστῶσι τὰ προσωπα· διακρίνονται δὲ εἰς τὸν λόγον τρία πρόσωπα (trois personnes): πρῶτον (première), τὸ λαλοῦν· δεύτερον (seconde), τὸ πρὸς δ ἀπευθύνεται ὁ λόγος· καὶ τρίτον (troisième), τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος.

Τοῦ ἀ. προσώπου.

Ἐνικός.

nom.	je ἢ moi ¹	ἐγώ (ἐγών, ἐγώνη, ἐξ οὗ τὸ ἐγιώνη)
gén.	de moi	ἐμοῦ (μοῦ)
dat.	me, moi (à moi) ²	ἐμοὶ (μοὶ), εἰς ἐμέ
acc.	me (moi) ³	ἐμὲ (μέ)
(point de voc.)		(χλητ. δὲν ὑπάρχει).
abl.	de moi	παρ' ἐμοῦ (ἀπὸ ἐμέ).

Πληθυντικός.

nom.	nous	ἡμεῖς
gén.	de nous	ἡμῶν
dat.	à nous (nous) ⁴	ἡμῖν (εἰς ἡμᾶς)
acc.	nous	ἡμᾶς (μᾶς)
abl.	de nous	παρ' ἡμῶν (ἐξ ἡμῶν)

Τοῦ 6'. προσώπου.

'Ενικός.

nom.	<i>tu</i> ⁴ ή <i>toi</i>	τὸν (ἐστὶ κοιν., καὶ κατὰ διαλέξιν, ἔσοῦνται)
gén.	de <i>toi</i>	τοῦ
dat.	<i>te</i> , <i>toi</i> (à <i>toi</i>) ⁵	τοι (εἰς ἐσέ)
acc.	<i>te</i> (<i>toi</i>) ⁵	τοῖς (ἐστεῖς)
voc.	δ <i>toi</i>	ὦ σύ
abl.	de <i>toi</i>	παρὰ τοῦ (ἀπὸ σέ)

Πληγματικός.

nom.	<i>vous</i>	ὑμεῖς (σεῖς)
gén.	de <i>vous</i>	ὑμῶν
dat.	à <i>vous</i> (<i>vous</i>) ⁶	ὑμῖν (εἰς ὑμᾶς καὶ κοιν. εἰς σᾶς)
acc.	<i>vous</i>	ὑμᾶς (κοιν. σᾶς)
abl.	de <i>vous</i>	παρ' ὑμῶν ή (ἀπὸ σᾶς)

Τοῦ 7'. προσώπου.

'Ενικὸν ἀρσενικόν.

nom.	<i>il</i> ή <i>lui</i> ⁷	αὐτός
gén.	de <i>lui</i> (<i>en</i>) ⁸	αὐτοῦ (τοῦ)
dat.	à <i>lui</i> (<i>lui</i> , γ) ⁶	αὐτῷ (εἰς αὐτόν)
acc.	<i>lui</i> (<i>le</i>) ⁹	αὐτὸν (τόν)
abl.	de <i>lui</i> (<i>en</i>) ⁸	παρ' αὐτοῦ ή ἀπ' αὐτόν..

Πληγματικός.

nom.	<i>ils</i> καὶ <i>eux</i>	αὐτοί
gén.	d' <i>eux</i> (<i>en</i>) ⁸	αὐτῶν
dat.	leur (à <i>eux</i> , γ) ⁶	αὐτοῖς
acc.	les (<i>eux</i>) ⁸	αὐτούς; (τούς)
abl.	d' <i>eux</i> (<i>en</i>)	ἐξ αὐτῶν (ἀπὸ αὐτούς)

'Ενικὸν θηλυκόν.

nom.	<i>elle</i>	αὐτή
gén.	d' <i>elle</i> (<i>en</i>) ⁸	αὐτῆς (της)
dat.	à <i>elle</i> (<i>lui</i> , γ) ⁶	αὐτῇ (εἰς αὐτήν)
acc.	<i>la</i> (<i>elle</i>) ⁸	αὐτὴν (τήν)
abl.	d' <i>elle</i> (<i>en</i>) ⁸	παρ' αὐτῆς, ἀπ' αὐτήν,

IIIληθυντικός.

nom.	elles	αὐται
gén.	d'elles (en) ⁵	αὐτῶν (των)
dat.	à elles (leur, y) ⁵	αὐταις (εἰς αὐτάς)
acc.	les (elles) ⁵	αὐτὰς (τάς)
abl.	d'elles (en)	παρ' αὐτῶν ἢ (ἀπ' αὐτάς)

Ἐκτὸς τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας il η lui καὶ elle, μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι καὶ ἄλλην τριτοπρόσωπον, ητις εἶναι συγχρόνως καὶ αὐτοπαθής, καὶ λέγεται δι' ἀμφοτερα τὰ γένη ἀνεύ ὄνομαστικῆς.

Αὐτοπαθεῖς ἀρτωρυμάται (pronoms réfléchis).

Ἐνικός.

nom.	(*)	
gén.	de soi	έαυτοῦ η ἔαυτῆς καὶ έαυτοῦ οὐδέτερον
dat.	à soi (se)	έαυτῷ η ἔαυτῃ καὶ έαυτῷ
acc.	soi (se)	έαυτὸν η ἔαυτήν καὶ έαυτό
abl.	de soi	ἀφ' έαυτοῦ η ἀφ' έαυτῆς καὶ ἀφ' έαυτοῦ

IIIληθυντικός.

Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀπαντᾶται μόνον τὸ se ως δοτική καὶ αἰτιατική, κατὰ τὴν πτῶσιν τὴν ὄποιαν ἀπαιτεῖ τὸ βῆμα.

dat. {	se	έαυτοῖς η ἔαυταις καὶ έαυτοῖς οὐδ.
acc. {		έαυτοῖς η ἔαυτὰς καὶ έαυτά.

Σύνθετοι ἀρτωρυμάται (pronoms composés).

Ἐκ τῶν ἀγωτέρω προσωπικῶν καὶ τοῦ προσδιοριστικοῦ ἐπιμέτου μὲν (ἴδιος, δ' αὐτὸς), συγχρηματίζονται σύνθετοι ἀντωνυμίαι, τὰς ὄποιας οἱ Γάλλοι καλοῦσιν pronoms composés, καὶ αἰτινες ἀγτιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἡμετέρας αὐτοπαθεῖς, η μᾶλλον πρὸς τὰς τῆς νεωτέρας, ἐγὼ δ' ίδιος, ἐγὼ αὐτὸς (moi-même), σὺ δ' ίδιος η σὺ αὐτὸς (toi-même), αὐτὸς ὁ ίδιος, οὗτος αὐτὸς (lui-même).

(*) Η αὐτοπαθής ἀντωνυμία ως δεχομένη τὴν ἐνέργειαν δὲν δύναται νὰ γίναι ὑποκείμενον τῆς προτάσεως καὶ ως ἐκ τούτου στερεῖται ὄνομαστικῆς εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.

Τοῦ ἀ. προσώπου.

'Ενικός.

nom.	moi-même	ἐγώ αὐτός (ἐγώ ὁ ἴδιος)
gén.	de moi-même	ἐμαυτοῦ (περὶ) ἐμοῦ αὐτοῦ
dat.	à moi-même	ἐμαυτῷ (εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον)
acc.	moi-même	ἐμαυτὸν (ἐμὲ τὸν ἴδιον)
abl.	de moi-même	ἀπ' ἐμαυτοῦ (ἐξ ἐμοῦ τοῦ ἴδιου).

Πληθυντικός.

nom.	nous-mêmes	ἡμεῖς αὐτοί
gén.	de nous-mêmes	ἡμῶν αὐτῶν
dat.	à nous mêmes	ἡμῖν αὐτοῖς
acc.	nous-mêmes	ἡμᾶς αὐτούς
abl.	de nous-mêmes	ἀπ' ἡμῶν αὐτῶν.

Τοῦ β'. προσώπου.

'Ενικός.

nom.	toi-même	σὺ αὐτός (σὺ ὁ ἴδιος)
gén.	de toi-même	σεαυτοῦ (σοῦ τοῦ ἴδιου)
dat.	à toi-même	σεαυτῷ
acc.	toi-même	σεαυτόν
abl.	de toi-même	ἐκ σεαυτοῦ (ἀφ' ἑαυτοῦ σου).

Πληθυντικός.

nom.	vous-mêmes	ὑμεῖς αὐτοί (σεις οἱ ἴδιοι)
gen.	de vous-mêmes	ὑμῶν αὐτῶν
dat.	à vous-mêmes	ὑμῖν αὐτοῖς
acc.	vous-mêmes	ὑμᾶς αὐτούς
abl.	de vous-mêmes	ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν.

Τοῦ γ'. προσώπου.

Ἀρσενικὸν ἐνικόν.

nom.	lui-même	οὗτος αὐτὸς (αὐτὸς ὁ ἴδιος)
gén.	de lui-même	έαυτοῦ (αὐτοῦ τοῦ ἴδιου)
dat.	à lui-même	έαυτῷ (εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον)
acc.	lui-même	έαυτὸν (αὐτὸν τὸν ἴδιον)
adl.	de lui-même	ἀφ' έαυτοῦ (ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἴδιου).

Πληθυντικός.

nom.	eux-mêmes	οὗτοις αὐτοὶ (αὐτοὶ οἱ ἴδιοι)
gén.	d'eux-mêmes	έσωτῶν (αὐτῶν τῶν ἴδιων)
dat.	à eux-mêmes	έσωτοῖς (αὐτοῖς τοῖς ἴδιοις)
acc.	eux-mêmes	έσωτοὺς (αὐτοὺς τοὺς ἴδιους)
abl.	d'eux-mêmes	ἀφ' έσωτῶν (ἐξ αὐτῶν τῶν ἴδιων).

Θηλυκὸν ἔνικόν.

nom.	elle-même	αὐτὴ ἡ ἴδια.
gén.	d'elle-même	έσωτῆς (αὐτῆς τῆς ἴδιας)
dat.	à elle-même	έσωτῇ (εἰς αὐτὴν τὴν ἴδιαν)
acc.	elle-même	έσωτὴν (αὐτὴν τὴν ἴδιαν)
abl.	d'elle-même	ἀφ' έσωτῆς (ἐξ αὐτῆς τῆς ἴδιας).

Πληθυντικός.

nom.	elles-mêmes	αὐταῖς αἱ ἴδιαι
gén.	d'elles-mêmes	έσωτῶν (αὐτῶν τῶν ἴδιων)
dat.	à elles-mêmes	έσωταῖς (εἰς αὐτὰς τὰς ἴδιας)
acc.	elles-mêmes	έσωτας; (αὐτὰς τὰς ἴδιας)
abl.	d'elles-mêmes	ἀφ' έσωτῶν (ἐξ αὐτῶν τῶν ἴδιων).

Περὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

§. 49. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι γίνονται ἐκ τῶν προσωπικῶν καὶ ἐπομένων ἐμφαγούσι κτήματα, ἡ, 6', καὶ γ' προσώπου, ὡς εἰς τὴν ἑλληνικήν ἐκ τῆς γενικῆς ἐμοῦ γίνεται ἐμὸς, ἐκ τῆς σοῦ γίνεται σὸς, καὶ ἐκ τῆς οὐ τρίτου προσώπου γίνεται ἐός· οὕτως εἰς τὴν γαλλικήν ἐκ τῆς γενικῆς de moi (ἐμοῦ) γίνεται le mien, ὁ ἐμὸς (ὁ ἴδιος μου); ἐκ τοῦ 6'. προσώπου de toi (σοῦ) γίνεται le tien, ὁ σὸς (ὁ ἴδιος σου), καὶ ἐκ τῆς de soi (έσωτοῦ ἡ οὐ) γίνεται le sien, ὁ ἐός (ὁ ἴδιος τοῦ).

'Ἐκ τοῦ ἔνικοῦ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν γίνονται κτητικαὶ αἵματα γίνονται ἐν ἡ πολλὰ κτήματα, ἡ, 6' ἡ γ' προσώπου ἐκ δὲ τῶν πληθυντικῶν nous (ἡμεῖς), vous (ὑμεῖς), καὶ leur (αὐτοῖς), γίνονται κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, ὁ ἡμέτερος (ὁ ἴδιος μας); le vôtre, ὁ ὑμέτερος (ὁ ἴδιος σας); le leur, ὁ σφέτερος (ὁ ἴδιος των), ἐμφαγούσι πολλοὺς κτήτορες καὶ ἐν κτήμα ἡ, 6', καὶ γ' προσώπου. Τὰ δὲ πληθυντικὰ τούτων les nôtres, οἱ ἡμέτεροι (οἱ ἴδιοι μας); les vô-

tres, οἱ ὑμέτεροι (οἱ ἰδικοὶ σας)· les leurs, οἱ σφέτεροι (οἱ ἰδικοὶ των)· σημαίνουσι καὶ πολλοὺς κτήτορας καὶ πολλὰ κτήματα τῶν τριῶν προσώπων.

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ ἀ. προσώπου.

Ἄρτενικὸν ἐνικόν.

nom.	le mien	οἱ ἐμὸς (οἱ ἰδικὸς μου)
gén.	du mien	τοῦ ἐμοῦ (τοῦ ἰδικοῦ μου)
dat.	au mien	τῷ ἐμῷ (εἰς τὸν ἰδικόν μου)
acc.	le mien	τὸν ἐμὸν (τὸν ἰδικόν μου)
voc.	(δ mien) (*)	(ῷ ἐμέ) (ῷ . . . μου)
abl.	du mien	παρὰ τοῦ ἐμοῦ (ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μου).

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πληθυντικόν.

nom.	les miens	οἱ ἐμοὶ (οἱ ἰδικοὶ μου)
gén.	des miens	τῶν ἐμῶν (τῶν ἰδικῶν μου)
dat.	aux mieus	τοῖς ἐμοῖς (εἰς τοὺς ἰδικούς μου)
acc.	les miens	τοὺς ἐμοὺς (τοὺς ἰδικούς μου)
voc.	. . .	
abl.	des miens	ἐκ τῶν ἐμῶν.

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ ἀ. προσώπου.

Θηλυκὸν ἐνικόν.

nom.	la mienne	ἡ ἐμὴ (ἡ ἰδική μου)
gén.	de la mienne	τῆς ἐμῆς (τῆς ἰδικῆς μου)
dat.	à la mienne	τῇ ἐμῇ (εἰς τὴν ἰδικήν μου)
acc.	la mienne	τὴν ἐμὴν (τὴν ἰδικήν μου)
voc.	(*)	ῷ ἐμῇ (ῷ . . . μου)
abl.	de la mienne	ἐκ τῆς ἐμῆς.

(*) Άντι τῆς αλητικῆς ὁ mien, μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸ ατητικὸν ἐπίθετον πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ περὶ τοῦ ὄποιού γίνεται λόγος, ὁ mon enfant· τὸ ὄποιον ἡμεῖς ἐκφράζομεν διὰ τῆς αλητικῆς τοῦ δύναματος (τοῦ κτήματος καὶ τῆς γενικῆς τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ὡς τέκνον μου· ὁ mon fils! Ζ νέο μου! Ζ).

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πληθυντικός.

nom.	les miennes	αἱ ἐμαι· (αἱ ἰδικαί μου)
gén.	des miennes	τῶν ἐμῶν (τῶν ἰδικῶν μου)
dat.	aux miennes	ταῖς ἐμαῖς (εἰς τὰς ἰδικάς μου)
acc.	les miennes	τὰς ἐμὰς (τὰς ἰδικάς μου)
voc.	.	
abl.	des miennes	ἐκ τῶν ἐμῶν ἥ (ἀπὸ τὰς ἐμάς).

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ ἀ'. προσώπου.

Ἀρσενικὸν ἔνικόν.

nom.	le nôtre	ὁ ἡμέτερος (ὁ ἰδικός μας)
gén.	du nôtre	τοῦ ἡμετέρου (τοῦ ἰδικοῦ μας)
dat.	au nôtre	τῷ ἡμετέρῳ (εἰς τὸν ἰδικόν μας)
acc.	le nôtre	τὸν ἡμέτερον (τὸν ἰδικόν μας)
abl.	du nôtre	ἐκ τοῦ ἡμετέρου (ἀπὸ τὸν ἰδικόν μας)

Θηλυκὸν ἔνικόν.

nom.	la nôtre	ἡ ἡμετέρα (ἡ ἰδική μας)
gén.	de la nôtre	τῆς ἡμετέρας (τῆς ἰδικῆς μας)
dat.	à la nôtre	τῇ ἡμετέρᾳ (εἰς τὴν ἰδικήν μας)
acc.	la nôtre	τὴν ἡμετέραν (τὴν ἰδικήν μας)
abl.	de la nôtre	ἐκ τῆς ἡμετέρας (ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας).

Πολλοὶ κτήτορες καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ ἀ. προσώπου.

Πληθυντικὸς δι' ἀμφότερα τὰ γένη.

nom.	les nôtres	οἱ ἡμέτεροι, αἱ ἡμέτεραι (αἱ ἰδικαὶ μας)
gén.	des nôtres	τῶν ἡμετέρων (τῶν ἰδικῶν μας) κτλ.
dat.	aux nôtres	τοῖς ἡμετέροις, ταῖς ἡμετέραις
acc.	les nôtres	τοὺς ἡμετέρους, τὰς ἡμετέρας.
abl.	des nôtres	ἐκ τῶν ἡμετέρων.

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ ἀ'. προσώπου.

Ἀρσενικὸν ἔνικόν.

nom.	le tien	ὁ σὸς (ὁ ἰδικός σου)
gén.	du tien	τοῦ σοῦ (τοῦ ἰδικοῦ σου)
dat.	au tien	τῷ σῷ (εἰς τὸν ἰδικόν σου)
acc.	le tien	τὸν σὸν (τὸν ἰδικόν σου)
abl.	du tien	ἐκ τοῦ σοῦ (ἀπὸ τὸν ἰδικόν σου).

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ 6'. προσώπου.

Πληθυντικός.

nom.	les tiens	οἱ σοὶ (οἱ ἰδικοί σου)
gén.	des tiens	τῶν σῶν (τῶν ἰδικῶν σου)
dat.	aux tiens	τοῖς σοῖς (εἰς τοὺς ἰδικούς σου)
acc.	les tiens	τοὺς σοὺς (τοὺς ἰδικούς σου)
abl.	des tiens	ἐκ τῶν σῶν (ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σου)

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ 6'. προσώπου.

Θηλυκὸν ἔνικόν.

nom.	la tienne	ἡ σὴ (ἡ ἰδική σου)
gén.	de la tienne	τῆς σῆς (τῆς ἰδικῆς σου)
dat.	à la tienne	τῇ σῇ (εἰς τὴν ἰδικήν σου)
acc.	la tienne	τὴν σὴν (τὴν ἰδικήν σου)
abl.	de la tienne	ἐκ τῆς σῆς (ἀπὸ τὴν ἰδικήν σου)

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ 6'. προσώπου.

Πληθυντικός.

nom.	les tiennes	αι σαὶ (αι ἰδικαὶ σου)
gén.	des tiennes	τῶν σῶν (τῶν ἰδικῶν σου)
dat.	aux tiennes	τοῖς σαῖς (εἰς τὰς ἰδικάς σου)
acc.	les tiennes	τὰς σὰς (τὰς ἰδικάς σου)
abl.	des tiennes	ἐκ τῶν σῶν (ἀπὸ τὰς ἰδικάς σου)

Πολλοὶ κτήτορες καὶ ἐν κτῆμα τοῦ 6'. προσώπου.

Ἄρσενικὸν ἔνικόν.

nom.	le vôtre	ό ὑμέτερος (ό ἰδικός σας)
gén.	du vôtre	τοῦ ὑμετέρου (τοῦ ἰδικοῦ σας)
dat.	au vôtre	τῷ ὑμετέρῳ (εἰς τὸν ἰδικόν σας)
acc.	le vôtre	τὸν ὑμέτερον (τὸν ἰδικόν σας)
abl.	du vôtre	ἐκ τοῦ ὑμετέρου (ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας).

Θυληκὸν ἔνικόν.

nom.	la vôtre	ἡ ὑμετέρα (ἡ ἰδική σας)
gén.	de la vôtre	τῆς ὑμετέρας (τῆς ἰδικῆς σας)
dat.	à la vôtre	τῇ ὑμετέρᾳ (εἰς τὴν ἰδικήν σας)
acc.	la vôtre	τὴν ὑμετέραν (τὴν ἰδικήν σας)
abl.	de la vôtre	ἐκ τῆς ὑμετέρας (ἀπὸ τὴν ἰδικήν σας).

Πολλοὶ κτήτορες καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ 6'. προσώπου.

Πληγματικὸς δὲ ἀμφότερα τὰ γένη.

nom.	les vôtres	οἱ ὑμέτεροι, αἱ ὑμέτεραι (αἱ ἰδικαὶ σας)
gén.	des vôtres	τῶν ὑμετέρων (τῶν ἰδικῶν σας) κτλ.
dat.	aux vôtres	τοῖς ὑμετέροις, ταῖς ὑμετέραις
acc.	les vôtres	τοὺς ὑμετέρους, τὰς ὑμετέρας
abl.	des vôtres	ἐκ τῶν ὑμετέρων.

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ γ'. προσώπου.

Ἀρσενικὸν ἔνικόν.

nom.	le sien	(ό ἕδος) ὁ ἰδικός	}
gén.	du sien	τοῦ ἰδικοῦ	
dat.	au sien	εἰς τὸν ἰδικόν	
acc.	le sien	τὸν ἰδικόν	
abl.	du sien	ἀπὸ τὸν ἰδικόν	

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ γ'. προσώπου.

Πληγματικός.

nom.	les siens	(οἱ ἔστι) οἱ ἰδικοί	}
gén.	des siens	τῶν ἰδικῶν	
dat.	aux siens	εἰς τοὺς ἰδικούς	
acc.	les siens	τοὺς ἰδικούς	
abl.	des siens	ἐκ τῶν ἰδικῶν	

Εἰς κτήτωρ καὶ ἐν κτῆμα τοῦ γ'. προσώπου.

Θηλυκὸν ἔνικόν.

nom.	la sienne	(ἡ ἔνη) ἡ ἰδική	}
gén.	de la sienne	τῆς ἰδικῆς	
dat.	à la sienne	εἰς τὴν ἰδικήν	
acc.	la sienne	τὴν ἰδικήν	
abl.	de la sienne	ἐκ τῆς ἰδικῆς	

Εἰς κτήτωρ καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ γ'. προσώπου.

Πληγματικός.

nom.	les siennes	(αἱ ἔστι) αἱ ἰδικαὶ	}
gén.	des siennes	τῶν ἰδικῶν	
dat.	aux siennes	εἰς τὰς ἰδικάς	
acc.	les siennes	τὰς ἰδικάς	
abl.	des siennes	ἐκ τῶν ἰδικῶν	

Πολλοὶ κτήτορες καὶ ἐν κτῆμα τοῦ γ'. προσώπου.

Ἀρσενικὸν ἔνικόν.

nom.	le leur	ὅ σφέτερος (ὁ ἰδικός των)
gén.	du leur	τοῦ σφετέρου (τοῦ ἰδικοῦ των)
dat.	au leur	τῷ σφετέρῳ (εἰς τὸν ἰδικόν των)
acc.	le leur	τὸν σφέτερον (τὸν ἰδικόν των)
abl.	du leur	ἐκ τοῦ σφετέρου (ἀπὸ τὸν ἰδικόν των).

Θηλυκὸν ἔνικόν.

nom.	la leur	ἡ σφετέρα (ἡ ἰδική των)
gén.	de la leur	τῆς σφετέρας (τῆς ἰδικῆς των)
dat.	à la leur	τῇ σφετέρᾳ (εἰς τὴν ἰδικήν των)
acc.	la leur	τὴν σφετέραν (τὴν ἰδικήν των)
abl.	de la leur	ἐκ τῆς σφετέρας (ἀπὸ τὴν ἰδικήν των).

Πολλοὶ κτήτορες καὶ πολλὰ κτήματα τοῦ γ'. προσώπου.

Πληθυντικὸς ὁ ἀμφότερος τὰ γένη.

nom.	les leurs	οἱ σφέτεροι (οἱ ἰδικοί των), αἱ σφέτεραι (αἱ...,των)
gén.	des leurs	τῶν σφετέρων (τῶν ἰδικῶν των) κτλ.
dat.	aux leurs	τοῖς σφετέροις, ταῖς σφετέραις
acc.	les leurs	τοὺς σφετέρους;, τὰς σφετέρας
abl.	des leurs	ἐκ τῶν σφετέρων.

Περὶ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν.

§. 50. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι (les pronoms démonstratifs) χρησιμεύουσι πρὸς δεῖξιν τῶν ἐμψύχων καὶ ἀψύχων ὄντων.

Ἡ πρώτη βάσις, ἐκ τῆς ὅποιας σχηματίζονται πᾶσαι αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι τὸ μόριον εε (τοῦτο ἡ ἐκεῖνο), τὸ ὅποιον δὲν λέγεται μεμονωμένον· προταττόμενον δὲ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας lui, τοῦ ἀρσενικοῦ γένους καὶ elle τοῦ θηλ. σχηματίζει τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν celui (ἐκεῖνος), καὶ celle (ἐκεῖνη) διὰ τὸν ἔνικὸν ἀριθμόν. ἐκ δὲ τοῦ πληθ. euh καὶ elles σχηματίζεται ὥσπερ τῶν διὰ τοῦ μορίου εε ὁ πληθυντικὸς eueus (ἐκεῖνοι), καὶ celles (ἐκεῖναι), αἵτινες λέγονται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

Δρσενικὸν ἔνταξιν.		Θηλυκὸν ἔνταξιν.	
nom.	celui (*)	ἐκεῖνος	celle
gén.	de celui	ἐκείνου	de celle
dat.	à celui	ἐκείνῳ	à celle
acc.	celui	ἐκεῖνον	celle
(point de voc.)		(ἄνευ κλητ.)	.
abl.	de celui	ἀπ' ἐκεῖνον ἥ	de celle
		ἐξ ἐκείνου.	ἐξ ἐκείνης.

Πληθυντικός.

nom.	ceux	ἐκεῖνοις	celles	ἐκεῖναι
gén.	de ceux	ἐκεῖνων	de celles	ἐκεῖνων
dat.	à ceux	ἐκείνοις ἥ	à celles	ἐκεῖναις
		εἰς ἐκείνους		
acc.	ceux	ἐκεῖνους	celles	ἐκεῖνας
abl.	de ceux	ἐξ ἐκείνων ἥ	de celles	ἐξ ἐκείνων
		ἀπ' ἐκείνους.		ἀπ' ἐκείνας.

ΣΗΜ. "Οταν εἰς τὸ celui καὶ ceux ἥ celle καὶ celles, προσθέσωμεν τὸ ἐπιφῆμον μόριον, ci (ἔδω) διατέλλομεν τὰ πλησίον ἡμῶν κείμενα πρόσωπα ἥ πράγματα τῶν μακράν ἡμῶν εύρισκομένων" προσθέτοντες δὲ εἰς τὰς αὐτὰς ἀντῶν. τὸ là (ἐκεῖ) ἐκφράζομεν τὰ μακράν ἡμῶν οἶον, celui-ci (οὗτος!), celui-là (ἐκεῖνος), ceux-ci (οὗτοι, αὐτοὶ ἔδω), celui-là (ἐκεῖνος ἐκεῖ), celle-ci (αὕτη, αὕτη ἔδω), celle-là (ἐκείνη ἐκεῖ), celles-ci (αὕται), celles-là (ἐκεῖναι), ἀντιστοιχοῦσιν ὀνταύτως πρὸς τὸ ἄλλο ὅ δε, ἥ δε, τό δε· celui-ci (ὅ δε), celle-ci (ἥ δε), ceci (τό δε) κτλ.

Τὸ μόριον εε ὁς δεικτικὴ ἀντωνυμία προηγεῖται φείποτε ἥ τῶν ἀναφορικῶν qui, que ἥ dont, ἥ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρύματος.

Προηγούμενον τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας δὲν λέγεται ἐπὶ προσώπων, ἀλλ' ἐπὶ ἀφηρημένων κυρίως καὶ ἀψύχων πραγμάτων καὶ οὐδέποτε ἀπαντᾶται εἰς τὸν πληθυντικόν· ὅστε ὅταν ἡμεῖς λέγωμεν: ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἥ ἐκεῖνα τὰ ὄποια, γαλλ. ἐκφράζεται πάντοτε ἔνταξις

(*) Ἡ δεικτικὴ αὕτη ἀντῶν. οὐδέποτε προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ, καθὼς ἐπίσης δὲν είναι ὄρθodo νὰ προτάττηται τῆς παθ. μτχ. εἰ καὶ πολλοὶ τὴν μεταχειρίζονται δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν γαλλιστ., celui homme (ἐκεῖνος ὁ ἀνθρωπός), ἀλλὰ cet homme· δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν, ὀνταύτων, celle faite (ἐκείνη ἥ γενομένη), ἀλλὰ celle qui a été faite. Ἡ ἀντωνυμία celui ἢ celle, καθὼς καὶ ὁ πληθυντικὸς τούτων προηγεῖται μάνον τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας; qui ἥ que καὶ dont.

διὰ τοῦ ce que· οἶον, δῆτι εἴπομεν, ce que nous avons dit· δσα ἀνέψηραμεν, tout ce que nous avons rapporté· εἰναι δὲ φέιποτε ἀρσ. γένους, καὶ κλίνεται ὡς ἐξῆς:

nom.	ce qui (*)	}
gén.	de ce qui	
dat.	à ce qui	
acc.	ce qui	
abl.	de ce qui	ἢ que

Tὸ ce énouμενον μετὰ τῶν ἐπιφήμων λὰ καὶ ici συγχρατίζει δεικτικὴν ἀντωνυμίαν ceci (τοῦτο), καὶ cela (ἐκεῖνο), λεγομένην καὶ ἐπὶ ἀφύχων καὶ ἐπὶ ἀφηρημένων πραγμάτων ἄνευ οὐσιαστικοῦ· τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ τῶν πλησίον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ τῶν μακράν· οἶον, ceci ne me regarde pas (τοῦτο δὲν μὲ ἀποβλέπει)· cela vous regarde (ἐκεῖνο σὲ ἀποβλέπει).

Αμφότερα ταῦτα κλίνονται ἀγάρθρως μέχρις ἐνικοῦ ἀριθμοῦ· καὶ ἡ μὲν ὄνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἐκφέρονται ἀνάρθρως καὶ ἀπροθέτως, ἡ δὲ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ διακρίνονται διὰ τῆς προθέσεως de, ητὶς προτάττεται τούτων, καὶ ἡ δοτικὴ διὰ τῆς à.

Ἐνικόν.		Ἐνικόν.	
nom.	ceci	τοῦτο	cela
gén.	de ceci (en)	τούτου	de cela (en)
dat.	à ceci	τούτῳ	à cela
acc.	ceci	τοῦτο	cela
abl.	de ceci (en)	ἐκ τούτου	de cela (en)

ΣΗΜ. Πολλάκις καὶ τὸ cela ἐξηγεῖται εἰς τὴν Ἑλληνικ. διὰ τοῦ δεικτικοῦ τοῦτο· οἶον, je ne parle pas de cela, δὲν ὁμιλῶ περὶ τούτου· καὶ τότε μόνον ἐξηγεῖται διὰ τοῦ, ἐκεῖνο, δταν λέγηται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ceci· οἶον, τοῦτο καὶ ἐκεῖνο δὲν ἀπαρκοῦσι πρὸς ἐξήγησιν τῶν φαινομένων, ceci et cela ne suffisent pas pour expliquer les phénomènes.

Tὸ cela συναρτεῖται εἰς τὰς πτώσεις· καὶ λέγεται οἰκεῖως· vous allez voir ça (τώρα δὰ τὸ iδῆς), ça ne va pas bien (αὐτὸ δὲν ἔχει καλῶς, δὲν πηγαίνει καλά), je ne parle pas de ça, moi, (δὲν ὁμιλῶ περὶ τούτου, ἔγώ).

(*) Μεταχειρίζομεθ τὸ quid μετὰ τὸ ce εἰς ὅλας τὰς πτώσεις διὰ τοῦτο ἔναι ὑποκείμενον τῆς ἐπόμενης προτάσεως, οἶον· ce qui a contribué ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συνετέλεσε· μετὰ τὸ ce τίθεται τὸ que δταν τοῦτο ἔναι ἀντικείμενον τῆς προτάσεως, ὡς ce que nous avons vu (ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἴδομεν)· προηγεῖται ὀμοίως καὶ τῆς dont, οἶον· ce dont il est question (ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὅποιου γίνεται λόγος).

Περὶ τῶν ἀραγορικῶν διταρυμάτων (*Des pronoms relatifs*).

§. 51. Αἱ ἀναγορικαὶ ἀντωνυμίαι (les pronoms relatifs) ἀναφέρονται εἰς προηγούμενα οὐσιαστικὰ, τὰ ὅποῖα αὗται ἀναπληροῦσιν· εἶναι δὲ αἱ ἔξης: lequel (ὁ ὅποῖος), laquelle (ἡ ὅποία), qui (ὅστις, ἡτις, ὅπερ), dont (τοῦ ὅποίου), quoi (τὸ ὅποῖον).

masc. singulier. Αρσεν. ἐνικός.

nom.	lequel	ὁ ὅποῖος
gén.	duquel (dont)	τοῦ ὅποίου
dat.	auquel	τῷ ὅποιῷ (εἰς τὸν ὅποῖον)
acc.	lequel	τὸν ὅποῖον
abl.	duquel (dont)	ἐκ τοῦ ὅποίου

Pluriel. Πληθυντικός.

nom.	lesquels	οἱ ὅποῖοι
gén.	desquels (dont)	τῶν ὅποίων
dat.	auxquels	τοῖς ὅποίοις (εἰς τοὺς ὅποίους)
acc.	lesquels	τοὺς ὅποίους
abl.	desquels (dont)	ἐκ τῶν ὅποίων.

Fém. singulier. Θηλυκ. ἐνικός.

nom.	laquelle	ἡ ὅποία
gén.	de laquelle (dont)	τῆς ὅποιας
dat.	à laquelle	τῇ ὅποιᾳ, εἰς τὴν ὅποιαν
acc.	la quelle	τὴν ὅποιαν
abl.	de laquelle (dont)	ἐκ τῆς ὅποιας.

Pluriel. Πληθυντικός.

nom.	lesquelles	οἱ ὅποῖαι
gén.	desquelles (dont)	τῶν ὅποίων
dat.	auxquelles	τοῖς ὅποίαις (εἰς τοὺς ὅποίας)
acc.	lesquelles	τοὺς ὅποίας
abl.	desquelles (dont)	ἐκ τῶν ὅποίων.

Αρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ἐνικόν.

nom.	qui	οἱ ἢ ὅστις ἢ (ἡτις) ὁ ὅποῖος, ἡ ὅποία, τὸ ὅποῖον
gén.	de qui (dont)	οἱ(τινος) ἡς(τινος) de quoi τοῦ ὅποίου
dat.	à qui	ῷ(τινι) ἥ(τινι) à quoi τῷ ὅποίῳ
acc.	qui	ἥν(τινα) ἥν(τινα) quoi τὸ ὅποῖον
abl.	de qui (dont)	ἥξ οὖ ἥξ de quoi ἐκ τοῦ ὅποίου.

Πληθυντικάς.

nom.	qui	οἵ(τινες)	αῖ(τινες)	οἱ ὅποιοι κτλ.
gén.	de qui (dont)	ῶν(τινων)		
dat.	à qui	οῖς(τισι)	αῖς(τισι)	
ace.	qui (que)	οῦς(τιγας)	ας(τινας)	
abl.	de qui (dont)	ἐξ ὧν (τινων)	δὲ ἀμφότερα τὰ γένη.	

Dont, δὲν ἔχει ἄλλον τύπον ἐκτὸς τούτου· χρησιμένει ὡς γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ἀριθμῶν· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

Quoi λέγεται ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἀφηρημένων πραγμάτων· ή δυοι. δὲν εἶναι ἐν χρήσει, ἀναφέρεται καὶ εἰς πληθ. καὶ εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν οὐσιαστικῶν, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἔχῃ πρόθεσιν πρὸ αὐτοῦ· λέγεται ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ή δὲ αἰτιατικὴ ἔχει δύω τύπους quoi καὶ que· τοῦ πρώτου προηγεῖται πάντοτε πρόθεσις, ο δὲ δεύτερος ἀναφέρεται ἀνευ προθέσεως μετὰ τοῦ ῥήματος.

Περὶ ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν (*des pronoms interrogatifs*).

§. 52. Αἱ αὐταὶ ἀναφορεικαὶ ἀντωνυμίαι, lequel, laquelle, qui, quoi, que, χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἐρωτηματικαὶ προσέτι δὲ καὶ ἡ quel? quelle? κλινονται ἀπαραλλάκτως ὡς αἱ προηγούμεναι· μόνη ἡ τελευταῖα quel, ἡ quelle διαφέρει τῆς lequel καὶ laquelle κατὰ τὸ ἀρθρον τὸ ὅποιον παραλείπεται εἰς τὴν quel.

Η lequel καὶ laquelle λέγεται ὁσάκις ἡ ἐρώτησις γίνεται περὶ πολλῶν γνωστῶν προσώπων η πραγμ. μεταξὺ τῶν ὅποιων ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τις ὅποιον ἐκ τούτων εἶναι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος· οἷον, εἰς ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιτημίου ἔξεδωκε πρὸ μικροῦ ἐν φυλλάδιον... Τίς τούτων; ὅποιος; un des professeurs de l'université vient de publier une brochure... Lequel? (des profes.)· καὶ ἐπὶ δύω, lequel des deux? πότερος; λέγεται δὲ ἀνευ οὐσ. διαφέρει τοῦ quel καθόσον τοῦτο προηγεῖται φείποτε τοῦ οὐσιαστ. περὶ τοῦ ὅποιου γίνεται ἡ ἐρώτησις· οἷον, quel homme est celui-là? (παῖς ἀνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος);. Λέγεται δὲ καὶ πρὸ τοῦ ὑπαρχτικοῦ ῥήματος· οἷον, quel est cet homme? (ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος);. Η μὲν ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἐκφέρονται ἀνάρθρως καὶ ἀπροθέτως, ή δὲ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ διὰ τῆς προθέσεως de, καὶ ἡ δοτικὴ διὰ τῆς à, εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμ. λέγεται ὡσαύτως ἐπὶ προσώπων, ἐπὶ ζώων καὶ ἐπὶ πραγμάτων. Παράδειγμα μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ:

Αρσενικὸν ἐνικόν.

nom.	quel ouvrage?	τί ἡ ποῖον σύγγραμμα (πόνημα;)
gén.	de quel ouvrage?	τίνος συγγράμματος; κτλ.
dat.	à quel ouvrage?	τίνι συγγράμματι;
acc.	quel ouvrage?	τὶ σύγγραμμα;
abl.	de quel ouvrage?	ἐκ τίνος συγγράμματος;

Πληθυντικός.

nom.	quels ouvrages?	τίνα συγγράμματα;
gén.	de quels ouvrages?	τίνων συγγραμμάτων;
dat.	à quels ouvrages?	τίσι συγγράμματι; (εἰς τίνα συγγρ.)
acc.	quels ouvrages?	τίνα συγγράμματα;
abl.	de quels ouvrages?	ἐκ τίνων συγγραμμάτων;

Θηλυκὸν ἐνικόν.

nom.	quelle opinion?	τίς ἡ ποία γνώμη; (φρόνημα;)
gén.	de quelle opinion?	τίνος γνώμης; κτλ.
dat.	à quelle opinion?	τίνι γνώμης;
acc.	quelle opinion?	τίνα γνώμην;
abl.	de quelle opinion?	ἐκ τίνος γνώμης;

Πληθυντικός.

nom.	quelles opinions?	τίνες γνώμαις;
gén.	de quelles opinions?	τίνων γνωμῶν;
dat.	à quelles opinions?	τίσι γνώμαις; (εἰς τίνας γνώμας;)
acc.	quelles opinions?	τίνας γνώμας;
abl.	de quelles opinions?	ἐκ τίνων γνωμῶν;

Λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ οἷον, quel homme! τίς ἄνθρωπος! (κοιν. τί ἄνθρωπος!). quel hasard! όποια τύχη! όποια σύμπτωσι! κτλ. Ἐκ ταύτης γίνεται καὶ ἀδριστος ἀντωνυμία quel qu'il, ως θέλομεν ἴδει κατωτέρω.

Quoi καὶ que (τί;) τὸ μὲν πρῶτον ἔχει πάσας τὰς πτώσεις τοῦ ἐνικοῦ, κλινομένας ἀνάρθρως ὄνομ. καὶ αἰτιατ. quoi, γεν. καὶ ἀφαιρ. de quoi, καὶ δοτ. à quoi· τὸ que δὲν ἔχει εἰ μὴ δύνομαστ. καὶ αἰτιατ. τοῦ ἐνικοῦ.

Ἡ μὲν ὄνομαστικὴ τοῦ quoi λέγεται μεμονωμένη ἀνευ ῥήματος οἷον, quoi? (τί;). μετὰ δὲ τοῦ ῥήματος, ως ὄνομαστικὴ καὶ αἰτιατι-

καὶ, εἶναι ἐν χρήσει τὸ que καὶ οὐχὶ τὸ quoi· οἶν, qu'est-ce qu'il y a? (τί εἶναι; τί οὐπάρχει;)· que dites-vous? (τί λέγετε;).

ΣΗΜ. Τὸ quoi, καὶ ἀνευ ῥήματος, δὲν λέγεται μεταξὺ προσώπων ἀνωτέρας τάξεως* ὅταν π. χ. ἀποτελήη πρὸς ἡμάς τὸν λόγον ἄνθρωπός ἀνωτέρας τάξεως, ἢ πρὸς τὸν ὄποιον δὲν ἔχομεν οἰκειότητα, εἰς περίστασιν καθ' ἣν δὲν ἀκούσωμεν τὸν λόγον, δὲν εἶναι εὐγενὲς νὰ ἐπερωτήσωμεν μὲ τὸ quoi? (τί;), ἀλλὰ plait-il, monsieur? plait-il, madame? ὡς ἐὰν ἐλέγομεν, τί ἀγαπᾶτε, τί εὐχαριστεῖσθε, κύριε; κυρία; ἢ τούλαχιστον, monsieur dit? ὁ κύριος λέγει; madame dit? ἡ κυρία λέγει;

* Η ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία qui λέγεται μόνον ἐπὶ προσώπων ἀνευ οὗτ. ἐπομένου δὲ οὔτ. χωρίζεται διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος οἶν, qui est là? τίς εἶναι ἔχει;

Περὶ τῆς ἀδρίστου ἀντωνυμίας (Des pronoms indéfinis).

§. 53. *Η ἀδρίστος ἀντωνυμία (pronom indéfini) λέγεται ἀντὶ προσώπων ἢ πραγμάτων ἀγνῶστων περὶ τῶν ὄποιῶν ἀναφέρομεν ἀδρίστως μὴ ὄφιζοντες δηλ., τὸ ὑποκείμ. ἢ τὸ ἀντικείμ. τοῦ λόγου οἶν, on parle (τίς ὄμιλει, ἀντὶ τοῦ, ὄμιλοῦ), quelqu'un m'a dit (μαζί εἶπε τίς), quiconque pense (ὅτις συλλογίζεται) κτλ. Τὸ on, quelques-un, quiconque, εἶναι ἀντωνυμίαι ἀδρίστοι, ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι ἀγνῶστα καὶ ἀπροσδιόριστα πρόσωπα. Εἶναι δὲ αἱ ἔξῆς: on, quelques-un (τίς), quiconque (ὅτις), quelconque (ὅποιοσδήποτε), plusieurs (πολλοί), qui (ὅτις), qui que ce soit (ὅποιος καὶ ἀν ἥναι), quoi que ce soit (ὅτι καὶ ἀν ἥναι), quel qu'il soit (ὅποιοςδήπτε καὶ ἀν ἥναι), quelle qu'elle soit (ὅποιαδήποτε καὶ ἀν ἥναι), quel que (ὅποιαδήποτε), quelle que (ὅποιαδήποτε), quelque (ὅσον), tout (πᾶς), toute (πᾶσα), rien (τί), tel, telle (δεῖνα).

* Η πρώτη ἀδρίστος ἀντωνυμία τῆς ὄποιας ἡ χρήσις εἶναι κοινοτάτη, εἶναι ἡ οἱ (τίς), λέγεται μόνον ἐπὶ προσώπων. εἶναι ἐν χρήσει εἰς μόνον τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν καὶ δὲν ἔχει ἄλλην πτῶσιν ἐκτὸς τῆς ὄνοματικῆς λεγομένη ἀπολύτως εἶναι πάντοτε ἀρσ. γένους καὶ ἑνικ. ἀριθ. ἀναφερομένη δὲ εἰς θηλυκὸν πρόσωπον λαμβάνει τὸ γένος τούτου.

* Εγ γένει ὅταν ἡμεῖς μεταχειρίζωμεθα τὸ τρίτον πληθυντ. πρόσωπον τοῦ ῥήματος χωρίς νὰ προσδιορίσωμεν τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ, εἰς τὴν γαλλικὴν ἐκφράζομεν τὸ τοιοῦτον διὰ τοῦ οἱ τοῦ ῥήματος εἰς τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον οἶν, on rapporte (ἀναφέρουσι), οἱ αὐτοὶ νοντε (ἀναγγέλλουσι), οἱ νοντε (ἔρχονται).

Τὸ on λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ l' πρὸς εὑφωνίαν ὅταν προηγῶνται τὰ μέρια si (ἐάν), et (καὶ), ou (ι.), où (ἐνθα), ici (ἐδῶ), qui (ὅστις)· τὸ ἀποθέλλει δὲ ὅταν ἔπωνται τὰ le, la, les, lui, leur, leurs, πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλης κακοφωνίας. Τὸ l' τοῦτο εἶναι κυρίως τὸ ἀρθρὸν le τὸ ἀποτοῖον ἀποστρέφει τὸ φωνῆν e ἐνεκα τοῦ ἐπομένου φωνήντος.

Ἀρσενικὸν ἐνικός.

nom.	on	quelqu'un	τίς
gén.	de	quelqu'un	τινός
dat.	à	quelqu'un	τινὶ (εἰς τινα)
acc.		quelqu'un	τινά
abl.	de	quelqu'un	παρά τινος.

Πληθυντικός.

nom.	quelques-uns	τιγές
gén.	de quelques-uns	τιγῶν
dat.	à quelques-uns	τισὶ (εἰς τινας)
acc.	quelques-uns	τινάς
abl.	de quelques-uns	ἐκ τινων.

Θηλυκὸν ἐνικός.

nom.	quelqu'une	τίς
gén.	de quelqu'une	τινός
dat.	à quelqu'une	τινὶ (εἰς τινα)
acc.	quelqu'une	τινά
abl.	de quelqu'une	παρά τινος.

Πληθυντικός.

nom.	quelques-unes	τιγές
gén.	de quelques-unes	τιγῶν
dat.	à quelques-unes	τισὶ (εἰς τινας)
acc.	quelques-unes	τινάς
abl.	de quelques-unes	ἐκ τινων.

Τὸ quelqu'un εἶναι σύγχετον ἐκ τοῦ ἀρθρίστου ἐπιθέτου quelque καὶ τοῦ ἀριθμητικοῦ un, εἰς σημασίαν ώστε μέν τὸν ἀριθμὸν τὸ quelqu' ἀποστρέψει τὸ e ἀφωνον εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν ἀμφότερα τὸ te quelque καὶ τὸ un λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.

Quiconque ἐκ τοῦ λατινικοῦ quicunque (ὅστισδήποτε) ἢ ἀπλῶς

δστις (ἀόριστως), λέγεται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων, ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθ. καὶ κλίνεται ἀνάρθρως· ὄνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ quicunque, γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ de quicunque, δοτικὴ ἡ quicunque· λεγομένη ἀόριστως ἡ ἀντωνυμία αὐτῇ εἶναι πάντοτε ἀρσενικοῦ γένους, ἀναφερομένη δὲ ὠρισμένως εἰς θηλυκὸν πρόσωπον, λαμβάνει τὸ γένος τούτου.

Quelconque ἐκ τοῦ λατιν. qualisunque (όποιοσδήποτε, ὅποιαδήποτε, ὅποιονδήποτε)· ὡς ἐπίθετον ἀόριστον, ἔπειτα πάντοτε εἰς τὸ οὐσιαστικὸν (ἴσε περὶ ἀόριστων ἐπιθέτων)· ὡς ἀντωνυμία ἀόριστος λέγεται μεμονωμένη, εἰς ἀπάντησιν δηλαδὴ προηγγυμένης ἐρωτήσεως ἐν ᾧ γίγεται λόγος περὶ οὐσιαστικοῦ τινος οὗν, prêtez-moi un livre à lire. Quel livre-voulez-vous? n'importe, quelconque· ἡ καὶ ἐπαναλαμβανομένου τοῦ οὐσιαστικοῦ, un livre quelconque· εἶναι ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, λέγεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων, ἐν χρήσει εἰς τὸν ἑνικὸν ἐν γένει, ἐνίστε δὲ καὶ εἰς πληθυντικόν.

Quel que soit ἡ quelle que soit, quel qu'il soit, quelle qu'elle soit, ὅποιοσδήποτε ὅποιαδήποτε καὶ ἀν ἥ (καὶ ἀν ἥνται). Τὸ quel, quelle, τὸ ὅπειον εἰδομεν ὡς ἐρωτημ. ἀντων. λαμβάνει σημασίαν ἀορίσ. ἀντων. ὅταν προηγήται τοῦ μορίου que (τὸ ὅπειον εἶναι ἐνταῦθα μόριον συνδεσμ. προτατόμενον τῆς ὑποτακτικῆς).

Plusieurs (πολλοί, πολλαῖ, πολλὰ), ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὡς ἐπίθετον ἀόριστον προηγεῖται ἀείποτε τοῦ οὐσιαστικοῦ, οὐδέποτε ἔπειται (ἐν φ' παρ' ἡμῖν δύναται νὰ προηγήται τοῦ οὐσ. ἡ νὰ ἔπηται οὗν, πολλοί ἀνθρωποί, καὶ ἀνθρωποι πολλοί). Ως ἀντωνυμία ἀόριστος, ἀναφερομένη εἰς προηγούμενα, λέγεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων· ἐν ἀρχῇ προτάσεως λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀνάρθρως κατὰ τὴν ὄνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν, μετὰ τῆς προθέσεως de πρὸ τῆς γενικῆς καὶ ἀφαιρετ. καὶ μετὰ τῆς ἡ πρὸ τῆς δοτικῆς. Διὸ νὰ ἐκφράσωμεν γαλλ. τὸ ἐπίθ. πολὺς εἰς τὸν ἑνικὸν λαμβάνομεν τὸ ἐπίθρημα beaucoup (πολὺ), τὸ ὅπειον προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ μετὰ τῆς προθέσεως de οὗν, beaucoup d'hommes (πολλοὶ ἀνθρωποι), beaucoup de femmes (πολλαὶ γυναῖκες), κτλ. (περὶ τοῦ beaucoup ἔνε τὸ συντακτ.).

Quelque προηγούμενον ἐπιθέτου, μετὰ τὸ ὅπειον ἀκολουθεῖ ῥῆμα ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ que, λαμβάνει σημασίαν ἐπιρρηματικὴν καὶ ἐξη-

γεῖται διὰ τοῦ, ὅσον οἶον, quelque puissants que vous soyez, ὅσον ἴσχυροι καὶ ἀν ἡσθε (ἴδε περὶ τούτου τὸ συντακτικόν).

Tout, toute (πᾶς, πᾶσα), ὡς ἀντωνυμία ἀόριστος λέγεται ἄνευ οὐσιαστικοῦ, ἀλλ' ἀναφέρεται πάντοτε εἰς προνηγούμενον οὐσιαστικὸν, διακρίνει γένος καὶ ἀριθμὸν, τὰς δὲ πτώσεις διὰ τῶν προθ. de καὶ à.

Tò tout tîthetai καὶ μετὰ τῶν προτωπικῶν καὶ δεικτικῶν ἀντωνυμῶν ἀλλ' εἰς μὲν τὰς πρώτας ἔπειται πάντοτε, εἰς μόνον τὸν πληθυντικὸν, τῶν δὲ δευτέρων προνηγεῖται οἶον, nous tous (ήμεις ὅλοι), vous tous (σεις ὅλοι), eux tous (αὐτοὶ ὅλοι), ἢ elles toutes (αὗται ὅλαι). καὶ πρὸ τῶν δεικτικῶν τîthetai καὶ εἰς ἐνικὸν καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν οἶον, tous ceux, toutes celles κτλ. ἔξαιρεῖται τὸ tout ce que, τὸ ὅποιον οὐδέποτε λέγεται πληθυντικῶς.

Rien, σημαίνον, tί, πρᾶγμα τι, εἶναι ἀντωνυμία, γένους ἀρσενικοῦ, λεγομένη ἐπὶ ἐρωτήσεως οἶον, y a-t-il rien de plus étonnant ? ὑπάρχει τι μᾶλλον ἀπορίας ἄξιον; γίνεται ἐκ τοῦ λατ. res (πρᾶγμα) αἰτ. rem, ἐξ οὐ rien. Καὶ μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ ne οἶον, n'y aurait-il rien qui pût...? δὲν ὑπάρχει τι τὸ ὅποιον νὰ δυνηθῇ, (ικανὸν νὰ)... Ἐνίστε δὲ καὶ εἰς τὸν πληθ. ἄνευ ἐρωτήσεως, ἀλλὰ τότε ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τῆς κοινῆς γλώσσης, τιποτένια (μηδαμινά). se sont des riens (εἶναι μηδαμινά, ἀσήμαντα πράγματα). δύναται δὲ νὰ ἥναι καὶ ἀρνητικὴ ἀντωνυμία, (ἴδε κατωτέρω).

Qui. Ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἀπαντᾶται ως ἀνωτ. εἴδομεν, ως ἀναφορική, ως ἐρωτικαὶ καὶ ως ἀόριστος εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην σημασίαν ὑπακούεται πάντοτε ἢ celui (qui). οἶον, qui craint Dieu ne craint personne (ὅστις φοβεῖται τὸν Θεὸν μηδένα δὲν φοβεῖται), honni soit qui mal y pense (ἄτιμος ἔστω ὅστις συλλογίζεται τὸ κακόν εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην), ἔγγονεῖται celui qui, ἐκεῖνος ὅστις εἰς τοιαύτην σημασίαν λέγεται μόνον ἐπὶ προσώπου καὶ εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμόν.

Qui que ce soit (όποιοσδήποτε καὶ ἀν ἥναι), σύνθετος ἐκ τοῦ qui (ὅστις), ἐκ τοῦ que (καὶ ἀγ), τοῦ ee (τοῦτο), καὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος τῆς ὑποτακτικῆς λεγομένη ἀπολύτως ἀναφέρεται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων, καὶ εἶναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν δὲ ἀναφέρηται εἰς θηλυκὸν πρόσωπον, τότε λαμβάνει καὶ τὸ γένος τούτου κλίνεται ως ἢ qui διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à τὸ δὲ que ce soit μένει ἄκλιτον. Όνομ. qui que ce soit, γεν. de qui ce soit, δοτ. à qui que ce soit, αἰτιατ. qui que ce soit, ἀφαιρετικὴ de qui que

ce soit, ἡ ὀνομαστικὴ αὐτῆς εἶναι ἐν χρήσει μεμονωμένη ὡς ἀπάντησις εἰς προηγουμένην ἔρωτησιν.

Quoi que ce soit (ὅτι καὶ ἄν ήναι), λέγεται ἐπὶ ἀψύχων, καὶ ἀφηρημένων πραγμάτων, καὶ κλίνεται μέχρις ἑνικοῦ ἀριθμοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄνευ τοῦ ce soit· οἷον, quoi que vous disiez (ὅτι καὶ ἄν εἴπητε) κτλ. δὲν πρέπει νὰ τὸ συγχέωμεν μὲ τὸ quoique σύγδεσμον ἐναντιωματικὸν γραφόμενον διὰ μιᾶς λέξεως καὶ σημαίνοντα καίτοι, ἀν καὶ, εἰ κατ.

Tel, telle (ό δεῖνα, ἡ δεῖνα), ὡς ἀντωνυμία ἀορίστος λαμβάνει πρὸ αὐτῆς τὸ un ἢ une· οἷον, un tel, καὶ τότε ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ Ἑλλην. ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα κτλ. διακρίνει γένος καὶ ἀριθμόν, λέγεται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων, δταν δὲν ἔπηται οὐσιαστικὸν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἄνευ τοῦ un· οἷον, présents tels et tels (παρόντων τῶν δεῖνα καὶ δεῖνα).

Ἀρνητικαὶ ἀντωνυμίαι (Pronoms négatifs).

§. 54. Ἀυτωνυμίαι ἀρνητικαὶ (Pronoms négatifs) λέγονται αἱ λέξεις ἐκεῖναι αἵτινες λεγόμεναι ἀντὶ ἀορίστων οὐσιαστικῶν, ἐμφανουσι συνάμα τὴν ἀρνησιν, ὡς γινόμεναι ἐκ τῶν ἀρνητικῶν μορίων, οὐδὲ, μηδὲ, καὶ τῶν ἀριθμητικῶν, εἰς, μία, ἐξ ὅν αἱ οὐδεὶς, οὐδεμία, μηδεὶς, μηδεμία· αἱ τοιαῦται ἀγαποκρίνονται πρὸς τὰς Γαλλικὰς, aucun, aucune· nul, nulle· personne, pas-un (οὔτε εἰς), pas-une (οὔτε μία)· rien (μηδέν). τὰ δὲ, οὐδέτερος, μηδέτερος ἐκφράζονται διὰ τῶν aucun des deux, nul d'entre eux κτλ. οἱ Γάλλοι· συγκαταλέγουσι καὶ ταύτας μεταξὺ τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν.

Personne· ἡ λέξις αὕτη ἔχει δύο σημασίας κοινοτάτης χρήσεως· α. σημαίνει πρόσωπον, ἄνθρωπον· β'. ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ οὐδεὶς, οὐδεμία. Εἰς τὴν πρώτην σημασίαν εἶναι οὐσιαστικὸν γένους θηλ. λεγόμενον δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς. Ως ἀντωνυμία ἀρνητικὴ τὸ personne εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, κλίνεται ἀνάρθρως μέχρις ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, λέγεται πάντοτε εἰς ἀρνητικὴν πρότασιν καὶ ἀγαπληροῖ τὸ δεύτερον ἀρνητ. μόριον τοῦ ῥήμα, ὃσαύτως καὶ τὰ aucun, nul, pas-un· οἷον, personne n'a su nous dire, οὐδεὶς ηδύνηθη νὰ μᾶς εἴπῃ nul n'est si sot de croire, οὐδεὶς τοσοῦτον μωρὸς ὥστε νὰ πιστεύσῃ· καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας πρότασις παραλείπεται τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον pas.

Tò personne λέγεται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων.

Rien (μηδέν)· εἰδομεν ἀνωτέρω σελ. 73, τὴν ἀντωνυμίαν ταύτην ὡς ἀόριστον· δύναται δὲ νὰ ληφθῇ καὶ ὡς ἀρνητική, καὶ τότε λέγεται μόνον ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἀφρημένων πραγμάτων· ἐν χρήσει εἰς μόνον τὸν ἐνικὸν, ἀναπληροῦ τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν, καὶ ἴσοδυναμεῖ μὲ τὸ τῆς ἀπλοελληνικῆς τίποτε οἷον, je n'ai rien à dire, δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἴπω (οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν)· rien de plus juste, οὐδὲν δικιότερον, ἀντὶ τοῦ rien n'est plus juste.

*Επιμεριστικαὶ ἀντωνυμίαι (*Pronoms partitifs*).

§. 55. Μεταξὺ τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν οἱ Γάλλοι κατατάττουσι καὶ τὰς ἐπιμεριστικάς εἶναι δὲ αὗται αἱ ἔτις: chacun, chacune (ἕκαστος, ἕκαστη), un autre (ἕτερος, ἄλλος), autrui (ἄλλου). Αἱ ἀντωνυμίαι chacun, chacune δὲν ἔχουσι πλήθ. ὁρίθ. κλίνονται ἀνάρθρως καθ' ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἐνικοῦ, λέγονται ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων, ἀλλ' ἔχουσιν ἰδιαιτέρας τινὰς παρατηρήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ συντακτικόν.

Un autre, une autre (alter τῶν Λατίνων, ἄλλος, ἄλλη), ἔχει κοινὴν κατάληξιν δι' ἀμφότερα τὰ γένη, λέγεται καὶ ἐπὶ ἀμψύχων καὶ ἐπὶ ἀψύχων ὡς ἐπίθετον προγεγεῖται οὐσιαστικοῦ, ὡς ἀντωνυμία ἔχει μόνον τὸ un πρὸ αὐτῆς εἰς τὸν ἐνικόν, εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν τὴν πρόθεσιν d'. οἷον, d'autres pensent (ἄλλοι φρονοῦσιν), racontez cela à d'autres (διηγήθητε ταῦτα εἰς ἄλλους) κτλ. Τὸ autre συνδέεται ὠσταύτως μετὰ τοῦ tout, οἷον tout autre (πᾶς ἄλλος), toute autre (πᾶσα ἄλλη)· (ἰδε περὶ τούτου τὸ συντακτικόν).

Autrui ἀντωνυμία ἀορίστος, ἐν χρήσει μόνον κατὰ τὰς τρεῖς πτώσεις γενικὴν, δοτικὴν καὶ ἀφαιρετικήν λέγεται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων πληθυντικῶς καὶ ἐνικῶς· οἷον, on est toujours empressé de remarquer les défauts d'autrui (εἴμεθα πάντοτε πρόθυμοι νὰ παρατηρῶμεν τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων)· il est cependant du devoir de l'humanité de penser aussi à autrui (εἶναι ἐν τούτοις χρέος τῆς ἀνθρωπότητος νὰ συλλογιζόμεθα ἐπίσης καὶ τοὺς ἄλλους).

Συσχετικαὶ ἀτωνυμίαι (pronoms corrélatifs).

§. 56. Συσχετικὴν ἀντωνυμίαν μίαν μόνην ἔχει ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, τὴν ὅποιαν ἐσημειώσαμεν ἡδη ἀνωτέρω, tel, telle (τοιοῦτος, τοιαύτη). οἶν, tel, que vous le voyez, a rendu bien des services à la patrie, τοιοῦτος ὅποῖον τὸν βλέπετε, παρέσχε πολλὰς εἰς τὴν πατρίδα ἔκδουλούστεις. (ἴδε tel, σελ. 74).

Μεταξὺ τῶν συσχετικῶν κατατάττουσι καὶ τὰς παρ' ἡμῖν ἀλληλοπαθεῖς λεγομένας, αἵτινες ἐκφράζουσιν ἐπίσης τὴν μεταξὺ δύο ἡ πολλῶν προσώπων ἡ πραγμάτων ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν ἡ πάθος· διὰ τοῦτο ὄρθοτέρα εἶναι ἡ ἐπωνυμία ἀλληλοπαθεῖς (réciproques). διαφέρουσι δὲ τῆς ἀνωτέρω συσχετικῆς καθ' ὅσον ἡ ἀλληλοπαθής δὲν ἐκφράζει ἐπίτασιν· εἶναι δὲ ἡ ἔξης.

L'un l'autre (δὲ εἰς τὸν ἄλλον)· τὸ μὲν πρῶτον l'un, εἶναι ὄνομα-στικὴ, τὸ δὲ δεύτερον l'autre, αἰτιατικὴ, καὶ λέγεται ὑσάκις θέλομεν γὰ ἐκφράσωμεν ἀμοιβαίωτητα πράξεων οἶν, ils se louent l'un l'autre (ἐπαιγοῦσιν δὲ εἰς τὸν ἄλλον, δηλ. ἀλλήλους). Tὸ δὲ l'un et l'autre λέγεται ἀντὶ τοῦ, ἢ δὲ εἰς καὶ δὲ ἄλλος ἡ ἀμφότεροι. Καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἔχουσιν ἐπίσης τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐὰν προγγῆται ἀμέσως τὸ ἐν τοῦ ἄλλου οἶν, les uns les autres (οἱ μὲν, τοὺς δέ).

'Εὖν δὲ ἀπορῷζωνται διὰ τινος ῥήμα. ἡ ἀλλῆς τινὸς φράσεως, τότε ἔχεγοῦνται διὰ τῆς ὄνομ. οἱ μὲν, οἱ δέ.

Δέγεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων, κλίνεται ἀνάρθρως καὶ διακρίνει γένος, l'un διὰ τὸ ἀρσενικὸν, καὶ l'une διὰ τὸ θηλυκόν· δρούσως τὸ πληθυντικὸν les uns (οἱ μὲν), les autres (οἱ δέ) κτλ. ίσοδυναμεῖ μὲ τὸ ἀλληλικὸν ἀλλήλων, les uns des autres· ἀλλήλοις, les uns aux autres· ἀλλήλους, les uns les autres.

Σημειωτέον δὲ δτι τὸ l'un l'autre, les uns les autres κτλ., ἐνῷ ἐκφράζουσι τὴν μεταξὺ τῶν προσώπων ἀμοιβαίωτητα ἐμψαίνουσι συνάμα καὶ τὸ σύγχρονον αὐτῶν οἱ δὲ l'un et l'autre, δὲ εἰς καὶ δὲ ἔτερος (ἀμφότεροι) δύγανται νὰ μὴ ἤναι καὶ σύγχρονοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ σ'.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ (DU VERBE).

§. 57. Πᾶσα λέξις ἐμφαίνουσα κατάστασίν τιγα τοῦ οὐσιαστικοῦ (προσώπου ή πράγματος) εἶναι ῥῆμα, δηλαδὴ λόγος διότι πᾶν ῥῆμα ἐκφράζει, μόνον αὐτὸν, διότι λόγον λόγον οἶν, je marche (περιπατῶ), je parle (ὁμιλῶ), j'écris (γράφω) ή ἐγώ εἰμι γράφων, ἐγώ εἴμι περιπατῶν κτλ.

Ἡ κατάστασις αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ κατὰ πολλοὺς τρόπους· ὡς ἐνεργητική, παθητική, οὐδέτερα, καὶ μέσην καλεῖται δὲ κατὰ τὴν γραμματικὴν διάθεσις τοῦ ῥήματος (voix).

"Οθεν τὸ ῥῆμα εἶναι ἐνεργητικὸν (actif), δταν σημαίνῃ ἐνέργειαν οὗν, je frappe, τύπτω (κτυπῶ); παθητικὸν (passif), δταν σημαίνῃ πάθος· οὗν, je suis frappé, τύπτομαι (κτυπούμαι). οὐδέτερον, δταν δὲν σημαίνῃ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος· οὗν, je repose (ήσυχάζω). καὶ μέσον δταν ἡ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐκφράζομένη ἐνέργεια μεταβαίνῃ εἰς τὸ αὐτὸν πρόσ. τὸ ὅποιον ἐνεργεῖ· οὗν, je me lave, νίπτομαι (δηλ. νίπτω ἐμ αυτόν). Ἀποθετικὰ ῥήματα (verbes déponents) δὲν ἔχει ή γαλλική.

Ἐπειδὴ δὲ ή κατάστασις αὕτη τὴν ὅποιαν ἐκφράζει τὸ ῥῆμα δύναται νὰ συμβῇ κατὰ διαφόρους χρόνους· οὗν, γράψω τώρα, ἔγραψα χθὲς, γράψω ή θά γράψω αὔριον κτλ. ἔπειται ἐκ τούτου δτι τὸ ῥῆμα παριστά τυνάμα καὶ τοὺς διαφόρους χρόνους τῆς καταστάσεως ταύτης.

Οἱ χρόνοι εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν εἶναι οἱ ἔξι·

Le présent	οἱ ἐνεστώς
L'imparfait	οἱ παραπατατικός
Le passé défini ή prétérit défini	οἱ παρελθόνων ὡρισμένος, ή παρφύγμένος
Le passé indéfini ή préterit indéfini	οἱ παρελθόνων ἀόριστος, ή παρφυγμένος ἀόριστος
Le passé antérieur ή préterit antérieur	οἱ παρελθόνων πρότερος, ή παρφυγμένος προηγούμενος
Le plus que parfait	οἱ ὑπερσυντελικός
Le futur (absolu)	οἱ μέλλων (ἀπόλυτος)
Le futur passé ή futur antérieur	οἱ μέλλων παρελθόνων, ή μέλλων πρότερος (ἢ τετελεσμένος)

Conditionnel présent	ό ύποθετικὸς ἐνεστῶς
Conditionnel passé	ό ύποθετικὸς παρωγ. (ἢ παρελθόν)
Seconde forme de conditionnel passé	δεύτερος τύπος τοῦ παρωγχημένου ύποθετικοῦ.

Le présent (ό ἐνεστῶς) παριστᾶ τὴν ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφανιομένην κατάστασιν ὡς παροῦσαν· οἶν, mon ami lit, δὲ φίλος μου ἀναγνώσκει, δηλαδὴ τῷσα.

L'imparfait (ό παρατατικὸς) παριστᾶ πρᾶξιν ἀτελῆ, parfait εἶναι τὸ τέλειον, καὶ imparfait τὸ ἀτελές· οἶν, l'ami écrivait, δὲ φίλος ἔγραψε, σημαίνει δὲ παρετείνετο ἡ πρᾶξις καὶ ἐπομένως παριστᾶ αὐτὴν ὡς ἀτελῆ.

Le préterit défini (ό παρωγχημένος ὥρισμένος) σημαίνει πρᾶξιν τετελεσμένην εἰς ὥρισμένην καὶ παρελθοῦσαν ἐποχὴν μὴ συνεχομένην μετὰ τῆς ἐνεστώσης· οἶν, il partit hier à 11 heures: ἀνέχώρησε χθὲς εἰς τὰς 11.

Le passé indéfini (ό παρωγχημ. ἀδρίστος) σημαίνει πρᾶξιν παρελθοῦσαν εἰς ἀδρίστον ἐποχὴν, ἢ εἰς ὥρισμένην ἀλλὰ συνεχομένην μετὰ τῆς ἐνεστώσης· οἶν, j'ai lu dans un journal: ἀνέγνων εἰς μίαν ἐφημερίδα, διότι δὲν προσδιορίζω πότε ἀνέγνων· j'ai rencontré ce matin un ami qui descendait au Pyrée, ἀπήντησα σήμερον τὸ πρωτὸν ἅνα φίλον καταβαίνοντα εἰς τὸν Πειραιῶ.

Passé antérieur (παρελθόν πρότερος)· τὸν γρόνον τοῦτον μεταχειρίζόμεθα διὰ νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν δὲ λιγον πρότερον πρὸ ἄλλης παρελθούσης πράξεως εἰς ὥρισμένην ἐποχὴν· οἶν, ἅμα τὸν διέκρινε μακρόθεν ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν· dès qu'il l'eut aperçu au loin il courut vers lui: eut aperçu εἶναι: παρωγχημένος πρότερος.

Plus-que parfait (ύπερσυντελικὸς), πατὰ λέξιν, (μᾶλλον ἢ τετελεσμένος)· ὁ χρόνος οὗτος ἐμφαίνει πρᾶξιν παρελθοῦσαν πρὸ πολλοῦ σχετικῶς πρὸς ἄλλην παρελθοῦσαν· οἶν, τὸν νέον τοῦτον τὸν ὅποιον ἀπηντήσαμεν τῷσα, τὸν εἶχον γνωρίσει εἰς τὴν Ἰταλίαν· ce jeune homme, que nous venons de rencontrer, je l'avais connu en Italie: je l'avais connu, εἶναι: plus-que-parfait.

Futur (μέλλων)· δὲ χρόνος οὗτος ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν τὴν ὄποιαν ἔχει καὶ ὁ ἡμέτερος μέλλων, δηλαδὴ δὲ μέλλων τῆς ἀρχαῖας Ἑλληνικῆς ἐκφράζει πρᾶξιν γενησομένην ἢ ἐκτελεσθήσομένην εἰς τὸ μέλλον, ἀριστως ὅμως καὶ ἄπαξ· οἶν, θέλω τὸ πρᾶξις je le fe-

καὶ ποιήσω τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἔκφράζει τὴν διάρκειαν τοῦ μέλλοντος τῆς καθομιλουμένης γλώσσης τοῦ ἔκφραζομένου διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος θέλω, καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ῥήματος τὸ ὅποῖον θέλομεν νὰ ἔκφράσωμεν· οἶον, θέλω πράττει τοῦτο, θέλω γραψει κτλ. Διὰ νὰ ἔκφράσωμεν τὴν τοιαύτην διάρκειαν εἰς τὴν γαλλικὴν πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα *toujours* πάντοτε, je le ferai toujours, j'écrirai toujours. Σημειωτέον ὅτι ἐὰν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν προηγήται τὸ ὑποθετικὸν μόριον, ἐὰν (si), εἰς τὴν γαλλ. σπανίως μεταχειρίζομεθα μετὰ τοῦτο τὸν μέλλ., ἀπ' ἐναντίας ὁ ἔνετ. ἔχων πρὸ αὐτοῦ τὸ ὑποθετ. μόριον si, ἵσοδυναμεῖ μὲ τὸν ἡμέτερον μέλλ. η ἀρ. τῆς ὑποτακτικῆς ἔχοντα πρὸ αὐτοῦ τὸ ἐάν· οἶον, ἐὰν γράψητε πρὸς αὐτὸν, ἔκφράσατε τὰ σεβάσματά μου, si vous lui écrivez, présentez lui mes respects· τὸ écrivez εἶναι ἐνεστῶς, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ προηγουμένου si ἔχηγεῖται παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ἀρίστου, δηλ. τοῦ μέλλ.

Futur antérieur, Μέλλων πρότερος ὅστις καλεῖται καὶ Futur passé, Μέλλων παρελθόν ἡ τετελεσμένος. "Οταν θέλωμεν νὰ ἔκφράσωμεν δύνα μελλούσας πρᾶξεις τῶν ὅποιων ἡ μία θεωρεῖται· ως τετελεσμένη ἡ παρελθοῦσα σχετικῶς πρὸς τὴν ἄλλην, ητις ἔχαρτάται ἐκ ταύτης, ἔκφραζομεν τὴν πρώτην, δηλαδὴ, τὴν τετελεσμένην διὰ τοῦ futur antérieur· οἶον, quand ce jeune homme aura fini ses études à l'Université il ira en Allemagne, ἀφοῦ τελειώσει τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου ὁ νέος· οὗτος θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γερμανίαν. Τὸ aura fini σημαίνει, ὅταν θὰ ἔχει τελειωμένας, δηλαδὴ, ἀφοῦ τελειώσει εἶναι μέλλων τετελεσμένος, παρελθόν ώς πρὸς τὸν ἄλλον μέλλοντα, il ira (θέλει ὑπάγει) καὶ ὅστις ἔχαρτάται ἐκ τοῦ πρώτου (ἀφοῦ τελειώσει). Τὸν τετελεσμένον τοῦτον μέλλοντα μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι προσέτι· διὰ νὰ ἔκφράσωσιν ὑποθετικὸν ἀρίστου, καὶ τότε λέγεται ἄνευ τοῦ ἀπλοῦ μέλλοντο· οἶον, il laura vu sans doute, θὰ τὸν εἴδεν ἀναμφιθέλω· il laura déjà vu, θὰ τὸ ἔμαθεν ἡδη κτλ. Πολλάκις εἰς τὴν πρότασιν δύναται νὰ προηγήται ὁ ἀπλοῦς μέλλων τοῦ τετελεσμένου· οἶον, je saurai vous dire quelque chose là dessus quand j'aurai lu sa lettre κτλ.

Conditionnel présent, ὑποθετικὸς ἐνεστῶς. 'Ο χρόνος οὗτος ἐμφανεῖ πρᾶξιν ἡ κατάστασιν (προσώπου ἡ πράγματος) δυναμένην νὰ γενηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἔχαρτωμένην δὲ ἐκ τινος ὑποθέσεως ἄνευ τῆς πραγματοποιήσεως· τῆς ὅποιας καθίσταται ἀδιάπρακτος· οἶον, si j'é-

tais bien riche je ne permettrais jamais que l'homme vertueux souffrît faute d'argent: ἐὰν ημην ἀρκετὰ πλούσιος δὲν ηθελον ἀνεγκθῆ ποτε νὰ ὑποφέρῃ ἡ ἀρετὴ δι' ἔλλειψιν χρημάτων· τὸ δὲν περιτταῖς εἶναι ὑποθετικὸς ἐνεστῶς.

Conditionnel passé, ὑποθετικὸς παρωχημένος ἐμφαίνει πρᾶξιν ἡτις ἤδην ποτε ἐκτελεσθῇ ἐπὶ παρελθόντος χρόνου, ἐὰν προηγουμένως ἡθελε διαπραγμήν πόθεσίς τις ἡ συνήθηκε ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐκρέματος οἷον, Alexandre le Grand aurait subjugué toute l'Europe si la mort ne l'avait (ἢ) ne l'eût enlevé très jeune — ἐὰν δὲν ἀπέθυνηκε νέος ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἤθελεν ὑποτάξει τότε ἡ πασαν τὴν Εὐρώπην. Τὸ δὲν ποτε subjugué (ἤθελεν ὑποτάξει) εἶναι conditionnel passé (ὑποθετικὸς παρωχημένος) ἔξαρτωμενος ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν, s'il n'était pas mort très jeune (ἐὰν δὲν ἀπέθυνηκε λίαν νέος).

'Εγκλίσεις (Modes).

§. 58. Εγκλίσεις λέγονται οἱ διάφοροι σχηματισμοὶ ἡ τρόποι καθ' οὓς παρίσταται ἡ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφαινομένη κατάστασις εἰναι δὲ εἰς τὴν Γαλλικὴν ἔξι τρόποι ἡ ἐγκλίσεις:

Οριστικὴ	Indicatif, ἡ affirmatif
Προστακτικὴ	Impératif
Ὑποθετικὴ	Conditionnel
Ὑποτακτικὴ	Subjonctif
Εὔκτικὴ	Obtatif
Ἄπαρέμφατος	Infinitif.

Indicatif, Οριστικὴ. Ἡ ἐγκλίσις αὕτη παριστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ προσώπου ἡ τοῦ πράγματος θετικῶς καὶ βεβαίως, ὡς γενομένην ἡ μὴ, ὡς γενομένην ἤδη ἡ ὡς γεννησομένην ἡ μὴ κτλ. οἷον, j'écris, γράφω· je n'écris pas, δὲν γράφω· j'ai parlé, ὀμιλησα· je n'ai pas parlé, δὲν ὀμιλησα· je le ferai, θέλω πράξει τοῦτο ἡ ποιήσω τοῦτο κτλ.

Impératif, Προστακτικὴ γίνεται ἐκ τοῦ λατιν. imperare, διατάττω, προστάττω (ἄρχω) κτλ. ἔχει ἔνα μόνον χρόνον, τὸν ἐνεστῶτα διατάσσεις εἶχει πολλάκις σημασίαν μέλλοντος.

Conditionnel, Ὑποθετικὴ (ἐγκλίσις): περιλαμβάνει τοὺς ἀνωτέρω διαληφθέντας ὑποθετικοὺς χρόνους ἐμφαίνουσα ὑπόθεσιν.

Subjonctif, Ὑποτακτικὴ: ἐμφαίνει ὅτι, ἡ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐκφραζομένη ἰδέα, συγδέεται μετ' ἄλλης κυρίας: ιδέας ἡ προτάσσως; ἐκφραζομένης

ὅπ' ἄλλου προγονιμένου ρήματος ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐξαρτᾶται ἡ subjonctif (ὑποτακτική): οἶον, je veux qu'il vienne, qu'il le fasse, κτλ. Θέλω (ν) γὰρ ἔλθη, θέλω νὰ τὸ κάμη, κτλ. je veux, εἶναι τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως, τὸ δὲ qu'il vienne (γὰρ ἔλθη), qu'il le fasse (γὰρ τὸ κάμη), εἶναι ὑποτακτική (subjunctif), συγδεօμένη μετὰ τοῦ je veux, διὰ τοῦ συνδέσμου que, κτλ.

Obtatis, Εὐκτική. Τύπος κυρίως δι' ὅλα τὰ ρήματα, ἐκφράζων τὴν εὐχὴν, δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Γαλλ. ἐκφράζεται δὲ διὰ τῶν βοηθ. ρήμ. pouvoit (δύναμαι), plaisir (ἀρέσκω, εὐδοκεῖν ἐπὶ θεοῦ) vouloir καὶ faire· πάντα δὲ ταῦτα εἰς τὸν τύπον τῆς ὑποτακτ. τὸ δὲ ρῆμα ὅπερ θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς εὐκτικὴν μετὰ τὸ pouvoit τίθεται εἰς ἀπαρέμφατον· οἶον, ἔχοιμι (εἴθε νὰ ἔχω), λέγομεν γαλλική, puissé-je ανοίρ, κυρίως δυναίμην ἔχειν, ή νὰ ἡδυνάμην νὰ ἔχω κτλ. μετὰ δὲ τὸ plaisir ἢ faire τὸ ἐπόμενον ρῆμα τίθεται εἰς ὑποτακτικὴν οἶον, à Dieu ne plaît qu'une pareille idée vous vienne dans l'esprit! μὴ γένοιτο! (κατὰ λέξιν) νὰ μὴ εὐδοκήσῃ ὁ θεός, νὰ μὴ τὸ δώσῃ ὁ θεός, νὰ σοὶ ἐπέλθῃ τοιαύτη τις ίδεα εἰς τὸ πνεῦμα.

Infinitif, Ἀπαρέμφατος· ἡ γαλλικὴ λέξις σημαίνει ἔγκλισιν ἀτελῆ, ως μὴ ἐμφαίνουσαν ἐντελῶς ἢ ὄριτσικῶς τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ἀριθμόν· ως avoir (ἔχειν), être (εἶναι), aimer (ἀγαπᾶν) κτλ.

Εἰς τὰ ρήματα παρατηρεῖται ὥστα τας ὁ ἀριθμός, singulier (énix), καὶ pluriel (πλήθυντικός), ως ἐπὶ τῶν οὐσιαστικῶν. Πρότωπα δὲ τρία ως ἐπὶ τῶν ἀντανωματιῶν, πρῶτον (première), δεύτερον (seconde) καὶ τρίτον (troisième).

Πάντα τὰ ρήματα διαιροῦνται εἰς τέσσαρας συζυγίας (conjugaisons), δηλ. εἰς τέσσαρας τύπους διακρινομένους ἐκ τῶν καταληξεων τῆς ἀπαρεμφάτου. Τῆς ἀ. συζυγίας; ὁ ἐνεστῶς τῆς ἀπαρεμφάτου λίγες εἰς er, τῆς δ'. εἰς ir, τῆς γ'. εἰς oir, καὶ τῆς δ'. εἰς re.

Πρὸς σχηματισμὸν τῶν πλειοτέρων παρωχημένων χρόνων οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται βοηθητικά τινα ρήματα καλούμενα γαλλιστὶ auxiliaires, εἶναι δὲ τὰ ἔξις· avoir (ἔχειν), être (εἶναι), aller (πορεύεσθαι), venir (ἔργεσθαι), finir (τελειοῦν), devoir (διφείλειν), faire (ποιεῖν)· τὰ δύο πρῶτα εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα πρὸς σχηματισμὸν τῶν παρωχημένων χρόνων παντὸς ρήματος· περὶ δὲ τῆς χρήσεως ἐκάστου τούτων θέλομεν ἀναφέρει ἐν οἰκείῳ τόπῳ.

'Pῆμα βοηθητικὸν (Verbe auxiliaire) AVOIR (εἰχεῖν).

Ἐγ γένει ὅταν τὸ δῆμα ἦναι ἐνεργητικὸν ἢ οὐδέτερον λαμβάνει ὡς βοηθητικὸν τὸ avoir διὰ σχηματίση τοὺς παρωχημένους χρόνους αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔτερον χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν δλων τῶν χρόνων τῶν παθητικῶν δημάτων, καὶ τῶν παρωχημένων χρόνων τῶν μέσων, καὶ τινῶν κινήσεως σημαντικῶν.

Σημειώτεον ὅτι πᾶν πρόσωπον τοῦ δήματος τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, διακρίγεται διὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν προτατομένων αὐτοῦ.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent Ἐνεγόμενος.

J'ai (α)	(ἐγώ) ἔχω
tu as	(σύ) ἔχεις
Il ἢ elle } a	{ αὐτὸς } ἔχει αὐτὴ } αὐταῖς }
Nous avons	(ἡμεῖς) ἔχομεν
vous avez	(ὑμεῖς) ἔχετε
ils ἢ elles } ont	{ αὐτοὶ } ἔχουσι αὐταῖς }

Passé indéf. Παρωχημένος.

J'ai eu (δ)	ἔσχηκα ἢ ἔλαβον (ἀσθέως).
tu as eu	ἔλαβες.
il } elle } a eu	ἔλαβε.
nous avons eu	ἔλάβομεν
vous avez eu	ἔλάβετε
ils } ont eu	ἔλαβον
elles } elles } ont eu	

Imparfait (ε) Παρατητικός.

J'avais	εἶχον (εἴχα)
tu avais	εἶχες
il } elle } avait	εἶχε
Nous avions	εἶχομεν
vous aviez	εἶχετε
ils } avaient	εἶχον (εἴχαν)
elles } elles } avaient	

Plus-que-parfait Υπερσυντ.

j'avais eu (ε)	εἶχον εἶλημένον ἢ λάβει.
tu avais eu	εἶχες λάβει.
il } elle } avait eu	εἶχε λάβει.
nous avions eu	εἶχομεν
vous aviez eu	εἶχετε
ils } avaient eu	εἶχον } λάβει.
elles } elles } avaient eu	

Prét. défini. (γ) Παρφγ. ώρισμ.	Passé antérieur	Παρφγ. πρότερος.
J'eus ἔσχον ἢ ἔλα-	J'eus eu (σ)	ἔλαβον)
6ον (τότε)		
tu eus ἔσχες	tu eus eu	ἔλαβες
il il { eut	il { eut eu	ἔλαβε
elle } eut ἔσχε	elle } eut eu	ἔλαβε
Nous eûmes ἔσχομεν	nous eûmes eu	ἔλάθομεν
vous eûtes ἔσχετε	vous eûtes eu	ἔλάθετε
ils } eurent ἔσχον	ils } eurent eu	ἔλαβον
elles }	elles } eurent eu	ἔλαβον
Futur simple ή (absolu) (ζ)		Futur passé ή (antérieur) (η)
Μέλων ἀπλοῦς ή (ἀπόλυτος)		Μέλλων τετελεσμένος (πρότερος).
J'aurai θὰ λάθω η̄ θέλω λάθει.	J'aurai eu	θέλω ἔχει
tu auras θέλεις λάθει.	tu auras eu	θέλεις ἔχει
il il { aura	il { aura eu	θέλει ἔχει
elle } elle {	elle { aura eu	θέλει ἔχει
nous aurons θέλομεν	nous aurons eu	θέλομεν
vous aurez θέλετε	vous aurez eu	θέλετε
ils } auront θέλουσι	ils } auront eu	θέλουσιν
elles }	elles } auront eu	θέλουσιν
Conditionnel présent (θ)		Conditionnel passé (ι)
Υποθετικὸς ἐνεστώς.		Υποθετικὸς παρφγ.
J'aurais ηθελον γέχει η̄	J'aurais eu	ηθελον λάθει τότε
tu aurais ηθελες (λάθει	tu aurais eu	ηθελες λάθει —
il il { aurait	il { aurait eu	ηθελε λάθει —
elle } elle {	elle { aurait eu	ηθελε λάθει —
nous aurions ηθέλομεν γέχει η̄	nous aurions eu	ηθέλομεν
vous auriez ηθέλετε λάθει	vous auriez eu	ηθέλετε λάθει
ils } auraient ηθελον τώρα.	ils } auraient eu	ηθελον τότε.
elles }	elles } auraient eu	ηθελον τότε.
'Εκτὸς τοῦ Conditionnel passé, j'aurais eu κτλ. οπάρχει καὶ ἔτε-		
ρος τύπος ἔχων τὴν αὐτὴν σημασίαν τοῦ τελευταίου τούτου.		
J'eusse eu (χ) (ἔσχον ἀν) ηθελον		
tu eusses eu ηθελες		λάθει τότε.
il η̄ elle eût eu ηθελε		
nous eussions eu ηθέλομεν		
vous eussiez eu ηθέλετε		λάθει τότε.
ils η̄ elles eussent eu ηθελον		

IMPERATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ (λ).

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

aie ή aies (μ)	ἔχε, η λάθε
qu'il { ait	ἄς ἔχη, (ἔχέτω)
qu'elle {	η λαθέτω
ayons	ἔχωμεν (η άς ἔχωμεν)
ayez	ἔχετε η λάθετε
qu'ils { aient	ἔχέτωσαν η λαθέτωσαν
qu'elles {	(άς ἔχωσιν η άς λαθώσι!)

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνες. ή μέλλ. (ν)

que j'aie	ώςε νὰ ἔχω η λάθω
que tu aies —	νὰ ἔχης η λάθης
qu'il { ait —	νὰ ἔχη η
qu'elle {	νὰ λάθη.
que nous ayons	ώστε νὰ ἔχωμεν
	η λαθωμεν
que vous ayez —	νὰ ἔχητε
qu'ils { aient —	νὰ ἔχωσι η
qu'elles {	νὰ λαθωσι

Imparfait. Παρατατ. (ξ)

que j'eusse	ώςε νὰ εἰχον
que tu eusses —	εἰχες
qu'il { eût —	εἰχε
qu'elle {	
que nous eussions	ώστε νὰ εἰχομεν
que vous eussiez —	εἰχητε
qu'ils { eussent —	εϊχον
qu'elles {	

Passé, παρωχημένος (ο).

que j'aie eu	ώςε νὰ ἔλαθον
que tu ais eu	ώςε νὰ ἔλαθες
qu'il { ait eu —	η λαθε.
qu'elle {	
que nous ayons eu	ώςε νὰ ἔλαθο-
	μεν
que vous ayez eu —	— ἔλαθετε
qu'ils { aient eu —	— ἔλαθον
qu'elles {	

plus-que-parfait. Υπερτυπωτική.

que j'eusse eu (π)	ώςε νὰ ἔλαθον
	πρὸ πολλοῦ
que tu eusses eu —	— ἔλαθες
qu'il { eût eu —	— η λαθε
qu'elle {	
que nous eussions eu	ώστε νὰ ἔλα-
	θομεν
que vous eussiez eu —	— ἔλαθετε
qu'ils { eussent eu —	— ἔλαθον
qu'elles {	

OBTATIF. ΕΥΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

puissé-je avoir	ἔχοιμι (εἴθε νὰ ἔχω η νὰ λάθω). καὶ κατὰ λέξι.
puisses-tu avoir	ἔχοις (εἴθε νὰ ἔχης η νὰ λάθης).
puisse-t-il avoir	ἔχοι (εἴθε νὰ ἔχη η νὰ λάθη)

puissions-nous avoir ἔχομεν (εἴθε νὰ ἔχωμεν ἢ νὰ λάβωμεν).
 puissiez-vous avoir ἔχοτε (εἴθε νὰ ἔχητε ἢ νὰ λάβητε).
 puissent-ils avoir ἔχοιεν (εἴθε νὰ ἔχωσιν ἢ νὰ λάβωσι).

'Εκφράζεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ῥήματος πλaire εἰς γ'. ἐνικ. πρόσ. μετὰ δοτ. τῷ θεῷ, ἀ Dieu, καὶ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ῥήματος τὸ ὄποιον θέλει νὰ ἐκφράσῃ τις εὐκτικῶς ὅμοίως καὶ διὰ τοῦ ῥήματος faire ἢ vouloir εἰς ὑποτακτικήν.

plaise à Dieu que j'ait	ση ὁ θεός νὰ ἔχω ἢ δώνα γὰ λάβω
que Dieu fasse	τὴν κάμη — νὰ ἔχῃς
Dieu veuille	qu'il ait — νὰ ἔχῃ.
— — —	que nous ayons — νὰ ἔχωμεν.
— — —	que vous ayez — νὰ ἔχητε.
— — —	qu'ils aient — νὰ ἔχωσι.

Imparfait. Παρατατικός.

plût à Dieu que j'eusse	νὰ γνῦδοκει ὁ θεός (νὰ ἔδιδεν ὁ θεός)
que tu eusses	νὰ εἴχουν
qu'il eût	νὰ εἴχες
que nous eussions	νὰ εἴχομεν
que vous eussiez	νὰ εἴχετε
qu'ils eussent	νὰ εἴχον.

Passé. Παραφλημένος τῆς εὐκτικῆς.

plaise à Dieu que j'aie eu (ρ') ὁ θεός νὰ εύδοκήσῃ ώτε νὰ ἔλαβον ἢ	
que Dieu fasse τὴν κάμη νὰ ἔχω εἰ-	
λημμένον	
que tu aies eu	— ἔλαβες
qu'il ait eu	— ἔλαβε
que nous ayons eu	— ἔλάβομεν
que vous ayez eu	— ἔλάβετε,
qu'ils aient eu	— ἔλαβον.

Plus-que-parfait. Υπερσυντελικός.

plût à Dieu que j'euse eu	εἴθε νὰ εἴχον λάβει τότε
que tu eusses eu	— εἴχες —
qu'il eût eu	— εἴχε —
que nous eussions eu	— εἴχομεν —
que vous eussiez eu	— εἴχετε —
qu'ils eussent eu	— εἴχον —

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent ou futur. } avoir (ρ) ἔχειν ἢ ἔξειν (ἢ νὰ ἔχῃ ἢ λάθῃ τις).
 'Ενεστώς ἢ μέλλων.

Passé indéfini } avoir eu (σ) ἐτζηκέναι ἢ λαθεῖν.
 Παρωχημένος

'Επερος μέλλ. (futur) devoir avoir, μέλλειν ἔχειν ἢ ἔξειν.

PARTICIPE METOCHI. (?)

"Ἡ μετοχὴ ὡς μετέχομσα καὶ τοῦ ἐπιθέτου, καὶ τοῦ ῥήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον μέρος τοῦ λόγου, διακρίνον διάθεσιν ὡς τὸ ῥῆμα, ἀριθμὸν καὶ γένος, κατὰ τὸν παθητικὸν τύπον, ὡς τὸ ἐπιθετοῦ.

Présent. 'Ενεστώς.

Ayant (τ') ἔχων, ἔχουσα, ἔχον· διὰ πάντα τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμούς.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant eu σχῶν ἢ ἐσχηκώς, ἢ ὁ λαθῶν, ἡ λαθοῦσα, τὸ λαθόν.

Futur. Μέλλων.

Devant avoir μέλλων ἔξειν (ἢ σχεῖν)· ὁ ἔξων, ἡ ἔξουσα, τὸ ἔξον (ἢ μέλλων νὰ λάθῃ).

Participe passif. Μετοχὴ παθητικὴ. Prétérít.

Masc. 'Αρσ. eu (ύ) ἐσχημένος (εἰλημμένος) ἢ εἰλημμένον.

Fém. Θηλ.. eue (ύ) ἐσχημένη (εἰλημμένη).

Παρατηρήσεις περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων
 καὶ τῶν ἐγκλίσεων.

Τὸ θέμα ἐκ τοῦ ὅποιου σχηματίζονται ὅλοι οἱ χρόνοι καὶ ὅλαι αἱ ἐγκλίσεις εἶναι τὸ ἀπαρέμφατον.

(6) 'Ο παρατατικὸς σχηματίζεται ἐν γένει ἀπὸ τὸ α'. πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς ὅταν ἀραιεθῇ ἡ κατάληξις ons καὶ ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς ais, ήτις εἶναι ἡ σταθερὰ κατάληξις τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὄριστικῆς πάσῃς συζυγίας ἀνεκαρέτως α'. καὶ β'. ἐνίκὸν ais, τὸ δὲ γ'. ait, πληθ. α'. ions, β'. iez, γ'. aient.

	α'. συζυγίας.	β'. συζυγίας.	γ'. συζυγίας	δ'. συζυγία
j'	av-ais	j' aim-ais	je finiss-ais	je recev-ais
tu	av-ais	tu aim-ais	tu finiss-ais	tu recev-ais
il	av-ait	il aim-ait	il finiss-ait	il recev-ait
nous	av-ions	nous aim-ions	nous finiss-ions	nous recev-ions
vous	aviez	vous aimiez	vous finissiez	vous receveziez
ils	av-aient	ils aim-aient	ils finiss-aient	ils recev-aient

(γ) Prétérit défini, παρωχημένος ώρισμένος. Εἰς τὴν τρίτην συζυγίαν, ὅταν τὸ βῆμα ἦναι ὄμαλὸν, (καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς ενοίρ εἶναι ὄμαλα), ἀποβάλλεται ἡ κατάληξις εν, τηρεῖται ἡ βίζα καὶ ὁ χαρακτήρ, εἰς τὸν ὄποιον προστίθεται ἡ κατάληξις us τῆς γ'. συζυγίας οἶν, concevoir, ἀποτιθεμένης τῆς ενοίρ καταλήξεως μένει βίζα καὶ χαρακτήρ conc, προστιθεμένης τῆς us καταλήξεως, σχηματίζεται τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ χρόνου τούτου ἐσ ενοίρ καταλήξεως (cedille). Τὸ ἀ. ἢ β'. πρόσ. λήγουσιν εἰς us, τὸ δὲ γ'. εἰς ut ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου δύναται νὰ ὀδηγηθῇ τις διὰ νὰ σχηματίσῃ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ἀφαιρέσαι τοῦ t, καὶ προσθέσαι τῆς mes καταλήξεως διὰ τὸ ἀ. πρόσωπον, τῆς tes διὰ τὸ β'. καὶ τῆς rent διὰ τὸ γ'. Σημειώτεον δὲ ὅτι ἡ παραλήγουσα τοῦ ἀ. καὶ β'. πρόσωπου τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ χρόνου τούτου λαμβάνει πάντοτε περιστωμένην εἰς ὅλας τὰς συζυγίας, ἐκτὸς τοῦ βήματος haïr οἶν, j'eus, tu eus, il eut· nous eûmes, vous eûtes, ils eurent· εἰς τὴν ἀ. συζυγίαν ὄμοιως· j'ai-m-aï, tu aim-as, il aim-a· nous aim-âmes, vous aim-âtes, ils aim-érent· δοσάτως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς συζυγίας.

(δ) Passé indéfini, παρωχημένος ἀδύριστος· σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἔνεστῶτος, j'ai, tu as, κτλ. καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς eu, ἐσχημένος, εἰλημμένος· ὥστε j'ai eu, κυρίως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἔχω ἐσχημένον, ή ἔχω εἰλημμένον, καὶ ἀπλῶς ἐσχηκα, εἰληφα κτλ. εἰς δὲ τὴν κοινὴν γλῶσσαν λέγομεν ἀπλῶς ἔλαβον εἰς ἀδύριστον σημασίαν.

(ε) Passé antérieur παρωχημένος πρότερος, σχηματίζεται οὕτος ἐκ τοῦ prétérit défini (παρωχημένου ώρισμένου) τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ βήματος τὸ ὄποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν· οἶν, j'eus eu ἐσχον· ἐσχημένον, ή ἔλαβον εἰλημμένον, δηλαδὴ ἔλαβον πρότερον.

(ζ) Plus que parfait ὑπερσυντελικὸς, j'avais eu, σχηματίζεται πάντοτε ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, τοῦ βήματος τὸ ὄποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς ὑπερσυντελικὸν χρόνον· οἶν, j'avais eu, εἶχον ἐσχημένον ή εἶχον εἰλημμένον καὶ κοινότερον, εἶχον λάβει ή ἔλαβον πρὸ πολλοῦ.

(η) Futur absolu, μέλλων ἀπόλυτος, ή ἀπλοῦς (πρὸς διαστολὴν τοῦ συνθέτου)· σχηματίζεται ἀπὸ τὸ ἀπαρέμφατον, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἡ κατάληξις oir, καὶ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς rai, ἡ τις εἶναι σταθερὰ κατάληξις τοῦ μέλλοντος εἰς ὅλας τὰς συζ. ἀνέκαιρετως· θέλων θέλομεν ἔχει μέλλ. j'aurai, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γένος σηματίζεται πρὸ συμφώνου τρέπεται εἰς u (ἴδε σελ. 59), περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ γ' αἱ καταλήξεις rai, ras, ra, rons, rez, ront, εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς ὅλων τῶν συζυγῶν τοὺς μέλλοντας.

(η) Futur passé ή futur antérieur, μέλλων παρελθὼν ή πρότερος, ή τετελεσμένος· σχηματίζεται οὕτος ἐκ τοῦ ἀπολόντου μέλλοντος τοῦ βοηθητικοῦ προσλαμβάνων τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ βήματος τὸ ὄποιον ἐκφράζομεν· οἶν, j'aurai eu θέλω ἔχει ἐσχημένον, θέλω ἔχει εἰλημμένον, ή (ὅταν λάβω), ή (ἀρρού λάβω) κτλ. ὄμοιώς ἀφοῦ ὄμιλήσω quand j'aurai parlé, δηλ. ὅταν

Θέλω έχει όμιλημένον· quand j'aurai écrit, άφοῦ γράψω (ὅταν θὰ έχω, ή θέλω έχει γεγραμμένον) κτλ.

(θ) Conditionnel présent οποθετικὸς ἐνεστῶς, σχηματίζεται ἐκ τοῦ μέλιστος, τοῦ ὁποῖου φυλάττει τὴν βίζαν, καὶ τὸν χαρακτῆρα, λαρβάνει δὲ ἀκριβῶς τὴν κατάληξιν τοῦ παρατατικοῦ· δόξεν j'aurais, tu aurais, il aurait, θήθελον έχει τώρα κτλ. τὸν τύπον τοῦτον φυλάττει εἰς ὅλας τὰς συζυγίας· οἶον, aimerais, je finirais, je receverais κτλ.

(ι) Conditionnel passé οποθετικὸς παραφραμένος, γίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ conditionnel présent, προσλαμβάνων τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ἥματος τὸ ὅποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς παρφρ. οἶον, j'aurais eu θήθελον έχει εἰλημμένον, θήθελον έχει ἐσχημένον, ἔλαβον ἄν, ή θήθελον λάβει τότε ηδ.

(κ) Seconde forme de conditionnel passé, δεύτερος αὐτος τύπος ισοδυναμεῖ πρὸς τὸν πρῶτον παραφραμένον οποθετικόν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πρήτεροῦ δεῖνι, ἢ μᾶλλον εἶναι ὁ παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ανοίρ προσλγ. ψει τῆς παθητικῆς μετοχῆς· οἶον, j'eusse eu, θήθελον έχει εἰλημμένον τότε, θήθελον λάβει τότε, ἔσχον ἄν, (θὰ ἐλάμβανον τότε κτλ.).

(μ) Προστακτική· ή ἔγκλισις αὐτῇ σχηματίζεται πάντοτε ἐκ τῆς ὄριστικῆς, ὅταν ἀφαιρεθῶσιν αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, αἱ ὅποιαι χρησιμεύουστεν ὡς ὑποκείμενον τοῦ ἥματος· οἶον, finis τελείωσε, parlons ὄμιλήσωμεν ἢ ἂς ὄμιλήσωμεν. Εἰς τὴν προστακτικὴν δὲν ὑπάρχει πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, ὃς καὶ εἰς τὸν ἀληγονικὸν ὑπάρχει μόνον τὸ δεύτερον πρόσ. Άνευ ἀντωνυμίας· τὸ δὲ τρίτον λαρβάνεται ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς, καὶ ἐκφράζεται πάντοτε διὰ τοῦ συνδέσμου que προταττομένο τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας· οἶον, qu'il parle θὲς ὄμιληση (όμιλειτο), qu'il ait, θὲς έχῃ ή ἀς λάθη (έχέτω) ηδ.

Tὸ γ'. πληθυντικὸν πρόσωπον παραλαμβάνει ὀσαύτως ή προστακτική ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς· οἶον, qu'ils aient ἐχέτωσαν ή ἀς ἔχωσι, qu'ils viennent ἀς ἔλθωσι κτλ.

Σημειωτέον ὅτι τὰ τρίχα ῥήματα ανοίρ (έχειν), ἔτε (εἶναι), καὶ savoir (εἰδέναι), σχηματίζουσι τὴν προστακτικὴν αὐτῶν οὐχὶ ἐκ τῆς ὄριστικῆς, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς.

Εἰς τὴν ἀ. συζυγίαν, καθὼς καὶ εἰς τὸ βῆμα avoir (κατ' ἐξαρτεσιν) τὸ 6'. ἑνικὸν πρόσ. τῆς προστακτ. λήγει εἰς εἰς οἶον, aime ἀγάπε, parle ὄμιλει, aie ἔχει προσλαμβάνει δὲ τὸ S ὅταν ἔπωνται τὰ μόρια, en ή y οἶον, parles en, ὄμιλει ή ὄμιλησον περὶ τοῦ ου, aies en, έχει ή λάβει ἐκ τούτων ὀσαύτων καὶ εἰς τὸ βῆμα aller, προσεκτικὴ να, καὶ vas ἐπομένου τοῦ y ή τοῦ en. Εἰς δὲ τὰς τρεῖς συζυγίας, 6'. γ'. καὶ δ'. τὸ δεύτερον ἐνικόν. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς προστακτ. έχει τὸ λητικὸν S τῆς ὄριστικῆς.

(ξ) Ὑποτακτικὴ (Subjonctif), καταλήγει εἰς ὅλας τὰς συζυγίας εἰς ε, es, e, διὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν· ἔχειρονται τὸ δύο βοηθητικὰ avoir καὶ ἔτε, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ μὲν avoir t, εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, τὸ δὲ ἔτε s εἰς τὸ a'. καὶ t εἰς τὸ γ'. ἐνικόν. Η ὑποτακτικὴ σχηματίζεται ή ἀπὸ τὴν μετοχὴν ή ἀπὸ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστ. ἐκ-

εἰδὸς διλιγόστων ἔξαιρέσεων. Τὸ δὲ γε εὐρισκόμενον πρὸ τοῦ εἰ φῶνου τρέπεται εἰς ἵνα τοῦτο εἰς τὴν ὑποτ. ἔχομεν que j'aie (ἀντὶ τοῦ αγε, τὸ ὄποιον γίνεται ἐκ τῆς μετοχῆς ayant).

(v) Imparfait du subjonctif, γίνεται πάντοτε ὁ χρόνος οὗτος ἐκ τοῦ *présent* défini τῆς ὀριστικῆς j'eus, tu eus κτλ. διπλασιαζομένου τοῦ ληκτικοῦ *s* καὶ προσλαμβανομένης τῆς ἐν τῇ ὑποτακτ. καταλήξεως ε, es, διὰ τὸ ἀ. καὶ ἕ. πρόσ. διὰ δὲ τὸ γ'. εἰναι τὸ ἐχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ληκτ. φων. τοῦ γ'. ἢ τοῦ ἕ. ἐνικοῦ προσώπου τοῦ *présent* défini μὲ προσπωμένης π. γ. εἰς τὸ ἥμιν αvoir, ὁ χρόνος οὗτος εἰναι j'eus tu eus κτλ. ὅθεν εἰς τὴν ὑποτακτικὴν σχηματίζει τὸν παρατακτικὸν, que j'eusse, que tu eusses, qu'il eût: εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν ἐπιναλαμβάνονται τὰ οὖς ss, μετὰ τῆς ions καταλήξεως, que nous euss-ions, que vous euss-iez, qu'ils euss-ent.

(o) Passé τῆς ὑποτακτικῆς. Ο χρόνος οὗτος σχηματίζεται πάντοται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βοηθητικοῦ, καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ἥμικτος τὸ ὄποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν.

(π) Plus que parfait du subjonctif, ὑπερσυντελικὴς τῆς ὑποτακτικῆς, σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρατακτικοῦ τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ἐκφράζομένου ἥμιτος, que j'eusse eu, νὰ εἴχω λάθει: (πρὸ πολλοῦ) νὰ εἴχων εἰλημμένοι ἢ ἐσχημένον πρὸ πολλοῦ, ἢ νὰ ἐλαθὼν πρὸ πολλοῦ.

Obstatif εὐκτικὴ, ἢ ἐγκλίσις αὕτη δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς γαλλικὰς γραμματικὰς, ἀλλ' ὑπάρχει εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὰς σύμματα τῶν Γάλλων ἐκφραστικῶν οὐσιῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν εὐκτικὴν, ἔχοιμι, ἔχοις, γράφοιμι, γράψοις κτλ. ἢ κατὰ τὴν ἀπλοελλην. εἴθε ἢ ἀμποτε νὰ ἔχω, νὰ ἔχῃς, εἴθε νὰ γράφω, νὰ λέγω κτλ. Μεταχειρίζονται δὲ οἱ Γάλλοι τρεῖς τύπους ἢ μᾶλλον τρία ἥμιτα πρὸς ἐκφραστικῆς τοῦ συνδέσμου que: οἶον, puissé-je, puisses-tu, puisses-t-il κτλ. καὶ ἐπιφερομένου εἰς ἀπαρέμφατον ἐγκλίσιν τοῦ ἥμιτος τὸ ὄποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εὐκτικῶς οἶον, διὰ τὸ προκείμενον ἥμιν αvoir, λέγομεν puissé-je αvoir, δυναίμην ἔχειν, ἢ ἀπλῶς ἔχαιμι, (κοινῶς εἴθε νὰ ἔχω ἢ λάθω), puisses-tu αvoir, εἴθε νὰ ἔχῃς ἢ νὰ λάθῃς κτλ.

Ἐκφράζεται προσέτι η εὐκτικὴ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῆς, προγονιμένου ὅηλ. τοῦ ἥμιτος plaisir, εἰς ὑποτακτικὴν ἐγκλίσιν, εἰς γ'. ἐνικὸν πρόσωπον, μετὰ δοτικῆς τῷ θεῷ καὶ ἐπομένου, ὀσαύτως εἰς

(*) Τὸ γε δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ὑποτακτικὴν πρὸ τοῦ ons ἢ ez, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ions, iez, ἢ τις εἴναι ἢ σταθερὰ κατιλητικά τοῦ τοῦ εἰνεστῶτος καὶ τοῦ παρατακτικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς πάσης συζυγίας. Ἐξιροῦνται μάνιοι τὰ οὖς βοηθητικὰ τὸ αvoir καὶ être que nous ayons, que vous ayez: que nous soyons, que vous soyez ὅπου τὰ γε ἀναπληροῦ τὸ i.

ὑποτακτικήν, τοῦ ῥήματος διὰ τὸ δόποιον ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ¹ οἶου, plaise à Dieu qu'il s'en repente, νὰ εύδοκήσῃ ὁ θεὸς (νὰ δώσῃ ὁ θεὸς) νὰ μετανοήσῃ δι' αὐτό· καὶ ἀρνητικῶς, ἢ Dieu ne plaît que il change jamais de sentiment, νὰ μὴ δῶσῃ ὁ θεὸς ν' ἀλλάξῃ ποτὲ φρόνημα· διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ plaise à Dieu ἢ Dieu fasse ἐκφράζομεν καὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὸν παρφραγμένον τῆς εὐκτικῆς ὅταν μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα plaise ἢ fasse προσθέσωμεν ἐνεστῶτα ἢ παρφραγμένον τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ῥήματος τὸ ὅποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εὐκτικῶς οἶου, à Dieu ne plaît qu'il ait eu cette idée, ὁ θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ νὰ συνέλαθε τοιάτην ιδέαν· Dieu fasse qu'il revienne sain et sauf, ὁ θεὸς νὰ κάμη (εἴθε) νὰ ἐπανέλθῃ ὑγιῆς καὶ σῶος.

Διὰ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ plaisir (εἰς τὴν ὑποτακτικήν) σχηματίζεται ὁ παρατατικὸς καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς τῆς εὐκτικῆς οἶου, plût à Dieu qu'il eût tous ces égards, εἴθε νὰ ἐλάμβανεν ὅλον τοῦτο τὸ σέβας (ὅλην αὐτὴν τὴν εὐλάβειαν) plût à Dieu que je ne l'eusse jamais connu, εἴθε νὰ μὴ τὸν εῖχον ποτὲ γνωρίσει ~~καὶ~~.

(ρ) Infinitif, Απαρέμφατος² ἡ ἔγκλισις αὕτη οὖσα ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὅποιας στηρίζεται ὅλος ὁ σχηματισμὸς τοῦ ῥήματος καὶ ὡς ἡ δίζα ἐκ τῆς ὅποιας παράγονται οἱ λοιποὶ χρόνοι, δὲν ἔχει διλῆτην κατάληξιν εἰ μὴ τὴν χαρακτηρίζουσαν τὴν συζυγίαν εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ῥῆμα· πάντα δὲ τὰ ῥήματα τῆς γαλλ. διαιροῦνται εἰς τέσσαρας συζυγίας, διαιρινομένας ἐκ τῶν ἀπαρεμφατικῶν καταλήξεων αὔτινες εἶναι αἱ ἔξης³ er, διὰ τὴν πρώτην, οἶου, aim-er⁴ ir, διὰ τὴν δευτέραν, οἶου bén-ir (εὐλογῶ) oir, διὰ τὴν τρίτην, οἶου concevoir (συλλαμβάνω) καὶ re, διὰ τὴν τετάρτην, οἶου entendre (ἐννοῶ, ἀκούω).

Ἡ ἔγκλισις αὕτη δὲν ἔχει κυρίως εἰ μὴ δύω χρόνους, τὸν ἐνεστῶτα ὅστις ἔχει ~~καὶ~~ σημασίαν μέλλοντος, καὶ τὸν παρφραγμένον ἀδριστον ἡ ἀπλῶς passé.

(τ) Participle, μετοχή. Διαιρίνονται εἰς τὴν Γαλλ. δύω εἰδῶ μετοχῶν⁵ participe présent, ἡ μεοχὴ τοῦ ἐνεστ. καὶ participe passé, μετοχὴ παθητική, ἐκ τῆς ὅποιας γίνεται τὸ participe passé, ἡ παρφραγμένη μετοχή.

(τ') Ἡ πρώτη καταλήγει ἀείποτε ἀναλλοιώτως εἰς ant δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς⁶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν τὴς ἀπλοειλλ. λήγυσταν μετοχ. εἰς οντας⁷ οἶου, faisant, κάμνοντας⁸ disant, λέγοντας⁹ ayant, ἔχοντας¹⁰ κτλ. ἡ δὲ πεθιτικὴ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν μετοχὴν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου τῆς ἑλληνικῆς, καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς τὸ ὅποιον ἀναρρέτει, ἐκτὸς τῆς παθητ. μετοχ. τῶν οὐδετέρων ῥῆμάτων.

(ύ) Εἰς τὸν ἐνεργητικὸν τύπον ἡ μετοχὴ ἔχει δύω χρόνους, τὸν ἐνεστῶτα ὅστις λήγει, ὡς εἴπομεν, εἰς ant, ὡς ayant, aimant, καὶ τὸν παρφραγμένου¹¹ σχηματίζεται πάντοτε ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βοηθητικοῦ ῥῆματος avoir ἡ ἔτει καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ passé¹² οἶου, ayant eu, ayant aimé, καὶ ὅστις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀδριστον τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῆς ἑλλ. μετοχ. ayant eu, λαβών, σχών¹³ ayant aimé, ἀγαπήσακτλ.

Περὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ἥματος. Du verbe ÊTRE⁴ (*εἰμαι*).

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Je suis ²	εἰμί (εἰμαι)
tu es	εἶ (εἰσαι)
il	ἐστι (εἴναι)
elle { est	ἐστι (εἴναι)
nous sommes ³	ἐσμὲν (εἴμεθα)
vous êtes ⁴	ἐστέ (εἴσθε)
ils { sont ⁵	εἰστι (εἴγαται)
elles {	

Imparfait. Παρατατικός.

j'étais	ῆν (ἥμην)
tu étais	ῆστις (ἥστο, ἥσουν)
il	ἦται (ἥτο)
elle { était	ῆται (ἥτο)
nous étions	ῆμεν (ἥμεθα)
vous étiez	ῆτε (ἥσθε)
ils { étaient	ῆσταν (ἥσταν, ἥταν)
elles {	

Préterit défini. Παρωχ. ὥρισμα.

je fus ⁶	ἐγενόμην, ὑπῆρξα
tu fus	ἐγένου
il	ἐγένετο
elle { fut	ἐγένετο
nous fûmes	ἐγενόμεθα
vous fûtes	ἐγένεσθε
ils { furent	ἐγένοντο
elles {	

Passé défini. Παρωχ. ἀδρισμός.

j'ai ⁷ été	γέγονα ἐχρημάτισα
tu as été	ἐχρημάτισας
il	ἐχρημάτισε
elle { a été	ἐχρημάτισε
nous avons été	ἐχρηματίσαμεν
vous avez été	ἐχρηματίσατε
ils { ont été	ἐχρημάτισαν
elles {	

Passé antérieur. Παρωχ. πρότ.

je eus ⁸ été	ἐγενόμην πρότερον
	ἢ ὑπῆρξα —
tu eus été	ὑπῆρξες —
il	ὑπῆρξε —
elle { eut été	ὑπῆρξε —
nous eûmes été	ὑπῆρξαμεν
vous eûtes été	ὑπῆρξατε
ils { eurent été	ὑπῆρξαν
elles {	

Plus-que-parfait. Υπερσυντελ.

j'avais ⁹ été	ἐγεγόνειν ἦ
	ἐχρημάτισα
tu avais été	ἐχρημάτισες
il	ἐχρημάτισε
elle { avait été	ἐχρημάτισε
nous avions été	—σαμεν
vous aviez été	—σατε
ils { avaient été	ἐχρημάτισαν
elles {	

Futur. Μέλλων.

je serai	ἔσομαι (θὰ εἰμαι ἢ οὐδὲν εἰσθαι)
tu seras	ἔσῃ ἢ θὰ εἰσται
il	ἔσεται ἢ θὰ εἴγαται
elle { sera	

nous serons	ἔσόμεθα θὰ εἴμεθα
vous serez	ἔσεσθε ἢ θὰ εἴσθε
ils { seront	ἔσονται ἢ θὰ εἴναι
elles {	

Futur passé. Μέλλ. παρωχ.

j'aurai ¹⁴	été	ἀφοῦ χρηματίσω ἢ θὰ ἐχρημάτισα	nous aurons été θὰ ἐχρηματίσαμεν
tu auras été		θὰ ἐχρημάτισες	vous aurez été θὰ ἐχρηματίσατε
il aura été		θὰ ἐχρημάτισε	ils auront été θὰ ἐχρημάτισαν
elle aura été		θὰ ἐχρημάτισε	elles auront été θὰ ἐχρημάτισαν

Conditionnel présent

Τποθετικὸς ἐνεστώς.

je serais ¹⁵	εἴην ἀν ἥ	θὰ ἤμην	j'aurais ¹⁵ été θὰ ἤμην
tu serais	ἡσο		tu aurais été ησο
il serait	ἡτο		il aurait été ητο
elle serait	ἡταν		elle aurait été ηταν
nous serions	θὰ ἤμεθα		nous aurions été θὰ ἤμεθα
vous seriez	θὰ ἤσθε		vous auriez été θὰ ἤσθε
ils seraient	θὰ ἤσταν		ils auraient été θὰ ἤσταν
elles seraient	θὰ ἤσταν		elles auraient été θὰ ἤσταν

Δεύτερος τύπος τοῦ Conditionnel passé.

J'eusse ¹⁶ été	θὰ ἤμην ἢ ἤθελον		
tu eusses été	— ησο	ἤθελες	εἰσθαι τότε
il ἢ elle eût été	— ητο	ἤθελεν	
nous eussions été	θὰ ἤμεθα	ἤθέλομεν	
vous eussiez été	— ησθε	ἤθέλετε	εἰσθαι τότε.
ils eussent été	— ησταν	ἤθελον	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent et futur. Ἐνεστώς καὶ μέλλων.

sois ¹⁵	ἴσθι ἢ ἔσο	
qu'il ἢ qu'elle soit	ἔστω (ἄς ἤγαι)	
soyons	(ἔστωμεν) ἄς εἰμεθα	
soyez	ἔστε	
qu'ils ἢ qu'elles soient	ἔστωσαν ἢ ἄς ἤγαι.	

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ἢ μέλλων.

que je sois ¹⁶	Ὄ	(Ὄστε νὰ ἤμαι)
que tu sois	ἢ	(— ἤσται)
qu'il ἢ qu'elle soit	ἢ	(— ἤγαι)

que nous soyons	ῷμεν (ῷστε νὰ ἤμεια)
que vous soyez	ῇτε (— ἤσθε)
qu'ils ή qu'elles soient	ῷστ (— ἤννατ).

Imparfait. Παρατατικός.

que je fusse ¹⁷	ῶστε γὰ ἦμαγ
que tu fusses	— ἦσο
qu'il ή qu'elle fût	— ἦτο.
que nous fussions	ῶστε γὰ ἦμεθα
que vous fussiez	— ἦσθε
qu'ils ή qu'elles fussent	— ἦσαν.

Passé. Παρωχημένος.

que j'ait ¹⁸ été	ώστε νὰ ἐχρημάτισα
que tu aies été	— ἐχρημάτισας
qu'il y qu'elle ait été	— ἐχρημάτισε.
que nous ayons été	ώστε νὰ ἐχρηματίσαμεν
que vous ayez été	— ἐχρηματίσατε
qu'ils y qu'elles aient été	— ἐχρημάτισαν.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντελικός.

que j'eusse ¹⁰ été	ώστε νὰ εἴχον	χρηματίσει.
que tu eusses été	— εἴχες	
qu'il ή qu'elle eût été	— εἴχε	
que nous eussions été	ώστε νὰ εἴχομεν	χρηματίσει.
que vous eussiez été	— εἴχετε	
qu'ils ή qu'elles eussent été	— εἴχον.	

OBTATIE, EYKTIKH.

Présent et futur. Ἐγεστῶς καὶ μέλλων.

Plaise à Dieu que je sois	<i>εἰην δὲ καὶ οὐκαν</i>
— — que tu sois	<i>δησατε</i>
— — qu'il y qu'elle soit	<i>δησατε</i>
Plaise à Dieu que nous soyons	<i>εἰθενα καὶ οὐκεθα</i>
— — que vous soyez	<i>δησθε</i>
— — qu'ils y qu'elles soient	<i>δησατε.</i>

Imparfait. Παρατατικός.

Plût à Dieu que je fusse	εἴθε νὰ ἡμην
— — que tu fusses	— ἡσο
— — qu'il ή qu'elle fut	— ἡτο
— — que nous fussions	εἴθε νὰ ἡμεθα
— — que vous fussiez	— ἡσθε
— — qu'ils ή qu'elles fussent	— ἡσαν

Passé. Παρωχημένος.

Plaise à Dieu que j'aie été	εἴθε νὰ ἐχρημάτισα
— — que tu aies été	— ἐχρημάτισας
— — qu'il ή qu'elle ait été	— ἐχρημάτισε
— — que nous ayons été	εἴθε νὰ ἐχρηματίσαμεν
— — que vous ayez été	— ἐχρηματίσατε
— — qu'ils ή qu'elles aient été	— ἐχρημάτισαν.

Plus-que-parfait. Υπερσυντελικός.

Plût à Dieu que j'eusse été	εἴθε νὰ εἴχον
— — que tu esses été	— εἴχες
— — qu'il ή qu'elle eût été	— εἴχε
— — que nous eussions été	εἴθε νὰ εἴχομεν
— — que vous eussiez été	— εἴχετε
— — qu'ils ή qu'elles eussent été	— εἴχον

INFINITIF. ΑΙΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent et futur. { Ενεστώς καὶ μέλλων. } être εἶναι (ἔσεσθαι), νὰ ἔγναι τις.

Passé Παρωχημένος { οὐ πέπειται, λαθεῖν, νὰ ἔλαβε τις.

Έτερος μέλλ. (futur) devoir être μέλλειν εἶναι, νὰ μέλλῃ τις νὰ ἔγναι.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ενεστώς.

Êtant ὧν, οὕσα, δν.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant été γενόμενος, χρηματίσας.

Participe de forme passive. Τύπος παθιτ. μετοχής.

Été γενόμενος, ἀμετάθλητος δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ τὸν ἀριθ.

Παρατηρήσεις περὶ τοῦ ρήματος *Être* (*εἶναι*).

1) Τὸ ρῆμα ἔτει ἐγράφετο κατὰ τὴν ἀρχαίαν δρθογραφίαν estre, ἀνεπληρωθῆ σὲ τὸ s διὰ τῆς περισπωμένης.

2) Ὁ ἐνεστῶς je suis γίνεται ἐκ τοῦ λατινικοῦ sum (ἀρχαῖος τύπος esum, ἔσμι, ἔσουμαι). Τὸ δεύτερον πρόσωπον tu es, καὶ τὸ τρίτον il est, εἶναι ἀκριβῶς ὡς τὸ λατινικὸν, ἐκ τοῦ εἰς, ἐστιν κτλ.

3) Τὸ ἀ. πληθυντ. πρόσωπον nous sommes γίνεται ἐκ τοῦ λατ. summus, καὶ ἐκ τούτου ἡ μόνη ἀνωμαλία τοῦ πληθ. ἀ. πρόσωπου, ἐνῷ ἡ σταθερὰ κατάληξις εἶναι ons.

4) Τὸ 6'. πληθυντ. πρόσωπον vous êtes (estes) ἐκ τοῦ λατιν. estis, ἀντὶ τοῦ Z ἔχει s. Τρία ρήματα ἔχουσι τὸ 6'. πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος εἰς es ἀντὶ τοῦ ez· ταῦτα εἶται τὸ ἔτει (εἶναι), τὸ dire (λέγειν), καὶ τὸ faire (ποιεῖν)· vous êtes, vous dites, vous faites.

5) Τὸ γ'. πληθυντ. πρόσωπον ἀντὶ τῆς ent καταλήξεως, λήγει εἰς ont· λός Σελ. 458 περὶ τοῦ γ'. προσώπου τοῦ ανοίρ.

‘Ο παρατατικὸς j'étais, tu étais γίνεται ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἔταντι κατ' ἔκαρπεσιν· διέτι δὲν ὅλων τῶν ἄλλων ρήματων σχηματίζονται οἱ παρατατικοὶ ή ἀπὸ τὸ ἀπαρέματον, ή ἀπὸ τὸ ἀ. πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς λός τὸ avoir.

6) ‘Ο Prétérit défini, παρωχημένος ὀρισμένος je fus, ἔγεινεν ἐκ τοῦ λατινικοῦ fui-fuisti, φίλα (fuo) κτλ. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ φύω (βλαστάνω, γεννῶ) εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπάρχοντος.

7) ‘Ο Passé indéfini, παρωχημένος ἀόριστος j'ai été, ἔχω σταθῆ, ἔχω χρηματίσει. Ἐπειδὴ τὸ ἔτει εἶναι οὐδέτερον λαμβάνει ὡς βοηθητικὸν τὸ ανοίρ· τὸ δὲ ἔτέ εἶναι οἱ παθητικὸς τύπος τῆς μετοχῆς τοῦ ἔτει, δοτις δὲν δύναται νὰ μεταφρασθῇ κατὰ λέξιν εἰς τὴν καθομιλουμέλην, ἀλλὰ διὰ τοῦ, ἐγενόμην, διετέλεσα, ή ὑπῆρξα κτλ.

8) ‘Ο Passé antérieur, παρωχημένος πρότερος j'eus été, γίνεται ἐκ τοῦ Prétérit défini τοῦ ανοίρ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ἔτει· j'eus été, ἔγενόμην πρότερον, ἔχρηματισα ή ὑπῆρξα πρότερον.

9) ‘Ο plus-que-parfait, ὑπερσυτελικὸς j'avais été, γίνεται ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ ανοίρ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ἔτει· j'avais été, εἶχον σταθῆ, εἶχον χρηματίσει ή ὑπάρκει (ισοδυναμεῖ μὲ τὸ ἐγεγόνειν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς).

10) ‘Ο Futur, μέλλων je serai.

11) ‘Ο Futur passé, μέλλων παρωχημένος j'aurai été, θὰ ἔχω σταθῆ (θὰ ἔχω χρηματίσει, ή θὰ ἔχρηματισα, καὶ προηγουμένου τοῦ quand ή τοῦ lors-que, ἀφοῦ χρηματίσω) εἰς τοιχήτην σημασίαν ή χρῆσις του εἶναι συχνοτάτη, γίνεται ἐκ τοῦ μέλλοντος τοῦ ανοίρ η τῆς μετοχ. été.

12) ‘Ο Conditionnel présent, ὑποθετικὸς ἐνεστῶς je serais, θέλον εἴ-

σθι τώρα, θὰ ἡμην (εἴην γὰν) γίνεται ἐκ τοῦ μέλλοντος je serai, τοῦ ὅποιου φυλάττει τὸν χαρακτῆρα.

13) 'O Conditionnel passé, ύποθετικὸς παρωχημένος j'aurais été, ζήθελον εἰσθι τότε, θὰ ἦμην τότε, γίνεται ἐκ τοῦ ύποθετικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βοηθητ. avoir, καὶ τῆς παθιτ. μετοχῆς τοῦ ἔτε.

14) 'O δεύτερος τόπος τοῦ Conditionnel passé, j'eusse été, γίνεται ώστας ἐκ τοῦ avoir καὶ ἔτε ἔχων τὴν σημασίαν τοῦ προηγουμένου.

15) 'H Προστακτικὴ sois, λέσθι ἦστο, γίνεται ἐκ τῆς ύποτακτικῆς, ὡς εἴπομεν περὶ τοῦ avoir καὶ savoir. (ίδε avoir).

17) 'O Παρατακτικὸς τῆς ύποτακτικῆς que je fusse, que tu fusses, ώστε νὰ ἦμην, νὰ ἤσο κτλ. γίνεται ἐκ τοῦ παρωχημένου ὀρισμένου je fus, tu fus τῆς δριτακτικῆς· ίδε τὸ ρῆμα avoir (passé défini εἰς τὰς παρατηρήσεις).

18) 'O Παρωχημένος ἀδριστος τῆς ύποτακτικ. que j'aie été, que tu aies ἔτε, νὰ ἔχω σταθῇ, νὰ ἔχρημάτισα, νὰ ὑπῆρξα κτλ. γίνεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ύποτακτ. τοῦ avoir, καὶ τῆς παθιτ. μετοχῆς τοῦ ἔτε.

19) 'O Υπερσυντελικὸς τῆς ύποτακτ. que j'eusse été, ώστε νὰ εἶχον χρηματίσει. Τὸ ύπορθρικὸν ρῆμα τῆς ἐλληνικῆς εἶναι ἀνώμαλον καὶ ἐλιπέστατον, καὶ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἐκφράζομεν τοὺς παρωχημ. αὐτοῦ χρόνους δι' ἄλλων συνωνύμων διηρέων, οἷον τοῦ υπάρχω, χρηματίζω, διατελῶ, καὶ εἰς τὴν κοινὴν τῷ, στέκομαι (ίσταμαι)· στέκων καὶ λά (sto bene) ἀντὶ τοῦ εἶμαι καλά· εἶχα σταθῇ, j'avais été, διετέλεσα πρὸ πολλοῦ κτλ.

Περὶ ἀρνητικῶν ἥματων (des verbes accompagnés de négation).

§. 59. Εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἔχομεν πάντοτε ἀνάγκην δύω ἀρνητικῶν μορίων διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τελείαν ἀρνησιν, καὶ ταῦτα είναι συνήθιστα τὸ ne καὶ pas· τὸ δεύτερον τούτων ἀναπληροῦται πολλάκις καὶ δι' ἄλλων ἀρνητικῶν οἷον, jamais, οὐδέποτε point, παντάπασι· rien, μηδέν· καὶ τιναν καὶ λλων ἀρνητικῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς aucun, nul κτλ. τὸ δὲ περὶ ἀναπληροῦται μόνον διὰ τοῦ πι (οὔτε), ὡς θέλομεν ίδετε εἰς τὸ περὶ ἀρνητικῶν ἐπιρρήμάτων κεφάλαιον.

"Οταν ὁ χρόνος ἤναις ἀπλοῦς, χωρὶς νὰ ἐκφράζῃ ἔρωτησιν, τὸ ρῆμα τίθεται μεταξὺ τῶν δύω ἀρνητικῶν μορίων, προηγουμένης τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας τοῦ πρώτου ἀρνητικοῦ, δηλ. τοῦ ne· οἷον, je parle, διμιλῶ· je ne parle pas, δὲν διμιλῶ.

'Εὰν δὲ ὁ χρόνος ἤναις σύνθετος ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθιτικῆς μετοχῆς, τὸ μὲν βοηθητικὸν τίθεται μεταξὺ τῶν δύω ἀρνητικῶν, ἡ δὲ παθιτ. μετοχὴ μένει ἐκτός οἷον, j'ai parlé, ὀμιλησα (ἔχω ὀμιλημένον)· je n'ai pas parlé, δὲν ὀμιλησα (δηλ. δὲν ἔχω ὀμιλη-

μένον). Εἰς δὲ τὴν προστακτικὴν, κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνίκου, καὶ τὸ ἄ. καὶ β'. τοῦ πληθυντικοῦ, ὃπου δὲν ὑπάρχει προσωπικὴ ἀντωνυμία ὡς ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, τίθεται πρῶτον τὸ ἀρνητικὸν μέριον νε, μετὰ τοῦτο τὸ ὅπμα καὶ τελευταῖον τὸ πας· οὖν, parle, δύλει· ne parle pas, μὴ δύλει.

Εἰς τὸ ἀπαρέμφατον συνηθέστερον προτάττονται τὰ δύο ἀρνητικὰ τοῦ ρήματος· οὖν, ne pas parler, τὸ μὴ δύλειν, ne pas penser, τὰ μὴ σκέπτεσθαι κτλ.

Le verbe auxiliaire avoir conjugué avec les particules négatives ne et pas. Τὸ βοηθητικὸν ὅπμα avoir σχηματίζεται μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων ne καὶ pas.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent,

Imparfait.

Je n'ai pas	οὐκ ἔχω (δὲν ἔχω)
tu n'as pas	
il	{ n'a pas
elle	
nous n'avons pas	
vous n'avez pas	
ils	{ n'ont pas
elles	

Je n'avais pas	δὲν εἶχον
tu n'avais pas	
il	{ n'avait pas
elle	
nous n'avions pas	
vous n'aviez pas	
ils	{ n'avaient pas.
elles	

Passé défini.

Je n'eus pas	οὐκ ἔσχον ή δὲν
tu n'eus pas	ἔλαθον τέτε
il	{ n'eut pas
elle	
nous n'eûmes pas	
vous n'eûtes pas	
ils	{ n'eurent pas
elles	

je n'ai pas eu	δὲν ἔλαθον ή οὐκ
tu n'ai pas eu	ἔχω εἰλημψένον
il	{ n'a pas eu
elle	
nous n'ayous pas eu	
vous n'avez pas eu	
ils	{ n'ont pas eu
elles	

Plus-que parfait.

je n'avais pas eu	δὲν εἶχον λάθει
tu n'avais pas eu	οὐκ ἔσχήκειν
il	{ n'avait pas eu
elle	
nous n'avions pas eu	
vous n'aviez pas eu	
ils	{ n'avaient pas eu
elles	

je n'eus pas eu	δὲν ἔλαθον πρότ.
tu n'eus pas eu	
il	{ n'eut pas eu
elle	
nous n'eûmes pas eu	
vous n'eûtes pas eu	
ils	{ n'eurent pas eu
elles	

Passé antérieur.

Futur absolu

je n'aurai pas δὲν θὰ ἔχω η̄ δὲν
 tu n'auras pas θὰ λάθω (οὐχ ἔξω)
 il } n'aura pas
 elle } n'aura pas

nous n'aurons pas
 vous n'aurez pas
 ils } n'anront pas
 elles } n'anront pas

Futur antérieur.

je n'aurai pas eu δὲν θέλω ἔχεις
 tu n'auras pas eu εἰλημμένον (η̄ δὲν θὰ λάθους)
 il } n'aura pas eu
 elle } n'aura pas eu

nous n'aurons pas eu
 vous n'aurez pas eu
 ils } n'auront pas eu
 elles } n'auront pas eu

Conditionnel présent.

je n'aurais pas δὲν θέλοις	tu n'aurais pas ἔχει τώρα	il } n'aurais pas οὐκ ἀν ἔχοι-	nous n'aurions pas δὲν θέλοιμεν
		μοι	vous n'auriez pas ἔχει τώρα
			ils } n'auraint pas
			elles } n'auraint pas

Condit. passé.

je n'aurais pas eu δὲν θέλοι λά-

tu n'aurais pas eu θει τότε η̄ οὐκ

il } n'aurait pas eu ἀν εἰλγωφ (εσχον)

nous n'aurions pas eu
 vous n'auriez pas eu
 ils } n'auraient pas eu
 elles }

je n'eusse pas eu δὲν θέλοι λά-	tu n'eusses pas eu θει τότε κτλ.
il } n'eût pas eu ώς ο̄ προη-	elle } n'eût pas eu γούμενος
nous n'enssions pas eu	,
vous n'enssiez pas eu	,
ils } n'eussent pas eu	
elles }	

IMPÉRATIF ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur.

n'aie pas μὴ ἔχε	qu'il n'ait pas άς μὴ ἔχῃ	n'ayons pas μὴ ἔχωμεν
		n'ayez pas μὴ ἔχετε
		qu'ils n'aient pas άς μὴ ἔχωστε

INBJONCTIF ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur.

que je n'aie pas (ω̄ςε) γὰ μὴ ἔχω	que tu n'aies pas η̄ λάθω	que je n'eusse pas (ω̄ςε) γὰ μὴ
que tu n'aies pas	η̄ λάθω	que tu n'eusses pas εἰλγον
qu'il n'ait pas		qu'il n'eût pas
que nous n'ayons pas		que nous n'eussions pas
que vous n'ayez pas		que vous n'eussiez pas
qu'ils n'aient pas		qu'ils n'eussent pas

Imparfait

Passé.

Plus que parfait.

que je n'aie pas eu	(ῶστε) νὰ μὴ ἔλαθον	que je n'eusse pas au (ῶστε) νὰ μὴ εἴχον λάθει
que tu n'aies pas eu		que tu n'eusses pas eu
qu'il n'ait pas eu		qu'il n'eût pas eu
que nous n'ayons pas eu		que nous n'eussions pas eu
que vous n'ayez pas eu		que vous n'eussiez pas eu
qu'ils n'aient pas eu		qu'ils n'eussent pas eu

OBTATIF. ΕΥΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστὸς ἢ μέλλων.

Plaise à Dieu que je n'aie pas κτλ. ὡς ἡ ὑποτακτ. εἴθε νὰ μὴ λάθω.

Imparfait. Παρατατικός.

Plût à Dieu que je n'eusse pas κτλ. εἴθε νὰ μὴ ἔλαμβανον.

Plus-que parfait. Υπερσυντελικός.

Plût à Dieu que je n'eusse pas eu κτλ. εἴθε νὰ μὴ εἴχον λάθει.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent ou futur. Ne pas avoir ἢ n'avoir pas μὴ ἔχειν.

Passé indéfini. N'avoir pas eu (*) μὴ ἐσχηκέναι

PARTICIPE. METOXH.

Présent. N'ayant pas. μὴ ἔχων.

Passé. N'ayant pas eu. μὴ λαθὼν ἢ σχών.

Passif. m. Pas eu. μὴ ληφθεῖς.

— f. Pas eue. μὴ ληφθεῖσα.

Περὶ ἐρωτηματικῶν γρμάτων.

§. 60. Η ἐρώτησις εἰς τὴν γαλλικὴν ἐκφράζεται προταττομένου τοῦ ῥήματος τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ήτις εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως οἷον, je suis εἰματ· suis-je ? εἰματ; tu es εἶσαι· es-tu? εἶσαι; κτλ. δύοις καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ἡ ἀντωνυμία ἐπιτάττεται τοῦ ῥήματος οὐχὶ τῆς μετοχῆς οἷον, tu as eu ἐσχες as-tu eu? ἐσχες; tu as écrit; ἔχει γεγραμμένον (ἔγραψας) καὶ ἐρωτηματικῶς as-tu écrit? ἔγραψας; (**)

(*) "Οταν ὁ χρόνος τῆς ἀπαρεμφάτου εἶναι ἀπλοῦς συνηθέστερον προηγούνται ἀμφότερα τὰ ἀρνητικὰ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἐὰν δὲ ὁ χρόνος ηναι σύνθετος ἢ παθητικὴ μετοχὴ μένει τελευτικά.

(**) Ἐνίστε ἡ μετάθεσις τῆς προσωπ. ἀντωνυμία. δὲν σημαίνει ἐρώτησιν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐρώτησις περιόδος εσται ἐντὸς τῆς ὁριστικῆς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑποθετικῶν γρόνων κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐρώτησις.

Le verbe être conjugue interrogativement. Τὰ ὑπαρκτικά,
ἡγμα ἔτει ἐρωτηματικῶς.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent.

Imparfait.

suis-je ? (*)	εἰματι;	Étais-je ?
es-tu ?		étais-tu ?
est-il ?		était-il ?
est-elle ?		était-elle ?
Sommes-nous ?		Étions-nous ?
Êtes-vous ?		étiez-vous ?
sont-ils ?		étaient-ils ?
sont-elles ?		étaient-elles ?

Passé défini.

Passé indéfini.

Fus-je n̄ est ce que je fus ?	Ai-je été ?
fus-tu ?	as-tu été ?
fut-il ?	a-t-il été ?
fut-elle ?	a-t-elle été ?
Fûmes-nous ?	Avons-nous été ?
fûtes-vous ?	avez-vous été ?
furent-ils ?	ont-ils été ?
furent-elles ?	ont-elles été ?

Passé antérieur.

Plus-que-parfait.

Eus-je été ? (**)	Avais-je été ?
eus-tu été ?	avais-tu été ?
eut-il été ?	avait-il été ?
Eûmes-nous été ?	Avions-nous été ?
eûtes-vous été ?	avez-vous été ?
eurent-ils été ?	avaient-ils été ?

(*) Ή ἐρώτησις πολλάκις ἐκφράζεται καὶ διὰ τοῦ τρίτου ἐνική προσώπου τοῦ ὑπαρκτικοῦ ἡγματος, ἐπιταττομένου τοῦ δεικτικοῦ μωρίου ce· οἷοι, ἔγω τὸ ἔκαμα; est-ce moi qui l'ai fait ? ἡμεῖς ὡμιλίσαμεν πρῶτοι; est-ce nous qui ανούσ παρλέ les premiers? κτλ.

(**) Ή χρῆσις τούτου τοῦ χρόνου, ἀλλως τε σπανιωτέρα τῶν λοιπῶν, ἐπὶ ἐρώτησιν καθίσταται σπαγιωτάτη.

Futur.

Serai-je ?
seras-tu ?
sera-t-il ? (*)

Serons-nous ?
serez-vous ?
seront-ils ?

Conditionnel présent.

Serais-je ?
serais-tu ?
serait-il ?

Serions-nous ?
seriez-vous ?
seraient-ils ?

Seconde forme de Cond. passé.

Eussé-je (**) été ?
eusses-tu été ?
eut-il été ?

Futur passé.

Aurai-je été ?
auras-tu été ?
aura-t-il été ?

Aurons-nous été ?
aurez-vous été ?
auront-ils été ?

Conditionnel passé.

Aurais-je été ?
aurais-tu été ?
aurait-il été ?

Aurons-nous été ?
auriez-vous été ?
auraient-ils été ?

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ. PREMIERE CONJUGAISON.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστός.

J'aim-e (***)	ἀγαπ-ῶ
tu aim-es	ἀγαπ-ᾶς
il { aim-e	ἀγαπ-ᾶ
elle {	
nous aim-ons	ἀγαπ-ῶμεν
vous aim-ez	ἀγαπ-ᾶτε
ils { aim-ent	ἀγαπ-ῶσι.
elles {	

Imparfait. Παρεντάκιος.

J'aim-ais	ἠγάπ-ων (ἀγα- πῶσα)
tu aim-ais	ἠγάπ-ας
il { aim-ait	ἠγάπ-α
elle {	
nous aim-ions	ἠγαπ-ῶμεν
vous aim-iez	ἠγαπ-ᾶτε
ils { aim-aient	ἠγάπ-ῶν
elles {	

(*) "Οτιν τὸ τρίτον πρέσωπον λέγη εἰς φωνῆν (ε ή α) παρεντάθεται ἐν τῷ πρόσει εὐφωνίᾳν, μεταξὺ τούτου καὶ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας (ιλ ή ελλειποῦσαν παρέλθει)."

(**) "Οτιν τὸ ἄ. πρόσ. λέγη εἰς ε ἀφωνον, ἐπιταττομένης τῆς προσωπ. ἀντων. je, τὸ ληκτ. ἀφωνον ε τοῦ ῥήμ. τρέπεται εἰς ἐ σεμέ φέρον, δηλ. τὴν δξεῖται ευσσό-je ? ἀντὶ τοῦ j'eusse: aimé-je, ἀντὶ τοῦ j'aime κτλ.

(***) Χωρίζομεν τὴν κατάληξιν φυλάττοντες τὴν ῥῆμαν ζ τὸν χαρακτήρα τοῦ ῥήματος; πρός συγκατατητὴν θλων τῶν ῥημάτων τῆς πρώτης συζυγίας.

Prét. défini. Παρωχ. ώρισμ.

J'aim-ai	ἡγάπ-ησα	τότε
tu aim-as	ἡγάπ-ησας	—
il	ἡγάπ-ησε	—
elle		—
nous aim-âmes	ἡγαπ-ήσαμεν	—
vous aim-âtes	ἡγαπ-ήσατε	—
ils	ἡγάπ-ησαν	—
elles		—

Passé indéf. Παρωχ. ἀόρ.

J'ai aim-é	ἡγάπ-ηκα ἥ (ἔχω ἡγα-	πημέγον)
tu as aim-é	ἡγάπ-ησας	—
il	ἡγάπ-ησε	—
elle		—
nous avons aim-é	ἡγαπ-ήσαμεν	—
vous avez aim-é	ἡγαπ-ήσατε	—
ils	ontaient aim-é	ἡγαπ-ησαν.
elles		—

Passé. antér. Παρωχ. πρότ.

J'eus aim-é	ἔσχεν ἡγαπημένον	—
tu eus aim-é	ἡγάπ-ησας	—
il	eut aim-é	πέδεσον
elle		—
nous eûmes aim-é	—	ἡσαμεν
vous eûtes aim-é	—	ἡσατε
ils	eurent aim-é	πέδεσον
elles		—

Plus-que-parfait. Τιπερσυντ.

J'avais aim-é	ἡγαπήκειν ἥ	—
tu avais aim-é	εἶχον	—
il	avait aim-é	ἡγαπη
elle		μένον
nous avions aim-é	εἶχομεν	—
vous aviez aim-é	εἶχετε	—
ils	avaient aim-é	εἶχον
elles		ἡγαπήσειν

Futur. Μέλλων.

J'aim-erai	(θὰ) ἀγαπ-ήσω	—
tu aim-eras	ἀγαπ-ήσεις	—
il	aim-era	ἀγαπ-ήσει
elle		—
nous aim-erons	(θὰ) ἀγαπ-ήσωμεν	—
vous aimerez	ἀγαπ-ήσητε	—
ils	aim-eront	ἀγαπ-ήσωσι
elles		—

Futur antér. Μέλλ. πρότερος.

J'aurai aim-é	(*) θέλω	—
tu auras aim-é	θέλεις	—
il	aura aim-é	θέλει
elle		πειθαρέμενον
nous aurons aimé	θέλομεν	—
vous aurez aim-é	θέλετε	—
ils	auront aim-é	θέλουσι
elles		πειθαρέμενον

Conditionnel présent. Τιποθετικὸς ἐνεστώς.

J'aim-erais	ἡθελον	—
tu aim-erais	ἡθελες	—
il	ἡθελεν	ἀγαπήσει
elle		πάρε

nous aim-erions	ἡθελομεν	—
vous aim-eriez	ἡθελετε	—
ils	aim-eraien	ἀγαπήσει
elles		πάρε

(*) "Οταν ὁ τύπος τοῦ futur antérieur ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ quand ή lorsque, ἐξηγεῖται παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ἀφοῦ: οἷον, quand j'aurai fini ma lettre je sortirai ἀφοῦ τελειώσω ή ὅταν τελειώσω τὴν ἐπιστολήν με θὰ ἔξελθω." Αγει

Conditionnel passé. Ὅποθετικὸς παρῳχημ.

J'aurais aim-é	ἠθέλον	τιθέσθαι	nous aurions aim-é	ἠθέλομεν
tu aurais aim-é	ἠθέλες		vous auriez aim-é	ἠθέλετε
il	ἠθέλειν		ils	ἠθέλοντεν
elle	ἠθέλεν		elles	ἠθέλοντες

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ παρωχημένου ὑποθετικοῦ.

Singul. ex: x,

Pluriel. πληθυντ.

J'eusse	aim-é
tu eusses	
il	
elle	

nous eussions   }
 vous eussiez   } aim-é
 ils   { eussent
 elles   {

Εξηγεῖται ώς ὅτι ἀνωτέρω θίει λογικαπήσει κτλ.

ІМПЕРАТИВ. ПРОСТАКТИКІ.

Présent ou futur. Ἐνεστὼς ή μέλλων.

aim-e(s) (*)	ἀγάπ-α ἢ ἀγάπ-ησον
qu'il η qu'elle aim-e	ἀγαπ-άτω η ἂς ἀγαπ-ῷ (**)
aim-ons	(ἀγαπ-ῶμεν)
aim-ez	ἀγαπ-ᾶτε η ἀγα-πήσατε
qu'ils η qu'elles aim-ent	ἀγαπ-άτωσαν η ἂς ἀγαπῶσι.

SUBJONCTIF. ҮПОТАКТИКИ.

Présent ou futur. Ἐγεστῶς η μέλλων.

que j'aim-e	(ώστε) ν' ἀγαπῶ ή ν' ἀγαπήσω
que tu aim-es	— ἀγαπᾶς ή ν' ἀγαπήσῃς
qu'il ή qu'elle aim-e	— ἀγαπᾷ ή ν' ἀγαπήσῃ.
que nous aim-ions	(ώστε) ν' ἀγαπῶμεν ή ν' ἀγαπήσωμεν
que vous aim-iez	— ἀγαπᾶτε ή ν' ἀγαπήσητε
qu'ils ή qu'elles aim-ent	— ἀγαπῶσιν ή ν' ἀγαπήσωσιν.

τῶν μορίων τούτων ἔξηγεῖται διὰ τοῦ παρωχυμένου μέλλοντος οὗτον, il aura écrit 0ù ἔγραψε, il l'aura vu 0ù τὸν εἰδέ.

(*) Η προστακτική γίνεται, ώς είπομεν (εἰς τὸ avoir σελὶς 160) ἐκ τῆς ὁριστικῆς ὅταν ἀφιξιθῇ ἡ ἀντωνυμία³ ἔξαιρονται τὰ δόματα, être, avoir καὶ savoir τὰ δόματα σχηματίζουσι τὴν προστακτικὴν αὐτῶν ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς⁴. Τοῦτο τὸ βοηθητικὸν ρῆμα avoir εἰς δὲ τὴν πρώτην συγγένειαν ἀποδόλλεται τὸ s τοῦ ē. ένικοῦ προτάπου⁵ οἷον tu chantes, προστ. chant-e, tu penses, προστ. pense⁶ προσλαμβάνεται δὲ τὸ s ὅταν ἔπωνται τὰ μόρια en ή y οἷον chantes en, φάλλε (ἀδε) ἐκ τούτων.

(**) "Ας ἀγαπᾶ ή δες ἀγαπήσῃ, ἀγαπῶμεν ή δες ἀγαπῶμεν, ἀγαπάτε ή δες ἀγαπάτεστε, ἀγαπάτωσαν ή δες ἀγαπώσι, καὶ δες ἀγαπήσωσας.

Imparfait. Ηχοτατικός.

que j'aim-as	(ώστε) νὰ ἡγάπων
que tu aim-as	— ἡγάπως
qu'il ή qu'elle aim-ât	— ἡγάπα.
que nous aim-assions	(ώστε) νὰ ἡγαπῶμεν
que vous aim-assiez	— ἡγαπᾶτε
qu'ils ή qu'elles aim-assent	— ἡγάπων.

Passé. Ηχογημένος.

que j'aie	{ aim-é	(ώστε) νὰ ἡγάπησα
que tu aies		— ἡγάπησας
qu'il ή qu'elle ait	{ aim-é	— ἡγάπησε
que nous ayons		(ώστε) νὰ ἡγαπήσαμεν
que vous ayez	{ aim-é	— ἡγαπήσατε
qu'ils ή qu'elles aient		— ἡγάπησαν.

Plus-que-parfait. Υπερβυντικός.

que j'eusse	{ aim-é	(ώστε) νὰ ἡγάπησα ή
que tu eusses		— εἴχαντος { ἀγαπήσει
qu'il ή qu'elle eût	{ aim-é	— εἴχετε { πρὸ πολλοῦ
que nous eussions		(ώστε) νὰ εἴχομεν { ἀγαπήσει
que vous euciez	{ aim-é	— εἴχετε { πρὸ πολλοῦ
qu'ils ή qu'elles eussent		— είχον { ἀγαπήσατε

ΟΒΤΑΤΙΦ. ΕΥΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ενεστώς ή μέλλωσ.

Plaise à Dieu que j'aim-e (*)	εἴθε ν' ἀγαπῶ ή ν' ἀγαπήσω
η Dieu fasse que tu aimes	— ἀγαπᾶς ή ν' ἀγαπήσῃς
— veuille qu'il aim-e	— ἀγαπᾷ ή ν' ἀγαπήσῃ.
— — que nous aim-ions	— ἀγαπῶμεν ή ν' ἀγαπήσωμεν
— — que vous aim-ieze	— ἀγαπᾶτε ή ν' ἀγαπήσατε
— — qu'ils aim-ent	— ἀγαπῶσιν ή ν' ἀγαπήσωστε.

(*) Συμβειώνομεν ἐντεῦθα ως ἐπὶ τοῦ ανοίγ., ὅτι ή εὐκτική δύναται πάντοτε νὰ ἐκφράσθῃ διὰ τῆς ὑποτ. προηγουμένων τῶν ῥημ. φlaire, faire, ή vouloir εἰς ὑποτακτ. θεσμών, καὶ διὰ μὲν τῶν ἐνεστῶτα καὶ τῶν passé τῆς ὑποτακτ. προτάτισται δὲ ἐνεστώς τῶν εἰρημένων ῥημάτων κατὰ τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν πρὸ τοῦ ῥήματος τὸ ὑπόστοιν ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ή τὴν ἐπιθυμίαν διὰ δὲ τῶν παρατατ. καὶ ὑπερτυπεῖ. ὁ παρατατικὸς τοῦ plaire εἰς τὴν ὑποτακτικήν.

Imparfait. Παρατατικός.

Plût à Dieu que j'aim-as	εἴθε νὰ ἡγάπων
— — que tu aim-as	— ἡγάπας
— — qu'il aim-ât	— ἡγάπα
— — que nous aim-assions	— ἡγαπῶμεν
— — que vous aim-assiez	— ἡγαπᾶτε
— — qu'ils aim-assent	— ἡγάπων.

Οὗτοι οἱ λοιποὶ χρόνοι τῆς ὑποτακτικῆς.

INFINITIF. ΑΙΓΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Aim-er ἀγαπᾶν (ν' ἀγαπᾷ τις ή ν' ἀγαπήσῃ τις
Passé (indéfini). Παρωχημένος ἀδριστός.

Avoir aim-é ἡγαπηκέναι (ότι ἡγαπήσετε τις ή νὰ ἔχῃ ἀγαπήσει) (*).

Futur. Μέλλων.

Devoir aim-er ἀγαπήσειν ή διτι μέλλει ν' ἀγαπήσῃ τις.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Aim-ant ἀγαπῶν, -ῶσα, -ῶν (καθ' ὅλα τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθ.).
Passé. Παρωχημένος.

Ayant aim-é ἀγαπήσας, ἀγαπήσασα, ἀγαπήσαν.
Participe passif. Ηθητικὴ μετοχὴ.

Aim é-aimée ἡγαπημένος, ἡγαπημένη, ἡγαπημένον.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς α'. συζυγίας.

Χαρακτήριδικῶν τῆς πρώτης συζυγίας εἶναι α'. ή κατάληξις ερ τῆς ἀπαρεμφάτου' δ'. τὸ ε ἀφωνον εἰς τὸν ἔνικὸν ὄριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς· je pense, tu pens-es, il pens-e' γ'. τὸ αι, as, a εἰς τὸν παρωχημένον ὀρισμένον· je pens-ai, tu pens-as-il pens-a κτλ. δ'. τὸ ε ἀφωνον πρὸ τῆς γοι καταλήξεως τοῦ μέλλοντος ό τοῦ ὑποθετικοῦ· je pens-erai, tu pens-eras, il pens-era, je pens-erais, tu pens-erais, il pens-erait· ε'. τὸ ἐ διέτουσι, ὡς κατάληξις τῆς παθ. μετοχῆς διὰ τὸ ὄριστικὸν γένος· pens-é, parl-é aim-é κτλ.

ΠΑΡΑΤΗΡ. Α'. Τὰ λήγοντα εἰς τὸ ἀπαρεμφάτον εἰς eer· λαμβάνουσται

(*) Avoir aim-é προηγουμένου τοῦ après, ἔξηγεται ἀφοῦ ἡγάπητος (δηλ. πε τὸ χρονικὸν ἐπίστημα καὶ τὸν ἀριστον τῆς ὄριστικῆς τοῦ ἐκφραζομένου ἀριθμοτος après avoir parlé ἀρεῶ ὥμιληρε (τις)).

τὸ ὑπόστιγμα (,) (la cédelle) ὑπὸ τὸ σ ὁσάκις τοῦτο εὐρεθῆ πρὸ τοῦ ο ἡ πρὸ τοῦ α' οἶν. commenc-er. πληθυντικὸν α'. πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος nous commenç-ons, παρατατ. jè commenç-ais.

B'. Τὰ παραλήγοντα εἰς ε ἄφωνον· οἶν, sem-er. απεῖρω se promener. περιδιαβάζω, τρέπουσι τὸ ἄφωνον τοῦτο εἰς ἐ (βαρύτονον) η ἀνοικτὸν, ὅταν ἡ ἐπομένη συλλαβὴ ἔναι ἄφωνος οἶν, je sém-e, tu sém-es, il sém-e, εἰς τὸ α'. καὶ β'. πληθυντικὸν πρόσωπον, nous sem-ons, vous sem-ez ἀποβάλλει τὸν τόνον ἐπειδὴ ἡ ἐπομένη συλλαβὴ δὲν εἶναι ἄφωνος τὸ πληθυντικὸν τρίτον ils sém-ent, ἐπαναλαμβάνει τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ προηγουμένου ε, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τὸν ὑποθετικὸν οἶν, je sém-erai, tu sém-eras, je sém-erais, tu sém-erais κτλ. καὶ οὐλα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς ἀριθμούς.

ΣΗΜ. Ἐξαιροῦνται τὰ λήγοντα εἰς eler καὶ εἰς eler. τὰ ὅποια, ἀντὶ νὰ λάθωσι βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ παραλήγοντος ε (τῆς ἀπαρεμφάτου), διπλασιάζουσι τὰ ληκτικὰ σύμφωνα I καὶ t. ὅταν ἐπητα: συλλαβὴ ἄφωνος οἶν. appell-er (καλεῖν) j'appell-e, tu appell-es, il appell-e εἰς δὲ τὸ πληθ. α'. καὶ β'. πρόσωπον ἀποβάλλεται τὸ δεύτερον I, nous appell-ons, vous appell-ez τὸ δὲ τρίτον ἐπαναλαμβάνει τὸ I ils appell-ent· ωσταχτὰ εἰς τὸν μέλλοντα καὶ εἰς τὸν ὑποθετικὸν καθ' οὐλα τὰ πρόσωπα εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς· j'appell-erai, tu appell-eras· όμοιώς εἰς τὴν προστακτικὴν εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸ γ'. πληθυντικὸν πρόσωπον καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτ. εἰς οὖλον τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸ γ'. πληθυντικὸν πρόσωπον· ως appell-e· (κάλεσον) qu'il appell-e, appell-ons, appell-ez, qu'ils appell-ent· ὑποτακτικὴ que j'appell-e, que tu appell-es, qu'il appell-e, que nous appell-ions, que vous appell-iez, qu'ils appell-ent.

Όμοιώς τὰ εἰς eter τῶν ὅποιων τὸ παραλήγον ε εἶναι ἄφωνον· οἶν, projeter. ἐνεστ. δριστ. je projett-e, tu projett-es, il projett-e, nous projett-ons, vous projet-ez, ils projett-ent· μέλλων. jè projett-erai κτλ. όμοιώς εἰς τὴν προστακτ. καὶ ὑποτακτικὴν ως ἀνωτέρω.

Η ἀκαδημία ἔξατρετ τοῦ ἀνωτέρου κανόνος τὰ ἔξης φήματα, acheter (ἀγοράζω), bourreler (στρέβλωνω), geler (παγώνω), harceler (διερεθίζω, παρενοχλῶ), peler (μαδίζω, ἐκλεπτζω), celer ἀναπληροῦσα τὸν διαπλασιασμὸν τοῦ I καὶ t διὰ τῆς βαρεῖας οἶν, je cèle (κρύπτω), j'achète, je bourrèle, je gèle, je harcèle, je pèle, καὶ οὕτω καθ' οὖλον τὸν σχηματισμὸν ὃπου ἡ ἐπομένη συλλαβὴ ἔναι ἄφωνος, j'achèterai ἀντι j'achetterai κτλ. (*)

(4) Τὰ ἔχοντα δξεῖαν εἰς τὴν παραλήγοντα τῆς ἀπαρεμφάτου οἶν, céder ὑποχωρεῖν, empiéter ἀντιποιοῦμαι, κτλ. τρέπουσι τὴν δξεῖαν ταύτην εἰς βα-

(*) "Οἱ μόνον ὅτεν τὸ παραλῆγον ὁ τῆς ἀπαρεμφάτου χωρίζηται τοῦ ε ἄφωνου δι' ἀπλοῦ συμφώνου τρέπεται η δξεῖα εἰς βαρεῖαν, ως digérer χωνεύω, je digère, espérer j'espére (ἐλπίζω), ἀλλὰ καὶ ὅταν τὰ δύο ε χωρίζωνται διὰ δύο συμφώνων τῶν ὅποιων τὸ πρῶτον εἶναι ἄφωνον, τὸ δὲ δεύτερον ἀμετάβολον, ως régler, régner, célébrer κτλ.

ρεῖσαν, ὅταν ἡ ἐπομένη συλλαβὴ γῆναι ἀφωνος· οἶν, espérerer ἐλπίζειν, j'espèrē tu espères, il espère, κτλ. régner, je règne (βασιλεύω), régler, je règle (κανονίζω, δυθμίζω) κτλ.

*'Εξαρτεῖται τὰ λόγοντα εἰς ἔγε φυλάττουσι τὴν δέειαν καθ' ὅλον τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν· εἶν, je protég-e, tu protég-es, il protég-e, nous protég-eons, vous protég-ez, ils protég-ent, κτλ.

(6). "Οταν τὸ παραλῆγον ἐ προγγῆται ἀμέσως τῆς ἀπαρεμφατικῆς καταλήξεως, χωρὶς γὰρ χωρίζηται δηλαδὴ αὐτῆς δὶ' ἀπλοῦ συμφώνου· οἶν, créer, suppléer, je crée (πλάττω), je suppléé (ἀναπληρῶ), φυλάττει τὴν δέειαν καθ' ὅλον τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ.

Σημειωτέον προσέτι δὲ τῶν τοιούτων ῥημάτων ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ θηλυκοῦ γράφεται διὰ τριῶν ἔτος κατὰ συνέχειαν, créée (πεπλασμένη) suppléée (ἀναπληρωμένη), agréée (γενομένη εὐπρόσδεκτος).

(5) Τὰ λόγοντα εἰς ger, παρεμβάλλουσιν εἰς φωνον μετεκάν τοῦ g καὶ τῶν ἐπομένων καταλήξεων ons καὶ ais· οἶν, song-er μεριμνῶ, nous song-e-ons, je song-eais κτλ.

(6) Τὰ λόγοντα εἰς yer ἢ ἄλλης τινὸς συζυγίας ῥήματα, τῶν ὅποιων ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος λήγει εἰς yant, ἔχουσι πάντοτε τὸ y πρὸ τῶν καταλήξεων ions, iez πρώτου καὶ δευτέρου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ παρατατ. τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς οἶν, τοῦ ῥήματος oroïre (πιστεύειν), ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος εἶναι croyant, ὁ παρατ. nous croy-ions, vous croyez, καθὼς ἐπίσης ἢ ἡ ὑποτ. que nous croy-ions, que vous croy-iezez.

Τὸ ῥῆμα arguer ἐλέγχειν, κατηγορεῖν, λαμβάνει τὰ διαλυτικὰ ἐπὶ τοῦ e ἀφῶνου ὅταν τὸ u προγγεῖται τοῦ e ἀφῶνου· οἶν, j'argu-ē, tu argu-ēs, il argu-ē, μέλλ. j'argu-ērai, tu argu-ēras κτλ. δὲς ἐπὶ τῶν ληγόντων εἰς gu ἐπιθέτων· οἶν, aigu ὀξὺς, aiguë ὀξεῖα.

Τὰ λόγοντα εἰς ier, ἐπειδὴ ἔχουν χαρακτῆρα i, ὡς pri-er παρακαλῶ, tri-er ἐκλέγω κτλ. κατὰ τὸ a'. καὶ b'. πληθ. πρέσωπον τοῦ παρατατ. τῆς ὀριστικῆς· καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς ἔχουσι δύο i, ἔνεκα τῆς ions καὶ iez καταλήξεως οἶν, nous pri-ions, vous pri-ieez· παρεκαλοῦμεν, παρεκαλεῖτε, καὶ εἰς τὴν ὑποτακτ. que nous pri-ions, que vous pri-ieez, διετε νὰ παρακαλῶμεν, νὰ παρακαλῆτες κτλ. (**)

'Η πρώτη συζυγία ἔχει δύο μόνον ἀνώμαλα, τὸ aller καὶ τὸ envoyer.

(*) *'Εξαρτεῖται τὸ ῥῆμα envoys-er στέλλω, ὡς ἀνώμαλ. τοῦ ὅποιου δὲ μέλη λων εἶναι j'enverrai καὶ οὐχὶ j'envoi-eras.

(**) Τὰ παραλῆγ. εἰς ἐ περισπ. δὲν μετεβάλλουσι τὸν τίνον τοῦτον οἶν, prêter, je préte (δανείζω), τὰ δὲ ἔχοντα διπλ. σύμφ. μετεκάν δύο εἰς δὲν λαμβάνεσσι τόνον ἐπὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ e οἶν, vexer-je vexe κακόω, erger πλαγώματι οὐ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ. DEUXIÈME CONJUGAISON.

Τῆς δευτέρας συζυγίας τὸ ἀπαρέμφατον λήγει εἰς ίρ, οἷον sin-ir· ἀλλὰ δὲν συγκρατίζονται ὅλα τὰ λήγοντα εἰς ίρ ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ τύπου τοῦ sinir· τινὰ μεταβαίνουσι, κατά τινας χρόνους, εἰς τὴν πρώτην συζυγίαν τινὰ δὲ εἰς τὴν τρίτην.

ΤΥΗΟΣ ΤΗΣ Β', ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

INTICATIF. OPIETIKH.

Présent. Ἐνεστώς.		Imparfait. Παρατατικός.	
Je fin-is	τελειώνω	Je fin-issais	ἔτελείωνυ
tu fin-is	τελειώνεις	tu fin-issais	ἔτελείωνες
il fin-it	τελειώνει.	il fin-i sait	ἔτεκείωνε.
nous fin-issons	τελειώνομεν	nous fin-issions	ἔτελειώνομεν
vous fin-issez	τελειώνετε	tous fin-issiez	ἔτελειώνετε
ils fin-isSENT	τελειώνουσι.	ils fin-issaient	ἔτελειώνογνη.

Passé défini, Παρωγή, Φορτη.

Je fin-is	έτελειώσα	ον
tu fin-is	έτελειώτες	
il fin-it	έτελειώσε.	
nous fin-îmes	έτελειώταιμεν	"
vous fin-îtes	έτελειώτατε	"
ils fin-irent	έτελειώσαν	"

Passé antér. Παρωγ. προγ.

J'eus fini	ἔσχον τελειωμένου	τελειώσας
tu eus fini	ἔτελειώσας	
il eut fini	ἔτελειώσε	
nous étumes fini	ἔτελειώσαμεν	τελειώσατε
vous eûtes fini	ἔτελειώσατε	
ils eurent fini	ἔτελειώσαν	

Passé indéf. Παρώντας.

J'ai fini	ἔχω τελειωμένον	ἔχω
tu as fini	ἔτελειώσας	ἔτελειώσας
il a fini	ἔτελειώσεν	ἔτελειώσεν
nous avons fini	ἔτελειώσαμεν	ἔτελειώσαμεν
vous avez fini	ἔτελειώσατε	ἔτελειώσατε
ils ont fini	ἔτελειώσαγεν	ἔτελειώσαγεν

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντέλη.

J'avais fini	<i>έίχον τελειωμένου</i>	15 22 22
	<i>ή, έτελείωσα</i>	
tu avais fini	<i>έτελειώσας</i>	
il avait fini	<i>έτελειώσε</i>	25 25 25
nous avions fini	<i>έίχομεν τελειώσας</i>	
	<i>ή, έτελειώσαμεν</i>	
vous aviez fini	<i>έτελειώσατε</i>	30 30 30
ils avaient fini	<i>έτελειώσατε</i>	
	<i>ή, έτελειώσατε</i>	

Futur. Μέλλων.

Je fin-irai	τελειώσω	ἢ
	(θά)	τελειώσω
tu fin-iras	—	τελειώσεις
il fin-ira	—	τελειώσει.
nous fin-irons	—	τελειώσομεν
vous fin-irez	—	τελειώσετε
ils fin-iront	—	τελειώσουσε.

Conditionnel présent.

'Υποθετικὸς ἐνεστῶς.

Je fin-irais	ἡθελον	τελειώσεις
tu fin-irais	ἡθελες	
il fin-irait	ἡθελε	

nous fin-irions	ἡθέλομεν	τελει-
vous fin-iriez	ἡθέλετε	
ils fin-iraient	ἡθελον	

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ Conditionnel passé.

J'eusse	ἡθελον	τελειώσεις
tu eusses	fini	
il eût	ἡθελεν	

nous eussions	ἡθέλομεν	τελειώσεις
vous eussiez	fini	
ils eussent	ἡθελον	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

fin-is	τελειώνε	ἢ τελείωσον.
qu'il fin-isse	ἄς τελειώσῃ.	
fin-issons	ἄς τελειώνωμεν	ἢ τελειώσωμεν
fin-issez	τελειώνετε	ἢ τελειώσατε.
qu'ils fin-issent	ἄς τελειώνωσιν	ἢ ἄς τελειώσωσι.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

que je fin-isse	νὰ τελειώνω	ἢ νὰ τελειώσω.
que tu fin-isses	νὰ τελειώνης	ἢ νὰ τελειώσης
qu'il fin-isse	νὰ τελειώνῃ	ἢ νὰ τελειώσῃ.

Futur antér. Μέλλ. προηγ.

J'aurai fini	θέλω	ἔχει τελειωμένον
	ἢ	ἔτελείωσα
tu auras fini	θὰ	ἔτελείωσας
il aura fini	θὰ	ἔτελείωσε

Conditionnel passé.

'Υποθετικὸς παρρηγμένος.¹

J'aurais fini	ἡθελον	ἔχει τελειω-
	μένον	ἢ ἡθελον
tu aurais fini	ἡθελες	τελει-

il aurait fini	ἡθελε	τότε.
nous aurions fini	ἡθέλομεν	τελει-

vous auriez fini	ἡθέλετε	ώσει
ils auraient fini	ἡθελον	τότε.

que nous fin-issions νὰ τελειώσωμεν.
 que vous fin-issiez νὰ τελειώνητε
 qu'ils fin-issent νὰ τελειώσωσι.

Imparfait. Παρατατικός.

que je fin-issem νὰ ἐτελείωνον
 que tu fin-isses νὰ ἐτελείωνες
 qu'il fin-it νὰ ἐτελείωνε.
 que nous fin-issions νὰ ἐτελειώσωμεν
 que vous fin-issiez νὰ ἐτελειώνετε
 qu'ils fin-issent νὰ ἐτελείωνον.

Passé. Παρφωχημένος.

que j'aie	fini	ώστε νὰ τελειώσω	ἢ νὰ ἔχω	τελειώσωμεν
que tu aies		— τελειώσῃς	ἔχῃς	
qu'il ait		— τελειώσῃ	ἔχῃ	

que nous ayons	fini	ώστε νὰ τελειώσωμεν	ἢ νὰ ἔχωμεν	τελειώσωμεν
que vous ayez		— τελειώσητε	ἔχητε	
qu'ils aient		— τελειώσωσι	ἔχωσι	

Plus-que-parfait. Υπερσυντελικός.

que j'eusse	fini	ώστε νὰ εἴχον	τελειωμένον.	
que tu eusses		— εἴχεις		ἢ τελειώσεις
qu'il eût		— εἴχε		πρὸ πολλοῦ.

que nous eussions	fini	ώστε νὰ εἴχομεν	τελειωμένον ἢ τελειώσωμεν	
que vous eussiez		— εἴχετε		τελειώσεις
qu'ils eussent		— εἴχον		πρὸ πολλοῦ.

OBTATIF. ΕΥΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ενεστώς ἢ μέλλων.

Plaise à Dieu que je fin-issem εἴθε νὰ τελειώσω
 — Dieu veuille que tu fin-isses — τελειώσῃς
 — — — qu'il fin-issem — τελειώσῃ
 — — — que nous fin-issions εἴθε νὰ τελειώσωμεν
 — — — que vous fin-issiez — τελειώσητε
 — — — qu'ils fin-issent — τελειώσωσι.

Imparfait. Παρατατικός.

Plût à Dieu que je fin-issem εἴθε νὰ ἐτελείωνον
 — — — que tu fin-isses — ἐτελείωνες
 — — — qu'il fin-it — ἐτελείωνε.

Plût à Dieu que nous fin-issions εἴθε νὰ ἐτελειώνωμεν
 — — que vous fin-issiez — ἐτελειώνετε
 — — qu'ils fin-issent — ἐτελείωνον.

Οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι ὡς οἱ τῆς ὑποτακτικῆς.

INFINITIF. ΑΙΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Fin-ir τελειώνειν ή νὰ τελειώσῃ τις.

Passé. Παρωχημένος.

Avoir fin-i τετελειώκεναι (γὰ ἐτελείωσέ τις, ή ἀφοῦ τελειώσῃ).

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Fin-issant τελειώνων, τελειώνουσα, τελειώνον.

Passé. Παρωχημένος.

Fin-i, fin-ie τελειωμένος, τελειωμένη, τελειωμένον.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς 6'. συζυγίας.

1) "Οσα ῥήματα εἰς ir σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεργῶτος τῆς ὄριστικῆς εἰς issous, ὡς τὸ finir-fin-issous, bénir-bénissons, fleur-ir-fleur-issous κτλ.(*) τεῦτα εἶναι ὁμαλὰ πάντα καὶ σχηματίζουσι καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτῶν χρόνους ἐπὶ τοῦ τύπου τοῦ fin-ir, ὅσα δὲ εἰς τὸν πληθ. δὲν ἔχουν s, ἐὰν ηναὶ ὁμαλὰ σχηματίζονται κατὰ τὸν ἑξῆς τοῦ part-ir τύπον ὅστις διαφέρει τοῦ finir μόνον κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ τοὺς παραγομένους ἐξ αὐτοῦ χρόνους, δηλ. τὸν παρατατικὸν τῆς ὄριστικῆς, τὸν ἐνεστῶτα τῆς προστακτικῆς καὶ τῆς ὑποτακτικῆς.

2) Μεταξὺ τῶν ῥημάτων ὅσα ἔχουσι δύο ἀνόμοια σύμφωνα πρὸ τῆς ir καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφ. τὰ ἑξῆς, dorm-ir καὶ μᾶσθαι, ment-ir ψεύδεσθαι, se repent-ir μετανοεῖν, part-ir ἀναγωρεῖν, sent-ir αἰσθάνεσθαι, serv-ir ὑπηρετεῖν, sort-ir ἐξέργεσθαι* καὶ τὰ ἐκ τούτων σύλλετα* οἷον, repartir, démentir, ressentir κτλ. σχηματίζουσι τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄρι-

(*) Τὰ πλεῖστα τῶν ληγόντων εἰς ir σχηματίζονται ἐπὶ τοῦ fin-ir. "Οσα δὲ ξειροῦνται ὑπάγονται εἰς τινας ἀνωμαλίας τὰς ὁποίας ἀναφέρομεν εἰς τὰ ἀνωμαλα ῥήματα. Εάν ἀπαντήσωμεν ῥήματα ἔχοντα ἐν s, μεταξὺ δύο φωνηντῶν δηλ. ι πρὸ τοῦ s, τοῦτο δὲ (τὸ s) πρὸ τῆς ῥηματικῆς καταλήξεως ὡς disons, circoncisons, je produisais, disant κτλ. τὰ ῥήματα τεῦτα ἀνήγουσιν εἰς τὴν τετάρτην συζυγίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν δευτέραν, γῆτις, ή πρέπει νὰ ἔχῃ δύο ss εἰς τὸ πληθυντικὸν πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος ὡς réfléchir, réfléchissons, ή οὐδὲν, ὡς courir, nous courrons· venir, nous vénons κτλ.

στικῆς ἀποδόλοντα τὸ ἀμέσως πρὸ τῆς ἵρ σύμφωνον, διατερμῶντε τὸ πρὸ τελευταῖον (ἀφοῦ ἀφαιρεθῆ ἡ κατάληξις ἵρ), καὶ προσλαμβάνουσι μόνον τὸ S εἰς τὸ a'. καὶ b'. ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, εἰς δὲ τὸ τρίτον τὸ l' οἷον sent-ir, δριστικὴ ἐνεστῶτας je sens (αἰσθάνομαι), tu sens, il sent, εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν προσλαμβάνουσι καὶ τὸ τελευταῖον, nous sentons, vous sent-ez, ils sent-ent. Έκ τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος σχηματίζεται δὲ παρατατικὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλοι χρόνοι.

3) Τὰ ἥμιατα bénir εὐλογῶ, καὶ fleurir ἀνθῶ, ἀκμάζω ἔχουσι τὸ μὲν ἀ. δόν τύπους παθητ. μετοχῆς bénî καὶ bénit, τὸν πρῶτον (bénî) μετοχειρίζονται πρὸς ἔκφρασιν ἀπλῆς προφορικῆς εὐχῆς οἷον bénî soit l'homme qui se voue au bien de l'humanité, εὐλογημένος ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος ὅστις ἀφοιοῦται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος τὸ δὲ bénit (μὲν t) λέγεται ὁσάκις καθαγιασθῆ τι διά τινος ιερᾶς πράξεως.

Τὸ ῥῆμα fleurir ἔχει δύω τύπους διὰ τὸν παρατατικὸν τῆς ὄριστικῆς ἢ διὰ τὸν ἐνεστ. τῆς μετοχ. Je fleurissais (ήγινον) λέγεται εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως ἐπὶ ἀνθέων, ἐπὶ δένδρων κτλ. τὸ δὲ je florissais μεταφορικῶς (ήγκαλον) ὁμοίως καὶ ὁ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς, fleurissant (ἀνθῶν), καὶ florissant (ἀκμάζων). Ή διάκρισις αὕτη ἀτυχῶς περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς δύω χρόνους, τὸν παρατατ. τῆς ὄριστ. καὶ τὸν ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

4) Τὸ ῥῆμα haïr (μιτεῖν), ἀποδόλλει τὰ διαιλυτικὰ κατὰ τὸν ἐνικ. ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, καὶ τὸ c'. ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, καὶ προφέρεται ὡς ἡ διφθογγος ai· οἷον, Je hais, tu hais, il hait· κατὰ δὲ τὸν λοιπὸν σχηματισμὸν χωρίζεται πάλιν ἡ διφθογγος διὰ τῶν διαιρετικῶν σημείων καὶ σχηματίζει τὸν πληθυντ. nous haïssons, vous haïssez, ils haïssent· παρατατ. Je haïssais, tu haïssais, il haïssait κτλ. ὁ πρέτερις δέν λαμβάνει περισπαμένην ἐπὶ τῆς παραληγούστης τοῦ πρώτου καὶ διευτέρου προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ ἔνεκα τῶν διαιλυτικῶν· nous haïmes, vous haïtes, ils haïrent.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ TROISIÈME CONJUGAISON.

Διακρίνεται ἡ συζυγία αὕτη διὰ τῆς ἀπαρεμφάτου εἰ; evoir ἡ oir ληγούσῃς· οἷον, recevoir δέχεσθαι, déchoir ἐκπίπτειν. Όλιγιστα ῥῆματα τῆς συζυγίας ταῦτα εἶναι ὄμαλά· ταῦτα εἶναι· κυρίως τὰ λήγοντα εἰς evoir.

INDICATIF ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. ἐνεστῶς.

Je reç-ois	δέχομαι	nous reç-ev-ons	δεγχόμεθα
tu reç-ois	δέχεσαι	vous reç-ev-ez	δέχεσθε
il reç-oit	δέχεται.	ils reç-oiv-ent	δέχονται.

Imparfait. Παρατατικός.

Je reç-ev-ais	έδεχόμην	nous reç-ev-ions	έδεχόμεθα
tu reç-ev-ais	έδεχον ἡ-	vous reç-ev-iez	έδεχεσθε
	έδέχεσθο		
il reç-ev-ait	έδέχετο.	ils reç-ev-aient	έδέχοντο.

Prét. défini. Παρωχ. ωρισμ.

Je reç-us	έδέχθην
tu reç-us	έδέχθης
il reç-ut	έδέχθη
nous reç-ûmes	έδέχθημεν
vous reç-ûtes	έδέχθητε
ils reç-urent	έδέχθησαν

Passé antér. Παρωχ. πρότ.

J'eus reç-u	έσχον δεδεγμένον
	ἡ έδέχθην
tu eus reç-u	έδέχθης
il eut reç-u	έδέχθη
nous eûmes reç-u	έδέχθημεν
vous eûtes reç-u	έδέχθητε
ils eurent reç-u	έδέχθησαν

Futur. Μέλλων.

Je reç-ev-rai	δεγχήστομαι ἡ
	θέλω
tu reç-ev-ras	θέλεις
il reç-ev-ra	θέλει
nous reç-ev-r ons	θέλομεν
vous reç-ev-rez	θέλετε
ils reç-ev-ron t	θέλουσι

Conditionnel présent.

'Υποθετικός Ἐνεστώς.

Je reç-ev-rais	ήθελον
tu reç-ev-rais	ήθελες
il reç-ev-rait	ήθελε
	δεγχήστωρ
nous reç-ev-rions	ήθελομεν
vous reç-ev-riez	ήθελετε
ils reç-ev-raient	ήθελον

(ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ)

Prét. indéf. Παρωχ. ἀρό.

J'ai reç-u	έχω δεχθῆ ἡ
	έδέχθην
tu as reç-u	έδέχθης
il a reç-u	έδέχθη
nous avons reç-u	έδέχθημεν
vous avez reç-u	έδέχθητε
ils ont reç-u	έδέχθησαν

Plus-que-parfait. Υπερσύντ.

J'avais reç-u	εἶχον
tu avais reç-u	εἶχες
il avait reç-u	εἶχε
	δεχθῆ
nous avions reç-u	εἶχομεν
vous aviez reç-u	εἶχετε
ils avaient reç-u	εἶχον

Futur antér. Μέλλ. πρότερος.

J'aurai reç-u	θέλω έχει δεδεγμέ-
	νον ἡ θά έδέχθην
tu auras reç-u	— έδέχθης
il aura reç-u	— έδέχθη
nous aurons reç-u	θὰ έδέχθημεν
vous aurez reç-u	— έδέχθητε
ils auront reç-u	— έδέχθησαν

Conditionnel passé.

'Υποθετικός παρωχημ.

J'aurais reç-u	ήθελον έχει δε-
	δεγμένον ἡ ήθελον
tu aurais reç-u	ήθελες
il aurait reç-u	ήθελε
	δεγχήστωρ δεγχήστωρ
nous aurions reç-u	ήθελομεν
vous auriez reç-u	ήθελετε
ils auraient reç-u	ήθελον

8

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ Conditionnel passé.

J'eus	{	ήθελον	ήθελον	δεχθῆ
tu eus		ήθελες		
il eût		ήθελεν		
nous eussions	{	ήθέλομεν	δεχθῆ	τότε
vous eussiez		ήθέλετε		
ils eussent		ήθελον		

IMPÉRATIF. ΥΠΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

reç-ois	δεχθῆτε
qu'il reç-oiv-e	δεχθήτω ἢ ἀς δεχθῆ
rec-ev-ons	ἀς δεχθῶμεν
rec-ev-ez	δέχθητε
qu'ils reç-oiv-ent	ἀς δεχθῶσι.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

que je reç-oiv-e	(ῶστε) νὰ δέχωμας ἢ νὰ δεχθῶ
que tu reç-oiv-es	— δέχησαι ἢ νὰ δεχθῆς.
qu'il reç-oiv-e	— δέχηται ἢ νὰ δεχθῇ.
que nous rec-ev-ions	(ῶστε) νὰ δεχώμεθα ἢ νὰ δεχθῶμεν
que vous rec-ev-iez	— δέχησθε ἢ δεχθῆτε
qu'ils reç-oiv-ent	— δέχωγται ἢ δεχθῶσι.

Imparfait. Παρατατικός.

que je reç-usse	(ῶστε) νὰ ἐδεχόμην
que tu reç-usses	— ἐδέχεσο
qu'il reç-ât	— ἐδέχετο.
que nous reç-ussions	(ῶστε) νὰ ἐδεχόμεθα
que vous reç-ussiez	— ἐδέχεσθε
qu'ils reç-ussent	— ἐδέχοντο.

Passé. Παρωχημένος.

que j'ais	{	reç-u	(ῶστε) νὰ ἐδέχθην
que tu aies			— ἐδέχθης
qu'il ait			— ἐδέχθη
que nous ayons	{	reç-u	(ῶστε) νὰ ἐδέχθημεν
que vous ayez			— ἐδέχθητε
qu'ils aient			— ἐδέχθησαν

Plus-que-parfait. Ὅπερσυντελικός.

que j'eusse	{ reç-u	(ὅστε) νὰ εἴχον	{ δεχθῆ.
que tu eusses		— εἴχες	
qu'il eût		— εἴχε	
que nous eussions	{ reç-u	(ὅστε) νὰ εἴχομεν	{ δεχθῆ.
que vous eussiez		— εἴχετε	
qu'ils eussent		— εἴχον	

ΟΒΤΑΤΙΦ. ΕΓΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

Plaise à Dieu que je reç-oiv-e	εἴθε νὰ δέχωμαι ή νὰ δεχθῶ
— — que tu reç-oiv-es	— δεχθῆς
— — qu'il reç-oiv-e	— δεχθῆ
— — que nous rec-ev-ions	εἴθε νὰ δεχθῶμεν
— — que vous rec-ev-iez	— δεχθῆτε
— — qu'ils reç-oiv-ent	— δεχθῶσι.

Imparfait. Παρατατικός.

Plût à Dieu que je reç-usse	εἴθε νὰ ἐδεχόμην
— — que tu reç-usses	— ἐδέχεσσο
— — qu'il reç-ut	— ἐδέχεστο
— — que nous reç-ussions	εἴθε νὰ ἐδεχόμεθα
— — que vous reç-ussiez	— ἐδέχγησθε
— — qu'ils reç-ussent	— ἐδέχοντο.

Οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι ὡς οἱ τῆς ὑποτ. διὰ τοῦ plaire, faire, vouloir.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

Rec-ev-oir δέχεσθαι ή νὰ δέχηται τις.

Passé. Παρωχημένος.

Avoir reç-u δεχθῆναι νὰ δεχθῆ τις.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Rec-ev-ant δεχόμενος, δεχομένη, δεχόμενον.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant reç-u δεχθείς. Παθ. μετοχ. τερι-ue, δεδεγμένος, -η, -ον.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γ'. συζυγίας.

Ο ἐνικός ἀριθμὸς τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμφάτου, παραλειπομένης τῆς συλλαβῆς εν, καὶ ἀντικαθισταμένου τοῦ λητικοῦ γ διὰ τοῦ σ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον,

εἰς δὲ τὸ τρίτον διὰ τοῦ ἑον, aperc-ev-oir, ὁριστ. j'aperç-ois, tu aperc-ois, il aperc-oit, τὸ δὲ εἰνισκόμενον πρὸ τοῦ οὗ καὶ λαμβάνει τὸ ὑπόστιγμα* τὸ devoir (d-ev-oir), je d-ois, tu d-ois, il d-oit, τὸ πληθυντ. α'. καὶ β'. πρόσωπον σχηματίζεται ὀσταύτως ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου παραλαμβάνον, τὴν παραλειψθεῖσαν συλλαβήν εν, καὶ τὴν κατάληξιν τοῦ πληθυντικοῦ, ons, ez, καὶ ent, ἀντὶ τῆς ἐνικῆς, ois, oit· οἷον nous aperc-ev ons, vous aperc-ev-ez· nous d-ev-ons, vous d-ev-ez. Τὸ δὲ τρίτον πληθυντικὸν σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἀντικαθιστῶν τὸ ληκτικὸν αὐτοῦ γράμμα διὰ τῆς εἰς vent καταλήξεως· οὗτον γίνεται ils aperc-oi-vent, ils d-oi-vent, ils conc-oi-vent (ἐκ τοῦ conc-ev-oir).

*Ο παρατατικὸς σχηματίζεται ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος ὡς ἐπὶ τῆς α'. καὶ β'. συζυγίας j'aperç-ev-ais κτλ. je d-ev-ais, je conc-ev-ais κτλ.

*Ο παραφημένος ώρισμένος ἀποδάλλει ὅλην τὴν κατάληξιν evoir τῆς ἀπαρεμφάτου, ἔχει ὡς χαρακτῆρα τὸ πρὸ αὐτῆς σύμφωνον, καὶ προσλαμβάνει καὶ τὴν ίδιαν αὐτοῦ κατάληξιν us, σχηματίζεμένος ὄμαλῶς ὡς ἐπὶ τοῦ τύπου τοῦ rec-evoir· οὗτον ἐκ τοῦ aperc-evoir, σχηματίζεται j'aperç-us, tu aperc-us, il aperc-ut, nous aperc-umes, vous aperc-utes, ils apercurent· ὅμοίως ἐκ τοῦ devoir, ἀφαιρουμένης τῆς evoir μένει ρίζα καὶ χαρακτήρ μόνον τὸ d, καὶ προστιθεμένου τοῦ τύπου us, us, ut κτλ. γίνεται Je dus, tu dus, il dut καλ.

*Η παθητικὴ μετοχὴ ἐξ ής σχηματίζονται ὅλοι οἱ σύνθετοι, ἔχει τὸν αὐτὸν τοῦ προηγουμένου τύπου ἀφαιρουμένου τοῦ s εἰς τὸν ἐνικόν.

*Ο μέλλων γίνεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου ἀποδάλλων τὴν κατάληξιν oir, καὶ ἀναπληρῶν αὐτὴν διὰ τῆς rai· οἷον, aperc-ev-oir, j'aperç-ev-rai· d-ev-oir, je d-ev-rai κτλ.

*Η προστατικὴ γίνεται ἐκ τῆς ὄριστικῆς, ἐκτὸς τοῦ γ'. προσώπου τὸ ὄποιον γίνεται ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς.

*Η ὑποτακτ. τῶν τοιούτων ρήμα. σχηματίζεται ἐκ τοῦ γ'. πληθ. προσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὄριστ. ἀποδάλλωστα τὸ nt ἢ προσλαμβάνετα τὸ e ἢ φ. ὡς εἰδομεν εἰς τὸ recevoir γ'. πληθ. πρόσωπον, ils reçoivent, οὗτον ὁ ἐνεστῶς τῆς ὑποτακτῆς que je reçois, que tu reçois.

Ηάντα τὰ μὴ λήγοντα εἰς evoir εἶναι ἀνώμαλα, καὶ περὶ τούτων ἀναφέρομεν ἐν οἰκειῷ τόπῳ, ὡς ἀποτελούντων ίδιον κεφάλαιον.

TETARTH ΣΥΖΥΓΙΑ. QUATRIÈME CONJUGAISON.

*Η συζυγία αὕτη περιλαμβάνει πολλὰς συνάμα συζυγίας καθ' ἃς σχηματίζονται καὶ ὄμαλα καὶ ἀνώμαλα ρήματα· ὑπαγόμενα δὲ κατατίνας ίδιαιτέρας παρατηρήσεις εἰς τὴν τετάρτην συζυγίαν. *Η μὲν κατάληξις τῆς ἀπαρεμφάτου λήγει πάντοτε εἰς re, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὅλον σχηματισμὸν τοῦ ρήματος τούτου πρέπει γὰρ ὅδηγηται τις καὶ ἐκ τῆς

παραληγούσης· διὰ τοῦτο δυνάμεθα γὰ διαιρέσωμεν τὰ ῥῆματα τῆς συζυγίας ταύτης, εἰς τους ἔξις κυριωτέρους τύπους.

1. Εἰς δρε ἢ ndre, μὴ ἔχον i πρὸ τοῦ n· ὡς rendre ἀποδίδω, étendre éxtéinw κτλ.

2. Εἰς indre ἔχον i πρὸ τοῦ ndre oīov, peindre ζωγραφῶ, craindre φοβοῦμαι, joindre énōn, συνάπτω.

3. Τὰ εἰς αἴτρε oīov, connaître γιγώσκω, paraître φαίνομαι

4. Εἰς duire ἢ truire ὑπερδυστύλλαθα oīov, produire παράγω, instruire ἐκπεδεύω.

5. Τὰ δισύλλαθα εἰς ire ἢ aire oīov, dire λέγω, lire ἀγαγιγώσκω, plaisir ἀρέσκειν, se taire σιωπᾶν κτλ.

A'. ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ Δ'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Tōr ληγότωτε εἰς endre ἄρευ i.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ένετώς.

Je ren-ds	ἀποδίδω(μι)
tu ren-ds	ἀποδίδεις
il ren-d	ἀποδίδει
nous ren-dons	ἀποδίδομεν
vous ren-dez	ἀποδίδετε
ils ren-dent	ἀποδίδουσι.

Passé défini. Παρωχ. ὥρισμ.

Je ren-dis	ἀπέδωσα(κα)
tu ren-dis	ἀπέδωσας
il ren-dit	ἀπέδωσε
nous ren-dîmes	ἀπεδώσαμεν
vous ren-dites	ἀπεδώσατε
ils ren-dirent	ἀπέδωσαν.

Passé antér. Παρωχ. πρότ.

J'eus ren-du	ἀπέδωσα
tu eus ren-du	ἀπέδωσας
il eut ren-du	ἀπέδωσε
nous eûmes ren-du	— σαμεν
vous eûtes ren-du	— σατε
ils eurent ren-du	ἀπέδωσαν

Imparfait. Παρχτατικός.

Je ren-dais	ἀπέδιδον
tu ren-dais	ἀπέδιδες
il ren-dait	ἀπέδιδε.
nous ren-dions	ἀπεδίδομεν
vous ren-diez	ἀπεδίδετε
ils ren-daien	ἀπέδιδον.

Passé indéfini. Παρωχ. ἀόρ.

J'ai ren-du	ἀπέδωσα(κα)
tu as ren-du	ἀπέδωσας
il a ren-du	ἀπέδωσε
nous avons ren-du	— σαμεν
vous avez ren-du	— σατε
ils ont ren-du	ἀπέδωσαν.

Plus-que-parfait. Υπερσυντ.

J'avais ren-du	εἶχον ἀποδεδομέ-
νον ἢ εἶχον	
tu avais ren-du	εἶχες
il avait ren-du	εἶχεν
nous avions ren-du	εἶχομεν
vous aviez ren-du	εἶχετε
ils avaient ren-du	εἶχον

Imparfait. Παρατατικός.

que je rend-is-sse	(ώστε) ν' ἀπέδιδον
que tu rend-is-sses	— ἀπέδιδες
qu'il rend-ît	— ἀπέδιδε.
que nous rend-is-sions	(ώστε) ν' ἀπεδίδομεν
que vous rend-is-siez	— ἀπεδίδετε
qu'ils rend-is-sent	— ἀπέδιδον.

Passé. Παρωχημένος.

que j'aie	rendu	(ώστε) ν' ἀπέδωσα
que tu aies		— ἀπέδωσας
qu'il ait		— ἀπέδωσε.
que nous ayons	rendu	(ώστε) ν' ἀπεδώσαμεν
que vous ayez		— ἀπεδώσατε
qu'ils aient		— ἀπέδωσαν.

Plus-que-parfait. Ὅπερσυντελικός.

que j'eusse	rendu	(ώστε) νὰ εἴχον	ἀποδώσει
que tu eusses		— εἴχες	
qu'il eût		— εἴχεν	
que nous eussions	rendu	(ώστε) νὰ εἴχομεν	ἀποδώσει.
que vous eussiez		— εἴχετε	
qu'ils eussent		— εἴχον	

OBTATIF. ΕΓΚΤΙΚΗ (ἐκφραζομένη διὰ τοῦ βοηθητ. pouvoir).

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

puissé-je (*)	rendre	εἰθε ν' ἀποδίδω ἢ ν' ἀποδώσω
puisses tu		— ἀποδίδῃς ἢ ν' ἀποδώσῃς
puisse-t-il		— ἀποδίδῃ ἢ ν' ἀποδώσῃ
puissions-nous	rendre	εἰθε ν' ἀποδίδωμεν ἢ ν' ἀποδώσωμεν
puissiez-vous		— ἀποδίδητε ἢ ν' ἀποδώσητε
puissent-ils		— ἀποδίδωσιν ἢ ν' ἀποδώσωσι.

Imparfait. Παρατατικός.

pussé-je	rendre	εἰθε ν' ἀπέδιδον
puisses-tu		— ἀπέδιδες
pût-il		— ἀπέδιδε

(*) Διὰ τοῦ pouvoir ἢ εὐκτικὴ ἐκφράζεται μόνον μέχρι παρατατικοῦ, τοῦ ἑποίου ἢ χρῆσις εἶγαι σπανιωτέρα τῆς τοῦ ἐνεστῶτος.

pussions-nous	rendre	εἴθε γ' ἀπεδίδομεν
pussiez-vous		— ἀπεδίδετε
pussent-ils		— ἀπέδιδον.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Rend-re ἀποδίδειν ἢ ν' ἀποδίδῃ τις.

Passé. Παρωχημένος.

Avoir rend-u ἀποδεδοκέναι ἢ ν' ἀπέδωκε τις.

Futur. Μέλλων.

Devoir rend-re ἀποδώσειν ἢ ν' ἀποδώσῃ τις.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Rend-ant ἀποδίδων, ἀποδίδουσα, ἀποδίδον.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant rend-u ἀποδώσας (ἀποδοὺς), ἀποδώσασα, ἀποδῶσαν.

Participe passif. Μετοχὴ παθητική.

Rend-u, rend-ue ἀποδεδομένος, -η, -ον.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ α'. τύπου τῆς δ'. συζυγίας.

Ἐκτὸς τοῦ ῥήματος prendre, τὸ ὅποιον εἶναι ἀνώμαλον, πάντα τὰ ληγοντα ώς τὸ ἀνωτέρῳ rendre σχηματίζονται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου.

Ο παρατατικὸς πάντοτε ἐκ τοῦ α'. πλήθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐγεστῶτος τῆς ὁριστικῆς, καὶ ὁ παρωχημένος ὁρισμένος ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, προσθέτων εἰς τὸν χαρακτῆρα δ τὴν κατάληξιν is.

Η παθητικὴ μετοχὴ λήγει εἰς οὐ τὸ ὅποιον προστίθεται: εἰς τὸν χαρακτῆρα d-étend-re, étend-u (ἐξηπλωμένος) ὄμοιώς κλίνεται καὶ τὸ perdre· τὰ δὲ εἰς oudre εἶναι ἀνώμαλα: ἔξαιροῦνται τὰ ἐκ τοῦ soudre σύνθετα· ἵστι σελ.

B'. ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ A'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ

τῷρ ἀηγόρτων εἰς indre olor peindre.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Je pein-s	ζωγραφῶ	nous pei-gnons	ζωγραφοῦμεν
tu pein-s	ζωγραφεῖς	vous pei-gnez	ζωγραφεῖτε
il pein-t	ζωγραφεῖ.	ils peign-eut	ζωγραφοῦσι.

Imparfait. Παρατατικός.

Je peign-ais	έζωγράφουν	nons peign-ions	έζωγραφοῦμεν
tu peign-ais	έζωγράφεις	vous peign-iez	έζωγραφεῖτε
il peign-ait	έζωγράφει.	ils peign-aient	έζωγράφουν.

Prét. défini. Παρωχ. ὥρισμ.

Je peign-is	έζωγράφησα	J'ai peint	έζωγράφησα
tu peign-is	έζωγράφησας	tu as peint	έζωγράφησας
il peign-it	έζωγράφησε	il a peint	έζωγράφησεν
nous peign-îmes	—σαμεν	nous avons peint	—σαμεν
vous peign-îtes	—σατε	vous avez peint	—σατε
ils peign-irent	έζωγράφησαν	ils ont peint	έζωγράφησαν

Passé anté. Παρωχ. πρότ.

J'eus peint	έζωγράφησα	J'avais peint	έζωγραφήκειν
tu eus peint	έζωγράφησας	tu avais peint	έζωγραφήκες
il eut peint	έζωγράφησε	il avait peint	έζωγραφήκε
nous eûmes peint	—σαμεν	nous avions peint	είχομεν
vous eûtes peint	—σατε	nous aviez peint	είχετε
ils eurent peint	έζωγράφησαν	ils avaient peint	είχον

Futur. Μέλλων.

Je peind-rai	(θὰ) ζωγραφήσω	J'aurai peint	θέλω
tu peind-ras	ζωγραφήσεις	tu auras peint	θέλεις
il peind-ra	ζωγραφήσει	il aura peint	θέλει
nous peind-r ons	(θὰ) —φήσωμεν	nous aurons peint	θέλομεν
vous peind-rez	—φήσητε	vous aurez peint	θέλετε
ils peind-r ons	—φήσωσι.	ils auront peint	θέλουσι

Conditionnel présent.

Τύποθετικὸς ἐνεστώς

Je peind-rais	ζθελον	J'aurais peint	ζθελον
tu peind-rais	ζθελες	tu aurais peint	ζθελες
il peind-rait	ζθεле	il aurait peint	ζθεле
nous peind-rions	ζθέλομεν	nous aurions peint	ζθέλομεν
vous peind-riez	ζθελετε	vous auriez peint	ζθέλετε
ils peind-raient	ζθεлон	ils auraient peint	ζθεлон

Conditionnel passé.

Τύποθετικὸς παρωχ.

tu peind-rais	ζθελες	J'aurais peint	ζθελες
il peind-rait	ζθεле	il aurait peint	ζθеле
nous peind-rions	ζθέλομεν	nous aurions peint	ζθέλομεν
vous peind-riez	ζθεлете	vous auriez peint	ζθέлете
ils peind-raient	ζθелон	ils auraient peint	ζθелон

Δεύτερος τύπος (seconde forme) του Παρωχ. ὑποθετικοῦ.

que j'eusse	{ peint	ἡθελον	{ ἐζωγράφησα ἂν)
que tu eusses		ἡθελες	{ ζωγραφήσει τότε
qu'il eût		ἡθελε	
que nous eussions	{ peint	ἡθέλομεν	
que vous eussiez		ἡθέλετε	{ ζωγραφήσει τότε.
qu'ils eussent		ἡθελον	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

pein-s	ζωγράφει ή ζωγράφησον.
qu'il pein-t	ἄς ζωγραφήσῃ
pei-gnons	ἄς ζωγραφήσωμεν
pei-gnez	ζωγραφήσατε
qu'ils pei-gnent	ἄς ζωγραφήσωσι.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

que je peigne	(ῶστε) νὰ ζωγραφήσω(ζω)
que tu peignes	— ζωγραφήσης
qu'il peigne	— ζωγραφήσῃ.
que nous peignions	(ῶστε) νὰ ζωγραφήσωμεν
que vous peigniez	— ζωγραφήσητε
qu'ils peignent	— ζωγραφήσωσι.

Imparfait. Παρατατικός.

que je peignisse	(ῶστε) νὰ ἐζωγράφουν
que tu peignisses	— ἐζωγράφεις
qu'il peignît	— ἐζωγράφει
que nous peignissions	(ῶστε) νὰ ἐζωγραφοῦμεν
que vous peignissiez	— ἐζωγραφεῖτε
qu'ils peignissent	— ἐζωγράφουν.

Passé. Παρωχημένος.

que j'aie	{ peint	(ῶστε) νὰ ἐζωγράφησα
que tu aies		— ἐζωγράφησας
qu'il ait		— ἐζωγράφησε
que nous ayons	{ peint	(ῶστε) νὰ ἐζωγραφήσαμεν
que vous ayez		— ἐζωγραφήσατε
qu'ils aient		— ἐζωγράφησαν.

Plus-que-parfait. Ὅπερ συντελεῖσθαι.

que je fusse	{ peint	(ώστε) νὰ εἴχον	{ ζωγραφήσει
que tu fusse		— εἴχες	
qu'il fut	{ peint	— εἴχε	{ ζωγραφήσει
que nous fussions		(ώστε) νὰ εἴχομεν	
que vous fussiez	{ peint	— εἴχετε	{ ζωγραφήσει
qu'ils fussent		— εἴχον	

Ἐπεύκτικὴ ὡς ἐσημειώσαμεν εἰς τὸ aimar καὶ finir.

INFINITIF. ΑΙΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Peindre Ζωγραφεῖν ἢ νὰ ζωγραφῇ ἢ νὰ ζωγραφήσῃ τις.

Passé. Παρωχημένος.

Avoir peint ἐζωγραφηκέναι ἢ ἀφοῦ ζωγραφήσῃ τις.

Futur. Μέλλων.

Devoir peindre νὰ μέλλῃ τις νὰ ζωγραφήσῃ (Ζωγραφήσειν).

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Peignant Ζωγραφῶν, Ζωγραφοῦσα, Ζωγραφοῦν.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant peint Ζωγραφήσας, Ζωγραφήσασα, Ζωγραφήσαν.

Participe passif. Μετοχὴ παθητική.

Peint, peinte ἐζωγραφημένος, -η, ον.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ 6'. τύπου τῆς δ'. συζυγίας.

Τὰ δύματα ταῦτα εἶναι πάντα ὄμαλα, σχηματίζουσι δὲ τὸν ἔνικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὁριστικῆς ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἀφικούμενης τῆς dre καταλήξεως, προσλαμβάνοντα τὰ ληκτικὰ σύμφωνα s καὶ t' oīon, éteindre, ἐνεστ. ὁριστ. ἐνικός, j'éteins, tu éteins, il éteint σθεννώ plaindre, je plains, tu plains, il plaint joindre, je joins, tu joins, il joint ὁ δὲ πληθυντικὸς ἀριθμὸς σχηματίζεται ωταύτως ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἀλλ' ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀπαρεμφατικὴ κατάληξις re, παρενθίσται πάντοτε μεταξὺ τοῦ i καὶ τοῦ ληκτικοῦ n ἐν g, καὶ μετὰ ταῦτα αἱ καταλήξεις τοῦ πληθυντικοῦ ons, ez, ent' oīon, peindre, nous peignons, vous peignez, ils peignent, ἐκ τούτου ὁ παρατατικὸς je peignais, καὶ ὁ πρέτερι désini, je peignis, tu peignis, j'éteignis, tu éteignis, ὄμοιώς καὶ τὸ join(dre), je joins, tu joins, il joint, πληθ. nous joignous, vous joignez, παρατατ. je joignais, καὶ ὁ παρωγῆμ. ὁρισμένος je joignis, ἡ δὲ παθητ. μετοχὴ ἔχει τὸν τύπον ἀκρι-

θῶς τοῦ τρίτου ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς οἰου, il peint, il joint. θέντοι οἱ σύνθετοι χρόνοι, j'ai peint, tu as peint κτλ. j'ai joint (ήγνωσα) tu as joint il a joint κτλ. Ο μέλλ. ζ ὁ ὑποθετικὸς (conditionnel) συχρηματίζονται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἀποβάλλοντες τὸ εἴδωνον καὶ ὀνταληροῦντες αὐτὸν διὰ τῆς rai ή rais καταλήξεως· ώς je joindrai, je peindrai ηλ.

Γ'. ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ Δ'. ΣΥΖΥΓΤΙΑΣ.

Eἰς άλλη, οἶον γνωσκεῖν (γνωρίζειν).

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΛΗ.

Présent. Ένεστώς.

Je conn-ais	γνωρίζω
tu conn-ais	γνωρίζεις
il conn-aît	γνωρίζει
nous conn-aiss-ons	γνωρίζομεν
vous conn-aiss-ez	γνωρίζετε
ils conn-aiss-ent	γνωρίζουσι.

Imparfait. Παρχτατικός.

Je conn-aiss-ais	ἐγνώριζον
tu conn-aiss-ais	ἐγνώριζες
il conn-aiss-ait	ἐγνώριζε
nous conn-aiss-ions	ἐγνώριζομεν
vous conn-aiss-iez	ἐγνώριζετε
ils conn-aiss-aient	ἐγνώριζον

Prét. défini. Παρφγ. ώρ:σμ.

Je conn-us	ἐγνώρισα
tu conn-us	ἐγνώρισας
il conn-ut	ἐγνώρισε
nous conn-ûmes	—σαμεν
vous conn-ûtes	—σατε
ils conn-urent	ἐγνώρισαν

Prét. indéfini. Παρφγ. ἀδρ.

J'ai conn-u	ἐγνώρισα
tu as conn-u	ἐγνώρισας
il a conn-u	ἐγνώρισε
nous avons conn-u	—σαμεν
vous avez conn-u	—σατε
ils ont conn-u	ἐγνώρισαν

Prét. anté. Παρφγ. πρότ.

J'eus conn-u	ἐγνώρισα
tu eus conn-u	ἐγνώρισας
il eut conn-u	ἐγνώρισε
nous eûmes conn-u	—σαμεν
vous eûtes conn-u	—σατε
ils eurent conn-u	ἐγνώρισαν

Plus-que-parfait. Υπερσυντ.

J'avais conn-u	εἶχον
tu avais conn-u	εἶχες
il avait conn-u	εἶχε
nous avions conn-u	εἶχομεν
vous aviez conn-u	εἶχετε
ils avaient conn-u	εἶχον

Futur. Μέλλων.

Je conn-aîtrai	(θὰ) γνωρίσω
tu conn-aîtras	γνωρίσεις
il conn-aîtra	γνωρίσει
nous conn-aîtrons	(θὰ) γνωρίσαμεν
vous conn-aîtrez	γνωνίσετε
ils conn-aîtront	γνωρίσουσι,

Futur anté. Μέλλ. πρότερ.

J'aurai conn-u	(θὰ) ἐγνώρισα
tu auras conn-u	ἐγνώρισας
il aura conn-u	ἐγνώρισε
nous aurons conn-u	ἐγνώρισαμεν
vous aurez conn-u	ἐγνώρισατε
ils auront conn-u	ἐγνώρισαν

Conditionnel présent.

'Υποθετικὸς ἐνεστώς.

Je conn-aîtrais	ἡθελον	{ γνωρίσεις τότε	J'aurais conn-u	ἡθελον
tu conn-aîtrais	ἡθελες		tu aurais conn-u	ἡθελες
il conn aîtrait	ἡθελε		il aurait conn-u	ἡθελε
nous conn-aîtrions	ἡθέλομεν		nous aurions conn-u — ομεν	
vous conn-aîtriez	ἡθέλετε	{ γνωρίσεις τότε	vous auriez conn-u — ετε	
ils conn-aîtraient	ἡθελον		ils auraient conn-u	ἡθελον

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ Conditionnel passé.

J'eusse	ἡθελον	{ γνωρίσεις τότε
tu eusses	ἡθελες	
il eût	ἡθελε	
nous eussions	ἡθέλομεν	
vous eussiez	ἡθέλετε	
ils eussent	ἡθελον	

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ἢ μέλλων.

conn-ais	γνώριζε	ἢ γνώρισον
qu'il conn-aïsse	ἄς	γνώριζῃ
conn-aïssons	γνωρίζωμεν	ἢ ἄς
conn-aïssez	γνωρίζετε	γνώρισατε
qu'ils conn-aïssent	ἄς	γνώριζωσιν

SUBJONCTIF. ΗΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ἢ μέλλων.

que je conn-aïsse-e	(ῶστε)	νὰ γνωρίζω(σω)
que tu conn-aïss-es	—	γνωρίζης(σης)
qu'il conn-aïsse-e	—	γνωρίζη(ση)
que nous conn-aïss-ions	(ῶστε)	νὰ γνωρίζωμεν (σωμεν)
que vous conn-aïss-iez	—	γνωρίζητε(σητε)
qu'ils conn-aïss-ent	—	γνωρίζωσι(σωσι).

Imparfait. ΗΠΑΡΤΑΧΤΙΚΟΣ.

que je conn-uß-e	(ῶστε)	νὰ ἐγνώριζον
que tu conn-uß-es	—	ἐγνώριζες
qu'il conn-uß-t	—	ἐγνώριζε
que nous conn-uß-ions	(ῶστε)	νὰ ἐγνώριζομεν
que vous conn-uß-iez	—	ἐγνώριζετε
qu'ils conn-uß-ent	—	ἐγνώριζον.

Passé. Παρωχημένος.

que j'ait	conn-u	(ώστε) νὰ ἐγνώρισα
que tu aies		— ἐγνώρισας
qu'il ait		— ἐγνώρισε
que nous ayons	conn-u	(ώστε) νὰ ἐγνωρίσαμεν
que vous ayez		— ἐγνωρίσατε
qu'ils aient		— ἐγνώρισαν.

Plus-que-partait. Ὑπερσυντελικός.

que j'eusse	conn-u	(ώστε) νὰ εἶχον	γνωρίσει
que tu eusses		— εἶχες	
qu'il eût		— εἶχε	
que nous eussions	conn-u	(ώστε) νὰ εἶχομεν	γνωρίσει
que vous eussiez		— εἶχετε	
qu'ils eussent		— εἶχον	

Εὔκτική Dieu veuille que je connaisse κτλ. μέχρις ἐνεστῶτος.

INEINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Conn-aître	γνωρίζειν (νὰ γνωρίζῃ ή νὰ γνωρίσῃ τις)
	Passé. Παρωχημένος.

Avoir conn-u	γνωρίσαι η νὰ ἐγνώρισέ τις.
--------------	-----------------------------

PARCITIPE. METOXH.

Présent. Ἐνεστώς.

Conn-aiss-ant	γνωρίζων, γνωρίζουσα, γνωρίζον.
	Passé. Παρωχημένος.

Ayant conn-u	γνωρίσας, γνωρίσασα, γνωρίσαν.
	Participe passif. Μετοχὴ παθητική.

Conn-u, conn-ue	γνωρισμένος (ἐγνωσμένος), -η, ον.
-----------------	-----------------------------------

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ γ'. τύπου τῆς δ. συζυγίας.

Τὰ εἰς αἴτρε λήγοντα ἔχουσιν ιδιαίτερα χαρακτῆρα τὸ σ. διὰ τοῦτο ὅταν ἀφαιρεθῇ ή ἀπαρεμφατικὴ κατάληξις τρε, τὸ γ'. τρόσωπον τὸ ὅποιον προσλαμβάνει τὸ t, λαμβάνει ὡσαύτως καὶ τὴν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i· οἷον, il nait, il naîtra, il connaît trait κτλ.

Ο παρατητικὸς γίνεται ὁμαλῶς ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστ. nous connaissons, je connaissais, nous paraissions, je paraissais.

Ο préterit défini ἀποδόλλει τὴν ἀπαρεμφατικὴν κατάληξιν αἴτρε φυλάτ-

των τὴν φίξαν καὶ τὰ δύο πn, ὡς χαρακτῆρα τοῦ φήματος εἰς τὸν ὅποιον προστίθεται ἡ κατάληξις us, ut κτλ. οὗτον ἐκ τοῦ conn-aître γίνεται pré-térit défini je conn-us, tu conn-us, il conn-ut· ἐκ τοῦ par-aître γίνεται je par-us, tu par-us, il par-ut κτλ.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν τοιούτων φήμάτων ἔχει τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν τοῦ pré-térit défini, διαφέρουσα μόνον κατὰ τὸ s τὸ ὅποιον αὕτη ἀποδόλλει εἰς τὸν ἑνικὸν, προσλαμβάνει δὲ εἰς τὸν πληθυντ. paru, connu, καὶ ἐκ ταύτης σχηματίζονται ὅλοι οἱ σύνθετοι χρόνοι· j'ai tu as, paru, connu κτλ.

Οἱ μέλλων καὶ ὁ conditionnel γίνονται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἀποδόλλοντος τὸ ληπτικὸν αὐτῆς εἰς φωνον καὶ ἀντικαθιστῶντες αὐτὸν διὰ τοῦ ai, ais-οῦν, connaît-e, ὁ μέλλων je connaît-ai, καὶ ὁ condit, je connaîtrais ζ.

Οἱ λοιποὶ ὅλοι χρόνοι καὶ αἱ ἐγκλίσεις σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀρχικῶν τούτων χρόνων, ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος δηλ., τοῦ pré-térit défini τῆς ὥριστης καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

Κατὰ τὸν τύπον τοῦτον σχηματίζονται καὶ τὰ repaire, comparaître κτλ. Κυρίως τὰ φίμ. ταῦτα εἶναι μόνον τέσσαρα, connaître, paraître, paître ζ naître, πολλαπλασιάζονται δὲ διὰ τῆς συνθέσεως τῶν προθέσεων* οἷον, comparaître παρουσιάζομαι, disparaitre γίνομαι ἀφανῆς, ἀφαντος, apparaître ἐμφανίζομαι· ἐκ τοῦ connaître (ιταλ. conoscere, λατιν. cognoco, ἑλληνικ. γνών, γνώσκω, γιγνώσκω), γίνεται σύνθετον méconnaître παραγνωρίζω, reconnaître ἀναγνωρίζω κτλ. ἐκ τοῦ paître βόσκω, νέμω κτλ. γίνεται repaire, se repaire τρέφομαι.

Τὸ δὲ naître, ιταλιστὶ nascere (nasco) ἐκ τοῦ λατιν. nascor γεννῶμαι, γεννάσκω, εἶναι ἀνώμαλον κατὰ τὸν pré-térit défini, ὅστις εἶναι, je naquis ἐκ τοῦ ιταλικοῦ nacqui, τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ἐπίσης ἀνώμαλον ζ κατὰ τὴν παθ. μετοχὴν πέ γεννημένος* λαμβάνει πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τὸ ἔτε, je suis né, tu es né, il est né, πληθυντ. nous sommes nés, vous êtes nés, ils sont nés κτλ. καθ' ὅλους τοὺς ἄλλους χρόνους σχηματίζεται κατὰ τὸ connaître.

A'. ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ Δ'. ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Tῷτε ληγόρτωτε εἰς duire, conduire ὁδηγῶ (ἴδε τὰς σημειώσεις).

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Je conduis	όδηγῶ
tu conduis	όδηγεις
il conduit	όδηγει.
nous conduisons	όδηγοῦμεν
vous conduisez	όδηγεῖτε
ils conduisent	όδηγοῦσι.

Imparfait. Ηρατατικός.

Je conduisais	ώδηγουν
tu conduisais	ώδηγεις
il conduisait	ώδηγει.
nous conduisions	ώδηγοῦμεν
vous conduisez	ώδηγεῖτε
ils conduisaient	ώδηγουν.

Prét. défini. Παρωχ. δρισμ.

Je condu-isis	ώδηγησα
tu condu-isis	ώδηγησας
il condu-isit	ώδηγησε
nous condu-isîmes	-ήσαμεν
vous condu-isîtes	-ήσατε
ils condu-isirent	ώδηγησαν

Passé anté. Παρωχ. πρότ.

J'eus condu-it	ἔσχον ωδηγημένον
tu eus condu-it	ἡ ὁδηγησα
il eut condu-it	ὁδηγησας
nous eûmes condu-it	-σαμεν
vous eûtes condu-it	-σατε
ils eurent condu-it	ὁδηγησαν

Futur. Μέλλων.

Je condu-irai	(θὰ) όδηγήσω
tu condu-iras	όδηγήσεις
il condu-ira	όδηγήσει
nous condu irons	όδηγήσομεν
vous condu irez	όδηγήσετε
ils condu-iront	όδηγήσουσι.

Conditionnel présent.

Τύποθετικὸς ἐνεστώς.

Je condu-irais	ἡθελον
tu condu-irais	ἡθελες
il condu-irait	ἡθελεν
nous condu-irions	ἡθέλομεν
vous condu-iriez	ἡθέλετε
ils condu-iraient	ἡθελον

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ ὑποθετικοῦ παρωχημ.

J'eusse	ἡθελον
tu eusses	ἡθελες
qu'il aût	ἡθελεν
nous eussions	ἡθέλομεν
vous eussiez	ἡθέλετε
ils eussent	ἡθελον

Prét. indéfini. Παρωχ. ἀδρ.

J'ai condu-it	ἔχω ωδηγημένον
tu as condu-it	ώδηγησας
il a condu-it	ώδηγησε
nous avons condu-it	—σαμεν
vous avez condu-it	—σατε
ils ont condu-it	ώδηγησαν

Plus-que-parfait. Τπερσυντ.

J'avais condu-it	εἶχον ωδηγημέ-
tu avais condu-it	η εἶχον
il avait condu-it	εἶχες
nous avions condu-it	εἶχομεν
vous aviez condu-it	εἶχετε
ils avaient condu-it	εἶχον

Futur anté. Μέλλων πρότερ.	quand j'aurai condu-it (ἀφοῦ) όδη-
— tu auras condu-it	-γήσῃς
— il aura condu-it	-γήσῃ.
— nous aurons conduit	-γήσωμεν
— vous aurez conduit	-γήσητε
— ils auront conduit	-γήσωσι.

Conditionnel passé.

Τύποθετικὸς παρωχημένος.

J'aurais condu-it	ἡθελον
tu aurais condu-it	ἡθελες
il aurait condu-it	ἡθελεν
nous aurions conduit	—ομεν
vous auriez conduit	—ετε
ils auraient condu-it	ἡθελον

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

condu-is	όδηγες ἢ ὁδηγήσου
qu'il condu-ise	ἄς ὁδηγῇ ἢ ἄς ὁδηγήσῃ.
condu-isons	όδηγῶμεν ἢ ὁδηγήσωμεν
condu-isiez	όδηγετε ἢ ὁδηγήσατε
qu'ils condu-isent	ἄς ὁδηγῶσιν ἢ ἄς ὁδηγήσασιν.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ἢ μέλλων.

que je condu-is	(ῶστε) γὰρ ὁδηγῶ ἢ νὰ ὁδηγήσω
que tu condu-is	— ὁδηγῆς ἢ νὰ ὁδηγήσῃς
qu'il condu-is	— ὁδηγῇ ἢ γὰρ ὁδηγήσῃ
que nous condu-isions	(ῶστε) νὰ ὁδηγῶμεν ἢ νὰ ὁδηγήσωμεν
que vous condu-isiez	— ὁδηγῆτε ἢ ὁδηγήσητε
qu'ils condu-isent	— ὁδηγῶσιν ἢ γὰρ ὁδηγήσασι

Imparfait. Παρατατικός.

que je condu-isisse	(ῶστε) γὰρ ὀδήγουν
que tu condu-isisses	— ὀδήγεις
qu'il condu-isit	— ὀδηγεῖ
que nous condu-isissions	(ῶστε) νὰ ὀδηγῶμεν
que vous condu-isissiez	— ὀδηγεῖτε
qu'ils condu-isissent	— ὀδηγούν.

Passé. Παραφρατικός.

que jaie	(ῶστε) νὰ ὀδηγήσω
que tu aies	{ cond-uit — ὀδήγησας
qu'il ait	— ὀδηγήσε
que nous ayons	{ cond-uit — (ῶστε) νὰ ὀδηγήσαμεν
que vous ayez	— ὀδηγήσατε
qu'ils aient	— ὀδηγήσαν.

Plus-que-parfait. Υπερσυντελεκός.

que j'eusse	(ῶστε) νὰ εἴχον
que tu eusses	{ cond-uit — εἴχεις } ὁδηγήσει.
qu'il eût	— εἴχειν }
que nous eussions	{ cond-uit — (ῶστε) νὰ εἴχομεν } ὁδηγήσται.
que vous eussiez	— εἴχετε
qu'ils eussent	— εἴχον }

OBTATIF. ΕΥΚΤΙΚΗ.

Présent et futur. Ἐνεστῶς καὶ μέλλων.

Dieu veuille que je cond-uise εἴθε νὰ ὁδηγήσω
— — que tu cond-uises κτλ. — ὁδηγήσῃς κτλ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

Cond-uire ὁδηγεῖν ή ὁδηγήσειν, (νὰ ὁδηγῇ ή νὰ ὁδηγήσῃ τις).

Passé. Παρωχημένος.

Avoir cond-uit νὰ ἔχῃ τις ὀδηγημένον ή νὰ ὀδηγήσεται τις.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

Cond-uistant ὁδηγῶν, ὁδηγοῦσα, ὁδηγοῦν.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant cond-uit ὁδηγήσας, ὁδηγήσασα, ὁδηγήσαν.

Participe passif. Με:ογή παθητική.

Cond-uit, cond-uite ὀδηγημένος, ὀδηγημένη, ὀδηγημένον.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ δ. τύπου τῆς δ. συζυγίας.

Οἱ ἀνωτέρω τύποις ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς εἰς πάντα τὰ ἔχοντα πρὸ τῆς uire τὸ σύμφωνον δὴ οὖν, prod-uire παράγω, trad-uire μεταφράζω, introd-uire εἰσάγω κτλ. ὅμοιας instru-ire διδάσκω (ἐκπαιδεύω), détru-ire καταστρέψω, constr-uire κτίζω (οἰκοδομῶ).

ΣΗΜ. Σχηματίζουσι δὲ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν εἰς isons, ὅχι μόνον τὰ ἐκ τῶν duire καὶ struire σύνθετα ἄλλα καὶ πάντα τὰ εἰς ire παραλήγοντα προσηγουμένου ἀπλοῦ συμφώνου ή φωνήνετος οὖν, luire λάμπειν, luisons λάμπομεν· lire ἀναγινώσκειν, lissons ἀναγινώσκομεν· dire λέγειν, disons λέγομεν· suffire suffissons ἐπαρκοῦμεν κτλ. ἔξαιροῦνται τὰ ἔτῆς.

Rire (γελᾶν) πληθυντ. rions· maudire καταρῶμαι, maudissons καταρώμεθα (όπερ λαμβάνει δύο ss), bruire θορυβῶ (κροτῶ), τὸ όποιον, καὶ τοι μὴ ἔχοντα ἄλλον γρόνον ἐκτὸς τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ il bruyaît, ils bruyaient· διεκνύει ὅτι ὁ πληθυντικὸς τοῦ ἐνεστῶτος ητο bruyons κτλ., δὲν πρέπει ἔδω νὰ συμπεριλάβωμεν τὸ écrire καὶ τὰ ἐκ τούτου σύνθετα ὡς μὴ ἔχοντα ἀπλοῦ σύμφωνον ή φωνήν πρὸ τῆς ire καταλήξεως, τοῦ ὁποίου δὲ πληθυντικὸς τοῦ ἐνεστῶτος εἶναι nous écrivons γράψομεν, τὸ δὲ frirē ἔχει πληθυντικόν.

Tὸ traire καὶ τὸ ἐκ τούτου σύνθετα ἔχουσι πληθ. yons· οἶν, extraire (ξέλκειν ἔξιρειν, πληθυντ. extrayons· abstraire, τοῦ ὅποιου εὔχρηστοι εἰναι οἱ σύνθετοι χρόνοι.

Ἐν γένει ὁ ἐνεστῶς τῆς ὄριστικῆς σχηματίζεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου ἀφαιρεθείσης τῆς re καταλήξεως καὶ προσλαμβανομένου τοῦ s· oīn, rompt-re ῥύγνυμι (je romps, tu romps, il rompt, nous rompons κτλ.) ἔξιροῦνται τὰ εἰς indre, ἵσε τὸν τύπον τοῦτον.

Ἐκ τῶν ληγόντων, εἰς dre, μὴ προηγουμένου in, ἐν μόνον εἰναι ὄμαλὸν τὸ perdre, τὸ ὄποιον φυλάττει τὸ ληκτικὸν d ὡς χαρακτῆρα εἰς ὅλον τὸν σχῆματισμὸν τοῦ ῥήματος. τὰ δὲ ἔξης, moudre ἀλγίθω (ἀλέθω) coudre, ῥάπτω, εἰναι ἀνώμαλα· φυλάττουσι δὲ τὸ ληκτικὸν d εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς καὶ εἰς ὅλον τὸν μέλλοντα καὶ τὸν conditionel οἶν je mouds, tu mouds, il moud· je couds, tu couds, il coud. je mondrai-je coudrai κτλ.

Τὰ δὲ ἐκ τοῦ soudre ὡς résoudre λύω dissoudre διαλύω, absoudre ἀπολύω ἀποβάλλουσι καθ' ὀλοκληρίαν τὸ d καθ' ὅλον τὸν ἐνεστῶτα καὶ τοὺς λοιποὺς χρόνους, ἔκδις τοῦ μέλλοντος καὶ conditionnel οἶν je résous, tu résous, il résout, nous résolvons κτλ. ὁ μέλλων je résoudrai condit. je résoudrais κτλ.

Τὸ ῥῆμα vaincre εἰναι τὸ μόνον μεταξὺ τῶν ῥημάτων τῆς Δ' συζυγίας τὸ ὄποιον δὲν ἔχει οὔτε d οὔτε t εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, ἀλλὰ μόνον τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ c ἀφαιρεθείσης τῆς re καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου, ὡς je vainces (νικῶ) tu vainces il vainc, nous vainquons κτλ.

*Des verbes, réfléchis ou pronominaux. Περὶ τῶν μέσων
ἢ ἀντωνυμιακῶν ῥήματων.*

§. 60. Τὰ ἐνεργητικὰ καὶ οὐδέτερα ῥήματα σχηματίζονται ἐν γένει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λαμβάνοντα δηλαδὴ ὡς βοηθητικὸν τὸ avoir οἶν je repose ἡσυχάζω ἀναπαύομαι j'ai reposé ἡσυχασσα, j'ai dormi ὑπνωσα, j'ai νέκυ ἔζησα κτλ.

Τὰ μέτα ῥήματα ἐκφράζουσιν ἐνέργειαν ἔξειχομένην ἐκ τοῦ ὑποκειμένου τῆς προτάσεως (τοῦ ῥήματος) καὶ μεταβαίνουσαν εἰς αὐτὸν τὸ ὑποκειμενον ἐκ τούτου ἔπειται ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην, πρὸς σχηματισμὸν αὐτῶν, δύω ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τὴν μὲν ὡς ὑποκειμενον, τὴν δὲ ὡς ἀντικείμενον οἶν ἐγείρομαι, γαλλιστὶ πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ ἐγώ ἐγείρω ἐμὲ (ἐμαυτὸν), je me lève· εἰς τοιαύτην περιστασιν αἱ δύο ἀντωνυμίαι συνέπονται.

Διαμβάνουσι τὰ μέσα ῥήματα ὡς βοηθητικὸν τὸ ûtre πρὸς σχηματισμὸν τῶν π αρωγχημένων χρόνων, δηλ. τῶν συνθέτων.

*Verbe réfléchi de la première conjugaison, se lever. 'Pūpa
μέσορ τῆς α'. συνυγιας ἐγείρεσθαι.*

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent, Ένεστώς.	
Je me lèv-e (*)	ἐγείρομαι
tu te lèv-es	(ἐγείρη) ἐγείρεσαι
il se lèv-e	ἐγείρεται.
nous nous lev-ons	ἐγειρόμεθα
vous vous lev-ez	ἐγείρεσθε
ils se lèv-ent	ἐγείρονται.

Imparfait, Παραταπική.

Je me lev-ais	ἡγειρόμην
tu te lev-ais	ἡγείρου (ἡγείρεσθα)
il se lev-ait	ἡγείρετο.
nous nous lev-ions	ἡγειρόμεθα
vous vous lev-iez	ἡγείρεσθε
ils se lev-aient	ἡγείροντο.

Prétérit défini, Παρωχημ. ὀρισμένος.

Je me lev-ai	ἡγέρθην	τότε.
tu te lev-as	ἡγέρθης	
il se lev-a	ἡγέρθη	
nous nous lev-âmes	ἡγέρθημεν	τότε.
vous vous lev-âtes	ἡγέρθητε	
ils se lev-èrent	ἡγέρθησαν	

Prétérit indéfini, Παρωχημ. ἀδριστος.

Je me suis	lev-é	ἐγήγερμαι	ἡ ἡγέρθην	ἀδριστως.
tu t'es		ἡγέρθης	ἡγέρθης	
il s'est		ἡγέρθη	ἡγέρθη	
nous nous sommes	lev-és (**)	ἡγέρθημεν	ἡγέρθητε	ἀδριστως.
vous vous êtes		ἡγέρθητε	ἡγέρθητε	
ils se sont		ἡγέρθησαν	ἡγέρθησαν	

(*) "Ιδε περὶ τοῦ τόνου (τῆς βαρελας) τὰς παρατηρήσεις τῆς d. συζ.

(**) Η παθητικὴ μετοχὴ ἔχουσα φοηθητικὸν τὸ ἔτε συμφωνεῖ κατὰ γένος ἢ ἀριθμ. μὲ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὅποῖον προσδιερίζει.

Passé antérieur. Ηπερχημένος πρότερος.

Je me fus	{ lev-é	ήγερθην	{ πρότερον.
tu te fus		ήγερθης	
il se fut		ήγερθη	
nous nous fûmes		ήγερθημεν	
vous vous fûtes		ήγερθητε	
ils se furent		ήγερθησαν	

Plus-que-parfait. Υπερσυντελικός.

Je m'étais	{ lev-é	εἴχον	{ ἐγερθῆ πρὸ πολλοῦ
tu t'étais		εἴχες	
il s'était		εἴχεν	
nous nous étions		εἴχομεν	
vous vous étiez		εἴχετε	
ils s'étaient		εἴχον	

Futur. Μέλλων.

Je me lèv-erai	{ lev-é	ἐγερθήσομαι ἢ θέλω	{ ἐγερθῆ.
tu te lèv-eras		θέλεις	
il se lèv-era		θέλει	
nous nous lèv-erons		θέλομεν	
vous vous lèv-erez		θέλετε	
ils se lèv-eront		θέλουσιν	

Futur antérieur. Μέλλων πρότερος.

Quand je me serai	{ lev-é	δταν ἐγερθῶ	{ ἐγερθῆ.
tu te seras		ἐγερθῆς	
il se sera		ἐγερθῆ.	
nous nous serons		ἐγερθῶμεν	
vous vous serez		ἐγερθῆτε	
ils se seront		ἐγερθῶσιν	

Conditionnel présent. Υποθετ. ἐνεστώς.

Je me lèv-erais	{ lev-é	θὰ ἡγειρόμην ἢ θέλον	{ ἐγερθῆ τώρα.
tu te lèv-erais		— ἡγειρέσο	
il se lèv-erait		— ἡγειρέσο	
nous nous lèv-erions		θὰ ἡγειρόμεθα ἢ θέλομεν	
vous vous lèv-eriez		— ἡγειρέσθε	
ils se lèv-eraient		— ἡγειρόντο	

Conditionnel passé. Υποθετ. παρφά.

Je me serais	{ lev-é	θέλον	{ ἐγερθῆ τότε.
tu te serais		θέλεις	
il se serait		θέλειν	

nous nous serions	lev-és	ζήθελομεν	έγερθη τότε.
vous vous seriez		ζήθελετε	
ils se seraient		ζήθελον	

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ ὑποθετ. παρωχγιάς.

Je me fusse	lev-ē	ζήθελον	έγερθη τότε.
tu te fusse		ζήθελες	
il se fût		ζήθελεν	

nous nous fussions	lev-és	ζήθελομεν	έγερθη τότε.
vous vous fussiez		ζήθελετε	
ils se fussent		ζήθελον	

IMPÉRATIF. ΙΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

lèv-e toi	έγείρου ή ἐγέρθητι.
qu'il se lèv-e	ἄς; ἐγέρθη
lev-ons-nous	ἄς ἐγερθῶμεν
lev-ez-vous	ἐγέρθητε
qu'ils se lèv-ent	ἄς ἐγερθῶστε.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

que je me lèv-e	(ῶστε νὰ ἐγείρωμαι η νὰ ἐγερθῶ)
que tu te lèv-es	— ἐγείρησαι η νὰ ἐγερθῆς
qu'il se lèv-e	— ἐγείρηται η νὰ ἐγερθῇ
que nous nous lev-ions	(ῶστε) νὰ ἐγειρώμεθα η νὰ ἐγερθῶμεν
que vous vous lev-iez	ἐγείρησθε η νὰ ἐγερθῆτε
qu'ils se lèv-ent	ἐγείρωνται η νὰ ἐγερθῶστε.

Imparfait. Παρατατικός.

que je me lev-as	(ῶστε) νὰ ἡγειρόμην,
que tu te lev-as	— ἡγείρεσο,
qu'il se lev-ât	— ἡγείρεστο.
que nous nous lev-assions	(ῶστε) νὰ ἡγειρόμεθα
que vous vous lev-assiez	— ἡγείρεσθε.
qu'ils se lev-assent	— ἡγείροντο.

Passé. Παρωχημένος.

que je me sois	lev-é	(ῶστε) νὰ ἡγέρθη,
que tu te sois		— ἡγέρθης
qu'il se soit		— ἡγέρθη.

que nous nous soyons	{ lev és	(ώστε) νὰ ἡγέρθημεν
que vous vous soyez		— ἡγέρθητε
qu'ils se soient		— ἡγέρθησαν.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντελικός.

que je me fusse	{ lev é	(ώστε) νὰ εἴχον	{ ἐγερθῆ
que tu te fusses		— εἴχες	
qu'il se fût		— εἴχεν	

que nous nous fussions	{ lev-és	(ώστε) νὰ εἴχομεν	{ ἐγερθῆ
que vous vous fussiez		— εἴχετε	
qu'ils se fussent		— εἴχον	

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Se lev-er ἐγείρεσθαι ή, νὰ ἐγείρηται τις, η νὰ ἐγερθῇ τις.

Passé. Παριφχυμένος.

S'être lev-é ἐγερθῆναι (νὰ ἡγέρθῃ τις).

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Se lev-ant ἐγειρόμενος, ἐγειρούμενη, ἐγειρόμενον.

Passé. Παριφχυμένος.

S'étant lev-é ἐγερθεὶς, ἐγερθεῖσα, ἐγερθέν.

Participe de forme passive. Τύπος παθιτ. μετοχής.

Levé, lev-ée ἐγειρόμενος, ἐγειρούμενη, ἐγειρόμενον.

Verbe réfléchi conjugué négativement. Ρῆμα μέσορ ἀρνητικῶς σχηματιζόμενον ne pas se rappeler.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Je ne me rappell-e pas	δὲν ἐνθυμοῦμαι
tu ne te rappell-es pas	δὲν ἐνθυμεῖσαι
il ne se rappell-e pas	δὲν ἐνθυμεῖται
nous ne nous rappel-ons pas	δὲν ἐνθυμούμεθα
vous ne vous rappel-ez pas	δὲν ἐνθυμεῖσθε
ils ne se rappell-ent pas	δὲν ἐνθυμοῦνται.

Imparfait. Παρατητικός.

Je ne me rappel-ais pas	δὲν ἐνεθυμούμην.
tu ne te rappel-ais pas	δὲν ἐνεθυμεῖσα
il ne se rappel-ait pas	δὲν ἐνεθυμεῖτο

nous ne nous rappel-ions pas	δέν ἐνεθυμούμεθα
vous ne vous rappeliez pas	δέν ἐνεθυμεῖσθε
ils ne se rappel-aient pas	δέν ἐνεθυμοῦντο.

Préterit défini. Παρωχημ. ὡρισμένος.

Je ne me rappel-ai pas	δέν ἐνεθυμάγθην
tu ne te rappel-as pas	δέν ἐνεθυμάγθης
il ne se rappel-a pas	δέν ἐνεθυμάγθη
nous ne nous rappel-âmes pas	δέν ἐνεθυμάγθημεν
vous ne vous rappel-âtes pas	δέν ἐνεθυμάγθητε
ils ne se rappel-èrent pas	δέν ἐνεθυμάγθησαν

Préterit indéfini. Παρωχημ. ἀριστως.

Je ne me suis pas	δέν ἐνεθυμάγθην
tu ne t'es pas	δέν ἐνεθυμάγθης
il ne s'est pas	δέν ἐνεθυμάγθη
nous ne nous sommes pas	δέν ἐνεθυμάγθημεν
vous ne vous êtes pas	δέν ἐνεθυμάγθητε
ils ne se sont pas	δέν ἐνεθυμάγθησαν

Prédérit antérieur. Παρωχημ. πρίτερος.

Je ne me fus pas	δέν ἐνεθυμάγθην
tu ne te fus pas	δέν ἐνεθυμάγθης
il ne se fut pas	δέν ἐνεθυμάγθη
nous ne nous fûmes pas	δέν γ ἐνεθυμάγθημεν
vous ne vous fûtes pas	δέν γ ἐνεθυμάγθητε
ils ne se furent pas	δέν γ ἐνεθυμάγθησαν

Plus que parfait. Υπερσυντελικός

Je ne m'étais pas	δέν εἶχον.
tu ne t'étais pas	δέν εἶχες
il ne s'était pas	δέν εἶχεν
nous ne nous étions pas	δέν εἶχομεν
vous ne vous étiez pas	δέν εἶχετε
ils ne s'étaient pas	δέν εἶχον

Futur. Μέλλων.

Je ne me rappell-erai pas	διν θὰ ἐνθυμηθῶ
tu ne te rappell-eras pas	δέν θὰ ἐνθυμηθῆς
il ne se rappell-era pas	δέν θὰ ἐνθυμηθῇ

(*) Έὰν τὸ ὄποκείρενον τῆς πριτέσεως εἶναι θηλυκὸν ἢ παρθετικὴ μέτοχη συμβανεῖ, κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ αὐτῷ, ως elle s'est rappelée, καὶ πληθ., elles se sont rappelées.

nous ne nous rappell-erons pas δὲν θὰ ἐνθυμηθῶμεν
 vous ne vous rappell-erez pas δὲν θὰ ἐνθυμηθῆτε
 ils ne se rappell-eront pas δὲν θὰ ἐνθυμηθῶσι.

Futur passé. Μέλλων ώρισμένος.

Quand je ne me serai pas	rappel-é	(ὅταν) δὲν ἐνθυμηθῶ
tu ne te seras pas		(ἀφοῦ) δὲν ἐνθυμηθῆς
il ne se sera pas		— δὲν ἐνθυμηθῇ
nous ne nous serons pas	rappel-és	(ὅταν) δὲν ἐνθυμηθῶμεν
vous ne vous serez pas		— δὲν ἐνθυμηθῆτε
ils ne se seront pas		— δὲν ἐνθυμηθῶσι

Conditionnel présent. Ὑποθετικὸν ἐνεστάς.

Je ne me rappell-erais pas	δὲν θὰ ἐνθυμούμην
tu ne te rappell-erais pas	δὲν ηθελον
il ne se rappell-erait pas	δὲν ηθελες { ἐνθυμηθῇ τώρα.
nous ne nous rappell-erions pas	δὲν ηθέλομεν
vous ne vous rappell-eriez pas	δὲν ηθέλετε { ἐνθυμηθῇ τώρα.
ils ne se rappell-eraient pas	δὲν ηθελον

Conditionnel passé. Ὑποθετικὸς παρωχημένος.

Je ne me serais pas	rappel-é	δὲν ηθελον	{ ἐνθυμηθῇ τότε,
tu ne te serais pas		δὲν ηθελες	
il ne se serait pas		δὲν ηθελεν	
nous ne nous serions pas	rappel-és	δὲν ηθέλομεν	{ ἐνθυμηθῇ τότε,
vous ne vous seriez pas		δὲν ηθέλετε	
ils ne se seraient pas		δὲν ηθελον	

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ ὑποθετικοῦ παρωχημ.

Je ne me fusse pas	rappel-é	δὲν ηθελον	{ ἐνθυμηθῇ τότε,
tu ne te fusses pas		δὲν ηθελες	
il ne se fût pas		δὲν ηθελεν	
nous ne nous fussions pas	rappel-és	δὲν ηθέλομεν	{ ἐνθυμηθῇ τότε,
vous ne vous fussiez pas		δὲν ηθέλετε	
ils ne se fussent pas		δὲν ηθελον	

IMPÉRATIF, ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστάς ή μέλλων.

Ne te rappell-e pas	μὴ ἐνθυμεῖν ή μὴ ἐνθυμηθῆς
qu'il se rappell-e pas	ἢ; μὴ ἐνθυμηται ἢ οὐ μὴ (ἐνθυμηθῇ)

ne nous rappel-ons pas μὴ ἐνθυμῷμεθα (ἐνθυμηθῶτεν)
 ne vous rappel-ez pas μὴ ἐνθυμεῖσθε (ἐνθυμηθῆτε)
 qu'ils ne se rappell-ent pas οὐ μὴ ἐνθυμῶνται (ἐνθυμηθῶσι).

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

que je ne me rappell-e pas	(ῶστε) νὰ μὴ ἐνθυμῶμαι η̄
	— ἐνθυμηθῶ
que tu ne te rappell-es pas	— ἐνθυμηθῆς
qu'il ne se rappell-e pas	— ἐνθυμηθῆ.
que nous ne nous rappel-ions pas	(ῶστε) νὰ μὴ ἐνθυμῷμεθα η̄
	— ἐνθυμηθῶμεν
que vous ne vous aappel iez pas	— ἐνθυμηθῆτε
qu'ils ne se rappell-ent pas	— ἐνθυμηθῶσι.

Imparfait. Παρατητικός.

que je ne me rappel-assee pas	(ῶστε) νὰ μὴ ἐνθυμούμαγν
que tu ne te rappel-assee pas	— ἐνθυμεῖσο
qu'il ne se rappel-āt pas	— ἐνθυμεῖτο.
que nous ne nous rappel-assions pas	(ῶστε) νὰ μὴ ἐνθυμούμεθα
que vous ne vous rappel-assiez pas	— ἐνθυμεῖσθε
qu'ils ne se rappel-assent pas	— ἐνθυμῶντο.

Passé. Παρωχγιμένος.

que j'e ne me sois pas	(ῶστε) νὰ μὴ ἐνεθυμήθην
que tu ne te sois pas	— ἐνεθυμήθης
qu'il ne se soit pas	— ἐνεθυμήθη
que nous ne nous soyons pas	(ῶστε) νὰ μὴ ἐνθυμηθημεν
que vous ne vous soyez pas	— ἐνθυμηθητε
qu'ils ne se soient pas	— ἐνθυμηθησαν.

Plus-que-parfait. Τπερσυντελικός.

que je ne me fusse pas	(ῶστε) νὰ μὴ εἴχον
que tu ne te fusses pas	— εἴχες
qu'il ne se fût pas	— εἴχεν
que nous ne fussions pas	(ῶστε) νὰ μὴ εἴχομεν
que vous ne fussiez pas	— εἴχετε
qu'ils ne fussent pas	— εἴχον

INFINITIF. ΑΙΓΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Se rappel er ἐνθυμεῖσθαι η̄ νὰ ἐνθυμῆται τις.

Passé. Παρωχημένος.

S'être rappel-é νὰ ἐνεθυμήθῃ τις.

PARTICIPE METOXH.

Présent. Ἐνεστώς.

Se rappel-ant ἐνθυμούμενος, ἐνθυμουμένη, ἐνθυμούμενον.

Passé. Παρωχημένος.

S'étant rappel-é ἐνθυμηθείς, ἐνθυμηθεῖσα, ἐνθυμηθέγ.

Participe passif. Μετοχὴ παθητική.

Rappel-é, rappel-ée ἐντεθυμημένος, ἐντεθυμημένη, -μημένον.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀντωνυμιῶν ὡς ὑποκειμένων καὶ ἀντικειμένων τῆς προτάσεως καὶ τῶν πλαγίων συντακτικῶν μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων.

Ἐάν τὸ ῥῆμα ήναι ἐνεργητικὸν καὶ ἐκφράζῃ συγχρόνως δι' ἀντωνυμίας τριτοπροσώπου τὸ ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὅποιού μεταβαίνει η̄ ἐνέργεια, οἷον, ἔγώ τὸ δίδω· γαλλιστὶ ἐκφράζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, je le donne α'. δηλαδὴ, τίθεται η̄ ἀντωνυμία ὡς ὑποκείμενον, δ'. η̄ ἀντωνυμία le ὡς ἀντικείμενον, καθὼς καὶ εἰς τὸν συνθέτους χρόνους, je l'ai donné τὸ ἔδωκα, δηλ. ἔγώ τὸ ἔχω δεδομένον ἔὰν συνοδεύηται μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων η̄ ἐκφραστὶς αὕτη, αἱ δύο ἀντωνυμίαι χωρίζονται διὰ τοῦ πρώτου ἀρνητ. μορίου νε, καὶ μετὰ τὴν δ'. ἀντωνυμίαν, η̄τις εἶναι τὸ ἀντικείμενον, τίθεται τὸ ῥῆμα καὶ τελευταῖον τὸ δ'. ἀρνητικὸν μόριον pas, ἔὰν ὁ χρόνος τοῦ ῥήματος ήναι ἀπλοῦς, δηλ. ἄνευ τοῦ βοηθητικοῦ οἷον, δὲν τὸ δίδω je ne le donne pas κτλ. ἔὰν δὲ ὁ χρόνος ήναι σύνθετος, αἱ δύο ἀντωνυμίαι χωρίζονται ωσαύτως διὰ τοῦ ἀρνητικοῦ νε, καὶ μετὰ τὴν τελευταῖν τίθεται πρῶτον τὸ βοηθητικὸν, ἔπειτα τὸ δ'. ἀρνητικὸν μόριον καὶ τελευταῖον η̄ πληθητικὴ μετοχὴ οἷον, δὲν τὸ ἔδωκα je ne l'ai pas donné, tu ne l'as pas donné κτλ. η̄ προστακτικὴ, ἔπειδη εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πράσιπον δὲν δέχεται ἀντωνυμίαν ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, τίθεται πρῶτον τὸ ἀρνητικ. μόριον ne, ἔπειτα η̄ δευτέρως ἀντωνυμία (τὸ ἀντικείμενον), μετὰ ταύτην τὸ ῥῆμα καὶ τελευταῖον τὸ δ'. ἀρνητικὸν μόριον οἷον, μὴ τὸ δώσῃς ne le donne pas· εἰς τὸ ἀπαρέμφατον προηγουνται τὰ δύο ἀρνητικὰ μετὰ ταῦτα η̄ ἀντωνυμία (τὸ ἀντικείμενον) καὶ τελευταῖον τὸ ῥῆμα οἷον, ne pas le donner η̄ ne le donner (τὸ πρῶτον συνγέθετορον) η̄ μετοχὴ τίθεται πρὸ τοῦ τελευταῖου ἀρνητικοῦ μορίου, μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν οἷον, ne le donnant pas, μὴ δίδων αὐτῇ η̄ εύγετος, ne l'ayant pas donné, μὴ δῶς τοῦτο.

Ἐάν προστεθῇ εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ ἀλλή ἀντωνυμία προσωπικὴ παριστᾶσα τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὅποιον δίδεται τὸ περὶ οὐ ὁ λόγος; ἀντικείμενον, οἶνον, δὲν τὸ δίδω εἰς αὐτὸν (καὶ κοινότερον) δένται τοῦ τὸ δίδω (ἔλλην. δὲ, οὐ δίδωμι αὐτῷ τοῦτο), γαλλιστὶ ἐκφράζεται je ne le lui donne pas, εἰς τοιαύτην περιστασιν προηγεῖται α'. ἡ ἀντωνυμία, ἥτις εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, δεύτερον τὸ α'. ἀρνητικὸν μόριον πε, τοίτον ἡ ἀντωνυμία ἥτις εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς προτάσεως μετὰ τοῦτα ἡ ἀντωνυμία ἡ ἐμφανίνουσα τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὅποιον δίδεται τὸ πρᾶγμα (ἡ καλουμένη πλαγία συντακτική) ἔπειτα τὸ φῆμα καὶ τελευταῖον τὸ δ'. ἀρνητικὸν μόριον pas* οἷον je ne le lui donne pas, tu ne le lui donnes pas κτλ. ἐάν δὲ ὁ χρόνος ἦναι: σύνθετος μετὰ τὴν πλαγίαν συντακτικὴν Ιοί, τίθεται τὸ βοηθητικὸν, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν καὶ τελευταῖον ἡ παθητικὴ μετοχή* οἷον, je ne le lui ai pas donné.

ΣΗΜ. Εἰς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα, ἡ αἰτιατικὴ le (τὸ) λέγεται régime direct εὐθεῖα συντακτικὴ, ὡς δεχομένη καὶ εὐθεῖαν τὴν ὑπὸ τοῦ φῆματος ἐκφράζομένην ἐνέργειαν, ἡ δὲ lui αὐτῷ (ἢ εἰς αὐτὸν) εἶναι κυρίως δοτικὴ καὶ καλεῖται πλαγία συντακτικὴ, régime indirect (ἴδε συντακτ.)^{*} διάκις λοιπὸν συμπέσῃ εὐθεῖα συνάματα καὶ πλαγία συντακτικὴ εἰς τὸ αὐτὸ φῆμα, ἡ αἰτιατικὴ προηγεῖται τῆς δοτικῆς διτην αὕτη εἶναι τρίτου προσώπου ὡς εἰδομεν εἰς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα je ne le lui donne pas ἡ je ne le lui ai pas donné. 'Ἐάν δὲ ἡ πλαγία συντακτικὴ ἦναι πρώτου ἡ δευτέρου προσώπου, τότε προηγεῖται αὕτη τῆς εὐθείας συντακτικῆς* οἷον, je ne te le donne pas δὲν σοι τὸ δίδω, il ne me le donne pas δὲν μοι τὸ δίδει· ὅπου τὸ τε καὶ me (σοι ἢ μοι) εἶναι πλάγιαι συντακτικαὶ προηγούμεναι τῆς εὐθείας συντακτικῆς le (τοῦτο, αὐτὸ), ἐκθέτομεν τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα καθ' ὅλους τοὺς συνδυασμοὺς τῶν τριῶν προσώπων πρὸς πλειοτέραν ἀσκησιν τῶν νέων κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν μορίων καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν, αἵτινες παρέχουσιν οὐχὶ μικρὰν δύσκολιαν εἰς τὴν ἐκφραστιν ἔνεκα τῆς ποικιλίας καὶ τῆς θέσεως τῶν μορίων τούτων^{*} περιοριζόμεθα δὲ εἰς ἕνα μόνον χρόνον ἀπλοῦν καὶ ἔτερον σύνθετον.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστάς.

Je ne te le donne pas	δὲν σοι τὸ δίδω
tu ne me le donnes pas	δὲν μοι τὸ δίδεις
je ne le lui donne pas	δὲν τὸ δίδω εἰς αὐτὸν(*)
il ne me le donne pas	δὲν μοι τὸ δίδει
tu ne le lui donnes pas	δὲν τὸ δίδεις εἰς αὐτὸν
il ne te le donne pas	δὲν σοι τὸ δίδει.

(*) Je ne lui donne pas, τὸ lui δύνεται νὰ ἀναφέρηται καὶ εἰς θηλυκὸν πρόσωπον· διότι ὡς δοτικὴ ἔχει τὸν αὐτὸν τύπον καὶ εἰς τὸ θηλυκόν, ἀ elle ναὶ Ιοί· ἵστις ἀντωνυμία προσωπικὴ σιλις 119, καὶ τότε ἡ φράσις

nous ne vous le donnons pas
vous ne nous le donnez pas
nous ne le leur donnons pas
ils ne nous le donnent pas
vous ne le leur donnez pas
ils ne vous le donnent pas

δὲν σᾶς τὸ δίδομεν (*)
δὲν μᾶς τὸ δίδεται
δὲν τοῖς τὸ δίδομεν
δὲν μᾶς τὸ δίδουσι
δὲν τοῖς τὸ δίδεται
δὲν σᾶς τὸ δίδουσι.

Passé indéfini. Παρωγκ. ἀρριστος.

Je ne te l'ai
tu ne me l'as
je ne le lui ai
il ne me l'a
tu ne le lui as
il ne te l'a

} pas donné { δὲν σοὶ τὸ ἔδωσα
δὲν μοὶ τὸ ἔδωσας
δέν τὸ ἔδωσα αὐτῷ
δὲν μοὶ τὸ ἔδωσε
δέν τὸ ἔδωσας αὐτῷ
δὲν σοὶ τὸ ἔδωσε.

nous ne vous l'avons
vous ne nous l'avez
nous ne le leur avons
ils ne nous l'ont
vous ne le leur avez
ils ne vous l'ont

} pas donné { δὲν σᾶς τὸ ἔδωσαμεν
δὲν μᾶς τὸ ἔδωσατε
δὲν τὸ ἔδωσαμεν αὐτοῖς
δὲν μᾶς τὸ ἔδωσαν
δὲν τὸ ἔδωσατε εἰς αὐτοὺς
δὲν σᾶς τὸ ἔδωσαν.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεπτώς ή μέλλων.

Ne me le donne pas	μή μει (μὲ) τὸ ἔωσης
ne le lui donne pas	μή τὸ ἔωσης εἰς αὐτόν
qu'il ne me le donne pas	άς μή μοὶ τὸ δώσῃ
qu'il ne te le donne pas	άς μή σοὶ τὸ δώσῃ.
ne le donnons pas à vous (*)	άς μή σᾶς τὸ δώσωμεν
ne nous le donnez pas	μή μᾶς τὸ δώσετε
ne le leur donnons pas	άς μή τοῖς τὸ δώσωμεν
qu'ils ne nous le donnent pas	άς μή μᾶς τὸ δώσωστε
ne le leur donnez pas	μή τοῖς τὸ δώσητε
qu'ils ne vous le donnent pas	άς μή σᾶς τὸ δώσωσι.

Ἐξηγεῖται: δὲν τὸ δίδω εἰς αὐτήν εἰς δὲ τὴν κοινὴν γλῶσσαν μεταχειρίζομενά
ἀντὶ τῆς Ἑλληνικῆς δοτικῆς τῷ ή αὐτῷ τὴν γενικὴν τοῦ, λέγοντες δὲν τοῦ τὸ
δίδω, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ γένους δὲν τῆς τὸ δίδω.

(*) Η αἰτ. ἡμᾶς ἢ μᾶς, ἐπειδὴ εἰς τὴν καθομιλουμένην χυδαῖην διέχει
θέσιν δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ ἡμενί, καθὼς ἢ ή, σᾶς, ἀντὶ τοῦ, εἰς σᾶς (ὑμῖν). διὰ τοῦτο
εἰς τὴν φράσιν nous ne vous le donnons pas δὲν σᾶς τὸ δίδομεν, τὸ σᾶς εἰ-
ναι δοτική καὶ οὐχί αἰτιατική, ἀντὶ τοῦ οὐ δίδομεν ὑμίν τοῦτο κτλ.

(**) Τοῦ α'. προσώπου τῆς προστακτικῆς μετὰ δοτικῆς εἶναι σπανίᾳ ή

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

que je ne te le donne pas	(ῶστε) γὰ μὴ σοὶ τὸ δάσω
que tu ne me le donnes pas	— μοὶ τὸ δάσης
que je ne le lui donne pas	— τὸ δάσω εἰς αὐτόν
qu'il ne me le donne pas	— μοὶ τὸ δάση
que tu ne le lui donnes pas	— τὸ δάσης αὐτῷ
qu'il ne te le donne pas	— σοὶ τὸ δάση
que nous ne vous le donnions pas	(ῶστε) γὰ μὴ σᾶς τὸ δάσωμεν
que vous ne nous le donniez pas	— μᾶς; τὸ δάσητε
que nous ne le leur donnions pas	— τοῖς τὸ δάσωμεν
qu'ils ne nous le donnent pas	— μᾶς; τὸ δάσωσι
que vous ne le leur donniez pas	— τοῖς; τὸ δάσητε
qu'ils ne vous le donnent pas	— σᾶς; τὸ δάσωσι.

Passé. Παρωχημένος.

que je ne te l'aie	pas donné	(ῶστε) γὰ μὴ σοὶ τὸ ἔδωσα
que tu ne me l'aies		— μοὶ τὸ ἔδωσες
que je ne le lui aie		— τὸ ἔδωσα αὐτῷ
qu'il ne me l'ait		— μοὶ τὸ ἔδωσε
que tu ne le lui aies		— τὸ ἔδωσες εἰς αὐτόν
qu'il ne te l'ait		— σοὶ τὸ ἔδωσε.
que nous ne vous l'ayons	pas donné	(ῶστε) γὰ μὴ σᾶς τὸ ἔδωσαμεν
que vous ne nous l'ayez		— μᾶς τὸ ἔδωσατε
que nous ne le leur ayons		— τοῖς τὸ ἔδωσαμεν
qu'ils ne nous l'aient		— μᾶς τὸ ἔδωσαν
que vous ne le leur ayez		— τοῖς τὸ ἔδωσετε
qu'ils ne vous l'aient		— σᾶς τὸ ἔδωσαν.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent ou futur. Ἐνεστώς ή μέλλων.

ne le lui donner pas	γὰ μὴ τὸ δάση τις εἰς αὐτόν
ή ne pas le lui donner	ή γὰ μὴ τοῦ τὸ δάση τις
ne me le donner pas	γὰ μὴ μοὶ τὸ δάση τις
ne te le donner pas	γὰ μὴ σοὶ δάση τις.

χρῆσις πρὸ πάντων μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων προτιμοτέρα εἶναι: ή θέραστας, gardons nous, ή abst enous nous de vous le donner. ή μᾶλλον nous nous garderons bien de vous dire.

Passé. Παρωχημένος.

ne le lui avoir pas donné — νὰ μὴ τοῦ τὸ ἔδωσέ τις.
 ne me l'avoir pas donné — νὰ μὴ μοὶ τὸ ἔδωσέ τις
 ne te l'avoir pas donné — νὰ μὴ σοὶ τὸ ἔδωσέ τις.

*Ομοίως καὶ διὰ τὸν πληθ. nous, vous καὶ leur κτλ.

PARTICIPE. METOXH.

Présent. *Ἐνεστώς.

ne me le donnant pas (*) μὴ δίδων τοῦτο εἰς ἐμὲ
 ne te le donnant pas μὴ δίδων τοῦτο εἰς σέ
 ne le lui donnant pas μὴ δίδων τοῦτο εἰς αὐτόν.

*Ο παθητικὸς τύπος τῆς μετοχῆς δὲν ἀπαγτᾶται ἄνευ τοῦ βοηθητικοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῶν μορίων τεύτων ne, pas, le, lui κτλ.

*Ρῆμα ἐρωτηματικὸν ἀρρητικὸν μετ' εὐθείας καὶ πλαγίᾳ
 συντακτικῆς pourquoi ne le lui révèle pas?

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. *Ἐνεστώς.

Pourquoi ne le lui révélé-je pas? (**) διατί δὲν τὸ ἀποκαλύπτω
 — ne le lui révèles-tu pas? — δὲν τὸ ἀποκαλύπτεις } εἶτα
 — ne le lui révèle-t-il pas? — δὲν τὸ ἀποκαλύπτει } εἶτα
 — ne le lui révérons-nous pas? — δὲν τὸ ἀποκαλύπτομεν } εἶτα
 — ne le lui révélez-vous pas? — δὲν τὸ ἀποκαλύπτετε } εἶτα
 — ne le lui révèlent ils pas — δὲν τὸ ἀποκαλύπτουσι } εἶτα

Imparfait. Παρατατικός.

Pourquoi ne le lui révélais tu pas κτλ. Διατί δὲν τὸ ἀπεκάλυπτον
 εἰς αὐτόν κτλ.

(*) Άντι τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ me, te, καὶ lui δύναται νὰ τεθῇ ὁ πληθ. τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων, nous, vous, leur.

(**) 'Η ἐρώτησις γίνεται, ὡς ἀλλαχοῦ εἴπομεν, ἐπιταττομένης τοῦ ῥήματος τῆς προσωπ. ἀντωνυμίας' καὶ ἐπειδὴ τὸ a'. πρὸς λίγες εἰς εἴσησθαι τοῦτο κατὰ τὴν ἐρώτησιν εἰς ἐκλειστὸν (ε formé) χάριν εὐφωνίας ἀλλ' εἰς τινα ῥήματα, πρὸ πάντων εἰς τὰ μονοσύλλαβα, η ἐρώτησις γίνεται διὰ τοῦ est-ce que, πρὸς ἀποφυγὴν κακοφωνίας' οἷον ἀντὶ νὰ εἴπωμεν prends je? rends-je? sors-je? pars-je λέγομεν est-ce que je prends? est-ce que je sors? est-ce que je pars? κτλ. Τὰ δὲ λήγοντα εἰς αἱ ἀισθητάζουσι κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους' οἷον, ai-je raison? ἔχω δίκαιον;

Passé défini. Παρφυγμ. δρισμένος.

Pourquoi ne le lui révélai-je pas? Διατί δὲν τὸ ἀπεκάλυψα
 — ne le lui révélas-tu pas? — δὲν τὸ ἀποκάλυψας
 — ne le lui révéla-t-il pas? (*) — δὲν τὸ ἀπεκάλυψεν }
 τότε

Passé indefini. Παρφυγμ. ἀδρίστος.

Pourquoi ne le lui ai-je pas révélé? Διατί δὲν τὸ ἀπεκάλυψα εἰς αὐτόν;
 — ne le lui as-tu pas — κτλ. — δὲν τὸ ἀπεκάλυψας — κτλ.
 ἀδρίστως

Passé antérieur. Παρφυγμ. πρότερος.

Pourquoi ne le lui eus-je pas révélé? κτλ. Διατί δὲν τὸ ἀπε-
 κάλυψα εἰς αὐτὸν πρότερον;

Plus-que-parfait. 'Υπερσυντελικός.

Pourquoi ne le lui avais-je pas révélé? Διατί δὲν τὸ εἶχον ἀπο-
 καλύψει εἰς αὐτόν;

Futur. Μέλλων.

Pourquoi ne le lui révélerai-je pas? Διατί νὰ μὴ τὸ ἀποκαλύψω
 — ne le lui révéleras-tu pas? — νὰ μὴ τὸ ἀποκαλύψῃς
 — ne le lui révélera-t-il pas? — νὰ μὴ τὸ ἀποκαλύψῃ }
 τότε

Futur antérieur. Μέλλων πρότερος.

Pourquoi ne le lui aurai-je pas révélé? Διατί νὰ μὴ τὸ ἀποκαλύψω
 εἰς αὐτὸν πρότερον;

Conditionnel présent. 'Υποθετικός ἐνεστώς.

Pourquoi ne le lui révélerais-je pas? Διατί νὰ μὴ ἥθελον τὸ ἀπο-
 καλύψῃ τώρα εἰς αὐτόν;

Passé. Παρφυγμένος.

Pourquoi ne le lui aurais-je pas révélé? Διατί νὰ μὴν ἥθελον τὸ
 ἀποκαλύψει εἰς αὐτόν τότε;

Δεύτερος τύπος τοῦ Conditionnel passé.

Pourquoi ne le lui eussé-je pas révélé? Διατί νὰ μὴ ἥθελον τὸ
 ἀποκαλύψει τότε εἰς αὐτόν;

— ne le lui eusses-tu pas révélé? Διατί νὰ μὴ ἥθελες τὸ
 ἀποκαλύψει τότε εἰς αὐτόν;

— ne le lui eût-il pas révélé? Διατί νὰ μὴ ἥθελε τὸ ἀπο-
 καλύψει τότε εἰς αὐτόν;

sais-je moi? fais-je bien? κτλ. ή est-ce que je sais, est-ce que j'ai des
 livres? est-ce que je fais?

(*) Όταν τὸ τρίτον ἐνίκον πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνῆν δηλ. εἰς ε Ἡ ο ἄνευ
 τ, παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ λητικοῦ φωνήντος τοῦ δήματος καὶ τῆς τρίτης
 προσώπου. Αντων. τὸ ι χάριν εὐθωνίχει.

Περὶ τῶν παθητικῶν ῥήματων.

§. 61. Τύπον ἴδιαιτερον διὰ τὰ παθητικὰ ῥήματα δὲν ἔχει ἡ γαλλ. γλῶσσα· ἐκφράζεται δὲ ἡ παθητ. φωνὴ διὰ τοῦ ὑπαρχτικοῦ ῥήματος καθ' ὅλους τοὺς χρόνους αὐτοῦ, προστιθεμένης τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος τὸ ὅποῖον προτίθεται τις νὰ ἐκφράσῃ εἰς παθητικὴν φωνὴν οἶν, ἀγαπῶμαι, ἐκφράζεται γαλλιστὶ je suis aimé δηλ. εἰμὶ (εἰμαι) ἡγαπημένος, ζητοῦμαι je suis recherché κτλ. τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ δι' ὅλας τὰς συζυγίας, δταν προστεθῇ εἰς τὸ ὑπαρχτικὸν ῥῆμα ἡ παθητ. μετοχὴ οἰουδήποτε ῥήματος·

Voix passive· être aimé. Παθητικὴ φωνὴ (ἀγαπᾶσθαι).

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεπτώς.

Je suis	{	aim-é	ἀγαπῶμαι
tu es			ἀγαπᾶσαι
il est			ἀγαπᾶται.
nous sommes			ἀγαπῶμεθα
vous êtes	{	aim-és	ἀγαπᾶσθε
ils sont			ἀγαπῶνται.

Imparfait. Παραττικός.

J'étais	{	aim-é	ἡγαπώμην
tu étais			ἡγαπῶ(ἄσο)
il était			ἡγαπᾶτο.
nous étions			ἡγαπῶμεθα
vous étiez	{	aim-és	ἡγαπᾶσθε
ils étaient			ἡγαπῶντο.

Prétérit défini. Παρωχ. ὀρισμ.

Je fus	{	aimé	ἡγαπήθην	{	τότε.
tu fus			ἡγαπήθης		
il fut			ἡγαπήθη		
nous fûmes			ἡγαπήθημεν		
vous fûtes	{	aim-és	ἡγαπήθητε		
ils furent			ἡγαπήθησαν		

Prétérit indéfini. Παρωχημένος ἀριστος.

J'ai	{	été aimé	ἡγάπημαι	{	ἀριστος.
tu as			πεφίλημαι		
il a			ἡγαπήθης		

nous avons	{	été aim-és	ἡγαπήθημεν	{
vous avez			ἡγαπήθητε	
ils ont			ἡγαπήθησαν	

Passé antérieur. Παρφωχημένος περιόδεος.

J'eus	{		ἡγαπήθην	{
tu eus		été aim-é	ἡγαπήθης	
il eut			ἡγαπήθη	

nous eûmes	{		ἡγαπήθημεν	{
vous eûtes		été aim-és	ἡγαπήθητε	
ils eurent			ἡγαπήθησαν	

Plus-que-parfait. Υπερσυντελεικός.

J'avais	{		ἡγαπήμην ἡ εἶχον	{
tu avais		été aimé	ἡγαπήθην εἶχες	
il avait			πρὸ πολλοῦ εἶχεν	

nous avions	{		εἴχομεν	{
vous aviez		été aim-és	εἴχετε	
ils avaient			εἴχον	

Futur. Μέλλων.

Je serai	{		ἀγαπηθήσομαι ἡ θέλω	{
tu seras		aim-é	(θ' ἀγαπηθῶ)	
il sera			θέλεις	

nous serons	{		θέλομεν	{
vous serez		aim-és	θέλετε	
ils seront			θέλουσι	

Futur passé. Μέλλ. παρφ.

Quand j'aurai	{		(ἀφοῦ) ἀγαπηθῶ	{
tu auras		été aim-é	ἀγαπηθῆς	
il aura			ἀγαπηθῆ	

nous aurons	{		ἀγαπηθῶμεν	{
vous aurez		été aim-és	ἀγαπηθῆτε	
ils auront			ἀγαπηθῶσι	

Conditionnel présent. Υποθετικός ἐνεστώς.

Je serais	{	θὰ ἡγαπάωμην	ἡ θήθελον	{
tu serais		— ἡγαπᾶσθο	θήθελες	
il serait		— ἡγαπᾶτο	θήθελεν	

nous serions	{	θὰ ἡγαπάωμεθα	ἡ θήθελομεν	{
vous seriez		— ἡγαπᾶσθε	θήθελετε	
ils seraient		— ἡγαπῶντο	θήθελον	

Conditionnel passé. Ὅποθετικὸς παρωχημένος.

J'aurais	{	été	ἥθελον	{	ἀγαπηθῆ τότε.
tu aurais		aim-é	ἥθελες		
il aurait			ἥθελεν		
nous aurions	{		ἥθέλομεν	{	ἀγαπηθῆ τότε.
vous auriez		aim-és	ἥθέλετε		
ils auraient			ἥθελον		

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ ὑποθετ. παρωχημένου.

J'eusse	{	été	ἥθελον	{	ἀγαπηθῆ τότε.
tu eusses		aim-é	ἥθελες		
il eût			ἥθελεν		
nous eussions	{		ἥθέλομεν	{	ἀγαπηθῆ τότε.
vous eussiez		aim-és	ἥθέλετε		
ils eussent			ἥθελον		

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent et futur. Ἐνεστῶς καὶ μέλλων.

sois	{	aim-é	ἀγαπήθητι	{	ἀς ἀγαπᾶται ἢ ἀς ἀγαπηθῆ
qu'il soit			ἀς ἀγαπᾶται ἢ ἀς ἀγαπηθῆ		
soyons			ἀς ἀγαπῶμεθα ἢ ἀς ἀγαπηθῶμεν		
soyez	{	aim-és	ἀγαπᾶσθε ἢ ἀγαπήθητε	{	ἀς ἀγαπῶνται ἢ ἀγαπηθῶσιν
qu'ils soient			ἀς ἀγαπῶνται ἢ ἀγαπηθῶσιν		

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐνεστῶς ή μέλλων.

que je sois	{	(ώστε)	ν' ἀγαπῶμαι ἢ ν' ἀγαπηθῶ	{	ἀς ἀγαπᾶσαι ἢ ν' ἀγαπηθῆς
que tu sois		aim-é	—		ἀς ἀγαπᾶται ἢ ν' ἀγαπηθῆ.
qu'il soit			—		ἀς ἀγαπᾶται ἢ ν' ἀγαπηθῆ.
que nous soyons	{	(ώστε)	ν' ἀγαπῶμεθα ἢ ν' ἀγαπηθῶμεν	{	ἀς ἀγαπᾶσθε ἢ ν' ἀγαπηθῆτε
que vous soyez		aim-és	—		ἀς ἀγαπῶνται ἢ ν' ἀγαπηθῶσιν
qu'ils soient			—		

Imparfait. Παρατατικός.

que je fusse	{	(ώστε)	νὰ ἤγαπώμην	{	ἠγαπᾶσσο
que tu fusses		aim-é	—		ἠγαπᾶτο.
qu'il fût			—		
que nous fussions	{	(ώστε)	νὰ ἤγαπώμεθα	{	ἠγαπᾶσθε
que vous fussiez		aim-és	—		ἠγαπῶντο.
qu'ils fussent			—		

Passé. Παρωχημένος.

que j'aie	{	étété aim-é	(ώστε) νὰ ἡγαπήθην
que tu aies		—	— ἡγαπήθης
qu'il ait	{	—	— ἡγαπήθη.
que nous ayons		(ώστε) νὰ ἡγαπήθημεν	
que vous ayez	{	étété ai-és	— ἡγαπήθητε
qu'ils aient		—	— ἡγαπήθηται.

Plus-que-parfait. Τηρεσυντελικός.

que j'eusse	{	étété aim-é	(ώστε) νὰ εἴχον(*)
que tu eusses		—	είχες
qu'il eût	{	—	είχεν
que nous eussions		(ώστε) νὰ εἴχομεν	
que vous eussiez	{	étété aim-és	— είχετε
qu'ils eussent		—	είχον

INFINITIF. ΑΙΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐνεστώς.

Être aim-é ἀγαπᾶσθαι ἢ ν'ἀγαπᾶται τις.

Passé. Παρωχημένος.

Avoir aim-é ἡγαπᾶσθαι ἢ νὰ ἡγαπήθῃ τις.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Étant aim-é ἀγαπώμενος, ἀγαπωμένη, ἀγαπώμενον.

Passé. Παρωχημένος.

Ayant été aim-é ἀγαπηθεῖς, ἀγαπηθεῖσα, ἀγαπηθέν.

Participe passif. Παθητικὴ μετοχή.

Aim-é, aim-ée ἡγαπημένος, ἡγαπημένη, ἡγαπημένον.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς παθητικῆς φωνῆς τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ὑπερβατικοῦ τῆς ὁριστικῆς μετά τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ βήματος τὸ ὅποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς παθητικὴν φωνὴν, σχηματίζεται ὁ παθητικὸς ἐνεστῶς οὗτος je suis recherché, ζητοῦμαι: je suis poursuivi, κατεδιώκομαι, ἐννοεῖται ὅτι ἡ παθητ. μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ

(*) Ωστε νὰ εἴχον ἀγαπηθῆ, εἶναι γαλλικὸς τὸν ὅποιον γνήσια Ἑλληνικά

γένος; καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρεται^{*} ὅθεν ὅταν πρόκειται περὶ θηλυκοῦ οὐσιαστικοῦ λέγομεν elle et aimée ἔστιν ἡ γαπημένη (ἀγαπάτται) elles sont recherchées· εἰπὸν ἐξητημέναι· ή ζητοῦνται κτλ. (*).

'Ο παρατατικὸς τοῦ ὑπαρκτικοῦ προσλαμβάνων τὴν παθητικὴν μετοχὴν συγηματίζει τὸν παρατατικόν. τῆς παθητικῆς τοῦ ἐκφραζομένου βήματος, j'étais aimé, ἡ γαπῶμη nous étions recherchés (ἥμεθα ἐζητημένοι) ἐξητούμεθα κτλ.

'Ο πρέτερι δέσθι, τοῦ ὑπαρκτικοῦ je fus καὶ ή παθητ. μετοχ. τοῦ ἐκφραζομένου βήματος εἰς παθ. φωνὴν συγηματίζουσι τὸν παθητ. παραγγημένον δηρισμένον, je fus aimé (ὑπῆρξε ἀγαπημένος) ἡ γαπήθην κτλ.

Περὸς τῶν οὐδετέρων ῥημάτων.

§. 62. Περὶ τὸν κρίνομεν νὰ καταγωρίσωμεν ἐνταῦθι τύπον πρὸς συγηματισμὸν οὐδετέρων ῥημάτων ἐνῷ ὁ αὐτὸς τῶν ἐνεργητικῶν δύναται νὰ γρηγορεύσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ ῥῆμα π. χ. γε- poser ἵσυχάσω (ἀναπαύομαι), συγηματίζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ aimer, λαμβάνον βοηθητικὸν τὸ ανοίγει· η μάγη διαφορὰ, ητις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῶν οὐδετέρων, εἶναι δτι ή παθητικὴ μετοχὴ, τῶν τελευταίων τούτων μένει ἀμετάβλητος καθ' ὅλα τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, δταν ἔχωσι βοηθητικὸν τὸ ανοίγει· ἐνῷ ή τῶν ἐνεργητικῶν συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστ. εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρεται, δταν τοῦτο προηγῆται αὐτῆς οἷον, la lettre que j'ai écrite, ή ἐπιστολὴ τὴν ὄποιαν ἔχω γεγραμμένην (ἔγραψα)· ή μετοχὴ écritile (γεγραμμένη) συμφωνεῖ μὲ τὸ οὐσ. letter, τὸ ὄποιον προηγεῖται αὐτῆς ἀπεναντίας ή παθητ. μετοχὴ τοῦ οὐδετέρου, εἴτε προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ εἴτε ἔπειται,

---

ὅταν δὲν δύνανται ἵσως νὰ ἐννοήσωσι· καταλληλέτερον νομίζομεν εἰς τοιαύτην ἐκφρασιν τὸ ὑπαρκτικὸν καθὼς καὶ εἰς τοὺς ὑποθετικοὺς χρόνους, je serais aimé ή μηδὲν τώρα ἡ γαπημένος ή ήταν ἀγαπώμην τώρα, καὶ ὁ ἔτερος j'aurais été aimé ήταν ἀγαπώμην τέτοιος.

(*) 'Ο ἐνεστῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ μετὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ἐκφραζομένου βήματος δὲν ἀντιστοιχεῖ πάντοτε πρὸς τὸν παθητ. ἐνεστῶτα τῆς Ἑλληνικῆς οἷον je suis lavé· ἀντιστοιχεῖ μᾶλλον πρὸς τὸν παρακείμενον τῆς ἀρχαίας, εἰ καὶ παρ' ἡμῖν διερμηνεύεται διὰ τοῦ ἀδρίστου τῆς καθομελουμένης· ὅθεν δὲν πρέπει νὰ μεταφράσωμεν τὸ je suis lavé, διὰ τοῦ νίπτομαι· ἀλλὰ διὰ τοῦ νένιμμαι δηλ., εἰμὶ νενιμμένος καὶ ἀπὸ τῶν ἐνέρθην· οὕτω καὶ περὶ τοῦ παρατατικοῦ, j'étais lavé, j'étais instruit, δὲν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἡμέτερον παθητ. παρατατικὸν ἐν πτύμην, ἐδιδασκόμην, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπερσυντελικὸν τῆς ὀργαίας ἐνενίμμην, ἐπεπιδεύμην, ή πρὸς τὸν τῆς ἀπλοελληνικῆς εἶχον νιφῆ, εἴχον διδαχθῆ ή ἐκπαιδευθῆ (εἴχον πληροφορηθῆ). Τοιαύτην σηματίνει λαμβά-

μένει πάγτοτε ἀμετάβλητος φυλάττουσα τὴν κατάληξιν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τὸν ἐνικὸν ἀριθμόν οἶον, les cinq heures que nous avons reposé, que nous avons dormi· ή μετοχὴ reposé καὶ dormi, εἰναι εἰς ἀρσενικὸν γένος καὶ εἰς ἐνικ. ἀριθμὸν, διότι δὲν ἀνεπαύθησαν οὔτε ἔκοιμή θησαν αἱ ωραι· ἐννοεῖται ἐνταῦθα, pendant lesquelles κατὰ τὰς ὥποιας (καθ' ἄξ) ἀνεπαύθημεν, η ἔκοιμηθημεν κτλ.

*Des vertes impersonnels ou unipersonnels. Περὶ ἀπροσώπων
ἢ μονοπροσώπων ῥῆμάτων*

§. 63. Απρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα ῥήματα εἰναι τὰ σχηματίζοντα μόνον τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον χωρὶς νὰ προσδιορίζωσι κυρίως πρόσωπον, ὡς, δεῖ, il faut, il arrive συμβαίνει, il convient προσήκει. Τινὰ τῶν τοιούτων ῥῆμάτων ἀπαντῶνται συχνάκις καὶ ἐμπρόσωπας, μεταβάλλοντα δὲ σημασίαν οἶον, τὸ il arrive συμβαίνει, καὶ j'arrive φθάνω, il convient προσήκει, καὶ je conviens διμολογῶ, σύμφημι κτλ. Τὸ ῥῆμα avoir ἔχον πρὸ αὐτοῦ γ, προσηγουμένης τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας il, ισοδύναμει πρὸς τὸ ἐλληνικὸν ὑπάρχει, σχηματίζεται δὲ κατὰ τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον ὅποιουδήποτε ἀριθμοῦ ἢ γένους καὶ ἀν ἦναι τὸ ἐπιφερόμενον ούσιαστ. οἶον, il y a quelque chose ὑπάρχει τι, il y a des choses extraordinaire. ὑπάρχουσιν ἀλλόκοτα, παράδοξα πράγματα κτλ. il y aura ἔσται ἢ ἔσονται (θὰ εἰναι).

Παράδειγμα ἀπροσώπου ἢ τριτοπροσώπου ῥήματος.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

<i>Présent.</i>	il arrive συμβαίνει.
<i>Imparfait.</i>	il arrivait συνέβαινε.
<i>Prétérit défini.</i>	il arriva συνέβη (τότε).
<i>Prétérit indéfini.</i>	il est arrivé συνέβη (ἀορίστως).
<i>Prétérit antérieur.</i>	il fut arrivé συνέβη (πρότερον).
<i>Plus-que-parfait.</i>	il était arrivé εἶχε συμβῆ.

νουσὶ συνγένθως οἱ χρόνοι οὗτοι ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου τὸ ὅποιον εἰναι κυρίως τὸ ποιητικὸν αἴτιον· ὅταν λέγωμεν π. χ. ἐγείρομαι ὑπὸ τοῦ ὑπηρέτου je suis levé par le domestique, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἐνεστῶτα ἀλλ' ὅταν ἀπλῶς εἴπω je suis levé η je suis déjà levé. σημαίνει ὅτι ἡγέρθη ἦδη η ἐλληνιστὶ ἐγγίγερμαι τούτεστιν εὑρίσκομαι ἡγερμένος.

Futur. il arrivera θέλει συμβῆ.

Futur antérieur. il sera arrivé θά συνέβη.

Conditionnel présent. il arriverait θά συνέβαινε τώρα.

Conditionnel passé. il serait arrivé θά συνέβαινε τότε.

Seconde forme. il fût arrivé (δύοίως).

Point d'impératif. "Άγε προστακτικής.

SUBJONCTIF. ΓΝΩΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. qu'il arrive (ῶστε) νὰ συμβῇ.

Imparfait. qu'il arrivât (ῶστε) νὰ συνέβαινε.

Passé. qu'il soit arrivé (ῶστε) νὰ συνέβῃ.

Plus-que-parfait. qu'il fût arrivé (ῶστε) νὰ εἴχε συμβῇ.

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. arriver συμβαίνειν (νὰ συμβαίνῃ τι).

Passé. être arrivé νὰ συνέβῃ.

Μετοχὴ ἐνεστῶτος καθὼς καὶ παθητικὴ δὲν ὑπάρχει εἰς μονοπρόσωπα βήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Des verbes irréguliers. Περὶ ἀρωμάτων βημάτων.

§. 64. "Οταν τὸ βῆμα δὲν σχηματίζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ τύπου εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει, εἶναι ἀνώμαλον· ή δὲ ἀνωμαλία αὗτη δύναται νὰ ἔγαι, ὡς πρὸς τὴν συζυγίαν, ὡς πρὸς τὸν χρόνον, ἢ πρὸς τὸ θέμα.

"Αλλοτε τὸ βῆμα εἶναι ἐλλιπὲς (délectueux) κατὰ τὸν χρόνον, μὴ σχηματίζον πάντας αὐτοὺς, ή ἔχει τὸν μὲν ἐνικὸν ἀριθμὸν ὄμαλὸν, τὸν δὲ πληθυντικὸν ἀνώμαλον.

Τέλος ὑπάρχουσι βήματα τὰ ὅποια σχηματίζουσι τὸν χρόνους αὐτῶν ἐκ διαφόρων θεμάτων· οἷον, τοῦ βήματος aller, ὁ ἐνεστῶς εἶναι je vais, ὁ μέλλων j'irai κτλ.

* Η πρώτη συζυγία ἔχει δύο μόνον ἀνώμαλα τὸ aller λέγαι (πηγαίνω) καὶ τὸ envoyer στέλλω.

'Επειδὴ δὲ τὸ βῆμα aller εἶναι λιαν εὔχρυστον καὶ πάσχει οὐγὶ δλίγας ἀνωμαλίας, θέματος, συζυγίας, καὶ χρόνου, ἐκθέτομεν ἐνταῦθα πάσσας; τὸς ἀνωμαλίας αὐτοῦ. Σχηματίζεται δὲ ἐκ τριῶν θεμάτων, ἐκ

τοῦ γαλλικοῦ aller, ἐκ τοῦ Ἰταλικ. vado καὶ νό (έλληνικὸν. βασίνω, βάνω) κτλ. καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ eo, ire οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι, ἐκ τῶν ὅποιών συγχρατίζονται οἱ ἄλλοι, εἶναι τὸ ἀπαρέμφατον, ὁ ἐνεστῶς τῆς ὁριστικῆς, ὁ παρφγ. ὥρισμ. ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ παθητικὴ μετοχὴ, καὶ ὁ μέλλων.

INTICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Je vais, εἰμι,	πηγαίνω·	nous allons, πηγαίνομεν
tu vas,	πηγαίνεις·	vous allez, πηγαίνετε
il va	πηγαίνει.	ils vont, πηγαίνουσι.

Imparfait. Παρτατικός.

J'allais, tu allais, il allait κτλ. ὥμαλῶς. ἐπήγαινον κτλ.

Prétérit. défini. Παρφγημ. ὥρισμένος.

J'allai, tu allas, il alla κτλ. ὥμαλῶς. ὑπῆγα (τότε) κτλ.

Prétérit indéfini. Παρφγημ. ἀόριστος.

Je suis allé, tu es allé, il est allé κτλ. ὑπῆγα (ἀόριστως) κτλ.

Passé antérieur. Παρφγημ. πρότερος.

Je fus allé, tu fus allé κτλ. ὑπῆγα (πρότερον) κτλ.

Plus-que-parfait. Ὑπερσυντελικός.

J'étais allé, tu étais allé κτλ. εἶχον ὑπάγει κτλ.

Futur. Μέλλων.

J'irai, tu iras, il ira κτλ. θὰ ὑπάγω κτλ.

Futur passé. Μέλλων πρότερος.

Je serai allé κτλ. θὰ ὑπῆγα κτλ.

Conditionnel présent. Ὑποθετικὸς ἐνεστῶς.

J'irais κτλ. ηθελον ὑπάγει η θὰ ἐπήγαινον (τώρα) κτλ.

Conditionnel passé. Ὑποθετικὸς παρφγημ.

Je serais allé κτλ. ηθελον ὑπάγει (τότε) κτλ.

Δεύτερος τύπος (seconde forme) τοῦ ὥποθ. παρφγημ.

Je fusse allé, tu fusses allé κτλ. ηθελογ ὑπάγει τότε κτλ. ὡς ὁ ἀνωτ.

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐγεστῶς ἢ μέλλων.

Va ἢ vas (*) qu'il aille πήγανες ἢ ὑπαγει κτλ.

Allons, allez, qu'ils aillent ἀς πηγαίνωμεν ἢ ἀς ὑπάγωμεν κτλ.

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent ou futur. Ἐγεστῶς ἢ μέλλων.

Que j'aille, que tu ailles qu'il aille ίνα ὑπάγω, νὰ ὑπάγῃς κτλ
que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent

Imparfait. Παρατατικός.

Que j'allasse κτλ. Ὡστε νὰ ἐπῆγαινον κτλ.

Passé. Παρωχημένος.

Que je sois allé κτλ. Ὡστε νὰ ὑπῆγα κτλ.

Que nous soyons allés κτλ. Ὡστε νὰ ὑπῆγαμεν κτλ.

Plus-que-parfait. Ὅπερσυντελικός.

Que je fusse allé κτλ. Ὡστε νὰ εἴχον ὑπάγει κτλ.

Que nous fussions allés κτλ. Ὡστε νὰ εἴχομεν ὑπάγει κτλ.

INFINITIF. ΑΙΑΡΕΜΦΑΤΟΝ.

Présent. Ἐγεστ. Aller πηγαίνειν.

Passé. Παρωχ. Εἶναι allé νὰ ὑπῆγε τις.

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐγεστ. Allant πηγαίνων, πηγαίνουσα, πηγαῖνον.

Passé. Παρωχ. Εἴηντας allé πορευθεὶς, πορευθεῖσα, πορευθέν.

Participe passif. Παθητικὴ μετοχή.

Allé, alléee (**) ἀπιών, ἀπιοῦσα, ἀπιόν.

Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων δημ. τῆς ἀ. συζύγ.

1. ALLER (πηγαίνω). Ή ἀνωμαλία τοῦ δήμ. τούτου εἶναι ποικίλη, κατὰ τὸ θέμα, τὸν χρόνον, ἢ τὴν συζ. διέτι εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, μεταβαλλεῖ ἀπὸ τὸ θέμα aller εἰς τὸ vais (vo), καὶ διέτι τὸ γ'. πληθ. σχηματίζεται εἰς ont, παρὰ τὸν τύπον ent. Ἀνωμαλία προσέτι εἰς τὸν ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. que

(*) Περὶ τοῦ τὸ ὄποιον προσλαμβάνεται εἰς τὸ δ'. ἐνικ. πρόσωπον τῆς προστακτικῆς ἵδε τὰς περὶ τούτου παρατηρ. σελ. 88 εἰς τὰς σημειώσεις.

(**) Ή παθητ. μετοχ. τοῦ δήμ. aller, δὲν δύναται νὰ μεταφράσθῃ κατὰ λέ-

j'aille que tu ailles, όπου προστίθεται τὸ i πρὸ τοῦ l^η τοῦτο δὲ εἶναι ἀρκετὰ κοινὸν εἰς τὰ λήγοντα εἰς aller ή aloir (alloir), ως falloir valoir, ή ὑποτακτικὴ τούτων εἶναι qu'il faille, qu'il vaille ως ή τοῦ aller.

'Ο μέλλων σχηματίζεται ἐπὶ τῆς 6'. συζυγίας, j'irai (ire) ἐκ τοῦ εο λατινικοῦ καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἑληνικοῦ εώ, εἶμι.

Τὸ βῆμα aller, σχηματίζεται ως μέσον μετὰ τοῦ μορίου en, καὶ σημαίνει ἀπέρχομαι εἰτεῦθεν), δηλ. ἐκ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὄποιον εὑρίσκεται τις, ὁ ἐνεστῶς, je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont· ὅμοίως καὶ οἱ λοιποὶ ἀπλοὶ χρόνοι· οἱ δὲ σύνθετοι κλίνονται ως ἔξης παρωχ. ἀρισταὶ je m'en suis allé, tu t'en es allé, il s'en est allé, nous nous en sommes allés κτλ. προστακτικὴ γά τ'εν (ἀπελθει), qu'il s'en aille (ἀπελθέτω) κτλ. ὅμοίως καὶ ἀρνητικῶς je ne m'en vais pas οὐκ ἀπέρχομαι, je ne m'en irai pas οὐκ ἀπελεύσομαι, je ne m'en suis pas allé οὐκ ἀπῆλθον· προστακτικὴ γά τ'εν va pas μὴ ἀπελθει (ἢ μὴ ἀπέρχου).

Τὸ βῆμα aller γρησιμεύει ως βοηθητ. ως εἴπομεν εἰς τὸ περὶ βοηθ. βῆμ. σελ. 152, ἵνα ἐκφράσῃ τὸν μετ' ὀλίγον μέλλ. τῶν ἄλλων βῆμ. οὖν, je vais lui parler, τώρα θὰ ὁμιλήσω εἰς αὐτόν· τίθεται δὲ εἰς ἐνεστ. ἢ εἰς τὸν ἀπαιτούμενον εἰς τὴν πρότασιν χρόνον πρὸ τοῦ βῆμ. τὸ ὄποιον προτίθεται νὰ ἐκφράσῃ τις εἰς τοιαύτην σημασίαν· τοῦτο δὲ τὸ βῆμα τίθεται εἰς ἀπαρέμφ. οὖν, ἔμελλεν ἢ ἡτοιμάζετο ν' ἀνχωρήσῃ μετ' ὀλίγον· τὸ ἔμελλε ως παρατ. πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τοῦ παρατ. τοῦ aller, τὸ δὲ ἀνχωρήσῃ εἰς ἀπαρέμφ. ἔνευ προθ. οὖν il allait partir· ἡτοιμάζετο νὰ γράψῃ· ἔμελλε νὰ γράψῃ μετ' ὀλίγον, il allait écrire· τώρα θὰ τὸ στείλω, ἢ κοινότ. θὰ τοῦ τὸ στείλω τώρα, je vais le lui envoyer. 'Ἐκ τῶν εἰρημένων γίνεται δῆλον ὅτι τὸ βοηθ. τοῦτο βῆμα γρησιμεύει οὐχὶ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐκφρασιν τοῦ μετ' ὀλίγον μέλλοντος καὶ τοῦ παρατακτικοῦ.

2. ENVOYER (στέλλω). Τὸ βῆμα τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει ἀνωμαλίαν ἐκτὸς τῆς τοῦ μέλλοντος σχηματίζει δὲ τὸν ἐνεστῶτα κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν εἰς γερ ληγόντων τῆς πρώτης συζυγίας ἀτινα τρέπουσι τὸ γε εἰς i πρὸ ε ἀφώνῳ· θήει j'envoie, tu envoies κτλ. δὲ μέλλων j'enverrai ἀγντὶ τοῦ j'envoierai.

Τὸ βῆμα envooyer καθὼς καὶ τὸ renvoyer (ἀποπέμπω) σχηματίζονται ως τὸ envooyer· τὸ δὲ convoyer (παραπέμπω, συμπροπέμπω δηλ. πρὸς φύλαξιν· ἐπὶ πλοίων, πομποστολέω, συνοδεύω στόλον ἢ). σχηματίζει τὸν μέλλοντά του διμελῶς, je convoierai, καίτοι ἔχον τὴν αὐτὴν παραγωγὴν τοῦ envooyer.

Ἔιν εἰς τὴν καθομιλουμένην· καὶ τὰ ἀπιών, ἀπιοῦσα κτλ. δὲν ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς πρὸς τὸ γχλλ. allé, allée, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς s'en étant allé, ἀπελθών, ἀπελθοῦσα, ἀπελθόν ἢ.

Píraξ τῶr ἀρωμάτωr ցηմատօր τῆc B', συլvγιac.

Απαρέμ- φατον.	Οριστική ἐνεστώς.	Παρωχημ. ώρισμένος.	Παθητ.- μετοχή.	Μέλλων.	Μετοχή ἐνεστώτος.
accourir	j'accours	j'accourus	accouru	j'accourrai	accourant
accueillir	j'accueille	j'accueillis	aceueilli	j'accueillerai	accueillant
acquérir	j'acquires	j'acquis	acquis-e	j'acquerrai	acquérant
assailir	j'assaille	j'assailis	assalli	j'assaillirai	assailant
bouillir	je bous	je bouillis	bouilli	je bouillirai	bouillant
bénir	je bénis	je bénis	bénu	je bénirai	bénissant
courir	je cours	je courus	couru	je courrai	courant
couvrir	je couvre	je couvris	couvert	je couvrirai	couvrant
cueillir	je cueille	je cueillis	cueilli	je cueillerai	cueillant
démentir	je démens	je démentis	démanti	je démentirai	démentant
desservir	je dessers	je desservis	desservi	je desservirai	desservant
dormir	je dors	je dormis	dormi	je dormirai	dormant
faillir	je faux	je faillis	failli	failleraï	faillant
férir	—	—	—	—	—
fleurir	je fleuris	je fleuris	fleuri	fleurirai	fleurissant
fuir	je fuis	je suis	fui	je fuirai	fuyant
gésir	il gît	—	—	—	gisant
hair	je hais	je haïs	haï	je haïrai	haïssant
issir	—	—	issu-e	—	—
mentir	je mens	je mentis	menti	je mentirai	mentant
mourir	je meurs	je mourus	mort	je mourrai	mourant
offrir	j'offre	j'offris	offert	j'offrirai	offrant
ouïr	—	j'ouïs	oui	—	—
ouvrir	j'ouvre	j'ouvris	ouvert	j'ouvrirai	ouvrant
partir	je pars	je partis	parti	je partirai	partant
querir	—	—	—	—	—
répartir	je répartis	je répartis	réparti	je répartirai	répartissant
ressortir	je ressortis	je ressortis	ressorti	je ressortirai	ressortissant
retenir	je retiens	je retins	retenu	je retiendrai	retenant
saillir	il saillit	il saillit	(sailli)	il saillera	saillant
sentir	je sens	je sentis	sentí	je sentirai	sentant
servir	je sers	je servis	servi	je servirai	servant
souffrir	je souffre	je souffris	souffert	je souffrirai	souffrant
tenir	je tiens	je tins	tenu	je tiendrai	tenant
tressaillir	je tressaille	je tressaillis	traissalli	je tressaillirai	traissaillant
venir	je viens	je vins	vénu	je viendrai	venant
vétir	je vêts	je vêtis	vêtu	je vêtirai	vêtant

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀγωμάλων δημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας.

4. ACCOURIR (προστρέχειν)· κλίνεται ὡς τὸ courir· λαμβάνει ἀμφότερα τὰ βοηθητικὰ ὡς πολλὰ ῥύματα ἐμφαίνοντα ἐνέργειαν ἀμετάβατον· τὸ μὲν avoir διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν πρᾶξιν, τὸ δὲ ἔτει τὴν κατάστασιν.

2. ACCUEILLIR (προσδέχομαι)· σύνθετον ἐκ τῆς ad προθέτ. καὶ τοῦ cueil-lir (cogliere λταλ.). ἵδε κατωτ., τὸ ῥῆμα τοῦτο.

3. ACQUERIR· ὁ ἐνεστ. τῆς ὄριτικ. εἶναι ἀνώμ. j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent, ἐκ τοῦ λατιν. ad-quiro· ὁ μέλλων j'acquerrai κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ acquérirai ἀχρήστου, ὡς ἐκ τοῦ j'accourirai γίνεται, κατὰ συγκοπὴν, j'accourrai· ὁ πρέτερις défini j'acquis σχηματίζεται ὅμαλῶς ἐπὶ τοῦ finir, ὡς νὰ ἐγίνετο ἐκ τοῦ λατ. παρακειμ. acquis-ivì (ἀφαιρουμένης τῆς ivì καταλήξεως)· ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστ. acpuérant ἐκ τῆς ἀπαρεμφ. (ACQUÉRIR), καὶ ἡ παθητ. μετοχ. acquis, ἐκ τοῦ acquis-itus λατιν. ἀφαιρέσει τῆς ilus καταλήξεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνονται καὶ τὰ σύνθετα requérir (ἱξαιτοῦμαι), s'enquérir (ἱξετάζω, ἐρευνῶ), conquérir (κατακτῶ), reconquérir (ἀνακτῶ, κατακτῶ πάλιν).

4. ASSAILLIR (ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι κατά τινος)· Ὁ ἐνεστ. καὶ ὁ παρα-σχηματίζεται ἐπὶ τῆς á. συζυγ. j'assaille, j'assaillass. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τῆς 6'. παρωχ. ὀρισμέν. j'as-sailis. μέλλ. j'assaillirai. Μετοχ. παθητ. assailli (ἱδε saillir).

5. BÉNIR (εὐλογῶ)· ὅρα τὰς περὶ τούτου παρατηρ. σελ. 112.

6. BOUILLIR (πρόφ. πουγίρ, καχλάζω, ζέω) ἐκ τοῦ λατ. bullire (bullio) εὐδίτερον· je bons, tu bons, il bout (ἀποδόλλει τὴν κατάληξιν illir). ὁ πληθυντικὸς σχηματίζεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου· nous bouillons. ὁ παρατ. je bouillais. παρωχ. je bouillis· διὰ νὰ ἐκφράσωμεν δὲ ἐνεργητικῶς τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὡς λέγομεν εἰς τὴν καθομιλουμένην, ζεστάνω ἢ βράζω νερό(ν), ὁφειλομεν γαλλιστὶ νὰ προτάξωμεν τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα faire, τὸ δόπον σχηματίζομεν καθ' ὅλους τοὺς χρόνους ἢ τὰ πρόσωπα προσθέτοντες τὸ bouillir πάντοτε εἰς ἀπαρεμφάτον· οἷον, je fais bouillir de l'eau, βράζω υδωρ· j'ai fait bouillir, ἔθέρμανα κτλ.

7. COURIR· accourir, encourir, discourir κτλ. σχηματίζονται ὡς τὸ ἀπλοῦν courir.

8. COUVRIR (καλύπτω, σκεπάζω)· σχηματίζει τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατ. τῆς ὄριτικῆς ἐπὶ τῆς á. συζυγίας, καθὼς καὶ τὸν ἐνεστῶτα τῆς μετοχῆς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπλοὺς χρόνους ἐπὶ τῆς 6'. ὅμαλῶς· οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ découvrir, ouvrir· ἵδε σελ. 158.

9. CUEILLIR (συλλέγω)· σχηματίζει τὸν ἐνεστ. τὸν παρατατ. καὶ τὸν μέλλοντα ἐπὶ τῆς á. συζυγίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν ἐνεστῶτα τῆς μετοχῆς·

παρατηρεῖται μία ἀναλογία μεταξὺ ῥημάτων τινῶν ἀνωμάλων ἐχόντων αἱ
ἢ εἰλ πρὸ τῆς *lir* καταλήξεως· τὰ πλεῖστα τούτων μεταβαίνουσιν κατὰ τὸν
ἐνεστ. καὶ παρατατ. τῆς ὄριστ. καὶ τὸν ἐνεστ. τῆς μετοχῆς εἰς τὴν ἀ. συζυγίαν, ὡς εἰδομεν τὰ ἐκ τοῦ cueillir καὶ τοῦ saillir σύνθετα, recueillir, ac-
cueillir κτλ. assaillir, tressailir· τὰ δὲ ὄμαλὰ s'enorgueillir (ὑπερηφανεύο-
μαι, μεγαλαυγῶ), vieillir (γηράσκω) σχηματίζονται ὄμαλῶς ἐπὶ τῆς 6'. κα-
τὰ τὸ finir.

40. DÉMENTIR (κατελέγχω, διαψεύδω). σύνθετον ἐκ τῆς dé προθέσεως
καὶ τοῦ ῥήματος mentir (ἴδε σελ. 141).

41. DESSEURVIR (ἀποσκευάζειν). σχηματίζεται ἀκριβῶς ὡς τὸ ἀπλοῦν
servir (ἴδε σελ. 159). λέγεται κυρίως ἐπὶ τραπέζης desservir la table,
ἀποσκευάζω τὴν τράπεζαν (σηκώνω τὰ τῆς τραπέζης).

42. DORMIR (ὑπνόω-ῶ, καθεύδω, κοιμῶμαι). σχηματίζεται ὄμαλῶς ἐπὶ
τῆς 6'. συζυγίας κατὰ τὸ sentir (ἴδε σελ. 159) ἐκ τοῦ λατιν. dormire (dormio) λαμβάνει, ὡς οὐδέτερον, τὸ βογθητ. avoir διὰ τοὺς συνθέτους χρόνους.

43. FAILLIR (ἔξαμπτάνω) ἐκ τοῦ λατιν. fallere (fallo), τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ
ἔλλην. σφάλω (παραλείπω χρέος τι) κτλ. Τὸ ῥῆμα τοῦτο ἔνγκι ἀνώμαλον κα-
τὰ τοὺς χρόνους ὡς ἔλληπες, καὶ κατὰ τὴν συζυγίαν οἱ κυριώτεροι ἐν χρήσει
εἶναι ὁ παρφηημ. ὠρισμ. je faillis, οἱ σύνθετοι χρόνοι ἐκ τῆς παθητ. με-
τοχ. *i* ailli (ἡμαρτημένος), καὶ ἡ μετοχ. τοῦ ἐνεστ. faillant. Κατὰ τὴν Λα-
θηνίαν ὁ ἐνεστιῶς τοῦ ῥήματος τούτου εἶναι Je faux, tu faux, il faut·
nous faillons, vous faillez, ils faillent· τινὲς δὲ τῶν γραμματικῶν σχημα-
τίζουσι τοῦτο ἐπὶ τοῦ finir· οἷον, Je faillis, tu faillis, il faillit· nous faillis-
sons, vous faillissez ~~Ἄλλο~~. ὁ μέλλων Je faillirai, tu failliras. Παραδείγματα
τινὰ ὑποστηρίζουσιν ἀμφοτέρους τοὺς τύπους.

44. FÉRIR (πλήρτειν, πληγώνειν). τὸ ῥῆμα τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει μόνον
εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ἀπαρεμφάτου, καὶ κυρίως εἰς τὴν φράσιν: sans coup
férir, ἀμαχγήτι, ἀκονιτί (ἀκόπως, εὐκόλως κτλ.) ἐκ τοῦ λατ. ferire· ἀπαντά-
ται δὲ καὶ ἡ παθητ. μετοχ. férir, férue εἰς ὕρος ἀστεῖον.

45. FLEURIR (ἄνθειν) κλίνεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς 6'. συζυγίας ἐπὶ τοῦ fi-
nir (ἴδε περὶ τούτου σελ. 141).

46. FUIR, ἔλλην. φυγεῖν (φεύγω). ὁ ἐνεστ. Je suis, tu suis, il suit· nous
fuyons, vous fuyez, ils suient. παρατατ. je fuyais, tu fuyais κτλ. ὁ πα-
ρφηημ. ὠρισμ. Je suis, εἶναι λίαν σπάνιος. μέλλ. je suirai κτλ. παθ. μετοχ.
fui. μετοχ. ἐνεστ. fuyant.

Τὸ y τὸ ὄποιον ἀναπληροῖ τὸ i παρεμπίπτει πάντοτε ὅταν τὸ i ἔχον πρὸ^τ
αὐτοῦ o, u, ñ α εύρεθῇ πρὸ τῶν προσωπ. καταλήξεων ons ñ ez· ὡς eroire,
croyons, j'emploie, nous employons κτλ.

Τὸ suir ἐκτὸς τῆς σημασίας τοῦ φεύγειν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀγγείων ἐκ τῶν ὁ-
ποίων διαρρέουσι τὰ ρευστά οἷον, cette bouteille suit, ἡ φιάλη αὗτη ρίει
(τρέγει) κτλ.

47. GÉSIR ἐκ τοῦ ἀρχαίου gir, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ λατ. jacēre κεῖθαι (κέω,

κείμα) ἐν χρήσται εἰς τὸ γ'. πρόσ. τοῦ ἔνεστ. καὶ τοῦ παρατάτ. τοῦ τε ἑνικ. καὶ πληθ. il git κείται, ils gisent κείνται, il gisait ἔκειτο, ils gisaient ἔκειντο.

18. HAIR μισεῖν, ίδε, σελ. 142.

19. ISSIR ἔξέρχεσθαι, κατάγεσθαι, ἐκ τοῦ λατιν. exire, ἀπαρέμφ. περιελθὸν εἰς ἀρχηροτίαν· τούτου εὔχρηστος εἶναι ἡ παθητ. μετοχὴ issued καταγόμενος, ἔξερχόμενος; ἀπαντᾶται εἰς ἀρχαῖα γαλλικὰ συγγράμματα ὁ παρατατικ. j'issais, καὶ ἡ μετοχὴ τοῦ ἔνεστῶτος issant, καθὼς καὶ τὸ ἀπαρέμφατον. Τὴν στήμερον μόνον ἡ παθητ. μετοχ. τούτου εἶναι ἐν χρήσει¹ σίσι, issued d'un port hospitalier, ἔξελθων ἐκ φιλοξένου λιμένος² issued d'une famille illustre, καταγόμενος ἔξι οἰκογενείας ἐνδόξου. Ἐκ τῆς μετοχῆς ταύτης γίνεται καὶ οὐσιαστικὸν θηλ. l'issue, ἡ ἔξοδος.

20. MENTIR οὐδ. ψεύδεσθαι, ἐκ τοῦ λατ. mentire, σχηματίζεται ὄμαλῶς ἐπὶ τῷ 6'. τύπου τῆς 6'. σύζυγ. κατὰ τὰς ἐν τῇ 144 σελίδῃ παρατηρήσεις

21. MOURIR ἀποθνήσκειν, ἐκ τοῦ λατινικ. morior (mori), ἐλλην. μόρος (μείρομαι). ῥῆμα ἀνώμ. οὐδ. λαμβάνον, ὡς βοηθ. τὸ ἔτε³ ἔνεστῶς τῆς ὀριστικῆς je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent· παρατατ. je mourrais, ὄμαλός· παρωχημ. ὠρισμένος je mourus, tu mourus κτλ. ὄμαλός· παθητ. μετοχ. ἀρσ. mort, θηλ. morte, ἐκ τούτου οἱ σύνθετοι χρόνοι il est mort, ils sont morts κτλ. καὶ οἱ λοιποὶ εὔχρηστοι⁴ μέλλων je mourrai, tu mourras κτλ. προστακτ. meurs ἀπόθανε, qu'il meure, mourons, mourez, qu'ils meurent· ὑποτακτ. que je meure, que tu meures, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent· παρατατ. τῆς ὑποτακτικῆς que je mourusse καὶ tu mourusses κτλ. μετοχ. ἔνεστῶς mourant.

22. OFFRIR προσφέρω, ἐκ τοῦ ιταλικοῦ offerire καὶ offrire (λατινικ. offere, offero, ob-fere φέρω)⁵ σχηματίζει τὸν ἔνεστ. καὶ παρατατ. τῆς ὄριστ. ἐπὶ τῆς α'. σιζ. ἡ παθητ. μετοχ. offert ἔξι ης οἱ σύνθετοι χρόνοι. ὁ παρωχ. ὀφρισμ. καὶ διέλλ. σχηματίζονται ἐπὶ τοῦ finir, καθὼς καὶ οἱ ἐκ τούτων παραγόμενοι.

23. OUIR (ἀκούειν) ἐκ τοῦ λατιν. audire· εὔχρηστον κατὰ τὸν παρωχ. ὀφρισμ. j'ouïs, tu ouïs, il ouït κτλ. παθητ. ουï· καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι j'ai ouï, tu as ouï, ὑπερτυντ. J'avais ouï ήτι. ἀπαντᾶται ἐπίσης, ἀλλὰ σπανίως, ἡ ὑποτ. que j'ouïsse, que tu ouïsses κτλ. ἡ συνήθης χρῆσις αὐτοῦ τοῦ ῥήματος εἶναι ἡ τοῦ παρωχ. ἀριστου (passé indéfini) μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ dire· j'ai ουï dire, ήκουσα νὰ λέγουν.

24. OUVRIR (ἀνοίγειν) ἐκ τοῦ ιταλ. aprire (λατ. aperio)⁶ σχηματίζεται κατὰ τὸ offrir (ίδε σελ. 144).

25. PARTIR (ἀναγωρεῖν)⁷ ίδε σελ. 144—142.

26. QUÉRIR (μεταπέμπομαι, στέλλω καὶ ζητῶ), ἐκ τοῦ λατιν. quaero· σημαίνει κυρίως, ζητῶ νὰ μοι φέρωσιν ἄνθρωπον ἢ πράγματα ἐν χρῆσι μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τῶν ῥημάτων, envoyer, aller, ἢ venir· envoyer quérir quelqu'un, μεταπέμπομαι τινα κτλ.

27. RÉPARTIR. Τὸ αὐτὸν ῥῆμα *partir*, μετὰ τοῦ μορίου γε ἄγει τόνου ἔχει δύω σηματ. ἀ. ἀναχωρῶ ἐκ νέου ἢ πάλιν, καὶ β'. ἀνταπαντῶ εἰς τὴν ἀπόκρισιν ἄλλου· εἰς τοιαύτην σημασίαν σχηματίζεται κατὰ τὰς ἐν τῇ 111—112 σελ. παρατηρ. τὸ δὲ *répartir*, φέρον τὴν δέξειν ἐπὶ τοῦ μορίου γε, σημαίνει διανέμω, διαιρῶ, καὶ σχηματίζεται ταχτικῶς ἐπὶ τοῦ *finir*. οὖν, *je répartis*, *tu répartis*, *il répartit*; *nous répartissons*, *vous répartissez*, *ils répartissent*. παρατατ. *je répartissais* κτλ. παρωγ. δρισμ. *je répartis*. παθητ. μετοχ. *réparti*. μέλλ. *je répartirai* κτλ.

28. RESSORTIR. σύνθ. ἐκ τοῦ μορ. *re* καὶ τοῦ *sortir* (*ἐξέρχεσθαι*) *ressortir* (*ἐπανεξέρχομαι*, *ἐξέρχομαι* ἐκ νέου). σημαίνει προσέτι τὸ, ἀναδεικνύω, καθιστῶ ἐπαισθητότερον, καταφανέστερον κτλ. Εἰς τοιαύτην σημασίαν τὸ ῥῆμα *ressortir* σχηματίζεται ἀκριβῶς ως τὸ ἀπλοῦν *sortir* (*ἴδε σελ. 111*). *Ressortir* δὲ κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ *ἐξαρτᾶσθαι*, τοῦ ἀνήκειν εἰς ὁρισμένην τινὰ δικαιοδοσίαν, *ἀλλά σχηματίζεται* ὅμαλῶς ἐπὶ τοῦ *finir*: *je ressortis*, *tu ressortis*, *il ressortit*; *nous ressortissons*, *vous ressortissez*, *ils ressortissent*. παρατατ. *je ressortissais* κτλ. παρωγ. δρισμ. *je ressortis* κτλ. πληθυντ. *nous ressortimes* κτλ. οὖν, *de quel tribunal faut-il donc que cette affaire ressortisse?* εἰς ποῖον λοιπὸν δικαστήριον ἀνήκει ἡ ὑπόθεσις αὕτη; δηλ. εἰς τίνος δικαστηρίου τὴν δικαιοδοσίαν ἀνήκει ἡ ὑπόθεσις αὕτη;

29. RETENIR (*τήρω*, *ἀναστέλλω*, *κατέχω*), ἐκ τοῦ λατιν. *tenere* (*teneo*) ἐξ οὗ τὸ *ītaz*. *ritenere*: σχηματίζεται ως τὸ ἀπλοῦν *tenir*, *ἴδε κατωτ.*

30. SAILLIR (*ἐξεγειν*, *καὶ ἀναβρύειν*). Τὸ ῥῆμα τοῦτο ἔχει δύω σχηματισμοὺς: *je saille*, *tu sailles*, *il saille* κτλ. κατὰ τὴν ἀ. συζυγ. ὅταν σημαίνῃ τὸ *ἐξέχω* (*προσθέσθημαι*), ἀλλὰ καὶ τότε μόνον κατὰ τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ ἑνίκου *ἢ πληθυντικοῦ*: τὸν δὲ μέλλοντα σχηματίζεται *il saillera*: ως συνώνυμον δὲ τοῦ *jaillir* (*ἀναβρύειν*) σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ *finir*: *je saillis* κτλ. πλθ. *nous saillissons* κτλ. ἐν χρήσει κατὰ τὸ γ'. πρόσωπον.

31. SENTIR (*αἰσθάνομαι*): ἐνεστ. *je sens*, σχηματίζεται κατὰ τὰς ἐν τῇ 111—112 σελ. παρατηρήσεις¹ λαμβάνει ως βοηθητικὸν τὸ *avoir* ὑμοίως καὶ τὶ σύνθετη *pressentir* (*προσθέσθημαι*), *consentir* (*συναινῶ*), *ressentir* (*ἐπαισθάνομαι*).

32. SERVIR (*ὑπηρετεῖν*, *χρησιμεύειν*): *ἴδε σελ. 111—112*.

33. SOUFFRIR (*ὑποφέρειν*), *ἴδε τὸ ἀγωτέρω offrir*.

34. TENIR (*κρατεῖν*) ἐκ τοῦ τείνω καὶ **VENIR** (*ἔρχεσθαι*): τὰ δύο ταῦτα ῥῆματα ἔχουσι τὸν αὐτὸν σχηματισμόν. δριστ. ἐνεστ. *je tiens*, *tu tiens*, *il tient*: ὁ πληθυντ. ἐκ τῆς ἀπαρεμφ. *nous tenons*, *vous tenez*, *τὸ γ'. πληθ.* ἐκ τοῦ ἑνεκ. *ils tiennent*: ὅμοίως καὶ τὸ *venir*: παρατηρεῖται ὅτι εἰς τὸ πληθυντ. γ'. πρόσωπον διπλασιάζεται τὸ *ν* κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἐπιέστων ὅπου τὸ *ν* εὑρισκόμενον μεταξὺ δύο εἰς ἀφώνων, διπλασιάζεται, ἐκτὸς τῶν ῥημάτων τῆς ἀ. συζυγίας² ὁ παρατητ. τοῦ *tenir* καὶ *venir*, ἐκ τοῦ πληθυντ. ἀ. προσώπει τοῦ ἑνεκ. τῆς δρισ. *je tenais*, *je venais*, ὅμαλος³ ὁ παρωγ. δρισμ. *je tins*, *tu tins*, *il tint*: *nous tintmes*, *vous tintes*, *ils tintrent*: ὅμοίως καὶ

τὸν venir. je viens κτλ. ἡ παθητ. μετοχ. tenu, venu, ἐξ ὧν οἱ σύνθετοι χρόνοι· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἐνεργητικὸν λαμβάνει τὸ αὐτό· j'ai tenu κτλ. τὸ δὲ venir, ὡς κινήσεως σημαντικὸν, λαμβάνει τὸ ἔτε· je suis venu κτλ. ὁ μέλλων ἀκολουθεῖ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐνικ. τοῦ ἐνεστ. je tien, ἀποδίλλων πρῶτον τὸ s, δηλ. τὴν κατάληξιν τοῦ ἀ. καὶ ἔ'. προστάπου τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ προσλαμβάνων τὸ rai, τὴν ἴδιαν αὐτοῦ κατίληξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμπίπτει πι πρὸ τοῦ r, παρεντίθεται τὸ δόντιοπρόφερτον d μεταξὺ τούτων, καὶ γίνεται je tiendrai, je viendrai κτλ. καθὼς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀνέρος καὶ κατὰ συγκοπῆν ἀνρὸς, καὶ τῇ παρενθέσει τοῦ δ ἀνδρός· ὁ λοιπὸς σχηματισμὸς τοῦ ῥήματος εἶναι εὔκολος; οἵαν ἔχῃ τις τοὺς ἀρκτικοὺς τῆς ὄριστικῆς χρόνους· ἡ ὑποτακτικὴ que je tiennes, que tu tiennes κτλ. πληθ. que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent.

35. TRESSAILLIR (σκιρτῶ, σφράζω). σχηματίζεται ἐπὶ τῆς ἀ. συζυγίας, ἐκτὸς τοῦ prétérir défini, τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς, καὶ τῆς παθητ. μετοχ. ἐξ ἣς οἱ σύνθετοι χρόνοι· ὁ μέλλ. je tressaillerai, ὡς τὸ cueillerai κτλ. κατὰ δὲ τὴν Ἀκαδημίαν παραλήγει τὸ i, je tressaillirai· λέγεται καὶ ἐπὶ χαρᾶς καὶ ἐπὶ τρόμου· tressaillir de joie, σκιρτῶ ἀπὸ χαρᾶν, καὶ tressaillir d'effroi, ὑπὸ τρόμου· λεγόμενον δὲ ἀπολύτως, δηλ. ἀνευ συμπληρώματος, ἐκλαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ, ἐπὶ τρόμου ἢ ἀπεγχθείας il tressaillit.

36. VENIR, (ἔρχομαι ἐκ τοῦ λατιν. venio (ἱλλ. βαίνω)). ἐνεστ. je viens, tu viens, il vient· nous venons, vous venez, ils viennent. Ὑποτακτ. que je vienne, que nous venions· τὸ δὲ ἀνωτέρῳ TENIR.

Τὸν venir χρησιμεύει ὡς βιοθητικ. πρὸς σχηματισμὸν χρόνων τινῶν πρὸς ἔκφρασιν τῆς πρὸ διλγού γινομένης πρᾶξεως· οἷον, il vient de partir, πρὸ μικροῦ ἀνεχώρησε· Je viens de lui parler, πρὸ διλγού τῷ διμιλησα κτλ. πρὸς ἔκφρασιν τοῦ παρεργημένου ὠρισμένου καὶ τοῦ παρατατικοῦ εἰς τὴν ὁποίαν περίστασιν μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸν ἐνεστῶτα ἢ τὸν παρατατικὸν τοῦ venir, μετὰ τὸ δόποιον τίθεται ἀμέσως ἡ πρόθεσις δε καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ἀπαρέμφατον.

37. VÊTIR (ἐνδύεσθαι), τὸ lετλ. καὶ λατ. vestire (ἐσθῆσαι) τὸ s ἀναπληροῦται διὰ τῆς περισπωμένης· ὁ ἐνικ. je vêts, tu vêts, il vêt· πληθ. nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent· εἶναι διλγον ἐν χρήσει, ἀναπληροῦται δὲ διὰ τοῦ je m'habille κτλ. τινὲς σχηματίζουσι· τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ finir τῆς αὐτῆς συζυγίας· je vêlis, tu vêlis κτλ. nous vêlissons κτλ. ἀλλ' ὁ σχηματισμὸς οὗτος εἶναι λίγαν σπάνιος.

Μεταξὺ τῶν ὄμαλῶν ῥημάτων τῆς ἔ'. συζυγίας παρατηρητέον ὅτι τὰ καταλήγοντα εἰς chir, dir, tir, καὶ gir (ἐκτὸς τοῦ gésir ἢ gir, τὰ εἰς nir (ἐκτὸς τοῦ tenir καὶ venir) εἴναι πάντα ὄμαλα, καὶ σχηματίζονται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ finir οἷον, réfléchir, franchir, rafraîchir, bondir, arrondir, approfondir, blottir, surgir, rougir, unir, hennir, fournir,

Πίραξ τῶν ἀραιμάτων φημάτων τῆς Γ^ε. συζυγίας.

Απαρέμ- φατον.	Ἐνεστώς όριστική.	Παρφχ. ώρισμένος.	Πιθητ. Μετοχ.	Μέλλων.	Μετοχή ^η ἐνεστώς.
apparoir	il appert	je —	—	je m'assiérai	s'asseyant
s'asseoir	je m'assieds	je m'assis	assis, chu	—	—
choir	—	—	—	—	—
comparoir	(*)	—	—	—	—
déchoir	je déchois	je déchus	déchu	decherrai	déchéant
devoir	je dois	je dus	dû, due	je devrai	devant
échoir	... il échoit	j'échus	échu	—	échéant
émiouvoir	j'émeus	j'émus	ému	j'émouvrai	émouvant
falloir	il faut	il fallut	fallu	il faudra	—
mouvoir	je meus	je mus	mû	je mouvrai	mouvant
pleuvoir	il pleut	il plut	plu	il pleuvra	pleuvant
pourvoir	je pourvois	je pourvus	pourvu	pourvoirai	pourvoyant
pouvoir	je puis ή je peux	je pus	pu	je pourrai	pouvant
prévaloir	je prévaux	je prévalus	prévalu	je prévaudrai	prévalant
ravoir	(**)	—	—	—	—
savoir	je sais	je sus	su	je saurai	sachant
seoir	—	—	sis	—	séant
seoir	il sied	—	—	il siéra	séyant
souloir	Impar. il souloit	—	—	—	—
surseoir	je surseois	je sursis	sursis	je sursoirai	sursoyant
valoir	je vaux	je valus	valu	je vaudrai	valant
voir	je vois	je vis	vu	je verrai	voyant
vouloir	je veux	je voulus	voulu	je voudrai	voulant

Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων φημάτων τῆς τρίτης
συζυγίας.

1. APPAROIR (φαίνεσθαι) ἀντὶ τοῦ apparaître (λατ. apparère) ἐν γράτη
σει ἐπὶ δικαστηρίων, καὶ μόνον τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώ-
τος τῆς ὄριστικῆς καὶ τὸ ἀπαρέμφατον.

2. S'ASSEOIR (καθέζεσθαι), λατ. sedersi, λατιν. sedeo, ἔξω (φέζ. έζ),
σηματίζεται ως μέσον οὐ ἐνεστ. je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied (φυτό^η λάττει τὸν χαρακτῆρα δι τοῦ λατιν. θέεν παράγεται). πληθ. nous nous asseyons,
vous vous asseyez, ils s'asseient, η ils s'asseyent. παρατατ. je m'as-

(*) "Ιδε τὰς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων φημάτων τῆς τρίτης εἰς τὸ apparoir.

(**) Τὸ ravoir ἐν γράσσει μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον.

seyais, tu t'asseyais κτλ. παρφχ. ωρισμέν. je m'assis, tu t'assis, il s'assis-
sit nous nous assimes, vous vous assites, ils s'assirent. μετοχ. παθητ.
ἀρσεν. assis, θηλ. assise· οἱ σύνθετοι χρόνοι, je me suis assis, tu t'es assis
κτλ. μέλλ. je m'assiérai καὶ je m'asseyerai. ὑποθετ. je m'assiérais καὶ je
m'asseyerais. προστακτ. assieds-toi, qu'il s'asseie· asseyons-nous, asse-
yez-vous, qu'ils asseient. ὑποτακτ. que je m'asseie, que tu asseies,
qu'ils asseient. παρατακτ. que je m'assis, que tu t'assis, qu'il s'assis κτλ.
ἀπαρέμφ. s'asseoir. παρφχ. s'être assis. μετοχ. ἐνεστ. s'asseyan καὶ s'é-
tant assis, ἢ assise· εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς προθ. ad τῆς ὁποίας τὸ δ ἔξο-
μοιοῦται πρὸς τὸ ἀρκτικὸν φωνῆν τοῦ ῥήματος.

'Η Ἀκαδημία ἐπιτρέπει νὰ σχηματίζηται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ κατὰ τὸν ἔξης
τρόπον, ως τὸ μεταχειρίζονται εἰσέτι πολλοὶ τῶν Γάλλων καὶ διμιούντες καὶ
γράφοντες; j'assois, tu assois, il assort, nous assoyons, vous assoyez ils as-
soient, ὁ παρατ. j'assoyais· ὁ μέλλων j'assoirai· προς. assois κτλ. μετοχ.
ἐνεστ. assoyant· ἀλλ' ὁ ἀνωτέρω ἐκτιθεὶς σχηματισμὸς εἶναι ὁ τελειώτερος
καὶ προτιμότερος.

3. CHOIR (πίπτειν) ἐκ τοῦ λατ. cadere (κάτω) ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν
ἀπαρέμφατον, συνήθως μάλιστα μετὰ τοῦ se laisser choir. ὀσταντως ἢ ἡ παθ.
μετοχὴ chu μετὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, il est chu.

4. COMPAROIR (ἐμπανίζεσθαι). ἕδε ἀνωτ. εἰς τὸ APPAROIR.

5. DÉCHOIR ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ choir καὶ τοῦ dé ἐπιτατικοῦ· ὁ ἐνεστ. σχη-
ματίζεται ως ὁ τοῦ voir: je déchois, tu déchois, il déchoit, nous décho-
yons vous déchoyez, ils déchoient ὁ παρατατ. je déchoyais ἀλλ' εἶναι
ἄχρηστος· ὁ παρφχ. ωρισμένος je déchus tu déchus κτλ. ἢ παθητ. μετοχ.
déchu· ὅθεν οἱ σύνθετοι χρόνοι· ὁ δὲ μέλλων je décherrai κτλ. ἢ μετοχ. τοῦ
ἐνεστ. déchéant· δὲν εἶναι ἐν χρήσει.

6. DEVOIR. Τὸ ῥῆμα τοῦτο χρητιμένει ως βοηθητικὸν διὰ νὰ σχηματίσῃ
τὸ μέλλοντα τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ τῆς μετοχῆς· οἶον, écrire (γράψειν), de-
voir écrire (γράψειν). μετοχ. écrivant (γράψων), devant écrire (γράψων ἢ
μέλλων γράψειν). 'Η παθητικὴ μετοχ. τοῦ ἀρσεν. λαμβάνει περισπωμένην
dû, ἀλλ' εἰς μόνον τὸν ἐνικὸν ἀριθμόν.

7. ÉCHOIR (συμβαίνειν, λήγειν) ἐκ τοῦ λατ. excidere ὁ ἐνεστῶς σχηματίζεται
ως ἔγγιστα ως τὸ ἀνωτέρω déchoir μετὰ τοῦ ὅποιου ἔχει τὴν αὐτὴν παρα-
γωγὴν, j'échois, tu échois, il échoit καὶ il échet, nous échoyons, vous
échoyez ils échoient. ὁ παρατατικὸς, ἀν καὶ δὲν ἀναφέρωνται παράδειγμα-
τα τούτου, δύναται νὰ σχηματισθῇ κατὰ δύο τρόπους· ἢ ἐκ τοῦ α'. πληθυν-
τικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστ. nous échoyons, καὶ τότε γίνεται je choyais, ἢ ἐκ
τῆς μετοχ. τοῦ ἐνεστῶτος échéant, καὶ τότε θὰ εἶναι j'échéais tu échéais
κτλ. τὸ ὅποιον συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸν δεύτερον τύπον τοῦ τρίτου προσώπου
τοῦ ἐνεστῶτος il échet· ὁ παρφχ. ωρισμένος j'échus, tu échus κτλ. ἢ παθητ.
μετ. échu, ὁ μέλλ. j'écherrai καὶ ἢ μετοχ. τοῦ ἐνεστῶτος échéant λέγεται

κυρίως καὶ ἐπὶ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας Ce billet écherra dans tel temps: τὸ γραμμάτιον τοῦτο λήγει (θέλει λήξει) τὸν δεῖνα καιρόν: le cas échéant τυχούσης πριστάσεως.

8. EMOUVOIR (συγκινεῖν ὡς κατωτέρῳ τὸ ἀπλοῦν mouvoir).

9. FALLOIR (δεῖν, εἶναι χρεῖα) ἐκ τοῦ λατ. Fallere (σφάλλω) ἥημα τριτοπρόσωπον il faut δεῖ (πρέπει) il fallait δέει, ἔπειπε il fallut καὶ il a fallu δέεισε (ἔχειασθη) il faudra δέήσει (θὰ χρειασθῇ ή θὰ γείνει ἀνάγκη) il faudrait θὰ ξένον ἀνάγκη (θήθελεν εἰσθαι ἀνάγκη): ὑποτακτικὴ ἐνεστ. qu'il faille, παρατ. qu'il fallût.

10. MOUVOIR. (κινεῖν), ιτα. muovere (λατ. moveo, movere ἐλλ. μέω καὶ μὲ τὸ αἰολικὸν δίγαμμα μωFω-movo· ἐνεστ. ὄριστ. je meus, tu meus il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent παρατ. je mouvais κτλ. παρφγ. ὀρισμένος je mus, tu mus κτλ. παθιτ. μετοχ. ἀρσεν. μὲ θηλ. mue (κεκινημένος, κεκινημένη) μέλλων je mouvrail μετοχ. ἐνεργῶς mouvant προστ. meus qu'il meuve. κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κλίνεται καὶ τὸ ἐμουvoir συγκινῶ (λατ. emovere).

11. PLEUVOIR (βρίχειν ὕειν) λατιν. pluere (pluo πλύω) je pleus, tu pleus il pleut κτλ. σχηματίζεται μὲν ὄμαλῶς καθ' ὅλους τὸὺς χρόνους καὶ τὰς ἐγκλίσεις ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐν χρήσει κατὰ τὴν κυρίαν αὐτοῦ σημασίαν, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ ἐνικὸν τρίτον πρόσωπον, il pleut ἔρχεται il pleuvait, ἔθρεξε, il plut καὶ il a plu ἔθρεξε il avait plu εἴχε βρέχει ή ἔθρεξε πρὸ πολλοῦ, il pleuvra θὰ βρέξει, qu'il pleuve θὰ βρέχῃ ή θὰ βρέξῃ κτλ. ή παθ. μετοχ. plu μένει ἀμετάβλητος, μετοχ. ἐνεστ. pleuvant.

12. POURVOIR (πρόνοιαν ποιεῖσθαι, προνοεῖν), ἐκ τοῦ λατιν. provideo, providere, σύνθετον ἐκ τῆς προθεσμίας pro (πρὸ) καὶ video (ἴδω, εἰδῶ): ὁ ἐνεστῶς τῆς ὄριστικῆς σχηματίζεται ως τὸ ἀπλοῦν voir: je pourvois, tu pourvois, il pourvoit: nous pourvoyons, vous pourvoyez, ils pourvoient: παρατ. je pourvoyais η, παρφγ. ὀρισμ. je pourvus, tu pourvus κτλ. ἐνῷ τὸ ἀπλοῦν voir σχηματίζει τὸν χρόνον τοῦτον, je vis, tu vis η, παθ. μετοχ. pourvu, ἐξ ης οἱ σύνθ. χρόν. οἵτινες εἶναι ὅλοι εὐχρηστοι: ὁ μέλλ. je pourvoirai, διαφέρει τοῦ je verrai (ἐκ τοῦ ἀπλοῦ voir). μετοχ. ἐνεστ. pourvoyant.

13. POUVOIR δύνασθαι: Je puis, καὶ je peux, tu peux, il peut: nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent: παρατ. je pouvais ὄμαλῶς παρφγ. ὀρισμ. je pus, tu pus η παθ. μετοχ. pu δεδουημένον ὅλοι οἱ σύνθετοι εἶναι εὐχρηστοι, λαμβάνοντες τὸ βοηθ. avoir: μέλλων je pourrai εἶναι ἀνώμαλος ἀντὶ τοῦ je pourvrai: ὑποθετ. je pourrais: δὲν ἔχει προστακ. ὑπιτακ. ἐνεστ. que je puisse, que tu puisses, qu'il puisse, que nous puissions η παρατ. que je pusse, que tu pusses κτλ. μετοχ. ἐνεστ. pouvant.

Τὸ α'. πρόσωπον ἔχει δύο τύπους je puis καὶ je peux, ὁ πρῶτος εἶναι συντθέστερος, ἐπὶ ἐρωτήσεως δὲν λέγεται, ο δ'. puis-je καὶ οὐχὶ reux-je.

Τὸ ἥημα pouvoir, χρησιμεύει ώστε τὸ πρόσωπον ἔκφρασιν τῆς εὐκτικῆς, ὡς ἔγκλισις εὐκτική.

14. PRÉVALOIR (ὑπερισχύειν), σύνθετον ἐκ τῆς pré καὶ τοῦ valoir, ἐκ τοῦ λατιν. prævaleo (prævalere). δριστ. ἔνεστ. je prévaux, tu prévaux, il prévaut· nous prévalons, vous prévalez, ils prévalent. περατατικ. je prévalais κτλ. παρφγ. ώρισμ. je prévalus, tu prévalus κτλ. παθητ. μετογ. prévalu, prévalue. μέλλ. je prévaudrai. προστατ. prévaux, qu'il prévale. ὑποτακτ. que je prévale, que tu prévales, qu'il prévale κτλ. μετογ. ἔνεστ. prévalant.

15. RAVOIR (ἀνακτῶ, ἀναλαμβάνειν), σύνθ. ἐκ τοῦ γε (πάλιν) καὶ αvoir (ἔχειν). ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον.

16. SAVOIR εἰδέναι (ἡξεύρω), ἐκ τοῦ λατ. sapere (λατ. sapio, sapere) ἐκ τοῦ Ἑλλην. σαφῆς (σαφέ-ω), ὁ ἔνεστὼς je sais, tu sais, il sait· nous savons, vous savez, ils savent· παρατ. je savais κτλ. παρφγ. ώρισμ. je sus, tu sus κτλ. παθητ. μετογ. su· ὅλοι οἱ σύνθετοι χρόνοι εὐχρηστοί μέλλων je saurai, tu sauras (ἴδε τὸ βῆμα αvoir), ὑποθετικ. je saurais· προστακτ. sache ήξευρε, η μάθε· ὑποτακτ. que je sache, que tu saches κτλ. παρατ. καὶ je susse que tu susses κτλ. μετογ. ἔνεστῶτος sachant.

17. SEOIR πρέπειν, ἀρμόζειν, ἔχει τὴν αὐτὴν παραγωγὴν τοῦ ἀνωτέρω asseoir ἐκ τοῦ sedeo, ἀπαντᾶται ὡς ἀπρόσωπον καὶ τότε ὑποκείμενον αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφ. ὅθεν ἐν χρήσει μόνον κατὰ τὸ ἔνικὸν τρίτον πρόσωπον τῶν ἀπλῶν χρόνων τῆς δριστ., καὶ τοῦ ἔνεστ. τῆς ὑποτακτικῆσσον, il ne vous sied point de vous conduire ainsi δὲν σοὶ ἀρμόζει παντάπατος τὸ νὰ φέρησαι τοιουτοτρόπως· ὁ παρατατ. Il séyait ἀνευ παρφγ. ώρισμέν. ὁ μέλλων il siéra· ὑποθετ. il siérait κτλ. ὑποτακτ. ἔνεστὼς qu'il siéde ἀπαντᾶται δὲ καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τοῦ τρίτου προσώπου ὅταν τὸ βῆμα ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ ὀρισμένον ὑποκείμενον (ἄψυχον). οἷον, ces fleurs, ces ornements lui siéront bien: τὰ ἄνθη, τὰ κοσμήματα ταῦτα θὰ ἀρμόζουν καλῶς εἰς αὐτήν. (Εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἐκφράζομεν συνήθως τὴν ἰδέαν ταύτην διὰ τοῦ βήματος ὁμοιάζει, μοιάζει), cela vous sied bien τοῦτο σοῦ μοιάζει, καὶ κοινότερον σοῦ στέκει καλά.

18. SEOIR ἐδρεύειν (ταῦτα τῷ ἀνωτέρῳ) σημαῖνον τὸ συγκάθηματι, εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀπαρέμφατον; εἰς τὴν μετογὴν τοῦ ἔνεστῶτος, séant ἐδρεύων, συγκαθήμενος, καὶ σπανίως εἰς τὸν παθητικὸν τύπον τῆς μετοχῆς sis· ὑπὸ τὴν σημασίν ταύτην ἀπαντᾶται εἰς ἀρχαῖα συγγράμματα, ἀντὶ τοῦ asseoir· σχηματίζεται δὲ ὡς ἔξης, je siés, tu siés, il sied (ὡς τὸ λατ. siedo, siedi, siede κτλ. πληθ. nous séons, vous séez, ils séent καὶ je seois, tu seois, παρφγμένος ώρισμέν. je sis, tu sis κτλ. μέλλ. je sérai, tu séeras· ἐκ τοῦ seoir γίνεται μετὰ τῆς προθέσεως sur, τὸ κατωτέρω surseoir· ἵδε τὸ βῆμα τοῦτο.

19. SOULOIR (συνεθέζειν), ἐκ τοῦ λατιν. solere (soleo), λέξις ἀπηργκιωμένη· ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὸν Λαφονταῖνον, ἀλλ' εἰς τὸν παρατ. je soulais, tu soulais, il soulait κτλ. ἀντὶ δὲ τούτου μεταγειρ. τὸ s'habituer, s'accentumer.

20. SURSEOIR ἀναβάλλειν, ἀνατίθέναι, λέξις νομική, surseoir une af-

faire, un procés, (συντριβέστερον μετὰ δοτικῆς) surseoir au jugement ἀνα-
έλλομαι δίκην, ἀναβάλλω μίαν ὑπόθεσιν (δικαστικήν) κτλ. surseoir à l'exé-
cution d'un arrêt ἀναβάλλω τὴν ἐκτέλεσιν μᾶς ἀποφάσεως' σχηματίζεται
όμαλῶς· ἔνεστ. je sursois, tu sursois, il sursoit· nous sursoyons, vous
sursoyez, ils sursoient· παρατάτ. je sursoyais κτλ. παρωχημ. ὠρισμέν.
je sursis, tu sursis, il sursit κτλ. παθητικὴ μετοχὴ sursis (ἀρ.) καὶ sur-
sise (θη.). μέλλων, je sursoirai, tu sursoiras, il sursoira· nous sur-
soirons κτλ. ἐκ τῆς παθητ. μετοχ. sursis γίνεται καὶ οὐσιατ. sursis ἀνα-
βολή̄ οἶον, ordonner un sursis, διατάττω ἀναβολὴν (ἐπὶ διαρκῶν πραγμάτων).

21. VALOIR ἀξίζει (ἰταλ. καὶ λατιν. valere), ἔλλην. ἀλέω (Fαλεω-Valeo
ἔνεστῶς je vaux, tu vaux, il vaut· nous valons, vous valez, ils valent· πα-
ρατ. je valais, tu valais κτλ. παρωχημένος ὠρισμένος je valus, tu valus,
κτλ. παθητικὴ μετοχὴ valu ἐξ ἧς οἱ σύνθετοι j'ai valu, j'eus valu, j'avais
valu μέλλων je vaudrai, tu vaudras, il vaudra ἀντὶ τοῦ vaulra· ἐπειδὴ
συμπίπτει I πρὸ τοῦ γ τρέπεται εἰς d, ὡς εἰς τὸ faudra (fal-faul-rai-fau-
drai)· προστ. vaux, qu'il vaille, valons, valez, qu'ils vaillent· ὑποτακτ.
ἔνεστ, que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille· παρατάτ. que je va-
lusse κτλ. μετωχὴ ἔνεστῶς valant. "Οπου συμβαίνει ἀποβολὴ τοῦ I ἔκει ἐκ-
τείνεται ἡ συλλαβὴ διὰ τῆς διφθόργυγου αὐ, καθὼς καὶ εἰς τὸ falloir, je faux.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ al εἰς au, valoir je vaux, εἶναι ἀρκετὰ κοινὴ εἰς
τὴν γαλλ. ὡς ἐσημειώσαμεν εἰς τὸ falloir συμβαίνει εἰς πολλὰς γαλλ. λέξεις
ληροθείσας ἐκ τῆς λατιν. ἐν ᾧ εύρισκεται τὸ al, ὡς ἐκ τοῦ alter ἔγεινε τὸ
γαλλ. autre, ἐκ τοῦ saltare τὸ sauter.

22. VOIR (βλέπειν, δρᾶν), ἐκ τοῦ λατ. video (vidère), θῶ (ὅρα τὸ ἀνω-
τέρω pourvoir)· ὁ ἔνεστ. je vois, tu vois, il voit· nous voyons, vous vo-
yez, ils voient. παρατ. je voyais κτλ. παρωχ. ὠρισμ. je vis, tu vis κτλ.
παθητ. μετοχ. υἱοῦ οἱ σύνθετοι χρόνοι χρήσιμοι. μέλλ. je verrai. προστακτ.
vois, voyons, voyez. ὑποτακ. ἔνεστ. que je voie, que tu voies. κτλ. πα-
ρατάτ. que je visse, que tu visses κτλ. μετοχ. ἔνεστ. voyant. Tὸ voir ὡς ἐ-
νεργ. λαμβάνει βοηθητ. τὸ avoir.

23. VOULOIR βούλεσθαι (ἐκ τοῦ λατιν. volere-vol-o=βούλ. δριστ. ἔνεξ.
je veux, tu veux, il veut, nous voulons vous voulez, ils veulent παρατάτ.
je voulais κτλ. παρωχ. ὠρισμ. je voulus, tu voulus παθητ. μετοχὴ voulu,
οἱ σύνθετοι, j'ai voulu, j'eus voulu, κτλ. μέλλ. je voudrai, tu voudras κτλ.
ὑποθετ., ἔνεστ. je voudrais (ἐπειθόμορυν) προστακτ. veuillez bien (εὐαριστή-
θητε)· ὑποτακτ. que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille· que nous
voulions, qui vous vouliez, qu'ils veuillent· παρατακτὸς ὑποτακτ. que je
voulusse κτλ.

Tὸ vouloir ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ μόριον en, καὶ μετ' αὐτῷ οὐσιαστόν, ἀν-
τωνυμίαν προσωπικὴν ἡ ὄνομα προσώπου, ἵσοδυναμεῖ μὲ τὸ παρ' ἡμῖν: τὰ
ἔχω μὲ τινᾱ οἶον, il vous en veut, σοὶ ἀπεγγίγεται, τὰ ἔχει μὲ σέ· en vou-
loir à quelqu'un, ἀπεγγίγομαι τινι, εἴμαι ὠργισμένος ἐναντίον τινός.

Πλράξ τῶν ἀρωμάτων ἥματων τῆς Α'. συνγένας.

Απαρέμ- φατον.	Ἐνεστώς όριστική.	Παρφγήη. ώρισμένες.	Παθητ. μετοχή.	Μέλλων.	Μετοχή ἐνεστώς.
absoudre	j'absous	—	absout	j'absoudrai	absolvant
abstraire	j'abstrais	—	abstrait	j'abstrairai	—
battre	je bats	je battis	battu	je battraï	battant
boire	je bois	je bus	bu	je boirai	buvant
braire	il brait	—	—	il braira	—
bruire	Im. il bruyait	—	—	—	bruyant
circoncire	je circoncis	je circoncis	circoncis	je circoneirai	circoncisant
clore	je clors	—	elos	je clôrai	—
conclure	je conclus	je couclus	conclu, e	je conclurai	concluant
confire	je confis	je confis	confit, te	je confirai	confisant
counaitre	je connais	je connus	connu, e	je connaîtrai	connaissant
coudre	je couds	je cousis	cousu	je coudrai	cousant
craindre	je crains	je craignis	craint	je craindrai	craignant
croire	je crois	je crus	croyant	je croirai	croyant
coître	je crois	je crus	crû	je croitrai	croissant
dire	je dis	je dis	dit	je dirai	disant
distraire	je distrais	—	—	—	—
éclore	il éclot	—	éclos	il éclosa	—
écrire	j'écris	j'écrivis	écrit	j'écrirai	écrivant
faire	je fais	je fis	fait	je ferai	faisant
frire	je fris	je fris	frit	je frirai	—
instruire	j'instruis	j'instruisis	instruit	j'instruirai	instruisant
lire	je lis	je lus	lu	je lirai	lisant
luire	je luis	—	lui	je luirai	luisant
maudire	je maudis	je maudis	maudit	je maudirai	maudissant
mettre	je mets	je mis	mis	je mettrai	mettant
moudre	je mouds	je moulus	moulu	je moudrai	moulant
naître	je nais	je naquis	né	je naîtrai	naissant
nuire	je nuis	je nuisis	nui	je nuirai	nuisant
occire	j'occis	j'occis	occis	—	—
oindre	j'oins	j'oignis	oint	j'oindrai	oignant
paître	je pais	je pus	pu	je paîtrai	paissant
plaire	je plais	je plus	plu	je plairai	plaisant
prendre	je prends	je pris	pris	je prendrai	prenant
résoudre	je résous	je résolus	résolu	je résoudrai	résolvant
rire	je ris	je ris	ri	je rirai	riant
rompre	je romps	je rompis	rompu	je romprai	rompant
soudre	—	—	—	—	—
sourdre	—	—	—	il squdra	—
soustraire	je soustrais	—	soustrait	je soustrairai	—
suffire	je suffis	je suffis	suffi	je suffirai	suffisant
suivre	je suis	je suivis	suivi	je suivrai	suivant
se taire	je me tais	je me tus	tu	je me tairai	se taisant
tistre	—	—	tissu	—	—
traire	je traïs	—	trait	je traïrai	trayant
vaincre	je vaincs	je vainquis	vaincu	je vaincerai	vainquant
vivre	je vis	je vécus	yécu	je vivrai	vivant

Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων ρημάτων τῆς
τετάρτης συζυγίας.

1. ABSOUDRE (ἀπολύω). σύνθετον ἐκ τῆς ab προθέσεως καὶ τοῦ soudre, ἐκ τοῦ λατιν. ab καὶ solvere (ἀπολύω)· ἔνεστ. J'absous, tu absous, il absout· nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent. παρατατ. J'absolvais κτλ. παρωχ. ὠρισμένος δὲν ὑπάρχει. παθητ. μετοχ. ἀρσ. absous, καὶ θηλ. absoute. μέλλ. J'absoudrai. ὑποθετ. J'absoudrais. οἱ σύνθετοι χρόνοι J'ai absous, ἀπέλυσα (ἐνεργητικ.), ἢ Je suis absous, ἀπελύθην (παθητικ.), κτλ. προστακτ. absous, absolvons, absolvez. ὑποτακτ. ἔνεστ. que j'absolve. παρατατικὸς δὲν ὑπάρχει, μὴ ὑπάρχοντος παρωχ. ὠρισμένου. μετοχ. ἔνεστ. absolvant· λέγεται κυρίως ἐπὶ ἀφέσεως ἀμαρτημάτων.

2. ABSTRAIRE (θεωρῶ νοερῶς), ιτ. astraere, ἢ astrarre, λατ. abstrahere (ἀξάγω)· ἔνεστ. j'abstrais, tu abstraîs, il abstrait· nous abstrayons, vous abstrayez, ils abstraient. παρατατ. j'abstrayais. παρωχ. ὠρισμένος δὲν ὑπάρχει. μέλλ. j'abstrairai. παθητ. μετοχ. abstrait· καὶ μετοχ. ἔνεστ. abstrayant· ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν ἔνικ. ἀριθμ. τοῦ ἔνεστῶτος καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, j'ai abstrait, nous avons abstrait κτλ.

3. BATTRE (τύπτω), εἶναι ὅμαλόν· ἀποβαλλεῖ εἰς τὸν ἔνεστῶτα τῆς ὄριστικῆς τὸ ἐν t, κατὰ τὴν ἐν τῇ σελ. 134 παρατήρησιν.

4. BOIRE (πίνειν), ἐκ τοῦ ιταλ. bere, λατιν. bibere (bibo, πίω). ὄριστ. ἔνεστ. Je bois, tu bois, il boit· nous buvons, vous buvez, ils boivent. παρατατ. Je buvais. παρωχ. ὠρισμέν. Je bus. παθητ. μετοχ. bu. οἱ σύνθ. χρόνοι εἶναι εὐχρηστοι, J'ai bu κτλ. μέλλ. Je boirai. ὑποθετ. Je boirais. προστακτ. bois, buvons κτλ. ὑποτακτ. que je boive, que tu boives, qu'il boive· que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent. παρατατ. que je busse, que tu busses, κτλ. μετοχ. ἔνεστ. buvant.

'Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς oir(e), μόνον τὸ boire καὶ croire ἀνήκουσιν εἰς τὴν δ'. συζυγ. τὰ δὲ λοιπὰ γράφονται ἄνευ e, voir, asseoir, καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν τρίτην.

5. BRAIRE (δύκασθαι), ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ τρίτην ἔνικὸν καὶ πληθ. πρόσωπον τοῦ ἔνεστῶτος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ὄριστ. il brait, ils braient· il braira, ils brairont, κυρίως ἐπὶ ὄνων.

6. BRUIRE (κροτεῖν, προξενεῖν κρότον), ἐκ τοῦ λατιν. rugire τῇ προσθέσει τοῦ b (ἀλλγν. βρύχειν)· ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμ. εἰς τὸ γ'. ἔνικ. πρόσ. τοῦ ἔνεστ. τῆς ὄρισ. ἢ εἰς τὸ δύω τρίτη πρόσ. τοῦ παρχτ. il bruit, il bruyait, ils bruyaient· ἀπαντᾶται ὠσαύτως καὶ ἡ μετοχὴ τοῦ ἔνεστ. bruyant, ἐξ τὸς ἐπίθετον bruyant, bruyante (θορυβώδης)· οἱ λοιποὶ χρόνοι ἀναπληροῦνται διὰ τοῦ faire du bruit, il fait du bruit, il a fait du bruit, il fera κτλ.

7. CIRCONCIRE (περιτέμνειν) ἐκ τοῦ λατιν. circumcidere· λέξις θρη-

σκευτική. Τὰ λήγοντα εἰς ire δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ως ἀνώμαλα -διότι καθὼς παρετηρήσαμεν εἰς τοὺς τύπους τῆς τετάρτης συζυγίας ταῦτα σχηματίζουσι τὸν ἔνικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστ. τῆς ὄριστ. ἐκ τῆς ἀπαρεμφ. προσλαμβάνοντα εἰς τὸ ἀ. καὶ ὅ'. πρόσωπον τὸ s, καὶ εἰς τὸ γ'. τὸ l, ἀφοῦ ἀποβάλωσι τὴν ἀπαρεμφατικὴν κατάληξιν γε· εἰς τὸν πληθυντικὸν ἔχουσι τὴν κατάληξιν isons.

8. CLORE ή CLORRE (κλείειν), ἐκ τοῦ λατιν. claudere. Κατὰ τὴν Ἀκαδημίαν ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν ἔνικ. ἀριθμὸν τῶν ἑτῆς χρόνων ἐνεστ. ὄριστ. Je clos, tu clos, il clôt. μέλλ. Je clorai, tu cloras, il clora. ὑποθετ. Je clorais, tu clorais κτλ. ἀπαντᾶται δὲ καὶ εἰς τὸν πληθυντ. Ἡ παθητ. μετοχ. ἀρσ. clos. θηλ. close.

9. CONCLURE. περαίνω, καὶ συμπεραίνω ἐκ τοῦ λατιν. concludere (εἱληγ. κλειδ-ῶ) ἐνεστ. ὄριστ. je conclus tu conclus, il conclut, nous concluons, vous concluez ils concluent παρατ. je concluais, παρωχ. ὄρισμ. je conclus, παθητ. μετοχ. conclu μέλλων je conelurai, μετοχ. ἐνεστ. concluant, τὸ βῆμα τοῦτο εἶναι εὐχρηστὸν καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους καὶ διμαλὸν καθ' ἐαυτὸν, καὶ τοι παρεκτρεπόμενον τοῦ τύπου τῆς δ'. συζυγίας μόνον κατὰ τὸν παρωχ. ὄρισμ.

10. CONFIRE (ταριχεύω διὰ σακχάρων, κατασκευάζω γλυκύσματα ἐκ καρπῶν ή ἀνθέων) ἐκ τοῦ λατιν. conficer. σύνθετον ἐκ τῆς προθέσ. cum, συν, καὶ facere (facio), ἀκέω. ἐνεστ. Je confis, tu confis κτλ. πληθυντ. nous confissons σχηματίζεται ως τὸ ἀνωτέρ. circoncire.

11. CONNAITRE (γιγάνσκειν). ἵδε περὶ τούτου τὰς σημασιωθείσας παρατηρίσεις σελ. 426—427.

12. COUDRE (φάγτειν), ἐκ τοῦ λατ. cucire (λατιν. consuere) ἐνεστ. Je couds, tu couds, il coud' nous cousons, vous cosez, ils cousent. παρατ. Je couvais κτλ. παρωχ. ὄρισμ. Je couvis, tu couvis κτλ. παθητικ. μετοχ. cousu. οἱ σύνθετοι εὐχρηστοι. μέλλ. Je coudrai. ὑποθετ. Je coudrais. μετοχ. ἐνεστ. couvant.

13. CRAINDRE (φοβεῖσθαι), ἵδε τὸν τύπον τοῦ peindre.

14. CROIRE (πιστεύειν), λατ. credere. Τὸ βῆμα τοῦτο δὲν παρέχει δυσκολίαν εἰς τὸν σχηματισμὸν του· ὁ ἐνεστ. Je crois, tu crois, il croit ἀκολουθεῖ τὴν κατάληξιν τῆς γ'. συζυγίας ὁ πληθυντ. τρέπεται τὸ i εἰς γ διὰ τὸν λόγον τὸν ὀποῖον εἴπομεν εἰς τὰ τῆς γ'. συζ. βήματα, ὅτεν δῆλ. τὸ i προηγούμενον φωνήνετος (ἐκτὸς τοῦ εἰ αρώνου) εὑρεθῇ μετὰ τὸ o η u, τρέπεται εἰς γ, ὅθεν ἔχομεν πληθ. nous croyons, vous croyez, ils croient. ὁ παρατατ. Je croyais. παρωχ. ὄρισμέν. Je crus. παθητ. μετοχ. cru ὅθεν οἱ σύνθετοι χρόνοι. J'ai cru, J'eus cru, J'avais cru. μέλλ. Je croirai. ὑποθετ. Je croirais κτλ. μετοχ. ἐνεστ. croyant.

15. CROITRE (αὐξάνειν), λατ. crescere, cresco, θαμιστ. τοῦ creo, πλάτιτω) ἐνεστ. Je crois, tu crois, il croit nous croissons, vous

croissez, ils croissent. παρατάτ. Je croissais. παρωχ. ώρισμέν. Je crus. παθ. μετοχ. ἀρτ. crû, θηλ. crue. μέλλ. Je croitrai. μετοχ. ἐνες. croissant.

46. DIRE (λέγειν)· ίταλ. dire, λατιν. dicere (ελλην. δείκω, δείκνω δ.à λόγου)· ἐνεστ. Je dis, tu dis, il dit· nous disons, vous dites, ils disent. παρατάτ. Je disais. παρωχ. ώρισμέν. Je dis, tu dis κτλ. παθητ. μετοχ. ἀρτ. dit, θηλ. dite. μέλλ. Je dirai. Προστακτ. dis· disons, dites. Υποτακτ. ἐνεστ. que je dise κτλ. παρατάτ. que je dise κτλ. μετοχ. ἐνεστ. disant. Σχηματίζεται ἐν γένει ως τὰ λόγοντα εἰς ire, ως τὸ ἀνωτέρω confire· ἡ μόνη ἀνωρατία αὐτοῦ εἶναι ἡ τοῦ δ'. πληθυντ. προσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὄριστ. καὶ ἐπομένως τῆς προστακ. τοῦ αὐτοῦ. 'Ἐκ δὲ τῶν συνθέτων τούτου τὸ redire μόνον φυλάξτε τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην· τὰ δὲ λοιπὰ, prédire (προλέγειν), contredire (ἀντιλέγειν), dédire (ἀναφεντ. τὰ λεγθέντα), médire (κακολογεῖν, κατηγορεῖν), σχηματίζουσι τὸ δ'. πληθυντ. ὅμαλῶς, nous prédisons, vous prédez· nous contredisons, vous contredisez κτλ. ὁ δὲ ἐπίλοιπος σχηματισμὸς τούτων ἀκολουθεῖ ἀκριβῶς τὸν τοῦ ἀπλοῦ διre.

Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ maudire (καταρῶμαι) διπλασιάζει τὸ s εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὄριστ. καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ παραγομένους χρόνους· Je maudis, tu maudis, il maudit· nous maudissons, vous maudissez κτλ. οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι κατὰ τὸ dire.

47. DISTRAIRE (διασπῶ, ὑφειρῶ), ἐκ τοῦ λατιν. dis καὶ trahere, ως τὸ abstraire· σχηματίζεται ὅμαλος καὶ ὅλους τοὺς χρόνους ἐκτὸς τοῦ παρωχ. ώρισμένου. 'Οριστ. ἐνεστ. je distrais. παρατάτ. je distractais. (στερεῖται παρωχ. ώρισμ. καὶ ἐπομένως παρατάτ. τῆς ὑποτακτ.) παθητ. μετοχ. ἀρτ. distract. θηλ. distracte, ἐξ οἵ οἱ σύνθετοι χρόνοι πάντες εὐχρηστοι. μέλλ. je distractrai. ὑποθετικ. je distractrais. μετοχ. ἐνεστ. distractant. Προστακ. distractis, distractrys, distractez. Υποτακτ. ἐνεστ. que je distraie, que nous distractrys κτλ. ἡ παθητ. μετοχ. ἐκλαμβάνεται πολλάκις ως ἐπίθετον, σημανουσικὸν θυμρωπὸν νοερῶς ἀφηρημένον· οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ extraire.

48. ÉCLORE (ἐκκολάπτειν), ἐκ τοῦ clore, ἵδε ἀνωτ. τὸ βῆμα τοῦτο περ τῆς παραγωγῆς· ἐν γρήστε μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικ. καὶ πληθυντικὸν πρόσωπον τῶν ἔξης χρόνων· ἐνεστ. il éclot, ils éclosent. μέλλ. il éclora, ils éclosent. ὑποθετ. ἐνεστ. il éclorait, ils éclosaient. ὑποτακτ. ἐνεστ. qu'il éclosse, qu'ils éclosent. παθητ. μετοχ. ἀρτ. éclos, θηλ. éclose. Λέγεται κυρίως ἐπὶ πτηνῶν· ἔξερχομένων ἐκ τῶν ὀών, καὶ ἐπὶ ἐντόμων· ὠσαύτως καὶ ἐπὶ ἀνθέων, ἀνοιγω (οὐδέτερος): quand la rose éclot, στον ἀνοιγη (ἀνοιγτοι) τὸ βέδον· καὶ ἐπὶ ἡμέρας (ἐπὶ τοῦ φωτὸς τῆς ἡμέρας). Le jour commençant à éclore, ἡμέρας ἥρτι διαγελώσῃς ήρτι. μόδις θράξεις τὰ φῶς τῆς ἡμέρας νὰ φέγγῃ λαμβάνει ως βοηθ. τὸ être.

49. ÉCRIRE (γράφειν), ίταλ. scrivere, λατιν. scribere (σκάριφος)· ἐνεστ. J'écris, tu écris, il écrit· nous écrivons, vous écrivez, ils écrivent. παρατάτ. J'écrivais. παρωχ. ώρισμ. J'écrivis, tu écrivis κτλ. παθητ. μετοχ.

ἀρσ. écrit, θηλ. écrite. μέλλ. J'écrirai, tu écriras κτλ. μετοχ. ἔνεστ. écrivant. Τὸν τὸν ὄποιον προσλαμβάνεται εἰς τὸν πληθυντ. nous écrivons, εἴναι κυρίως ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἵταλ. scriv-ere, τὸν ὄποιον εἴναι τὸ αὐτὸν λατιν. scribere.

20. FAIRE (ποιεῖν, κάμνειν), ἐκ τοῦ ἵταλ. fare (λατιν. facere)· ἔνεστ. Je fais, tu fais, il fait· nous faisons, vous faites, ils font. παρατατ. Je faisais. παρωχ. ώρισμέν. Je fis. παθητ. μετοχ. ἀρσ. fait, θηλ. faite. οἱ σύνθετοι χρόνοι πάντες εὔχρηστοι. μέλλ. Je ferai. ὑποθετ. Je ferrais. μετοχ. ἔνεστ. faisant. Προστατ. fais, faisons, faites. Υποτατ. ἔνεστ. que je fasse, que tu fasses, κτλ.

21. FRIRE φρύγω, τηγχίζω, ἐκ τοῦ ἵταλικοῦ friggere (λατ. frigere), ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν ἔνικον ἀριθμὸν τῶν ἑξῆς χρόνων je fris, tu fris, il frit· μέλλων je frirai, tu friras, il frira· ὑποθετ. je frirais, tu frirais, il frirait· προστ. fris· ὑποτατ. qui je frise, qui tu frises, qu'il frise· παθητ. μετοχ. ἀρσ. frít, θηλ. fríte, δόθεν οἱ σύνθετοι j'ai frít, j'eus frít, j'avais frít· προτιμοτέρα εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ βοηθητικοῦ faire δι' οὐ σχηματίζονται πάντες οἱ χρόνοι κατὰ πάσας τὰς ἐγκλίσεις· καὶ τὸ μὲν ῥῆμα faire σχηματίζεται καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ frir· οὕτω, je fais frire, tu fais frire κτλ. nous faisons frirε κτλ.

22. INSTRUIRE ἐκπαιδεύω, διδάσκω, ἔδει περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ληγόντων εἰς duire ἡ struire σελ. 431· ἐπομένου ἀπαρεμφάτου λαμβάνει τὴν πρόθεσιν ἡ. Instruire les enfants à dire la vérité διδάσκω τὰ παιδία νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν, instruire la jeunesse à respecter les viaillards διδάσκω τὴν νεολαίαν νὰ σέβηται τοὺς γέροντας.

23. LIRE ἀναγινώσκειν (ἵταλ. legere lego)· ἐκ τοῦ ἐλλην. λέγω· ὁ ἔνεστ. je lis, tu lis, il lit· nous lisons, vous lisez, ils lisent· παρατατ. je lisais· παρωχημ. ώρισμ. je lus· παθ. μετοχὴ lu· μέλλων je lirai· μετοχὴ ἔνεστῶς lisant σχηματίζεται ὡς τὸ prédire· διαφέρει δὲ κατὰ τὸν παρωχ. ώρισμένον λήγοντα εἰς us, ἐνῷ ὁ τύπος αὐτοῦ εἰς τὴν δ'. συζυγίαν εἶναι is.

24. LUIRE λάμπειν (ἐκπέμπειν λάμψιν), ἵταλ. lucere, καὶ λατιν. φτεινείς lucère (luceo), ἐκ τοῦ lux φῶς (ἐλλ. λύκη)· ἔνεστ. je luis, tu luis, il luit· nous luisons κτλ. στερεῖται παρωχ. ώρισμ. μέλλων je luirai κτλ. παθ. μετοχὴ lui, ἐξ ής οἱ σύνθετοι χρόνοι στερεῖται δὲ προς. Ἡ ὑποτ. τοῦ ἔνεστ. que je luisse κτλ. παρατ. τῆς ὑποτατ. δὲν ὑπάρχ. μετοχ. ἔνεστ. luisant. Λέγεται κυρίως περὶ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου καὶ τῶν λοιπῶν οὐρανίων σωμάτων. Le soleil luit· καὶ κατ' ἐπέντασιν ἐπὶ μετάλλων ἡ στιλπνῶν σωμάτων· ὄμοιώς μεταφορικῶς ἡ ἐπέντασις, le bonheur commencent à luire ἡ ἐλπὶς ἡ εὐτυχία ἀρχίζουν νὰ λάμπωσιν· ὡς οὐδέτερον λαμβάνει βοηθητ. τὸ αvoir.

25. MAUDIRE κακολογῶ, καταρῷμαι (λατιν. maledicere) ἵταλιστι mal-dire· σύνθετον ἐκ τοῦ mal, πληθ. mau(x) καὶ dire· ὁ ἔνεστῶς je maudis, tu maudit, il maudit· nous maudissons κτλ. διπλασιάζει κατ' ἐξαρτεσιν τὸ s· ἔδει περὶ τούτου τὰς περὶ τοῦ dire σημειώσεις σελ. 169.

26. METTRE πιθέναι, ήταλ. mettere (λατ. mittere). ἔνεστ. je mets, tu mets, il met. nous mettons, vous mettez, ils mettent. παρατατ. je mettais κτλ. παρωχμ. ώρισμ. je mis, tu mis κτλ. παθητ. μετοχ. ἀρσεν. mis, θηλ. mise. οἱ σύνθετοι χρόνοι j'ai mis, j'eus mis, j'avais mis. μέλλων je mettrai κτλ. προστ. mets, mettons, mettez. ύποτακτ. que je mette, que tu mettes κτλ. παρατ. que je misse, que tu misses, qu'il mit κτλ.

27. MOUDRE (ἀλέθω, ἀλήθω, ἀλέω). λατιν. molere (molo). ἔνεστ. Je mouds, tu mouds, il moud. nous moulons, vous moulez, ils moulent. παρατατ. Je moulais. παρωχ. ώρισμ. Je moulus. παθητ. μετοχ. moulu. μέλλ. Je moudrai. Προστακτ. mouds, moulons, moulez. Υποτακτ. ἔνεστ. que je moule κτλ. μετοχ. ἔνεστ. moulant.

28. NAITRE (γεννᾶσθαι), ήταλ. nascere, λατιν. nascor (ό ἐνεργητ. τύπος nasco [ἀγριστος] γίνεται ἐκ τοῦ γεννάω, γεννᾶσκω). ὄριστ. ἔνεστ. Je naïs, tu naïs, il naïs. nous naïssons, vous naïssez, ils naissent. παρατατ. Je naissais κτλ. παρωχ. ώρισμ. Je naquis, tu naquis κτλ. παθητ. μετοχ. ἀρσ. né, θηλ. née. λαμβάνει δὲ βοηθητ. τὸ ἔτε, θηεν οἱ σύνθετοι χρόνοι Je suis né κτλ. Je fus né κτλ. J'étais né κτλ. μέλλ. Je naîtrai. Προστακτ. nais, naïssons, naïssez. Υποτακτ. ἔνεστ. que je naïsse, que tu naïsses κτλ. παρατατ. que je naquisse, que tu naquisses κτλ. μετοχ. ἔνεστ. naissant.

29. NUIRE (βλάπτειν), ήταλ. nuocere, καὶ λατ. nocere, ἐκ τοῦ νεξ-νε-
cis (νέκυς). ἔνεστ. ὄριστ. Je nuis, tu nuis, il nuit. nous nuisons, vous nuisez, ils nuisent. παρατατ. Je nuisais κτλ. παρωχ. ώρισμ. Je nuisis, tu nuisis κτλ. παθητ. μετοχ. nui. οἱ σύνθετοι χρόνοι J'ai nui. J'eus nui. J'avais nui. μέλλ. Je nuirai. μετοχ. ἔνεστ. nuisant.

30. OCCIRE (φονεύειν), ήταλ. uccidere, καὶ λατιν. occidere. Τὸ φῆμα τοῦτο ἀπηρχαίθη καὶ ἀναπληροῦται τὴν σῆμερον διὰ τοῦ tuer (θύω). ἀπαντᾶται δὲ εἰς τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα ὁ ἐνικ. ἀριθμὸς τοῦ ἔνεστῶτος τῆς ὄριστικ. J'occis, tu occis, il occit. δῆλος ὁ παρωχ. ώρισμ. J'occis, tu occis, il occit. nous occîmes, vous occitez, ils occirent. καὶ ἡ παθητ. μετοχ. occis.

31. OINDRE (ἀλείφειν), λατιν. ungere. Τὸ φῆμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀπαριθμῆται μεταξὺ τῶν ἀνωμάλων καθ' ὅσον οὐδεμιὰν πάσχει ἀνωμαλίαν χρόνου, συζυγίας, ἢ θέματος σχηματίζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ peindre (ἴσε τὰς περὶ τούτου παρατηρ. ἐπὶ τοῦ 6'. τύπου τῆς δ'. συζ.).

32. PAITRE (βόσκειν), ἐκ τοῦ ήταλικ. καὶ λατιν. pascere (ἀρχ. ἐλλην. πάσω). σχηματίζεται ἐπὶ τ.οῦ connaître (ἴσε σελ. 123 καὶ 127), στερεῖται ἐξ παρωχημ. ώρισμ. τῆς ὄριστικῆς, καὶ ἐπομένως παρατατ. τῆς ύποτακτ. ἡ παθητ. μετοχ. pu, ἀπαντᾶται συνίθως εἰς τὴν φράσιν: il a pu et repu, κατεκορέσθη μεταχειρίζονται τὸ βοηθητικὸν faire κατὰ τοὺς παρωχ. χρόνους, καὶ τὸ paître εἰς ἀπωρέματον λέγεται δὲ καὶ μεταφ. μετὰ τοῦ μορίου re, ὡς μέσον se repaire d'espérances, ἐλπίσι βόσκομαι.

33. PLAIRE (ἀρέσκειν), ήταλ. piacere, λατιν. placere. ὄριστ. ἔνεστ. Je

plais, tu plais, il plait· nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent. παρχτ. Je plaisais. παρφγ. ώρισμ. Je plus, tu plus, il plut· nous plûmes, vous plûtes, ils plurent. παθητ. μετογ., plu. μέλλ. Je plairai. ὑποθετ. Je plairais. Προστακτ. plais, plaisons, plaisez. Υποτακτ. ένεστ. que je plaise. παρατατ. que je plusse, que tu plusses, qu'il plut κτλ. μετογ. ένεστ. plaisant. Ως ῥῆμα περιποιητικὸν ἀπαιτεῖ δοτικήν· plaisir à quelqu'un· ή παθητικὴ μετογὴ, plu. μένει ἀμετάβλητος ένεκα τῆς συντακτικῆς δοτικῆς τοῦ ῥῆματος plaisir.

34. PRENDRE (*λαμβάνειν*), ἐκ τοῦ λιταλ. prendre (*λατ.* prehendere) ὄριστ. ένεστ. Je prends, tu prends, il prend· nous prenons, vous prenez, ils prennent. παρατατ. Je prenais. παρφγ. ώρισμ. Je pris, tu pris κτλ. παθητ. μετογ. ἀρσ. pris, καὶ θηλ. prise. οἱ σύνθετοι χρόνοι δῆλοι εὐχρηστοι· J'ai pris, tu as pris κτλ. J'eus pris κτλ. J'avais pris κτλ. μέλλ. Je prendrai. μετογ. ένεστ. prenant. Προστακτ. prends, prenons, prenez. Υποτακτ. ένεστ. que je prenne, que tu prennes κτλ.

35. RÉSOUTDRE (*λύειν*, *ἀπορατίζειν*), λιταλ. risolvere (*λατιν.* risolvere), σύνθετον ἐκ τοῦ soudre καὶ τοῦ μορ्फίου re (ἴδε κατωτέρῳ soudre) ὄριστ. ένεστ. Je résous, tu résous, il résout· nous résolvons, vous résolvez, ils résolvent. παρατατ. Je résolvais, tu résolvais κτλ. παρφγ. ώρισμ. Je résolus, tu résolus κτλ. παθητ. μετογ. résolu. οἱ σύνθετοι χρόνοι. ἐν χρήσει· J'ai résolu κτλ. μέλλ. Je résoudrai, tu résoudras κτλ. ὑποθετ. Je résoudrais. Προστακτ. résous, résolvons, résolvez. Υποτακτ. ένεστ. que je résolve, que tu résolves κτλ. παρατατ. que je résolusse, que tu résolusses κτλ. μετογ. ένεστ. résolvant.

36. RIRE (*γελᾶν*), λιταλ. ridere, λατιν. rideo (*μειδί* ᾶ). ὄριστ. ένεστ. Je ris, tu ris, il rit· nous rions, vous riez, ils rient. παρατατ. Je riais, tu riais, il riait· nous riions, vous riiez, ils riaient. παρφγ. ώρισμέν. Je ris, tu ris, κτλ. παθητ. μετογ. ri. οἱ σύνθετοι χρόνοι. J'ai ri j'eus ri j'avais ri. μέλλ. Je rirai. δοτικ. Je rirais. Προστακτ. ris, rions, riez. Υποτακτ. ένεστ. que je rie, que tu ries κτλ. μετογ. ένεστ. riant.

37. ROMPRE (*βίγγυνμι*, κοιν. σπῶ, τσακιζω), λιταλ. rompere (*λατιν.* romppere). Κατατάττουστινές τὸ ῥῆμα τοῦτο μεταξὺ τῶν ἀνωμάλων· ἡμεῖς ἀπεναντίας διὰ νῦ δείξωμεν ὅτι οὐδεμίαν πάσχει ἀνωμαλίαν ἀφιερεθείσης τῆς ἀπαρεμφατ καταλήξεως γε, μίνει βίζα καὶ χαρακτήρ romp, τὸ ὅπεριν προσλαρυζόνει τὸ S εἰς τὸ ἄ. καὶ ὅ''. πρόσωπον κατὰ τὸν κοινὸν τύπον, τὸ δὲ τ εἰς τὸ γ''. οὗτον ἔχομεν ένεστ. je romps, tu romps, il rompt· nous rompons, κτλ. παρατατ. je rompais· καὶ παρφγγμ. ώρισμ. je rompis, κατὰ τὸν τύπον καὶ τὴν κατάληξιν αὐτοῦ κτλ. ίδε σελ. 210.

38. SOUDRE (*λύειν*), ἐκ τοῦ λατιν. solvere· ἐν χρήσει ἀλλοτε ἀντὶ τοῦ résoudre καὶ μόνον τὸ ἀπαρέμφατον αὐτοῦ ἀπαγνῆται· εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς.

39. SOURDRE (θρύσιν), ήταλ. sorgere, λατιν. surgere* ἐπὶ ρέυστῶν ἐν χρήσει τὸ ἀπαρέμφατον αὐτοῦ, καὶ τὸ γ'. ἐνικὸν πρόσ. τοῦ ἐνεστ. il sourd.

40. SOUSTRAIRE (ὑπεξαιρῶ, ἀφαιρῶ), ήταλ. sostrarre, λατιν. substrahere σχηματίζεται ὡς τὸ ἀπλοῦν traire. ἐνεστ. je soustrais, tu soustrais κτλ. παρατατ. je soustrayais κτλ. παρωχ. ὠρισμέν. δὲν ὑπάρχει* παθητ. μετοχ. ἀρτ. soustrait, θηλ. soustrait. οἱ σύνθετοι χρόνοι: ὅλοι εὔχρηστοι, j'ai soustrait κτλ. ὁ μέλλ. je soustrairai* λέγεται ὅταν ὑποκλέπτῃ τίς τι, καὶ ἐπὶ τῆς ἀριθμητικῆς ἀφαιρέσεως* συνηθέστερον δὲ κατὰ τὴν τελευταῖαν ταύτην σημασίαν εἶναι τὸ faire une soustraction.

41. SUFFIRE (ἐπαρκεῖν), λατιν. sufficere. ἐνεστ. je suffis, tu suffis, il suffit* nous suffisons κτλ. παρατατ. je suffisais. tu suffisais κτλ. παρωχ. ὠρισμέν. je suffis, tu suffis, il suffit* nous suffimes κτλ. παθητ. μετοχ. suffi. οἱ σύνθετοι χρόνοι πάντες εὔχρηστοι. μέλλ. je suffirai κτλ. μετοχ. ἐνεστ. suffisant.

42. SUIVRE (ἴπεσθαι), ήταλ. seguire, λατιν. sequor (sequi)* ὄριστ. ἐνεστ. je suis, tu suis, il suit* nous suivons, vous suivez, ils suivent. παρατατ. je suivais. παρωχ. ὠρισμ. je suivis, tu suivis κτλ. παθητικὴ μετοχὴ ἀρτ. suivi, θηλ. suivie. μέλλ. je suivrai. ὑποθετ. je suivrais. Προστατ. suis, suivons, suivez κτλ. οἱ σύνθετοι χρόνοι εἶναι: ὅλοι ἐν χρήσει. j'ai suivi κτλ. μετοχ. ἐνεστῶτ. suivant. Συντάσσεται μετὰ αἰτιατ. οὖν, suivre quelqu'un, ἀκολουθῶ τινὰ, ἔπομαι τινὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον poursuivre, καταδιώκω.

43. TAIRE (se) (σιγῆ), ήταλ. tacere, καὶ λατιν. ὄμοιως (tacere, taceo)* εἶναι ὄμαλὸν καὶ σχηματίζεται ὡς τὰ λήγοντα εἰς aire (ἴδε σελ. 130). Οριστ. ἐνεστ. je me tais, tu te tais, il se tait* nous nous taisons, vous taisez, ils se taisent. παρατατ. je me taisais. παρωχ. ὠρισμ. je me tus. παθητ. μετοχ. tu, καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι εὔχρηστοι, je me suis tu, je m'étais tu κτλ. μέλλ. je me tairai. Προστατ. tais-toi* taisons-nous, taisez-vous. Σχηματίζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ plaire. Τὸ ἐνεργητικὸν τοῦτο ἐκ-ψύχεται διὰ τοῦ faire* ὡς faire faire quelqu'un, ἐπιβάλλω σιωπήν εἰς τινὰ.

44. TISTRE (ὑφαίνειν), συνηθέστερον τὸ tesser, ἐκ τοῦ ήταλ. tessere, λατιν. texere* μόνον τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι ἐν χρήσει καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι ἐκ τῆς παθητ. μετοχ. tissu. παρωχ. ἀόριστ. j'ai tissu, j'avais tissu ηλέγεται δὲ ὥσταύτως faire du tissu.

45. TRAIRE (ἀμέλγω), ήταλ. trarre, λατιν. trahere* σχηματίζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ distraire. ὄριστ. ἐνεστ. je traîs, tu traîs, il trait* nous trayons κτλ. παρατατ. je trayais* στερεῖται παρωχ. ὠρισμ. παθητ. μετοχ. trait. μέλλ. je traîrai. Προστατ. traîs, trayons* κυριώς ἐπὶ γάλακτος ἀμελγόμενου ἐκ τῶν ζώων, βοὸς, προβάτου κτλ.

46. VAINCRE (νικᾶν), ήταλ. καὶ λατιν. vincere. ὄριστ. ἐνεστ. je vainces tu vainces, il vainc* nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent. πα-

ρατατ. je vainquais. παρωχ. δρισμ. je vainquis, tu vainquis κτλ. ποθητός μετοχ. vaincu, ἐξ ἣν οἱ σύνθετοι, j'ai vaincu, j'eus vaincu. j'avais vaincu. μέλλ. je vaincras. μετοχ. ἐνεστ. vainquant. Προστ. vaines, vainquons κτλ.

47. VIVRE ζῆν, ήταν. καὶ λατιν. vivere (vive βιώ) ἐνεστ. je vis, il vit; nous vivons, vous vivez, ils vivent. παρατάτ. je vivais. παρωχημ. δρισμ. je vécus, tu vécus κτλ. παθητ. μετοχὴ νέου. οἱ σύνθετοι j'ai. νέου, εὑχητοι πάντες ὁ μέλλ. je vivrai, tu vivras. μετοχ. ἐνεστ. vivant. ως οὐδέτερον λαμβάνει βοηθητικὸν τὸ αῦτον il a νέου σημαίνει ἀπεβίωσε (ἔζησε) ἢ ἐπομένως δὲν ζῇ). Ἡ ἀνωμαλία τοῦ ῥήματος τούτου συνίσταται εἰς τὸν σηματισμὸν τοῦ παρωχ. δρισμ. je vécus, καὶ τῆς παθητικ. μετοχ. σχηματιζομένων ἐπὶ τῆς γ'. συζυγίας τὸ δὲ εἰς τὸ ὄποιον παρουσιάζεται ἀντὶ τοῦ γ, έχει τὴν ἀρχήν του εἰς τὸ λατιν. victimum.

§. 65. Περὶ Μετοχῆς ἀνετέραμεν εἰς τὴν 90 σελίδα, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος λήγουσα πάντοτε εἰς αὐτήν συγχέεται ἐνίστε μὲ τὰ ῥηματικὰ ἐπιθετα, ἅτινα ἔχουσι πολλάκις τὴν αὐτὴν κατάληξιν γίνεται δὲ λόγος περὶ αὐτῆς ἐκτενέστερον εἰς τὸ συντακτικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.

§. 66. "Ακλίτα ἡ κατὰ τοὺς Γάλλους invariables; (σελὶς 21) τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς μεταβολὰς ἡ σχηματισμοὺς εἰς τὰς ληγούσας ἡ καταλήξεις αὐτῶν οἶον, pour διὰ, avec σὺν κτλ. en bas κάτω, en haut ἄνω κτλ. Ταῦτα δὲ εἰσὶ κυρίως τέσσαρα, πρόθεσις préposition, ἐπέρημα adverbē, σύγδεσμος conjunction, καὶ ἐπιφωνημα interjection.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ. DES PRÉPOSITIONS.

§. 67. Ἡ λέξις préposition σημαίνει τὸ αὐτὸν τὸ ὄποιον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πρόθεσις εἶναι σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως pré (πρὸ) καὶ position (θέσις); τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λόγου τίθεται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τοῦ ὄποιον ἐμφαίνει σχέσιν τινὰ ἡ πρὸς ἄλλο οὐσιαστικόν οἶον, δ λύχνος ἐπὶ τῆς τραπέζης la lampe sur la table, σημαίνει τὴν μετάξι λύχνου καὶ τραπέζης σχέσιν ἐμφαίνει ὡσαύτως σχέσιν μεταξὺ τῆς

ἐνεργείας τοῦ ὥματος καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ· οἶον, πορεύομαι εἰς Ἀθήνας, je vais à Athènes· μάχομαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος; combattre pour la patrie· ὅθεν ὁρθοτέρα, νομίζομεν, θὰ ξηρότερα, σχετιστικά μόρια. Αἱ Γαλλικαὶ προθέσεις εἶναι πάμπολλαι, κατατάττομεν δὲ πρῶτον τὰς ἀγταποκρινομένας πρὸς τὰς ἐλληνικὰς, καὶ μετὰ ταῦτα πάσας τὰς Γαλλικὰς μετὰ τῆς σημασίας καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Σχέσεις ἔκφραστές εἰναι διὰ τῶν προθέσεων.	Ἐλλ.	Γαλλ.	Παραδείγματα.
1 Ἡ ἐν τόπῳ στάσις	ἐν (μετὰ δοτ.)	à, en, dans	Ἐν Παρισίοις, à Paris. ἐν τῇ πόλει, dans la ville. ἐν Γαλλίᾳ, en France.
2 Ἡ εἰς τόπον κίνησις	εἰς (μετὰ αἰτ.)	à	Ὑπάγει εἰς τὸ Λονδίνον, il va à Londres.
3 Ἡ ἐκ τόπου κίνησις	ἐκ ή ἐξ (μετὰ γεν.)	de	Ἐρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, je viens de la ville. ἀπομακρύνομαι ἐκ τοῦ τόπου τούτου, je m'éloigne de ce lieu.
4 Τὸ ὄμοιον	σὺν (μετὰ δοτ.)	avec	Ἐλθετε μετ' ἔμοιον, venez avec moi. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, avec leurs femmes et leurs enfants.
5 Τὸ πρό; τι	πρὸς (μετὰ αἰτ.)	vers	Ὑπάγετε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, allez vers ce coté-là.
6 Τὸ πρότερον	πρὸ (μετὰ γεν.)	avant	Ἡλθον πρὸ τῆς ὥρας, je suis venu avant l'heure.
7 ἀ. Ἡ διά τινος τόπου διάβασις. β'. ἐπιμερισμὸν ταχτικόν.	ἀνὰ (μετὰ αἰτ.)	par καὶ à travers } par	Διὰ τοῦ πεδίου, par la campagne. διὰ τῶν ὁρέων, ή ἀνὰ τὰ ὄρη, à travers les montagnes. ἀνὰ πέντε, ἀνὰ δέκα, par cinq, par dix.
8 Ὁμοιότης	κατὰ (μετὰ αἰτ.)	d'après ή selon }	Κατὰ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς, d'après les règles de la logique. κατὰ τὸν Αριστοτέλην, selon Aristote.
9 Ἐγαντίον	κατὰ (μετὰ γεν.)	contre	Κατὰ τίνος ὄμιλος; contre qui parlez-vous?

Σχέσεις ἐκφρα- ζόμεναι διὰ τῶν προθέσεων.	Ἐλλ.	Γαλλ.	Παραδείγματα.
10 Τὸ μέσον ἢ τὸ ὅργανον δι' οὗ ἐκτελεῖται· τι	διὰ (μετὰ γεν.)	par	Διὰ τῆς εὐρυίας καὶ τιμίτητος ἔφθασεν εἰς Ἰ. C'est par son génie et par sa probité qu'il est parvenu à κτλ.
11 Ἡ αἰτία	διὰ (μετὰ αἰτ.)	pour ἢ à cause {	Δι' αὐτὸν ἔγειναν τὰ πάντα, c'est pour lui (ἢ c'est à cau- se de lui) que tout à é- té fait.
13 Τὸ ὑστερον	μετὰ (μὲς αἰτ.)	après (μετὰ αἰτ.)	Μετὰ τὸν Αὔγουστον ἔβασιλευ- σεν ὁ Τιβέριος, après Augu- ste régné Tibère.
14 Τὸ ἐκ τινος προσώπου	παρὰ (μετὰ γεν.)	de ἢ par	"Ελαζε παρὰ τοῦ πατρὸς αὐ- τοῦ... il a reçu de son pè- re...
15 Τὸ πλησίον	παρὰ (μετὰ δοτ.)	près ἢ au- près (chez)	Παρ' ἐμοὶ, près de moi, ou chez moi. παρὰ τῇ μητρὶ, auprès de sa mère.
16 τὸ ἐναντίον (τοῦ νόμου) τοῦ ἔθους κτλ.	παρὰ (μετὰ αἰτ.)	contre (μετὰ δοτ.)	"Ιν τι παρὰ νόμου πράττει; pourquoi agit-il contre la loi?
17 Τὴν ἀνταλ- λαγήν ἢ τὴν ἀν- τικατάστασιν.	ἀντὶ ²⁰¹ (μετὰ γεν.)	au lieu de ou à la place de (μετὰ γεν.)	Ἀντὶ δύο χιλιάδων ἔδωτεν εἰς αὐτὸν δέκα, au lieu de deux mille il lui en a donné dix.
18 Τὸ ἐπάνω Τὴν ἐποχήν	ἐπὶ ²⁰² (μετὰ γεν.)	sur (μετὰ αἰτ.)	"Εκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπίτινος λόφου, il bâtit sa maison sur une colline. ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'. sous Louis XIV.
19 Τὸ πέριξ	περὶ ²⁰³ (μετὰ αἰτ.)	autour de (μετὰ γεν.)	Περὶ τὴν πόλιν, autour de la ville.
20 Τὸ περὶ τι- νος	περὶ ἡ ἀμφὶ ²⁰⁴ (μετὰ γεν.)	de (μετὰ γεν.)	Ομιλουν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, on parlait de l'hi- stoire grecque.
21 Τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς ἀ- ναχωρήσεως.	ἀπὸ ²⁰⁵ (μετὰ γεν.)	depuis (μετὰ αἰτ.)	Απὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κανταν- αντινουπόλεως, depuis la pri- se de Constantinople.
22 Τὸ ἐκ τινος	ἀπὸ ²⁰⁶ (μετὰ αἰτ.)	de (μετὰ ἀφ.)	"Ελαζον τὴν ἐπιστολὴν ταῦτην ἀπὸ τὸν Γεώργιον, j'ai reçu cette lettre de Georges.
23 Τὸ ὑποκάτω	ὑπὸ ²⁰⁷ (μετὰ γεν.)	sous (μετὰ αἰτ.)	"Υπὸ γῆς, ἢ ὑπὸ τὴν γῆν, sous terre.

Σχέσεις ἔκφρα- ζόμεναι διὰ τῶν προθέσεων.	Ἐλλ.	Γαλλ.	Παραδείγματα.
Tὸ ἀπὸ τίνος;	ὑπὸ ^(μετὰ γεν.)	par ^(μετὰ αἰτ.)	Τὸ πὸ τῆς πενίας, par la pauvreté,
Τὴν ἐξαρτη- σίαν τινὸς; ἀπ' ἄλλου	ὑπὸ ^(μετὰ αἰτ.)	sous ^(μετὰ αἰτ.)	Τὴν τὸν στρατηγὸν ἢ ὑπὸ τὰς διατάξας τοῦ στρατηγοῦ, sous les ordres du général,
24 Τὴν ὑπερά- σπισιν	ὑπὲρ ^(μετὰ γεν.)	en fa- veur de	Τὴν πὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, en faveur de la justice et de la liberté.
25 Τὴν ὑπερ- βολὴν ἢ ὑ- περοχήν	ὑπὲρ ^(μετὰ αἰτ.)	plus ἢ au delà de	Τὴν πὲρ τὰ ἐννενήκοντα ἔτη, au delà ἢ (plus) de quatre vingt-dix ans,
26 Τὸν χωρι- σμόν	ἄνευ [{] χωρίς ^(ἀτερ) (μετὰ γεν.)	sans ^(μετὰ αἰτ.)	Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν, sans moi vous ne pouvez rien faire.
27 Τὴν αἰτίαν	ἔνεκα ^(μετὰ γεν.)	à cause de	Ἐνεκα τούτου, à cause de cela.
28 Τὸν χρόνον	ἄχρι(ς) [{] μέχρι(ς) [{] (μετὰ δοτ.)	jusqu'à ^(μετὰ δοτ.)	Μέχρι θανάτου, jusqu'à la mort.
29 Ἐξαιρεσιν	πλὴν ἢ ἐκτὸς ^(μετὰ γεν.)	excepté hormis ^(μετὰ αἰτ.)	Πλὴν ἢ ἐκτὸς ἐνὸς, excepté ou hormis un.

Οἱ ἀνωτέρω πίνακες χρησιμεύει κυρίως διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ γνωρίζωσι πρὸς τὶ ἐκάστη ἐλληνικὴ πρόθεσις, κατὰ τὴν κοινοτέραν αὐτῆς χρήσιν, δύναται νὰ ἀντιστοιχῇ ἐν τῇ γαλλικῇ.

Οἱ κατωτέρω πίνακες περιλαμβάνει κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τὰς κυρίας γαλλικὰς προθέσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουσι μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὰς ἐλληνικὰς, δύνανται δὲ πολλάκις ν' ἀναπληρωθῶσι δι' ἐπιρρήμάτων ἢ συνδέσμων.

Καίτοι ἀναφέροντες ἐκτενέστερον εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα περὶ τῆς χρήσεως τῶν γαλλικῶν προθέσεων, λέγομεν ἐνταῦθα, ὡς ἐν παρό�ῳ, ὅτι ὅλαι ἐν γένει αἱ ἀπλαῖ καὶ κυρίως λεγόμεναι προθέσεις συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς, ἐκτὸς τῆς de ἥπεις χαρακτηρίζει τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν, καὶ τῆς ἢ τις προηγεῖται τῆς δοτικῆς.

Διακρίνουσιν οἱ Γάλλοι τριῶν εἰδῶν προθέσεις. Προθέσεις κυρίας λεγομένας. Prépositions proprement dites, προθετικὰς φράσεις ἡ ρήσεις, Locutions prépositives, καὶ τὰς ὡς ἐκ τῆς χρήσεως ἡ θέσεως αὐτῶν ὡς προθέσεις λαμβαγόμενας, mots pris accidentellement comme prépositions.

1 'A

εἰς, ἢ ἐν, καὶ
ἐπὶ προσώπ. πρὸς

Σημαίνει ἀ. τὴν εἰς τόπον κληνησιν
Il va à Corinthe, ύπαγει εἰς Κόρινθον. 6'. τὴν ἐν τόπῳ στάσιν. Α
Paris on ne languit pas, ἐν Πα-
ρισίοις δὲν μαρτυνεται ὁ ἀνθρωπος.
γ'. Σχέσιν. Ecrivez à Monsieur
T. γράψαε πρὸς τὸν Κύριον T.

2 Après

μετά (μὲ αἰτ.)

Σημ. τὸ μετά ταῦτα. Après les évé-
nements ci-dessus rapportés, με-
τά τὰ ἀνωτέρω ἔκτεθέντα συμβάντα.

D'après

κατά (μετά αἰτ.)

Σημαίνει ὄμοιότερα κατὰ τὸ φρό-
νημα. D'après vous, καθ' ἡμᾶς.

3 (Attendu)

ἔνεκα (μετά γεν.)

Σημ. τὴν αἰτίαν. Attendu son âge,
ἔνεκα τῆς ἡλικίας (τὸ attendu εί-
ναι κατὰ περίπτωσιν πρόθεσ.) κυ-
ρίως είναι τύπος παθητικῆς μετο-
χῆς τοῦ βήματος attendre.

4 Avant

πρὸ (μετά γεν.)

Σημ. τὸν χρόνον. Avant l'arrivée
de la flotte, πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ
στόλου.

5 Avec

σὺν (μετά δοτ.) ἢ
μετά (μὲ γεν.)

Σημ. τὸ ὄμοιο. Il a ramené son
frère avec lui, ἐπανέφερε μεθ' ἐ-
αυτοῦ τὸν ἀδελφόν του.

6 Chez

παρὰ (μετά δοτ.)

Σημ. τὸ πληρίου ἢ τὴν οἰκίαν. Je
loge chez mon oncle, κατοικῶ
παρὰ τῷ θείῳ μου (εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ θείου μου).

7 Concernant

περὶ (μετά γεν.)

Σημ. τὸ περὶ τίνος. La loi concer-
nant les présents, ὁ περὶ δωρεῶν
νόμος.

8 Contre

κατὰ (μετά γεν.)

Σημ. τὸ ἐναντίον. Combattre con-
tre les Troyens, μάχεσθαι κατὰ
τῶν Τρώων.

9 Dans

ἐν (μετά δοτ.)

Σημ. τὸ ἐντός. Dans la contrée
même, ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ. Avoir
dans les mains, ἐν χερσὶν ἔχειν.

10 Depuis

ἀπὸ (μετά γεν.)

Σημ. τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς ἀνα-
χωρήσεως. Depuis la décadence
de l'empire Romain, ἀπὸ τῆς πα-
ρακμῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους.

11. <i>Derrière</i>	ὅπισθεν (μετὰ γεν.)	Εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτιατικ. <i>Derrière l'armée</i> , κατόπιν τοῦ στρατοῦ ἡ ὅπισθεν τοῦ στρατοῦ.
12. <i>Dès</i>	εὐθὺς ἀπὸ, ἄμα	Σημ. τὸν ἄμεσον χρόνον καθ' ὃν επελέσθη τι. <i>Dès à présent</i> , ἀπὸ τοῦδε. <i>Dès le point du jour</i> , ἀμα ἡμέρᾳ.
13. <i>Dessous</i>	ὑπὸ, ἐκ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ ὑποκάτω. <i>Être sorti de dessous la mer</i> , ἀναδύναι ἐκ τῆς θαλάσσης. <i>Dessous le lit</i> ; ὑπὸ τῆς κλίνης.
14. <i>Dessus</i>	ἐπὶ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ ἐπάνω. <i>La cheminée</i> , ἐπὶ τῆς ἑστίας.
15. <i>Devant</i>	πρὸ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ ἔμπροσθεν. <i>Devant la porte</i> , πρὸ θυρῶν.
16. <i>Devers</i>	πρὸς (μετὰ αἰτ.)	Σημ. τάσιν πρὸς τι. <i>Il s'en alla devers l'Olympe</i> , ἀπέβη πρὸς Ὁλυμπὸν. <i>Tὸ devers εἶναι ἥδη ἀπηργασιαμένον</i> , ἀναπληροῦται δὲ διὰ τοῦ vers, ἵδε κατωτέρῳ.
17. <i>Durant</i>	ἐπὶ ἡ κατὰ (μετὰ αἰτ.)	Σημ. διάρκειαν χρόνα. <i>Durant toute sa vie</i> , ἐφ' ὅλον ἡ καθ' ὅλον τὸν βίου αὐτοῦ.
18. <i>En</i>	ἐν (μετὰ δοτ.)	Σημ. τὴν στάσιν, τὸ ἐντός. <i>Μετὰ αἰτιατικῆς</i> . <i>En ville</i> , ἐν ἁστει, ἐν τῇ πόλει.
19. <i>Entre</i>	μεταξὺ	Εἰς τὴν γαλλικὴν θεωρεῖται ὡς πρόθεσις, καὶ ἀπειπτεῖ αἰτιατικὴν, παρ' ἡμῖν δὲ ὡς ἐπίβρημα, καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς. <i>Entre l'histoire moderne</i> , et celle du moyen âge, μεταξὺ τῆς νεωτέρας καὶ τῆς μίσης ιστορίας.
20. <i>Envers</i>	πρὸς μετὰ αἰτ.)	Σημ. τὴν πρὸς τινα σχέσιν. <i>Son dévouement en vers son bienfaiteur</i> , ἡ ἀφοσίωσίς του (σχετικῶς) πρὸς τὸν εὐεργέτην του.
21. <i>Environs</i>	περὶ (μετὰ αἰτ.)	Σημαίν. τὸ περίπου. <i>Environs deux lieues</i> , περὶ τὰς δύω λεύγας (ἢ δύω λεύγας περίπου).
22. <i>Ex</i>	πρώην (ἐπίβρημα μᾶλλον ἢ πρόθ.)	Ἡ πρότ. αὕτη λαμβάνει σημασίαν ἐπίβρημ. ἢ σημ. πρώην. <i>L'ex chancelier</i> , ὁ πρώην σφραγιδοφύλακ.
23. <i>Excepté</i>	ἐκτὸς (μετὰ γεν.)	Καὶ τοι μετοχὴ παθητικὴ ἐλαμβάνεται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὡς πρόθεσις. <i>Excepté Dimanche</i> , ἐκτὸς τῆς κυριακῆς, δηλ. ἐξαιρουμένης τῆς κυριακῆς.

24 Hormis	πλὴν, ἔκτος (μετὰ γεν.)	Hormis, μετὰ αἰτιατικ. Il a tout perdu hormis peu de chose, πάντα ἀπώλεσε πλὴν ὀλίγων.
25 Hors	ἔξω, ἔκτος (μετὰ γεν.)	Eἰς τὴν Γαλλικ. ώστετως μετὰ γενικῆς. Hors de la tente, ἔξω ἢ ἔκτος τῆς σκηνῆς.
26 Joignant	πλησίον ἢ παρά (μετὰ δοτ.)	Μετὰ αἰτιατικῆς. Joignant l'église, παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅλως πλησίον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
27 Malgré	παρά (μετὰ αἰτ.)	Σημ. τὸ ἐναντίον, εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτιατικ. Malgré mes avertissements, παρὰ τὰς νουθεσίας μου.
28 Moyennant	διὰ (μετὰ γεν.) ἢ μὲ (μετὰ αἰτ.)	Σημ. τὸ μέσον δι' οὗ διαπράττεται τι, εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτ. Moyennant la grâce de Dieu, διὰ τῆς θείας χάριτος, moyennant un salaire, διὰ μισθοῦ ἢ μὲ μισθόν.
29 Nonobstant	παρά (μετὰ αἰτ.)	Σημ. ἐναντιότητα, εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτιατ. Nonobstant sa colère, παρὰ τὴν δργήν του, ἢν καὶ λίγων ὡργισμένος.
30 Outre	πέραν ἢ ἔκτος (τούτου)	Σημ. ὑπερβολὴν, καὶ προσθήκην. Outre mesure, πέραν τοῦ δέοντος. Outre cela, ἔκτος τούτου (περιπλέον).
31 Par	διὰ ἢ παρά (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ μέσον, εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτ. Je viens de recevoir cette boîte par quelqu'un que je ne connais pas, ἐλαθον τώρα τὸ κιβώτιον τοῦτο παρά τινος (διὰ τινος) τὸν ὄποιον δὲν γνωρίζω.
32 Parmi	μεταξὺ (μετὰ γεν.)	Αἱρεται κυρίως μεταξὺ πολλῶν προσώπων. ἢ πραγμάτων. Parmi tous ces peuples, μεταξὺ τούτων ὅλων τῶν λαῶν.
33 Pendant	ἐπὶ (μετὰ αἰτ.)	Σημ. διάρκειαν χρόνου. εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτιατικῆς. Pendant trois mois, ἐπὶ τρεῖς μῆνας.
34 Pour	διὰ (μετὰ αἰτ.)	Σημ. τὴν αἰτιαν, ἢ τὸν σκοπόν. C'étais pour lui, δι' αὐτὸν ἢ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ. Pour faire, διὰ νὰ κάμη, (ἴνα πράξῃ).
35 Sans	ἄνευ (μετὰ γεν.)	Σημ. ἔξαιρεσιν, χωρισμόν (εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἰτιατ.). Sans cela, ἄνευ τούτου.
36 Sauf	ἔκτος (μετὰ γεν.)	Σημ. ἔξαιρεσιν, μετὰ αἰτιατ. On peut tout sacrifier sauf l'honneur, δύναται τις τὰ πάντα νὰ θυσιάσῃ ἔκτος τῆς τιμῆς.

37 Selon	κατὰ (μετὰ αἵτ.)	Tὴν δόμοιστητα. Selon les circons-tances κατὰ τὰς περιστάσεις.
38 Sous	ὑπὸ (μετὰ γεν. ἡ αἵτ.)	Σημ. τὸ ὑποκάτω ἢ τὸ ἐξαρτώμενον. Sous la forme, ὑπὸ τὸ σχῆμα. Sous terre, ὑπὸ γῆς ἢ ὑπὸ γῆν.
39 Suivant	κατὰ (μετὰ αἵτ.)	Σημ. ὁμοιότητα, Suivant les prin-cipes des matérialistes, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων.
40 Sur	ἐπὶ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ ἐπάνω. Sur la surface ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.
41 Touchant	περὶ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ ἀπτοματικός τινὸς ἀντικειμένου, εἰς τὴν γαλλ. μετὰ αἴτιατ. Tou-chant l'immortalité de l'âme, πε-ρὶ θθυνασίας ψυχῆς.
42 A travers	διὰ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὸ μέρος διὰ τοῦ ὁποίου διέρ-χεται τις. A travers les champs, διὰ τῶν ἀγρῶν.
43 Vers	πρὸς (μετὰ αἵτ.)	Σημ. τὴν πρός τι τάσιν. Vers la mer, πρὸς τὴν θάλασσαν.
44 Voici Voila	{ (ἰδού)	Ταῦτα εἶναι ἐπιβρήματα καὶ ἐκφέ-ρονται εἰς τὴν γαλλικ. μετὰ αἴ-τιατικ. Voici ce que je viens de voir, ιδοὺ τι εἶδον τώρα. Voilà comment la chose s'est passée, ι-δοὺ πῶς συνέβη τὸ πρᾶγμα.
45 Vu	ένεκα	Σημ. τὴν αἴτιαν. Vu ses antécé-dents, ένεκα τῶν προηγυμένων αὐ-τοῦ (πράξεων).

Προθετικαὶ ἐκφράσεις ἢ προθετικαὶ φήσεις (locutions prépositives),
οὐτασσόμεναι μετὰ γενικῆς.

Après, près	παρὰ (μετὰ δοτ.)	Τὸ ἀ. σημ. τὸ πλησίον μετά τινος φροντίδος. Cette mère est toujours auprès de ses enfants, αὕτη ἡ μητέρη εἶναι πάντοτε πλησίον τῶν τέκνων της (παρὰ τοῖς τέκνοις)· τὸ δὲ près ἀπλῶς τὸ πλησίον.
'A cause de	ἐξ αἴτιας, ἔνεκα (μετὰ γεν.)	'A cause des événements, ένεκα τῶν συμβάντων.
'A la faveur	τῇ βοηθείᾳ (μετὰ γεν.)	Σημ. τὴν προστασίαν, τὴν βοήθειαν, μετὰ γενικῆς. 'A la faveur de la nuit, βοηθείᾳ τοῦ σκότους.
'A côté de	πλησίον (μετὰ γεν. ἢ δοτ.)	'A côté de cette maison, πλησίον τῆς οἰκίας ταύτης.
'A l'aide de	(διὰ μέσου) ἢ τῇ βοηθείᾳ	'A l'aide d'un instrument, διά τινος ἐργαλείου (ἢ βοηθείᾳ ἐργαλ. τινός).

'A l'égard de	ώς πρὸς (σχετικῶς)	A l'égard des grandes puissances, ός πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις.
'A force de	διὰ πολλῶν	'A force de prières, διὰ πολλῶν δεήσεων.
En deçà et au delà	ἐντὸς καὶ ἔκτὸς (ἔνθεν καὶ ἔκειθεν)	Toute la Gaule en deçà, et au-delà des Alpes, ἡπασα τὴν ἔνθεν καὶ ἔκτὸς τῶν Ἀλπεων Κελτική.
En cas	εἰ (ἐν περιπτώσει)	En cas de mort, ἐν περιπτώσει θανάτου.
En vu	ἐπὶ σκοπῷ, ἐπ' ἐλπίδι.	En vue d'un avenir plus heureux, ἐπ' ἐλπίδι, εὐτυχεστέρω μέλλοντος.
De peur de	φόβῳ ή (ἀπὸ φόβου)	En vue d'un profit quelconque, ἐπὶ σκοπῷ ὡφελεῖας τινὸς οἰασθήσεως.
Faute de	ἐν ἐλλειψει ή δι'	De peur d'une attaque soudaine, φόβῳ αἰρνούσας προσθολῆς.
Hors	ἔξω, ἔκτὸς (μετὰ γεν.)	Faute d'hommes, δι' ἐλλειψιν ἀνθρώπων.
Loin de	μακρὰν (μετὰ γεν.)	Hors de la ville, ἔκτὸς τῆς πόλεως.
Vis-à-vis	ἀπέναντι	En de hors de cela, ἔκτὸς τούτου.
		Loin de nous une telle pensée, μακρὰν (ἀφ) ήμῶν τοιεύτη ιδεῖα, τοιουτος στοχασμός.
		Il loge vis à-vis de la Cathédrale, κατοικεῖ ἀπέναντι τῆς μητροπόλεως.

Προθέσεις συντασσόμεναι μετὰ δοτικῆς.

Quant-à	ώς πρὸς (μετὰ αἰτ.)	Σημαίνει σχέσιν. Quant à sa conduite politique, ός πρὸς τὴν πολιτικὴν αὔτων διαγωγήν.
Jusque(s)	μέχρι(ς) (μετὰ γεν.)	Σημ. τὴν ἔκτασιν (χρόνου, τόπου ή ἀριθμοῦ). Jusqu'au delà des Alpes, ἡώς ἐπέκεινα τῶν Ἀλπεων.
Grâce(s)	χάρις, ἔνεκα	Σημ. τὴν αἰτίαν. Grâces eux égénénements fortuits, χάρις εἰς τὰ τυχαῖα συμβάντα.
Eu égard	ώς πρὸς (μετὰ αἰτ.)	Σημ. σύγκρισιν, σχέσιν. Ses progrès ne furent pas bien rapides, eu égard à ses moyens, ή πρόσδοσις του δὲν ὑπῆρξε ταχεῖα δις πρὸς τὰ μέσα του.
Par rapport	σχετικῶς ή ώς πρὸς	Je ne dis pas par rapport à ses connaissances, δὲν λέγω σχετικῶς πρὸς τὰς γνώσεις του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ. DE L'ADVERBE.

§. 68. Ἐπιρρήμα λέγεται πᾶσα λέξις χρησιμεύουσα εἰς προσδιορίσμὸν τοῦ ῥῆματος· ἡ αὐτὴ παραγωγὴ εἶναι καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν adverbe, ad καὶ verbe, ἐπὶ τῷ ῥῆμα, ἢ εἰς τὸ ῥῆμα· οἷον, περιπατῶ ταχέως, je marche vite· ήλθε πολὺ πρωῒ, il est venu bien matin. εἴμεθα ἔκεī κάτω, nous étions là bas· τὸ μὲν ταχέως προσδιορίζει τὸν τρόπον τοῦ περιπατῶ· τὸ δὲ πρωΐ τὸν χρόνον καθ' ὅν ήλθε· καὶ τὸ ἔκεī κάτω, τὸν τόπον εἰς ὃν εἴμεθα, καὶ ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον· δίθεν ὑπάρχουσι διάφορα εἰδῆ ἐπιρρήματων, διότι πολλοὶ καὶ διάφοροι εἶναι οἱ τρόποι καθ' οὓς δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ῥῆματος ἐμφαινομένη κατάστασις τοῦ προσώπου ἢ τοῦ πράγματος. Σημειωτέον δὲ διὰ μεταξὺ τῶν κυρίων λεγομένων ἐπιρρήματων ἀπαγγέλλεται καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου τὰ διόποια ὡς ἐκ τῆς ἐπιρρήματικῆς αὐτῶν γρήσεως καλούνται ἐπιρρήματα, εἶναι δὲ σύνθετα, καὶ διακρίνονται ὑπὸ τὸ δύνομα, ἐπιρρήματικαὶ ἐκφράσεις (locutions adverbiales): οἷον, avec émotion (συγκινητικῶς, μετὰ συγκινήσεως), σύγκειται ἐκ τοῦ οὐσ. émotion καὶ τῆς προθ. avec à tort (ἀδίκως), διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἐκ τῶν λέξεων τούτων ποιωτικά ἐπιθέτα ἔχοντα τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἐκ τῶν διόποιων νὰ σχηματίζωνται τὰ ποιωτικά ἐπιρρήματα ἢ τοῦ τρόπου.

Τὰ κυριώτερα ἐπιρρήματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1	Ἐπιρρήμ. χρόνου	adverb. de temps
2	— τόπου	— de lieu
3	— τρόπου· ἢ ποιότητος	— de manière ou de qualité
4	— ποσότητος· ἢ τάξεως	— de quantité ou d'ordre
5	— ἀρνήσεως	— de négation
6	— ἐρωτηματικά	— d'interrogation
7	— βεβαιωτικά	— d'affirmation
8	— συγκριτικά	— de comparaison
9	— δισταγμοῦ	— de doute
10	— δόμοιωματικά	— de ressemblance
11	— προτρεπτικά	— d'exhortation
12	— δόμοτικά	— de serment
13	— εὐχετικά	— optatifs ou de vœu

1. Έπιγρήματα χρόνου. adverbes de temps.

Aujourd'hui ¹	σήμερον	Quelquefois	ἐνίστε
Demain	αὔριον	Ordinairement	συνήθως
Hier ²	χθές	Rarement	σπανώς
Avant-hier	προχθές	Incessamment	άδιαλείπτως
Matin ³	πρωΐ	Souvent	συχνάκις
Midi ⁴	μεσημέρια	Toujours	ἀείποτε
Depuis ⁵ long- temps	πρὸ πολλοῦ	Jamais ¹⁶	οὐδέποτε
Depuis peu ⁶	πρὸ δλίγου	En attendant	ἐντοσύτῳ
Depuis naguère ⁷	πρὸ μικροῦ	Soudainement	αἴφνης
Maintenant ⁸	τώρα	Inopinément	ἀπροσδοκή-
À présent ⁹	ἐπὶ τοῦ πα- ρόντος	Sans cesse	τῶς ἀκαταπαύ-
Enfin	τελευταῖον		στως
Dernièrement	ἐσχάτως	Continuellement	διηγενεῖς
Récemment	πρόσφατως	En plein midi	ἐν πλήρει με- σημερίᾳ (δη- μοσίᾳ)
De rechef	αὖθις	Tard ¹⁷	δῆψε, ἀργά
Déjà ¹⁰	ἡδη	Plus-tôt ¹⁸	ἔνωρίτερον
Anciennement	ἀρχαῖως	Tantôt ¹⁹	ἐντός; δλίγου
	τὸ πάλαι		ότὲ μὲν ότ᾽ δὲ
Nouvellement	νεωτερί	Tôt ou tard	γρήγορα ἢ ἀργά
Avant ¹¹	πρότερον	De bonne heure	ἔνωρις
Après ¹²	μετερον	De nuit	νύκτωρ
Jadis ¹³	πάλαι ποτέ	Puis	μετὰ ταῦτα
Aussitôt ¹⁴	εὐθὺς	Ensuite	ἔπειτα
Immédiatement ¹⁵	ἀμέσως	Encore	εἰσέτι, ἀκόμη
Sur le champ ¹⁰	παραχρῆμα	De nouveau	ἐκ νέου
Sous peu ¹¹	ἔντος δλίγου	De toute la	πανημέριος
Désormais ¹²	εἰς τὸ ἔξης	journée ¹⁹	(καθ' δληγὴ τὴν ἡμέραν)
Dans la suite ¹⁵	τοῦ λοιποῦ		
Autrefois ¹⁴	ἄλλοτε		
Dès lors ¹⁵	ἐκτοτε		
Alors	τότε		

Tous les jours	καθ' ἑκάστην	Précédemment	προηγουμένως
Le plus souvent	συχνότατα		νυνές
Bientôt ¹⁸	μετ' ὥλιγον	Tout à l'heure ²⁰	ἄρτι
		Tout de suite	ἀμέσως

2. Ἐπιφέρματα τόπον. *Adverbes de lieu.*

Ici	ἐδῶ	Où ²²	ποῦ
D'ici	ἐδῶθεν	De côté	πλαγίως
Là	ἔκεῖ	A l'entour ²³	πέριξ
Cà et là	ἐδῶ καὶ ἔκεῖ	D'ailleurs ²⁴	ἄλλοθι
Delà	ἔκειθεν	Ailleurs ²⁵	ἄλλοσε
Près ²⁶	πλησίον	Autre part ²⁴	ἄλλαχοῦ (ἄλλοῦ)
Parci	τῇδε		
Par là	κακεῖσε	Quelque part ²²	ποι, εἴς τι
Loin	μακράν		μέρος
De loin ²⁷	μακρόθεν	Nulle part ²²	πουθενά
En haut ²⁸	ἄνω	Partout	πανταχοῦ
Bas (en bas) ²⁹	κάτω	D'où	πόθεν
À droite ²⁸	δεξιά	En face ³¹	ἀντικρύ
Du côté droit	δεξιόθεν	Jusqu'ici ³²	ἕως ἐδῶ
À gauche ²⁸	άριστερά	Jusque là	ἕως ἔκει
du côté gauche	άριστερόθεν	De front	κατὰ μέτωπον
Devant ²⁷	ἔμπροσθεν		
En avant	ἔμπρός	Jusqu'où?	ἕως ποῦ;
Derrière	διπισθεν	Vis-à-vis ³³	ἀπέναντι
D'en haut	ἄνωθεν	Dedans	ἐντός
D'en bas	κάτωθεν	De hors	ἐκτός
Dessous ³⁰	ὑποκάτω	De dedans	ἐνδοθεν
Dessus ³⁰	ἐπάνω	De dehors	ἔξωθεν

3. Ἐπιφέρματα τρόπον. *Adverbes de manière.*

Bien ³⁴	καλῶς	Par erreur	κατὰ λάθος
Mal ³⁵	κακῶς	Sagement	σοφῶς
Médiocrement	μετρίως	En ignorant	ἀμαθῶς
Juste ³⁶	ὀρθῶς	Prudemment	φρονήμως

Imprudemment	ἀφρόδνως	Exprès ⁴⁰	ἐπίτηδες
A l'amiable	φιλικῶς	Adroitement ⁴¹	ἐπιτηδέως
(en ami)			
En ennemi	έχθρικῶς	Maladroitement ⁴²	ἀνεπιτηδείως
Amèrement	πικρῶς	Habilement	ἐπιδεξίως
Suavement	ἡδέως	Hardemment	ἐνθέρμως
Vite ⁴³	ταχέως	Froidement	ψυχρῶς
Lentement	βραδέως	Chaleureusement	μετὰ ζέσεως
Rapidement	γρογῶς	Avec indifférence	ἀδιαφόρως
Cruellement	σκληρῶς	Vivement	ζωγρῶς
Avec indulgence	ἐπιεικῶς	Avec calme	ἀταράχχως
D'une manière ⁴⁴	ἀπαγθρώπως	Tranquillement	ἡσύχως
inhumaine		Incomplètement	ἀτελῶς
Avec humanité	φιλανθρώπως	Complètement	ἐντελῶς
Sincèrement	εἰλικρινῶς	Abondamment	ἀφθόνως
Frauduleusement,	δολίως	En connaissance	ἐν γνώσει
ἢ avec fraude		A l'insu ⁴⁵	ἐν ἀγνοΐᾳ
Perfidement	ἀπίστως	Évidemment	προφανῶς
Fidèlement	πιστῶς	D'une manière ⁴⁶	βεβαίως
Avec raison ⁴⁷	δικαίως	certaine	
ἢ justement		D'une manière	ἀβεβαίως
A tort ⁴⁸ ἢ in-	ἀδίκως	incertaine	
justement		D'une manière	ἀμφιβόλως
Avec bienveillance	εὔμενῶς	douteuse	
Défavorablement	δυσμενῶς	D'une manière	θετικῶς
Favorablement	εὐνοϊκῶς	positive	
Sevèrement	αὐστηρῶς	Positivement	θετικῶς
Faussement	ψευδῶς	Sévèrement	αὐστηρῶς
Vraiment	ἀληθῶς	Sans obstacle	ἀκωλύτως
Avec plaisir	εὐχαρίστως	Avec colère	δργίλως
Contre-cœur	δυσαρέστως	Furieusement	μανιωδῶς
Bon gré ⁴⁹	έκουσιώς	Avec inquiétude	ἀνησύχως
Mal gré ⁴⁹	ἀκουσιώς	Clairement	σαφῶς
Avec empresse- ment	προθύμως	D'une manière	ἀσαφῶς
Précisément	ἀκριβῶς	obscur	
		Régulièremetn	τακτικῶς
		Irrégulièremetn	ἀτάκτως

Dessus dessous ⁵⁰	ἄνω κάτω	Publiquement	δημοσίως
Pêle-mêle ⁵¹	φύρδην μήγ- δην	Particulièrement	ἰδιαιτέρως
Par mégarde	ἔξ ἀπρόσεξίας	Secrètement	μυστικῶς
Avec émotion	μετὰ συγκι- νήσεως	En cachette ⁵²	κρυφῶς
Sans discontinua- tion	ἀνελλιπῶς	Ouvertement	φανερῶς
Certainement	βεβαίως	Timidement	συγεσταλμέ- νως, δειλῶς
Discrètement	ἐχεμύθως	Lâchement	ἀνάγδρως
De fond en com- ble ⁵³	ἐκ θεμελίων	Courageusement	ἀνδρείως
De pied en cap ⁵²	ἀπὸ κορυφῆς	Généreusement	γενναῖως
	μέχρις ὅνύχων	Franchement	ἐλευθέρως
Autrement ⁵⁵	ἄλλως	D'une manière imposante	ἡγεμονικῶς
Également	ἴξιον	Magnifiquement	μεγαλοπρε- πῶς
Différemment	διαφόρως	Avec économie	οἰκονομικῶς
D'une manière indispensable	ἀπαραίτητως	Avec parcimonie	φειδωλῶς
Absolument	ἀπολύτως	Avec prodigalité	ἀσώτως
Irrévocablement	ἀνεκλήτως	Sensiblement	ἐπαισθήτως
Impétueusement	όρμητικῶς	Insensiblement	ἀνεπαισθήτως
Sans jugement	ἀκρίτως	Doucement ⁵⁵ (avec douceur)	πράως
Inconsidérément		Sans coup férir ⁵⁶	ἀμαχητέ
Impudemment	ἀναιδῶς	Sans larmes	ἀδακρυτέ
Avec délicatesse	εὐγενῶς	En grec	έλληνιστέ
Décentment	σεμνῶς	En français	γαλλιστέ
Avidement	ἀπλήστως	En vain	μάτην
Avec luxe	πολυτελῶς	Vainement	ματαίως
Frugalement	λιτῶς	Avec les dents ⁵⁷	(όδάξ)
Naïvement	ἀφελῶς	A coups de pied ⁵⁸	(λάξ)
Simplement	ἀπλῶς	A bon marché	εύθηγά
Avec ruse	πονηρῶς	Chèrement	ἀκριβέ
Avec affectation	ἐπιτετηδευ- μένως	Indifféremment	ἀδιαφόρως
		Impérieusement	ἐπιτακτικῶς

4. Ἐπιφρήματα ποσότητος καὶ τάξεως. *Adverbes de quantité et d'ordre.*

D'abord	ἐν πρώτοις	Combien	πόσσον
Premièrement ⁶³	πρῶτον	Souvent	συχνάκις
Secondement ⁶⁰	δεύτερον	Dernièrement	τελευταῖς
Troisièmement	τρίτον	Auparavant	πρότερον
Une fois ⁶⁴	ἄπαξ	Précédemment	προηγουμένως
Deux fois ⁶⁵	δίς	Beaucoup ⁶³	πολὺ
Trois fois	τρίς	Bien	ἄγαν
Quatre fois κτλ.	τετράκις	Fort	λίτιν ἢ σφόδρα
Bien des fois	πολλάκις	Abondamment	ἀφθόνως
Un peu ⁶²	δλίγον	Assez	ἀρκετά
Peu à peu ἢ	δλίγον κατ' ὁ-	Suffisamment	(ἄλις) ἀρκούγ- τως
Petit à petit ⁶³	λιγον	Trop ⁶³	παρὰ τὸ δέον ἢ ὑπὲρ τὸ δέον
Infiniment	ἀπείρως		
A l'infini	ἀτελευτήτως		

5. Ἐπιφρήματα ἐρωτηματικά. *Adverbes d'interrogation.*

Comment?	πῶς;	Où ⁶³	ποῦ;
Eh quoi? ⁶⁰	τί γάρ;	Serait-ce ⁶⁶	τάχα;
Quand ? ⁶⁷	πότε;	Combien ? ⁷⁰	πόστον;

6. Ἐπιφρήματα ἀρρητικά. *Adverbes de négation.*

Non, non pas ⁷¹	οὐχὶ ἢ οὐχί	Pas du tout	δῆλως διέλου
Nullement ⁷⁴	οὐδαμῶς	Ne ... pas ⁷³	δὲν (οὐδέν)
Point du tout ⁷²	παντάπασιν ἢ	Ne ... guère ⁷³	σχεδὸν δὲν
	οὐδέλλως	Nenni ⁷³	δῆκι
Nulle part ⁷⁵	μηδαμοῦ	Ni ⁷³	οὔτε
Aucunement ⁷⁴	μηδαμῶς		

7. Ἐπιφρήματα βεβαιωτικά ἢ καταφατικά. *Adverbes d'affirmation.*

Oui ⁷⁶ , oui-da	να!	Certes	βεβαίως
Oui ⁷⁶ certes	μάλιστα	Certainement	βεβαίως

Sans doute	ἀναμφιθέόλως	Sans contradic-	ἀναντίδροήτως
Sans faute	ἀλανθάστως	ction	
Volontiers	εὐχαρίστως	Positivement	θετικῶς
Soit	ἔστω	Absolument	ἀπολύτως
Assurément	βεβαίως	Affirmativement	ἐπιθετικῶς
Incontestablement	ἀφιλογεικήτως		

8. Ἐπιφρήματα συγχρίσεως. *Adverbes de comparaison.*

Tellement ⁷⁷	τοσοῦτον	Pire καὶ pis	χειρότερα
Tant ή si ⁷⁷	τόσον	Plutôt	μᾶλλον
Aussi ⁷⁷	έξισου	Moins	ηττον
Mieux ⁷⁷	καλλιον ή καλείτερα	Plus ou moins	μᾶλλον η ηττον

9. Ἐπιφρήματα δισταγμοῦ. *Adverbes de doute.*

Peut-être ⁷⁸	ἴσως	Apeine	μόδις
Probablement	πειθανῶς	Par hasard	τυχόν
Presque	σχεδόν	Apparemment	ξοικέτως

10. Ἐπιφρήματα ὁμοιωματικά. *Adverbes de ressemblance.*

Comme, pour ⁷⁹	ὡς	Pareillement	ὅμοιως
De même ⁸⁰	ὅμοιώς	Également	έξισου
Ainsi ⁸⁰	οὕτως	Aussi ⁸¹	ώσαντως

11. Ἐπιφρήματα παραχεινοματικά. *Adverbes d'exhortation.*

Or ça!	ἄγε	Soit	εἰς
Du courage	Θάρρος	Voilà	ἰδού
Allons	δεῦτε, φέρε		

12. Ἐπιφρήματα ὁμοτικά. *Adverbes de serment.*

Par	μὰ, νῆ.
-----	---------

13. Ἐπιφρήματα εὐχῆς. *Adverbes optatifs ou de voeu.*

Plaise à Dieu	εἴθε	Dieu fasse	γένοιτο η νὰ
Puissé-je	ἄμποτε		δώσῃ ο θεὸς (εἴθε)

Παρατηρήσεις τινες περὶ τῶν ἐπιφρήμάτων ἐγ γένει
καὶ ἴδιως περὶ τῶν ἀργητικῶν.

Τὰ ἐπιφρήματα ὡς τροποιοῦντα τὰ φρήματα τίθενται συνήθως μετὰ τὰ φῆμα. θταν ταῦτα ἐκφράζωνται δι' ἀπλῶν χρόνων οἶον, il court vite, τρέχει γρήγορα· nous marchons lentement, περιπατοῦμεν βραδέως· ἐὰν τὸ φῆμα ήναι σύνθετον τὸ ἐπιφρήμα τίθεται ἐν γένει μεταξὺ τοῦ βογθητ. καὶ τῆς παθ. μετοχῆς* οἶον, a-t-on jamais vu une pereille effronterie? εἴδε ποτὲ τις παρομοίων ἀναισχυντίαν; je ne l'ai plus revu, δὲν τὸν ἐπανείδον πλέον. Σημειώτεον ὅτι τὸ plus καθὼς ἢ πᾶν ἄλλο ἀρνητ. ἐπιφρήμα, ἐπιτάττεται τοῦ φῆμα. ἐκτὸς τοῦ ne ἢ τοῦ ni τὰ ὄποια προηγ. οἶον, vous n'avez jamais parlé de cette affaire à votre père, οὐδέποτε ἐλάλησες περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὸν πατέρα σου. Ἐκ τῶν ἐπιφρημάτων τινὰ μὲν ἐπιτάττονται τῶν φῆμα. ἢ προτάττονται* π. χ. τὰ ἐμφαίνοντα ωρισμένως πως τὸν χρόνον* σήμερον θέλει βρέξει, aujourd' hui il pleuvra· δυνάμεθα δὲ ἢ νὰ ἐπιτέξωμεν τὸ ἐπιφρήμα il pleuvra aujourd'hui, je viendrai sans faute demain, θὰ ἔλθω βεβαίως αὔριον· ἢ Demain je viendrai de bonne heure αὔριον θὰ ἔλθω πρωΐ.

α').) Προτάττονται δὲ ἀείποτε τῶν φημάτων τὰ ἔξις ἐρωτηματικά: comment? πῶς; combien? πόσον; où? ποῦ; quand? quand est-ce que? πότε;

6'.) Τὰ ποστήγια σημαντικὰ ἐπιφρήματα, δι' ὅν ἐκφράζονται τὰ ὑπερθετικά, προτάττονται ἀείποτε τῶν ἐπιθέτων* οἶον, fort σφόδρα; bien πολὺ, très (τρίς) λίαν κτλ. οἶον, fort riche, bien aimable, très doux, extrêmement jeune, πλουσιώτατος, ἐρασμώτατος, ήπιωτάτος, νεώτατος, ἢ εἰς ἀκρον νέος* ώσαντως καὶ τὰ si, τέσσον, aussi, τοσοῦτον, plus, μᾶλλον, toujours* οἶον, il est si bon, είναι τόσον καλός. il est aussi juste que bienfaisant. Τὸ beaucoup δὲν προτάττεται ποιωτικοῦ ἐπιφρήμ. (τὸ bien, ποιωτικὰ ἐπιφρήμ.)

Περὶ χρυσικῶν τινων ἐπιφρήμάτων.

1. AUJOURD'HUI (σήμερον), σύνθετον ἐκ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου au (à le), ἐκ τοῦ οὐσιαστικοῦ jour (ἡμέρα), ἐκ τῆς προθέσεως de, καὶ τῆς λατιν. ἀντωνυμίας huic (θοτ. τοῦ hic, haec κτλ.)* θένει κατὰ λέξιν εἶναι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ* θταν ἡμεῖς λέγωμεν: σήμερον τὸ πρωΐ, γαλλιστὶ δὲν λέγεται aujourd'hui matin, ἀλλ' ἀπλῶς ce matin (τοῦτο τὸ πρωΐ) ὁμοίως, σήμερον τὸ ἑσπέρας, ce soir, καὶ οὐχὶ aujourd'hui soir. — HIER (ἐκ τοῦ λατιν. heri) χθὲς, προφέρεται διὰ μιᾶς ἐκπομπῆς τῆς φωνῆς (γιέρ) ὡς μονοσύλλαβον. Τινὲς τῶν γραμματικῶν ἀπαγορεύουσι τὴν χρῆσιν τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου, μεταξὺ τοῦ hier καὶ τοῦ matin, κατὰ δοτικήν, διατιτινόμενοι ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν hier au matin, ἀλλὰ hier matin (χθὲς τὸ πρωΐ), ἐνῷ ἐπιβάλλουσι τὴν χρῆσιν τοῦ ἄρθρου μεταξὺ τοῦ hier καὶ τοῦ soir hier au soir (κοινῶς δὲ λέγεται καὶ hier soir, καὶ hier au soir, λέγεται καὶ hier

matin, καὶ hier au matin, καίτοι σπανιωτέρες τοῦ διυτέρου τούτου). — MIDI (μεσημέρια), καὶ MATIN (πρωΐ), εἶναι ἀμφότερα οὐσιαστικὰ ἀρσενικοῦ γένους, σπανίως ἐκλαμβάνονται ἐπιφήμιατικῶς· τὸ μὲν midi, ἐκ τοῦ λατινικοῦ medius dies (μέση ημέρα), καὶ τὸ matin ἐκ τοῦ matutinus. Nous nous sommes levés de bon matin, ηγέρθημεν πολὺ πρωΐ· καὶ εἰς τὴν φράσιν: εἰς plein midi, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ (φανερά, δημοσίᾳ).

2. DEPUIS LONG-TEMPS πρὸ πολλοῦ (χρόνου) ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου· αὗτη εἶναι ἔκφρασις ἐπιφήμιατικὴ, σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως depuis (ἀπὸ), ἐκ τοῦ ἐπιθέτου long (μακρὸς), καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ temps (χρόνος). Ἐπιτάπτεται τοῦ ῥήματος καὶ προτάπτεται τοῦ οὐσιαστικοῦ· il a repris depuis long-temps ses fonctions, ἀνέλαβε πρὸ πολλοῦ τὰς ἔργασίας του. Depuis long-temps ministre des Finances, ἀπὸ πολλοῦ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν· εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τίθεται μετὰ τὸν παθητικὸν μετοχὴν καὶ οὐχὶ μεταξὺ αὐτοῦ ἢ τοῦ βοηθητικοῦ. Nous lui avons écrit depuis long-temps, τῷ ἐγγράψαμεν πρὸ πολλοῦ. Τοῦτο συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἐπιφήμιατικὰς ἐκφράσεις.

46. JAMAIS οὐδέποτε (ἐκ τοῦ giammai ήταλ. jami-magis λατ.), ἐπιφήμια ἀρνήσεως, καὶ χρόνου· ἐν χρήσει εἰς τὰς ἀρνητικὰς προτάσεις:

α'. Ἐπιτάπτεται τοῦ ῥήματος ὅταν ὁ χρόνος ἦναι ἀπλοῦς καὶ ἀναπληροῦ τὸ pas ἢ τὸ point· οἶν, Je ne vais jamais à la chasse, οὐδέποτε πηγαίνω εἰς θύραν. Παρεντίθεται δὲ μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ὅταν ὁ χρόνος ἦναι σύνθετος· οἶν, je n'ai jamais connu un esprit aussi fin que celui là, οὐδέποτε ἐγνώμισα πνεῦμα τόσον ὅξεν ὅστον τοῦτο.

β'. Προτάπτεται τῶν οὐσιαστικῶν, μετὰ τὰ ὄποια ἀκολουθεῖ ἡ ἀρνητικὴ πρότασις, ἡς ἀναπληροῦ ὀδαύτως τὸ δεύτερον ἀρνητικόν. Jamais roi ne fut plus adoré de son peuple, οὐδέποτε βασιλεὺς ἐλατρεύθη περισσότερον ἀπὸ τὸν λαόν του, ἢ οὐδέποτε λαὸς ἐλάτρευσε περισσότερον τὸν βασιλέα του. Σημειωτέον ὅτι τὸ μετὰ τὸ jamais οὐσιαστικὸν ὅταν ἦναι ἐνικοῦ ἀριθμοῦ δύναται νὰ ἔχῃ ἢ νὰ μὴ ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ ἀδρίστον un, une.

γ'. Λέγεται μεμονωμένον ἢ μετὰ τῆς ἔκφράσεως de la vie ὡς ἀπάντησις ἀρνητική. Embrasserez-vous enfin son parti? jamais η jamais de la vie θὰ ἐγκολπωθῇς τέλος τὴν μερίδα του; οὐδέποτε, ποτὲ ἐπὶ ζωῆς μου.

δ'. Διὰ παντὸς (ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν ἢ). Dieu soit bénit à aimais, εὐλογητὸς εἴη διὰ παντὸς ὁ θεός.

ε'. Ποτέ; (ἐρωτηματικῶς), a-t-on jamais songé à une pareille chose, ἐσκέψθη ποτέ τις περὶ τοιούτου πράγματος.

ζ'. Μᾶλλον ἢ ποτὲ (ὅταν τὸ plus que προηγήται τοῦ jamais: depuis qu'il est loin de sa patrie il l'aime plus que jamais, ἀφ' ὅτου εἶναι μυκρὰν τῆς πατρίδος του τὴν ἀγαπῆ ὅσον οὐδέποτε (περισσότερον παρὰ ποτέ)).

η'. Ποτέ (μίαν φοράν). Όταν τὸ ὑποθετικὸν si προηγήται τοῦ jamais. Si jamais un souffle de vie pouvait ranimer ce front immobile et glacé?

Ἐάν ποτε πγεῦμα ζωῆς ἤδην κατο νὰ ἀνεμψυχώσῃ τὸ ἀκίνητον ἐκεῖνο καὶ κατάψυχρον μέτωπον.

18. PLUS-TOT (ταχύτερον), σύνθετον ἐκ τοῦ συγχριτικοῦ plus (μᾶλλον) καὶ tôt (ταχέως) ἐπίβρημ. ἐκ τοῦ ἵταλ. *tosto* (εὐθύς)* προηγουμένου τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου le, σχηματίζεται τὸ ὑπερθετικὸν ἐπίβρημα, τάχιστα, καὶ le plus-tôt possible, ὅσον τάχιστα ὅτεν πρέπει νὰ τὸ συγχέωμεν μετὰ τοῦ plutôt, τὸ ὅποιον ἐκφράζει μόνον σύγκρισιν, καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον, μᾶλλον. Je suis venu un peu plus tôt, σημαίνει, ηλθον δλίγον ταχύτερον (ἐνωρίτερον)* καὶ plutôt mourir mille fois que souffrir l'esclavage, μᾶλλον ἔκατοντάκις ν' ἀποθάνῃ τις παρὰ νὰ δούλειαν.

Διὰ τοῦ, tôt, σχηματίζονται πολλαὶ ἐπίβρηματικαὶ ἐκφράσεις. Bientôt, ἐκ τοῦ bien λίαν, καὶ tôt, ταχέως, bien tôt, πολὺ γρήγορα, ή μετ' ὀλίγον (ίδε aussitôt)* ωσαύτως τὸ παρ' ἡμῖν, γρήγορα ή ἀργά (ταχέως ή βραδέως) ἐκφράζεται διὰ τοῦ tôt ou tard.

18. TANTOT, ἔχει δύω σημασίας, σημαίνει τὸ μετ' ὀλίγον, καὶ τὸ πρὸ δλίγον, ώς τὸ κατωτέρω *Tout à l'heure*: σύνθετον ἐκ τοῦ tant (τόσον) καὶ tôt. Il est venu tantôt, ηλθε πρὸ μικροῦ. J'irai tantôt, θὰ ὑπάγω μετ' ὀλίγον.

Tò tantôt ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπομένης προτάσεως σημαίνει τὸ, ἐναλλάξ, καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον, ὅτε μὲν, ὅτε δὲ, καὶ κοινότερον, τώρα . . . τώρα . . . tantôt c'est une chose, tantôt c'est une autre, τώρα τὸ ἔν, τώρα τὸ ἄλλο. Εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ὅτε μὲν κλαίομεν, ὅτε δὲ γελῶμεν, dans ce monde tantôt on pleure, tantôt on rit.

20. TOUT 'A L'HEURE (όλως εἰς τὴν ὥραν) σημαίνει καὶ τὸ πρὸ μικροῦ καὶ τὸ μετ' ὀλίγον, αὐτίκα, παραυτίκα. Vous disiez tout à l'heure, ἐλέγετε πρὸ μικροῦ: je viendrai tout à l'heure, θὰ ἔλθω παρευθύνει λέγεται καὶ μεμονωμένον, εἰς ἀπάντησιν. Viendrez-vous donc? tout à l'heure: ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τῆς κοινῆς, οἰδείν(α). Συνήθως ἐπιτάττεται τοῦ ῥήματος* ἀλλὰ δύναται καὶ νὰ προταχθῇ. Tout à l'heure je vous ferai voir un tableau magnifique, μετ' ὀλίγον (τώρα), θὰ σοι δείξω μίαν λαμπράν εἰκόνα. Τὸ οὐσιαστικὸν heure (λαμβάνον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν sur καὶ τὸ ἄρθρον l', σημαίνει ωσαύτως τὸ τάχιστα, παρεῖται sur l'heure, ἀναγώρησον εἰς τὴν στιγμὴν (πάραυτα).

Περὶ τοπικῶν τινων ἐπιβρήματων.

21. PRÈS (πλησίον), ώς ἐπίβρημα ἐπιτάττεται συνήθως τῶν ῥήμάτ. tout près, πλησέστατα, il demeure tout près, κατοικεῖ ὄλως πλησίον (πλησέστα) ώς ὑφος διηγηματικὸν, προτάττεται πρὸ πάντων ὅταν ή ἐπομένη φράσις ξναι διεξοδική* οἶον, Tout près, on apercevait les débris d'un monument de la plus haute antiquité, ὄλως πλησίον ἐφαίνοντο τὰ ἐρείπια μνημείου τινὸς τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος.

ΣΗΜ. Τὸ ἐπίφρενα πρὸς καὶ τοι παραγόμενον ἐκ τοῦ λατινικοῦ pressum (πλησίον), λαμβάνει σημασίαν ὅλως διαφορετικὴν, ὅταν ὁν τελευταῖον εἰς τὴν πρότασιν ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμ. δεικτ. εἰς δοτικ. πτῶσιν* σημαίνει δὲ τότε τὸ, ἐκτός. A cela près ἐκτὸς τούτου (πλὴν τούτου). Depuis quelque temps la civilisation marche à grands pas dans toute l'Europe, à la Turquie près* πρὸ τινος χρόνου ὁ πολιτισμὸς προβαίνει ἐν Εὐρώπῃ γιγαντιαῖς βήμασιν, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας. On y voyait pèle-mêle tous ces métaux, à l'airain près*. Ἐθέλεπε τις φύρδην μίγδην πάντα τὰ μέταλλα ἐκτὸς τοῦ χαλκοῦ. Τὸ près ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de ἐπιτάττεται πάντοτε τοῦ βήματος. Suivre quelqu'un de près, ἀκολουθῶ τινὰ ἐκ τοῦ πλησίον. Près de εἶναι προθετικὴ ἔκφρασις, ἵε τὰς προθέσεις.

28 ΟΥ' (ποῦ, ἔνθα, ὅπου). Τὸ μόριον τοῦτο χρησιμεύει καὶ ὡς ἀδριστὸν, καὶ ὡς ἐρωτηματικὸν τοπικὸν ἐπίβρημα. Αἱ Londres où il y a une si grande population, ἐν Λονδίνῳ ὅπου ὁ πληθυσμὸς εἰναι τόσον μέγας. Οὐ ἔτει-
vous tout à l'heure? ποῦ ἦσθε πρὸ δὲ ὀλίγου; Τὸ ὅπου ἐπέχει προσέτε τόπον
ἀναφορικῆς ἀντιωνυμίας. Les biens où votre espoir se fonde, τὰ ἀγαθὰ
ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὄποιων στηρίζεται ἢ ἐλπὶς σου. Τίθεται γλαφυρῶς εἰς τὴν
ἀρχὴν τῆς προτάσεως οἶον, Οὐ l'imprudent périt les habiles prospérent
ὅπου (ἐκεὶ ὅπου) ὁ ἀρρών ἀπόλλυται ἐκεῖ οἱ ἐπιτήδειοι εὐτυχοῦσι. Τὸ οὐ
μὴ ἔχον τόνον εἰναι σύνδεσμος διατευκτικός οἶον, Ή faut qu'il vienne l'un
ou l'autre, πρέπει νὰ ἔλθῃ ἢ ὁ εἰς ἢ ὁ ἀλλος· (ἥδε κατωτέρω τοὺς συνδέ-
σμους). Περὶ τοῦ οὐ πρὸ τοῦ οὐ, ίδε τὴν ἀδριστὸν ἀντιωνυμίαν ον. Προη-
γουμένης τῆς προθέσεως d'(οὐ) ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ιμέτερον πόθεν· d'οὐ
νήσεις-tu? πόθεν ἔργεσαι;

Tὸ δὲ παρὰ οὐ, σημαίνει τὸ διά τιος. Nous sommes arrivés par où le courrier était passé deux heures avant nous, ἐπόσταμεν διὰ τοῦ αὐτοῦ μέρους οὗτον πρὸ δύο ωρῶν διέβη ὁ ταχυδρόμος.

Τὸ οὐ προηγούμενον τοῦ que ἀπατεῖ τὸ ἐπόμενον ὅπημα εἰς ὑποτακτικὴν, καὶ ἵσοδυναμεῖ μὲ τὸ quelque part que οἶον, Οὐ que vous soyez, conformez-vous aux mœurs du pays, ὅπου καὶ ἂν ἡσθε συμμορφώθητε πρὸς τὰ ἥθη τοῦ τόπου· ἀλλ' ἡ τελευταῖα αὗτη χρῆσις τοῦ οὐ δὲν εἶναι ἀξιομέμητος. Dans quelque pays, que vous soyez, conformez-vous κτλ. εἶναι φράσις συνήθης.

29. ALENTOUR (πέριξ), σύνθετον ἐκ τῶν λέξεων à-l'-en-tour· ἐπιτάττεται τοῦ βόλματος· οἶον, Les plaisirs solâtrent alentour, αἱ διασκεδάσεις παλιούσι πέριξ προτάπεται αὐτοῦ ἡ πρόθεσις d'^o οἶον, Les blés d'alentour, οἱ πέριξ σῖτοι κτλ. Προηγουμένου τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου τίθεται πάντοτε εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ ἐπέχει τόπον οὐσιαστικοῦ· les alentours, τὰ πέριξ (τὰ περίγωρα). Λέγοντες δὲ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πέριξ τοῦ ἥλιου, πέριξ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ περὶ τὸν ἥλιον, περὶ αὐτόν· γαλλιστὶ μεταχειρίζομεθα τὸν autour μὲ τὴν πρόθεσιν de οἶον, La terre tourne autour du soleil, autour de lui κτλ.

30. AILLEURS (ἄλλοσε, ἄλλαχοῦ), ἐκ τοῦ λατινικοῦ *alioversum*, *aliorum* (ГРАММ. СИНОН. АЛЛЕРУС).

sum προτάττεται καὶ ἐπιτάττεται τοῦ βῆματος: οὖν, Il faut chercher ailleurs, prépeve νὰ ζητήῃ τις ἀλλαχοῦ (εἰς ἄλλο μέρος). Ailleurs que, ἀλλαχοῦ η. Cherchez des renseignements ailleurs que dans tel historien, ζητίσατε πληροφορίας (ἐνδείξεις) ἀλλαχοῦ η εἰς τὸν δεῖνα ιστορικόν λαμβάνον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν δ' τὸ ailleurs, λαμβάνεις ὡσαύτως δύνα σημασίας. ά.) "Αλλοθεν. οὖν, Cela vient d'ailleurs, tout ce qui est de l'autre côté.")

6'. "Αλλως τε, κατ' ἄλλου τρόπου (εἰς τὴν κοινὴν ἀντιστοιχεῖ μὲ τῷ, ξεπειτα). Il se plaint toujours de son peu d'application pour l'étude, d'ailleurs, il vous l'a dit lui-même, παραπονεῖται πάντοτε διὰ τὴν δύληγην ἐπεμέλειάν του πρὸς τὴν σπουδὴν, ἄλλως τε (ξεπειτα) soi τὸ εἶπεν ὁ Ἰδιος.

Tὸ δὲ dessus, dessous, dedans et dehors, καίτοι ἐπιρρήματα, λαμβάνουσιν ἔγιοτε συντακτικὴν πτῶσιν, ητοις τίθεται ἀμέσως μετὰ τὸ δεύτερον τῶν δύο· τοῦτο δὲ συμβαίνει ὅσάκις ἐκφράζονται ἀντιθετικῶς: οὖν, εἶναι ἐπάνω καὶ ὑποκάτω τῆς τραπέζης, il est dessus et dessous la table· ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως, dedans et dehors la ville· ως ἐπιρρήματα διαβέτουσι τὸ βῆμα τοῦ ὄποιου ἐπιτάττονται: il est dedans, il est dehors, εἶναι ἐντὸς, εἶναι ἐκτὸς.

Πολλάκις τὰ εἰργμένα ἐπιρρήματα δύνανται, κατὰ τὰς περιεάσεις, νὰ ἔχωσιν ή δῆλο μετ' αὐτὰ συμπλήρωμα ὅσάκις προηγοῦνται τούτων αἱ προθέσεις, οὐδὲ, η par οὖν, Mettre le citoyen au dessus de la loi c'est saper les fondements de la société, τίθεμεν τοῦ πολίτου ὑπεράνω τοῦ νόμου ὑποσκάπτονται τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας. Cette maison toute blanche au dehors est toute noire au dedans, ο οὗτος οὗτος, καίτοι κατάλευκος ἔξωθεν, εἶναι λίαν πένθιμος ἔσωθεν. Έκ τῶν δύο τούτων παραδειγμάτων, τὸ μὲν ἔχει τὸ συμπλήρωμα, τὸ δὲ ἔτερον ἐκφράζεται ἀνευ αὐτοῦ.

Περὶ τροπικῶν τινων ἐπιρρήματων,

38. BIEN (καλῶς), καὶ BIEN (πολὺ)· προσδιορίζον ἔημα τὸ bien ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ καλῶς οὖν, Il écrit bien, γράφει καλῶς (καλά). Il parle bien όμιλει καλά· διαβέτον δὲ οὐσιαστικὸν η ἐπιθετον λαμβάνει τὴν σημασίαν τοῦ πολὺ η πολλά· οὖν, Il y a bien des personnes qui ne pensent pas comme vous, εἶναι πολλοὶ ἀνθρώποι οἵτινες δὲν σκέπτονται ως ὑμεῖς. Elle est bien aimable, εἶναι λίαν ἀξέραστος (η κυρία). Οὐχ ητον δύμας δὲν πρέπει νὰ τὸ συγχέωμεν ὑπὸ τὴν σημασίαν ταύτην τοῦ, πολὺ, μετὰ τοῦ beaucoup· τὸ bien ἔχει μᾶλλον σχέσιν πρὸς τὸν τρόπον ως γινόμενον ἐν τοῦ bene (bonne), τὸ δὲ beaucoup σημαίνει ἀπλῶς τὴν ποσότητα, ως ἐκ τοῦ Ιταλικοῦ bella copia, πλησμονή· καὶ τὸ μὲν bien ἐμφαίνει συνήθως θυμαστὸν, η διάθεσιν τινὰ καλὴν η κακὴν πρὸς τὴν θέαν η γνῶσιν ἀποφοδοκήτου τινὸς ποσοῦ πραγμάτων η προσώπων κτλ. εἰσερχόμενος, π. χ. εἰς συνεδρίασιν τινὰ, βλέπω παρὰ τὴν προσδοκίαν μου συρρόην πλήθους ἐκτάκτου, καὶ λέγω· Ηγε α

bien du monde ici! πολὺ κύριος ἐδῶ! Άπεγκντης ὅταν ἔχω γνῶν προηγουμένως περὶ τῆς συρροής ταύτης λέγω· il y a beaucoup de monde. 'Ο φιλάργυρος ή ὁ φθονερὸς ἀκούων περὶ τίνος ὅτι ἔχει μεγάλην γρηγατικὴν ποσότητα λέγει· il est bien riche! εἶναι πολὺ πλούσιος!

ΣΗΜ. Τὸ beaucoup λαμβάνει μετ' αὐτῷ τὴν πρόθεσιν δε ὅταν προηγήται ἀφρίστου οὐσιαστικοῦ, εἴτε ἑνίκου εἴτε πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ὡς τὸ ἀνώτερω beaucoup de personnes, πολλοὶ ἀνθρώποι· beaucoup de citoyens, πολλοὶ πολῖται· beaucoup de bruit, πολὺς θόρυβος κτλ. περὶ δὲ τῶν ἀλλῶν λεπτομερειῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἵδε κατωτέρω τὸ beaucoup εἰς τὰ ποσότητος σημαντικὰ ἐπιρρήματα.

Tὸ bien λαμβάνει τὸ des ὅταν πρηγῆται οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ εἴτε ὄφισμένου εἴτε ἀφρίστου οὖν, J'ai bien des choses à vous apprendre, ἔχω πολλὰ νὰ τᾶς ἀναγγείλω· épouménou ἐὲ οὐσιαστικοῦ ἑνίκου παρεντίθεται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ bien τὸ μεριστικὸν du, de l' ή de la οὖν, J'ai eu bien de la peine, ἐκοπίασα μεγάλως. J'ai eu bien du bonheur, ηὗτογχος μεγάλως.

"Ἄλλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ bien καὶ τοῦ beaucoup θεωρούμένων ὡς ποσότητος σημαντικῶν, εἶναι ὅτι τὸ μὲν beaucoup δὲν προτάττεται τῶν ποιωτικῶν ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρήματων οὖν δὲν λέγομεν, beaucoup aimable, ἀλλὰ bien aimable (λίγων ἀράσμασι), δὲν λέγομεν beaucoup régulièremen, οὔτε beaucoup exactement, ἀλλὰ bien régulièrement, bien exactement· ἐνῶ δὲ πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τίθεται συνήθως τὸ beaucoup παρεντίθεμένης μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ τῆς προθίσεως de οὖν, beaucoup de personnes pensent, πολλοὶ (ἀνθρώποι) σκέπτονται· beaucoup de zèle, πολὺς ζῆλος· ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις οὐσιαστικὰ τινὰ τὰ ὄποια δὲν δέχονται πρὸ αὐτῶν τὸ de οὖν, πειῶ πολὺ, λέγεται· j'ai bien faim· διψῶ πολὺ διστάτως δὲ τοῦ bien· J'ai bien soif· κρυώνω πολὺ, j'ai bien froid κτλ. καὶ οὐχὶ δὲ τοῦ beaucoup: (Περὶ τοῦ beaucoup ἵδε κατωτέρω οἰκείω τόπῳ).

Tὸ bien σηματίνον τὸ καλῶς, ἔχει συγχριτικὸν ἀνώμαλον mieux (κάλλιον), καὶ ὑπερθετικὸν très bien (κάλλιστα).

Tὸ bien ἔχει, ὡς ἀλλαχοῦ εἰπομένην, καὶ τὴν σημασίαν τῶν ἀγαθῶν, τῶν κτημάτων. Nous avons des biens, ἔχομεν κτήματα· il a disposé de ses biens, διέθεσε τὰ κτήματά του.

53. AUTREMENT (ἄλλως), ἐκ τοῦ autre (ἄλλος). Dieu en a disposé tout autrement, ὁ θεὸς διέθεσε περὶ τούτου ὅλως ἄλλως· πολλάκις σημαίνει πολὺ περισσότερον. Son adversaire est tout autrement habile que lui, ὁ ἀντίπαλος του εἶναι πολὺ δεινότερος; (ἐπιτηδειότερος) τούτου· προηγουμένου ἀρνητικοῦ ῥήματος, τὸ autrement, σημαίνει, ὅλιγον· il n'est pas autrement satisfait de votre réponse, ὅλιγον εὐχαριστήθη ἀπὸ τὴν ἀπόκρισιν σου. Καὶ τοι καταφατικῆς οὖσης τῆς προάσεως ἐν ᾧ ἐκφράζεται τὸ autrement, ἡ συνδεομένη μετ' αὐτῆς, ἀπαιτεῖ τὸ ne πρὸ τοῦ ἐπομένου ῥήματος.

τοις[·] il parle tout autrement qu'il ne pense, ὅμιλει ὅλως ἄλλως ή ὡς σκέπτεται (δηλ. ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα φρονεῖ)[·] παραλείπεται δὲ τὸ ὀρνητικὸν τοῦτο ὅταν ἡ προηγουμένη ἔννοια ἀρνητική[·] οἶον, il n'est pas autrement fait que les autres, δὲν εἶναι ἄλλως πως διωργανισμένος (κατεσκευασμένος) ή ὡς οἱ ἄλλοι[·] il n'agit pas autrement, qu'il parle, δὲν πράττει ἄλλως πως ή ὡς ὅμιλει (δηλ. ὅπως ὅμιλει οὕτω καὶ πράττει).

Περὶ ποσωτικῶν καὶ ταχτικῶν τινων ἐπιφέρημάτων.

62 καὶ 63. UN PEU (διλίγον), ἐπιτάττεται τοῦ βῆματος. Réfléchir beaucoup et parler peu c'est le précepte du sage, τὸ σκέπτεσθαι πολὺ ἢ τὸ λέγειν (όμιλεῖν) ὅλγα εἶναι ἐκ τῶν παραγγελμάτων τῶν σοφῶν[·] τὸ peu ἐκλαμβάνεται καὶ οὐσιαστικῶς, καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικὴν, ὅταν ἀκολουθῆται ὑπὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας[·] il y en a peu qui ne sachent pas cela, διλίγον (ἐκ τούτων) υπάρχουσι μὴ γινώσκοντες τοῦτο. Ἐκ τοῦ peu ἐπαναλαμβανομένου καὶ διαχωριζομένου διὰ τῆς προθέσεως ἡ γίνεται ἡ ἐπιφέρηματικὴ ἔκφρασις peu à peu διλίγον κατ' ὅλιγον, ἀντίστοιχος τῆς ὁποίας εἶναι καὶ τὸ petit à petit, μικρὸν κατὰ μικρόν.

64. BEAUCOUP (πολὺ, πολλά)[·] ὡς ἐπιφέρημα ἐπιτίττεται τοῦ βῆματος. Il dépense beaucoup, il parle beaucoup, δαπανᾶ πολλὰ, ὅμιλει πολὺ (ἐννοεῖται: εἰς τὸ πρῶτον, beaucoup d'argent)[·] λαμβάνει δὲ τὴν πρόθεσιν de πρὸ οὐσιαστικοῦ ἀρθρίστων ἔκφραζομένου εἴτε ἐνικοῦ εἴτε πληθυντικοῦ ἀρθροῦ, beaucoup d'amis m'ont engagé à prolonger mon séjour dans cette ville, πολλοὶ φίλοι μὲν παρεκκίνησαν ἵνα παρατείνω τὴν διαμονήν μου εἰς τὴν πόλιν ταῦτην[·] δύο φαίνεται συνάμα ὅτι τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀρθρὸν συμφωνῶν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ οὐχὶ μετὰ τοῦ beaucoup[·] ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸ ἔτῆς περιάδειγμα[·] beaucoup d'argent a été dépensé inutilement, πολὺ ἐδαπανήθη ἀργύριον εἰς μάτην. Tὸ beaucoup, λαμβάνει τὸ des πρὸ τοῦ πληθυντικοῦ οὐσιαστικοῦ ὅταν τοῦτο ἔκφραζηται ὠρισμένως[·] οἶον, beaucoup des personnes que nous avons vues hier, πολλοὶ (ἀνθρώποι) τοὺς ὁποίους εἶδομεν χθές. Tὸ beaucoup δὲν λέγεται μεμονωμένον ὡς ἀντικείμενον ἀνευ οὐσιαστικοῦ, ἐκτὸς μόνον ὅταν προηγηται αὐτοῦ τὸ en ὡς ἀντωνυμία τριτοπρόσωπος ή δεικτική[·] ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτων[·] οἶον, j'en ai connu beaucoup, καὶ οὐχὶ j'ai connu beaucoup. Προτάττεται τὸ ἐπιφέρημα τοῦτο τῶν συγχριτικῶν, moins (ἡττον), plus (μᾶλλον)[·] οἶον, il est beaucoup plus actif que son frère, εἶναι πολὺ ἐνεργητικώτερος τοῦ ἀδελφοῦ του. Α' beaucoup près, σημαίνει, πολλοῦ γε καὶ δὲν υπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἔκφρασεων[·] il s'en faut beaucoup, καὶ il s'en faut de beaucoup[·] η πρώτη σημαίνει Ἑλλειψιν ὡς πρὸς τὴν ποιότητα ή τὸ προτέρημα[·] η δὲ δευτέρα, Ἑλλειψιν ὡς πρὸς τὸ ποτόν[·] οἶον, il s'en faut beaucoup qu'il ait la bonté de son père[·] σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει τὴν καλοκαγαθίαν τοῦ πατρός

του' τὸ δὲ il s'en faut de beaucoup qu'il ait la bonté de son père σημαίνει, πολλοῦ γέ καὶ δεῖ, εἶναι πολὺ ἐστερημένος αὐτῆς.

65. TROP (παρὰ τὸ δέον), ἐκ τοῦ ἰταλικ. troppo, ἄγαν^{*} προτατέμενον τῶν ποιωτικῶν ἐπιθέτων σχηματίζει τὰ καθ' ὑπερβολὴν ὑπερθετικά. Trop faible, παρὰ τὸ δέον ἀδύνατος[;] ἐπιτάττεται τῶν ῥημ^{*} οὖν, il est parti trop tôt, ἀνεγώρησε παρὰ τὸ δέον ταχέως. Τὸ trop προηγούμενον ἐπιθέτου μετὰ τὸ ὄποιον ἀκολουθεῖ ἡ πρόθετις pour πρὸ ἀπαρεμφάτου ἀποτελεῖ ἴδιωτισμοὺς τινὰς οἵτινες καὶ τοι ἀρχαῖος ἐλληνισμοὶ, χρήζουσιν ὅμως ἔξηγήσεως τινὸς εἰς τὴν καθομιλουμένην^{*} αἱ τοιαῦται φράσεις ὅταν ἦναι καταφατικαὶ μεταφέρονται ἀρνητικῶς[;] καὶ τὸ ἐναντίον, ἔξηγοῦνται καταφατικῶς ὅταν ἦναι ἀρνητικαὶ εἰς τὴν Γαλλικήν οὖν, il est trop borné pour pénétrer le sens de cette expression, εἶναι παρὰ τὸ δέον περιωρισμένου (νοὸς) καὶ δὲν δύναται νὰ ἐμβαύνῃ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκφράσεως ταύτης il a trop d'esprit pour ne pas comprendre qu'un acte solennel porte toujours un caractère sacré, ἔχει παρὰ τὸ δέον πνεῦμα (εἶναι πνευματωδέστατος) καὶ ἐννοεῖ ὅτι πρᾶξις ἐπίσημος φέρει πάντοτε χαρακτῆρα ἱερόν^{*} ἐὰν μετὰ τὴν pour πρόθετιν προσδιορίζηται τὸ πρόσωπον τοῦ ἐξαρτωμένου ῥῆματος, τοῦτο τίθεται εἰς ὑποτακτικὴν ἔχον πρὸ ἀντοῦ τὸν σύνδεσμον que. Il avait trop de jugement pour qu'il pût voir d'un oeil indifférent tous ces abus, εἶχε μεγίστην κρίσιν καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ ἵθη μὲ βλέμμα ἀδιαφορίας ὅλας ἐκείνας τὰς καταχρήσεις. Η ἐκφράσις αὕτη εἰς τὴν ἀρχαῖαν ἐλληνικὴν γίνεται διὰ τοῦ συγκριτικοῦ ἐπιφερομένου τοῦ, ή ὥστε... οὗτον ἀφύεστερος ή ὥστε κατανοῆστα.

Περὶ ἐρωτηματικῶν τινῶν ἐπιφρήματων.

70. COMBIEN (πόσον), quam-bene^{*} προτάττεται τῶν ῥημάτων^{*} combien demande-t-on de cette maison ? πόσον αἴτοῦτο διὰ τὴν οἰκίαν ταύτην ; ζ ὃς ἐπιτατικὸν ή θαυμαστικὸν, je sais combien tu hais cet égoïsme cruel qui endurcit le cœur aux maux d'autrui, ηξεύρω πόσον μισεῖς τὴν τικληρὸν ἐκείνον ἐγωϊσμὸν ὅτις τραχύνει τὴν (ἀνθρωπίνην) καρδίαν πρὸς τὰ δεινὰ τῶν άλλων. Τὸ combien προτάττεται ώσαύτως τοῦ οὐσιαστικοῦ μετὰ τῆς προθέσεως de, τὸ δὲ ἐπόμενον ῥῆμα συμφωνεῖ πάντιτε κατ' ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν ζ οὐχὶ μὲ τὸ combien^{*} οὖν, combien de personnes, combien d'années-y-a-t-il? πόσοι ἀνθρωποι, πόσα ἔτη εἶναι ; ἐκτὸς μόνον ὅταν τὸ ῥῆμα ἦναι τριτοπρόσωπον (δῆλος ἀπρόσωπον) καθ' ἣν περίστασιν τίθεται ἀναγκαῖως εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν πάντοτε. Combien d'écrivains ont préféré ce sujet, πόσοι συγγραφεῖς ἐπροτίμησαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ;

Περὶ τῶν ἀρνητικῶν.

71, 72, 73, 74. Πρὸς ἐκφράσιν τῶν ἀρνητικῶν προτάσσων μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι δύνω ἀρνητικὰ μόρια, τῶι ὁποίων τὸ πρῶτον εἶναι σχεδὸν πάντοτε τὸ ne, νή^{*} (οὗ) τὸ δὲ δεύτερον συνήθως τὸ pas ή τὸ point, ἀντιστοι-

χεῦντα πρὸς τὸ ἄλληνικὸν, οὐδὲ (δὲν), καὶ ἐνίστε ἀλλὰ τινά· οἶον, τὸ *jamais*, οὐδέποτε, *plus*, πλέον. *rien*, οὐδὲν *nullement*, *aucunement*, μηδαμῶς κτλ. διακρίνουσι δὲ προσέτι τρεῖς βαθμοὺς ἀρνήσεως, τὸ *ne...* *pas*, τὸ *ne...* *guère*, καὶ τὸ *ne...* *point* ή *ne jamais* κτλ. ὁ πρῶτος ἔκφράζει τελείαν τὴν ἀρνητικὴν καὶ ἴσοδυναμεῖ πρὸς τὸ τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης, δὲν (οὐδὲν), ή τὸ ἄλληνικὸν οὐ, οὐδὲ κτλ. τὸ δὲ *ne...* *guère* ἀντιστοιχεῖ ὠσαύτως πρὸς τὸ ἡμέτερον οὐ πολὺ, ή κοινότερον, πρὸς τὸ δὲν, κολαζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιβρήματος σχεδόν· καὶ τὸ ἴσχυρότατον τῶν δύνων εἰναι τὸ *ne...* *point*, παντάπαισι. "Αλλη τις οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ τοῦ *ne...* *pas* καὶ *ne...* *point*, εἴναι ὅτι τὸ πρῶτον ἐμφαίνει Ἐλλειψιν προσκαίρου πράγματος ή πράξεως τινος, τὸ δὲ *point* τὴν συνήθη κατάστασιν· οἶον, *Je ne fais pas de maigre, σημαίνει, δὲν νηστεύω (τώρα)· ἀλλ' ὅταν λέγωμεν, Nous ne faisons point de maigre, δηλοῦμεν ὅτι συνήθως δὲν νηστεύομεν παντάπαισι.* (ἴδε περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀρνητικῶν τούτων μαρίων, τὰ παραδείγματα σελὶς 440 καὶ ἑξῆς).

Διαφέρουσι δὲ προσέτι τὰ δύο ἀρνητικά. μόρια *pas* ή *point*, κατὰ τὴν ἐρώτησιν, ἔμφασιν· οἱ ταῦ πρώτου τὴν βέβαιότητα, τοῦ δὲ δευτέρου τὸν δισταγμὸν ή τὴν ἀμφιβολίαν· οἶον, *n'est-ce pas vous qui avez rédigé cet article?* δὲν συνέταξας σὺ τὸ ἀρθρὸν τοῦτο; (δηλ. εἴμαι βέβαιος ὅτι σὺ τὸ συνέταξας)· ἀλλ' ὅταν λέγωμεν, *n'est-ce point vous l'auteur de cette brochure?* δὲν εἴσαι σὺ ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλαδίου τούτου; δεικνύομεν ἀμφιβολίαν, ὑπόνοιαν τινὰ περὶ τοῦ πράγματος.

Παραλείπεται δὲ τὸ *pas* ή *point*.

α'.) "Οταν ἀναπληρῶνται δι' ἀλλῶν ἀρνητικῶν ἐπιβρήματων *jamais* (οὐδέποτε), *rien* (οὐδὲν), *guère* (*σχεδὸν οὐδὲν*), *plus* (πλέον), *nullement*, *aucunement* (μηδαμῶς), ή διὰ τῶν ἀρνητικῶν ἀντωνυμιῶν, *personne*, *nul*, *aucune* (μηδεὶς, οὐδεὶς), καὶ διὰ τῶν ἀορίστων, *quelconque*, *qui que ce soit*, *quoi que ce soit* οἶον, *je n'ai vu personne*, οὐδένα εἴδον· *nul n'est si sot*, οὐδέτις τασσοῦν μωρός· *je n'ai jamais entendu parler de cela* ή (*je n'en ai jamais entendu parler*), οὐδέποτε *ζκούσα* νὰ ὄμιλωτι περὶ τούτου· *je n'ai nullement envie de me brouiller avec lui*, δὲν *ἐπιθυμῶ* διόλου νὰ συγχυσῶ μὲ αὐτὸν κτλ.

β'.) "Οταν προσδιορίζηται τὸ χρονικὸν διάστημα προηγουμένης τῆς προβέσεως *de ένάρθρως* οἶον, *je ne sortirai de trois jours*, δὲν θέλω *έξελθει* *ἐπὶ τρεῖς ημέρας*· *peut-être ne nous reverrons-nous de la vie*, *ζως* οὐδέποτε θέλομεν *ἰδεῖς* *ἀλιγάρους* (*ἐφ' ὅρου ζωῆς*). *Il y'aime qui que ce soit*, οὐδένα *ἀγαπᾷ*, (*όποιοςδήποτε καὶ ἂν ηναι*). *Σημειωτέον* δὲ ὅτι *ἐὰν ή χρονικὴ αὕτη ἔκφρασις*, *de trois jours*, *de toute la semaine* κτλ. *προσδιορίζηται* *ἔτι* *μᾶλλον* *ὑπὸ τῆς ἐπομένης φράσεως*, *τότε τίθεται* καὶ τὸ *ἔτερον ἀρνητικὸν* *pas* ή *point*· οἶον, *je ne sortirai point de toute la semaine suivante*.

γ'). *Αναπληροῦται* *ώσχυτως* τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον διέ τινων λέξων *μίτινες* *στημάτινοι* ή *έλλαχιστρόν τι ποτάν* οἶον, *goutte* (*ταχὺν*), *brin* (*κάρ-*

φος, πνάριον), miette (ψλε), mot (λέξις). οἶν, je ne vois goutte, ἀμβλυωπόω-πῶ-πῶ, ἀμβλυωπάτω· τὸ δὲ brin καὶ miette λέγονται εἰς τὴν κοινὴν ὄμιλίαν^ν οἶν, il n'en a retiré brin, οὐδὲ τρίχα ἀπέσυρε. Il vaut mieux ne dire mot que dire des sottises, καλλιον εἶναι νὰ μὴ λέγῃ τις οὗτε λέξιν παρὰ νὰ λέγῃ ἀνοησίας. Άλλ' ἔαν προσδιορίζηται ἡ λέξις mot δι' ἄλλης τινὸς ἐπομένης φράσεως τίτι προσλαμβάνεται καὶ τὸ δεύτερον ἀρνητικόν οἶν, il ne dit pas un mot qui ne soit à propos, δὲν λέγει οὗτε λέξιν ἡ ὁποια νὰ μὴ ἦναι κατάλληλος (προσφυγής).

δ'.) "Οταν τὸ δεύτερον κῶλον τῆς προτάσεως ἀρχηται διὰ τοῦ que, σημαίνοντος τὸ εἰ μὴ, καὶ ἀποτελοῦντος τὴν φράσιν καταφατικὴν μᾶλλον ἡ ἀρνητικήν οἶν, je ne le dirai qu'à son frère, δὲν θέλω τὸ εἰπεῖ εἰ μὴ μόνον εἰς τὸν ἀδελφόντου, (δὲν θέλω τὸ εἰπεῖ εἰμὴ = θὰ τὸ εἰπῶ μόνον).

ε'.) "Οταν μετὰ τὴν πρώτην ἀρνητικὴν πρότασιν ἀκολουθῇ ἡ φράσις à moins que (ἐκτὸς μόνον) je vous assure qu'il ne le fera pas de bon gré, à moins que vous ne le lui disiez-vous-même, σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θέλει τὸ κάμει εὐχαρίστως, ἐκτὸς μόνοι, ἂντὸν εἰπῆτε σεῖς εἰς αὐτόν.

ζ'.) "Οταν προηγήται τὸ ὑποθετικὸν, si (ἴστιν), μετὰ τοῦ δεικτικοῦ ce, σημαίνον τὸ, ἐκτὸς τοῦ, ἡ τῆς οἶν, cet ouvrage serait bien si ce n'était la négligence du style, τὸ σύγγραμμα τοῦτο θὰ ἡτο πολὺ ωραῖον ἔτσι δὲν ὑπῆρχεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀμέλεια τοῦ ὕφους (δηλ. ἔτσι ὁ συγγραφέας ζήθελεν ἐπιμεληθῆ τοῦ ὕφους) εἰς τοι: αὐτὴν περίστασιν ἀπαντᾶται, χάριν τοῦ γοργοῦ, καὶ ἀνευ τοῦ si ce, ἀλλὰ σπανιώτερον, cet ouvrage serait bien n'était ἡ n'étais-t-ce la négligence du style.

η'.) "Οταν προηγῶνται ἀπαρεμφατικῆς ἐγκλίσεως τὰ δήματα oser, pouvoir, savoir, καὶ cesser οἶν, il n'a osé lui résister en face, δὲν ἐτόλμητε ν' ἀντισταθῇ πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον il ne cesse de pleurer, δὲν παύει κλαίων· je ne puis le faire, δὲν δύναμαι νὰ τὸ πρέξω· je ne saurais vous le dire, δὲν δύναμαι ἡ δὲν ηξεύρω νὰ σᾶς τὸ εἴπω· ἡ παράλειψις τοῦ δευτέρου ἀρνητικοῦ μορίου εἰς τὰ εἰρημένα δήματα, καὶ τοι: μὴ ὑποχρεωτική, εἶναι συνηθεστάτη.

η'.) "Οταν πρὸ τῶν συνθέτων χρόνων, κυρίως τοῦ παρωχημένου ἀορίστου (précédent indéfini), τοῦ ὑπερσυντελικοῦ καὶ τοῦ προτέρου μέλλ. προηγήται ὁ σύνδεσμος depuis que ἡ τὸ τριτοπρόσωπον (ἀπρόσωπον) δήμα il y a οἶν, qu'est-ce que vous avez fait, depuis que je ne vous ai vu? τι ἔκαμες ἀφότου δὲν σὲ εἶδον· il y a un an que nous n'avons reçu ἡ (depuis que nous n'avons reçu) de ses nouvelles, εἶναι ἐν ἔτος ἀφότου δὲν ἐλάδομεν εἰδῆσιν περὶ αὐτοῦ (δὲν ἐλάδομεν γράμμα του). Il y avait long temps que nous ne nous étions rencontrés, πρὸ πολλῶν (χρόνων) δὲν συνητήθημεν· ἐννοεῖται ὅτι, ὃντος ἐνεστῶτος τοῦ χρόνου, μεταχειρίζομεθα καὶ τὸ ἀλλο ἀρνητικόν οἶν, il y a un mois depuis que je ne le vois pas, εἶναι μὴ ἡδη ἀφ' ὃτου δὲν τὸν βλέπω· il y a deux ans que nous ne nous parlons pas, εἶγα: δύο ἔτη ἀφ' ὃτου δὲν ὄμιλοῦμεν ὁ εἰς πρὸ τὸν ἀλλον. Ο παρωχημένος

πρότερος (passé antérieur) δὲν ἀπαντάται μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων εἰ μὴ μετὰ τοῦ πλυτότερον, II ne peut pas plutôt aperçus qu'il commence à trembler de tous ses membres, μόλις εἶδεν αὐτὸν μακρόθεν καὶ παρευθὺς ἤρχετο νὰ τρέμῃ ὥλομελῶς.

θ'.) "Οταν δύο ἀρνητικὰ ρήματα συνεπόμενα συνδέωνται διὰ τοῦ ἀρνητοῦ (οὗτος) je ne l'aime ni ne l'estime, δὲν τὸν ἀγαπῶ, οὔτε τὸν σέβομαι: τὸ αὐτὸν συμβάνει καὶ ὅταν τὸ πι παναλαμδάνηται ἀμέσως πρὸ οὐσιαστικοῦ εἶναι, ni l'or ni la grandeur ne nous rendent heureux, οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε ὁ ἀργυρὸς δὲν μᾶς καθιστῶσιν εὐτυχεῖς.

Ἐφέλκεται δὲ μόνον τὸ πει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κώλου τῆς ὑποκειμένης προτάσεως.

α'.) Προηγουμένης τῆς φράσεως πει s'en faut η πει s'en est fallu, ὀλίγου δεῖν, ὀλίγου ἐδένεσε (ὀλίγον ἔλειψε). Peu s'en est fallu qu'ils ne vissent aux mains, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰς χεῖρας.

β'.) Προηγουμένου τοῦ ἐπιδρήματος autrement, τοῦ tout autre que... καὶ τῶν συγχριτικῶν plus, moins, pis, mieux, plus: Il parle tout autrement qu'il ne pense, όμιλει ὅλως ἄλλως η ὁς σκέπτεται. Il est plus instruit (dans cette affaire) que je ne le croyais, εἶναι εἰδημονέστερος (τῆς ὑποθέσεως ταύτης) η ὅστον ἐπίστευον κτλ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι παραλείπεται τὸ πει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου κώλου ὅταν ἡ κυρία πρότασις ἐκφράζεται ἀρνητικῶς εἶναι, malgré ses longs voyages il n'est pas moins riche qu'il était avant son départ. Παρὰ τὰς μακρὰς περιηγήσεις του δὲν εἶναι ὀλιγώτερον πλούσιος η ὅσην ήτο πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του.

ΠΑΡΑΤ. Επὶ δὲ τοῦ plus, καὶ ἀρνητικῆς οὖσης τῆς προηγουμένης προτάσεως, δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἐπομένην τὸ πει, η καὶ νὰ παραληφθῇ, ἄλλὰ μὲ διαφορετικὴν ἔννοιαν π. χ. ὅταν λέγωμεν γαλλίστι: il n'est pas plus savant que ne l'est son frère, σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι πεπαίδευμένος οὔτε αὐτὸς, οὔτε ὁ ἀδελφός του, δηλ. εἶναι ἔξισου ἀμαθεῖς· η δὲ φράσις: il n'est pas plus instruit que l'est son frère, σημαίνει: δὲν εἶναι περισσότερον πεπαιδευμένος τοῦ ἀδελφοῦ του, δηλ. εἶναι ἔξισου πεπαιδευμένος ὡς ὁ ἀδελφός του, τὸ ὄποιον ὅμως ἐκφράζεται συνηθέστερον καὶ γλωσσώρετο: il est aussi instruit que son frère.

γ'.) Προηγουμένων τῶν ρήματων empêcher, κωλύω, καὶ prendre garde προσέχω, ἐπὶ ἔτερο προσωπίας, τὸ ἐπόμενον ρῆμα τίθεται εἰς ὑποτακτικήν εἶναι, Empêchez qu'on ne vienne à cette heure-ci, ἐμπόδισε (ἀπηγόρευσε) τὸ νὰ ἔρχωνται κατ' αὐτὴν τὴν ώραν prenez garde que l'enfant ne tombe, πρόσεξε μήποτε πέσῃ τὸ παιδίον. Επὶ ταύτω προσωπίας δὲ τὸ ἔκαρτωμενον ρῆμα, ὡς εἰς τὴν ἔκφρασιν, prendre garde, τίθεται εἰς ἀπαρέμφατον ἄγει τοῦ πει. Prenez garde de tomber, πρόσεχε μὴ πέσῃς.

δ'.) Μετὰ τὰ ρήμα douter ἀμφιβάλλω, désespérer ἀπελπίζω, contestier φιλογενεῖ, nier ἀρνοῦμαι, καὶ disconvenir διαφωνῶ, συνεκφερούμενων τῶν

ἀρνητικῶν μορίων, παραλείπεται τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν εἰς τὰ ὑποκείμενα (ἢ ἔξαρτώμενα ρήματα)· je ne doute pas qu'il ne vienne, δὲν ἀμφιβόλω ὅτι θὰ ἔλθῃ, je ne désespère pas que ce moyen ne réussisse, δὲν ἀπελπίζω ὅτι τὸ μέσον τοῦτο θὰ ἐπιτύχει· je ne nie pas que je ne l'aie dit, δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι τὸ εἶπα· je ne disconviens pas que cela ne soit, συμφωνῶ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔχει οὕτως.

ΣΗΜ. Προτιμοτέρα εἶναι ἡ παράλειψις τοῦ νε εἰς τὸ ρῆμα τῆς ὑποκείμενῆς προτάσεως δταν προηγῶνται τὰ δύο τελευταῖς τὸ nier, δηλαδὴ, καὶ τὸ disconvenir μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων· je ne nie pas que cela soit. Τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη τῆς Ακαδημίας.

ε'.) Παραλείπεται ὡταύτως τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον εἰς τὸ ἔξαρτώμενον ρῆμα ὅταν προηγῆται ἀνευ ἀρνήσεως τὸ ρῆμα craindre καὶ τὰ συνώνυμα αὐτοῦ· ἐὰν δηλαδὴ δὲν ἐπιθυμῶμεν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐμφανομένη πρᾶξις ὑπὸ τοῦ ρήματος τῆς ὑποκείμενῆς προτάσεως· οἷον, vous craignez qu'il ne vous rappelle, φοβεῖσαι μήποτε σὲ ἀνακαλέσῃ (δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ σὲ ἀνακαλέσῃ). Λαμβάνει· δὲ τὸ ἐπόμ. ρῆμα δύο ἀρνητ. (τὸ ne ἢ pas) ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ὑποκείμενου ρῆμα ἐμφανομένη πρᾶξις· nous craignons qu'il ne revienne pas· φοβούμεθα μήποτε δὲν ἐπανέλθῃ (ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔλθῃ). 'Ωταν αὐτῶς καὶ τὸ redouter, avoir peur, ἢ de peur que, de crainte que κτλ.

'Ἐὰν δὲ τεῦτα συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν ἀρνητικῶν μορίων, τὸ ἔξαρτώμενον ρῆμα ἐκφέρεται· ἀνευ ἀρνήσεως· οἷον, je ne crains pas qu'il le fasse, δὲν φοβοῦμαι μήποτε τὸ κάμη.

ζ'.) "Οταν τὸ que εὑρίσκηται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως σημαῖνον ἐρώτησιν ἢ εὐχὴν, τίθεται ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐν ἀρνητ. μόριον (τὸ ne) πρὸ τοῦ ἐπομένου ρήμα. οἷον que ne venez-vous à la campagne passer quelques jours avec nous? Διατὶ δὲν ἐρχεται εἰς τὴν ἔξοχὴν νὰ περάσῃς δλίγας ἡμέρας μὲ νημᾶς; Que n'es-tu mon frère! Διατὶ δὲν εῖσαι ἀδελφός μου! (δηλ. εἴθε νὰ ἔσται ἀδελφός μαζί τοι). "Οταν προηγῆται τὸ peu ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ἀπρόσωπον, il y a ἢ il est, ὑπάρχει, ὑπάρχουσι· τὸ il y a peu de personnes à Athènes qui ne connaissent ce fait, δλίγοι ἀνθρώποι· ὑπάρχουσιν εἰς τὰς Αθήνας μὴ γινώσκοντες τὸ γεγονός τοῦτο. Τὸ pas τίθεται ἀνευ τοῦ ne εἰς τὰς φράσεις ὅπου ἀναπληροῦται δι' ἄλλων ἀρνητικῶν μορίων, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει ρῆμα ἀλλὰ μόνον ἀρνησις· οἷον, pas du tout, διόλου· pas une amie vivante, οὐδεμία ψυχή ζῶσα, ἢ μετὰ τὸ non (ἵδε κατωτέρω).

Περὶ τοῦ Non (δχ').

"Η αὐτὴ γρῆσις τοῦ ὑμετέρου, ὅχι, ἀντιστοιχεῖ ὡς ἔγγιστα πρὸς τὴν τοῦ γαλλικοῦ, non. Τὸ μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι· α'. Ινα ἀπαντήσωσιν ἀρνητικῶς (ἀποφασικῶς) πρὸς ἐρώτησιν καταφατικῶς γινομένην· οἷον θὰ ἔλθητε, μὲ νημᾶς; ὅχι· viendrez-vous avec nous? Non· Avez-vous écrit à votre correspondent? Non· Εγράψατε εἰς τὸν ἀνταποκριτήν σας; ὅχι..

ΣΗΜ. Ἐὰν δὲ ή ἔρωτησις ἦναι ἀρνητική, ή ή ἀπόκρισις ἐκ τοῦ ἐναντίου, καταφατική· τότε ή ἀπάντησις δὲν γίνεται διὰ τοῦ οὐι (ναι). διότι τότε ἐπιθέ-
βαιούμεν τὴν ἀρνητικὴν πρότασιν· π. χ. Ἐὰν ἔγω, ἐπισκεψθεὶς τὸ μουσεῖον,
ἔρωτιθω παρὰ τίνος, ἀρνητικῶς. » Est-ce que vous n'avez pas encore visi-
té le musée, madame? δὲν ἐπεσκέψητε εἰσέτι τὸ μουσεῖον; τότε δὲν πρέπει ν'
ἀπαντῆσω· διὰ τοῦ οὐι, ἀλλὰ διὰ τοῦ Σι ή si fait, ναι, ναι μάλιστα· (τοῦ-
το δὲ ὅταν ἀποκρινώμεθα οἰκείως πρὸς φίλον στενὸν καὶ λαον πρὸς ἡμᾶς·
ἄλλως, πρέπει νὰ αἰτήσωμεν συγγνώμην pardon, ὅπως ἀναιρέσωμεν τὴν ἀρ-
νητικὴν πρότασιν, ἐπαναλαμβάνοντες τὸ αὐτὸ δῆμα καταφατικῶς. Pardon, Monsieur ή Madame, je l'ai visité. Vous n'avez pas encore lu peut-être
une nouvelle brochure qui vient de paraître sur le même sujet. Ήσως δὲν
ἀνεγγνώσατε εἰσέτι, ἐν νέον φυλλάδιον τὸ ὅποιον πρὸ μικροῦ ἐδημοσιεύθη,
περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγτικειμένου; Pardon, je l'ai lu. Συγχωρήσατε μοι (αἰτῶ
συγγνώμην) τὸ ἀνέγνωσα.

δ'. Τίθεται τὸ πον μετὰ τοῦ πας, (οὐδέποτε δὲ μετὰ τοῦ point) ὅταν συνέ-
χηται δλίγον ἡ φράσις οἶον. Lui enverrai-je votre lettre? non pas, s'il vous
plaît· νὰ στείλω πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιστολήν σου: δχι, σᾶς περαναλῶ· je lui
donnerai une partie, mais non pas tout· θέλω τῷ δώσει μέρος ἀλλ' οὐχὶ δλα.

γ'. Πρὸ τῶν τροπικῶν ἐπιδρήματων οἶον il nous a reçus non pas froi-
dement, mais avec moins de chaleur qu'à l'ordinaire· μᾶς ἐδέχθη, οὐχὶ
ψυχρῶς μὲν, ἀλλὰ μετ' δλιγωτέρας ζέσεως ή ως τὸ σύνηθες.

δ'. Τίθεται τὸ πον ἀνευ ἀλλου ἀρνητικοῦ μορίου, πρὸ τινῶν ἐπιθέτων οὐ-
σιαστικῶν ή μετοχῶν παθητικῶν, ἀφαιροῦν τὴν καταφατικὴν σημασίαν αὐτῶν
καὶ μεταδίδον τὴν ἀρνητικὴν, ως τὸ ἡμέτερον στερητικὸν α· ή τὸ μή· οἶον, Les personnes non intéressées· οἱ μὴ ἐνδιαφερόμενοι (ἄνθρωποι). La non
intervention· ή μὴ ἐπέμβασις.

ε'. Πρὸ τῶν βεβαιωτικῶν ἐπιδρήματων· πρὸς πλειοτέρων ἐνίσχυσιν τῆς
ἀρνητικῆς. Non certes, (assurément non), καὶ τῆς par προθέσεως ὅταν αὐ-
τῇ χρησιμεύῃ εἰς ἔκφρασιν δρκου. » Non par Jupiter, οὐχὶ, μὰ τὸν Δία
(οὖ, μὰ Δία). Πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται πρὸς περισσοτέρων ἔμφασιν. » Non
non, ή non pas, non pas, δχι, δχι.

ζ'. Προταττεται τοῦ que εἰς ὑποτακτ. μετὰ τοῦ πας ή ἀνευ αὐτοῦ· οἶον,
non que je veuille, ή non pas que je veuille· δχι διότι θέλω. Προηγεῖται
οὐσιαστικῶν μεμονωμένων ἀπιτελοῦν μετ' αὐτῶν τροπικὸν ἐπιδρήμα· οἶον
non sans raison· οὐχὶ ἀνευ εὐλόγου, δηλ. εὐλόγως, non sans cause, οὐχὶ
ἀναιτίως

η'. Προηγεῖται τοῦ plus· πρὸς ὄπαντησιν ἀρνητικῆς τινὸς φράσεως καθ'
ἥν ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα τὸ κατ', μήτε ως, Pour moi je ne le ferai pas·
et moi non plus· δον τὸ κατ' ἔμε δὲν ξιθελον τὸ πράξει· οὗτε ἔγω. Σημειω-
τέον δι: Ἐὰν ἡ προγνούμενη πρότασις ἦναι ἀρνητική, ως ή ἀνωτέρω, ή ἀπάν-
τησις οὖσα σύμφωνος δὲν ἐκφράζεται διὰ τοῦ aussi (λός τὸ aussi).

ηδ. Τὸ Point du tout, λέγεται κυρίως ἀνευ δῆματος τὸ ὅποιον ὅμως ὑ-

πακούεται ἐκ τῶν προτέρων. « Vous le ferez, n'est-ce pas? Point du tout. Θὰ τὸ κάμης, δὲν εἶναι ἀληθές; Παντίπασι.

(72) Τὸ pas du tout, λέγεται καὶ μετὰ τοῦ ῥῆματος καὶ μεμονωμένον ὡς ἀπάντησις ἀποφατική. Le ne l'aime pas du tout, δὲν ἀγαπῶ διόλου τὸ τοιοῦτον. Aimez-vous la solitude? pas du tout. ἀγαπᾶς τὴν μοναξίαν, διόλου.

73, 74. NULLE PART. μηδαμοῦ nullement, καὶ aucunement, ἀναπληροῦσι τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον ἀπεντῶνται καὶ μεμονωμένα τὸ δὲ nulle part λέγεται μόνον ἐπὶ μέρους, ὡς τὸ τῆς καθομιλουμένης « πουθενά, εἰς κανὲν μέρος. » On ne le trouve nulle part δὲν τὸν εὑρίσκουσι πουθενά, ἢ εἰς κανὲν μέρος.

75. NENNI (προφ. νάνι), δόχι, λέγεται ὅμως μεμονωμένον ἀνευ ῥῆματος ὡς ἀποφατική ἀπόκρισις, ἀλλὰ μεταξὺ οἰκείων.

75. Τὸ Ni (οὔτε) ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἐπαναλαμβάνεται πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν ἢ καὶ παραλείπεται εἰς τὸ πρώτων Ni ma santé ni mon âge ne me permettent d'entreprendre un long voyage οὔτε ἡ ὑγεία οὔτε ἡ ἡλικία μου, μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρήσω μαζεύονται τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον καὶ τοι προηγουμένου τοῦ ni. Dans son coeur malheureux l'image de la vertu fut à jamais empreinte, le temps ni les chagrins ne l'ont point effacée. Εἰς τὴν ἀιψυχὴν καρδίαν του ἡ εἰκὼν τῆς ἀρετῆς ἐνεχράχθη διὰ παντὸς, ό ωὔτε δικόγνος, οὔτε αἱ θλίψεις δὲν τὴν ἔξιλεψαν παντάπασι.

Tò ni ἀναπληροῖ ἐντοτε τὸ sans ôtan τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται οἷον οὐ τρούρεται le bonheur sans peine ni travail ? Ποῦ θὰ εὕρῃ τις τὴν εὐτυχίαν ἀνευ κόπου καὶ μόχθου. Sans crainte ni pudeur, sans force ni vertu ἀνευ φόβου καὶ αἰδοῦς, ἀνευ λιχύος καὶ ἀρετῆς ἐγγονεῖται ὅτι τὸ sans δύναται καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως οἱ πεισσότεροι προτιμῶν τὸ ni ἀντὶ τοῦ δευτέρου sans.

Οταν μετὰ τὸ ἐπαναλαμβανόμενον ni ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τὸ ῥῆμα τίθεται καὶ εἰς ἐνικὸν καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν εἰς ἐνικὸν δέταν ἡ ὑπὸ τοῦ ῥῆματος ἐμφανιούμενη, πρᾶξις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ταυτοχρόνως εἰ μὴ ὑπὸ ἐνὸς μόνου προσώπου οἷον, ni l'un ni l'autre n'est le père de cet enfant. Οὐδέτερος τούτων εἶναι ὁ πατήρ τούτου τοῦ τέκνου. Τίθεται δὲ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν τὸ ῥῆμα δέταν τὰ διὰ τοῦ ni χωριζόμενα οὐσιαστικὰ δύνανται συνάμα νὰ ἐκτελέσωσι τὴν πρᾶξιν. » Ni l'un ni l'autre ne partiront ce soir οὔτε ὁ εἰς οὔτε ὁ ἄλλος θίλουν ἀναγωρήσει τοῦτο τὸ ἐσπέρχει.

Ἐπιεργήματα βεβαιωτικά.

76. OUI· val· (σού;) λέγεται ὡς ἀπάντησις βεβαιωτική ἢ καταφατική εἰς ἔρωτήσιν καταφατικῶς γενομένην. » Avez-vous envoyé la lettre? ἔστειλες

τὴν ἐπιστολὴν. Oui ή oui certes. Ναὶ ναὶ βεβαιώς· συνήθως τὸ οὐι συνομ-
δεύεται μὲ τὸ Monsieur ή madame, κατὰ τὰ πρόσωπα πρὸς τὰ ὄποια ἀπο-
κρίνεται τις· τὸ οὐι δὲν λέγεται εἰς ἀπάντησιν ἀρνητικῆς ἐρωτήσεως, ἀντὶ
τούτου δὲ μεταχειρίζονται τὸ sì· ἵδε περὶ τούτου τὰς περὶ τῶν ἀρνητικῶν
μορίων ἀνωτέρω ἐκτείνεταις παρατηρήσεις. Τὸ οὐι ἐκλαρμούνεται καὶ οὐσια-
στικῶς καὶ τότε τὸ πρὸ αὐτοῦ ἄρθρον δὲν ἀποστρέφει τὸ e σ Le oui et le non,
τὸ ναὶ καὶ τὸ όχι. Τὸ δὲ oui-dà λέγεται μεταξὺ οἰκείων ἀντὶ τοῦ ναὶ μάλιστα,
εὐχαρίστως· τὸ δὲ certes ή certainement· βεβαιώς γίνονται ἐκ τοῦ ιταλικοῦ
certo, certamente κτλ. ἐν ἀρχῇ προτάσεως προτιμητίον τὸ certes τὸ ὁ-
ποῖον πολλάκις ἐπιτάττεται τοῦ οὐι πρὸς πλειοτέραν ἐνίσχυσιν βεβαιώσεως.

'Επιφρήματα συγχρίσεως.

78. TANT. Τόσον, προηγούμενον τῶν οὐσιαστικῶν, ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν
de: il y tant de monde· εἶναι τόσος κόσμος (κυρίως τόσον κόσμον) tant d'hom-
mes. Τόσοι ἀνθρώποι. Tant, ως ἐπίβρημα, μένει ἀμετάβλητον καὶ πρὸ ἐνι-
κοῦ καὶ πρὸ πληθυντικοῦ οὐσιαστικοῦ. Tant d'or, tant d'argent· προστ
διορίζουν δὲ ἡρήματα ἐπιτάττεται αὐτοῦ ἀνευ προθέσεως· il l'aime tant! τὸν
ἀγαπᾶ τίσον. Tō tant ἀπαιτεῖ εἰς τὴν ἐπομένην πρότασιν τὸ ἀνταποδ. que-
cet homme a tant d'esprit qu'il en donne à qui il parle· ὁ ἀνθρώπος οὗ-
τος ἔχει τόσον πνεῦμα ὥστε μεταδίδει καὶ εἰς ἑκεῖνον πρὸς τὸν ὄποιον ὅμιλει.

79. SI. (τόσον), ως ἐπιτακτικὸν ἐπίβρημα προηγεῖται τοῦ ποιωτικοῦ ἐπι-
θέτου καὶ τοῦ ἐπιφρήματος· υἱον il est si sévère, εἶναι τόσον αὐτηρός! ne
parlez pas si haut· μηδὲ διμιλεῖς τόσον δυνατὰ (μεγαλοφόρως).

80. AUSSI, διὰ τοῦτο· ἵδε κατωτέρω τοὺς συνδέσμους.

81. MIEUX κάλλιον, καλήτερα, συγκριτικὸν ἀνώμαλον τοῦ bien ἐκ τοῦ λα-
τινικοῦ melius (οὐδέτ. τοῦ melior) τὸ γαλλικὸν ἐπίθ. meilleur (ἵδε τὰ συγ-
κριτικὰ ἐπίθετα τῆς ὑπεροχῆς)· ἐπιτάττεται τῶν ἡρήμάτων ὅταν ταῦτα ἐκφέ-
ρωνται διὰ παρεμφατικῆς ἐγκλίσεως il est mieux, εἶναι καλήτερα· cela vaut
encore mieux· τοῦτο εἶναι ἀκόμη καλήτερα. "Οὕταν τὸ mieux εὑρίσκηται
εἰς τὸ πρῶτον μέρος προτάσεως καταφατικῆς, τὸ δεύτερον μέρος, δηλαδὴ
τὸ ἡρήμα τῆς ἐπομένης συγκριτικῆς προτάσεως, μηδὲν εἰς ἀπρέμφατον, ἀπαι-
τεῖ πρὸ αὐτοῦ τὸ ἐν ἀρνητικὸν μόριον ne· il connaît mieux l'affaire que
vous ne croyez γινώσκει κάλλιον τὴν ὑπόθεσιν ή ὅσον ἡμεῖς νομίζετε· ἀλλὰ
παραλείπεται τὸ ne.

α'. "Οὕταν καὶ οἱ δύο ὅροι τῆς συγκρίσεως ἐκφράζωνται δι' ὀνοματικοῦ
ἀπαρεμφάτου, οἷον, il vaut mieux savoir se défendre soi-même que d'a-
voir recours aux autres pour soutenir ses droits· κάλλιον εἶναι νὰ ἡξεύῃ
τις νὰ ὑπερασπίζηται ἑαυτὸν παρὰ νὰ καταφεύγῃ εἰς τοὺς ἀλλούς διὰ νὰ ὑπο-
στηρίζῃ τὰ δικαιώματά του.

β'. Παραλείπεται τὸ ne τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγκρίσεως ὅταν ὁ πρῶ-
τος, ὅστις ἐκφράζεται φταύτως διὰ παρεμφατικῆς ἐγκλίσεως, συνρρεύῃ τι-

ὅπο τῶν ἀρνητικῶν μορίων οἷον il ne parle pas mieux qu'il écrit· δὲν ὄμλετ κάλλιον ἢ ὅσον γράφει ὅγλ. ὀλίγον γνωρίζει καὶ τὸ ἔν καὶ τὸ ἄλλο. "Οταν τὸ mieux ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ le ἀπαιτεῖ τὸ ἥημα τῆς ὑποκειμένης, δηλαδὴ τῆς ἀναφορικῆς προτάσεως εἰς ὑποτακτικήν· c'est le livre le mieux écrit que j'aie lu, εἶναι τὸ κάλλιον γεγραμμένον βιβλίον τῶν ὅσων ἀνέγνων.

82. PLUTOT (μᾶλλον), ἐπίρ. συγκρίσεως· ἐπιτάπεται τοῦ ῥῆμα. οἷον, je ne m'y résignerai point, je mourrai-plutôt δὲν θέλω υπομείνει (ὑπείκει εἰς) τοῦτο, οὐ ἀποθάνω μᾶλλον. Μετξὺ δύο ῥημάτων εὑρισκόμενον τὸ plutôt, ἀπαιτεῖ τὸν σύνδεσμον que μετὰ τῆς de προθέσεις ἢ ἀνευ αὐτῆς πρὸ τοῦ δευτέρου· périr plutôt que de trahir la patrie, ἢ périr plutôt que trahir la Patrie κάλλιον ν' ἀποθάνῃ (καταστραφῇ) τις, παρὰ νὰ προδώσῃ τὴν πατρίδα του.

83. PLUS. μᾶλλον (πλέον) (ἐκ τοῦ λατιν. plus) ὡς ἐπίρρημα συγκρίσεως προτάττεται τῶν θετικῶν ἐπιθέτων ἵνα ἐκφράσῃ τὰ συγκριτικὰ τῆς ὑπεροχῆς οἷον, celui-ci est plus sévère que l'autre· οὗτος εἶναι αὐτοτρόπερος τοῦ ἄλλου. Διηδάνει δὲ πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἀρθρον, le, les, ἢ la, κατὰ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν οὐσιαστικῶν, πρὸ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων καὶ συγκριτίζει τὰ σχετικὰ ὑπερθετικά. Le plus juste ὁ δικαιότατος, les plus braves· οἱ ἀνδρείοτατοι· la plus aimable de toutes ἡ ἐρασμιωτάτη πασῶν· ίδε περὶ τούτου τὰ ποιωτικὰ ἐπίθετα. Ή χρῆσις τοῦ ὄριστικοῦ ἀρθρου πρὸ τοῦ plus καθίσταται ἀπαραίτητος καὶ ὅταν προσέτι τὸ προτιγούμενον οὐσιαστικὸν προσδιορίζηται διὰ τῶν κτητικῶν ἢ δεικτικῶν ἐπιθέτων οἷον il emploie ses efforts les plus piissants, μετεχειρίσθη (κατέβαλε) τὰς προσπαθείας του τὰς ισχυροτέρας (ὅγλ. κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν).

Tὸ plus λαμβάνει πάντοτε τὸ le πρὸ αὐτοῦ ὅταν διαθίτῃ κυρίως ἐπίρρημα ποιότητος εἰς ὑπερθετικὸν βιθμόν· οἷον les sciences, qui sont le plus étroitement liées entre elles ce sont la physique et la chimie, αἱ ἐπισηματικαὶ, αἴτινες εἰσὶ στενώτατα συνδεδεμέναι πρὸς ἄλληλας, εἶναι ἡ φυσικὴ καὶ ἡ χημεία. Περὶ τοῦ plus (πλέον) εἰς σημασίαν ἀρνητικὴν ἀναπληροῦντος τὸ 6'. ἀρνητικὸν μέριον. Ιδε ἀνωτέρω περὶ ἀρνητικῶν. D'autant plus τοσούτῳ μᾶλλον. Tὸ plus ἀπαιτεῖ τὸ πρῶτον ἀρνητικὸν μόριον εἰς τὸ ἐπόμενον ῥῆμα, ὅταν τὸ προτιγούμενον ἐκφέρηται καταφατικῶς· οἷον il en sait plus qu'il n'en a l'air ; γινώσκει πλειότερα (περὶ τούτου) ἢ ὅσα δεικνύει (ὅτι ἡξεύρει). Ὅταν δὲ καὶ τὸ προτιγούμενον ῥῆμα ἐκφέρεται ἀρνητικῶς τότε τὸ ἐπόμενον ἐκφέρεται ἀνευ ἀρνητικοῦ· il n'en sait pas plus qu'il dit· ἢ μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ· ίδε περὶ τούτου ἀνωτ. Plus d'un, ἢ plus d'une ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς ἐνικ. ἀριθ. οἷον, plus d'un ouvrage classique fut la proie de l'atroce incendie πλέον τοῦ ἐνὸς συγγράμματος, δηλαδὴ πολλὰ συγγράμματα κλασικὰ ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ καταστρεπτικοῦ πυρὸς (τῆς σκληρᾶς πυρκαϊᾶς). Εἳν δὲ μετὰ τὸ plus de ἀκολουθῇ ἄλλος ἀριθμὸς ἢ ὁ un (εἰς). οἷον δύο, τρία, vingt εἴκοσι κτλ. τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθ.

Plus de vingt périrent victimes de leur opiniâtreté, pléon τῶν εἴκοσιν ἐγένοντο θύματα τῆς ἐπιμονῆς των. Plus ou moins, μᾶλλον ή ηττον.

83. MOINS ηττον, διλγάθερον προτατόμενον τοῦ θετικοῦ ἐπιθέτου σχηματίζει τὸ συγκριτικὸν τῆς μειονεξίας· οἷον il est moins large· εἶναι ηττον εὐρύ· τὸ δὲ μόριον δι' οὗ συνάπτονται οἱ δύο ὅροι τῆς συγκρίσεως εἶναι τὸ que· οἷον, moins beau que l'autre ηττον ὀραῖος τοῦ ἑτέρου έθ. Ιδὲ περὶ τούτου τὰ συγκριτικὰ ἐπίθετα. "Οταν τὸ ἐπόμενον ἐπίθετον ήννι αἱριθμητικὸν, τίθεται μεταξὺ τοῦ plus καὶ τοῦ αἱριθμητ. ἐπιθέτου ή πρόθεσις de· ως, il a plus de trente pieds de hauteur ἔχει· ὅφος ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα πόδας· il y a plus de trois milles de chemin· εἶναι ὑπὲρ τὰ τρία μίλια δρόμως.

Ἐπιρρήματα δισταγμοῦ.

85. PEUT-ÊTRE. (ἰσως) σύνθετον ἐκ τοῦ peut τρίτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ῥήματος pouvoit (ἴστις ἀνώμαλ. ῥῆμα τῆς 3 συζυγίας) καὶ τοῦ ἀπαρεμφ. τοῦ être· κατὰ λέξιν, δύναται νὰ ἔναι (=ἰσως). "Οταν τὸ peut-être εὑρίσκηται ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως, τὸ ἐπιφερόμενον ῥῆμα προτάττεται τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἀντωνυμίας ηττις εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως· οἷον, Peut-être sera-t-il de retour· ίσως ἐπιστρέψῃ. Τὸ peut-être ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς ὄριστικήν.

86. APEINE. μόλις σύνθετον ἐκ τῆς προβέσεως ἡ καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ peine, κόπος, πόνος, ἡ peine μὲ κόπον, μὲ δυσκολίαν, μόλις. Ἐν ἀρχῇ τῇ προτάσεως ὄντως τοῦ apeine τίθεται τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως μετὰ τὸ ῥῆμα ως εἰς τὸ ἀνωτέρω peut-être· οἷον apeine l'ai-je aperçu de loin, μόλις τὸν διέκρινα μακρόθεν. Οὐχ ηττον ὅμως δύναται τις καὶ νὰ προτάξῃ τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως· ἀλλ' ή ἐκφράσις καθίσταται χαριεστέρα ἐπιτατομένου τοῦ ὑποκειμένου (δηλαδὴ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας). Ἐπιτάττεται ἐν γένει τὸ ὑποκείμενον ὅταν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως εὑρίσκωνται τὰ ἔτης ἐπιρρήματα. Η Peut-être (ἰσως) apeine (μόλις) en vain (εἰς μάτην) aussi (ὅτε σύνδ. συλλογιστικὸς) ἔνιοτε καὶ τὰ encore, toujours, du moins.

Ἐπιρρήματα ὁμοιωματικά.

88. COMME, ως, προτάττεται καὶ ἐπιτάττεται τοῦ ῥήματος τὸ ὄποιον τίθεται ως ὄριστικήν il parle comme il pense ὅμιλει ως σκέπτεται et moi aussi j'aurais fait comme lui καὶ ἔγω ἐπίστης ηθελον πράξει ως αὐτὸς (ἐννοεῖται comme il a fait). Περὶ τοῦ comme ως αἰτιολογικοῦ συνδέσμου ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ, ίστις κατωτέρω τοὺς σύνδεσμους.

89. POUR, καὶ τοι πρόθεσις λαμβάνει σημασίαν ἐπιρρηματικήν ὅταν προηγήται τοῦ peu ἔξηγεται δὲ, ὅσον διλγόν, pour peu qu'il entre dans cette affaire ὅσον διλγόν καὶ ἀν ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην· ἀπαιτεῖ δὲ τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν.

90. DE même (όμοιως) ἐπιτάπεται τοῦ ῥήματος τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς δριστ. il l'a traduit de même, τὸ μετέφρασεν ὁμοίως. "Οταν προηγῆται ἑτέρα πρότασις τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ μὲ τὸ πρῶτον ὑποκείμενον τὸ δὲ de même, μετὰ τοῦ ἐπομένου ῥήματος, θεωρεῖται ὡς παρενθετικὴ πρότασις ἀλλὰ τίτε προσλαμβάνει καὶ τὸ que. L'histoire ancienne, de même que l'histoire moderne, n'est qu'une répétition de faiblesses et de passions du genre humain. 'Η ἀρχαία, καθὼς καὶ ἡ νεωτέρα ἱστορία, εἶναι ἐπανάληψις ἀδύναμῶν καὶ παθῶν τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

'Ἐπιρήματα παρακελευσματικά.

93. OR ΤΑ ἐπιφώνημα προτρεπτικὸν (μᾶλλον ἢ ἐπίρρημα) ἄγε δεῦτε εἰς: λέγεται ἡ μεμονωμένον ὡς ἐπιφώνημα ἢ πρὸ τοῦ ῥήματος. » Or ça partons pour la guerre. Δεῦτε (ἴλλα τώρα) ὑπάγωμεν εἰς τὸν πόλεμον· εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ ἔξης· OR SUS σύνθετον ἐκ τοῦ συλλογ. συνδεσμοῦ OR (ὅθεν) καὶ τοῦ ἐπιφωνήματος SUS ἄγε, φέρε, ἄγε νῦν· ἡ κοινοτίρχ τοῦ SUS χρῆσις εἶναι εἰς τὰς φράσεις courir sus τρέχω κατ' ἐπάνω πινὸς ἐναντίον τινός· προηγμένης δὲ τῆς προθέσεως επ., γίνεται en sus=προσέτι, περιπλέον. En sus de ces faits πρὸς τούτοις ἢ ἐπὶ τοῖς δε τοῖς πεπραγμένοις· Ὁμοίως τὸ, Allons, καὶ τοι προστακτικὴ τοῦ ῥήματος, aller χρησιμεῖ καὶ ὡς προτρεπτικὸν ἐπίρρημα, δεῦτε, ἄγε, κοινῶς ἔλα, ἔλατε ἀντὶ τοῦ, ἔλοι, ἔλθετε, προτάπεται τοῦ ῥήματος προστ. ἐγκλίσεως· οἶον, allons, faisons la paix, δεῦτε, ποιήσωμεν εἰρήνην καὶ κοινῶς· ἔλα τώρα οὐκάντωμεν τὴν εἰρήνην (Δις ἀγαπήσωμεν).

'Ομοτικό.

94. Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσι κυρίως ἐπίρρημα δημοτικὸν, ἐκφράζουσι δὲ τὸ Ἑλληνικὸν μᾶ, διὰ τῆς προθέσεως par καὶ τοῦ ὀνόματος » μὰ τὸν Δία νὴ μὰ Δία. Par Jupiter, oui par Jupiter.

95. PLAISE à Dieu καὶ plût à Dieu καθὼς τὰ » puissé-je, puisses-tu, Dieu fasse κτλ. εἶναι ὅλα ῥήματα τὰ ὅποια ἐστιμεώσαμεν εἰς τὰ ἀνώμαλα καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς εὐκτ. ἐγκλίσεως, ἀντιστοιχοῦσι δὲ πρὸς τὰ εὐκτικὰ ἐπιρήματα εἴθε, ἀμποτε κτλ. τὸ δὲ ainsi soit-il οὕτω γενέσθω, ισοδυναμεῖ πρὸς τὸ Ἑλλην. γένοιτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. DE LA CONJONCTION.

§. 69. Ὁ Σύνδεσμος χρησιμεύει, ὡς τὸ ὄνομα τοῦτο δῆλος, εἰς τὸ νὰ συνδέῃ ἐν γένει τὰ μέρη τοῦ λόγου πρὸς ἀλλήλα καθὼς καὶ τὰς προτάσεις, καὶ τὰς ἐννοίας. Εἰς τὴν γαλλ. εἶναι ή αὐτὴ ἐτυμολογίᾳ ἡ ὅποια ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Ἕλληνικήν· ἡ λέξις conjunction σύγκειται ἐκ τῆς λατινικῆς προθέσεως cum (συν) καὶ junctio (δεσμός), ἐκ τοῦ jungo (ζευγνύω). Ὅπάρχουσι δὲ τοσούτων εἰδῶν σύνδεσμοι, ὅσον ποικίλη δύναται νὰ ἥναι ἡ πλοκὴ τῶν διεφόρων λόγων. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἶναι οἱ ἔξι·

1 Συμπλεκτικοί	Copulatives	Et, καὶ (τε). Ni, oûte, μήτε, οὐδὲ, μηδέ. Non plus.
2 Διαζευκτικοί	Disjunctives	Ou, η (ητοί), εἴτε soit, soit que.
3 Αἰτιολογικοί	Causatives	Car, parce que, διότι γάρ· puisque, ἐπειδή· comme, ώς.
4 Ὑποθετικοί	Conditionnelles	Si, έάν, ἀν, εἰ.
5 Τελικοί	Finales ou Intentionnelles	Afin que, pour que, Γάχ, σφρα, δπως.
6 Συμπερασματικοί ή Συλλογιστικοί	Conclusives	Donc, or, οὖν, λοιπός, δηεν, ἄρα.
7 Ἐγχωιαματικοί	Adversatives	Mais, ἀλλά· cependant, δημας pourtant, ἐντούτοις.
8 Ἀπορηματικοί	Dubitatives	Est-ce que, serait-ce que, ἄρα, τάχα, μήπως.
9 Ἐλαττωτικοί	Diminutives ή Restrictives	Sinon, εἰμή· quoique, εἰ καί· bien que, καίτοι· (pour ἀντὶ τοῦ quelque quand même, καὶ δταν προσέτι·

10 Δηλωτικοί	Déclaratives	Savoir, τούτεστι c'est à dire, δηλαδή comme, ως.
11 Μεταβατικοί	Transitives	Or, δθεν en effet, τερόγυτι à propos, ώς πρὸς πό προκείμενον.
12 Συγχρητικοί	Comparatives	Comme, ώς de même que, aussi bien que, καθώς; aussi... que, δεσμοί... κατά... aussi loin que, ὅσου μακρὰν κατά...;
13 Χρονικοί	De temps	Lorsque, στε, quand, σταυρ pendant que, ἐνῷ tandis que, ἐνῷ tant que, ἐνόσῳ.
14 Συγαινετικοί	Concessives	A la vérité, τῇ ἀληθείᾳ, τερόγυτι à la bonne heure, ἀγαθῇ τύχῃ.
15 Αὔξητικοί	Augmentatives	D'ailleurs, ἄλλως; autre que, ἔκτος τοῦ στε de plus, περιπλέον.

*Ex τοῦ ἀνωτέρῳ πίγακο; γίνεται δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν συνδέσμων εἶναι ἀπλοῖ, καὶ εἶναι οἱ κυρίως λεγόμενοι σύνδεσμοι· ἄλλοι δὲ σύνθετοι ἐκ δύο ή καὶ τριῶν λέξεων, καὶ ώς ἐκ τούτου καλούνται locutions conjunctives φράσεις συνδεσμικαί· πολλοὶ τούτων ἀγαποκρινούνται κυρίως περὶ τὰ ἐλληνικὰ ἐπιδρόματα.

1. Περὶ τῶν συμπλεκτικῶν συνδέσμων. Des conjonctions copulatives.

Οι συνήθεις συμπλεκτικοί εἰς τὴν γαλλ. οἱ χρησιμεύοντες εἰς τὴν πλοκήν, εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν λέξεων καὶ τῶν ἴδεων, εἶναι οἱ ἔξι. Et, aussi, tant . . que, ni, non plus, pas non plus· καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες καλοῦνται καταφακοί, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς ἀποφατικοί, ὡς ἀρνητικοί ὡς ἐμπειριέχοντες πάντες τὸ ἀρνητικὸν μέριον πι η· non.

ἢ τεῦ ἀπότολος Περὶ τοῦ συμπλεκτικοῦ et (xai). λογισμὸν οἱ
οπποὶ ψέσθροι τοῖς συντηρηταῖς λογισμοῖς

‘Ο σύνδεσμος οὗτος ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν καὶ, ἐλήφθη δὲ ἐκ τῆς λατινικῆς (el) τὸ ὅποιον πιθανῶς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔτι· χρησιμεύει πάντοτε εἰς τὸ γὰρ ἐνώπιον δύο ἢ πλειστέρας ἐννοίας συνδέων λέξεις ὁμοίας μεταξὺ των, οἷον οὐσιαστικὸν μετὰ οὐσιαστικοῦ, ρήματα μετὰ ρήματος κτλ. Καὶ τὰ μὲν οὐσιαστικὰ καὶ ἐπιθετὰ πρέπει γὰρ ἦνται τῆς αὐτῆς πτώσεως οἷον les soldats et les officiers, οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ἀξιωματικοί, ἢ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ οὐχὶ les soldats et aux officiers· ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν εἶναι ἀδιάφορος· διότι δυνάμεθα κάλλιστα γὰρ συνάψωμεν τὰ οὐσιαστικὰ les hommes et les femmes, les chevaux et le chien.

ΣΗΜ. Παραλείπεται τὸ et μεταξὺ δύο ἢ καὶ πλειστέρων συνωνύμων οἷον, il est savant, érudit, autant qu'on peut l'être κτλ. καὶ οὐχὶ savant et érudit διότι πεπαιδευμένος καὶ πολυμαθῆς εἶναι συνώνυμα.

Δὲν δύναται προσέτι ὁ σύνδεσμος οὗτος νὰ συνδέῃ δύο κῶλα μιᾶς φράσεως ἀρχόμενα ἔκαστον ἐκ τῶν συνδέσμων plus, moins, autant· οἷον, plus on s'instruit, plus on reconnaît son ignorance· ἢ οὐχὶ et plus on κτλ.

AUSSI. Εἴδομεν ἀνωτέρω τὴν λέξιν ταύτην· ὡς ἐπίρρημα χρησιμεύον πρὸς ἔκφρασιν τῶν συγκριτικῶν τῆς Ιστοτητος (ἴδε περὶ ἐπιθέτου σελ. 95). Ὡς σύνδεσμος ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως ἀτεποκρινέται πρὸς τὸν ἑλλην. σύνδεσμόν, οὖν, (λοιπόν) καὶ ἐις τοιαύτην σημασίαν αἱ προσωπικαὶ ἀντανωνυμίαι, je, tu, il, elle κτλ. Ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, ἐπιτάττονται τοῦ ἐπιφερομένου ρήματος· οἷον, vous auriez tort de refuser notre invitation amicale. Aussi l'ai-je acceptée de bon cœur, ηθελες μιᾶς ἀλικήστει μὴ δεχόμενος τὴν φιλικὴν ἡμῶν πρόσκλησιν. Διὰ τοῦτο (ὅθεν) τὴν ἐδέχθην προθύμως (εὐχαρίστως).

TANT (τόσον). Οἱ Γάλλοι θεωροῦσιν ἐπίσης ὡς σύνδεσμον τὸ ἐπιτάτικὸν τοῦτο ἐπίρρημα τοῦ ὄποιου ἀνταποδοτικὸν εἶναι τὸ que· οἷον, On sert les autres tant pour eux que pour soi, ὑποθετοῦμεν τοὺς ἄλλους τόσου δι' αὐτοὺς ὅσον καὶ δι' ἡμᾶς. Καὶ τοι δὲ πάντοτε ἀκλιτον ἢ ἀμετάβλητον τὸ ταῦτα ἀντιστοιχεῖ καὶ πρὸς τὰς ἀνταποδοτικὰς ἀντανωνυμίας τῆς ἑλληνικῆς· οἷον, nous irons tous, tant que nous sommes, θα ὑπάγωμεν ὅλοι ὅσοι καὶ ἡν ἡμεῖς. Προηγουμένου τοῦ ὑποθετικοῦ μορίου si, καὶ ἐπομένου τοῦ ὑπερκτικοῦ ρήματος, Ισοδυναμεῖ μὲ τὴν φράσιν: ἔστω ἢ ὑπόθεσις: διτὶ τὸ πρᾶγμα ἔχει, οὐτως, si tant est. Προτιγουμένου δὲ ἀμέσως τοῦ que, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα, ἐνόσῳ. Tant que je vivrai, ἐνόσῳ ζῶ. Ἐπομένων τῶν ἐπιρρημάτων pis (χειρότερα) καὶ μικρούς (καλεῖτερα), ἐκφράζονται τὰ: τόσον χειρότερα, tant pis· τόσον καλεῖται, tant mieux.

Περὶ τοῦ NI καὶ NON PLUS (ἴδε εἰς τὰ ἀρνητικά, μάρια, ne pas, non κτλ.)

2. Περὶ τῶν διαζευκτικῶν συνδέσμων (*des conjonctions disjonctives ou alternatives*).
Οἱ διαζευκτικοὶ (disjonctives) εἶναι οἱ ἔξης· ou, ou bien, soit,
soit que· η, εἴτε (έάν τε).

Πρέπει γὰρ διακρίνωμεν τὸ οὐ (ἢ) ἀνεύ τόνου, ἐκ τοῦ ἑτέρου οὐ δὲνθι, (οὗποι) τοῦ φέροντος τὴν βαρεῖαν τὸ πρῶτον εἶναι διαζευκτικὸς σύνδεσμος χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ διαζεύγῃ (διαχωρίζῃ) δύω πράγματα η δύω ιδέας· οἷον; λευκὸν εἶναι η μέλαν; est-ce blanc ou noir? τὸ δὲ δεύτερον εἶναι τοπικὸν ἐπίβρογμα (ἴδε ἀνωτ. ἐπιβρόγμ. τόπου).

ΣΗΜ. "Οταν δύω η πλειότερα οὐσιαστικὰ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ προσδιορίζωνται υπὸ ἐνὸς μόνου ἐπιθέτου, τοῦτο συμφωνεῖ μετὰ τοῦ τελευταίου κατ' ἀριθμὸν καὶ γένος, ὅταν ἀπογράψηται ἀπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ οὐ· οἷον, Un homme ou une femme affligée· ἐγγοεῖται ἐνταῦθι ὅτι ἐὰν ὁ γράφων η ὁ ὄμιλῶν ἔχῃ σκοπὸν νὰ προσδιορίσῃ πάντα διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου τότε ὁ σύνδεσμος οὐ δὲν ἐμποδίζει νὰ τεθῇ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπιθέτον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν καὶ νὰ φυλάξῃ τὸν περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ κανόνας. Τοῦτο δισαύτως μεταξὺ δύω ῥημάτων καὶ ἀλλών ὅρων μερῶν τοῦ λόγου ως εἰς τὴν ἐλληνικήν, οἷον le sera-t-il ou ne le sera-t-il pas? Oui, ou non? κτλ.

Τὸ οὐ δὲν τίθεται ἐν ἀρχῇ προτάσεως· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ λόγου προτάττεται πολλάκις τῶν οὐσιαστικῶν ὅταν ταῦτα συνοδεύωνται υπὸ τῶν ἔρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν, lequel, quel κτλ. Lequel des deux fut le plus intrepide de César ou d'Alexandre? Πολλάκις τῶν γραμματικῶν νομίζουσιν ὅτι η πρόθεσις de πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν εἶναι περιττή, διότι πολλὰ παραδείγματα ἀπαντῶνται ἀνεύ αὐτῆς· σημειώσεον δὲ ὅτι προηγουμένων τῶν, des, lequel des, laquelle des, κτλ. τὸ οὐ ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως τὴν πρόθεσιν, ως εἰς τὸ ἀνωτέρω παραδείγμα, de César ou d'Alexandre.

SOIT, καὶ SOIT QUE (εἴτε). 'Ο σύνδεσμος οὗτος εἶναι η προτάστικὴ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος, γ'. ἐνίκην πρόσωπον, ἔστω, καὶ λέγεται ἀνὴ διαζευκτικοῦ συνδέσμου. Ἐπομένου οὐσιαστικοῦ τίθεται ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ τὸ soit οἷον, soit courage, soit desespoir, εἴτε ἀνθρεία, εἴτε ἀπελπισία· ἐπομένου δὲ ῥημάτ. προτάττεται τούτου ὁ que· οἷον, soit qu'il l'aït fait ou qu'il en aït eu la pensée, εἴτε τὸ ἐπράξεν εἴτε συνέλαβε τὴν ιδέαν τούτου. Πολλάκις τὸ δεύτερον soit ἀναπληροῦται διὰ τοῦ οὐ.

3. Σύνδεσμοι αἰτιολογικοί. Conjonctions causatives.

Οἱ σύνδεσμοι οὗτοι χρησιμεύουσιν, ως ἐκ τῆς ὀνομασίας αὐτῶν γίνεται διλογ, εἰς αἰτιολογίαν πράξεως η ιδέας τινας· εἶναι· δὲ οἱ

έξης· car (γάρ, διότι), comme (ώς), parce que (διότι), à cause que (ένεκα), attendu que, vu que (ένεκα ή έξ αἰτίας), pourquoi? (ἴνα τί:), puisque (έπειδή), d'où vient que... (όθεν, ή ένεκα τούτου), afin que (ΐνα), afin que (όπως), de peur que (μήπως), ή de crainte que (μήποτε). Έκτὸς τοῦ car (γάρ) καὶ τοῦ comme (ώς), κυρίων συνδέσμων, οἱ λοιποὶ ἄλλοι εἶναι συνδεσμικαὶ ἐκτράσεις.

CAR· οἱ σύνδεσμοι οὗτοι ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν γάρ (διότι)· παράγεται δὲ ἐκ τοῦ λατιν. qua re (ῷ πράγματι, δι' ὁ πρᾶγμα, καὶ κοινότερον, διὰ τὸ ὅποιον πρᾶγμα). Λέγεται πρῶτον ὅταν δὲν ἔναι αἰτιολογία εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεως, pourquoi? καὶ δεύτερον, ὅταν τὸ μετὰ τὸ car βῆμα θῆναι σκέψις τοῦ λαλοῦντος, καὶ οὐχὶ τοῦ πράττοντος· οἶον, Je pensais qu'il était chez lui, car que cherchait-il à cette heure hors de la maison, ζεύγισα ὅτι θά θέτο εἰς τὸ ὀντάσιόν του, διότι τι έζητει κατ' αὐτὴν τὴν δραν ἐκτὸς τῆς οἰκίας του.

SIM. Τὸ car δὲν τίθεται ἐν ἀρχῇ προτάσεως, οὔτε ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον, καὶ οὐδέποτε προγεγένται τοῦ σύνδεσμου εἰ.

PARCE QUE (διότι), σύνθετον ἐκ τῆς par προθίσεως, τοῦ δεικτικοῦ μορίου εε, καὶ τοῦ συνδέσμου que (διὰ τοῦτο, ὅτι, διότι)· διαφέρει τοῦ ἀνωτέρῳ car, καθ' ὅσον τοῦτο λέγεται:

ά. Ως ἀπάντησις αἰτιολογικὴ εἰς τὴν ἐρώτησιν pourquoi? οἶον, Pourquoi avez vous fait cela? parce que j'étais obligé de le faire, διὰ τὸ ἐπράξατο τοῦτο; διότι ήμην ὑποχρεωμένος νὰ τὸ πράξω.

β'. "Οταν ἡ αἰτιολογία γίνεται πρὸς περισσοτέρων ἔμφασιν" οἶον, ἐπευστα νὰ προσάλω τὸ φρούριον, διότι ὥφειλον νὰ δράξω ὅτον τάχιστα τὴν εύκαιριαν· je me suis hâté d'attaquer la place, parce qu'il fallait saisir l'occasion au vol.

γ': "Οταν ἐπαναλαμβάνηται τὸ διότι, δηλ. ἡ αἰτιολογία" οἶον, τὸ ἐπράξα, πρῶτον διότι ἡ περίστασις τὸ ἀπῆται, δεύτερον διότι ὅλοι ἐπέμενον ζητοῦντες τοῦτο, καὶ τελευταῖον διότι ητο σύμφωνον πρὸς τὸν δρόμον λόγον· ὅλα ταῦτα τὰ, διότι, πρέπει νὰ μεταρραπθῶσιν εἰς τὸ γαλλικὸν διὰ τοῦ parce que: je l'ai fait, 1° parce que le cas était bien urgent, 2° parce que tout le monde insistait à le demander, et en dernier lieu parce que c'était agir conformément à la raison· δύναται δὲ ν' ἀναπληρωθῇ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, διὰ τοῦ que.

COMME (ώς)· εἰδόμεν τὸ comme ως ὁμοιωματικὸν ἐπίρ. ἐνταῦθι θέλομεν τὸ θεωρήσει ως αἰτιολογικὸν σύνδεσμον (ώς, ἐπειδή), τίθεται ἀείποτε ἐν ἀρχῇ προτάσεως· οἶον, Comme ils possédaient leurs biens sans inquiétude, ils regardaient ceux des autres sans envie, ἐπειδή (ἢ ως) κατέβοντα τὰ ἀγαθά των ἐν ἡσυχίᾳ, θέωρουν τὰ τῶν ὄλλων οὐχὶ μὲ ἐπίζθονον βλέμμα (χωρὶς φθόνον). Ο σύνδεσμος; οὗτος δὲν ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰς ἐπομένας καὶ ὄμοιας φράσεις, ἀλλ' ἀναπληροῦται διὰ τοῦ que· οἶον, Comme je n'étais pas seul

et que je ne pouvais pas quitter ma compagnie, j'ai dû le laisser aller seul, διπειδὴ δὲν ἡμην μόνος, καὶ δὲν ἡδυνάμην (δὲν ἦτο πρέπον) ν' ἀφήσω τὴν συντροφίαν μου, ὑπεχρεώθην νὰ τὸν ἀφήσω ν' ἀπέλθῃ μόνος. Τὸ ἐπιφρόμενον ῥῆμα τίθεται εἰς ὄριστικήν.

PUISQUE (ἐπειδή). Puisque vous le voulez, ἐπειδὴ τὸ θέλετε (συντάσσεται μὲ δριστικήν). Έὰν ἔπωνται καὶ ἄλλαι ὅμοιαι αἰτιολογίαι τὸ puisque ἀναπληρούνται εἰς τὰς ἐπομένας διὰ τοῦ que.

A CAUSE QUE (ένεκε, ἐξ αἰτίας όπου, διότι). Attendu que, Vu que, εἴναι ταύτησημα (διότι), ἔξηροῦνται καὶ διὰ τοῦ ως (αἰτιολογικῶν), καὶ διὰ τῆς διὰ προθέτεως ἐπομένου ὀνοματικοῦ ἀπαρεμφάτου· οἶν, Attendu qu'il était étranger, διὰ τὸ ξένος είναι. Vu que (ἐπειδή, διὰ τὸ). Vu que tu as reçu en partage un corps mortel, ἐπειδὴ ἔτυχες σώματος θυητοῦ. Vu qu'il ne s'est rien fait de pareil, διὰ τὸ μὴ γεγενῆσθαι τοιούτον μηθὲν (διότι οὐδὲν ἔγενετο, ή διότι οὐδὲν συνέδη τοιούτον). Συντάσσονται πάντα μὲ δριστικήν, ή μὲ ὑποθετικῶν χρόνους.

Tὰ δὲ: DE PEUR QUE (ἐπὸ φόβου ὅτι), DE CRAINTE QUE (ἐκ φόβου ὅτι), ίσοδυναμοῦν πρὸς τὰ: μάγπως, μήποτε, καὶ ἀπαιτοῦσι τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν, προηγουμένου τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου περὶ οὗν, De peur qu'il ne l'apprenne avant son arrivée, μήποτε τὸ μάθῃ πρὸ τῆς ἀφίξεώς τοῦ· τίθεται δὲ εἰς ἀπαρέμφατον ἀνευ τοῦ φης, λαμβάνον ἀντ' αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν δε πρὸ οὐσ. ή ἀπαρεμφάτυ σταν τὶς ιποκείμενον τούτου θῆναι τὴν αὐτὰ τῆς κυρίας προτάσσεως· οὗν, Dans le doute on ne doit pas s'exposer de peur de quelque fâcheux accident· ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθηται τις, φοβούμενος θυσάρεστιν τι συμβάν.

4. Περὶ τῶν ὑποθετικῶν συνδέσμων καὶ συνδεσμικῶν γράσεων: Des conjonctions conditionnelles ou hypothétiques et des locutions conjonctives.

Οἱ ὑποθετικοὶ σύνδεσμοι συγδέουσι τὰς προτάσεις διὰ τινῶν μορίων τὰ ὅποια ἐκφράζουσιν ως ἐνδεχομένην τὴν συνδεομένην πρότασιν ἦτις ως ἐκ τούτου καλεῖται ὑποθετικὴ πρότασις· εἰσὶ δὲ οἱ ἔξῆς:

Si (έὰν), quand (ὅταν), quand même (καὶ ὅταν προσέπτε, εἰ καὶ), quand bien même (καὶ ὅταν [μάλιστα] ἀκόμη), pourvu que (μόνον εἰ, ἀρκεῖ μόνον), supposé que δεδόσθω ὅτι), au cas que, en cas que (εἰ τυχόν, ἐν περιπτώσει καθ' ἥν), bien entendu que (δῆλον ὅτι), à condition que (ἐφ' ὃ τε, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι), à charge que ἐπὶ τούτῳ (ὅτι), à moins que εἰ μὴ (ἐκτὸς εἰ), καὶ κοινότερον, ἐκτὸς μόνον.

Si (έὰν, εἰ), ὑποθετικὸς σύνθεσμος ἐν χρήσει:
ά. Οσάκις προγείται τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν. Si je lui parlais,

ἐὰν τὴν ὀμίλουν; Si vous le voyez, èàn tὸν Ιδῆτε. S'il vient lui-même, èàn ἔλθῃ αὐτὸς ὁ ίδιος καὶ.

6'. Πρὸ τῶν ωσταστικῶν προταττομένου τοῦ ὄριστικοῦ ἢ τοῦ ἀπόστολοῦ ἀφθού, καθὼς προσέτι καὶ τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων οὖν, si les hommes étaient égaux dans la nature ils le seraient aussi dans la société. Αποστρέψει δὲ τὸ i μόνον πρὸ τῶν ἀντωνυμιῶν il καὶ ils.

Tὸ sī πρὸ τῶν ῥημάτων προτάττεται κυρίως τῶν χρόνων τῆς ὄριστικῆς σπανίως δὲ τοῦ μέλλοντος. τοῦ δπολού τὴν σημασίαν ἀναπληροῖ ὁ ἐνεστῶς ἔχων πρὸ αὐτοῦ τὸ ὑποθετικὸν sī τίθεται δὲ καὶ πρὸ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς. Tὸ si, ἢ ἐπαναλαμβάνεται ἢ ἀναπληροῦται διὰ τοῦ que εἰς δύω συνεπομένας ὑποθετικὰς προτάσεις ἐπαναλαμβάνεται èàn ἡ ἐπομένη πρότασις δὲν γίνεται ἀμετος συνέπεια τῆς πρώτης οὖν, Si vous le voyez aujourd'hui, et s'il veut venir avec nous ; èàn τὸν Ιδῆς σήμερον, καὶ (èàn) θέλῃ γὰ ἔλθῃ μὲν ήμας διέτι τὸ s'il veut δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ si vous le voyez. 'Èàn δὲ ἡ ἐπομένη ἐξαρτᾶται ἐν τῆς πρώτης, τότε τὸ δεύτερον si ἀναπληροῦται διὰ τοῦ que οὖν, Si vous alliez devenir riche et que vous fussiez dans une position bien avantageuse, èàn ἔμελλες γρήγορα νὰ πλουτήσῃς καὶ νὰ εύρεθης (ώς ἐκ τούτου) εἰς θέσιν λίαν εύτυχη. Πολλάκις προτάττεται τοῦ si τὸ μόριον que εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης προτάσεως, ισοδυναμοῦν πρὸς τὸ ἀπλοῦν si οὖν, Que si le ciel daigne vous favoriser... èàn (τυχὸν) ὁ θεός εὐδαιμόνης νὰ δειχθῇ εὐμενής πρὸς σέ... Ηερὶ τοῦ si ως ἐπιτατικοῦ καὶ βεβαιωτικοῦ ἐπιρρήματος ίδε ἀνωτ. τὰ ἐπιρρήματα.

QUAND ἢ QUAND-MÉME, καὶ QUAND BIEN MÉME, ὅταν, εἰ δὲ (καὶ τοι, ἢ καὶ ὅταν προσέτι). Προτάττεται τοῦ ὑποθ. ἐνεστ. (conditionnel présent) èàn ἡ σχετικὴ πρότασις ἐκφέρεται διὰ μέλλοντος ἢ ὑποθετ. ἐνεστῶτος. Vous le seriez quand même vous ne le voudriez pas, ηθέλετε τὸ κάρεις καὶ ὅταν προσέτι èàn ηθέλετε τὸ ἐπιθυμεῖ (καὶ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας ἀκόμη). 'Επι ἐρωτήσεως σημαίνει, πότε; Quand ira-t-il ? πότε θὰ οὔτις; just-qu'à quand resterons-nous ici sans rien faire? ἐώς; πότε θὰ μείνωμεν έδω μηδέν πράττοντες (ἀπρακτοῦντες);

POURVU QUE (εὶ μόνον, ἀρκεῖ μόνον), εἶναι παθητικὴ μετοχὴ τοῦ ῥήματος pourvoir (προορᾶν, προβλέπειν, προγνωστεῖν κτλ.)^{*} λαμβάνει σημασίαν ὑποθετικοῦ, ἢ μαλλον συνδέσμου τῆς μερίδος τῆς προτάσεως ἐνεκα τοῦ que οὖν, Pourvu que vous soyiez de notre parti, èàn μόνον (ἀρκεῖ μόνον) νὰ ησθε τῆς μερίδος ήμῶν. Tὸ pourvu que ἀπαιτεῖ πάντοτε ὑποτακτ. οὖν, Pourvu que nous arrivions à temps, ἀρκεῖ μόνον νὰ φθάσωμεν ἐγκαίρως. Μεταξὺ τοῦ pourvu καὶ τοῦ quo τίθεται ἐνιστο ἐναντιωματικὸς συνδέσμος οὖν, Pourvu cependant qu'on puisse le trouver chez lui, ἀρκεῖ, εἰ τούτοις, νὰ κατόρθωσῃ τις νὰ τὸν εύρῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ.

SUPPOSÉ QUE (ἐστω, δεδέστω), εἶναι ἐκφρασίς συνδεσμική, συγκεκρινη ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος supposer (ὑποτιθέναι, ὑποθέτω), καὶ τοῦ συγδέσμου que κατὰ λέξιν σημαίνει, ὑποτιθεμένου ὅτι, ἢ ἐπὶ τῆς ὑπο-

Θέσαιντεις ἀπαίτει τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν: Supposé qu'il l'a fait fait, ὑποτιθεμένου, ἢ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι τὸ ἔπραξε.

AU CAS QUE ἢ EN CAS QUE (ἐν περιπτώσει) τὸ πρῶτον εἶναι μᾶλλον ωρίσμένον τοῦ δευτέρου ἀπαιτοῦσιν ἀμφότερα τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν: Au cas que vous soyez libre, comme vous dites, nous partirons ensemble, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἡγ θά εἶσαι ἐλεύθερος, ὡς λέγεις, ἀναχωροῦμεν ὁμοῦ. En cas d'un événement inattendu, ἐν περιπτώσει ἀπροσδοκήτου συμβάντος ἀμφότερα δύνανται νὰ μεταφρασθῶσι διὰ τοῦ ὑποθετικοῦ συγδιάσκου, ἐὰν (si) ἢ διὰ τοῦ, ἐὰν πυχὸν κτλ.

Bien entendu que (έννοεται ὅτι, δηλον ὅτι, ἢ ἐφ' ὃ) μετὰ ὄριστ.

A CONDITION QUE (ἐπὶ τῷ ὄρῳ ὅτι) ἀπαίτει τὸ ἐπόμ. ῥῆμα εἰς ὑποθέσειν, Je vous rendrai votre épée à condition que vous n'en fassiez plus usage contre vos compatriotes. Θέλω τοι ἀποδώσαι τὸ ξίφος σου, ἐπὶ τῷ ὄρῳ (μὲ τὴν συμφωνίαν) τοῦ γὰ μὴ τὸ μεταχειρισθῆς πλέον ἐνάντιον τῶν συμπολιτῶν σου.

A CHARGE QUE (ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει) ἀπαίτει συνήθως μέλλ. τῆς ὄριστ. Εὰν δὲ μετὰ τὸ ἀ charge ἀκολουθῇ ή πρό. de, τότε τίθεται τὸ ἐπίμενον ῥῆμα εἰς ἀπαρέμψατον οἷον, Vous le garderez une semaine à la campagne à charge de me le ramener chez moi, ἢ que vous le ramènerez chez moi: Θέλεις τὸν κρατήσει μίαν ἑβδομάδα εἰς τὴν ἔξοχὴν ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ τὸν ἐπαναγάγῃς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν οἰκλαν μου.

5. Σύνδεσμοι τελικοί. Conjonctions finales ou
— μὲ τὸ μετίκτητα πρότερον intentionnelles.

Oἱ τελικοὶ σύνδεσμοι ἐμφαίνονται τὸ τέλος, τὸν σκοπὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐκφραζομένης ιδέᾳ: εἰσὶ δὲ οἱ ἔχησι: à fin que, pour que (ὅπως), dans le but que (ἐπὶ σκοπῷ), à ce que (ὅφρα, ώς).

AFIN QUE (ἐπὶ σκοπῷ ὅτι), σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως ἡ καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ fin (τέλος, ἐπὶ τέλει): ἀπαίτει τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν, οἷον, Je vous en préviens afin que vous sachiez à quoi vous en tenir, σὲ προϊδέάζω (περὶ τούτου), ξαν ήξεύρης εἰς τι (πρέπει) νὰ βασισθῆς. Τίθεται δὲ μετὰ τὸ afin ἢ πρόθετις de, ἀντὶ τοῦ que ὅταν τὸ ἐπόμενον ῥῆμα ἐκφέρεται διὰ ἀπαρεμφάτου οἷον, Il s'applique avec ardeur afin de rattraper le temps qu'il a perdu, καταγίνεται: μετὰ ζέσεως μ. γάλης ὅπως κερδήσῃ τὸν όποιον ἀπώλεσε χρόνον.

POUR QUE (ὅφρα, δικαίως), Pour que vous soyez heureux, il faut vous abstenir de toute chose superflue, διὰ νὰ ησαι εὐτυχῆς, ὁφελεῖς ν' ἀπέχῃς πάντας πράγματος περιπτώσεως, μὴ προσδιοριζομένου δὲ τοῦ ὑποκείμενου τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως, τίθεται μόνον ἢ pour πρόθεσις πρὸ τοῦ ἀπεμφάτου οἷον, Pour être quelque chose dans ce monde il faut se

donner beaucoup de peine, διὰ νὰ σημαίνῃ τι ὁ ἄνθρωπος εἰς τοῦτον τὸν κόσμον πρέπει νὰ κοπιάσῃ πολὺν πόνον για τοῦ βασικῶν μηδένα.
 DANS LE BUT QUE (ἐπὶ σκοπῷ, ὅφρᾳ) ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὴν ἐλλ. ἔκφρασιν, ἐπὶ σκοπῷ, ἢ πρὸς τὸν τελικὸν σύνδο. ἵνα ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμενον ρῆμα εἰς ὑπότ. Ἀποδέλλει δὲ τὸν σύνδεσμον, que, τὸν ὅποιον ἀναπληροῖ διὰ τῆς προθέσεως δε πρὸ ἀπαρεμφάτου οἶν. Je l'ai fait dans le but que vous soyez bien reçu, bien accueilli, τὸ ἔπραξα ἐπὶ σκοπῷ νὰ (ἵνα) σᾶς ὑποδεχθῶς καλῶς. Il est venu lui-même dans le but sans doute de vous engager à..., ήλθεν αὐτὸς ὁ Ἰδιος ἐπὶ σκοπῷ νὰ σᾶς παρακαλήσῃ ἵνα ἀναμψιβόλως....

A CE QUE (ὅπως) ἀντιστοιχεῖ πρὸς τοὺς ἐλλ. ἵνα, ὅπως, ὅφρᾳ, εἴναι κυρίως ἀνταπόδοσις ρήματος προηγουμένου ἀπαιτούντος δοτ. οἷον, à quoi tenait donc tout ce discours? A ce que vous soyez convaincu que tout avait eu lieu à son insu et malgré lui, πρὸς τὸ λοιπὸν ἔτεινεν ὁ μακρὸς ἐκεῖνος λόγος; (ἢ μακρὰ ἐκείνη ὁμιλία;) ἵνα ὑμεῖς πεισθῆτε ὅτι τὰ πάντα ἐγένοντο ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀκουσίως αὐτοῦ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμενον ρῆμα εἰς ὑποτεκτ.

6. Σύνδεσμοι συμπερασματικοὶ η συλλογιστικοί. Conjonctions conclusives.

Ως οὐδεὶς σύνδεσμος δύναται ν' ἀρχίσῃ πρότασιν η περίοδον χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἄλλη τις πρότασις μετὰ τῆς ὅποιας νὰ συνδέηται διὰ τῶν συγδεσμικῶν μορίων, οὕτω καὶ οἱ συμπερασματικοὶ, ὡς ἐμφαίνοντες τὸ συμπέρασμα η τὸ συλλογισμὸν, δύστις ἔξαγεται ἐκ τῆς προηγουμένης προτάσεως, δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐν ἀρχῇ πρώτης καὶ ἀνεξαρτήτου προτάσεως. Οἱ κυριώτεροι τούτων είναι οἱ ἔξις· or (ὅθεν), done (οὖν, λοιπὸν), eh bien (λοιπὸν), ainsi (άρα, οὕτω), par conséquent (έπομένως), c'est pourquoi (δι' δ, δθεν), c'est pour cela que (ώς ἐκ τούτου, δθεν), de sorte que, de manière que, de façon que (ῶστε, η εἰς τρόπον ὕστε).

OR (ὅθεν), ἐκ τοῦ λατιν. hora (Ώρα), ίταλ. ora· λέγεται ἀ. Ἱνα συνάψῃ δύο προτάσεις, καὶ δ'. πρὸς παρακλήσιν· τίθεται πάντοτε ἐν ἀρχῇ προτάσεως (έπομένης). Or, vous devez savoir, λοιπὸν πρέπει νὰ ἡξεύρητε. La vertu rend l'homme heureux, Socrate était la vertu personnifiée, or Socrate était heureux. Η ἀρετὴ καθιστᾷ εὐτυχῆ τὸν ἄνθρωπον, ὁ Σωκράτης ἦτο ἡ ἀρετὴ προσωποιημένη· δθεν ὁ Σωκράτης ἦτο εὐτυχῆς.

DONC (λοιπὸν), παράγεται ἐκ τοῦ ίταλ. dunque. Δὲν τίθεται ἐν ἀρχῇ προτάσεως εἰ μὴ μόνον δσάκις αὕτη είναι συνέπεια συλλογισμοῦ τῆς πρώτης· εἶναι. Vous étiez chez Monsieur tel, vous le connaissez donc? ήσθε εἰς

τὴν οἰκλαν τοῦ Κυρίου δεῖνα, τὸν γνωρίζετε λοιπὸν; Donec (et alors) νὰous pouvez nous donner quelques renseignements sur lui, οὗτον δύνασθε νὰ μᾶς δώσητε πληροφορίας περὶ αὐτοῦ.

ΕΗ BIEN (εἴτα), σύνθετον ἐν τοῦ ἐπιφωνήματος εἴ! ἔι καὶ τοῦ bien καλά (εἴ καλά λοιπὸν, οὗτον): ἀναπληροῦ ἐν ἀρχῇ προτάσεως τὸ ἀνωτέρῳ donc: Eh bien! qu'en dites-vous? λοιπὸν τί λέγετε περὶ τούτου?

AINSI (οὕτω, λοιπὸν), παράγεται ἐκ τοῦ λατιν. in-sic), ως ἐπιβρήμα τέπεται εἰς τὸ ῥῆμα τὸ ὅποιον προσδιορίζεται οἷον, Cela se fait ainsi, tout ce qui-y estais oûtaw: ως συλλογιστικὸς σύνδεσμος τίθεται ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἀντὶ τοῦ donc, διὰ νὰ διποδεῖη τὸ συμπέρασμα. Ainsi vous ne partez plus? οὗτον δὲν ἀναχωρεῖτε πλέον; καὶ ἐπὶ εὐχῆς, πρὸ πάντων εἰς τὸ τέλος συντόμων τινῶν προτευχῶν. Ainsi soit-il, γένοιτο οὕτω (ἀρχὴν, ως ὕφειλε).

PAR CONSÉQUENT (ἐπομένως, οὗτον). Τίθεται ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπομένης προτάσεως, ήτις εἶναι συμπέρασμα τῆς πρώτης. Vous dites que vous l'avez fait exprès, par conséquent vous vous avouez coupable, λέγεις οὗτον ἐπραξας ἐπιτῆδες, ἐπομένως (οὗτον) διμολογεῖς σεαυτὸν ἔνοχον.

CEST POURQUOI (διὰ τοῦτο, δι᾽ ὑπερ, οὗτον). Τίθεται ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπομένης προτάσεως ως συμπέρασμα. Il s'était trop engagé dans cette affaire pour pouvoir reculer (honorably) c'est pourquoi il soutint son rôle jusqu'à la fin, proisēn παξά τὸ δέον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ δέν ηδύνατο νὰ διπισθορυμέσῃ ἐντίμως, οὗτον (διὰ τοῦτο) διετήρησε τὸν χαρακτῆρα των μήχρι τέλους. Απαιτεῖ πάντοτε δριστικήν.

CEST POUR CELA QUE (διὰ τοῦτο), συνδετικὴ ἔκρασις ἔνεκα τοῦ que* γρηγοριεύει ως ἡ ἀνωτέρω.

DE SORT QUE, DE MANIÈRE QUE, DE FAÇON QUE (εἰς τρόπον ὄστε, οὗτον): σχηματίζουσιν ἐκφράσεις συνδετικὰς ὑποκειμένης καὶ ἐπομένως εξαρτωμένης προτάσεως ἐκ τῆς κυρίας. Ζ ἐὰν μὲν ἐκφράζωσι θετικόν τι, τὸ ἐπόμενον ῥῆμα τίθεται εἰς ὁριστικήν, εἰ δὲ ἀδέστατον ζ ἐνδεχόμενον, τίθεται εἰς ὑποτ. οἷον, Vous l'avez déjà vu en Italie de sorte que vous n'aurez pas de peine à le reconnaître, τὸν εἶδετε ξὴδη εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τρόπον ὄστε δὲν θέλετε δύσκολευθῆ νὰ τὸν ἀναγνωρίσητε. Faites en sorte qu'il ne s'en aperçoive pas, κάμετε εἰς τρόπον ὄστε νὰ μὴ τὸ ἐννοήσῃ κτλ.

7. Σύνδεσμοι ἐρατιωματικοὶ. Conjonctions adversatives.

Μεταχειριζόμεθα τοὺς ἐγαντιωματικοὺς συνδέσμους; πρὸς ἀντίρρησιν προτάσεως τινὸς, τὴν δποίαν δὲν παραδεχόμεθα εἰτὶ δὲ οἱ ἔξτις· mais (ἀλλὰ), cependant (en toutcas), néanmoins (τούλαχιστον), pourtant (όμως), toutefois (έντοτούτῳ), bien que (εἰ καὶ), quoique (κατοι).

• MAIS (άλλα). Όσυνθεσμος οὗτος τίθεται πάντοτε πρώτος ἐν ἀρχῇ τῆς ἔναντικατακής προτάσεως· οἶον, Il m'en a parlé, mais pas assez clairement, moi aussi l'entends mal, mais il a dit que c'est à ce spectacle qu'il a été touché. Έχει τοῦ παραδείγματος τούτου ἐξάγεται ὅτι τὸ mais δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὸ ἄρνητα, χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ τοῦτο. Τὸ mais ἐπόμενον πολλῶν οὐσιαστικῶν ὁποῖον εὑρίσκεται τὸ ἀμέσως μετ' αὐτῷ οὐσιαστικὸν· οἶον, Non seulement les hommes et les femmes, mais un enfant aussi qui se trouva présent fut assenté à la vu de ce touchant spectacle, ôchi ménos ol' àνδρες καὶ αἱ γυναικες, ἀλλὰ ἢ τυχὸν ἐκεῖ παιδίον συνεκινήθη πρὸς τὴν θέαν τοῦ παθητικοῦ ἑκείνου θεέματος. Τὸ mais μετὰ τὸ ἄρνητα πουvoir ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ἀρνητ. neγ̄ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον, δὲν πταίω. Je ne puis mais, dès lors πταίω.

CEPENDANT (ἐντοσούτῳ)· σύνθετον ἐκ τοῦ ce (τοῦτο) καὶ pendant (ἀρτωμένου), μετοχὴ τοῦ pendre (λατιν. pendo), τούτου ἀρτωμένου, ἐν τοσούτῳ, ὅμως· συντάσσεται μετὰ ὀριστικῆς· οἶον, Vous nous avez dit que vous ne viendriez pas ce soir, cependant votre cœur ne vous a pas permis de nous abandonner μᾶς εἴπετε ὅτι δὲν ηθέλετε ἐλθεῖ τοῦτο τὸ ἐσπέρα, ἐν τούτοις, ἡ καρδία σας δὲν σᾶς ἐπίτρεψε νὰ μᾶς ἔγκαταλείψητε. Απαντάται, ἀλλὰ σπανίως, μετὰ τοῦ que, cependant que, ως ἐπίρρημα χρόνου=ἐνῷ (ἀλλ' εἶναι ηδη ἀπηρχαιωμένον).

POURTANT (καὶ μὴν, καὶ ὅμως), σύνθετον ἐκ τῆς προθίσεως pour (διὰ, ὑπὲρ) καὶ τοῦ tant (τόσου), εἶναι ἴσχυρότερον τοῦ ἀνωτέρω cependant. On brave tous les dangers quand on en est bien loin, pourtant on change de langage quand on en est tout près, Περιφρονοῦμεν πάντας κίνδυνον δύτες μακρὰν αὐτοῦ, καὶ ὅμως ἀλλάσσομεν ὑπὸ; δταν εὑρεθῶμεν πλησίον· συντάσσεται, δις ὁ ἀγωτέρω, μετὰ τῆς δριστικῆς.

NÉANMOINS (οὐχ ἥττον, τούλάχιστον, οὐ μὴν ἀλλὰ), ήταλ. niente di meno (οὐδὲν ἥττον). ἄλλοτες ἐγράφετο néant moins· λέγεται καὶ ἐν ἀρχῇ προτίσεως ἢ μετ' ἄλλην τινὰ λέξιν· οἶον, Je crois néanmoins qu'il est de mon devoir, τούλάχιστον νομίζω ὅτι εἶναι καθηκόν μου (νομίζω ὅμως κτλ.). Néanmoins je l'espère, τούλάχιστον τὸ ἐπίπεδον. Απαιτεῖ τὸ ἐπιφερόμενον ἄρνητα εἰς ὀριστικήν.

TOUTEFOIS (ἐν τοσούτῳ) σύνθετον ἐκ τοῦ toute (πᾶσα), καὶ fois (φορά). ἔμφατινει μὲν ἔναντίων ἔνεκα ἀντιθέτου λόγεις χωρὶς νὰ μηδενίσῃ ὅμως τὴν προηγμένην. Je crois qu'il n'y aurait aucun inconvenient à y aller, toutefois il ne serait pas prudent de nous y exposer sans une escorte, νομίζω ὅτι δὲν ηθελεν εῖσθαι ἀτοπον νὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ, ἐν τούτοις θὰ ἥτο φρόνιμον νὰ μη ἐκτεθῶμεν εἰς τοῦτο (τὸ ἀνωτέρω ὑποτιθέμενον) ἀνευ συνοδίας.

BIEN QUE (εἰ καὶ, ἀν καὶ). Οσύνθεσμος οὗτος ἀπαιτεῖ ὑποτακτικήν. Bien que vous soyez au dessus de toutes ces faiblesses, je vous engagerais à persister dans votre refus, εἰ καὶ εἰσαι ἀνώτερος τῶν ἀδυναμῶν τούτων, σὲ παρακινῶ νὰ ἐμμείνῃς εἰς τὴν ἀρνητανήν σου (ἀπεποίησίν σου).

QUIQUE (καὶ καίτοι). Je n'ai pu le voir de toute cette semaine quoique j'aie été bien des fois chez lui, δὲν ἡδυνήθην νὰ τὸν ἔδω διόλου καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἑδομάδα ἀν καὶ ὑπῆγα πολλάκις εἰς τὴν οἰκίαν του· ἀπαιτεῖ τὸ ἐπίμενον ἥπημα εἰς ὑποτάκτικήν· Ἡ λέξις αὕτη χωριζομένη εἰς δύω ἔχει ἀλλην σημασίαν· quoi que σημαίνει, δο, καὶ ἄν. Quoi que vous disiez, δο, καὶ ἄν εἰπῆτε. Μετὰ τὸν σύνδεσμον φύοιque δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζηται τις μετοχὴν ἐγεστῶτες· οἶον, quoi que faisant, ἀλλὰ quoi que qu'il fasse κτλ. Τὸ quoiqu' ἀποστρέψει τὸ ε πρὸ τῶν ill, ils, elle, ou, une. (τὸ quoiqueἐπαντάται μετὰ τῆς παθιτ. μετοχ.).

8. Σύνδεσμοι ἀπορηματικοί. Conjunctions Dubitative

Τοιοῦτοι σύνδεσμοι ἐκφράζονται διὰ μιᾶς λέξεως τὴν ἀπορίαν εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν· ως τὰ ἐλληνικὰ, ἀρα, τάχα, ἀρα οὖ, ἀρα μὴ, μήπως (μῶν) κτλ. δὲν ὑπάρχουσιν ἀναπληροῦνται δὲ διὰ συνδεσμικῶν ἐκφράσεων· οἶον, est-ce que? serait-ce par hasard? se pourrait-il κτλ. ἐκ τῶν ὁποίων φαίνεται διτι ἐκφράζονται διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος η διὰ τοῦ ρουνοίρ, καὶ τοῦ δεικτικοῦ μορίου ce,

9. Σύνδεσμοι ἐλαττωτικοί. Conjunctions restrictives.

'Ελαττωτικοί λέγονται· οἱ συνδέοντες πρότασίν τινα δευτερεύουσαν η ὑποκειμένην μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως, περιστέλλοντες (ἢ κολάζοντες) τὸ δόλος ἀπόλυτον τῆς ἐννοίας τῆς κυρίας προτάσεως· εἰσὶ δὲ οἱ ἔτης, sinon (εἰ μὴ), si ce n'est que (εἰ μὴ δτι), pas moins (οὐχ ήττον), à moins que (έκτος μόνον)· τινὲς δὲ κατατάττουσι μεταξὺ τούτων καὶ τινας ἐναντιωματικούς, οἶον, τὸ quoique, καὶ τὰ ταυτόσημα αὐτοῦ, ως τὸ pour πρὸ τῆς ἀπαρειμφάτου ἀντὶ τοῦ καὶ τοι, τὸ encore que, εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν τοῦ εἰ καὶ.

SINON, εἰ μὴ (εἰν ὅχι), -συνθετον ἐκ τοῦ ὑποθετικοῦ si καὶ τοῦ ἀρνητικοῦ non· συντάσσεται μετὰ τῆς ὁριστικῆς· je n'aurais rien à vous reprocher sinon votre silence impardonnable, οὐδεμίαν ἐπίπληξιν θοέλον ἀποτείνει εἰς σὲ εἰ μὴ τὴν ἀτυγχώρησαν σιωπήν σου.

'A MOINS QUE (ἢ:τον) ἢ, ἐκτὸς μόνον· ἀπαιτεῖ πάντοτε ὑποτάκτικήν. Cet ouvrage ne finira pas si vite à moins que vous n'y travailliez pas assidument, τὸ ἔργον τῶντο δὲν θὰ τελειώῃ τόσον γρήγορα ἐκτὸς μόνον ἐξ ἔργασθαι ἐπιμόνως καὶ ἐνδέλεγώς.

POUR (διὰ), προηγούμενον τῆς ἀπαρειμφάτου καὶ ἐπομένης ἀρνητικῆς προ-

τάσεως λαμβάνει τὴν σημασίαν τοῦ ἐναντιωματικοῦ καὶ τοι, εἰ καὶ οἶν, pour être pauvre il n'en est pas moins homme, καὶ τοι (εἰ καὶ) πτωχὸς, οὐχ ἡττον εἶναι ἀνθρώπος.

ENCORE QUE (ἀν καὶ, εἰ καὶ ἔτι), ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν. Encore qu'il soit fier de ses victoires il n'en est pas moins affable· καὶ τοι ὑπερήφανος ἐκ τῶν νικῶν του, οὐχ ἡττον εἶναι εὐπροσήγορος· ἡ χρῆσις τῆς συνδεσμικῆς ταύτης ἐκφράσεως ἀπηρχαιώθη ἡδη, καὶ ἀναπληρώθη δὰ τῆς bien que.

QUOIQUE, ὡς ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ· ὡς περισταλτικὸς προηγεῖται συνήθως ἐπιθέτου ἢ οὐσιαστικοῦ ἄνευ ῥήματος (ὑπακουομένου τοῦ ὑπαρκτικοῦ)· οἶν, quoique hardi il respecta la dignité du magistrat, καὶ τοι τολμηρὸς ἐσεδάσθη (ἐν τούτοις) τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἀρχῆς (τοῦ ἀρχοντος).

10. Σύνδεσμοι δηλωτικοί. Conjonctions declaratives ou explicatives.

Οἱ σύνδεσμοι οὗτοι χρησιμεύοντες πρὸς δήλωσιν ἢ ἐπεξήγησιν προηγουμένης τεινὸς ἐννοίας ἐκλήθησαν ὡς ἐκ τούτου δηλωτικοὶ ἢ ἐπεξηγηματικοὶ, καθὼς καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν καλοῦνται declaratives ἐκ τοῦ déclarer δηλώσω, εἰσὶ δὲ ὡς ἔγγιστα οἱ ἔξης· savoir δηλαδὴ, ou bien ἔγουν, c'est à dire toutestri, à savoir φέρειπεν, comme ὡς, comme par exemple παραδείγμ. χάριν.

Tὸ SAVOIR εἰδέναι, καθὼς τὸ, 'A SAVOIR, καὶ C'EST 'A DIRE εἶναι ῥῆματα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν σημασίαν ταύτην, τουτέστιν ὡς δηλωτ. σύνδ. μένεσιν ἀκλιτεῖς· οἶν, ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἀριθμητικὴν τέσσαρες πράξεις, δῆλ. ἢ πρόσθεσις, ἢ ἀφάρεσις, ὃ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ διαίρεσις. Il y a dans l'arithmétique quatre opérations, savoir ἢ c'est à dire, l'addition, la soustraction, la multiplication, et la division.

Tὸ savoir λαμβάνει πολλάκις καὶ τὴν πρόθεσιν ἢ πρὸ αὐτοῦ ἢ savoir. Tὸ δὲ dire λαμβάνει ὡσαύτως τὴν πρόθεσιν ἢ πρὸ αὐτοῦ προηγουμένου τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥῆματος ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ τὸ δεικτικὸν μέρον· ce, τοῦτο, c'est à dire, τούτος· εἰπεῖν, δηλανότι, ἔγουν.

11. Σύνδεσμοι μεταβατικοί. Des conjonctions transitives.

Οἱ μεταβατικοὶ σύνδεσμοι είγαι ἐκεῖνοι οἵτινες μεταβιβάζουσι τὴν προηγουμένην λέξαν εἰς τὴν ἐπομένην· εἰσὶ δὲ οἱ ἔξης· or (όθεν), εἰ effet (τῷ ὅπῃ), à propos (ώς πρὸς τὸ προκείμενον).

"Οταν ἡ προηγουμένη πρότασις ἐκφράζῃ κρίσιν τινὰ τὸ συμπέρασμα συνδέεται διὰ τοῦ οὗ, ἢ διὰ τοῦ en effet. Τοῦ δὲ à propos ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ οὐμέτερον τῆς κοινῆς γλώσσης, ἀλήθεια, ὅταν δηλαδὴ λέξις τις μᾶς ἔπενθυμήσῃ περίστασιν τινὰ, πρᾶξιν ἡ πρότσωπον, τότε λέγομεν ἀλήθεια τὸ συνέβη τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου δεῖνος, à propos qu'est ce qui s'est passé dimanche dernier chez Monsieur tel? τίθεται δὲ τὸ à propos συνήθως ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως.

12. Σύνδεσμοι συγχριτικοὶ. Des conjonctions comparatives.

Συγχριτικοὶ σύνδεσμοι εἶναι οἱ ἔξης· aussi bien que, de même que, d'autant plus que: εἶναι δὲ κυρίως συγδεσμός. ἐκφράσεις σημαντουσαὶ δρμούστητα μεταξὺ οὐσιαστικῶν καὶ μεταξὺ ῥημάτων συνδέουσι δὲ ἐνίστε καὶ προτάσεις πάντοτε καταφατικάς οἷον, Le fanatisme religieux est ennemi des arts aussi bien que de la philosophie. ὁ θρησκευτικός φανατισμός εἶναι ἐχθρὸς τῶν ὕραίων τεχνῶν καθὼς καὶ τῆς φιλοσοφίας.

DE MEME QUE. συνδέει ὁστεύτως δύο οὐσιαστικὰ τῶν δποίων τὸ πρῶτον συμφωνεῖ μὲ τὸ ἐπιφερόμενον ῥῆμα. Τὸ δὲ μετὰ τὸ de même que οὐσιαστικὸν συμφωνεῖ μὲ τὸ ὑπακούμενον ῥῆμα. La patience, de même que le courage, a son mérite, ή ὑπομονὴ, ως καὶ ἡ ἀνδρεία, ἔχει τὸ πλεονέκτημά της. "Οταν τὸ de même que εὑρίσκεται ἐν ἀρχῇ τῆς πρώτης προτάσεως, συνήθως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτος ἡ κώλοι τῆς προτάσεως ἐπαναλαμβάνεται τὸ de même ἄνευ τοῦ que οἷον de même que le soleil brille sur la terre, de même le juste brillera dans les cieux. Ως ὁ ἥλιος διαλάμψει ἐπὶ τῆς γῆς οὖτες ή δικαιοσύνη διαλάμψει ἐν οὐρανῷ.

D'AUTANT PLUS QUE. τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον· τίθεται ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως πρὸς πλειστέραν ἐνίσχυσιν προηγουμένης τινὸς ιδέας. Vous auriez dû y tenir ferme, d'autant plus que vous y avez mis toute votre espérance ὥφειλες νά ἐμμεινῆς σταθερῶς εἰς τοῦτο, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἔνεσες εἰς αὐτὸ πᾶσαν τὴν ἀλπίδα σου.

13. Σύνδεσμοι χρονικοὶ Des conjonctions de temps.

Χρονικοὶ σύνδεσμοι εἶναι οἱ ἔξης· lorsque (ὅτε), quand (ὅταν), pendant que (ἐνῷ), tandis que (ἐνῷ), tant que (ἐνόσῳ), au fur et à mesure que.

LORSQUE ὅτε καὶ QUAND ὅταν· ὑπάρχει σχεδὸν ἡ αὐτὴ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ lorsque καὶ τοῦ quand ἡ δύοτε ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ὅτε καὶ ὅταν τὸ μὲν

πρῶτον ἐπὶ παρελθούσης ἀλλὰ τυχόσης καὶ στιγμαίας οὕτως εἰπεῖν περιστάσεως, τὸ δὲ quand ἐπὶ μελλούσης καὶ κυρίως ἐπὶ διαρκοῦς· οὐχ ἡττον ὅμως πολλάκις συγχέονται ἀμφότερα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς οἵτινες μεταχειρίζονται καὶ ἐπιμελούσης ἢ ἐπὶ παρελθούσης ἀμφότερα, περιοριζόμενοι εἰς τὸ νὰ ἐκφράσωσι διὰ τοῦ lorsque εὐκαιρίαν τινὰ προσωρινὴν, καὶ διὰ τοῦ quand περίστασιν τινὰ διαρκῆ χρόνου· οἶον, il faut étudier quand on est jeune, il faut soigner sa santé quand on est bien portant πρέπει νὰ σπουδάζῃ τις ὅταν ἦναι νέος, πρέπει νὰ ἐπιμελήται τῆς ὑγείας του ὅταν ἔναι οὐγίτης. Καὶ, il faut saisir l'occasion au vol lorsque elle se présente, πρέπει νὰ δράξῃ τις τὴν εὐκαιρίαν δέξιως ὅταν αὕτη παρουσιάζεται.

PENDANT QUE, TANDIS QUE, εἴηγοῦνται ἀμφότερα διὰ τοῦ, ἐνῷ, καὶ ἀπαιτοῦται τὸ ἐπιφερόμενον φῆμα εἰς ὥριστα ἔγκλισιν, συνδέοντα δεῖποτε δύο φήμικτα τὸ μὲν πρῶτον σύγχρονα τὸ δὲ δεύτερον ἀντίθετα κατὰ τὴν σημασίαν καὶ ἐνίστε καὶ σύγχρονα. Pendant que je lisais J'entendis un bruit confus, énō δινεγίνωσκον ήκουσα κρότον κατ' ἄρχας συγκεχυμένον. Celui-ci est d'un caractère doux, patient, indulgent. tandis que l'autre est vif emporté, implacable. Οὗτος μὲν εἶναι πρᾶξος, ὑπομονητικὸς ἐπιεικῆς, ἐνῷ ὁ ἄλλος εἶναι ζωηρὸς, παράφορος, ἀδυστάπητος.

TANT QUE, σημαίνει διάρκεια χρόνου, συνδίει χρονικῶς προηγουμένην πρότασιν τῆς ὁποίας προτίττεται μετὰ τῆς ἐπαμένης, καὶ ἀπαιτεῖ τὸ φῆμα εἰς ὥριστικὴν ἔγκλισιν tant que la lumièrē du jour laissait voir son habillement et sa figure, les salutations et les vivat étaient répétés à chaque pas. ἐνόσῳ τὸ φῶς τῆς ήμέρας ἔδεικνε τὴν ἐνδυμασίαν ἢ τὸ πρόσωπόν του οἱ χαιρετισμοὶ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἐπανελαμβάνοντο καθ' ἔπαστον βῆμα.

*Ωσαύτως εἴηγοῦνται καὶ τὸ à fur et à mesure ἢ à mesure que, καθόσον τὸ fur ἐκ τοῦ λατιν. forum (ἀγορὰ) καὶ κατ' ἐπέκτασιν τιμὴ τοῦ πράγματος (κατὰ λέξιν σημαίνει, κατὰ τὴν τιμὴν καὶ τὸ μέτρον).

14. Σύρδεσμοι συναιρετικοί Des conjonctions concessives.

Συναινέτικοι λέγονται εἰς τὴν Γαλλικὴν concessives, ἐκ τοῦ concedere (concéder) παραχωρῶ, συναίνω· εἶναι δὲ συγήθιας οἱ ἐξής· à la vérité (τῇ ἀληθείᾳ = μὲν), à la bonne heure (ἀγαθῇ τύχῃ, δέξα τῷ θεῷ! ἔστω). quand même καὶ ὅταν προσέτι).

Tὸ ΛA VÉRITÉ, τίθεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως διὰ νὰ ἐκφράσῃ τις ὅτι παραδέχεται τὴν ίδεαν τοῦ ἄλλου ἐπιφέρων μετὰ τῶν τροποποιήσεων· à la vérité la divisibilité de la matière à l'infini est inconcevable mais elle n'en est pas moins certaine· η διαιροτήτης τῆς ὕλης ἐπὶ διπειρον εἶναι μὲν ἀκατάληπτος οὐχ ἡττον ὅμως εἶναι βεβαῖα.

Tὰ αὐτὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ A LA BONNE HEURE τὸ

ὅποιον σημαίνει ότι ἐπιδοκιμάζομεν ίδεαν σύμφωνον πρὸς τὸ ἡμέτερον φρόνημα. Άλλ' ή ἔκφρασις αὐτῇ, ἐπομένου τοῦ συνδέσμου όμοιος, ἀπαιτεῖ ὑποτακτικήν. » A la bonne heure qu'on puisse céder quelque fois aux circonstances, cela se conçoit, mais ce ne doit jamais être aux dépens de son honneur. Ότι δὲ ὁφελομένη ἐνίστε νὰ ἐνδιδώμεν εἰς τὰς περιστάσεις ἔστω, τοῦτο εἶναι καταληπτὸν, ἀλλ' οὐχὶ δὲ πρὸς βλάβην τῆς τιμῆς μας. Καὶ τὸ soit ὅμοιως (προστακτικὴ τοῦ ὑπαρκτικοῦ φρήματος) λαμβάνει πολλάκις τοιαύτην σημασίαν ὅποιαν καὶ τὸ à la bonne heure.

15. Σύγδεσμοι αὐξητικοὶ ἢ ἐπιτατικοὶ. *Conjonctions augmentatives.*

Πολλάκις συγδέονται αἱ προτάσσεις διὰ τίνων λέξεων ἢ φράσεων συγδεσμικῶν αἵτινες ἐπιτελγοῦσιν, ἐνισχύουσιν ἢ ἐπαυξάγουσιν τὴν προηγουμένην ίδεαν, αἱ τοιαῦται καλοῦνται διὰ τοῦτο σύγδεσμοι αὐξητικοὶ ἢ ἐπιτατικοὶ: οἷον, encore προσέτι, d'ailleurs ἄλλως τε, de plus περιπλέον, en outre que ἐκτὸς τοῦ ὅτι, si, tant τόσον.

D'AILLEURS ἄλλως τε (ἐκτὸς τούτου) ὁ σύνδοστος συγάπτει τὴν ἐπομένην πρότασιν μετὰ τῆς προηγουμένης προσθέτων ἔτερον λόγον εἰς τὸν προεργμένους. » Je ne crois pas que les anciens aient été aussi avancés dans l'industrie en général que le sommes nous dans ce siècle, sur tout dans l'emploi de la vapeur, d'ailleurs où sont leurs ouvrages qui traitent des machines à vapeur. Νομίζω ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δὲν πρωτεύουσαν τόσον εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει ὅσον ἡμεῖς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, πρὸ πάντων κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀτμοῦ, ἄλλως τε, δὲν ὑπάρχουσι συγγράμματα ἐλληνικὰ πραγματευθμένα περὶ τῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν.

DE PLUS καὶ en outre, ἔξηγοῦνται ἀμφότερα διὰ τοῦ περιπλέον, προσέτι προσθέτουσι τὰ ἐπόμενα πρὸς τὰ προηγούμενα καὶ ἀπαιτοῦσι τὸ ἐπόμενον δῆμαρος εἰς δριστικήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ. DE L'INTERJECTION.

§. 70. Ἐπιφωνήματα εἶναι λέξεις ἄκλιτοι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μονοσύλλαβοι χρησιμεύουσαι πρὸς ἔκφρασιν τῶν παθῶν καὶ αἰσθημάτων τῆς φυγῆς; οἷον, τῆς λύπης, τῆς γέρας, τῆς ὀργῆς, τῆς στοργῆς,

τῆς περιφρογήσεως, τοῦ θαυμασμοῦ κτλ. διαιροῦνται δὲ εἰς κυρίως λεγόμενακαὶ ἐπιφωνήματα, καὶ εἰς ἐπιφωνηματικὰς ἐκφράσεις (locutions interjectives).

Είναι δὲ διαφόρων εἰδῶν καθόσον διάφοροι εἶναι καὶ αἱ συγκινήσεις καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς.

1. Τὰ ἐμφαίνοντα χαρὰν (interjections qui expriment la joie).

Ah! ા! ા! િઓ.

Bravo, εῦγε.

Bon! ખાલા!

Bah! મપા!

Ho! ઝ!

2. Τὴν λύπην (σχετλιαστικὰ), (la douleur).

Ah! ા! ના! ા! (ાખ!) Ahi! ના! એકાંતું વાચિયાદો

Aie, િઓ! ાઓ.

Hé! ા! એકાંતું વાચિયાદો

Ouf! િઓ! (ઓફ! ઓથ! [કોટિંગ્સ]) Hélas! ઓમાં.

3. Τὸν θαυμασμὸν (l'admiration).

Oh! ah! ha! ઝ! ફેન! બાબા!!

4. Τὴν ἔκπληξιν (l'étonnement).

Ah! ah! પાપા!! ઝ!

5. Τὴν ἀγανάκτησιν (l'indignation).

Oh! ah! િઓ! ઝ!

6. Τὸν ἐμπαιγμὸν (la dérision).

Ho! ho! (ખા! ખા!).

7. Τὴν ἀπειλὴν (la menace).

Malheur à! નૂબા! એસ!

8. Τὴν προτροπὴν (l'exhortation).

Du courage! એલા! એન્ગે!

Ça donc! િથિ દન્ધ!

9. Τὴν φρίκην (l'horreur).

Quelle horreur! ઓપોસ ફ્રિક્ન!

10. Τὴν κλῆσιν (κλητικήν), (l'appel).

Holà! ઝ! Hem! એ! Ha! એ!

11. Τὴν σιωπὴν (le silence).

Chut! (ίταλ. zitto), σίγα (πάξ), σιωπή.

12. Τὴν ἀποδοκιμασίαν (la désapprobation).

Fi! si donc! ἀπαγέ!

Καταχωρίζομεν δὲ ἐνταῦθα κατ' ἀλφαργυτικὴν τάξιν τὰ οὐσιώδηστερα τῶν ἐπιφωνημάτων.

Ah! α! (ἄχι!)

Bah! παπά! (μπά!)

Baste! ἀρκετόν!

Bravo! εὖγε!

Chut! σίγα!

Diantre! ἀντὶ τοῦ diable!

Eh! ẽ!

Fi! si donc! ἀπαγέ!

Ha! χά! (ἄ).

Hé! ẽ!

Hein! λοιπόν!

Hélas! οὔμοι!

Hem! ẽ! ă!

Heu! ἐκφράζει θαυμασμόν.

Holà! ă αὐτοῦ!

Ho! χώ!

Motus! γρῦ!

ō! ă!

Ouais! βαθα! παπά!

Ouf! οὔφ! ίόφ!

Parbleu! βεβαιότατα!

Pouah! πούφ!

Pouf! πούφ!

Sus! δεῦτε!

Vivat! ζήτω!

Zest! καλὲ δὲ! ăς μῆ!

'Ἐκφράσεις ἐπιφωνηματικαὶ (locutions interjectives)
σηματιζόμεναι.

'Ἐκ δύω ἀκλίτων λέξεων.

Bah! bah! μπά!

Ha! ha! χά, χά!

Ho! ho! ă! ă!

Fi! done! ἀπαγέ!

Hé bien! λοιπόν!

Hé quoi! πῶς!

Oui-dà! τῷ ὄντι!

Or ça! }   Or sus! }   δθεν! ἀγέ!

'Ἐξ οὐσιαστικῶν.

Courage! ἄγε! καρδιά! θάρρος!

Ciel! οὐρανός!

Dame! Παναγία!

Halte! στήθι!

Malheur! συμφορά!

Miséricorde! ἔλεος!

Paix! σιγή!

Peste! παγώλη! ἀνάθεμα!

(ΓΡΑΜΜ., ΟΙΚΟΝ., ΜΙΚΡΑ)

15

Ἐπιθέτων.

Alerte! ἔτομος!

Bon! ἔξαρετα!

Ἐκ ρήμάτων.

Allons! δεῦτε!

Gare! πρόσεχε!

Ἐξ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπιθέτου.

Grand Dieu! μέγιστε Θεέ!

Juste ciel! Δίκαιε οὐρανέ!

Ferme! σταθερῶς! (γενναίως)

Plaît-il! τί ἀγαπᾶτε! τί ὅρι-

Tiens! καλέ! | ζετε!

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων ἐπιφωνημάτων ὑπάρχουσι καὶ πιγὰ ἄλλα τὰ
ὅποια ἀπαντῶνται εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, ἀπαγορεύονται δὲ εἰς τὰς
καλὰς συναναστροφάς· οἷον τὰ: Tonnerre de Dieu, triple tonnere,
καὶ ἄλλα σύνθετα ἐκ τοῦ bleu (χυαγοῦς) οὐρανὸς, καὶ ἐπομένως ὁ Θεός·
Parbleu, μὰ τὴν ἀλήθειαν, βεβαίως τὰ δὲ ἐκ τοῦ sacré σύνθετα, τὸ
ὅποῖον προταττόμενον τινῶν οὐσιαστικῶν θεωρεῖται ὡς βλασφημία,
ὅπερ εἶναι παντάπασιν ἀξιομίγητα.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ παραγωγῆς.

§. 71. Αἱ λέξεις, εἴπομεν ἀλλαχοῦ, εἶναι πρωτότυποι ἢ παράγωγοι. Καὶ αἱ πρωτότυποι εἶναι πάντοτε μονοσύλλαβοι· αἱ δὲ δισύλλαβοι καὶ ὑπερδισύλλαβοι εἶναι παράγωγοι· οἷον, *perfection* (*τελειοποίησις*), *βίζα fac*: *assûrement* (*βεβαίως*), *βίζα sur*: *porteur* (*κομιστής*) ἐκ τοῦ *por-t[er]* κτλ.

Εἰς τὴν ἔρευναν τῆς παραγωγῆς θέλομεν εὔρει· οὐσιαστικὰ παραγόμενα ἐκ ρημάτων, καὶ ρήματα παραγόμενα ἐξ οὐσιαστικῶν· ἐπιθετὰ ώσαύτως παραγόμενα ἐκ ρημάτων, καὶ οὐσιαστικὰ καὶ ἐπιδρόματα ἐξ ἐπιθέτων κτλ.

Αἱ διάφοροι δὲ καταλήξεις τῶν οὐσιαστικῶν καὶ τῶν ἐπιθέτων, δίδουσι διάφορον σημασίαν εἰς αὐτά.

ἀ. Ἐκ τῶν ἐπιθέτων τὰ λήγοντα εἰς εὐχ., τῶν ὅποιων τὸ θηλυκὸν ἔχει κατάληξιν *euse*: *oīov*, *heureux*, *heureuse*, *généreux*, *généreuse*: σημαίνουσι τὸν ἔχοντα τὴν ύπὸ τῆς βίζης ἐκφραζομένην ιδιότητα (*βίζ. heur*, *εὐτυχία*: *gen* = *γεν.*).

β'. Ωσαύτως τὰ εἰς *if*, τῶν ὅποιων τὸ θηλυκὸν τρέπει τὸ *f* εἰς *ve*: *oīov*, *passif* (*παθητικός*, *ἴταλ. passivo*): *actif* (*ἐνεργητικός*), *λατιν. activus*: σημαίνουσιν ἐπίσης τὸν μετέχοντα τοῦ ὑπὸ τῆς βίζης δηλουμένου.

γ'. Ἐκ τῶν εἰς γερ ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας (*χυρίως* ἐκ τοῦ ἀ. ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ἐγεστῶτος τῆς δριστικῆς) γίνονται οὐσιαστικὰ ἀποβάλλοντα τὸ ληκτικὸν ἄφωνον ε τοῦ ρήμα. καὶ ἐμφανούντα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ύπὸ τοῦ ρήμα. δηλουμένης ἐνεργείας· οἷον ἐκ

τοῦ employer, j'emploie (μεταχειρίζομαι), γίνεται οὐσιαστικὸν emploi (χρῆσις). ennuier, j'ennuie (ἀνιῶ), γίνεται οὐσιαστικὸν ennuie (ἀνία). Τὸ ἀνάπαλιν, ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ληγόντων εἰς ail, eil, on, γίνονται ῥῆματα τῆς πρώτης συζυγίας, διπλασιάζοντα τὸ ληγτικὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ σύμφωνον οἶον, ἐκ τοῦ travail (ἔργασία) γίνεται ῥῆμα travailler (ἔργαζομαι). ἐκ τοῦ conseil (συμβουλὴ), γίνεται τὸ conseiller (συμβουλεύω). perfection (τελειοποίησις), γίνεται ῥῆμα perfectionner (τελειοποιῶ). pardon (συγγνώμη), pardonner (συγχωρῶ) κτλ. Ταῦτα σημαίνουσι τὴν ἐνέργειαν τὴν ὑπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ σημαίνομένην.

'Ἐκ δὲ τῶν ληγόντων εἰς εἰ ἐπιθέτων, γίνονται ῥῆματα ἐκ τοῦ θηλυκοῦ τύπου εἴτε ἡ ἐτε· οἶον, complet (πλήρης), θηλ. complète, ῥῆμα compléter (συμπλήρω). ἐκ τοῦ sujet, sujette, γίνεται ῥῆμα assujettir (καθυποδάλω, καθυποτάσσω), τὰ τοιαῦτα ἐμφαίνουσι τὴν ὑπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ σημαίνομένην ἐνέργειαν.

'Ἐκ τῶν μετοχῶν τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ὅποιων ἡ σαθερὰ κατάληξις εἶναι πάντοτε, ὡς εἰδόμεν, ἡ ant ἀμετάβλητος, γίνονται οὐσιαστ. Θηλυκὰ εἰς ance, σημαίνοντα τὴν ἐνέργειαν ἡ τὴν πρᾶξιν τὴν ὑπὸ τοῦ ῥῆματος δηλουμένην οἶον, ἐκ τοῦ connaître (γινώσκειν) γίνεται μετοχ. ἐνεστῶτος connaissance (γινώσκων), ἐξ οὗ connaissance (γνῶσις, φίλ. γνό[ω], νό[ω]). complaire, complaisant, complaisance κτλ. (placere). οὔτω, naissant (γεννώμενος), naissance (γέννησις) abundant (ἀφθονῶν), abundance (ἀφθονία).

'Ἐξαιροῦνται τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ fero (φέρω), τῶν ὅποιων τὸ ἀφηρημένον οὐσιαστικὸν καταλήγει εἰς ence οἶον, ἐκ τοῦ conférer (συγδιαλέγομαι), γίνεται censérence (συνδιαλέξις), δύοις déférence (σέβας, εὐλάβεια), différence (διαφορὰ), préférence (προτίμησις) δύοις καὶ τὰ ἐκ τοῦ fluo (φέω) σύνθετα οἶον, influer, influence (ἐπιφέρω), affluer, affluence (συρροή). προσέτι δὲ καὶ τὰ: existence (ὑπαρξία), semence (σπόρος), sentence (ἀπόφασις), ἐκ τῶν ἵταλικῶν esistenza, semenza, sentenza.

Σημειωτέον δὲ ὅτι μέγα μέρος τῆς γαλλικῆς ὀρθογραφίας ἔξαρτανται ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῆς λατινικῆς ἡ ἵταλικής γλώσσης ἔνεκα τῆς συγγενείας τούτων πρὸς τὴν Γαλλικήν π. χ. τὰ οὐσιαστικὰ conscience (συνείδησις), καὶ urgance (ἀνάγκη κατεπείγουσα), παραλήγουσιν εἰς εἰς καὶ οὐγῇ εἰς απ., διότι ἵταλιστι λέγεται coscienza, καὶ

λατινιστὶ conscientia, καὶ urgenza (έιζ. sci[ο], urg[εο]). Ἐν γένει, τὰ τοιαῦτα θηλυκὰ οὐσιαστικὰ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων, μὴ γενόμενα ἐκ μετοχῆς ἐνεστῶτος, παραλήγουσιν εἰς επ· οἶον, défense (ύπεράσπισις), offense (προσβολή), immense (ἀπειρος), dense (πυκνός), ὡς ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν καὶ τὰ ἐκ τοῦ pendo (σύνθετα) οἶον, dispense, dépense κτλ.

Παραλήγουσιν οὐσιαστικὰς εἰς επάντα τὰ θηλυκὰ οὐσιαστικὰ εἰς ence, καίτοι ύπαρχούσης μετοχῆς ἐνεστῶτος, διότι ταῦτα σχηματίζονται ἐκ τῶν ὄμωνύμων ἐπιθέτων οἶον ἐκ τοῦ exceller γίνεται μὲν ἡ μετοχὴ excellant (έξέχων), υπάρχει δὲ συγχρόνως καὶ ἐπιθέτον εὔχρηστον excellent (έξοχος), θηλ. excellente (ἡ έξοχος), ἐξ οὐ γίνεται τὸ ἀφρηρημένον οὐσιαστικὸν excellence (έξοχότης, ύπεροχή). δομοίως, ἐκ τοῦ adhérer (προσφύματι), μετοχ. adhérent, καὶ ἐπιθέτον adhérent, ἐξ οὐ adhérence président (προεδρεύω), président (προεδρεύων), καὶ président (πρόεδρος), ἐξ οὐ présidence (προεδρία). Τὰ τοιαῦτα ἀφηρήμενα οὐσιαστικὰ, ύπαρχοντος ὄμωνύμου ἐπιθέτου, γίνονται ἐκ τούτου, καὶ σύχῃ ἐκ τῆς μετοχῆς.

Γράφονται δὲ διὰ τοῦ ανταντοῦ ὡς ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν τὰ ἔξης οὐσιαστικά élégance (χομψότης), enfance (νηπιότης), nuance (χρωματισμὸς), puissance (δύναμις), aisance (ἀνεστις). Τὰ δὲ ἐκ τοῦ stanee σύνθετα ἔχουσιν ἀρχὴν μετοχικὴν κατάληξιν, ὡς τὸ subsitance, distance, καὶ ἐπιμένως ύπαγονται εἰς τὸν ἀνωτ. κανόνα τῆς μετοχῆς.

Τὰ εἰς able ή ible ἐπιθέτα, ἀτινα προσθέτουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς τὴν ἥιζαν ή εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, ἀφοῦ ἀποβάλλωσι τὸ nt, ἐμφαίνουσι τὸν ἐπιτήδειον νὰ ἐνεργήσῃ ή νὰ πάθῃ τὸ ύπό τοῦ ἥρματος δηλούμενον οἶον, aimable (ἀξέραστος), capable (ικανός), risible (ἀξιογέλαστος), faisable (ἐπιτήδειον ή εύκολον νὰ γείνη) κτλ.

Τὰ λήγοντα εἰς at παριτῶσι συνήθιας ὄνόματα ἀξιώματος ή ἐπιτηδεύματος οἶον, potentat (κυρίαρχος), consulat (ύπατεία), avocat (δικηγόρος), ἐκ τοῦ λατιν. potentatus, consulatus, advocatus κτλ. καὶ ὅλα τινὰ οὐσιαστικὰ εἰς at λήγοντα, τῶν ὅποιων τὸ ληκτικὸν t διακρίνεται ἐκ τῶν παραγομένων οἶον ἐκ τοῦ παραγώγου combattre, ἐννοεῖται δὲ τὸ ούσ. combat πρέπει νὰ λήγῃ εἰς t· ὅμοιως chat, chatte· plat, plate κτλ.

Ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν γίνονται πολλάκις ὑποκοριστικὰ (diminutifs), καὶ οὐσιαστικὰ αὐξητὰ ἢ ἐπιτατικὰ (augmentatifs).

Τὰ μὲν πρῶτα ἐλαττώνουσι τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, τὰ δὲ δεύτερα αὐξάνουσιν αὐτήν. Σχηματίζονται δὲ ἐν γένει τὰ ὑποκοριστικὰ διὰ τῶν καταλήξεων eau, elle, let, on, eule, καὶ ille, αἵτινες προστίθενται εἰς τὴν κατάληξιν τοῦ οὐσιαστικοῦ κατά τινας τροποποιήσεις. "Οταν τὸ οὐσιαστικὸν λήγῃ εἰς d ἢ de, ἀρκεῖ νὰ προστεθῇ ἡ κατάληξις eau· oïon, renard (ἀλώπηξ), renardeau (ἀλωπεκίδιον), corde (χορδὴ), cordeau (μικρὰ χορδῆ), ἀφαιρουμένου τοῦ λγκτικοῦ ἀφώνου e.

Τὰ λήγοντα εἰς on, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν n, προσλαμβάνοντα τὴν κατάληξιν eau· oïon, pigeon (περιστερά), pidgeonneau (περιστερίδιον)· faucon (ἱέραξ), fauconneau (ἱεράκιον) κτλ. ἐκ δὲ τοῦ maison γίνεται maisonnette (οἰκίσκος).

"Αλλα δὲ ἀνωμάλως μὲν σχηματίζομενα λαμβάνουσι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν αὐτὴν κατάληξιν eau· oïon, souris (μῦς), souriceau (μῦσιος), arbre (δένδρον), arbrisseau (θάμνος)· ἐκ τοῦ lion (λέων), γίνεται ὑποκοριστικὸν lionceau· ἐκ δὲ τοῦ bateau (πλοιάριον) καὶ manteau (μανδύας) γίνονται ὑποκοριστικὰ, batelet, καὶ mantelet.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐκ πάντος οὐσιαστικοῦ δυνάμεθα γὰ σχηματίσωμεν ὑποκοριστικὰ εὑχρηστά· τὰ τοιαῦτα εἶναι εὐάριθμα, σχετικῶς πρὸς τὴν πληθὺν τῶν οὐσιαστικῶν, τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα ἔκφραζονται ὑποκοριστικῶς προταττομένου αὐτῶν τοῦ ἐπιθέτου petit, ἢ petite, κατὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ· oïon, un tableau (εἰκὼν), un petit tableau (μικρὰ εἰκὼν)· un homme (ἄνθρωπος), un petit homme (ἄνθρωποςκος), προτιμώτερον τοῦ hommelle· πολλὰ τούτων ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀπλοελληγικῆς τύπου εἰς ἄκι. Πρὸς εὐκολίαν ἐκθέτομεν ἐκ τῶν συνηθεστέρων εἰς τὴν ὅμιλιαν τὰ ἔξης.

Κατάληξις οὐσιαστικῶν ἀρσενικῶν εἰς et.

Agneau (agnus)	agnelet (ἀρνίον, ἀρνάκι).
Bateau (πλοῖον)	batelet (πλοιάριον).
Bras (braccio) (βραχίων)	bracelet (ψέλλιον).
Croc (άρπαγη)	crochet (ἄγκιστρον).
Poule (ρρινίς)	poulet (δρυΐθιον).
Homme (ἄνθρωπος)	hommelet (ἄνθρωποςκος).

Οὐσιαστικῶν θηλυκῶν εἰς είτε.

Andouille (ἀλλᾶς)	andouillette (ἀλλάγτιον)
Bergère (ποιμενίς)	bergerette (ποιμενίδιον)
Broche (όδελδος)	brochette (όδελίσκος, σουβλάκι)
Bûche (πρέμγον)	bûchette (πρεμνίδιον)
Courbe (χυρτός)	courbette (μικρὰ ὑπόκλιτις)
Femme (γυνή)	femmelette (γύναιον, γυναικέριον)
Fille (χόρη)	fillette (χοράσιον)
Houle (όαθδος)	houlette (όαθδιον)
Mie (ψιέ)	miette (ψιχάδιον)
Nonne (καλογραία)	nonnette (καλογρίτσα).

Οὐσιαστικὰ ἀρσενικὰ λίγοντα εἰς εαυ.

Arbre (δένδρον)	arbrisseau (θέμνος)
Bécasse (la), (σκολόπαξ)	bécasseau (le)
Brigand (λῃστής)	brigandéau (λῃστάκι)
Dindon (κοῦρος) Ἰνδοαλέκτωρ	dindonneau (γαλάκι)
Lapin (λαγιδεὺς, κουνέλιον)	lapereau (κουνελάκι)
Lièvre (λαγωδός)	levraut (λαγουδάκι)
Lion (λέων)	lionceau (λεοντιδεύς)
Louve (λύκαινα)	louvetéau (λυκιδεὺς, λυκίδιον)
Faisan (φασιανός)	faisandéau (φασιανάκι).

Διὰ τῆς εἰς οπικαταλήξεως σχηματίζονται ἀρσ. ὑποκοριστικά:

Aigle (άετός)	aiglon (άετιδεύς)
Ane (ὄνος)	ânon (ὄνιδιον)
Chat (γαλῆ)	chaton (γαλήδιον, γατάκι)
Corde (χορδὴ)	cordon (μικρὰ χορδὴ, γαειταγάκι)
Oie (χήν)	oison (χηνίδιον)
Oiseau (πτηγόν)	oisillon (πουλάκι)
Ours (ἄρκτος)	ourson (άρκτιδιον, ἄρκουδάκι)
Rat (μῦς, ποντικός)	raton ἢ ratillon (μῦσκος, ποντικάκι)

Εἴς τινα προστίθεται ἡ κατάληξις eule· οἶον,

Monte (ὅρος)	monticule (ὅριον, μικρὸν ὅρος)
Part (μέρος)	particule (μόριον)
Animal (ζῶον)	animalcule (ζωύφιον)
(Moles) ὄγκος (ὕγρηστον)	molécules (μόρια)

"Ετερα δὲ μᾶλλον ἀνόμαλα· οἶον,

Bourg (κωμόπολις)	bourgade (κωμίδιον)
Fibre (la), (ϊνις)	fibrine (ϊνιδίον)
Ville (πόλις)	village (χωρίδιον)

'Απαντῶνται δὲ καὶ διλγά τινὰ καταλήγοντα εἰς elle, ille, καὶ et οἶον,

Roue (τροχὸς)	rouelle (τροχίσκος)
Rue (ἀγυιά)	ruelle (έρυμη, δρομίσκος)
Tour (πύργος)	tourelle (πυργίδιον)
Flotte (στόλος)	flottille (στολίσκος)
Péché (άμαρτημα)	peccadille κτλ.

Αὐξητικαὶ καταλήξεις κυρίως δὲν ύπάρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν, ἀναπληροῦνται δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων grand ἢ gros, ἣτινα προτάττονται τῶν οὐσιαστικῶν οἶον, γνάθων (φαγᾶς), grand mangeur γείλων (χειλᾶς), qui a de grosses lèvres. Υπάρχουσι δὲ καὶ τινὰ οὐσιαστικὰ εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐμπεριέχοντα τὴν αὔξησιν ταύτην οἶον, coutelas, μεγάλη μάχαιρα, ἐκ τοῦ couteau richard, βαθύπλουτος, ἐκ τοῦ riche κτλ.

"Οταν τὰ ἐπιθετα τὰ ἐμφαίγοντα χρώματα, οἶον blanc, noir, rouge κτλ. προστάθωσι τὴν κατάληξιν autre, σημαίνονται τὸν κλίνοντα πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς ρίζης δηλούμενον χρώμα· ὡς blanc (λευκός), θηλ. blanche (λευκή), ὃ δὲ κλίνων πρὸς τὸ λευκόν, blanchâtre· noirâtre (μελανωπός), rougeâtre (έρυθρωπός) κτλ.

Ἐὰν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ καρποῦ προστεθῇ ἢ κατάληξις ier, (σπανίως er), σχηματίζεται τὸ ὄνομα τοῦ δένδρου τοῦ φέροντος τὸν καρπὸν οἶον, ἐκ τοῦ pomme (μῆλον), poire (άπιον), grenade (ρόδιον), figue (σύκον), σχηματίζονται τὰ, pommier (μηλέα), poirier (άπις, ἀπιδέλ), grenadier (ρούτα, ροδιά), figuier (συκῆ). ἐν γένει τὰ λήγοντα εἰς εἴδων, ἀποθάλλουσι τοῦτο προσταμβάνοντα τὴν ier κατάληξιν τὸ δὲ pêche (περσικὸν μῆλον, ροδάκινον), γίνεται pêcher (περσική μηλέα, ροδακινέα).

Προστιθεμένης δὲ τῆς εἰρημένης ier καταλήξεως εἰς ἄλλα οὐσιαστικὰ σχηματίζονται ἐπιθετα ἐπέχοντα τόπου οὐσιαστικῶν, καὶ ἐμφαίνοντα τὸν ἀσχολούμενον, ἢ ἔργαζομενον τὸ ὑπὸ τῆς ρίζης σημαίνομενον οἶον, jardin (χῆπος), jardinier (χηπουρός), serrure (χλεύ-

θρον), serrurier (κλειδουργός) κτλ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι δὲν δυνάμεθα εἰς πᾶν οὐσιαστικὸν νὰ προσθέσωμεν τὴν ἀνωτέρω κατάληξιν καὶ νὰ σχηματίσωμεν ἐκ τούτου ἐπίθετον ἡ οὐσιαστικόν. Ἐκ τοῦ bois π. χ. (ξύλου), δὲν σχηματίζεται ὁ ξυλουργός boisier, ἀλλὰ charpentier ἐκ τοῦ charpente. Ὁμοίως ἐκ τοῦ ancre (ἄγκυρα), δὲν γίνεται ancrier (ἀγκυροποιός).

Τὰ δὲ εἰς eur ἐπίθετα σχηματίζονται ἐν γένει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς μετοχῆς τῆς ἀ. συζυγίας, (σπανιώτερον ἐκ τῶν ἄλλων) καὶ ταῦτα ἐμφαίνουσιν ὅμοιως τὸν ἀσχολούμενον ἡ μετερχόμενον τὸ ὑπὸ τοῦ φήματος δηλούμενον, ὡς chanteur (φάλτης), μετοχ. chantant tailleur (φάπτης ἢ μᾶλλον κόπτης ἐκ τῆς μετοχ. taillant κτλ. (ἴδε ἐπίθ.).

Προστιθεμένης τῆς iste κατάληξεως εἰς τὸ ληκτ. σύμφ. οὐσιαστικῶν τινῶν σχηματίζονται ώσαύτως οὐσιαστ. σημαίνοντα τὸν μετερχόμενον τὸ ὑπὸ τῆς λέξεως ταύτης δηλούμενον οἶον, dent (όδοντς), dentiste (όδοντοϊατρός), chimie (χημεία), chimiste (χημικός). Ἐὰν ἡ κατάληξις αὕτη προστεθῇ εἰς κύρια ὄνομ. τὸ σχηματίζόμενον ἐκ τούτων σημαίνει τὸν διμόφρονα ἡόπαδόν τοῦ κυρίου ὄνδρας εἰς τὸ ὅποιον προσετέθη ἡ κατάληξις, iste οἶον, les Carlistes (οἱ ὄπαδοι ἢ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν μερίδα τοῦ Καρόλου), les Papistes (οἱ Παπισταί), les royalistes (οἱ βασιλόφρονες) κτλ.

Ωσαύτως ἡ κατάληξις ien προστιθεμένη εἰς οὐσιαστικὰ σχηματίζει ἔτερα ἀλλὰ ἐμφαίνοντα τὸν ἐπαγγελλόμενον ἡ μετερχόμενον τὸ ὑπὸ τῆς φίλης δηλούμενον οἶον, ἐκ τῆς φυσικῆς physique γίνεται physicien (φυσικός), mathématique, mathématicien (μαθηματικός), histoire (ιστορία), historien (ιστοριογράφος ἢ ιστορικός) κτλ.

Τὰ εἰς aire ἐλήφθησαν ἡ ἐκ τῶν λατινικ. εἰς arius ἡ ἐκ τοῦ ίταλ. ario· καὶ ως ἐκ τούτου παραλήγουσι τὸ ai, σημαίνουσι δὲ τὸν ἔχοντα τὴν ίδιαν τητα τοῦ ὑπὸ τῆς φίλης δηλούμενου, ἡ τὸν ἀνήκοντα εἰς; αὐτό· οἶον, élémentaire (στοιχειώδης), ίταλικ. elementario, propriéttaire (ἴδιοκτήτης), ίταλικ. proprietario· actionnaire (μέτοχος εἰς ἐμπορικὰς ἔταιριας), azionario κτλ. Παραλήγουσιν ώσαύτως εἰς ai πάντα τὰ ἀρσενικὰ οὐσιαστικὰ εἰς iaire· οἶον, bréviaire (εὐχολόγιον), plagiaire (λογοκλόπος), ἔξαιρονται τὰ lierre (κισσός) καὶ cimetièrē (κοιμητήριο).

Διὰ τῆς εἰς ἡ iere καταλήξεως προστιθεμένης εἰς οὐσιαστικά τινα χωρητικότητος σχηματίζονται ἔτερα ἐμφαίγοντα πλήρη τὴν ὑπὸ

τῆς ῥίζης δηλουμένην χωρητικότηταν οἶον, une cuillerée (ἐν κοχλιά-
ριον πλῆρες, μιὰ χουλιαριά), une poignée (μία δράξη, φουχτιά), τὰ
τοιαῦτα γράφονται πάντοτε διὰ δύο ἑταῖροι, καὶ εἰναὶ θηλυκοῦ γένους· ἐκ
τοῦ goutte (σταγῶν), γίνεται gouttière (όχετός, ὑδρορρόη), ἐκ τοῦ
café γίνεται cafetièrē (καφερρόη) κτλ.

Ἐκ τῶν παραγώγων λέξεων δυνάμεθα, ὡς ἀνωτ. εἴπομεν, νὰ μαντεύ-
σωμεν τὸ ληκτικὸν σύμφ. τῶν πρωτοτύπων, ἐὰν αὗται ἔχωσι τοιοῦ-
τον τε οἶον, ἐκ τοῦ sujet, muette, complète, ἐνγοῶ διτὶ τὸ ἀρσεγικὸν
sujet, sujet, complet, πρέπει ἀναγκαῖων νά λήγῃ εἰς τ., πρὸ δὲ τοῦ τ.,
δὲν δύναται νὰ ἥναι ἄλλο φωνῆν εἰ μὴ τὸ ε, διότι τὰ γραφόμενα
διὰ τοῦ ait οὐσιαστικὰ εἶναι διλίγιστα, καὶ εἰναι τὰ ἔξης· lait (γάλα),
souhait (εὐχὴ), épithymeia, fait (πρᾶγμα ή γεγόνος), καὶ trait (γραμ-
μὴ, χαρακτήρ)· σημειωτέον δὲ διτὶ ἐκ τῶν δύω τούτων τελευταίων
σχηματίζονται πλεῖστα σύνθετα· οἶον, forsait (κακούργημα), parfait
(τέλειος), portrait (εἰκὼν), distraït (ἀπρόσεκτος) κτλ.

Ἐκ τῶν ῥήματων τῆς α'. καὶ β'. συζυγίας σχηματίζονται πολλά-
κις οὐσιαστικὰ εἰς ment, σημαίνοντα τὸ πρᾶγμα ή τὴν πρᾶξιν τὴν
ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφαινομένην οἶον, ἐκ τοῦ loger, je loge (κατα-
λύω), γίνεται logement (κατάλυμα), isoler, j'isole(μογδώ), isolement
(μόνωσις), juger (χρίω), jugement (χρίσις). Τὸ δὲ calmant (πραϋ-
τικόν), καὶ τοι ἐπέχον τόπον οὐσιαστικοῦ, εἶγαι κυρίως ἐπίθετον μετο-
γικόν· ἐκ δὲ τῆς β'. συζυγίας γίνονται οὐσιαστικὰ εἰς issement κα-
ταλήγοντα· οἶον, ἐκ τοῦ affranchir (ἐλευθερώγων), γίνεται affran-
chissement (ἀπελευθέρωσις, χειραφεσία), applaudir (ἐπευφημῶ), ap-
plaudissement (ἐπευφήμησις) κτλ.

Ἐξ ἐπιθέτων, οὐσιαστικῶν η ῥήματων σχηματίζονται διὰ τῆς
ade καταλήξεως, οὐσιαστικὰ θηλυκὰ σημαίνοντα τὴν τάσιν πρὸς τὸ
ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλούμενον οἶον, ἐκ τοῦ fanfaron (καυχηματίας),
θηλ. fanfaronne, γίνεται οὐσιαστ. ἀφηρημένον fanfaronnade (καύ-
χησις, κομπασμός), ἐκ τοῦ ῥήματος rebuter (ἀποβρίπτω τι ὑπερο-
πτικῶς) γίνεται οὐσιαστ. θηλ. rebutade (ἀποσκορακισμός). ἐκ τοῦ
οὐσιαστικοῦ gambe (jambe, σκέλος), γίνεται gambade (κυβίστημα,
πηδημα). Τὰ τοιαῦτα εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἐκφράζονται δι' οὐσια-
στικῶν θηλυκῶν ληγόντων εἰς ψά· οἶον, καυχησία, 'briseuse, πηδησία,
ποδαριά κτλ.

Ἡ κατάληξις ie, προστίθεται εἰς ἐπίθετα τιγά η οὐσιαστικόν ἐκ-

φράζουσα ποιότητα ἡ ἴδιότητα ἀφηρημένως· οἶον, ἐκ τοῦ jaloux (ζηλότυπος), θηλ. jalouse, γίνεται οὐσιαστ. θηλ. ἀφηρημένον jalouse ζηλοτυπία· ἀντισοιχοῦσι τὰ πλεῖστα τούτων πρὸς τὰ ἑλλ. εἰς τα· sou (ἀνόητος, τρελλός), θηλ. folle, ἐξ οὗ folie (ἀνοησία)· modeste (μετριόφρων), modestie (μετριοφροσύνη)· garant (έγγυητής), garantie (έγγυησίς). Τὴν αὐτὴν κατάληξιν ἔχουσιν ώσταύτως ὅσα ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς, ἐξ οὐσιαστικῶν θηλ. ληγόντων εἰς τα· οἶον, géographie, géométrie, anthologie, géologie κτλ. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς πᾶν ἐπιθετον, προστιθεμένης τῆς ie καταλήξεως, σχηματίζονται οὐσιαστικὰ ἀφηρημένα.

Πολλὰ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων σχηματίζονται προσλαμβάνοντα εἰς τὴν τοῦ ἐπιθέτου κατάληξιν τὴν συλλαβὴν te ἡ ité, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ τὸ e εἰς ἄφωνον οἶον, fidèle (πιστός), fidélité (πιστίς)· facile (εύχολος), facilité (εύχολια)· subtile (λεπτόγονος), subtilité (λεπτόνοια) κτλ.

Τὰ τοιαῦτα κυρίως παραλαμβάνει ἡ γαλλ. ἐκ τῆς λατ. ἡ ital. τῆς μὲν πρώτης ἡ κατάληξις εἶναι as, τῆς δὲ δευτέρας ἡ λατ. libertas, ital. libertà, generosità, ἐξ οὗ τὰ γαλλ. liberté, générosité.

Ἐκ τῶν εἰς érieur συγχριτικῶν γίνονται ώσταύτως οὐσιαστικὰ ἀφηρημένα ἀναπληρουμένης τῆς eur καταλήξεως, διὰ τῆς orité· ὡς, supérieur, supériorité (ὑπεροχή)· inférieur, infériorité· ἐκ δὲ τῶν postérieur γίνεται καὶ postériorité (τὸ μεταγενέστερον ἀφηρημένως), καὶ postérité (οἱ μεταγενέστεροι). Ταῦτα πάντα ἐκφράζουσιν ἀφηρημένως τὴν ὑπὸ τῶν ἐπιθέτων ἐκφραζομένην ποιότητα ἡ ἴδιότητα.

Σχηματίζονται ώσταύτως πάμπολλα οὐσιαστικὰ θηλυκὰ διὰ τῆς erie καταλήξεως προστιθεμένης εἰς ῥήματα ἡ εἰς οὐσιαστικά· ἀντιστοιχοῦσι δὲ τὰ τοιαῦτα, ως ἐπὶ τὸ πολὺ, πρὸς τὰ εἰς εἶον περιεκτικὰ ἐμφαίνοντα πληθύν τῶν ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένων οἶον, verrge (ύαλος), verrerie (ύαλουργεῖον)· soie (μέταξα), soierie (μεταξοπλεῖον, μέρος ὃπου ὑπάρχουσι πολλὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα). Όμοίως ἐκ τοῦ argent (ἄργυρος), argenter (ἄργυρδω), γίνεται argenterie (τὸ σύνολον τῶν ἀργυρῶν σκευῶν)· ἐμφαίνονται πολλάκις τὰ τοιαῦτα οὐσιαστικὰ τὴν πρᾶξιν ἡ ἐνέργειαν τοῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένου, σχηματίζόμενα ἐξ ἐπιθέτων οἶον ἐκ τοῦ flatteur (κόλαξ), γίνεται

flatterie (χολακεία)· ἐκ τοῦ bigot, θηλ. bigotte (εὐλαβής), γίνεται bigotterie (εὐλάβεια θρησκευτική [παρὰ τὸ δέον]).

Ἐξ οὐσιαστικῶν θηλυκῶν ληγόντων εἰς εἱφανον γίνονται πολλάκις ἐπίθετα διὰ τῆς ἀποθολῆς τοῦ ε καὶ τῇ προσλήψει τοῦ ι, σημαίνοντα ἀφθονίαν τοῦ ὑπὸ τῆς ρίζης δηλουμένου οἶν, ἐκ τοῦ barbe (γένειον), γίνεται barbu (πωγωνίας), ἐκ τοῦ touffe (πύκνωμα, φυλλάς) γίνεται toufſu (πεπυκνωμένος).

Ἐκ τῶν εἰς τιο ἡ ctio ληγόντων ἀφηρημένων οὐσιαστικῶν λατινικῶν γίνονται τὰ εἰς ion γαλλικά, τινὰ τῶν ὅποιων ἔχουσι et, τινὰ δὲ x, καὶ ἄλλα μόνον τ πρὸ τῆς ion καταλήξεως καὶ ἔχουσι μὲν τὸ x τὰ ἐκ τοῦ nexion σύνθετα οἶν, connexion, annexion (συνάφεια, προσάρτησις) καὶ τὰ ἐκ τοῦ fléchir παράγωγα, ὡς réflexion, génusflexion· ἔτι δὲ τὸ fluxion (φλόγωσις), καὶ complexion (ὑργανισμός). τὰ δὲ λοιπὰ ἔνθα ἀκούεται ἡ φωνὴ ξιον, γράφονται διὰ τοῦ ction, ὡς action (πρᾶξις), contraction (συστολή), perfection (τελειοποίησις). ταῦτα πάντα ἐμφαίγουσι τὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν πρᾶξιν τοῦ ὑπὸ τῆς ρίζης δηλουμένου.

Ἐκ τῶν κυρίων τοπικῶν ὄνομάτων ληγόντων εἰς ique, πάντων θηλυκῶν, σχηματίζονται ἐπίθετα, οὐσιαστικοῦ τόπου ἐπέχοντα, διὰ τῆς ἀποθολῆς τῆς εἰς ique καταλήξεως, καὶ τῇ προσλήψει τῆς cain, -e οἶν, ἐκ τοῦ Afrique ('Αφρική) γίνεται Africain (ὁ Αφρικανός), καὶ Africaine (ἡ Αφρικανή). Amérique ('Αμερική), l'Américain (ὁ Αμερικανός). Ουσαύτως καὶ ἐκ κυρίων ὄνομάτων ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ Domenicanus, φέρ' εἰπεῖν, καὶ Franciscanus, γίνονται τὰ, Doménicain, Franciscain. Monde, Mondain, σημαίνοντα τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ρίζης δηλουμένον.

Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς sion, προφερομένων δὲ σιον, τινὰ ἔχουσι t, τινὰ δὲ s, ἡ ss πρὸ τῆς ion καταλήξεως καὶ ἔχουσι μὲν τὸ s, τὰ ἔχοντα l, n, ἡ r πρὸ τῆς sion καταλήξεως οἶν, impulsion (ῥιμησις), pension (μισθοδοσία), aversion (ἀποστροφή). Ἐξαιροῦνται τὰ ἐκ τοῦ portion καὶ sertion σύνθετα οἶν, proportion (ἀναλογία), assertion (κατάφασις) κτλ. Γράφονται δὲ διὰ τοῦ ssion, τὰ εἰς es-sion οἶν, concession (παρχώρησις), confession (εξομολόγησις), τὰ ἐκ τοῦ λατιν. mittere (missio) παραγόμενα οἶν, mission (ἀποστολή), admission (παραδοχή). ὅμοιως καὶ τὰ ἐκ τοῦ cussion σύνθετα οἶν, discussion (φιλογενεία, συζήτησις). ἐκ τῶν ἔχόντων II πρὸ τῆς

sion καταλήξεως, ἔξαιροῦνται τὰ ἐκ τοῦ tendre σύνθ. γραφόμενα διὰ τοῦ ention· οἷον, intention (σκοπός), prétentation (ἀγάπη), attention (προσοχὴ), τὰ, mention (μνεία), invention καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθ. ἐκτὸς τοῦ tension, extension (ἐκτασίς). Γράφονται ώσταύτως διὰ τοῦ ssion, τὸ οὐσιαστικὸν passion (πάθος), καὶ τὰ ἐκ τούτου σύνθετα· τὸ δὲ suspicion (ὑπόνοια), ἐκ τοῦ λατεῖν. suspicio. Ταῦτα πάντα ἐμφαίνουσι τὴν πρᾶξιν ἢ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπὸ τῆς ῥίζης σημαινομένου.

Τὰ ἀρσενικὰ ἐπίθετα εἰς eur, καὶ τὰ ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ θηλυκὰ εἰς eur, γράφονται ἄνευ τοῦ εἰς ἀφώνου οἶον, bienfaiteur (εὐεργέτης), empereur (αὐτοκράτωρ), directeur (διευθυντής) κτλ. la grandeur (τὸ μεγαλεῖον), la splendeur (ἢ λαμπρότης), la fleur (τὸ ἄνθος) κτλ. Τὰ δὲ ἔξης οὐσιαστικὰ, ἔχουσι κατ' ἔξαρτειν τὸ εἰς ἀφωνον· l'heure (ἢ ᾁρα), le beurre (τὸ βούτυρον), la demeure (ἢ κατοικία), le leurre (τὸ δέλεαρ). Τὰ δὲ θηλυκὰ ἐπίθετα εἰς eure, λήγουσιν ἀπαγτα εἰς εἰς ἀφωνον.

Περὶ τῶν εἰς ire ληγόντων ῥήματων, ἵδε τὰ κατὰ τὴν τετάρτην συζυγίαν σημειωθέντα· πάντα τὰ εἰς ire ἀνήκουσιν εἰς τὴν δ'. συζυγίαν, καὶ ἐπομένως λήγουσιν εἰς εἰς ἀφωνον, ὅταν ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος λήγῃ εἰς isant· οἶον, conduire (όδηγῶ), conduisant (όδηγῶν)· lire (ἀναγινώσκειν), lisant (ἀναγινώσκων)· προσέτι δὲ καὶ τὸ brouire (θορυβεῖν, προξενῶ κρότον), rire, sourire (γελᾶν, μειδιῆν), maudire (καταρᾶσθαι), frire (τηγανίζειν), καὶ écrire (γράφειν). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ εἰς ir ἀνήκουσιν εἰς τὴν δ'. συζυγίαν, καὶ ἐπομένως γράφονται ἄνευ εἰς τὴν λήγουσαν.

Τὰ εἰς oir ῥήματα, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν γ'. συζυγίαν, γράφονται ὅνευ εἰς τὴν λήγουσαν οἶον, voir, concevoir κτλ. ἐκτὸς, ὡς ἐσημειώσαμεν εἰς τὰ ῥήματα τῆς συζυγίας ταύτης, τοῦ boire, καὶ τοῦ croire, καὶ τῶν ἐκ τούτων συνθέτων.

Εἰς oir καταλήγουσιν ώσταύτως πάντα τὰ ἀρσενικὰ οὐσιαστικὰ τὰ σχηματιζόμενα ἐκ μετοχῶν εἰς ant· οἶον, ἐκ τοῦ raser (ξυρίζειν), μετοχ. rasant, καὶ οὐσιαστ. rasoir (ξυρός, ξυράφιον)· ἐκ τοῦ encenser (θυμιάζειν), encensoir (θυμιατήριον)· ἐκ τοῦ espérer (έλπιζειν), espoir (έλπις). Τὸ δὲ dortoir (κοιτῶν μέγας), γίνεται ἐκ τοῦ γ'. προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ dormir, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ λατεῖν. dormitorium· τὰ δὲ μὴ παραγόμενα ἐκ ῥήματων, καταλήγουσιν εἰς εἰς ἀφωνον οἶον, l'ivoire (τὸ ἐλεφάντιγον ὄστον), le réfectoire (τὸ ἐ-

στιατόριον), armoire (σκευοθήρη), obligatoire (ύποχρεωτικόν). Ἐξαιροῦνται τὰ: soir (έσπέρα), καὶ noir (μέλας).

Τὰ εἰς ate, ite, oute, καὶ ute, γράφονται δι' ἑνὸς τοῦ σίνον, conduite (διαγωγὴ), rate (σπλὴν), sulfate (χάλκανθος, ἄλας θειέκου δέξιος), δρυώις καὶ τὰ ἔχοντα τὴν αὐτὴν κατάληξιν ἐπίθ. ώς ingrate (ἀχάριστος), plate (όμαλός), le doute (ἡ ἀμφιβολία), route (δρόμος), culbute (κυβίζημα)· ἔξαιροῦνται τὰ ἔξης ἄτινα γράφονται διὰ δύο τοῦ σίνον, la chatte (ἡ γαλῆ), la datte (φοινίκιον), latte (μικρὰ δοκός), natte (ψάθια), patte (ποὺς, τῶν τετραπόδων γαμψώνυχων καὶ τῶν ἐντόμων)· καθὼς καὶ τὰ εἰς atter ῥήματα· σίνον, flatter, gratter, δρυώις καὶ τὸ combattre. Ἐκ δὲ τῶν εἰς itte, μόνον τὸ ῥῆμα quitter γράφεται διὰ δύο τοῦ σίνον, καὶ τὸ ἐκ τούτου σύγχετον acquitter (ἀφήνω). Εἰς outte καταλήγουσι τὰς goutte (σταγῶν, ἡ ποδαλγία), butte (ύψωμα γῆς, σκοπός), hutte (καλύβη), lutte (πάλη).

"Οταν εἰς τὰ ποιωτικὰ ἐπίθετα προστεθῇ ἡ κατάληξις ment, σχηματίζονται ἐν γένει τὰ ποιωτικὰ ἐπιρρήματα κατὰ τὰς ἔξης παρατηρήσεις.

α'. "Οταν τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετον λήγῃ εἰς φωνῆν, τὸ ἐπιρρήμα σχηματίζεται ἐκ τούτου προσλαμβάνον μόνον τὴν κατάληξιν ment-σίνον, hardi (τολμηρός), ἐπίδ. hardiment (τολμηρῶς)· ingénou (ἀφελῆς), ingénument (ἀφελῶς)· sage, sagement· fidèle, fidèlement· facile, facilement· sensé, sensément.

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς εἱπώνον ἀρσενικῶν ἐπιθέτων ἐνίστε σχηματίζεται τὸ ἐπιρρήμα διὰ τῆς προσλήψεως τῆς ment καταλήξεως, τρέπον τὸ λητικόν εἱπώνον τοῦ ἐπιθέτου εἰς ἐ δέξιονον σίνον, conforme (σύμμορφος), conformément (συμμιρόφως)· aveugle (τυφλός), aveuglément (τυφλῶς)· opiniâtre (πεισματώδης), opiniâtrérement (πεισματωδῶς). Τὰ τοιαῦτα δύνανται νὰ ὑπαγθῶσιν, ἐκτὸς δὲ λίγων τινῶν, εἰς τὴν ἔξης παρατήρησιν· ὅταν ὑπάρχῃ ῥῆμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου, τὸ ἐπιρρήμα σχηματίζεται ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, καὶ ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τῶν τοιούτων ῥημάτων ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἡ. σιζ. τῆς ὁποίας ἡ παθητικὴ μετοχὴ λήγει εἰς ἐ δέξιονον, τὸ ἐκ ταύτης σχηματιζόμενον ἐπιρρήμα φυλάττει τὸ ἐ τοῦτο· σίνον ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐπιθέτου conforme, γίνεται ῥῆμα conformer, τοῦ ὁποίου ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι conformé, ἐξ τῆς τὸ ἐπιρρήμα conformément· ὁσαύτως, s'opiniâtrer (μετοχ. opiniâtré, ὅθεν τὸ ἐπίδ. opiniâtrérement)· commode, commodément (ἐπειδὴ ὑπάρχει ῥῆμα accomoder)· ὑπάρχουσι δὲ καὶ τινὰ ἀνωμάλως σχηματιζόμενα· τοιαῦτα εἶναι τὰ ἔξης· ἐκ τοῦ traitre (προδότης), γίνεται ἐπιρρήμα traitreusement, ἐκ τοῦ impuni (ἀτιμώρητος), impunément

(ἀπιμωρητεῖ). énorme (ὑπερμεγέθης), énormément (ὑπερμεγέθως) καὶ ἐκ τῶν θηλυκῶν ἀπιθέτων obscure, obscurément (σκοτεινῶς), confuse, conséument (συγκεχυμένως) expresse, expressément (βρητῶς) commune, communément (χοινῶς) τὰ δὲ précisément (ἀκριβῶς), καὶ profondément (βαθίως), ἔχουσιν ὁμώνυμον βῆμα préciser (μετοχ. παθ. préciser) καὶ sonder, μετοχ. fondé.

6'. "Οταν τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετον λήγῃ εἰς σύμφωνον, τὸ ποιωτικὸν ἐπίρρημα σχηματίζεται ἐκ τοῦ θηλυκοῦ προσλαμβάνον τὴν κατάληξιν ment· οἷον, mutuel (ἀμοιβαῖος), mutuelle (ἀμοιβαῖα), mutuellement (ἀμοιβαῖως) complet (πλήρης), θηλ. complète, καὶ ἐπίρρημα complètement (ἐντελῶς) heureux, heureuse, heureusement· généreux, généreuse, généreusement· ἔξαιρεται τὸ gentil (χαρίεις), θηλ. gentille (χαρίεσσα), τοῦ ὄποίου τὸ ἐπίρρημα εἶναι gentiment (χαριέντως, γλαφυρῶς).

ΣΗΜ. Εξαιροῦνται τὰ λήγοντα εἰς ant ἢ ent, δισύλλαβα ἢ ὑπερδισύλλαβα, ἀτινα σχηματίζουσι τὸ ἐπίρρημα ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ. ἀπόδιλλοντα τὸ ληκτικὸν t, τρίποντα τὸ πρὸ αὐτοῦ n εἰς m, καὶ προσλαμβάνοντα τὴν κατάληξιν ment· οἷον. prudent (φρόνιμος), prudemment (φρονίμως)· eloquent, éloquemment (εὐγλώττως) puissant (ἰσχυρὸς), puissamment (ἰσχυρῶς)· constant, constamment (ζαθερῶς).

Τὰ δὲ μονοσύλλαβα τούτων σχηματίζουσι τὸ ἐπίρρημα ἐκ τοῦ θηλ. ἐπιθέτου· οἷον, lent (βραδὺς), lente (βραδύτα), καὶ lentement (βραδέως)· grand, grande, grandement· εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ: présent, présente, présentement (ἐπὶ τοῦ παρόντος)· vêlement (σφοδρὸς), θηλ. vêlemente, καὶ ἐπίβ. vêlementement.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συνθέσεως λέξεων.

§. 72. Η σύνθεσις τῶν λέξεων εἰς τὴν γαλλικὴν περιορίζεται μᾶλλον εἰς προσάρτησιν ἀκλίτων τινῶν μορίων μονοσυλλάβων, προθέτεων δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ, αἵτινες αὐξάνουσιν ἡ μεταβάλλουσι τὴν πρώτην τῆς κυρίας λέξεως σήμασίαν.

"Οσον ποικίλη καὶ πλούσια εἶναι ἡ ἐλληνικὴ γλώσσα κατὰ τὴν σύγθεσιν τῶν λέξεων, τοσοῦτον αἱ πλεῖσται τῶν εύρωπαικῶν, ἐκτὸς τῆς γερμανικῆς, στεροῦνται σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν τοῦ πλεογεντήματος.

τος τούτου, δι' οὐ δύναται καθ' ἑκάστην ἡ γλῶσσα, καθ' ὅσον αἱ γγό-
σεις καὶ αἱ χρεῖαι τοῦ ἔθνους αὐξάνουσι, νὰ πλάττῃ καὶ νὰ δημιοῦργῇ
νέας λέξεις πρὸς παράστασιν καὶ ἐκφρασιν τῶν γέων ἵδεων.

Εἰς τὴν γαλλικὴν ὀλίγισται εἶναι ἐκεῖναι αἱ λέξεις καθ' ἃς δύω
οὐσιαστικὰ, ἡ ἐπίθετον μετὰ οὐσιατικοῦ ἐνωθὲν, ἀποτελοῦσιν ἐν μόνον
οὐσιαστικῷ οἷον, plénipotentiaire (πληρεξούσιος)· ὑπάρχουσι μὲν
πολλὰ σύνθετα οὐσιαστικὰ εἰς τὴν γαλλικήν, ἀλλ' ἡ τοιαύτη σύνθε-
σις εἶναι μᾶλλον παράθεσις, καθ' ἥν αἱ παρατιθέμεναι λέξεις συνά-
πτονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ τοῦ ἐνω τικοῦ σημείου — χωρὶς νὰ συγχω-
νευθῶσι διὰ τῆς συγκράσεως τῆς ληγούσης τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἀρκτικῆς
συλλαβῆς τῆς ἄλλης, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὴν ἐλληνικήν οἷον, γεο-
γνόν, γαλλιστὶ nouveau-né· πρόδρομος, avant-coureur (précur-
seur)· ἀριστούργημα chef-d'œuvre κτλ.

'Η γενικωτέρα σύνθεσις εἰς τὴν γαλλικήν εἶναι ἡ τῶν προθέσεων, ἡ
ἄλλων τινῶν μορίων, μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν, μετὰ τῶν ῥημάτων, καὶ
ἐπιθέτων· ἐν γένει δὲ τὰ μόρια ταῦτα εἶναι τὰ ἔντονα·

Ab (ἀπό)	Ob (ἀντί, ἢ κατά)
Ad (εἰς)	Outre (ύπερ, ύπερβολή)
Circon (circum) περί	Par (διά)
Con (cum) σύν	Per (διά)
Contre (κατά)	Pour (διά)
Dé, dès (α στερητικόν)	Pré (πρό)
Dis (δύντος ή διεις)	Re (ἀνά)
É (ex, ἐκ)	Sous (ύπό)
En (ἐν)	Sub (ύπο)
Entre (μεταξύ)	Sur (ἐπι)
For(s) (ἐκτός)	Tra (ἀνά, ἢ μετά)
In (im) (ά ἢ ἐν)	Trans (ἢ, μετά)
Inter (μεταξύ)	Ultra (πέραν, ύπερ τό δέον)
Intro (ἔντονος)	Vice (ἀντί, εἰς τόπον)

'Η πρόθεσις ἀ, ἤτις ἐλήφθη ἐκ τῆς λατινικῆς ad, φυλάττει τὴν βα-
ρεῖαν ὁσάκις προτάττεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, τοῦ ἐπιθέτου, ἡ τοῦ ῥήμα-
νος, μὴ ἀποτελοῦσα μετ' αὐτοῦ μίαν μόνην λέξιν, ὡς εἴδομεν εἰς τὸ
περὶ προθέσεων ἐνούμενη δὲ μετ' ἄλλων λέξεων ἀποβάλλει τὸν τό-
νον, καὶ μεταδίδει εἰς τὰς λέξεις, μετὰ τῶν ὅποιων συγδέεται, μέ-

ρος τῆς σημασίας της, ἐνισχύουσα συνάμα τὴν τῶν ἄλλων. Πολλάκις μάλιστα παράγωγοι τινὲς λέξεις δὲν εἶναι ἐν χρήσει ἀνευ τῆς προθέσεως ταύτης οἷον, ἐκ τοῦ guerre (πόλεμος), γίνεται ῥῆμα aguerтир (γυμνάζω εἰς πόλεμον)· ἐκ τοῦ néant (μηδένεια, μὴ ὁν), γίνεται διὰ τῆς προθέσεως ἡ, τὸ ῥῆμα anéantir (μηδενίζω), ἐνῷ guer-
rir καὶ néantir ἀνευ τῆς προθέσεως ἡ δὲν εἶναι ἐν χρήσει. Ἀπε-
σπασμένη οὖσα ἡ πρόθεσις ab ἡ ad, δὲν ἀπαντᾶται εἰς τὴν γαλ-
λικὴν, ἀλλ' ἐν τῇ συνθέσει αὐτῆς ἐνίστε φυλάττει τὰ σύμφωνα ταῦ-
τα οἷον, user (χρῶμαι), abuser (καταχρῶμαι), mettre (τίθημι),
admettre (παραδέχομαι) κτλ. ἄλλοτε ἔξομοιοι τὰ ληκτικὰ ταῦ-
τα σύμφωνα πρὸς τὸ ἀρκτικὸν σύμφωνον τῆς λέξεως μετὰ τῆς ὁ-
ποίας συντίθεται οἷον, ἐκ τοῦ grave (βαρὺς, σοβαρός), γίνεται ῥῆ-
μα aggravier (ἐπιβαρύνω) ἐκ τοῦ adgraver ὅμοιως ἐκ τοῦ tier
(δέω, δένω), γίνεται μετὰ τῆς προθέσεως ad, allier (συνδέω) ἀντὶ^τ
adlier κτλ.

Αἱ προθέσεις ad ἡ ab ἀποβάλλουσι κατὰ τὴν σύνθεσίν των τὰ
σύμφωνα ταῦτα πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ b λέξεων οἷον, baisser
(χαμηλώγω), abaisser (καθίημι, ταπεινώω), battre (κτυπῶ), a-
battre (καταβάλλω) κτλ. αἱ μόναι λέξεις αὗτινες γράψονται διὰ
δύνω ἢ b εἶναι πρῶτον abbé (ἀββᾶς) πατήρ, ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμε-
νος μοναστηρίου, καὶ τὰ ἐκ τῆς λέξεως ταύτης παραγόμενα abbaye
(μοναστηρίου, ἡγουμενεῖον), abbatial, ἐπιθ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν abba-
ye κτλ. Εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως ἀπαντᾶται τὸ b διπλοῦν εἰς τὰς
ἔξις sabbat (σάββατον, θύρυσος), gibbeux (κυρτός, καμπούρης) καὶ
τὰ παραγόμενα αὐτῆς ὄμοιως Rabbin (ράββινος, ιερεὺς ιουδαῖος).

Η ad προθέσεις ἐπισυναπτομένη εἰς λέξιν ἀρχομένην ἀπὸ c, ἔξο-
μοιοι τὸ ληκτικὸν αὐτῆς σύμφωνον πρὸς τὸ ἀρκτικὸν c τῆς ἑτέρας
μετὰ τῆς ὁποίας συντίθεται.

ἀ. "Οταν μετὰ τὸ c ἀκολουθῇ ἀμέσως φωνῆν" οἷον, courir (τρέ-
χω), accourir (προστρέχω), accélérer (ἐπιταχύνω) ἐκ τοῦ λατ. ce-
ler, celeris (κέλης, -ητος, ταχύς).

β.) "Οταν μετὰ τὸ c ἀκολουθῇ I ἡ r, δηλ. ἀφωνον πρὸ ἀμετα-
βόλου οἷον, acclamation (προσφώνησις, ἐπευφήμησις), accréditer,
ἐκ τοῦ crétit, πίστωσις, πίστις" (ἄλλα πρὸ τοῦ m ἡ n δὲν ἀπαντᾶ-
ται τὸ c).

Η ad συντεθεῖτα μετὰ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ d, φυλάττει τὸ λη-
(ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ)

κτικὸν αὐτῆς σύμφωνον d, ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει εἰς δύο μόνον λέξεις καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν παραγομένας· addition (πρόσθεσις), additionnel (προσθετός), καὶ adducteur (προσαγωγέν). αἱ δὲ λοιπαὶ λέξεις αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ ad γράφονται δι' ἑνὸς μόνου d. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως τὸ d διπλασιάζεται εἰς τὴν λέξιν reddition, παράδοσις (φρουρίου), καὶ quiddité (ἡ ύπόστασις) τὸ εἶναι ἔκαστου πράγματος (quid).

Πρὸ τῶν ἀπὸ f ἀρχόμενων λέξεων ἐπομένου φωνήντος, l, ηγή, ἡ πρόθεσις ad ἔξομοιο τὸ σύμφωνον αὐτῆς πρὸς τὸ ἀρκτικὸν τῆς ἑτέρας· οἷον, assable (εὐπροστήγορος), affluer (συρρέω), affronter (περιφρονῶ) κτλ.

Πρὸ τῶν ἀπὸ g ἀρχόμενων τὸ d τῆς πρόθεσεως ad τρέπεται εἰς g εἰς μόνας τὰς ἑξῆς λέξεις καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν παραγομένας agglomérer (συναθροίζω, συσταρεύω), agglutiner (συνάπτω, συγκολλῶ), καὶ aggravier (ἐπιβαρύνω). Διπλασιάζεται δὲ εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως, suggérer (ύπαγορεύω).

Tὸ d τῆς πρόθεσεως ad μένει ἀμετάτρεπτον πρὸ τῶν ἀπὸ τοῦ j ἀρχόμενων οἷον, adjetif (ἐπιθετόν), adjacent (περικείμενος), adjuger (ἐπιδικάζω) κτλ.

Εἰς τὰ ἀπὸ l ἀρχόμενα τρέπεται τὸ d εἰς l οἷον, allaiter (γαλακτοτροφῶ), alléger (ἐλαφρύνω), alléguer (ἐπιφέρω, προθάλλω), allegresse (εὐφροσύνη) κτλ. ἔξαιρούνται κυρίως τὰ aligner (κατατάττω εἰς γραμμὴν), alourdir (βαρύνω) καὶ τὰ ἐκ τούτων παραγόμενα τὰ δὲ λοιπὰ τὰ ὅποια ἀναφέρουσι γραμματικαὶ τινὲς, οἷον alentour, alerte, alibi κτλ. δὲν εἶναι σύνθετα ἐκ τῆς πρόθεσεως ad.

Tὸ d πρὸ τῶν ἀπὸ τοῦ m ἀρχόμενων μένει ἀμετάτρεπτον οἷον, admettre (παραδέχομαι), administrer (διοικῶ). Πλεῖσται δὲ λέξεις ἀρχόμεναι ἀπὸ am, γράφονται δι' ἑνὸς καὶ διληγούσται διὰ δύο mm διαν ἔπηται φωνήν, ἀλλ' ἔχουσιν ἄλλην παραγωγήν αἱ τελευταῖαι μάλιστα ἔλκουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐκ τῆς ἑλλην. λέξεως ἀμμος· οἷον, ammondyte (ἀμμοδύτης, εἰδος ὄφεως), ammoniaque κτλ.

Πρὸ τῶν ἀπὸ n ἀρχόμενων ἐπομένου φωνήντος τὸ d τῆς πρόθεσεως τρέπεται εἰς n οἷον, annoncer (ἀναγγέλλω), annoter (σημειώνω) κτλ. ἔξαιρούνται τὰ ἑξῆς adnasal (ἐπίρρηγος), adnée (πρόσφυτος), adnexion (πρόσδεσις).

Tὸ d τῆς εἰρημένης πρόθεσεως τρέπεται εἰς r κατὰ τὴν σύνθεσιν,

τῶν ἀπὸ τοῦ συμφώνου τούτου ἀρχομένων λέξεων οἷον, apparaître (έμφανίζομαι), appartenir (ἀνήκω), appas (θέλγητρον) κτλ. ἔξαρσοῦται δὲ αἱ ἔξης αἴτινες, καί τοι σύνθετοι ἐκ τῆς ad προθέσεως, ἀποβάλλουσι τὸ d· apaiser (πραῦνω), apercevoir (διακρίνω, βλέπω), appetisser (ἐλαττώνω), aplanir (ἔξομαλύνω), aplatir (πλατύνω), καὶ τὰ παράγωγα ἐκ τούτων. Τὰ δ' ἄλλα ὅτα γραμματικά τινες σημειώνουσιν ὡς ἔξαιρέσεις δὲν εἶναι κυρίως σύνθετα ἐκ τῆς ad προθέσεως, καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἑλληνικά τοιαῦτα εἶναι τὰ: apoplexie, apologie, apôtre (ἀπόστολος) κτλ.

Συντιθεμένη μετὰ τῶν ἀπὸ r, s, καὶ τὸ ἀρχομένων λέξεων ἡ πρόθ. ad, τρέπει τὸ d εἰ; αὐτὰ ταῦτα οἷον, arranger, κατατάττω (adrange-
ger)· asseoir (ad sedeo) κάθημαι· attendre (ad-tendre) περιμένω κτλ.

· Η ad πρόθ. φυλάττει τὸ d πρὸ τῶν ἔξης ἀρχομένων ἀπὸ v advenir (ἀποβαίνει)· ῥῆμα τριτοπρόσωπου advenitice (τυχαῖος, -α, -ον)· adverbe (ἐπιφρόημα)· adversaire (ἐναγτίος) καὶ τὰ παραγόμενα τούτων.

· Η ab πρόθετις μεμονωμένη ἡ ἀποκεχωρισμένη ἄλλης λέξεως δὲν ἀπαντᾶται, συντιθεμένη δέ μετ' ἄλλης, ὅτε μὲν τηρεῖ, ὅτε δὲ ἀποβάλλει τὸ b. Πρὸ τῶν ἀπὸ b ἀρχομένων εἴπομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προθέσεως ad.

Τὸ b ἀπαντᾶται πρὸ τοῦ c εἰς μόνην τὴν λέξιν abcès (ἀπόστημα) καὶ εἰς τὰς παραγομένας ἐξ αὐτῆς οἷον, abcéder κτλ. ἐκ τοῦ λατιν. abcedere (ab-cedere).

Τὸ b πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ d διατηρεῖται κατὰ τὴν σύνθετιν εἰς τὰς λέξεις: abdiquer (παραιτοῦμαι τοῦ θρόνου), abdomen (ύπογάστριον), abducteur (ὁ ἀπαγωγὸς [μῆν]), καὶ τὰ παραγόμενα ἐκ τούτων.

Πρὸ τῶν j, l, n, r, καὶ s, φυλάττεται τὸ b τῆς προθέσεως ab, κατὰ τὴν σύνθετιν αὐτῆς οἷον, abject (ταπεινός), ablution (ἀπόνιψις, ἀπόλουσις), abnégation (αὐταπάργησις), abrogation (ἀκύρωσις, absoudre (ἀπολύω) καὶ τὰ παραγόμενα. Τὰ δὲ ἐκ τοῦ arr γραφόμενα εἶναι σύνθετα ἐκ τῆς ad προθ. (ἴδε ἀνωτέρω).

Circon (περί, τριγύρω), λατιν. πρόθετις circum· συνδεομένη μετὰ λέξεων ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου, ὅτε μὲν φυλάττει τὸ n, ὅτε δὲ τὸ μεταβάλλει εἰς m, ἢ r. Τὸ φυλάττει πρὸ τῶν ἀπὸ c, f, l, s, καὶ v.

Con (λατ. cum) σύν· μεμονωμένη δὲν ἀπαντᾶται ἡ πρόθετις αὕτη, συνδεομένη δὲ μετὰ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων λέξεων, ὅτε μὲν τρέπει τὸ ληκτικὸν αὐτῆς η εἰς m, ὅτε δὲ τὸ ἔξομοιοῖ πρὸς τὸ ἀρ-

κτικὸν γράμμα τῆς λέξεως μετὰ τῆς ὁποίας συντίθεται, καὶ ἄλλοτε πάλιν τὸ διατηρεῖ ἀμετάβλητον.

Πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ ἡ ἡ ἢ πρ τρέπεται εἰς πρ ὅλον, combattre (μάχομαι), composer (συντίθημι). Τὸ π δὲν ἀπαντᾶται πρὸ τοῦ ἡ, οὔτε πρὸ τοῦ π, ὡς εἰς τὴν ἐλλήνικήν ἔξαιροῦνται αἱ λέξεις: bonbons (ζαχαρόπηκτα, κουφέττα) καὶ τὰ παραγόμενα bonbonnière· ὅμοιῶς καὶ emboîtement (εὐτραφία), ἀμφότερα σύνθετα ἐκ τοῦ bon.

Τὸ π τῆς εἰρημένης προθέσεως δὲν μεταβάλλεται πρὸ τῶν ἀπὸ ε, δ, f, g, j, n, q, s, t, καὶ ν· ὅλον, concourir (συντρέχω), conduire (διδηγῶ) κτλ.

Τρέπεται δὲ εἰς I καὶ εἰς τ πρὸ τῶν ἀπὸ τῶν συμφώνων τούτων ἀρχομένων λέξεων ὅλον, collaborateur (συνεργάτης), collection (συλλογὴ) κτλ. correspondance (ἀνταπόκρισις).

Contre (ἐναντίον), πρόθεσις ληφθεῖσα ἐκ τῆς λατινικῆς contra· φυλάττει καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τὴν κυρίαν αὐτῆς σημασίαν ὅλον, contre-balancer (ἀντισταθμίζω), contre-coup (ἀντίκρουσις) μετὰ τοῦ οὐσ. amiral (ναύαρχος), ἐμφαίνοντος βαθμὸν ἀξιώματος, σημαίνει τὸν τρίτον ναυτικὸν ἀξιωματικὸν μετὰ τὸν ναύαρχον, καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον ἀνθυπό· οὗτον, Contre-amiral εἶναι κυρίως ἀνθυποναύαρχος, ὃ δὲ ἀμέσως δεύτερος βαθμὸς ἐκφράζεται εἰς τὰ ἐμφαίνοντα, βαθμὸν τινα οὐσιαστικὰ, διὰ τοῦ μορίου vice, μετὰ τοῦ ὁποίου συνάπτεται τὸ οὐσ. ὅλον, vice amiral (ἀντιναύαρχος), vice-roi (ἀντιβασιλεὺς) κτλ. ἵδε κατωτέρω τὸ μόριον τοῦτο.

Ἡ πρόθεσις αὕτη οὔτε ἀποστρέψει οὔτε ἀποβάλλει τὸ ἡ ἀφώνον· ἀπαντᾶται δὲ ἐνίστε, contra, κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτῆς ὅλον, contravention (παράβασις, παρανομία). Πολλὰ ῥήματα ἐνώνυμονται ἐντελῶς μετὰ τῆς προθέσεως contre· ὅλον, contredire (ἀντιλέγω), contrefaire (παραποιῶ, μιμοῦμαι), κτλ. ἄλλα δὲ πάλιν χωρίζονται τῆς προθέσεως διὰ τῆς ἑνωτικῆς γραμμῆς ὅλον, contre-marquer (προστισφραγίζω), contre-sommer (ἀντικλητεύω).

Dé ἡ dés, μόριον στερητικὸν καὶ ἀχώριστον συγδεόμενον μετὰ τῶν ἀπὸ συμφώνου φυλάττει τὸ ἡ ὅλον, couvrir (καλύπτω), découvrir (ἀνακαλύπτω). Πρὸ δὲ τῶν ἀπὸ φωνήντος ἡ ἡ ἀφώνου ἀρχομένων, τὸ δέ προσλαμβάνει, χάριν εὐφωνίας, τὸ s γινόμενον dés· ὅλον, abuser (καταχρώματι, ἀπατῶ), désabuser (ἔξαγω τῆς ἀπάτης), s'habiller (ἐνδύομαι), se désabiller (ἴκενδύομαι) κτλ. Εγίστε τὸ μόριον τοῦ·

το αύξανει μᾶλλον τὴν σημασίαν τῆς κυρίας λέξεως μετὰ τῆς ὅποιας συντίθεται· οἷον, peindre (χρωματίζω, ζωγραφῶ), dépeindre (έξεικονίζω, παριστῶ διὰ λόγου, περιγράψω)· poser (τίθημι), déposer (ἀποτίθημι, καταθέτω)· signer (ύπογράψω), désigner (προσδιορίζω)· ἀλλὶ ἡ χρήσις τοῦ μορίου τούτου ὡς προσθετικοῦ εἶναι σπανία.

Dis (ἐκ τοῦ Ἑλλην. δίς, ἀλλὰ μὲ διάφορον σημασίαν): εὑρίσκεται πάντοτε ἐν συνθέσει μετ' ἄλλων λέξεων, τῶν ὅποιων συνήθισα ἀφαιρεῖ τὴν κυρίαν σημασίαν· οἷον, grâce (χάρις), disgrâce (δυστυχία)· proportion (ἀναλογία), disproportion (δυσαναλογία)· ἐγίστε δὲ αύξανει τὴν σημασίαν τῆς ἀπλῆς λέξεως· οἷον, semer (σπείρω), disséminer (διασπείρω)· simuler (προσποιεῦμαι), dissimule r (ύποκρίνομαι) κτλ.

Πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ f τὸ s τῆς προθ. ταύτης τρέπεται εἰς f· οἷον, facile (εὔκολος), difficile (δύσκολος)· ἐκ τοῦ forme (σχῆμα), γίνεται disforme (δύσμορφος) κτλ. Εἰς δὲ τὰς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ληφθείσας λέξεις, τὸ dis φυλάττει τὴν σημασίαν τοῦ Ἑλλην. δίς (δύω)· οἷον, dissyllabe (δισύλλαβος), distique (διστιχος, ἐκ δύο στίχων).

É, es, ex, πρόθεσις ληφθείσα ἐκ τῆς λατινικῆς. Τὸ μόριον τούτο συναπτόμενον μετ' ἄλλων λέξεων, μεταδίδει εἰς αὐτὰς τὴν ἰδέαν τῆς ἔξαγωγῆς, ἡ τῆς ἀφαιρέσεως· οἷον, cosse (λοιδός, λέπος) λέγεται τὸ περικάλυμμα τῶν ὀστρίων, écosser (έκλεπτζω)· nerfs (γεῦρα), énervier (έκνευριζω), effacer κτλ. ἐγίστε ἐπαυξάνει τὴν σημασίαν τῆς λέξεως μετὰ τῆς ὅποιας συντίθεται· οἷον, mouvoir (κινῶ), émouvoir (συγκινῶ).

Τὸ x μένει ἀμετάβλητον πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήσεως ἡ ἀπὸ h ἀρχομένων λέξεων· οἷον, exalter (έξυψω, ἀνυψώνω), exaspérer (έξαγριανω), exhumer (έξορύσω), exhaler (έξατμιζω) κτλ. Διατηρεῖται ὥσταύτως τὸ x πρὸ τοῦ c ἐπομένου φωνήσεως, l, ἡ r, καὶ πρὸ τοῦ p, st, ἡ str· οἷον, excepter (έξαιρω), exclamation (έκφωνησις) κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς τινὰς τῶν ἀπὸ c ἀρχομένων λέξεων, τὸ x ἀποβάλλεται δόλοτελῶς, ὡς τὸ ἀνωτέρω écosser, écorner κτλ. εἰς τινὰς δὲ τρέπεται εἰς s· οἷον, escompter.

Πρὸ τοῦ d καὶ m ἀποβάλλεται ἐντελῶς· οἷον, édenter (έκβαλλω τοὺς δόδοντας, ἀποδοντίζω), émettre (ἀποβάλλω), σύνθετα ἀμφότερα ἐκ τῆς ex προθ. καὶ τῶν ḥημ. denter (τὸ ὄποιον εἶναι ἄχρηστον), καὶ mettre (τίθημι). Πολλάκις τὸ ἀρχτ. ἐ εἶναι ἀπλῆ προσθηκὴ τῆς γαλλ. πρὸς εὐφωνίαν· οἷον ἐκ τοῦ λατ. studium ἐσχημάτισαν οἱ Γάλλοι κατ' ἀρχὰς estude (σπουδὴ), ὅπερ καὶ ἔγραφον διὰ τοῦ s· καὶ ἐκ τοῦ sta-

bilire, estabilir (έγκαθίστημι). μετὰ ταῦτα ἀπέθαλον τὸ σ ἐκ τούτων καὶ ἄλλων δροίων, γράφοντες, étude, établir κτλ.

'Η ex πρόθεσις προτάττεται ἐνίστε οὐσιαστικῶν ἐμφαινόντων τάξιν ἡ βαθμόν τινα κοινωνικὸν, ἀλλ' ἡ ἔνωσις αὐτῇ εἶναι μᾶλλον παράθεσις ή σύνθεσις, διότι ἡ πρόθεσις καὶ τὸ οὐσιαστικὸν ἔχουσι τὴν ἔνωτικήν γράμμην μεταξύ των, ἀντιστοιχεῖ δὲ τότε ἡ πρόθεσις πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἐπίρρημα, πρώην οἷον, l'ex-ministre (ὁ πρώην υπουργός), l'ex-propriétaire (ὁ πρώην ιδιοκτήτης), l'ex-chancelier (ὁ πρώην σφραγιδοφύλακες) κτλ.

En. 'Η πρόθεσις επ (ἐν) συντίθεμένη μετὰ λέξεων ἀρχομένων ἀπὸ φωνήντος φυλάττει τὸ π ἀμετάβλητον ὡς ἡ ἑλληνική, ἐξ ἡς ἑλήφθη (λατιν. καὶ ἵταλ. in). σημαίνει κυρίως τὸ ἐντός ἐπαυξάνει δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως μετὰ τῆς ὁποίας συντίθεται, ὡς enivrer (μεθύσκω) s'enorgueillir (ἐπαίρουμαι, ὑπερηφανεύομαι), encasser (έμβάλλω εἰς κιβώτιον), enrichir (πλουτίζω) κτλ.

Tὸ π τῆς προθέσεως ταύτης τρέπεται εἰς τὸ μόνον πρὸ τοῦ b, p, καὶ m, ὡς embellir (καλωραΐζω), emmener (ἀπάγω), empoigner (δράτω), emporter (ἀπάγω) κτλ. ἐξαρεῖται, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν, τὸ, π, τῶν λέξεων bonbons, καὶ énbonpoint πρὸ δὲ τῶν λοιπῶν συμφώνων φυλάττεται οἷον, ensouir (χατορύπτω), engloutir (καταπίνω) κτλ.

Entre(μεταξύ). Ἰδει περὶ τούτου τὰς προθέσεις. 'Ἐν συνθέσει ἡ πρόθ. entre, εὑρίσκεται καὶ μετὰ οὗτ. καὶ ῥημάτων πρὸ φωνήντος ἀποστρέψει τὸ ληκτικὸν αὐτῆς ε, καὶ συγγένθως ἐλαττώνει τὴν σημασίαν τοῦ ῥήματος οἷον, entr'ouvrir la porte, ὑπανοίγω (ἀκροανοίγω) τὴν θύραν. Εἰς τὰ μέσα ῥήματα σημαίνει ἀμοιβαιότητα πράξεως μεταξὺ τῶν προσώπων οἷον, s'entr'aider, συμβοηθεῖν ἀλλήλοις les bons voisins s'entr'aident, οἱ καλοὶ γείτονες βοηθοῦσιν ἀλλήλοις (βοηθοῦνται μεταξύ των). Εἰς τινας συνθέσεις ἡ πρόθεσις entre συνδέεται μετὰ τοῦ ῥήματος διὰ τῆς ἐνωτικῆς γραμμῆς οἷον, entre-bailler (συνώνυμον τοῦ s'entr'ouvrir), s'entre-choquer, συγχρούεσθαι ἀλλήλοις κτλ. Εἰς ἄλλας πάλιν ἐνώνεται ἐντελῶς μετ' αὐτῶν ἀποτελούσα μίαν μόνην λέξιν ἀνευ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου οἷον, entrelacer (συμπλέκω), s'entremettre (μεστεύω, ἐμβαΐνω ἐν τῷ μεταξύ δύῳ).

For (ἐκ τοῦ λατιν. foris, θύρα), ἔξω, ἐκτός. Τὸ μόριον τοῦτο σημείνει κυρίως ὑπέρβασιν, προσθέτει εἰς τὴν λέξιν, μετὰ τῆς ὁποίας

συντίθεται (καί τοι δίλγαι αἱ τοιαῦται) ὑπερβολὴν, τὸ πέραν τοῦ δέοντος· οἶν, faire (παρανομῶ), forfanterie (ἀλαζονεία), forjeter (ἔξεχω, παρεέρχομαι τῆς γραμμῆς), καὶ forlancer, ἔξιστημι, ἔξελαύνω (ἔλαψον), καὶ τὰ παραγόμενα. Αὐταὶ εἰναι αἱ μόναι λέξεις μετὰ τῶν ὅποιων ἀπαντᾶται ἐν συνθέσει.

In (ἐν)· ἡ πρόθεσις αὗτη συντιθεμένη μετ' ἄλλης λέξεως, δὲ μὲν χρησιμεύει ὡς στερητικὸν μόριον, ἀφαιροῦν ἀπασαν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, οἷον puissant (ἰσχυρός), impuissant (ἀνίσχυρος)· accessible (προσιτός), inaccessible (ἀπρόσιτος)· ὅτε δὲ ἐπαυξάνει τὴν σημασίαν τῶν λέξεων, (τῶν ὅποιων αἱ πλεῖσται εἰσὶν ἀχρήστοι· ἀνευ τοῦ μορίου τούτου)· οἶν, indiquer (δεικνύω), ἐκ τοῦ in καὶ τοῦ ἀχρήστου diquer (δέκω, δείκω, δείκνυω κτλ.)· inciser (ἐντέμνω), ἐκ τῆς in καὶ τοῦ ἀχρήστου ciser (cidere), né (γεγγημένος), inné (ἔμφυτος).

Tὸ ληγτικὸν π τῆς προθέσεως ταύτης τρέπεται εἰς m, πρὸ τοῦ b, m, καὶ p· οἶν, imberbe (ἀγένειος), imbiber (διαβρέχω), impulsion (ώθησις), immortel (ἀθάνατος), immédiatement (ἀμέσως). Πρὸ τοῦ l τρέπεται εἰς αὐτὸ τοῦτο οἶν, illustre (ἴνδοξος), illumination (φωταγωγία) κτλ. πρὸ δὲ τῶν λοιπῶν μένει ἀτρεπτον.

Inter, λατινικὴ πρόθεσις (μεταξύ), ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρῳ entre· συντίθεται ἀμετατρέπτως μετ' ἄλλων λέξεων· προσθέτει δὲ τὴν ἰδέαν τοῦ μεταξύ οἶν, international (διεθνὲς), intercaler (παρεμβάϊλω). Συντιθεμένη δὲ ἡ πρόθεσις αὗτη μετὰ τοῦ dire σημαίνει ἀπαγόρευσιν οἶν, interdire à quelqu'un l'entrée de sa maison, ἀπαγορεύω τιν τὴν εἰς τὸν οἶκον μου εἴσοδον.

Intro (ἴνδον), λατινικ. ἐπίβρρημα· συντίθεται μόνον μετὰ τῆς ἀχρήστου λέξεως duire σχηματίζουσα τὰς συνθέτους, introduire (εἰσάγω), καὶ τὰ παραγόμενα, introduction (εἰσαγωγή) κτλ. ὄμοιώς· καὶ μετὰ τῆς λέξεως mission, intromission (εἴσδυσις, εἰσαγωγή).

Ob (ἀπό), λατινικὴ πρόθεσις· συντίθεται μετὰ ποιῶν λέξεων, ἐπαυξάνουσα τὴν σημασίαν αὐτῶν· οἶν, objecter (ἀντιπροβάλλω)· obseurcir (διασκοτίζω)· oblong (προμήκης), observer (παρατηρῶ) κτλ.

Tὸ b τῆς προθέσεως ταύτης τρέπεται εἰς p κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ἀπὸ p ἀρχομένων λέξεων· οἶν, opposer (ἀντιτίθημι)· oppression (καταπίεσις)· ὄμοιώς πρὸ τοῦ c καὶ f, τρέπεται εἰς τὰ σύμφωνα ταῦτα· οἶν, occuper (κατέχω), offrir (προσφέρω)· πρὸ δὲ τοῦ m ἀποβάλλεται· οἶν, omettre (παραλείπω), διπου ἡ πρόθ. ab, ἀφαιρεῖ πα-

ρὰ τὸ σύνηθες τὴν σημασίαν τῆς λέξεως mettre· πρὸ δὲ τῶν λοιπῶν τὸ ἡ μένει ἄτρεπτον.

Outre (πέριχν, ὑπέρ)· προστίθεται τοῦτο εἰς τινας λέξεις μεταδίδον εἰς αὐτὰς τὴν ὑπερβολὴν οἷον, outrecuidance (ὑπερβολικὴ θρασύτης), outremarin (ὑπερθαλάσσιος)· (αἱ τοιαῦται σύνθετοι λέξεις εἰστοῦ ὀλίγισται).

Par (διὰ), συντεθεμένη ἡ πρόθεσις αὕτη μετ' ἄλλων λέξεων ἐπαυξάνει τὴν σημασίαν αὐτῶν οἷον, courir (τρέχω), parcourir (διατρέχω)· fait (πεποιημένον), parfait (τέλειον) κτλ. ἐγίστε δὲ μεταβάλλει κατὰ μέγα μέρος τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ὡς τοῦ venir (ἔρχομαι), parvenir κατορθώνω) κτλ.

Per, λατινικὴ πρόθεσις ἡτις δὲν ἀπαντάται μεμονωμένη εἰς τὴν γαλλικήν συντιθεμένη δὲ μετ' ἄλλων χρησιμεύει ὡς προσθετικὸν μόριον οἷον, perfection (τελειοποίησις), per καὶ facio, perficio· permettre (ἐπιτρέπω), permanence (μονιμότης)· τὸ δὲ perfide (δόλιος), κατὰ παραγόμενα λαμβάνουσι διὰ τοῦ μορίου τούτου ἀντίθετον σημασίαν.

Pour (διὰ), πρόθεσις αὐξάνουσα ώσταύτως τὴν σημασίαν τῆς λέξεως μετὰ τῆς ὁποίας συντίθεται οἷον, pourfendre, dévastier (fendre, σφίζω)· pourparler (οὗτος. συνομιλία, συνδιάλεξις). Όλιγισται δὲ εἶναι αἱ ἐκ τῆς προθέσεως ταύτης σύνθετοι λέξεις ἐνουμένη δὲ μετὰ τῆς λέξεως cent, λαμβάνει τὸ ἔνωτικὸν σημεῖον ἐν τῷ μεταξύ οἷον, pour-cent (τόκος τοῖς ἑκατόν), le dix pour-cent (δέκα τοῖς ἑκατόν).

Pré (πρὸ), πρόθεσις λατινικὴ, ἡτις συντιθεμένη μετ' ἄλλων λέξεων ἐμφαίνει ὡς προγεγενημένην τὴν. ὑπὸ τῆς λέξεως δηλουμένην σημασίαν, φυλάττει δὲ τὸ ἐ καὶ πρὸ συμφώνου καὶ πρὸ φωνήντος οἷον, prévoir (προβλέπω), prédire (προλέγω), préexister (προϋπόρχω), préambule (προοίμιον), préoccuper (προκαταλαμβάνω, προκατέχω), prévenir (προλαμβάνω).

Re (ἀνά, ξανά), μόριον συντίθεμενον μετ' ἄλλων λέξεων, σηματιγον συχνάκις τὸν ἀναδιπλασιασμόν πρὸ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήντος λαμβάνει ὀξεῖται οἷον, réélier (ἐκλέγω ἐκ νέου, ξαναεκλέγω), réintégrer, ἐγκαθίστημι τινὰ ἐκ νέου (εἰς διτελέχε πρότερον). Πρὸ δὲ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων, ὅτε μὲν ἀνευ τόγου οἷον, revenir (ἐπανέρχομαι), reprendre (ἀναλαμβάνω). Εἰς τὴν λέξιν rétablir ἀποβάλλεται τὸ ἡ ἀφανόν συναπτομέγενο τοῦ ἐ μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήντος τῆς λέξεως établir, ὅτε δὲ λαμβάνει τὴν ὀξεῖται

τοῦτο δὲ συμβαίνει κυρίως πρὸ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων λέξεων, ὅταν τὸ ρῆμα μετὰ τοῦ ὄποιου συντίθεται δὲν σημαίνῃ τὸ ἀνάστον, répondre, ἐκ τοῦ λατιν. respondere (ἀποκρίνομαι), réfléchir (σκέπτομαι) κτλ. Ἐνίστε μία καὶ ἡ αὐτὴ λέξις γράφεται διὰ τοῦ γέ διευτόνως, καὶ ἀλλοτε διὰ τοῦ γέ ἀφώνου, ἀλλὰ μὲν διαφορετικὴν σημασίαν οἶν, partir (ἀναχωρεῖν), repartir (ἀναχωρεῖν ἐκ νέου), répartir (διανέμειν, διαιρεῖν). former (μορφῶς, σχηματίζω), reformer (μορφώνω ἐκ νέου), réformer (μεταρρύθμιζω).

Sous (ύπο), συντίθεται μετά τινων λέξεων παρεγγίθεμένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἑνωτικοῦ σημείου, προσθέτουσα πάντοτε τὴν ἰδέαν τῆς ἐλληνικῆς προθ. (ύπο) καὶ μετ' ἄλλων ἀγενοῦ τοῦ εἰρημένου σημείου οἶν, sous-directeur (ύποδιευθυντής), sous-préset (ύποδιοικητής, ἔπαρχος), soustraire (ύπεξαιρῶ), souscrire (ύπογράφω), soutenir (ύποστηρίζω) κτλ. Καὶ εἰς τὰ ἔχοντα τὸ ἑνωτικὸν σημεῖον ἡ πρόθεσις δὲν ἀποβάλλει τὸ ληκτικὸν αὐτῆς, τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ τοιοῦτον ἀποβάλλουσι τὸ s. οἶν, soulever (ύπεγειρω), soumettre (ύποβάλλω) κτλ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἀπὸ s ἀρχόμενα ἐν οἷς τὸ s τῆς προθέσεως τηρεῖται οἶν, soussigner (ύπογράφω), ὅμοιως καὶ τὸ soustraire. Τὰ δὲ ἀπὸ s ἀρχόμενα τρέπουσι τὸ s τῆς προθέσεως εἰς s. οἶν, souffrir (πάσχω), souffler (φυσῶ) κτλ.

Τὸ ἑνωτικὸν σημεῖον πίθεται μεταξὺ τῆς προθέσεως sous καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὄσάκις τοῦτο ἐκφράζει τὸν ἀμέσως δεύτερον βαθμὸν τὸν ὄποιον κατέχει τις εἰς τιὰν ὑπηρεσίαν, ὡς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, sous-préset, sous-directeur, sous-maître κτλ. καὶ εἰς τινὰ ἄλλα οὖσ. ἡ πρόθ. sous συνάπτεται ἐντελῶς ἀποτελοῦσα μετ' αὐτῶν μίαν μόνην λέξιν. Ταῦτα δὲ είναι τὰ παραχόμενα ἐκ ὁγμάτων ἡ τὰ ἔξ ὄντων παράγονται ρῆματα. οἶν, soumission (ύποταγή), ἐκ τοῦ soumettre, soulagement, ἐκ τοῦ soulager. ἐκ δὲ τοῦ soufflet (κολάφημα), γίνεται ρῆμα souffleter (ράπιζω, κολαφίζω) κτλ. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα ὅμονυμον ρῆμα χωρίζουσι τὴν πρόθεσιν sous διὰ τοῦ ἑνωτικοῦ σημείου οἶν, sous-coupe (ύποκρατήριον, ύποκυάθιον), sous-ferme (ούσ. θηλ. ύπεκμίσθωσις) κτλ. Μετὰ τῶν ρημάτων ἔνωνται ἐντελῶς ἀποβάλλουσα τὸ s, κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ φωνήγεντος ἀρχομένων οἶν, sous-entendre (ύπογον), καὶ τοῦ sous-louer (ύπενοικία, ύπομισθώ).

Sub (ύπο), λατιν. πρόθεσις, συντίθεται μετὰ διαφόρων γαλλικῶν

λέξεων εἰς τὰς δύοις μεταδίδει τὴν ἴδεαν τῆς ἑλληνικῆς προθέσεως ὑπό· καὶ πρὸ μὲν τῶν ἀπὸ φωνήντος ἀρχομένων φυλάττεται τὸ b ἀμετάτρεπτον· οἷον, *subir* (ὑφίστασθαι), *subordonner* (ὑποτάττω) κτλ. δύοις καὶ πρὸ τῶν συμφώνων, d, j, l, m, r, s, t, καὶ γ' οἶον, *subdiviser* (ὑποδιαιρώ), *subjuguer* (ὑποτάσσω, ὑποβάλλω εἰς τὸν ζυγόν), *sublunaire* (δ' ὑπὸ τὴν σελήνην, ὑποσεληνος ἢ ὑποσελήνιος), *subroger* (ὑποκαθίστημι), *subsistance* (ὑπαρκεία, διατροφὴ), *subterfuge* (ὑπεκφυγή), *subvenir* (Βοηθῶ) κτλ.

Πρὸ δὲ τῶν ἀπὸ c, f, g, καὶ p, τρέπεται εἰς αὐτὰ ταῦτα· οἶον, *succéder*, διαδέχομαι (*sub-cedere*), *suffire* (ἐπαρκῶ), *suggérer* (ὑπαγορεύω), *supposer* (ὑποτίθημι).

Sur (ἐπί), συντίθεται μετὰ πολλῶν λέξεων μεταδίδουσα εἰς αὐτὰς τὴν σημασίαν τοῦ αἰφνιδίου· οἶον, *surprendre* (προκατελεχμάνω τινὰ, ἐκπλήττω), *survenir* (ἰπέρχομαι ἀπροσδοκήτως) κτλ. μετὰ δὲ τῶν οὐσιαστικῶν ἐπαυξάνει τὴν σημασίαν αὐτῶν· οἶον, *un surcroit* (ἐπαύξησις, προσθήκη), *surabondance* (ὑεγάλη ἀψύδονία, περισσεία).

Tra, καὶ *trans*, καὶ ἐνίστε *tré* (ὑπὲρ, πέραν τοῦ δέοντος)· ἡ κυρία πρόθεσις εἰναι *trans*, λατιν. ἥτις, εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς σύνθεσεις, λαμβάνει τοὺς τρεῖς τούτους τύπους, *trans*, *tra*, καὶ *tré* οἶον, *transparent* (διαφανής), *traverser* (διέρχομαι), *trépas* (Θάνατος).

Ἡ πρόθεσις *trans*, καίτοι μὴ οὕτω ἐν χρήσει ἀποκεχωρισμένη, διατηρεῖται ἐν τῇ συνθέσει αὐτῆς ἀμετάβλητος μετὰ τῶν ἀπὸ φωνήντος καὶ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων λέξεων· οἶον, *transaction* (σύμβασις, συμβιβασμός), *transborder* (μεταβιβάζω ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο πλοῖον), *transférez* (μεταφέρω), *transgressor* (παραβατίω), *translater* (μεταφράζω), *transplanter* (μεταφυτεύω), *transporter* (μετακομίζω), *transmettre* (διαβιβάζω), *transiger* (διαλλάσσω), ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν περὶ ὃν ἴδε κατωτέρω. Δὲν ἀπαντᾶται δὲ πρὸ τοῦ d, m, q, t, καὶ z.

Πρὸ τοῦ d ἀπαντᾶται σύνθετος ἡ πρόθεσις; αὗτη μόνον μετὰ τῶν λέξεων *dilition* καὶ *duire* ἀποβάλλουσα τὸ ns· *tradition* (παράδοσις), *traduire* (ἐνάγω, μεταφράζω), καὶ τὰ παραγόμενα ἐκ τούτων (λέξεις ληφθεῖται ἐκ τῆς λατινικῆς ἢ Ιταλικῆς). Πρὸ τῶν ἀπὸ ν ἀρχομένων φυλάττει τὸ s εἰς τὰς λέξεις· *transvaser* (μετεγγέω, ἐξαγγίζω), *transversal* (ἐγκάρσιος, ὑποπλάγιος), καὶ *transvider* (μεταχεινώνω). Εἰς δὲ τὴν λέξιν *traverser* (διέρχομαι πλαγίως), καὶ *traversir* (μετασχηματίζομαι), ἀποβάλλει τὸ ns.

Εἰς τὰς λέξεις: trépas, trépasser (trans-passus) τρέπεται εἰς tré, καὶ εἰς τὴν λέξιν tressaillir (σκιρτῶ), τὰς ὄποιας, πιθανώτερον εἶναι λέως, νὰ θεωρήσῃ τις συνθ. ἐκ τοῦ très (τρίς) καὶ passé, très καὶ salire.

Ultra (πέραν τοῦ δέοντος, ἐπέκεινα). ἐνώνυται μετ' ὀλίγων λέξεων εἰς τὰς ὄποιας μεταδίδει τὴν ἴδεαν τῆς ὑπερβολῆς· οἷον, ultramontain (ὑπερόρος, ὑπεράπειος), ultralibéral (ὑπερελεύθερος, πέραν τοῦ δέοντος φιλελεύθερος).

Vice, λέξις λατιν. ἀφαιρετική πτῶσις τῆς ἀχρήστου ὀνομαστικῆς, vix (διαδοχή). Συντίθεται ἡ λέξις αὕτη μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὄποια ἐμφαίνουσιν ἀξιώματα, προσθέτουσα τὴν ἴδεαν τοῦ ἀμέσως δευτέρου βαθμοῦ οἷον, vice-consul (ὑποπρόξενος), vice-roi (ἀντιβασιλεὺς), vice-chancelier (ἀντισφραγιδοφύλας, ὑπολογοθέτης), vice-président (ἀντιπρόδεδρος).

Ἐκ τοῦ ῥήματος faire καὶ τινῶν ἐπιθέτων, γίνονται σύνθετα ῥήματα λήγοντα εἰς fier· οἷον, boniflier (βελτιώνω), dulcifier (συγκιρῶν), terrifier (ἐμβάλλω τρόμον, τρομάζω, καὶ μεταβάλλω εἰς γῆν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.

§. 73. Τὰ σύνθετα οὐσιαστικὰ συντίθενται εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἐκ παραθέτεως μᾶλλον ἢ ἐκ συνθέσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου διακρίνονται διὰ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου τὸ ὅποιον τίθεται μεταξὺ τῶν συνδεομένων λέξεων, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν οἷον, plénipotentiaire (πληρεξούσιος), omnipotence (παντοδυναμία) ἀντὶ τοῦ toute-puissance κτλ. καὶ τῶν ἐκ προθέτεως τινὸς συνθέτων οἷον, des pourboire (φιλοδωρίαι), des pourparler (συνομιλίαι) κτλ. Τὰ δὲ ἐκ τῆς παραθέτεως εἶναι ποικίλα, καὶ δύον ποικίλα εἶναι καὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐξ ὧν σχηματίζονται τὰ τοιαῦτα.

Δ'. Εἴς οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, τοῦ δευτέρου τούτου χρησιμεύοντος εἰς προσδιορισμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ, μετὰ τοῦ ὅποιου συμφωνεῖ κατά γένος καὶ ἀριθμὸν οἷον, la basse-cour (όρνιθῶν), les basses-cours (όρνιθῶνες) = poulailler une basse-taille (βαρυφωνία), des basses-tailles κτλ.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξη: Un blanc-seing, des blanc seings, δηλ. des

signatures en blanc (ύπογραφαι εις ἄγραφον [λευκόν] χαρτίον). Des terre-pleins, δηλ. des lieux pleins de terre (τόποι γέμοντες χώματος, συγχώματα, ίσοπεδώσεις διὰ συγχωμάτων). Des chevau-légers (έλαφρὸν ἴππικόν). Εἶναι φανερόν, ώς ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτῆς ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἔναι εἰς πληθ. ἀριθμὸν καὶ τὸ οὔσιαστικ. συγάμα καὶ τὸ ἐπίθετον, διότι ἡ ἰδέα, εἰς λευκόν (en blanc), εἶναι πάντοτε εἰς ἐνικόν, καθώς καὶ de terre (ἐκ γῆς, ἐκ χώματος). Τὸ δὲ chevau-légers, τὸ ὅποιον τινὲς θεωροῦσιν ώς πληθυντικὸν τοῦ cheval, καὶ ἐπομένως θεωροῦσι τὴν παράληψιν τοῦ x, ώς ἰδιοτροπίαν, εἶναι κυρίως ἐκ τοῦ chevaucheur (ἱππεὺς), ἀρχαῖα λέξις ἀντὶ τοῦ cavalier, κατὰ συγκοπήν διὰ τοῦτο σημαίνει ἴππικὸν καὶ οὐχὶ ἵππους.

Απαντῶνται ὡσαύτως πολλὰ οὐσιαστικὰ σύνθετα ἐκ δύο λέξεων τῶν ὅποιων ἡ μία δὲν εἶναι ἐν χρήσει μεμονωμένη. ώς des pieds-grièches (κίσσαι ἑλληνικαὶ, φλύαροι)· des loups-garous (λυκάνθρωποι, ἀγριάνθρωποι)· des gommes-guttes (κομμιοργτίνη). Τὸ δεύτερον μέρος τῶν οὐσιαστικῶν τούτων, garou, grièche, καὶ gutte, δὲν ἀπαντᾶται μεμονωμένον.

6'. Ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ἂτινα φυσικῷ τῷ λόγῳ λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ ἀμφότερα ὅταν ἐκφέρωνται πληθυντικῶς· οἷον, un chef-lieu (τοπαρχία), des chefs-lieux. Un chien-loup (χυνόλυκος), des chiens-loups. Un chou-fleur (ἀνθοκράτη, κουνουπίδι), des choux-fleurs.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: Un appui-main (έρειδόχειρον, στήριγμα χειρὸς), des appuis-main. Un hôtel-Dieu (νοσοκομεῖον), des hôtels-Dieu. Une brèche-dents (γωδός, ξεδοντιὰ), des brèche-dents. Un bain-marie (λουτρόν), des bains-marie.

Αἱ ἔξαιρέστεις αὗται βασιζονται εἰς τὸν λόγον τῆς ἰδέας αὐτῆς, ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν ἑτέραν τῶν δύο λέξεων εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν.

γ'. Οὐσιαστικὰ σύνθετα ἐκ μερῶν τοῦ λόγου ἀκλίτων καὶ οὐσιαστικῶν ἡ ἐπιθέτ. οἷον, des vice-présidents (ἀντιπρόεδροι), des semi-périodiques (ἡμιπεριοδικοί, σχεδὸν περιοδικοί), des quasi-délits (οἷονει ἀδίκημα, σχεδὸν ἔγκλημα), des ex-gouverneurs (πρώην διοικηταί) κτλ. Ἔννοεῖται ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα ἡ παράθεσις δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν φύσιν τῆς ἀκλίτου λέξεως, ἥτις ώς ἐκ τούτου μένει ἀμετάβλητος καὶ εἰς τὸν ἐνικόν καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν. Εἰς τὰ εἰρημέγκα παραδείγματα αἱ ἀκλίται λέξεις, ἀποσπα-

εθεῖσαι τοῦ οὐσιαστικοῦ, δὲν ἀπαντῶνται μεμονωμέναι· ἀλλ' ὁ κανών, ὁ ἀφορῶν τὸ εἶδος τοῦτο τῶν οὐσιαστικῶν, ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς ἀκλίτους λέξεις αἵτινες δύνανται νὰ ἥγαινεν χρήσει καὶ ἀνευ τοῦ οὐσιαστικοῦ μετὰ τοῦ ὄποιου συνδέονται· οἷον, une arrière-saison (μετόπωρον), arrière-pensée (ύποκρυπτομένη ἔννοια), avant-dernier (προτελευταῖος), des avant-derniers· les contre-révolutions (αἱ ἀντεπαναστάσεις), un contre-coup (ἀντίκρουσις), des contre-coups. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ἡ λέξις σύγκηται ἐκ δύματος καὶ οὐσιαστικοῦ· τὸ δῆμα δὲν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ· οἷον, une garde-robe (ἱματιοθήκη), des garde-robés (armoire où l'on garde les robes)· un couvre-pieds (σκέπασμα ποδῶν), des couvre-pieds.

Σημειωτέον δὲ ὅτι πολλάκις τὰ σύνθετα ταῦτα οὐσιαστικά, καίτοι συγχείμενα ἔξ ούτ. ἡ ἐπιθ. καὶ ἄλλων μερῶν ἀκλίτων τοῦ λόγου, δὲν λαμβάνουσι πάντα πατι τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. εἰς οὐδετέραν τῶν δύω λέξεων, ἡ μόνον εἰς τὴν μίαν, κατὰ τὴν ἴδεαν τὴν ὄποιαν θέλει νὰ διεγείρῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἄλλων ὁ δυμιλῶν ἡ ὁ γράφων οἷον, des abat-jour (ἀντίφωτον λύχνου, καὶ παραθυρόφυλλον καγκλιδωτὸν πρὸς ἔλαττωσιν τοῦ φωτός)· des serre-tête (κάλυψμα τῆς κεφαλῆς, κεκρύφαλος)· un réveille-matin (ἔξυπνητήριον ώρολόγιον), des réveille-matin κτλ. διότι ἡ ἴδεα ἀπαιτεῖ νὰ ἥγαινει εἰς ἑνίκην καὶ τὸ οὐσιαστικόν. Τὰ δὲ ἔξης εἶναι ἔξ ἔκεινων τὰ ὄποια ἀπαιτοῦσι τὸ οὐσιαστικὸν πάντοτε εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν· οἷον, un cure-dents (όδοντογλυφίς), un porte-mouchettes (φαληροφορφορεῖον), un porte-clefs (κλειδοφόρος) κτλ.

δ'. 'Ἐξ οὐσιαστικῶν συνθέτων συνδεομένων δὲ μετ' ἀλλήλων διά τινος προθέσεως· οἷον, un ciel-de lit (οὐρανὸς κλίνης), des ciels-de lit· un chef-d'œuvre (ἀριστούργημα), des chefs-d'œuvre. Εἰς τὰ τοιαῦτα ἡ σύνθεσις ἀπαιτεῖ τὸ δεύτερον νὰ ἥγαινει πάντοτε εἰς ἑνίκην ἀριθμόν. 'Ἐκ τοῦ κανόνος τούτου ἔξαιροῦνται τὰ ἔξης· Des coq-à-l'âne (μωρολογία)· des pied-à-terre (σταθμὸς ἡ πρόσκαιρον κατάλυμα)· des tête-à-tête (ἴδιαιτεραι συνεντεύξεις).

έ. 'Υπάρχουσι τέλος πάντων οὐσιαστικά σύνθετα ὅλως ἐκ μερῶν ἀκλίτων, τὰ ὄποια λαμβάνουσι μέν σημασίαν οὐσιαστικοῦ, μένουσι δὲ κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ἀκλίτα καὶ ἐπομένως ἀμετάβλητα καὶ εἰς τὸν ἑνίκην καὶ εἰς τὸν πληθυντικόν σύγκεινται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ δημάτων, προθέσεων καὶ ἐπιρρημάτων· οἷον, des pour-boire (φιλοδω-

ρήματα), des pince-sans-rire (ύποδηκτικό, οι δάκνοντες δολίως διδέ λόγων), des passe-passe (θαυματοκοπίαι), des passe-partout (ἀντιχλείδιον, κλείς κοινή αγορίσουσα πολλάς θύρας) κτλ. Μετά ρωτήσαντά τάρτοις στότιτοι οι παραπάνω γενικοί όροι έτσι μεταφράστηκαν στην ελληνική γλώσσα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τόντων.

§. 74. Ἐγγήσαμεν ἡδη εἰς τὸν §. 30, σελ. 63, τι ἔστι τόνος ὅτι είναι τριῶν εἰδῶν τόνοις εἰς τὴν γαλλικὴν, ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη. Ἐνταῦθα προσθέτομεν ἐκτενέστερον, ὀλίγα τινὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰς τὴν εἰρημένον παράγραφον δ.αλαιμβανομένων περὶ τῶν σημείων τούτων.

α'. Η ὀξεῖα τίθεται, ὡς ἡδη ἐλέχθη εἰς τὸν §. 3 σελ. 4 περὶ τοῦ ἐ· ἀ. "Οταν τὸ εὐρίσκηται ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπομένου ἀπλοῦ συμφώνου, ἡ ἀφώνου πρὸ ἀμεταβόλου, ἡ τέλος πάντων τοῦ ch: οἶνον, étonner (ἐκπλήττω), émanation (ἀπόρροια), éclat (λαμπρότης), écraser (συντρίβω), étranger (ξένος), échange (ἀνταλλαγὴ), échapper (ύπεκφεύγω) κτλ.

β'. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως, θταν δύνα ἡ τρεῖς συγεπόμεναι συλλαβαῖ (γραφόμεναι διὰ τοῦ ε) προφερόμεναι δὲ καὶ χωρίζομεναι ἀπ' ἀλλήλων δι' ἀπλοῦ συμφώνου ἡ δι' ἀφώνου πρὸ ἀμεταβόλου, λαμβάνουσιν ἀπαστι τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ ἐ· οἶνον, général (στρατηγός), décédé (ἀποθανών), régénéré (ἀναγεννηθείς), j'ai régné (έβασιλευσα).

γ'. "Οταν δύνα εε μὴ ἀφωνα καὶ μηδόλως χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων οὔτε διὰ φωνήσητος οὔτε διὰ συμφώνου, λαμβάνουσιν ἀμφότερα τὴν ὀξεῖαν οἶνον, crème (πεπλασμένος), suppléé (ἀναπλυρωθείς) (ἴδε περὶ τῶν τοιούτων βημάτων τὰς εἰς τὴν πρώτην συζυγίαν παρατηρήσεις, σελ. 180—182).

δ'. Τίθεται ὡσαύτως ἡ ὀξεῖα ἐπὶ τοῦ ληκτικοῦ ἐ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν βημάτων τῆς ἀ. συζυγίας, θταν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, je, ἐπιτάπτεται τοῦ βήματος αὐτῆς οἶνον, aimé-je (ἀγαπῶ);, parlé-je (όμιλῶ); κτλ.

έ. Πᾶν ούσιατικὸν θηλυκὸν καταληγον εἰς ε μὴ ἀφωνον λαμβάνει ὀξεῖαν οἶνον, bonté (καλοκαγαθία), générosité (γενικιότης), amitié (φιλία) κτλ.

ΣΗΜ. "Οταν θηλυκὸν οὐσιαστικὸν καταλήγῃ εἰς δύω εε, τὸ προτελευταῖον λαμβάνει πάντοτε τὴν ὁξεῖαν· οἶον, la pensée (ὁ στοχασμός), l'arnière (ὁ στρατός) κτλ. Ἐὰν δὲ ἡ λέξις λήγῃ εἰς τρία εεε κατὰ συνέχειαν. τὰ δύω προτελευταῖα λαμβάνουσιν ὁξεῖαν· οἶον, créée (πεπλασμένη), supplée (ἀναπληρωθεῖσα).

ζ'. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῆς ἀ. συζυγίας τοῦ ἀρσενικοῦ γένους λήγει πάντοτε εἰς ἐ (δξύτονον), τοῦ δὲ θηλυκοῦ παραλήγει εἰς ἑ δξύτονον (ἐ fermé)· οἶον, aimé (ἡγαπημένος), aimée (ἡγαπημένη) κτλ. καὶ ἐν γένει πᾶσα λέξις λήγουσα εἰς ε μὴ ἄφωνον δὲν δύναται νὰ φέρη ἄλλον τόνον ἔκτος τῆς ὁξείας.

ζ'. Τίθεται ἡ ὁξεῖα ἐπὶ τῆς παραληγούσης τῶν εἰς ἐμέντ ἐπιρρήματων ὅταν ταῦτα σχηματίζωνται ἐξ ἐπιθέτων ἢ ἐκ μετοχῶν, τῶν ὅποιων ἡ λήγουσα εἶναι τὸ ἑ δξύτονον· οἶον, sensé (συνετός), sensément (συνετῶς). isolé (μεμονωμένος), isolément (μεμονωμένως)· (ἴδε τὰ εἰς ment ἐπιρρήμα. περὶ παραγωγῆς, σελ. 364—365).

η'. Πάντα τὰ εἰς ἐγέ λήγοντα οὐσιαστικά· οἶον, siège (ἔδρα καὶ πολιορκία), collège (Γυμνάσιον) κτλ. ὅμοιάς καὶ τὰ εἰς éger ἥρματα, καθ' δλους αὐτῶν τοὺς σχηματισμούς· οἶον, protéger (προστατεύω), alléger (έλαφρύνω) κτλ.

Η βαρεῖα δὲν τίθεται οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀρκτικοῦ, οὔτε ἐπὶ τοῦ ληκτικοῦ ε μὴ ἔχοντος σ εἰς τὸ τέλος. Τίθεται δέ:

δ'. Ἐπὶ τῶν προθέσεων, ἀ. καὶ δὲς. Ἐπὶ τῶν ἐπιρρήματων, là, οὐ, déjà κτλ. (ἴδε σελ. 64, στίχ. 6—11).

ε'. Ἐπὶ τῆς ληγούσης ἐς τῶν δισυλλάβων, τῶν ὅποιων τὸ ε προφέρεται· οἶον, exprès (ἐπίτηδες), excès (ύπερβολή), après (μετὰ ταῦτα), καὶ τινῶν κυρίων ξένων ὄνομάτων, Alvarès, Méphistophélès, Damoclès, Pétriclès κτλ.

γ'. "Οταν δύω ε χωρίζωνται δι' ἀπλοῦ συμφώνου καὶ τὸ δεύτερον εἶναι ἄφωνον, τὸ προηγούμενον λαμβάνει τὴν βαρεῖαν· οἶον, la prière, discrète, il se promène κτλ. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται πάντα τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ εἰς ième οἶον, deuxième troisième, καθὼς καὶ τὰ εἰς ἐμε λήγοντα, ληφθέντα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς· οἶον, système (σύστημα), poème (ποίημα), problème (πρόβλημα), diadème (διάδημα), stratagème (στρατήγημα)· (περὶ δὲ τῶν ἥρμάτων ὅσα λαμβάνουσι τὴν ὁξεῖαν ἢ τὴν βαρεῖαν, ἴδε τὰς εἰς τὴν ἀ. συζ. παρατηρήσεις, σελ. 180—182.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρῳ κανόνος τὰ ἔχοντα περισπωμένην ἐπὶ τοῦ προηγουμένου εἰ, ἔνεκα τῆς ἐκθλίψεως φωνήντος η συμφώνου τενδός, ὡς ἐσημειώσαμεν εἰς τὴν 64 σελ. ſête, tête, flûte κτλ. ἐκ τοῦ festa, testa ἵταλ. καὶ τοῦ flauto η fluste ἀρχαίου γαλλικοῦ (fistula λατιν.), même (mesme, ἵταλ. medesimo), blême (ώχρος), extrême (ἄκρος, extremus), ἐνέργεια (ἐπίσκοπος, vescovo) κτλ. καὶ πάντα τὰ εἰς ἔγε, ἄτιγα λαμβάγουσι πάντοτε δέξεναι, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν.

ΣΗΜ. Ἐν ἀρχῇ λέξεως πολυσυλλάδου δύνανται νὰ συνέπωνται δύω ἀφωνοὶ συλλαβαὶ καίτοι χωρίζομένων τῶν δύο εἰ δί' ἀπλοῦ συμφώνου· οἷον, chevelure (κόρη τῆς κεφαλῆς).

Δὲν τίθεται δε τόνος ἐπὶ τοῦ εἰ δταν ἔπωνται διὼ σύμφωνα (ἐκτὸς ἀφώνου πρὸ ἀμεταβόλου) η διπλεύν σύμφωνον, οἷον τὸ x καὶ z, η καὶ δύω ὅμοια· οἷον, élection (ἐκλογή), exemple (παράδειγμα). Δὲν τίθεται τόνος ἐπὶ τοῦ εἰ δταν συλλαβιζόμενον μετὰ συμφώνου η φωνήντος ἀποβάλλῃ τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ηχον· οἷον, enivrer (μεθύσκω), embrasser (ἐναγγαλίζομαι).

Ἡ περισπωμένη τίθεται ἐπὶ παντὸς φωνήντος ἐκτὸς τοῦ y.

ἀ. Ἐπὶ τοῦ a, u, καὶ i, λητικῶν φωνήντων τοῦ τρίτου ἑνίκου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς ὅλων τῶν ῥημάτων οἷον, qu'il aimât, qu'il finît, qu'il reçût, qu'il rendît.

ε'. Ἐπὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήντος τοῦ πράτου καὶ δευτέρου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ παρφρήμένου ὠρισμένου· nous aim-âmes, vous aim-âtes· nous fin-îmes, vous fin-îtes· nous rec-ûmes, vous rec-ûtes· nous rend-îmes, vous rend-îtes.

γ'. Εἰς τὰς παθητικὰς μετοχὰς τοῦ ἀρσενικοῦ γένους, ερῦ (ηὗξημένον) ῥῆμα croître· dû η redû (μόνον εἰς τὸν ἑνικὸν) ὀφειλόμενον, ἐκ τοῦ devoir, καὶ mû (mouvoir, κινεῖν).

δ'. Εἰς τὰ ἐπιθετα sùr (βέβαιος), καὶ mûr (ῷριμος), καὶ εἰς τὰ θηλυκὰ τούτων.

ε'. Ὁπου ἔγεινεν ἐκθλίψις γράμματός τινος· οἷον, idt (lostο), pâte (pastla, ζύμη) κτλ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Συντάξεως.

§. 75. Η διάταξις τῶν λέξεων πρὸς κατασκευὴν λόγου, ἡ προτάσεως ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς Συντάξεως. Η Σύνταξις περιλαμβάνει τοὺς κανόνας καθ' οὓς συγδιάζονται καὶ συγχρημολογοῦνται πρὸς ἀλλήλας αἱ λέξεις εἰς τὴν Πρότασιν.

Πρότασις εἶναι ἡ ἔκφρασις τελείας τινὸς ἐννοίας, ἡ κρίσεως τοῦ ἡμετέρου πνεύματος οἷον, ὁ Θεὸς εἶναι Παντοδύναμος, Dieu est tout-puissant.

Πρὸς ἔκφρασιν μιᾶς προτάσεως, ὅσον ἀπλῆ καὶ ἄν ξύνει αὐτῇ, ἀπαιτοῦνται ἀπαραιτήτως τρία τινά· τὸ ὑποκείμενον (*le sujet*), τὸ ρῆμα (*le verbe*), καὶ τὸ κατηγορούμενον (*l'attribut*).

Ὑποκείμενον εἶναι τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς διανοίας, περὶ τοῦ ὃποίου ἔκφραζεται ἡ κρίσις, καὶ τοῦτο εἶναι πρόσωπόν τι ἡ πρᾶγμα, οὐσία τις νοερὰ ἡ πραγματική.

Κατηγορούμενον εἶναι ἡ ἰδεῖτης τὴν ὅποιαν κρίνομεν ὡς ἀγήκουσαν εἰς τὸ ὑποκείμενον.

Τὸ δὲ ρῆμα χρησιμεύει ἵνα συνάψῃ ἡ συνδέση τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἔκφραζομένην ἰδέαν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου, καὶ ὡς ἐκ τούτου καλεῖται συνδετικόν (*copule*).

Οὕτως εἰς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα, Dieu est tout-puissant, τὸ (ΓΡΑΜΜ., ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ).

πρῶτον καὶ κύριον ἀντικείμενον τῆς διανοίας εἶναι, ὁ Θεὸς (Dieu), καὶ ἐπομένως εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως (le sujet de la proposition). Τὸ δὲ tout-puissant (Παντοδύναμος) ἐμφαίνεται τὴν ἰδιότητα τὴν ὅποιαν κρίνομεν ὡς ἀνήκουσαν ἢ ὡς ἀποδιδομένην εἰς τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἐπομένως καλεῖται attribut ἐκ τοῦ attribuer (λατ. tribuere), ἀπονέμω, ἀποδίδω· τὸ δὲ ῥῆμα est, τὸ ὄποιον εἶναι πάντοτε τὸ ὑπαρκτικὸν, ἐκφραζόμενον ἢ ὑπονοούμενον, καὶ πολλάκις συνεπυγμένον, συνδέει ἐνταῦθα τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐκφράζομένην ἰδέαν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.

Πᾶν ῥῆμα δύναται νὰ ἀναλυθῇ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μετοχὴν καὶ εἰς τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, τὸ ὄποιον ὡς ἐκ τούτου λέγεται συνεπυγμένον οἶον, ὁ Ἰωάννης γράφει (Jean écrit), ἀναλύεται εἰς τὸ, ὁ Ἰωάννης ἐστὶ γράψων (Jean est écrivant)· ἀναγινώσκω (je lis), (ἐγὼ) εἰμὶ ἀναγινώσκων (je suis lisant) κτλ. Εἰς τὰς ἐκφράσεις, γράφει, ἀναγινώσκω, τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα εἶναι συνεπυγμένον.

Δύῳ ἢ πλειότεραι προτάσεις, συνδέομεναι πρὸς ἀλλήλας καὶ ἀποτελοῦσσαι δύοις λόγον τέλειον, καλοῦνται Περίοδος.

Εἰς τὴν Περίοδον ἢ τὸν τέλειον λόγον ὑπάρχουσι πάντοτε τόσαι προτάσεις δύσα ὑπάρχουσι ῥήματα εἰς ὄποιανδήποτε ἔγκλισιν, ἐκτὸς τῆς ἀπαρεμφ. Ήτις μόνη δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ πρότασιν οἷον, La vie serait bien courte, si l'espérance n'en prolongeait la durée, ὁ βίος θὰ ήτο λίαν βραχὺς, ἐὰν η ἐλπὶς δὲν παρέτεινε τὴν διάρκειαν αὐτοῦ· ἐνταῦθα εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ λόγος σύγκειται ἐκ δύω προτάσεων, διότι ὑπάρχουσι δύο ῥήματα τὸ serait καὶ τὸ prolongeait.

'Ἐκφράζεται δὲ τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως δι' οὐσιαστικοῦ, ἢ δι' ἀντωνυμίας, δι' ὀνοματικοῦ ἀπαρεμφάτου, ἢ τέλος, δι' ὄποιασδήποτε ἐκφράσεως οὐσιαστικῶς λαμβανομένης οἷον,

La vanité est l'aliment des sots, ἡ ματαιότης εἶναι ἡ τροφὴ τῶν μωρῶν (ἀνοήτων).

Celui-ci est bien plus beau, οὗτος εἶναι πολὺ ώραιότερος.

On parle souvent de ce qu'on aime, ὅμιλει τις συγγάκις περὶ ἐκείνου τὸ ὄποιον ἀγαπᾷ.

Aimer est un besoin de l'âme, τὸ ἀγαπᾶν εἶναι ἀνάγκη τῆς ψυχῆς.

Les qu'en dira-t-on inquiètent peu le sage, τὸ τι θὰ εἴπωσι περὶ τούτου, ὀλίγον ἀγησυχεῖ τὸν σοφόν.

Τὸ κατηγορούμενον παρίσταται δι' οὐσιαστικοῦ, ἢ δι' ἐπιθέτου ποιωτικοῦ, διὰ μετοχῆς ἐνεστῶτος ἢ παρφράγμενου, δι' ἀντωνυμίας, ἢ τέλος πάντων διά τινος ὄλοκλήρου ἐκφράσεως δηλούσης ποιότητας ἢ ἰδιότητα.

Εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, *la vanité*, οὐσιαστ. θηλ. ὑποκείμενον τῆς προτάσεως· τὸ δὲ *aliment* (*τροφὴ*) οὐσ. ἀρσ. κατηγορούμενον τοῦ *vanité*: εἰς τὴν δευτέραν, *celui-ci*, εἶναι ἀντων. ὑποκείμενον, καὶ *plus beau* (*ώραιότερος*) εἶναι ἐπιθέτον κατηγορούμενον τοῦ *celui-ci*: εἰς τὴν τρίτην πρότασιν, *on parle*, ἡ ἀδριστος ἀντωνυμία οἱ εἶγαι τὸ ὑποκείμενον, τὸ δὲ ῥῆμα *parle*, ἀναλύεται εἰς τὸ ὑπαρκτικὸν *est* καὶ τὴν μετοχὴν *parlant*, ἥτις εἶναι τὸ κατηγορούμενον· εἰς τὴν τετάρτην, *aimer est un besoin*, τὸ *aimer* εἶναι ὀνοματικὸν ἀπαρέμφατον καὶ ἐκφράζει τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, τὸ δὲ *besoin* (*ἀνάγκη*), οὐσ. παριστῶν τὸ κατηγορούμενον ὄμοιώς, *ces livres sont les miens*, ταῦτα τὰ βιβλία εἶναι (*τὰ*) ἐμά· τὸ *ces livres*, εἶναι τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ *les miens* (*τὰ ἐμὰ*) ἀντωνυμ. κατηγορούμενον τοῦ, *ces livres*: *on est estimé*, ἔστι τις τιμώμενος (*τιμᾶται τις*): τὸ *estimé* παθ. μετοχ. κατηγορούμενον εἰς τὸ οἱ.

Ἄλλος ἔκτος τῶν τριῶν τούτων οὐσιωδῶν καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖων μερῶν τῆς τελείας προτάσεως, ὑπάρχει καὶ τέταρτον χρησιμεῦνον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου καλούμενον συμπλήρωμα (*complément*). Τοῦτο δὲ συντελεῖ εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἢ κατηγορούμενου ἐκφραζομένης ἴδεας· ὅταν π. γ. λέγωμεν, *l'homme faible* est un être malheureux, ὁ ἀσθενής ἀνθρώπος (*δηλαδὴ ὁ ἔχων ἀδυναμίας*) εἶναι ὃν δυστυχές. Ἐνταῦθα ὑποκείμενον εἶναι *l'homme*, καὶ κατηγορούμενον τὸ *un être*. Ἀλλ' εἶναι φανερὸν ὅτι μόνον τὸ ὑποκείμενον μετὰ τοῦ κατηγορουμένου, δὲν ἐκφράζουσι τελείαν ἐννοιαν· οὕτω δηλ. ἐάν ἐλέγομεν μόνον, *l'homme* est un être, *χωρὶς τὸ malheureux*, ἢ *ἴσχεα ἡθελεν εἰσθαι ἀτελής*. Λέγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ὀρθότερον, *adjectifs* ἢ *compléments modifi catifs*, ἐπιθεταὶ ἢ συμπληρώματα προσδιοριστικὰ (τοῦ ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου).

Διακρίνουσι δὲ οἱ Γάλλοι τρία εἰδῆ συμπληρώματος· *Déterminatif* (*προσδιοριστικὸν*), *qualificatif* (*ποιωτικὸν*), καὶ *explicatif* (*ἐπεξηγηματικὸν*).

Le mouvement de son pouls annonce assez l'état de sa santé.

ἡ κίνησις τῶν σφυγμῶν του ἀναγγέλλει ἀρκούντως τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ de son pouls, εἶναι complément déterminatif.

On trouve encore sur cette terre une race belliqueuse. εύρεσθαι εἰσέτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης φυλή τις πολεμική (τὸ belliqueuse, εἶναι complément qualificatif).

Ἐπεξηγηματικὸν δὲ λέγεται τὸ συμπλήρωμα, ὅταν λέξεις τινὲς ἡ καὶ ὄλοκληρος πρότασις προστίθηται εἰς τὸ ὑποκείμενον ἡ εἰς τὸ κατηγορούμενον πρὸς ἐπεξηγησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀνεύ ἀνάγκης ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς κυρίας προτάσεως· οἷον, Dieu, qui lit dans nos cœurs, connaît nos plus secrètes pensées· ὁ Θεός, ὅστις ἀναγινώσκει εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας, γινώσκει τοὺς μᾶλλον ἀποκρύφους διαλογισμούς ἡμῶν. Ἡ φράσις, qui lit dans nos cœurs, εἶναι ἐπεξηγηματικὴ, ἀλλὰ περὶττὴ ὡς πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς κυρίας ἔννοίας.

Οχι μόνον τὸ ἐπίθετον δύναται νὰ ἥναι συμπλήρωμα τοῦ ὑποκειμένου ἡ τοῦ κατηγορούμενου, ἀλλὰ καὶ ὄλοκληρος πρότασις χρησιμεύουσα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἡ κατηγορούμενου ἐκφραζομένης ἴδεας δύναται νὰ ἥναι συμπλήρωμα αὐτῶν οἷον, La vertu, qui élève l'âme, ne fait aimer qu'une seule gloire, celle de faire du bien à tout le genre humain· ἡ ἀρετὴ, ἣτις ἀνυψώνει τὴν ψυχὴν, καθιστᾷ ἐρασμίαν μίαν μόνην δόξαν, τὴν τοῦ ἀγαθοεργεῖν πᾶν τὸ ἀνθρώπινον γένος· ἐδῶ τὸ λογικὸν ὑποκείμενον τῆς ὅλης προτάσεως εἶναι, La vertu qui élève l'âme, τὸ δὲ κατηγορούμενον εἶναι τὸ faisant (ἀναλογούμενον τοῦ ne fait εἰ; τὸ n'est faisant) μετὰ τῶν aimer qu'une seule gloire κτλ. τὸ ὅποιον εἶναι συμπλήρωμα τοῦ κατηγορούμενου, καθὼς καὶ τὸ, qui élève l'âme, εἶναι συμπλήρωμα τοῦ ὑποκειμένου.

Τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, ὡς καὶ τὸ κατηγορούμενον δύναται νὰ ἥναι ἀπλοῦν (simple), ἡ σύνθετον (composé), complexe (σύμπλεκτον) ἢ incomplexe (ἀσύμπλεκτον).

Τὸ ὑποκείμενον λέγεται ἀπλοῦν ὅταν παριστῇ ἐν μόνον ὅν, ἡ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους· οἷον, Le chien est fidèle, ὁ κύων εἶναι πιστός· Les richesses sont bien recherchées, τὰ πλούτη εἶναι πολυζήτητα. Ἐνταῦθα τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀπλοῦν, διότι ἐκφράζει ἐν μόνον ὅν, le chien· ὡσαύτως καὶ τὸ κατηγορούμενον, fidèle, ἐμφαίνει μίαν μόνην ἴδιότητα τοῦ ὑποκειμένου· τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ περὶ τοῦ ὑποκε-

μένου, richesses, τὸ ὅποιον εἶναι μὲν πληθυντικὸν, ἐμφαίνει δὲ ὅντα τοῦ αὐτοῦ εἰδούς.

Δέγεται δὲ τὸ ὑποκείμενον σύνθετον, δταν ἐκφράζῃ πολλὰ ὅντα διαφόρου εἰδούς· οἷον, L'activité, la prudence et la justice enforment la richesse, l'affection et l'estime· ή ἐνεργητικότης, ή φρόνησις καὶ ή δικαιοσύνη παράγουσι τὸν πλοῦτον, τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας· ἔνθα φαίνεται ὅτι καὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον εἶναι σύνθετον.

Τὸ ὑποκείμενον εἶναι complexe (σύμπλεκτον) δταν συνοδεύηται ὑπὸ τινος συμπληρώματος, ἄνευ τοῦ ὅποιου δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ τελείαν ή πλήρη ίδέαν· οἷον, Le secret de se faire aimer de tout le monde c'est de faire le bien avec discernement et délicatesse· τὸ μυστικὸν τοῦ νὰ κατορθώσῃ τις ν' ἀγαπᾶται ὑπὸ πάντων, εἶναι νὰ πράττῃ τὸ καλὸν εἰδημόνως καὶ εὐγενῶς. Τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως εἶναι τὸ, Le secret, εἶναι δὲ complexe ἔνεκα τῶν λέξεων, de se faire aimer de tout le monde, ἄνευ τῶν ὅποιων ή πρότασις καθίσταται ἀτελής.

Εἶναι δὲ incomplexe τὸ ὑποκείμενον, δταν μόνον, ἄνευ τινὸς συμπληρώματος, ἐκφράζῃ πλήρη τὴν ίδέαν· οἷον, La religion veille sur les crimes secrets; les lois veillent sur les crimes publics· ή θρησκεία ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῶν κρυπτῶν ἀμαρτημάτων, οἱ δὲ νόμοι ἐπὶ τῶν δημοσίων. Τὸ ὑποκείμενον εἶναι, La religion, εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, καὶ les lois εἰς τὴν δευτέραν ἀμφότερα ἄνευ συμπληρώματος, διότι ἐκφράζουσι τελείαν ἔννοιαν.

'Υπάρχουσι τριῶν εἰδῶν προτάσεις, ή κυρία ή πρωτεύουσα (proposition principale), ή παρεμπίπτουσα, (proposition incidente), καὶ ή ὑποκειμένη ή ἔξαρτωμένη (subordonnée).

Κυρία πρότασις εἶναι ή ἐκφράζουσα τὴν κυρίαν ίδέαν τοῦ ὅλου λόγου καὶ ἐκ τῆς ὅποιας ἔξαρτᾶται ἄλλη ή ἄλλαι οἷον, Je crois que tout homme, quelque esprit qu'il ait, est sujet à se tromper, νομίζω ὅτι πᾶς ἀνθρώπος, ὃς πνεῦμα καὶ ἄν ἔχῃ, ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπάτην· ή κυρία πρότασις ἔνταῦθα εἶναι τὸ je crois (je suis croyant).

'Η δὲ ὑποκειμένη πρότασις εἶναι ή ἔξαρτωμένη ἐκ τῆς κυρίας προτάσεως, ως ἔνταῦθα τὸ que tout homme est sujet à se tromper, διότι αὗτη ἔξαρτᾶται ἐκ τοῦ je crois ή je suis croyant.

Παρεμπίπτουσα λέγεται ἡ πρότασις ἐκείνη ἡτις, προστιθεμένη εἰς ἄνα τῶν ὅρων τῆς κυρίας ἢ τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως, δηλαδὴ εἰς τὸ ὑποκείμενον ἢ εἰς τὸ κατιγορούμενον, χρησιμεύει ἵνα συμπληρώσῃ τὴν ὑπὸ τούτων ἐκφραζομένην ιδέαν, ως ἐνταῦθα τὸ quelque esprit qu'il ait, εἶναι παρεμπίπτουσα ἡτις προσδιορίζει τὸ tout homme, ὑποκείμενον τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως.

Πολλάκις εἰς μίαν περίοδον δύνανται νὰ ἥναι δύω ἢ καὶ πλειότεραι κύριαι προτάσεις, καὶ ἡ μὲν πρώτη τούτων, ἡτις εἶναι ἡ βάσις ὅλων τῶν ἄλλων, καλεῖται πρωτεύουσα ἀπόλυτος (principale absolue), αἱ δὲ ἄλλαι καλοῦνται πρωτεύουσαι ἢ κύριαι σχετικαὶ (principales relatives). Ὡς, Je crois que la vertu est préférable à toutes les richesses, l'homme, qui s'en écarte, s'éloigne du bonheur, νομίζω ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι προτιμοτέρα παντὸς πλούτου, δ ἄνθρωπος, δεστις παρεκτρέπεται ταύτης, ἀπομακρύνεται τῆς εὐδαιμονίας. Εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο ὑπάρχουσι τέσσαρες προτάσεις, τῶν ὅποιων δύω εἶναι κύριαι ἐκ δὲ τῶν δύω ἄλλων, ἡ μὲν εἶναι ἔξαρτωμένη, ἡ δὲ παρεμπίπτουσα. Η πρώτη, ἡ καλουμένη ἀπόλυτος, εἶναι τὸ je crois, ἐκ τῆς ὅποιας ἔξαρταται ἡ ὑποκείμενη, que la vertu est préférable à toutes les richesses· ἡ δευτέρα κυρία πρότασις, ἡ καλουμένη relative (σχετική), εἶναι, l'homme s'éloigne du bonheur, τῆς ὅποιας τὸ ὑποκείμενον, l'homme, προσδιορίζει ἡ παρεμπίπτουσα, qui s'en écarte.

Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ κυρία πρότασις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ὑποκείμενον ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, οὔτε γ' ἀργηται διά τινος συνδέσμου, ἐκτὸς τῶν τεσσάρων τούτων, et, ou, ni, mais, οὔτινες δυνατὸν νὰ προταχθῶσι καὶ παρεμπίπτουσις προτάσεως, δεταν μετὰ τούτους ἀκολουθῇ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἢ ἄλλος τις σύνδεσμος. Διακρίνεται διεν ἡ παρεμπίπτουσα πρότασις ἐκ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ἡ ἐκ τινος συνδέσμου, δι' οὗ συνάπτεται μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως· ἡ δὲ ἔξαρτωμένη συνδέεται μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως διὰ τοῦ συνδέσμου que.

Εἶναι δὲ δύω εἰδῶν παρεμπίπτουσαι προτάσεις, προσδιοριστικὴ (incidente déterminative), καὶ παρεμπίπτουσα ἐπεξηγηματικὴ (incidente explicative). Τινὲς διακρίνουσι καὶ τρίτην τινὰ καλουμένην, circonstancielle, περιπτωτικήν.

Η προσδιοριστικὴ προστίθεται εἰς τινὰ ὅρον ἐτέρας προτάσεως πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἐκφραζομένης ιδέας, πρὸς ἐκφρασιν

λίαιαιτέρας τινὸς καὶ ἀπαραιτήτου περιστάσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ πρότασις, εἰς τὴν ὁποίαν αὔτη προσαρτᾶται, ἀποβαίνει ἀδριστος, ἀκατάληπτος ἢ ἄνευ τινὸς οὐσιώδους ἐννοιας· οἶον, Les passions, qui sont le plus de ravages, sont l'ambition et l'avarice· τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα προξενοῦσι πλειοτέραν καταστροφὴν, εἰναις ἡ φιλοδοξία καὶ ἡ φιλαργυρία. Ἡ παρεμπίπτουσα προσδιοριστικὴ ἐνταῦθα εἶναι, qui sont le plus de ravages, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ἄλλη (ἡ κυρία πρότασις), les passions sont l'ambition et l'avarice, καθίσταται ἄνευ σημασίας. Ὁμοίως, La bonté, qui vient du cœur, est la plus estimable, ἡ κυρία πρότασις, la bonté est la plus estimable, ἥθελεν εἶσθαι ἀτελῆς ἄνευ τῆς παρεμπιπτούσης προσδιοριστικῆς, qui vient du cœur.

Ἡ ἐπεξηγηματικὴ παρεμπίπτουσα προσαρτᾶται εἰς τὸ ὑποκείμενον τὸ κατηγ. ἄλλης προτάσεως πρὸς ἔξηγησιν ἢ διασάφησιν τῆς ἐννοιας, ἀλλ' ἡτις δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα, καθότι, καὶ ἀφαιρουμένης αὐτῆς, ἡ ἔτερα πρότασις οὐχ ἡττον δύναται νὰ διατρέψῃ πλήρης ὡς πρὸς τὴν ἐννοιαν· οἶον, L'amour de la patrie, qui est un sentiment noble, a souvent produit de grandes actions· ὁ ἔρως τῆς πατρίδος, δοστις εἶναι εὐγενὲς αἰσθημα, παρήγαγε πολλάκις μεγάλας πράξεις. Ἡ κυρία πρότασις εἶναι, L'amour de la patrie a souvent produit de grandes actions, ἡτις εἶναι πλήρης καθ' ἓντην, ἡ δὲ παρεμπίπτουσα ἔξηγηματικὴ, qui est un noble sentiment, δύναται καὶ ν' ἀφαιρεθῇ ἐντελῶς χωρὶς νὰ διαστρέψῃ παντάπασι τὴν ἐννοιαν τῆς κυρίας πρότασεως.

Καλεῖται δὲ περιπτωτικὴ ἡ παρεμπίπτουσα δταν τροποποιη ἢ προσδιορίζη οὐχὶ μόνον ἔνα τῶν δρῶν τῆς προτάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ἔξαρτᾶται, ἀλλὰ καὶ ἀπασαν τὴν πρότασιν τῆς ὁποίας προσδιορίζει ἀκριβέστερον τὴν ἐννοιαν, ἐκφράζουσα περίπτωσιν τινὰ λίαιαιτέραν οἶον, Quand la bonne foi règne, la parole suffit· δταν βασιλεύη (ἐπικρατῇ) ἡ πίστις, ὁ λόγος ἀρχεῖ. La parole suffit, εἶναι ἡ κυρία πρότασις.

Πολλάκις τὸ ἐπίθετον ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστε κὸν ἀρθρον ἐπέχει τόπον οὐσιαστικοῦ, καὶ ἐπομένως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως· οἶον, Le méchant est fertile en fraudes, ὁ κακός εἶναι γόνιμος δόλων (ἐν δόλοις). Le méchant υποκείμενον, est τὸ συγδετικὸν, fertile προσδιοριστικὸν ἐπίθετ. (qualificatif) τοῦ υποκειμένου, méchant en fraudes συμπλήρωμα τοῦ fertile ἢ πλαγία συντακτικὴ (régime indirect).

Αἱ κυριώτεραι ἐρωτήσεις, αἵτινες δύνανται νὰ γείνωσιν ἐπὶ τινος προτάσεως, καὶ ἐπομένως, τὰ κυριώτερα συμπληρώματα ἀτινα δύνανται νὰ τὴν ἀναπτύξωσιν, ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἔξῆς τεχνικὸν λατινικὸν στίχον.

Qui? quid? ubi? quare? quoties? cui? quomodo? quando?

Qui? (ὑποκείμενον τῆς προτάσεως), τίς δηλ. ὁ ἐνεργῶν; quid? τι; (ἀντικείμενον, régime ή complément direct), δηλ. τι πράττει; Cui? τίνι; ἢ πρὸς τίνα; (πλαγία συντακτική, ἢ συμπλήρωμα πλάγιον, complément indirect). Ubi? ποῦ; (διλ. εἰς ποῖον μέρος?); quando? πότε; (τὸν χρόνον); quoties? ποσάκις; (τὸ ποσόν); quare? διατί; (τὸ αἴτιον); quomodo? τίνι τρόπῳ; (τὸ πῶς?). Τὰ τελευταῖα ταῦτα, ubi, quando, quoties, quare, καὶ quomodo, οἱ Γάλλοι ὄνομάζουσιν εἰς τὴν σύνταξιν, compléments circonstanciels, συμπληρώματα περιστατικὰ (τῆς περιστάσεως).

Ἐγγοεῖται ὅτι ὅλαι αἱ περιστάσεις αὗται, τὰς ὄποιας δεικνύουσι τὰ διάφορα μέρη τοῦ λόγου, δὲν ἀπαντῶνται συγχρόνως εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πρότασιν, ἢ τούλαγχιστον τὸ τοιοῦτον εἶναι σπανιώτατον οὐχ ἡτον δημιας εύρισκονται εἰς διαφόρους προτάσεις μᾶλλον ἢ ἡττον ἐκτενεῖς, ὡς συμπληρώματα τοῦ ὑποκείμενου καὶ κατηγορουμένου.

Περὶ τῆς εὐθείας καὶ πλαγίας συντακτικῆς. Du régime direct et du régime indirect.

§. 76. Εἴπομεν ὅτι πᾶν ῥῆμα δύναται ν' ἀναλυθῆ εἰς τὴν ἴδιαν αὐτοῦ μετοχὴν καὶ εἰς τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, ὡς il écrit (γράφει), il est écrivant (ἐστι γράφων)· j'écris une lettre, ἢ je suis écrivant une lettre· γράφω ἐπιστολὴν, ἢ εἰμι γράφων ἐπιστολὴν. "Οταν τὸ κατηγορούμενον, ἢ τὸ ῥῆμα αὐτὸ συνεπτυγμένον, ἐμφαίνῃ ἐνέργειαν μεταβαίνουσαν εἰς ἄλλοτε πρᾶγμα ἢ πρόσωπον, καὶ τοῦτο ἐκφράζηται δι' αἰτ. ἀπροθέτου, αὕτη λέγεται ἀντικείμενον ἢ εὐθεῖα συντακτική (régime direct ή complément direct), ὡς εἰς τὸ εἰρημένον παράδειγμα, j'écris une lettre, τὸ ούτ. une lettre εἶναι εὐθεῖα συντακτικὴ τοῦ ῥήματος j'écris (γράφω), ἢ συμπλήρωμα τοῦ κατηγορουμένου, écrivant· ὄμοιως, J'appelle Jean (καλῶ τὸν Ἰωάννην), ἢ je suis appellant Jean (εἰμι καλῶν τὸν Ἰωάννην)· ἢ αἰτιατικὴ αὕτη Jean (τὸν

ἰωάννην), εἶναι ἡ εὐθεῖα συντακτικὴ τοῦ j'appelle (καλῶ), ἡ συμπλήρωμα τοῦ appellant.

Όταν δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφανινομένη ἐνέργεια μεταβαίνῃ οὐχὶ ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ πλαγίως πως εἰς τὸ πρόσωπον ἢ εἰς τὸ πρᾶγμα (καὶ ἡ περίστασις αὗτη ἐκφράζεται διά τινος ἐμπροθέτου πτώσεως), τὸ τοιοῦτον πρόσωπον ἢ πρᾶγμα λέγεται πλαγία συντακτική (régitme ἢ complément indirect). οἷον, La modestie ajoute au mérite, ἡ μετριοφροσύνη προσθέτει εἰς τὸ προτέρημα (δηλαδὴ αὐξάνει τὸ προτέρημα). Εγταῦθα τὸ οὐσιαστικὸν, αὐτὸν (δηλαδὴ à le mérite) εἶναι δοτικῆς πτώσεως, προθετόπτωτον, καὶ ἐπομένως πλαγία συντακτική.

Παραλείπεται δὲ ἡ πρόθεσις πρὸ τῶν ἀντωνυμικῶν μορίων en καὶ γ, καθὼς καὶ πρὸ τῶν προσωπικῶν, me, te, lui, κλ. δοτικῆς πτώσεως, ὅταν τὸ ῥῆμα ἀπαιτῇ πλαγίαν συντακτικήν, καὶ αὕτη προγγίγται τοῦ ῥήματος, ἀλλως λαμβάνει πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν à. οἷον, il me la remit lui-même (la lettre), μοὶ ἐνεχείρισεν αὐτὴν (τὴν ἐπιστολὴν) αὐτὸς ὁ ἔδιος, ἢ il la remit à moi, τὴν ἐνεχείρισεν εἰς ἐμέ.

Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ δῆμα δύναται νὰ ἔχῃ δύω συνάμα συντακτικάς, εὐθεῖαν καὶ πλαγίαν. οἷον, Je lui donne ce livre, ἡ je suis donnant ce livre à lui: τὸ ee livre εἶναι ἡ εὐθεῖα συντακτική, τὸ δὲ à lui, εἶναι πλαγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἄρθρου. De l'emploi de l'article.

§. 77. Προτάττουσι τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον οἱ Γάλλοι πρὸ τῶν κοινῶν οὐσιαστικῶν τῶν ὀρισμένων ἐκφραζομένων, εἰς γενικὴν, εἰς μερικὴν ἢ ἀτομικὴν σημασίαν οἷον, Les hommes sont plutôt faibles que méchants, οἱ ἄνθρωποι εἶναι μᾶλλον ἀδύνατοι ἢ κακοί. Les maladies de l'âme sont plus difficiles à guérir que celles du corps· τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς (ἢ τὰ ψυχικὰ νοσήματα) εἰσὶ μᾶλλον δυστάτα τῶν τοῦ σώματος (τῶν σωματικῶν). La ville de Rome a été bâtie 733 ans avant Jésus-Christ, ἢ πόλις τῆς Ρώμης (ἢ Ρώμη) ἐκτίσθη τὸ 733 πρὸ Χρ.

Εἰς μὲν τὸ πρῶτον παράδειγμα, *Les hommes, σημαίνει ἐν γένετι* δλον τὸ ἀνθρώπινον γένος ὡρισμένως· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, *Les maladies, ἐμφαίνει εἰδός τι κοινοῦ οὐσιαστικοῦ προσδιορίζομένου διὰ τοῦ,* de l'âme· ὅθεν λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον· ὅμοίως εἰς τὸ τρίτον παράδειγμα, *La ville de Rome* (ἡ πόλις Ἡράκλεια), ἐμφαίνει ἀτομόν τι ὡρισμένον, καὶ ὡς ἐκ τούτου προτάττεται αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον *La*.

Προτάττεται ὡσαύτως τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τῶν ἀφρηγμένων δυομάτων καὶ τῶν ὑλικῶν οὐσιαστικῶν, ἐν χρήσει γενικῆς οἶνον, *La foi, la charité et l'espérance sont nos plus grands trésors, η πίστις, η ἀγάπη καὶ η ἐλπίς εἰναι οἱ μεγαλείτεροι θησαυροὶ ήμῶν.* Le fer est plus utile que le plomb, ὁ σιδηρος εἰναι χρησιμώτερος τοῦ μολύβδου.

Οὕτω καὶ πρὸ τῶν ὥρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν ὁρέων καὶ τῶν ἀκρωτηρίων ὡρισμένως ἐκφραζομένων οἶνον, *Le printemps, τὸ άρπ. l'été, τὸ θέρος· l'automne, τὸ φθινόπωρον· l'hiver, ὁ χειμών· le mont Hymette, ὁ Ύμηττός· le cap Sunium, τὸ ἀκρωτήριον Σούνιον.*

Μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι, ως ἡμεῖς, τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ μέτρου ἡ βάρους ὡρισμένως ἐκφραζομένου οἶνον, *On vend du sucre à une drachme et soixante centimes la livre· πωλεῖται ἡ ζάχαρις πρὸς μίαν δραχμὴν καὶ ἑξήκοντα λεπτὰ (ἐκατοστὰ) ἡ λίτρα.* Ce drap coûte vingt francs le mètre· τὸ ἐριοῦχον τοῦτο τιμᾶται εἴκοσι φράγκων τὸ μέτρον. J'ai acheté des gants à trente francs la douzaine· ἡγόρασα χειρόκτια πρὸς τριάκοντα δραχμὰς τὴν δωδεκάδα.

Τίθεται ὡσαύτως τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ παντὸς τίτλου ἐπιφερομένου τοῦ κυρίου ὀνόματος οἶνον, *La reine Amalie, la reine Victoria, le roi Charles XII, le duc de Bragance κτλ.*

Τίθεται ὄμοιως πρὸ τοῦ plupart, ἀλλὰ πάντοτε εἰς ἐνικὸν ἀριθμόν οἶνον, *La plupart des orateurs, τὸ πλεῖστον τῶν ῥητόρων· la plupart d'entr'eux, οἱ πλεῖστοι τούτων.*

Θέμα πρὸς ἔφαρμογήν τῷ ἀρωτέρῳ παρατηρήσεων.

Ο μόλυβδος εἰναι βαρύτερος τοῦ σιδήρου. Τὸ ίδωρ εἰναι τὸ ὑγιέστατον πάντων τῶν ποτῶν. Ο ἄρτος, οἱ χαρποὶ καὶ τὸ κρέας εἰναι ἡ τροφὴ τοῦ σώματος· ἡ ἐκπαίδευσις, τουτέστιν ἡ γνῶσις τῆς ἀλη-

θελας, είναι ή τροφή του πνεύματος ή δικαιοσύνη καὶ η ἀλήθεια είναι ὁ δεσμὸς τῆς κοινωνίας. Πολλάκις ἀμφιταλαυτεύεται ὁ ἄνθρωπος μεταξὺ φόβου καὶ ἐλπίδας.

Πόσου τιμῶνται (coûler) ταῦτα τὰ ὑποδήματα; διακόσια φράγκα ή δωδεκάς. Ὁ οἶνος οὗτος τιμᾶται μόνον πέντε φράγκα ή φιάλη. Ὁ Καρδινάλιος Μαζαρῖνος ἐκυβέρνησε τὴν Γαλλίαν κατὰ τὴν ἀνγλικότητα του Λουδοβίκου ΙΔ'. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐρρίκος ὁ Η'. ἐνυμφεύθη ἔξι συμβίας· η δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ, η βασίλισσα Ἐλισάβετ οὐδέποτε ὑπανδρεύθη.

Τὸ ἔαρ, τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον είναι αἱ μᾶλλον εὐάρεστοι του ἐνιαυτοῦ ὥραι.

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών εἴγε τοὺς ὁρθαλμοὺς μεγάλους, τὴν χροιὰν ὥραιαν καὶ ῥοδόχρους, τὴν ῥῖνα γρυπὴν (ἥτο γρυπὸς τὴν ῥῖνα) aquilin, τὴν κόμην ἔανθην καὶ οὐλότρυχα, καὶ τὸ ἀνάστημα μέτριον καὶ λίαν σύμμετρον. Οἱ νῦν Παρίσιοι διαφέρουσι μεγάλως τῶν πρὸ τριῶν ἔκατονταετηρίδων Παρισίων.

'Επαναλαμβάνεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ ἐνδ; ἔκάστου οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου ὥρισμένως ἐκφραζομένου, συμφωνοῦν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν· οἷον, La justice, l'activité et la prudence sont des qualités qui se trouvent bien rarement réunies dans une et même personne, η δικαιοσύνη, η ἐνεργητικότης καὶ η φρόνησις είναι προτερήματα, τὰ ὅποια λίαν σπανίως συναπαντῶνται εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρότσωπον. Le luxe et la corruption sont les ayant-coureurs de la chute d'une nation.

Πρὸ δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπαναλαμβάνεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον, δταν τὰ ἐπίθετα δὲν προσδιορίζωτιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν· οἷον, Le vaillant Ajax et l'astucieux Ulysse, ὁ ἀνδρεῖος Αἴας καὶ ὁ πολυμήχανος Ὅδυσσεύς.

"Οταν δύω η πλειότερα ἐπίθετα ἀναφέρωνται εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρότσωπον ἢ πρᾶγμα, τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον προτάττεται μόνον του πρώτου ἐπιθέτου· οἷον, Le sage et pieux Énée, ὁ συνετὸς καὶ εὐσεβὴς Αἴνεας.

ΣΗΜ. Παραλείπεται δὲ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον, καίτοι ὥρισμένως ἐκφραζομένου του οὐσιαστικοῦ, δταν πολλὰ οὐσιαστικὰ συνεπόμενα ἐκφίρωνται γρ-

γέτερον ἢ ζωηρότερον εἰς τὸν λόγον· οἶον, Vieillards, femmes, enfants, tout fut massacré· γέροντες, γυναῖκες, παιδες, πάντες κατεσφάγησαν (ἀνηλῶς).

Παραλείπεται ώσταύτως τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν προσώπων καὶ τῶν πόλεων· οἶον, Démosthène et Cicéron étaient les orateurs les plus distingués de l'antiquité· ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Κικέρων ἦσαν οἱ μᾶλλον διακεκριμένοι τῆς ἀρχαιότητος ἥγιτορες. Paris est la capitale du monde civilisé, comme le fut Athènes du temps de Périclés· οἱ Παρίσιοι εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἔξευγενισμένου κόσμου, ως αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι ἦσαν ἐπὶ Περικλέους.

ΣΗΜ. Λαμβάνουσι δὲ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον τὰ κύρια ὄνόματα ὅταν διαστήλωνται πρὸς ἄλληλα· οἶον, L'Alexandre d'aujourd'hui n'est point l'Alexandre de Macédoine· ὁ νῦν Αλέξανδρος δὲν εἶναι ὁ μέγας Αλέξανδρος (τῆς Μακεδονίας). L'Athènes d'aujourd'hui n'est point l'Athènes de Périclès· αἱ νῦν Αθῆναι δὲν εἶναι αἱ Αθῆναι τοῦ Περικλέους.

Προτάττεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων εἰς πληθυντικὸν ἀριθμ. οἶον, Les Platon, les Aristote et les Plutarque suffisent pour honorer l'antiquité· οἱ Πλάτωνες, οἱ Ἀριστοτέλεις καὶ οἱ Πλούταρχοι ἀρκοῦσιν ἵνα τιμήσωσι τὴν ἀρχαιότητα. "Ἐνθα φαίνεται δὲτε εἰς τὴν γαλλικὴν τὸ κύριον ὄνομα, καίτοι ἔχον πρὸ αὐτοῦ πληθυντικὸν ἄρθρον, μένει εἰς ἑνικόν· ἐνγοεῖται ἐνταῦθα, les grands hommes appelés (οἱ μεγάλοι ἄνδρες οἱ καλούμενοι) κτλ.

Λαμβάνουσι δὲ παρὰ τὸν κανόνα τῶν κυρίων ὀνομάτων, τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ αὐτῶν·

ά. Le Dante, ὁ Δάντης· Le Tasse, ὁ Τάσσος· L'Arioste, ὁ Ἀριόστος· Le Camoëns, ὁ Καμοένς· Le Titien, ὁ Τιτιανός· Le Corrège, ὁ Κορέζγιος· Le Pussin, ὁ Πυσσινός· Le Carrache.

β'. "Οταν τὰ κύρια ὄνόματα ἐκλαμβάνωνται ἀντὶ κοινῶν· οἶον, Les Cicérons et les Virgiles, οἱ Κικέρωνες καὶ οἱ Οὐιργίλιοι, δηλ. οἱ ἥγιτορες καὶ οἱ ποιηταί.

Προτάττεται δὲ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ παντὸς κυρίου ὄνόματος ὅταν προηγήται τούτου ἐπίθετον.

Προτάττεται ώσταύτως τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτων, ὅταν ταῦτα ἐπέγωσι τόπον οὐσιαστικῶν ἀφηρημένων, ἡ προηγῶνται οὐσιαστικῶν ὡρισμένων οἶον, Le bon Dieu, ὁ ἀγαθὸς Θεός· Le

beau, τὸ ὁραῖον Le juste, τὸ δίκαιον· ἡ ὅταν ἐπιτάτιωνται τῶν κυρίων ὄνομάτων, εἰς τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν ὡς ἐπώνυμα· οἶνον, Aristide le juste, Ἀριστείδης ὁ Δίκαιος· Alexandre le Grand, Ἄλεξανδρος ὁ Μέγας κτλ.

Ἐλεῖς πολλὰ κύρια ὄνόματα εὑρίσκεται ἡ νωμένον τὸ ἄρθρον, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ κυρίου ὄνόματος· οἶνον, La Fontaine, La Bruyère, Le Brun κτλ.

Πρὸ τῶν κυρίων ὄνομάτων τῶν ποταμῶν τίθεται πάντοτε τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον. Ἐάν δὲ προηγήται αὐτοῦ ἡ λέξις fleuve ἢ rivière, παρεντίθεται μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ κυρίου ὄνόματος τὸ, du, ἐὰν τὸ ὄνομα ἦναι ἀρσενικοῦ γένους· τίθεται δὲ μόνον τὸ de, ὅταν τὸ κύριον ὄνομα ἦναι θηλ. γένους· οἶνον, Le fleuve du Rhin, la rivière de Marne καὶ οὐχὶ de la Marne.

Τίθεται ὥστα ταῦτα πρὸ τῶν συγκριτικῶν ἵνα ἐκφράσῃ ὡρισμένως τὰ σχετικὰ ὑπερθετικὰ, καθ' ἣν περιστασιν τὸ ἄρθρον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρεται τὸ ἐπίθετον οἶνον, Les grands esprits sont les plus susceptibles de l'illusion des systèmes· τὰ μεγάλα πνεύματα εἰναι τὰ μᾶλλον ὑποποκείμενα εἰς τὴν ἀπάτην τῶν συστημάτων. La ville la plus peuplée n'est pas toujours la plus heureuse· ἡ μᾶλλον πολυάνθρωπος (ἢ πολυανθρωποτέρα) πόλις δὲν εἰναι πάντοτε ἡ μᾶλλον εὔτυχής. Entre nos ennemis, les plus à craindre sont souvent les plus petits, μεταξὺ τῶν ἔχθρων ἡμῶν οἱ μᾶλλον ἐπίφοβοι εἰναι οἱ ἐλάχιστοι. Τοῦτο συμβαίνει ὥστε τις θέλει τις νὰ ἐκφράσῃ ἐπίθετον ὑπερθετικὸν σχετικόν· μένει δὲ πάντοτε ἀμετάβλητον τὸ ἄρθρον le, ὅταν προτίθηται τις νὰ ἐκφράσῃ ποιότητα εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἐπιρρηματικῶς, καὶ ἐπομένως ἀνευ σχέσεως ἢ συγκρίσεως πρὸς ἄλλα πρόσωπα ἢ πράγματα· οἶνον, Les personnes douées d'une âme forte, ne pleurent pas, lors même qu'elles sont le plus affligées· οἱ ἔχοντες λιχυρὰν (χαρτερικὴν) ψυχὴν δὲν χύνουσιν οὐδὲ ἐν δάκρυ, καὶ ὅταν εἰστεῖ ἦναι τεθλιμμένοι εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Ἐνταῦθα τὸ ἄρθρον, le, ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου ἐπιρρήματος plus, ἀποτελεῖ μετ' αὐτοῦ ὑπερθετικὸν ἐπιρρήμα, ὡς μέγιστα, ὑπέρτατα (ὑπερτάτως) κτλ. Τελευταῖον, le plus, le mieux, le moins, μένουν ὥστα ἀμετάβλητα ὅταν ἀναφέρενται εἰς ἥημα ἢ ἐπιρρήμα· οἶνον, Ceux qui pensent le mieux sont aussi ceux qui écrivent le mieux, οἱ κάλ-

λιστα σκεπτόμενοι, είναι ἐπίσης οἱ κάλλιστα γράφοντες. Tâchez de vous comporter toujours le plus noblement possible, προσπάθησε νὰ φέρησαι πάντοτε ὅσον ἔνεστιν εὐγενέστερον.

Προτάττεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου οὐσιαστικῶν; καὶ ὡρισμένων ἀναφερομένων· οἷον, les car (τὰ διότι), les pourquoi (τὰ διατί), les si (τὰ εἰάν), les quand, (τὰ ὅταν), les on dit (τὰ λέγουσι) κτλ.

Πολλάκις τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον ἀναπληροῖ τὸ κτητικὸν ἐπιθέτον, ὅταν ἐκ τῆς φράσεως αὐτῆς καθίσταται γνωστός ὁ κτήτωρ· οἷον, J'ai mal à la tête, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν (μὲ πονεῖ τὸ κεφάλι). vous avez mal aux dents, πάσχεις ἀπὸ τοὺς ὀδόντας (όδονταλγεῖς) κτλ.

Παραλείπεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον.

ά. Πρὸ παντὸς οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου ἀορίστως ἐκφραζομένου· οἷον, Il n'y a pas un homme au monde qui soit exempt de faiblesses, δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον (ό δποῖος· νὰ ἔναι) ἐλεύθερος ἀδυναμιῶν (ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ ἀδυναμίας). Il n'y a pas une seule belle maison dans cette ville· δὲν ὑπάρχει οὔτε μία μόνη ὁραία οἰκία εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.

β'. Πρὸ παντὸς κτητικοῦ καὶ δεικτικοῦ ἐπιθέτου, mon, ma, ton, ta, son, notre, votre, leur κτλ. οἷον, Mes maisons, mes voitures et mes chevaux· αἱ οἰκίαι, αἱ ὄμραξαι καὶ οἱ Ἰπποι μου. Ces pays et ces peuples· αἱ χῶραι αὖται καὶ οἱ λαοὶ οὗτοι κτλ.

γ'. Πρὸ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων καὶ ἀντωνυμιῶν, nul, aucun, chacun, chaque, quelque κτλ. Τὸ τὰ ἀόριστα ἐπιθέτα καὶ τὰς ἀορίστους ἀντωνυμίας. Μέρος Α'.

ΣΗΜ. Monseigneur, Monsieur, Madame, Messieurs, Mesdames, καθὼς καὶ τὸ Mademoiselle, Mesdemoiselles, σύνθετα ὄντα ἐκ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων, mon, ma, οἱ mes, δὲν λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον· οἷον, Monsieur votre père, οἱ κύριοι πατέρωσας· Madame votre tante, η κυρία θεία σας κτλ. Έάν δὲ μετὰ τὸ Monsieur ή Madame ἀκολουθῇ τίτλος ή βαθμὸς προσώπου, τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ Monsieur ή Madame καὶ τοῦ ἐπομένου τίτλου· οἷον, Monsieur le prince, Madame la princesse· Monsieur le marquis, Madame la marquise· Monsieur le général κτλ.

Τίθεται ἐνίστε τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον, κατ' ἔξαίρεσιν ὡταύτως, πρὸ τοῦ ἀορίστου quelques, εἰς πληθ. ἀριθμόν· οἷον, Les quelques mots que je vous ai écrits, τὰς δλίγας (τινάς) λέξεις ἃς σοι ἔγραψα.

Παρεντίθεται πρὸς τούτοις μεταξὺ τοῦ tout, toute (ένικ. καὶ πληθ.) καὶ τοῦ ἐπιφερομένου οὐσιαστικοῦ οἶον, Tout le monde pense comme vous· δῆλος ὁ κόσμος σκέπτεται ὡς ὑμεῖς. Toutes les maisons étaient occupées par des troupes auxiliaires, ἀπασται αἱ οἰκίαι κατέχοντο ὑπὸ στρατοῦ ἐπικουρικοῦ κτλ.

δ'. Πρὸ παντὸς ὄνοματικοῦ ἀπαρεμφάτου ἔνθα ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον οἶον, ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ λέγειν καὶ τοῦ πράττειν: il y a bien de la différence entre dire et agir, μεταξὺ τοῦ ἐκτιμᾶν μεγάλως τὴν ἀρετὴν καὶ τοῦ περιφρονεῖν τὴν ζωήν· entre estimer beaucoup la vertu et faire peu de cas de la vie κτλ.

Ἐξαιρεῖται ἡ φράσις, selon le dire de... κατὰ τὸ λέγειν τοῦ...

ἔ. Δὲν μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τῶν μετοχῶν, ἀλλὰ ἀναλύουσι ταύτας εἰς τὰ ἴδιά των βήματα, ἔχοντα πρὸ αὐτῶν τὴν δεικτικὴν καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν· οἶον, ὁ γράψας, celui qui a écrit· οἱ ἐλθόντες, ceux qui sont venus· αἱ πρώται σαλεῖται ἐπιτολαὶ, les premières lettres qui furent envoyées κτλ.

ἕ'. Ἀνάρθρως ἐκφέρεται ὡσαύτως τὸ ὄνομα, Θεός· οἶον, Dieu est grand, ὁ Θεός εἶναι μέγας· Dieu est tout-puissant, ὁ Θεός εἶναι Παντοδύναμος.

ΣΗΜ. "Οταν ἐδὲ μετὰ τὸ Θεὸς ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν πρασδιοριστικὸν ἰδεῖτος τοῦ Θεοῦ, τότε προτάττεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον· οἶον, Le Dieu des miséricordes, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους, τῶν οἰκτιρμῶν.

Ὀμοίως τὸ Jésus-Christ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· μόνον δὲ ἀναφερόμενον, ὁ Χριστός, λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ ἄρθρον, Le Christ. Ἀνάρθρως ἐπίσης ἐκφέρονται τὰ κύρια ὄνόματα τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιότητος· Jupiter, ὁ Ζεύς· Saturne, ὁ Κρόνος· Apollon, ὁ Ἀπόλλων.

ζ'. Παραλείπεται τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τῶν ὄνομάτων τῶν μηνῶν, ἀλλὰ προτάττεται τοῦ ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ ἐπέχοντος τόπου οὐσιαστικοῦ· οἶον, Le cinq Mai, τὴν πέμπτην Μαΐου· le trente Juillet, τὴν τριακοστὴν Ιουλίου. Προτάττεται ὡσαύτως τῆς λέξεως mois (μήν) προηγουμένης τοῦ ὄνόματος τοῦ μηνός· οἶον, cela a eu lieu au mois d'Août, τοῦτο συγένη τὸν Αὔγουστον μήνα.

ΣΗΜ. "Οταν τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ nisi (τὸ ήμισυ δηλ.), τοῦτο λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ θηλ. ἄρθρον la· οἶον, La mi-mars, ἀγτὶ τοῦ

la moitié de mars (τὰ μέσα τοῦ χαρτίου). La mi-août (τὸ δεκαπενταύγουστον) κτλ.

ή. Πρὸ τοῦ Saint ή Sainte époménou τοῦ κυρίου ὄνδματος· οὗ, Saint-Basile, ὁ "Ἄγιος Βασιλεὺς" Saint-Chrysostome, ὁ "Άγιος Χρυσόστομος" Sainte-Anne, ή 'Άγια "Αννα κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΛΟΡΙΣΤΩΣ ΕΚΦΡΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Περὶ χρήσεως τῶν μορίων, un, une, de, des, ὡς ἀορίστων, καὶ περὶ τοῦ, du, de, ή de la ὡς μεριστικῶν.

§. 78. "Όταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν ἀορίστως εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν οὐσιαστικὸν μὴ ὑποκείμενον εἰς διαίρεσιν, προτάττομεν αὐτοῦ τὸ un ή une κατὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ· οὗ, Un homme est venu vous chercher, ἄνθρωπός τις ἡλικίας ζητῶν σε· j'ai acheté un cheval, ἥγρός του, η ἔνα ἥππον κτλ. je parle d'une maison à trois étages, διμιλῶ περὶ οἰκίας τριώρδιου. 'Εγ γένει ὅταν ήμεις μεταχειρίζωμεθα τὸ ἀόριστον, τις (κοιν. ἔνας, μία, ἓν), καὶ ὅλως μεμρονωμένον τὸ οὔσ. ἀορίστως, οἱ Γάλλοι προτάττουσι τούτου τὸ un ή une (ὅταν δηλ. τὸ οὔσ. δὲν ὑπόκηται εἰς διαίρεσιν). Εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν προτάττουσι τοῦ οὐσιαστικοῦ κατὰ μὲν τὴν ὄνομαστικὴν καὶ αἰτιατ. τὸ des, κατὰ δὲ τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν τὴν πρόθ. de, καὶ πρὸς ἐκφρασιν τῆς δοτικῆς τὸ, à des· (ίδε περὶ τούτου τὰ ἀόριστα ἄρθρα). Ce sont des hommes bien distingués, είναι ἄνθρωποι λίγων διακεκριμένων. On parlait d'amis, διμιλουν περὶ φίλων (ἐγίνετο λόγος περὶ φίλων). Il n'a pas été question du tout de femmes, οὐδὲν λόγος ἐγένετο λόγος περὶ γυναικῶν. Quand on s'adresse à des personnes qu'on ne connaît pas, ὅταν ἀποτελεγηται (ἀπευθύνηται τις) πρὸς ἄνθρωπους τοὺς ὄποιους δὲν γνωρίζει.

Μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸ μεριστικὸν du καὶ de la πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ὄποιων θέλουν νὰ ἐκφράσωσιν ἀορίστως μέρος τι· οὗ, je demande du papier, ζητῶ (αἰτῶ) χαρτίον donnez-moi de l'eau, δότε μοι υδωρ. j'ai acheté du café, du riz, de la viande κτλ. Τῶν

τοιούτων ἡ μὲν ὄνομαστικὴ καὶ αἵτ. ἐκφέρονται διὰ τοῦ μεριστικοῦ du, ἡ δὲ γενικὴ καὶ ἀφαιρετικὴ διὰ τῆς προθέσεως de, διὰ τὰ ἀρσενικὰ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμβόνου ἡ h δασέως, καὶ de l' διὰ τὰ ὄρχόμενα ἀπὸ φωνήγεντος ἡ h ἀφόνου, εἴτε ἀρσενικὰ εἶναι εἴτε θηλυκά oīon, ceci est du fer, τοῦτο εἶναι σίδηρος, de l'argent, de l'or c'est de la poésie, εἶναι ποίησις κτλ. (Ίδε δσα περὶ τούτου ἐσημειώσαμεν εἰς τὸ Α'. Βιβλίον περὶ μεριστικοῦ "Ἄρθρου.") Πρὸς ἐκφρασιν δὲ μέρους, ἡ μᾶλλον πολλῶν μερῶν ἀορίσως, μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸ ἀνωτέρω, des, de, καὶ à des.

Οὐσιαστικά τινα, καίτοι ἀορίσως καὶ μεριστικῶς ἐκφραζόμενα, δὲν λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν εὑδὲν τῶν ἀνωτέρω μορίων: σίν, j'ai faim (πεινῶ), j'ai chaud (ζεταίνομαι), j'ai soif (διψῶ) κτλ. Τοῦτο δὲ συμβαίνει κυρίως ἐπὶ τῶν οὐσιαστικῶν ἐκείνων τὰ ὄποια σχηματίζουσι ρήματικὴν ἐκφρασιν διὰ τοῦ avoir, ἡ ἄλλου τινὸς ρήματος oīon, j'ai froid (κρυώνω), je n'ai pas froid (δὲν κρυώνω, δὲν βριγῶ): je n'ai pas faim (δὲν πεινῶ). Ίδε περὶ τούτων κατωτέρω.

ΣΗΜ. Άντι δὲ τοῦ du ἡ de la τοῦ μεριστικοῦ ἔνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ des κτλ. μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι μόνον τὸ de διὰ τὴν ὄνομαστικὴν, γενικὴν, αἰτιατικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν, καὶ τὸ à de διὰ τὴν δοτικὴν δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς.

ά. Ὄταν τὸ οὐσιαστικὸν, περὶ τοῦ ὄποιου ὁ λόγος, ἔναι αὐτικέμενον ρήματος συνοδευομένου ὑπὸ τῶν ἀρνητικῶν μορίων, ne καὶ pas, ἡ ἄλλου ὄποιου οὐδὲντος ἀναπληροῦντος τὸ pas oīon, j'ai des livres, ἔχω βιβλία· je n'ai pas de livres, δὲν ἔχω βιβλία· je ne vous demande pas d'argent mais du cœur, δὲν ζητῶ γρήματα ἀπὸ σὲ, ἀλλὰ καρδίαν. Εἰς τὸ δεύτερον ὄπινοσύμενον ρῆμα ἡ φράσις εἶναι καταφατικὴ ἀηλαδὴ, mais je vous demande du cœur.

Προτάττεται ὥστας ἡ πρόθεσις de ἀντὶ τοῦ du, de la, ἡ des, ὅταν τὸ ἀορίστως ἐκφραζόμενον οὐσιαστικὸν ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ ἐπίθετον oīon, envoyez-moi de bon drap, de bon sucre, στείλε μοι καλὸν (ἢ καλῆς ποιότητος) ἐριοῦχον, καλὴν ζάχαριν κτλ.

ΣΗΜ. Καίτοι προηγουμένου τοῦ ἐπιθέτου, τίθενται πάλιν τὰ μεριστικὰ, du, de la, εἰς τὸν ἔνικὸν, καὶ des εἰς τὸν πληθυντικὸν, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν ἐκφράζηται ὠρισμένως, ὅταν δηλαδὴ γίνηται λόγος περὶ πράγματος γνωστοῦ εἰς τὸν λαλοῦντα καὶ εἰς ἐκείνον πρὸς τὸν ὄποιον ἀπευθύνεται ὁ λόγος oīon, donnez-moi du bon drap, du bon papier κτλ. καὶ οὐχὶ de bon.

Τὸ αὐτὸν συμβαίνει καὶ ὅταν τὰ τοιαῦτα οὐσιαστικὰ ἔναι μὲν αὐτικέμενα ρήματας ἀρνητικοῦ, προσδιορίζονται δὲ ὑπὸ ἀλλης τινὸς ἀναφορικῆς προτά-

(ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ)

τεως, ή ἐπιφερομένου τινὸς ἐπιθέτου· οἶον, Votre père ne vous donnera jamais des conseils inutiles, ὁ πατήρ σου δὲν θὰ σοὶ δώσῃ συμβουλὰς ἀνωφελεῖς. Il sait qu'il n'a pas des amis ingrats et infidèles (*).

Παραλείπεται ή πρόθεστις de, τὰ μεριστικὰ du καὶ de la, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἀδρίστα, un, une, καὶ des.

ἀ. "Οταν οὐσιαστικὸν τι ἀναφέρηται ἀμέσως μετὰ τὸ κύριον ὄνομα ὃς ἐπεξήγησις αὐτοῦ· οἶον, Racine, poète Français, ὁ Ρακίνας, ποιητὴς Γάλλος· Macbeth, tragédie de Sakspear, Μακβέθ, τραγῳδία τοῦ Σακσπείρου.

β'. Μετὰ τὰ ῥήματα, être, devenir, se faire, se dire, καὶ croire, δταν ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν ἐμφανῖνον τὴν τάξιν, τὸ ἐπιτύχευμα, τὴν θρησκείαν, τὸ ἔθνος, ή τὴν συγγένειαν, χωρὶς ταῦτα νὰ προσδιορίζωνται δι' ἄλλης λέξεως· οἶον, ὁ πατήρ του εἶναι ἔμπορος, son père est marchand· Marie Stuart était reine· Oconel était Irlandais· Pope était Catholique· La princesse Henriette était cousine de la reine.

ΣΗΜ. "Οταν δὲ ταῦτα προσδιορίζωνται διά τινος ἐπιθέτου, λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν τὸ un ή une, ή καὶ τὸ ὄριστικὸν ἀρθρον, ἐὰν ὁ προσδιορισμὸς ζητᾷ τέλειος· π. χ. ἐὰν εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα, Son père est marchand, προσθέσω τὸ πλούσιος, λέγω· Son père est un riche marchand, καὶ εἰς τὸ Marie Stuart était reine, ἐὰν προσθέσω, δυστυχῆς, πρέπει νὰ εἴπω γαλλ. Marie Stuart fut une reine malheureuse.

Ce jeune homme veut devenir menuisier, ὁ νέος οὗτος θέλει νὰ γείνη λεπτουργός· Je l'ai cru officier, τὸν ἐνόμισα ἀξιωματικόν· Il se dit poète, καλεῖται (ἀποκαλεῖ ἑαυτὸν) ποιητήν.

ΣΗΜ. Προηγουμένου τοῦ δεικτικοῦ μορίου σε πρὸ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥῆματος, τὸ ἐπόμενον ἀδρίστον οὐσιαστικὸν λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ ἀδρίστον αὐτοῦ· οἶον, C'est un Anglais· c'est un savant κτλ.

γ'. Παραλείπονται ὡσαύτως τὰ ἀδρίστα μόρια πρὸ τῶν λέξεων, nombre καὶ quantité, δταν αὕται ἐμφαίνωσιν ἀδρίστον ἀριθμὸν ή ποσόν· παρεντίθεται δὲ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ· ἡ

(*) Ο λόγος εἶναι δτι εἰς τὰς τουατας ἐκφράσεις ή δρνησις δὲν εἶναι πλήρης, διύτι ἔννοεῖται ἐνταῦθα δτι ἔχει φίλους, ἀλλ' ἀγαρίστους καὶ ἀπλεστους δὲν ἔχει· ως εἰς τὸ ἔξης παράδειγμα· Je ne vous ferai point de reproches, δὲν θέλω σὲ ἐπιπλήξει (δηλ. καρμίλαν ἐπιπληξίαν)· ἀλλ' δταν λέγωμεν· Je ne vous ferai point des reproches frivoles, δὲν θὰ σοὶ κάμω μηδαμινὰς ἐπιπλήξεις, σημαίνει δτι θὰ σὲ ἐπιπλήξω (διὰ πρύγματα σοδερά) κτλ.

πρόθεσις de οἷον, Cet incendie a détruit quantité de maisons, ή πυρκαϊά αὗτη κατέστρεψε πλῆθος οἰκιῶν (πάμπολλα οἰκήματα). Nombre d'officiers périrent dans cette bataille, πλεῖστοι ἀξιωματικοὶ ἀπώλεσθησαν κατὰ τὴν μάχην ταύτην.

δ'. Πρὸ τοῦ quel η quelle, ως θυμαστικῶν η ἐρωτηματικῶν οἷον, quel beau tableau! πόσον ὡραῖα (η τι ὡραῖα) εἰκὼν! Quelle foule immense! τι ἄπειρον πλῆθος! quel homme est celui-là? τίς (τι!) ἄνθρωπος εἶναι αὐτός;

Παραλείπεται τὸ μεριστικὸν ἀρθρον καὶ η πρόθ. de.

ε. "Οταν πολλὰ οὐσιαστικὰ συνέπωνται εἰς ζωηράν τινα περιγραφήν οἷον, Prières, commandements, menaces, rien ne put l'émouvoir δειχσεις, διαταγαι, ἀπειλαι, οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ τὸν συγκινήσῃ.

ζ'. Μετὰ τὸ ἀργητικὸν ni (οὔτε) καὶ soit (εἴτε) ἐπαναλαμβανόμενα οἷον, Il n'avait ni amis ni argent: δὲν εἶχεν οὔτε φίλους, οὔτε χρήματα. Soit faiblesse, soit ignorance, il s'est laissé tromper, εἴτε ἀδυναμία, εἴτε ἄγνοια (τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι) ἡπατήθη.

Μετὰ τὸ sans (ἄνευ, χωρίς) οἷον, Les troupes étaient sans souliers, sans provisions et presque sans habits: τὰ στρατεύματά του ἦσαν ἀνυπόδητα, ἄνευ ζωοτροφῶν, καὶ σχεδὸν γυμνὰ (ἄνευ ἐνδυμάτων).

δ'. Πρὸ ἀφρομένου οὐσιαστικοῦ προηγουμένης προθέσεως τινὸς καὶ ἐκλαυθανομένου ἐπιφρήματικῶς, ἀλλ' ἀορίστως οἷον, avec habilité, avec promptitude, étoimaws par méchanceté, par erreur, κακίᾳ (φρερόμενος), ἐξ ἀπάτης κτλ.

ε. Εἰς τὰς παροιμίας οἷον, Pauvreté n'est pas vice, η πτωχεία δὲν εἶναι ἐλάττωμα (κακία).

Αντὶ τοῦ μορίου de, ἀναπληροῦντος τὸ μεριστικὸν du, de la, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀορίστου des, προηγουμένου ἐπιθέτου, ως εἰδομεν ἀνωτέρω, de bons conseils, de fidèles amis κτλ. τιθενται τὰ, des, καὶ du, η de la, καίτοι προηγουμένου ἐπιθέτου, ὅταν τὸ ἐπιθετον τοῦτο μετὰ τοῦ ἐπιφερομένου οὐσιαστικοῦ ἀποτελῇ ἐν μόνον οὐσιαστικόν οἷον, des jeunes gens (νέοι) des petits-maîtres (καλλωπισταί), des beaux-esprits, du petit lac, du bon sens κτλ.

Μεταγειριζόμεθα τὴν πρόθεσιν de πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὅποια

χρησιμεύουσιν ὡς συμπλήρωσις ἢ ὡς προσδιορισμὸς προηγουμένου οὐσιαστικοῦ, καὶ πολλάκις ἀναπληροῦσιν ἐπίθετα προσδιοριστικὰ ποιότητος ἢ ἰδιότητος· οἷον, Présence d'esprit, étoile morte; πνεύματος (έτοιμον), présence de cœur, étoile morte καρδίας· amour de père, φίλτρον πατρικόν.

*Ωσταύτως πρὸς ἔκφρασιν τῶν μετουσιαστικῶν παρ' ἡμῖν λεγομένων, εἰς δηλωσιν τῆς οὐσίας ἐξ ἣς σύγχειται ἢ εἶναι κατεσκευασμένων οὐσιαστικόν τι· οἷον, Bras de fer, βραχίων σιδηροῦς· une table de bois, τράπεζα ξυλίνη· une montre d'or, ώρολόγιον χρυσοῦν κτλ.

Μεταχειρίζονται τὸ μόριον de πρὸ τῶν κοινῶν οὐσιαστικῶν ὅταν ταῦτα ἦναι συμπλήρωμα ἢ προσδιορισμὸς μεριστικοῦ τινος περιληπτικοῦ, ἢ ἐπιρρήματος ποσότητος· οἷον, Une multitude de peuples, πλήθος λαῶν· une foule d'hommes et de femmes, πληθὺς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· beaucoup de personnes, πολλοὶ ἄνθρωποι· beaucoup de maisons, πολλαὶ οἰκίαι κτλ.

'Εξαίρεσις. Tò de λαμβάνει τὸ s, ὅταν τὸ κοινὸν οὐσιαστικὸν προσδιορίζηται διά τινος παρεμπιπτούτης προτάτεως· οἷον, Un grand nombre des personnes que j'avais connues en Italie, en France· πολλοὶ ἄνθρωποι τοὺς ὅποιους εἶχον γνωρίσει (ἐγνώρισα πρὸ πολλοῦ) εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν. Il ne lui reste pas beaucoup des exemplaires que vous lui aviez envoyés, δὲν μένουσιν εἰς αὐτὸν πολλὰ ἀντίτυπα ἐκείνιν τὰ ὅποια τῷ ἐστείλατε.

Τίθεται προσέτει τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅταν προηγήται αὐτοῦ τὸ plurpart, τὸ πλεῖστον (μέρος), καὶ τὸ bien, πολλὰ ἢ πολλοὶ· οἷον, la plupart des nations, τὸ πλεῖστον τῶν ἔθνων· bien des gens, πολλοὶ ἄνθρωποι· bien des pays, πολλοὶ τόποι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ γέροντος τινῶν οὐσιαστικῶν.

§. 79. Οὐσιαστικά τινα κοινοῦ γένους λαμβάνουσι διάφορον σημασίαν κατὰ τὸ γένος τὸ ὅποῖον ἀναφέρονται. Τὰ τοιαῦτα εἶναι πάμπολλα εἰς τὴν γαλλικὴν, σημειοῦμεν δὲ ἐνταῦθα τὰ κοινότερα τούτων.

'Αρσενικά.

Θηλυκά.

Aide, βοηθός (σημαῖνον πρόσω- πον εἶναι κοινοῦ γένους).	Aide, βοήθεια (οὐσιαστικὸν ἀφη- ρημένον).
Aigle, ἀετός (σημ. τὸ πτηνὸν καὶ μεταφ. τὸν ἔξοχον ἄγνδρο).	Σημ. σημαία ἡ οἰκόστημον.
Amour, ὁ σεμνὸς ἔρως ἐνικ. (*)	Πληγμοντικῶς εἶναι θηλ. καὶ οὐχὶ ^τ εἰς καλὴν σημασίαν.
Ange, ἄγγελος.	Ange (έινη) εἰδ. ἰγνός.
Aune ἡ aulne, κλήθρα, εἰδ. δένδρ.	Aune, αύνα (μέτρον μῆκους).
Automne, φθιγόπωρον εἶναι πάν- τοτε ἀρσεν.	ἀπαντᾶται δὲ καὶ εἰς θηλυκ. ὅταν προηγήται ἐπιβέτου· οἷον, une automne pluvieuse, φθινόπω- ρον βροχερόν.
Chose, πρᾶγμα· ἔχον πρὸ αὐ- τοῦ τὸ quelque (τι)· quelque chose, πρᾶγμά τι (κάτι τι).	ἄγει τοῦ quelque εἶναι θηλ. (**).
Eίναι ὡσαύτως ἀρσενικοῦ ὅταν ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ autre ἀνάρ- θρως οἷον, quelque chose est promis, autre chose est ac- cordé.	Une chose très intéressante que j'ai apprise aujourd'hui. Πρᾶγμά τι τὸ ὅποιον ἔμαθον σήμερον λίαν περίεργον.
Couple, ζεῦγος συνηρμολογημένον.	Couple, δυάς (ἀριθμὸς δύω).
Délice, εἰς τὸν ἐνικ. le délice ἀρσ.	Délices, πληθ. θηλυκοῦ.
Enfant, λεγόμενον ἀπολύτως εἰ- ναι ἀρσεν. γένους.	Enfant, ἀναφερόμενον εἰς θηλυκὸν πρόσωπον εἶναι θηλ.
Exemple, παράδειγμα.	Exemple, σημαῖνον καλλιγραφί- κὸν παράδειγμα εἶναι θηλ.
Foudre, κεραυνός· μεταφορικῶς εἰς ὑψηλὸν ὑφος εἶναι ἀρσ.	Foudre, εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν τοῦ κεραυνοῦ, εἶναι θηλ.

(*) "Οταν ἡ λέξις amour σημαίνῃ τοὺς μικροὺς περὶ τὴν Ἀφροδίτην εἰκο-
νιζομένους ἔρωτας εἶναι γένους ἀρσενικοῦ καὶ εἰς τὸν πληγμοντικὸν ἀριθμόν.
Les petits amours voltigeaient autour de Vénus. Oi μικροὶ ἔρωτες πε-
ριπταγτο περὶ τὴν Ἀφροδίτην.

(**) "Οταν τὸ chose ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ quelque εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὅ, τι-
δήποτε οἷον, quelque chose que vous disiez ὅ, τι καὶ ὃν εἴπητε εἰς τοιαύτην
σημασίαν, εἶναι ἐπίσης θηλυκοῦ γένους.

'Αρσενικά.

- Garde (le), φύλαξ. πολεμικός στρατός.
 Gens, προηγούμενον ἐπιθέτου εἰναι αρσεν. γένους.
 Hymne, ὑμνος ἐκκλησιαστικὸς (ἀδόμενος δηλ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν) εἰναι ἀρσ. γένους.
 Livre (le), τὸ βιβλίον.
 Mémoire, ὑπόμνημα.
 Le mode, ἔγχλισις (γραμμωτ.).
 Mousse, ὑπηρέτης πλοίου.
 Office, καθῆκον, ὑπηρεσία.
 Orgue, ὄργανον μουσικὸν ἐκκλησιαστ. ἐνικῶς ἀρσεν.
 Orgue, κριθή (φάρος), εἰναι ἀρσενικοῦ γένους μόνον πρὸ τῶν ἐπιθέτων mondé καὶ perlé.
 Page (le), ὑπηρέτης εὐγενῆς, ἀκόλουθος.
 Pâque ἡ μᾶλλον pâques, τὸ πάσχα κατὰ τοὺς χριστιανούς.
 Parallèle, ὁ παραλληλισμός.
 Pendule, τὸ ἐκκρεμές.

Θηλυκά.

- Garde (la), ἡ φύλακή.
 Gens, ἐπόμενον εἰς ἐπίθετον, εἰναι θηλ. ἐκτὸς τοῦ tout (*).
 Illes ἄλλος ὑμνος, πολεμικὸς κατ. εἰναι θηλ.
 La livre, ἡ λίτρα.
 La mémoire, ἡ μνήμη.
 La mode, ὁ συρμός.
 La mousse, ὁ ἀρρός τὸ βρύον.
 'Οψιοφυλάκιον, σκευοφυλάκιον.
 Πληθυντικῶς θηλ. (les belles orgues).
 Orge. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν εἰναι θηλυκοῦ γένους une belle orge.
 La page, ἡ σελίς.
 La pâque, τελετὴ δι' ἡς οἱ θουδαῖοι ἐπανηγύριζον τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῆς Αἴγυπτου.
 La parallèle, ἡ παράλληλος (γραμμή).
 La pendule, ὁ ρολόγιον τῆς τραπέζης.

(*) Τὸ tout, καὶ προηγούμενον τοῦ gens, φύλαττει τὸ ἀρσενικὸν γένος οἶον, tous les gens, δῆλοι οἱ ἀνθρώποι καὶ ὅχι μόνον προηγούμενον ἀμέσως, ἀλλὰ καὶ ὅταν πάρεντιθηται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ gens, ἐπίθετον ἔχον κοινὴν κατάληξιν δι' ἀμφότερα τὰ γένη, τὸ tout (καὶ τότε προσέτι) τίθεται εἰς ἀρσενικὸν γένος οἶον, tous les honnêtes gens. ὅταν δὲ τὸ παρεντιθέμενον ἐπίθετον δὲν ἔχει κοινὴν κατάληξιν, τοῦτο τίθεται εἰς θηλυκὸν γένος καὶ ἐπομένως καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ tout οἶον, toutes les vieilles gêns. εἰναι δὲ ἀρσενικοῦ γένους τὸ gens ὅταν ἀναφέρηται ιδίως εἰς ἀνδρας, καὶ τοῦτο δεικνύεται συνήθως διὰ τῆς προθέσεως de προταττομένης οὐσιαστικοῦ τινος, τὸ ὅποιον ἐμφανίζεται ἔργον ἐξασκούμενον συνήθως ὑπ' ἀνθρῶν οἶον gens de lettres, gens de guerre κατ.

'Αρσενικά.

Θηλυκά.

Personne, οὐδείς.

(La) personne, πρόσωπον, ἄνθρωπος.

Le poële, θερμάστρα, σκέπη τῶν

La poële, τὸ τηγάνιον.

νεονύμφων κατὰ τὴν τελετὴν

(γάμου) κτλ.

Poste (le), θέσις.

La poste, ταχυδρομεῖον.

Solde, ἔξοφλησις λογαριασμοῦ.

La solde, μισθὸς στρατιωτικός.

Somme (sommel), ὑπνος.

La somme, τὸ ποσόν.

Souris (le) καὶ sourire, μειδίαμα.

La souris, μῆς (ποντικὸς μικρός).

Tour (le), γῦρος (παιγνίδιον).

La tour, ὁ πύργος.

Vague (le), τὸ ἀόριστον, τὸ κενόν.

La vague, μέγα κῦμα.

Voile, ἡ σκέπη (λεπτὸν ύφασμα).

La voile, τὸ ἵστιον. κτλ.

Περὶ τῶν πτώσεων τῶν ὁροματικῶν συμπληρωμάτων.

§. 81. Τὰ συμπληρώματα συνδέονται μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ἢ κατηγορουμένου ἐμπροθέτως ἢ ἀπροθέτως κατὰ διαφόρους περιπτώσεις.

Τὰ μετὰ γερικῆς συντασσόμενα.

ἀ. Τὰ προσδιορίζοντα τὸν κτήτορα ἢ τὸ κτήμα· οἶον, La propriété de mon père, ἡ ἰδιοκτησία τοῦ πατρός μου. Le palais de Charles, τὸ μέγαρον τοῦ Καρόλου (*). Le propriétaire de ce château κτλ.

β'. Τὰ προσδιορίζοντα τὸν ἄρχοντα· La reine d'Angleterre. Le roi de Grèce. Le général de l'armée Espagnole, ὁ στρατηγὸς τοῦ Ἰσπανικοῦ στρατοῦ. κτλ.

γ'. Τὰ συγγενείας προσδιοριστικά, le père de Sophocle, ὁ πατὴρ τοῦ Σοφοκλέους, Alexandre le fils de Philippe, Ἀλέξανδρος ὁ γίγαντος τοῦ Φιλίππου.

(*) Μεταχειρίζονται δὲ μόνον τὴν πρόθεσιν ἢ μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ πρὸς δῆλωσιν ἀπλῶς τῆς χρήσεως διὰ τὴν ὅποιαν εἶναι προσδιωρισμένον τὸ οὐσιαστικὸν χωρὶς νὰ περιλαμβάνῃ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος διὰ τὸ ὅποιον κατεσκευάσθη· οἶνον, un verre à vin, à liqueur, ποτήριον διὰ οἶνον (ἴνα περιέχη δηλ. οἶνον ἢ πνευματώδη ποτά). Εἳν δὲ ἀντὶ τῆς προθ. ἢ μεταχειρίζῃ τις τὴν de, τότε σημαίνει διὰ τὸ ἀγγεῖον περιέχει ήδη τὸ περὶ οὖν ὁ λόγος ποτόν· οἶνον, un verre de vin, ποτήριον ἔχον οἶνον.

δ'. Τὰ σημαίνοντα τὸ ἔργον τινός· les tableaux de Raphael, αἱ εἰκόνες τοῦ Ραφαήλ.

ε'. Τὸ μέρος ἡ τὰ μέλη σώματός τινος. On a trouvé la tête et les membres d'un corps humain· εὗρον τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη σώματός τινος.

ζ'. Τὰ σημαίνοντα ἴδιότητα ἡ ποιότητα τινά· ἀτινα δύνανται παρ' ἡμῖν καὶ ἐπιθετικῶς νὰ ἐκφρασθῶσιν. Une blancheur de neige, un coeur d'ange, λευκότης χιόνος (χιονώδης), καρδία ἀγγέλου (ἀγγελική) κτλ.

η'. Τὰ προσδιορίζόμενα δι' οὐσιαστικοῦ ἐμφαίνοντος μέγεθος ἡ ποσότητα, βάρος, ἀξίαν ἡ ποιότητα τινά· οἷον, un vaisseau d'une grandeur extraordinaire, πλοῖον παρμέγεθες· une flotte de huit cents vaissaux, στόλος ὀκτακοσίων πλοίων· διμοίως une couronne d'un poids considérable, στέμμα μεγάλου βάρους· un chemin de trois heures, δρόμος τριῶν ὥρῶν (τρίωρος). Des nuages de la couleur de cuivre, σύννεφα γαλούχροα.

Tὰ μετὰ δοτικῆς συντασσόμενα.

α. Τὰ σημαίνοντα τόπον καθιερωμένον ἵνα περιλαμβάνῃ ὡρισμένον τι εἶδος πράγματος ἡ ἐμπορεύματος, τὰ ὅποια ἐνοῦνται μετὰ τοῦ κυρίου οὐσιαστικοῦ (ὑποκειμένου ἡ κατηγορούμενου), διὰ τῆς δοτικῆς τοῦ ὄριστικοῦ ἀρθρου, αὐ ἡ ἡ λα, εἰς τὸν ἑνικὸν, καὶ αὐτοὶ διὰ τὸν πληθυντικόν· οἷον, le marché au blé,—aux céréales,—aux légumes, ἡ τῶν σιτηρῶν, ἡ τῶν λαχάνων ἀγορά. Le pot à l'eau, τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὄδατος (τὸ προσδιωρισμένον εἰς τὸ ὄδωρο); le pot au lait κτλ. (*).

β'. Τὰ ἐμφαίνοντα χαρακτηριστικά τινα ἴδιαζοντα κυρίως εἰς τι οὐσιαστικόν. L'homme à la chevelure longue, ὁ ἀνὴρ ὁ ἔχων τὴν κόμην μακράν. L'aurore aux doigts de rose, ἡ ρόδοδόκτυλος ἡώς· l'hôtel au cheval blanc, τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ λευκοῦ ἵππου (τὸ ἔχον σύμβολον τὸν λευκὸν ἵππον).

(*) Διὰ τῆς δοτικῆς ἐκφράζουσιν ωταντῶς οἱ Γάλλοι τὴν ἔνωσιν δύω σωμάτων πρὸς τροφήν· οἷον, du café au lait, καφὲ μὲ γάλα [du riz au lait, ριζόγαλα] de la viande aux pommes de terre, κρέας μὲ γεώμητρα κτλ. τὸ κύριωτερον τούτων ἐκφράζεται διὰ τῶν μορίων du, ἡ de la, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τῆς δοτικῆς αὐ, ἡ ἡ λα, κατὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ.

γ'. Τὸ πρᾶγμα ἡ τὸ εἶδος τὸ δποῖον πωλεῖ τις. L'homme aux œufs, δ ὁσπάλης la femme aux dentelles, ή τριχαπτοπάλης.

δ'. Τὰ σημαίνοντα τὰ συστατικὰ μέρη διαφόρων φαγητῶν ἡ ποτῶν. De la soupe au riz, des confitures aux groseilles, une tarte à la crème κτλ. Ομοίως καὶ τὰ εἰς érieur συγκριτικά ἀπαιτοῦσιν ὡς συμπλήρωμα δοτικήν οἶον, antérieur à l'époque supérieur aux autres κτλ.

Tὰ μετὰ αἰτιατικῆς συντασσόμενα.

Συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς τὰ συμπληρώματα τοῦ κατηγορουμένου τὰ ἔχοντα πρὸ αὐτῶν πᾶσαν ἄλλην πρόθετιν ἐκτὸς τῆς de καὶ ἀ· καὶ εἰ μὲν τὸ συμπλήρωμα εἶναι ώρισμένον, λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον προηγουμένης προθέσεως, εἰ δὲ ἀόριστον, παραλείπεται τὸ ὄριστικὸν ἀναπληρούμενον διὰ τοῦ un, une ή διὰ τοῦ μεριστικοῦ du καὶ de la, ή des κτλ. pétrir de la farine avec un gros pilon, ζυμώνω ἀλευρον μὲ μέγαν κόπανον. Délayer du miel dans du lait κτλ. du lait ἔγταῦθα εἶναι ἀντὶ αἰτιατικῆς ἀρίστου.

Tὰ μετὰ ἀφαιρετικῆς ἡ ἀπέρεκτικῆς συντασσόμενα.

ά. Τὰ σημαίνοντα τὴν ὅλην ἐξ ἣς κατεσκευάσθη ἡ σύγκειται τι, καὶ ταῦτα διὰ τῆς προθέσεως de ἀνάρθρως, ἐὰν η ὅλη ἐκφράζηται ἀρίσταις ἐνάρθρως δὲ διὰ τῶν, du, de la καὶ des ἐὰν αὕτη προσδιορίζηται δι' ἐπομένης ἄλλης τεινὸς φράσεως ή ἀναφέρεται ὡς γνωστῇ οὖν, une statue de bronze, ἄγαλμα χαλκοῦ· une cloche avait été faite de l'argent de vaisselle, κατεσκευάσθη κώδων τις ἐξ ἀργύρου κοίλου (ἀπὸ ἀργυρᾶς παροψίδας).

β'. "Οταν τὸ οὐσιαστικὸν ἦναι συμπλήρωμα ἐπιβρήματος η οὐσιαστικοῦ ποσότητος σημαντικοῦ οἶον, beaucoup η un grand nombre de livres η ouvrages mériteraient d'être brûlés κτλ. (ἴδε περὶ τούτου τὰ ἄλλαχοῦ σημειωθέντα).

γ'. "Οταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν η' ἀποχωρίσωμεν μέρος ἐξ ἑνὸς ὅλου, η σώματός τινος· οἶον, un de ses doigts, un de nous, τὰ ὅποια ἡμεῖς συνήθως ἐκφράζομεν διὰ τῆς γενικῆς πτώσεως, προηγουμένης τῆς προθέσεως ἐκ, η διὰ τῆς ἀπὸ μετὰ αἰτιατικῆς οἶον, εἰς ἐκ τῶν δακτύλων του, εἰς ἐξ ὑμῶν, η εἰς ἀπὸ σᾶς κτλ.

δ'. Διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὸ μέρος ὅθεν ἐργόμεθα η̄ ἐκφέρομέν τις οἰον, je viens de l'église ἔρχομαι ἐκ τῆς ἐκκλησίας, du bois ἐκ τοῦ δάσους κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ δποῖα εἴραι συμπλήρωμα προθέσεως.

§. 82. Τὰ οὐσιαστικὰ ὅντα συμπλήρωμα προθέσεώς τινος, οἷον, ἀ, de, en, par κτλ. τίθενται ὅτε μὲν εἰς τὸν ἑνικόν, ὅτε δὲ εἰς πληθ. ἀριθμὸν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὁποίαν θέλει νὰ ἐκφράσῃ ὁ γράφων η̄ λαλῶν περὶ τούτων. Ἐὰν προτίθηται νὰ ἐκφράσῃ ἀριστον ἡ γενικήν τινα ἰδέαν ὅφειλει νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἑνικόν· ἐὰν δὲ ἀπεναντίας η̄ ἔννοια ήγειραι μερική, καὶ ἐννοη ὁ λαλῶν η̄ γράφων οὐχὶ τάξιν τινὰ μᾶλλ' ἄτομα, ἀνάγκη τότε νὰ μεταχειρισθῇ τὸν πληθυντικόν.

"Ἐννοια γενική.

"Ἐννοια ἀτομική.

Des scrupules de juge.

Une assemblée de juges.

Αἱδώς (εὐλάβεια) δικαστοῦ (δικαστική).

Συγάθροιστις δικαστῶν.

Des œufs de poule.

Une troupe de musiciens, συμμορία μουσικῶν.

'Ωὰ ὄρνιθος (η̄ ὄρνιθια).

Un marchand de draps fins.

Un marchand de drap.

"Εμπορος λεπτῶν ἔριούχων.

"Εμπορος λεπτῶν ἔριούχων.

Des touffes d'herbe.

Des jus d'herbes.

Συμπυκνώματα γλόνης (χλοερά).

'Οπές (ἐγγύδισμα) χόρτων.

Des contes de bonne femme.

Des contes de fées.

Μῦθοι (διηγήματα) τροφοῦ (παραρρυμάνας).

Μῦθοι γοητίῶν.

Un lit de plume.

Un paquet de plumes

Κλίνη (σρῶμα ἐκ πτεροῦ), πτέρινον.

Δεμάτιον πτερῶν.

Ἐις τὴν ἀριστερὰν στήλην ἐκτὸς τῆς ἀσρίστου σημασίας δύναται τὸ συμπληρωματικὸν οὐσιαστικόν τὸ ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὴν καθομιλουμένην καὶ δι' ἐπιθέτου.

ΣΗΜ. Ἐὰν τὸ ὄνομα θναι μᾶλλον ἐν χρήσει κατὰ τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν ή καὶ τὸ ἀνάπαλιν, δρείλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν κατὰ προτίμησιν τὸν συνηθέστερον τῶν δύο.

'Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Un pied de girofée.

Un pied d'œillets.

Un maître de musique.

Un maître de langues.

Διδάσκαλος: μουσικῆς (μουσικοῦ διδάσκαλος).

Διδάσκαλος γλωσσῶν.

Un marchand de poisson.

Une marchande de harengs.

ἴχθυοπώλης.

Θρεσσοπώλης (ἡ πωλοῦσα ἀρίγγας).

Διότι συνήθως λέγεται ἑνικῶς faire de la musique, acheter du poisson· καθὼς λέγεται συνηθέστερον πληθυντικῶς, des œillets, des langues, des harengs κτλ.

"Οταν τὸ συμπλήρωμα τῆς προθέσεως; ἐμφαίνη τὴν ὥλην ἐξ ἡς σύγκειται τὸ ὑπὸ τοῦ σώματος παριστάμενον ἀντικείμενον (ό λόγος ἐνταῦθα περὶ γλυκῶν, de confitures, καὶ φαγητῶν) μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν, ἐὰν ἡ ὥλη ἀπώλεσεν ὀλοτελῶς τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς σχῆμα· τὸν δὲ πληθυντικὸν ἐὰν τὸ πρῶτον σχῆμα δὲν ἔξελιπεν ὀλοτελῶς.

'Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Du sirop de groseille.

Des confitures de groseilles.

De la gélée de pomme.

De la compote de pommes.

De la fécale de pomme de terre.

Une fécule de pommes de terre.

Τέλος, μεταχειρίζονται εἰς πληθυντικὸν ἢ εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν τὸ μετὰ τὴν πρόθεσιν οὐσιαστικὸν κατὰ τὴν ἔνγοιαν τὴν ὅποιαν προτίθεται νὰ ἐκφράσῃ ὁ γράφων, ἡ καθ' ὅσον τὸ πρᾶγμα αὐτὸ διεγείρει ἰδέαν ἑνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ.

'Ενικῶς.

Πληθυντικῶς.

Un homme à imagination.

Un homme à préjugés.

Un peintre rempli de talent.

Une jeune personne remplie de talents.

Un fruit à noyau κτλ..

Un fruit à pépins κτλ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ Οὐσιαστικοῦ. Accord de l'adjectif avec le substantif.

§. 83. ἀ. Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ τῆς ἀντωνυμίας τῶν ὅποιων προσδιορίζει ἰδιότητα ἢ ποιότητα τινά· οἶον, un homme prudent, ἀγήρ συνετός· une femme prudente, γυνὴ συνετή· des hommes vertueux, ἄνδρες ἐνάρετοι· des femmes vertueuses, γυναῖκες ἐνάρετοι· il est heureux, (αὐτὸς) εἶναι εὐτυχῆς· elle est heureuse, (αὐτὴ) εἶναι εὐτυχῆς. κτλ.

Tὸ θηλυκὸν ἐπίθετον grande ἀποστρέψει συγγένως τὸ ε ἄξιων πρὸ συμφώνου, πρὸ πάντων δὲ πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν, messe, peine, chose mère, rue· grand'mère, προμήτωρ (μάρμη), grand'messe, μεγάλη ἀκολουθία κτλ.

ΣΗΜ. Περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ μετοχικοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἵδε τὸ περὶ μετοχῆς κεφάλαιον.

β'. Βάνη ύπάρχωσι δύο ἢ πλειότερα οὐσιαστικὰ ἢ ἀντωνυμίαι, προσδιορίζόμενα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου, τοῦτο τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀρσενικὸν γένος, ὅταν τὰ οὐσιαστικὰ ἢ αἱ ἀντωνυμίαι ἦναι διαφόρων γεγῶν ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν· οἶον, Le riche et le pauvre sont égaux devant la loi· ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχὸς εἶναι ἵστι ἐνώπιον τοῦ νόμου· une robe et un air lugubres, ἐσθῆταις καὶ σχῆμα πένθιμα· son père et sa mère· sont bien contents de cette proposition· ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ του εἶναι εὐχαριστημένοι διὰ τὴν πρότασιν ταύτην.

ΣΗΜ. "Οταν δύο οὐσιαστικὰ προσδιορίζόμενα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου, δὲν ἔναι τοῦ αὐτοῦ γένους, ἡ εὐφωνία ἀπαιτεῖ νὰ τεθῇ τελευταῖον τὸ ἀρσενικὸν ὅταν τὸ ἐπίθετον ἔχῃ δι' ἔκαστον γένος διαφορετικὴν κατάληξιν, ἵνα τοῦτο συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐσιαστικοῦ χωρὶς νὰ προσβάλῃ τὴν ἀκοήν· οἶον, une prudence et un courage étonnantes· une vapeur et un air épais. Elle et lui sont les plus parfaits et les plus charmants de la société· αὐτὴ καὶ αὐτὸς εἶναι οἱ τελειότεροι καὶ οἱ θελκτικώτεροι· (οἱ ἔρασμιώτεροι) τῆς συναναστροφῆς. Παρ' ἡμῖν ἡ θέσις τῶν τοιούτων ἐπιθέτων εἶναι ἀδιάφορος.

*Εξαίρεσις.

ἀ. Προηγουμένων δύο ἢ πλειότερων οὐσιαστικῶν τὸ ἐπιφερόμενον

ἐπίθετον συμφωνεῖ μετὰ τοῦ τελευταίου· αὐτόν, ἐὰν τὰ οὐσιαστ. ἥναι ως ἔγγιτα συνώνυμα· οἶον, Toute sa vie n'a été qu'un travail, qu'une occupation continue, où il est toujours dans un état d'insécurité imminent, où il démontre souvent un courage ou une prudence étonnante, dans le milieu des dangers imprévus et immédiats qui l'entourent.

β'. "Οταν τὰ οὐσιαστικὰ διαχωρίζωνται διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ συνδέσμου οὐ (ἢ) οἶον, c'est au milieu des périls imprévus et immédiats qu'il démontre souvent un courage ou une prudence étonnante, dans lequel il est toujours dans un état d'insécurité imminent, qui l'entourent.

Διὸ δὲ σύνδεσμος οὐ ἀποκλείει τὸ προηγούμενον οὐσιαστικὸν, καὶ ἐπομένως τὸ ἐπιφερόμενον ἐπίθετον συμφωνεῖ μετὰ τοῦ τελευταίου οὐσιαστικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἐπίθ. προσδιορίζῃ ἀναγκαῖως ἀμφότερα.

γ'. Ωσαύτως ὅταν δύο οὐσιαστ. ἑνούμενα διὰ τῶν ἐπιβήματων comme, de même que, ainsi que, aussi bien que κτλ. προηγῶνται τοῦ ἐπιθέτου, τοῦτο συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν οὐσιαστικῶν (κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν) τὸ δόπον εἶναι ἀνώτερον ως πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἰδεῶν· οἶον, l'autruche à la tête, ainsi que le cou, garnie de duvet, ὁ στρουθοκάμηλος ἔχει τὴν κεφαλὴν, καθὼς καὶ τὸν λαιμὸν, κεκοσμημένην μὲ πτίλον (ὁ στρουθοκάμηλος ἔχει τὴν κεφαλὴν πτιλωτὴν καθὼς καὶ τὸν λαιμόν). Ἐνταῦθα τὸ ἐπίθετον garnie συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν, tête.

δ'. "Οταν δύο οὐσιαστικὰ, δύο τὸ δεύτερον χρησιμεύει ως συμπλήρωμα τοῦ πρώτου, προηγῶνται τοῦ ἐπιθέτου, τοῦτο συμφωνεῖ ὅτε μὲν μὲ τὸ κύριον οὐσιαστ. (μὲ τὸ πρώτον), ὅτε δὲ μὲ τὸ συμπλήρωμα αὐτοῦ (δῆλον, μὲ τὸ δεύτερον)· οἶον, j'ai acheté des bas de coton bleus, ηγράφατα περικνήμια κυανόχρονα ἐκ βαμβάκης, je porte des bas de coton écrus, φορῶ περικνήμια ἐκ βαμβάκης ὡμῆς· δύοις, on a trouvé une partie de pain mangée, εὗρον μέρος ἄρτου φαγωθέν (δηλαδὴ une partie mangée)· καὶ τὸ ἐναντίον, on a distribué une partie du pain destiné aux pauvres, διένειμαν μέρος τοῦ ἄρτου τοῦ προσδιωρισμένου διὰ τοὺς πτωχούς· ὅπου τὸ μετοχικὸν ἐπίθετον destiné, συμφωνεῖ μὲ τὸ συμπλήρωμα (du pain). Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα παραδειγμάτα ἀρκεῖ μόνον ἡ σκέψις ἵνα ὀδηγήσῃ τὸν γράφοντα περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ· εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα, ἡ ἔννοια εἶναι » ἀνεκαλύφθη ὅτι μέρος τοῦ ἄρ-

του ἡτο φαγωμένου· « δθευ, une partie mangée· εἰς τὸ δεύτερον, ὅτι διενεμήθη μέρος τοῦ προσδιωρισμένου διὰ τοὺς πτωχοὺς ἄρτου· δθευ, du pain destiné κτλ.

‘Αλλ’ ἔὰν μετὰ δύω οὐσιαστικὰ, τῶν ὅποιων τὸ πρῶτον εἶναι συμπλήρωμα τοῦ δευτέρου, ἀκολουθῶσιν ἀμέσως δύω ἐπίθετα, τὸ πρῶτον τούτων συμφωνεῖ μετὰ τοῦ δευτέρου οὐσιαστικοῦ, τὸ δὲ δευτέρου ἐπίθετον συμφωνεῖ μετὰ τοῦ πρώτου οὐσιαστικοῦ· οἷον, un écheveau de soie noire mélée, ἀγαθής ἐκ μελαίνης μετάξης μεμιγμένη (χνακατωμένη)· un vase de terre cuite brisé, συντετριμένον ἀγγεῖον ἐκ χώματος ἐψημένου.

Τοῦ πρώτου δὲ τῶν δύω οὐσιαστικῶν ὅντος περιληπτικοῦ, τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ ἢ μετὰ τούτου ἢ μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, καὶ ὅσον ἡ ἔννοια τὸ ἀπαιτεῖ· οἷον, une masse de maisons désagréable à la vue, σωρὸς οἰκων δυσάρεστος εἰς τὴν ὅρασιν· une masse de maisons construites en briques, σωρὸς οἰκιῶν κατεσκευασμένων ἐκ πλίνθων. Εἰς τὸ πρῶτον εἶναι ὁ σωρὸς δυσάρεστος, εἰς τὸ δεύτερον αἱ οἰκίαι εἶναι ἐκτισμέναι καὶ οὐχὶ ὁ σωρός.

ε'. Τὸ ἐπίθετον νυ (γυμνὸς) προηγούμενον ἐνὸς τῶν ἑξῆς οὐσιαστικῶν, tête, cou (λαιμὸς), bras, jambes καὶ pieds, μένει ἀμετάβλητον, δηλαδὴ φυλάττει τὸν ἐνικὸν τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ γένους· οἷον, il est sorti nu-tête, nu-cou, nu-bras, nu-jambes κτλ. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν τὸ νυ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ· Parfois toute nue la vérité déplaît à ceux à qui elle est adressée· il y a des personnes qui aiment à se promener la tête nue· une morale toute nue ennuie plus qu'elle n'instruit.

ς'. Τὸ ἐπίθετον demi (ἡμίσιο) προηγούμενον ὅποιοι δύποτε οὐσιαστικοῦ μένει ἀμετάβλητον, ἐπιταττόμενον δὲ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ προηγούμενου αὐτοῦ οὐσιαστικοῦ· οἷον, je reviendrai dans une demi-heure, θὰ ἐπανέλθω μετὰ ἡμίσειαν ὥραν· une demi-livre, ἡμίσειαν λίτραν κτλ. il est trois heures et demie, εἶναι τρεῖς ώραι καὶ ἡμίσεια· ἐνταῦθα τὸ demie συμφωνεῖ διότι προγεῖται αὐτοῦ τὸ hours.

ΣΗΜ. Συμφωνεῖ ωσαύτως τὸ demi κατὰ γένος ἢ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὅταν ἐπέχῃ τόπον οὐσιαστικοῦ, καὶ ἀναφέρηται εἰς ὑπακούμενον οὐσιαστικὸν λεγθέν προηγούμενως· οἷον, j'en prendrai les trois demies qui

font une et demie, λαμβάνω ἐκ τούτων τὰς τρεῖς ἡμισέias αἵτινες ἀποτελοῦσι μίαν καὶ ἡμίσειαν.

ξ'. Τὸ ἐπιθετὸν Feu, μακαρίτης, προηγουμένον ἀμέσως τοῦ οὐσιαστικοῦ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ' αὐτοῦ· οἶν, votre feu-mère, η μακαρίτης μήτηρ σου la feue tante de votre père, η μακαρίτης θεία τοῦ πατρός σου κτλ. Χωρίζόμενον δὲ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἴτε δι' ἄρθρου, εἴτε διὰ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένει ἀμετάβλητον, feu la reine, feu votre tante κτλ.

Ἐξαιροῦνται ώστατα; τὰ ἔξις μετοχικὰ ἐπίθετα μένοντα ἀμετάβλητα ὅσάκις προηγοῦνται τοῦ οὐσιαστικοῦ ci-inclus (ἐσώκλειστος), ci-joint (ἐπισυνημένος), excepté (ἐξηρημένος).

Καὶ τὰ μὲν ci-joint, ci-inclus μένουστιν ἀμετάβλητα ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως· οἶν, ci-inclus, ci-joint copie η la copie. Προηγουμένης δὲ λέξεως τινὸς δύναται γὰρ συμφωνήσῃ ἡ μετοχὴ αὕτη μετὰ τοῦ ἐπιφερομένου οὐσιαστικοῦ η καὶ νὰ μὴ συμφωνήσῃ· οἶν, vous trouvez ci-inclus, η ci-incluse la copie, ci-joint copie, η ci-jointe la copie du traité κτλ. Προηγουμένου δὲ τοῦ οὐσιαστικοῦ αἱ εἰρημέναι μετοχαὶ ως ἐπίθετα συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ αὗτῶν. La copie ci-jointe vous servira de preuve; la lettre ci-incluse est à adressée à un des membres du comité κτλ.

Όμοιως η παθητικὴ μετοχὴ excepté μένει πάντοτε ἀμετάβλητος δηλ. εἰς ἀρσενικὸν γένος, καὶ εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν, ὅταν προηγήται τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἐπιταττομένη δὲ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ· excepté les deux dernières conditions, exceptés (ἐξαιρουμένων) τῶν δύο τελευταίων δρῶν. Ces deux conditions exceptées, η les deux dernières conditions exceptées.

Μένουσιν ώστατας ἀμετάβλητα τὰ ἔξις ἐπίθετα, ὅταν προηγῶνται τῶν οὐσιαστικῶν τὰ: Franc (de port), proche, possible, ἐπιφέρηματικῶς λαμβανόμενα. Vous recevrez franc de port les lettres que. Απεναντίας συμφωνεῖ ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν προηγήται. Les lettres seront franches de port. Τὸ proche, προηγουμένον τοῦ ὑπαρκτικοῦ φέρματος ἔtre, δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ως ἐπίθετον καὶ ως πρόθετος, εἰς τὴν πρώτην περίστασιν συμφωνεῖ· les maisons proches, αἱ γειτονικαὶ οἰκίαι (ἐπιθετον), η les maisons qui sont proche de la rivière, αἱ πλησίον τοῦ ποταμοῦ οἰκίαι (ἐπιφέρημα). Προηγουμένου

δὲ ἄλλου ρήματος μένει ἀμετάβλητον τὸ proche les maisons que l'on construit proche du mur d'enceinte κτλ.

Tō possible, ἀναφερόμενον εἰς προηγούμενον οὐσιαστικὸν, συμφωνεῖ· οἶν, on peut réduire en cinq classes tous les animaux possibles. Ἀνάφερόμενον δὲ εἰς ῥῆμα μένει ἀμετάβλητον. Ὡς αὗτως πᾶν ἐπίθετον λαμβάνον ἐπιφέρηματικὴν σημασίαν μένει ἀμετάβλητον· οἶν, cet ouvrage coûte cher, τὸ ἔργον τοῦτο τιμᾶται πολλοῦ (στοιχίζει ἀκριβά)· ces fleurs sentent bon, ταῦτα τὰ ἄνθη ἐκπέμπουσι καλὴν δομήν κτλ.

Tὰ σύνθετα ἐπίθετα ὑπόκεινται εἰς τὰς ἔξης παρατηρήσεις.

ἀ. Δύο ἐπίθετα ἔνομενα διὰ τοῦ ἔνωτικοῦ σημείου συμμετεβάλλονται ἀμφότερα κατὰ γένος καὶ ἀριθμ. τοῦ οὐσιαστικοῦ οἶν, aveugle-né (ἀρσ.) (ό ἐκ γενετῆς τυφλός)· sourd-muet (κωφάλαλος)· θηλ. aveugle-née, sourde-muette.

Ἐξαιροῦνται.

ἀ. Tὰ σύνθετα ἐκ τοῦ demi, mi, semi, τῶν ὅποιων τὸ πρῶτον μέρος μένει ἀμετάβλητον· des peuples demi-barbares; des nations demi-civilisées, des étoffes mi-partie de blanc et de noir.

β'. "Οταν τὸ σύνθετον ἐπίθετον σύγκειται ἐκ δύο ἐπιθέτων τῶν ὅποιων τὸ πρῶτον ἔχει ἐπιφέρηματικὴν σημασίαν, ὡς τοιοῦτον, μένει ἀμετάβλητον οἶν, des nouveau-nés, νεογέννητα· clair-semés, ἀραιόφυτα (ἀραιόσπαρτα)· des aigre-doux, γλυκόξυνα (ξυγόγλυκα)· une fille nouveau-née, κόρη νεογέννητος ἀντὶ τοῦ nouvellement-née, des fleurs nouvellement semées κτλ.

Tὸ αὐτὸ συμβαίνει ἐπίσης ὁσάκις τὸ πρῶτον μέρος τῶν τοιούτων συνθέτων ἐπιθέτων εἶναι μέρος ἄκλιτον τοῦ λόγου· οἶν, πρόθεσις, ἐπίφρημα, κτλ. ὡς les avant-derniers évènements, τὰ προτελευταῖα συμβάντα· des contre-révolutions, ἀντεπαναστάσεις· des personnes mal-avisées, σύμβουλοι ἀστόχαστοι.

Εἰς δὲ τὸ frais-cueilli, νεωρὶ συλλεχθέν· tout-puissant, παντοδύναμος· καὶ mort-ivre ἢ ivre-mort, καίτοι ἐπιφέρηματικῶς λαμβανομένου τοῦ πρώτου μέρους, συμμετεβάλλονται ἀμφότερα τὰ ἐπίθετα συμφωνοῦντα κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς δ ἀναφέρονται· οἶν, Des roses fraîches-cueillies, ῥόδα νεοσύλλεκτα· la vérité est toute-puissante, ἢ ἀληθεία εἶναι παντοδύναμος· des femmes ivres-mortes. "Οταν τὸ ἔτερον τῶν δύο ἐπίθέτων λαμβάνηται

οὐσιαστικῶς, τότε συμφωνοῦσιν ἀμφότερα κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς des nouveaux-arrivés (νεήλυδες), des nouveaux-convertis κτλ.

Ἐξαιροῦνται ὥστα τὰ δύο ἐπίθετα, brèche-dents, νωδός· καὶ chèvre-pieds, αἰγόπους· τὰ δύοις γράφονται πάντοτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἔχοντα δηλ. τὸ πρῶτον μέρος εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν, τὸ δὲ δεύτερον εἰς πληθυντικὸν, ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτῆς· une brèche entre les dents, ρωγμὸς μεταξὺ τῶν ὀδόντων· καὶ τὸ chèvre-pieds, ὁ ἔχων πόδας αἰγός· qui a des pieds de chèvre.

Μένουσι δὲ ἀμετάβλητα ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ συνθέτου ἐπιθέτου ὅταν χρησιμεύσωσιν ἀμοιβαίως τὸ ἔν εἰς προσδιορισμὸν τοῦ ἑτέρου· οἷον, des cheveux châtain-clair, μαλλία καστανὰ ἀνοικτὰ (ὑπόξανθα)· des étoffes rose-tendre, ύφασματα ροδόχροα. Des pensées qui ne sont que gris-brun, διαλογισμοὶ μελαγχολικοί. Διότι τὸ πρῶτον μέρος ἐπέχει ἐνταῦθα τόπον οὐσιαστικοῦ εἰς ἑνικὸν ἀριθμόν· ὡς εἰ ἐλέγομεν, d'un ton (χρῶμα) châtain clair, d'un rose tendre. Εὰν δὲ τὰ ἐπίθετα ταῦτα (χρώματος σημαντικὰ) κείμενα κατὰ σειρὰν παριστῶσιν ἴδιοτητας διακεκριμένας καὶ διαφόρους, τότε συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς δ ἀναφέρονται· οἷον, les cheveux de cette petite fille étaient chatains, bruns et clairs.

Πᾶν οὐσιαστικὸν ἐπιθετικῶς λαμβανόμενον καὶ χρησιμεῦσον εἰς προσδιορισμὸν ἄλλου ἐλλειπτικῶς μένει ἀμετάβλητον. Le colibri à gorge carmin, τὸ κολίθριον τὸ ἐρυθρόλαβον. Ἐνταῦθα ἐλλειπτικῶς ὑπακουούμενον, de la couleur du carmin· ἡ αὐτὴ παρατήρησις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ aurore, (εἰς τὴν σημασίαν τοῦ, ροδόχρους), jonquille (νάρκισσος), orange (χρυσόμηλον, πορτογάλλιον), ponceau (φοινικοῦν χρῶμα), marron (καστανόχρους), καὶ πάντα ὅσα χρησιμεύουσι μεταφορικῶς πρὸς παράστασιν χρωμάτων (ὑπογοουμένου τοῦ, ton, χρῶμα).

Ἐξαιροῦνται δὲ τὰ ἔξης cramoisi (ἰάνθινος), écarlate (κόκκινος), mordoré (ὑπόπυρρος, κοκκινωπός)· καὶ rose ροδόχρους, ἄτινα θεωροῦνται ὡς ἐπίθετα καὶ ἐπομένως συμφωνοῦσι μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν, καίτοι ἐλλειπτικῶς ἐκφραζόμενα. De la soie cramoisie (μέταξια ιάνθινος), des souliers mordorés (πέδιλα κοκκινωπά)· des chapeaux roses (πῖλοι ροδόχροοι, τριανταψυλόχροοι).

Ἐπειδὴ δὲ ἡ φύσις τοῦ ἐπιθέτου εἶναι γὰ παραδέγηται τὸ γένος
(ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ)

καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ, καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν νόμον εἰς αὐτὸ, πολλοὶ τῶν αὐστηρῶν γραμματικῶν γάλλων θεωροῦσιν οὐχὶ δρθὲς τὰς ἑξῆς ἐκφράσεις καὶ ἄλλας ὅμοιας τούτων, καὶ ἂς τὸ ἐπίθετον ἐπιβάλλει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ γένος αὐτοῦ εἰς τὸ οὐσιαστικόν.

Les litteratures grecque et latine.

Les langues anglaise et allemande.

Les histoires ancienne et moderne κτλ.

Πρέπει κατ' αὐτοὺς, εἰ καὶ πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα ἀπαντῶνται καὶ εἰς κλασικοὺς συγγραφεῖς, νὰ ἐκφρασθῶσιν ὡς ἑξῆς:

La litterature grecque et la latine, η νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ οὐσιαστικόν, la litterature grecque et la litterature latine, l'histoire ancienne et la morderne, η l'histoire ancienne et l'histoire moderne κτλ.

Νομίζομεν ὅτι η αὐστηρότης αὕτη εἶναι ὑπερβολική, ὅταν πρὸ πάντων ἔξοχοι συγγραφεῖς Γάλλοι όποιος ὁ Βιλμαίν, Ἀμπέρ κλπ. μεταχειρίζωνται καὶ τὰς πρώτας ἐκφράσεις, αἵτινες φαίνονται χαριέστεραι· τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἀποκλείει τὰς δευτέρας.

Η αὕτη παρατήρησις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ τακτικὰ ἀριθμητικά· καὶ εἰς τὸ l'un et l'autre· οἷον, le premier et le second étage, καὶ οὐχὶ les étages, premier et second· l'un et l'autre métal, καὶ οὐχὶ les métaux, l'un et l'autre· le septième et le onzième chant de l'Iliade κτλ. Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα παραδείγματα καὶ ἄλλα ὅμοια δὲν ἐπιτρέπεται παντάπατε νὰ ἐκφρασθῇ τις ἄλλως πως.

Ἐπίθετα πινά λέγονται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων, καὶ ἄλλα πάλιν μόνον ἐπὶ πραγμάτων οἷον, consolable, inconsolable, intentionné, λέγονται μόνον ἐπὶ προσώπων τὰ δὲ pardonnable, impardonnable, contestable, incontestable, κτλ. λέγονται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ ἀψύχων. Πολλοὶ τῶν γάλλων γραμματικῶν διδουσιν ὡς μέσον διαστολῆς περὶ τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων, τὴν ἑξῆς παρατήρησιν, ήτις, εἰ καὶ μὴ ὅλως ἀλγήθης, συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος εἰς διάκρισιν τούτων. "Οταν ῥῆμα ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης τοῦ ἐπιθέτου συντάσσηται μετὰ αἴτιατικῆς προσώπου, τὸ ἐπιθέτον λέγεται μόνον ἐπὶ προσώπων οἷον, τὸ ἀγωτέρω πάραδειγμα, consoler quelqu'un, παρηγορᾶ τινά, οὗτος consolable καὶ inconsolable, οὐ γάθρωπος καὶ οὐχὶ τὸ πρᾶγμα η

ἡ περίστασις. "Οταν δὲ τὸ ῥῆμα δὲν λαμβάνῃ αἰτιατικὴν προσώπου, ἀλλὰ πράγματος, τότε τὸ ἐκ τῆς αὐτῆς βίζης ἐπίθετον λέγεται ἐπὶ ἀ-ψύχων· ώς τὸ ῥῆμα pardonner, δὲν λέγεται pardonner quelqu'un, ἀλλὰ pardonner à quelqu'un sa faute· διὸν τὸ ἐπίθετον pardonnable, ἐπὶ πράξεων καὶ οὐχὶ ἐπὶ προσώπων. 'Υπάρχουσι δὲ καὶ τινα ἐπιθ. λεγόμενα ἀδιαφόρως καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων οἷον, une enfant excusable, une faute excusable· διότι τὸ ῥῆμα λαμβάνει εὐ-θεῖαν συντακ. προσώπου ἡ πράγματος, excuser quelqu'un καὶ excuser une conduite κτλ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθίες, ώς παρὰ πάντων ὅμολογε-ται, διὰ μόνης τῆς τριβῆς τῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς μετ' ἐπιμελείας ἀναγνῶσεως δύναται νὰ γνωρίσῃ τις ἀκριβῶς τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων ἐπιθέτων, οὐχὶ ἡττον ὅμως ἡ σκέψις περὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ ἡ-δνάλυσις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου ἐκφραζομένης ίδεας δύναται νὰ ὁδη-γήσῃ ἀρκούντως τὸν σπουδάζοντα τὴν γαλλικὴν ώς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων ἐπιθέτων. Εἰς τὰ ἀνωτέρω, φέρ' εἰπεῖν, παραδείγματα, διαν σκεψθῶμεν, διὰ τὸ παρηγορία διδεται εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν συμφορὰν, ἐννοοῦμεν εὐκόλως διὰ ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἔ-ναι consolable ἡ inconsolable, καὶ οὐχὶ ἡ λυπηρὰ περίπτωσις ἐν ᾧ εὔρισκεται· ὡσαύτως τὸ bien ou mal intentionné, δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ἐπὶ ἀψύχων ώς ἐμφαῖνον νοημοσύνην. Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ pardonnable καὶ impardonnable, δὲν εἶναι βεβαίως ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ πρᾶξις ἡτις συγχωρεῖται ἡ δὲν συγχω-ρεῖται, καὶ ἐπομένως αὐτὴ δύναται νὰ ἔναι pardonnable ἡ impar-
donnable κτλ.

Πολλὰ ἐπιθετα προτάττονται ἡ ἐπιτάττονται ἀδιαφόρως τῶν οὐ-
σιαστικῶν τὰ ὅποια προσδιορίζουσιν οἷον, une charmante personne
καὶ une personne charmante, une sensation agréable, καὶ une
agréable sensation, εὐάρεσος αἰσθητικής· ἀλλὰ δὲ ἐπιτάττομενα ἀπο-
βάλλουσι τὴν σημασίαν ἡν ἔχουσι προταττόμενα τοῦ οὐσιαστ. οἷον,
honnête homme, τίμιος ἄνθρωπος, καὶ un homme honnête, εὐγε-
νής ἄνθρωπος (τοὺς τρόπους)· καὶ ἀλλὰ ἐπιτάττονται πάντοτε οἷον,
un chapeau blanc, πῦλος λευκὸς κτλ. Περὶ τούτων θέλομεν σημειώ-
σει κατωτέρῳ παρατηρήσεις τινὰς μετὰ παραδειγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου.

§. 84. Προτάττεται τὸ ἐπίθετον τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀ. ὅταν παριστᾶ ἵδιότητα τινὰ ιδιάζουσαν εἰς τὸ οὐσιαστικὸν καὶ ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ· οἶον, *Le noir enfer, ὁ μαῦρος ἄδης la pâle mort, ὁ ωχρὸς θάνατος le doux zephyr, la timide brebis κτλ.*

β'. Προτάττεται τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ τακτικὸν ἐπίθετον ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον· montez au quatrième étage, vous y trouvez votre ami· συνήθως δὲ προτάττονται ἐπίσης τὰ ἑξῆς ἐπίθετα· bon, meilleur, mauvais, méchant, grand, gros, petit, sot, beau, joli, pauvre, digne, habile, jeune, vieux.

γ'. Πάντα τὰ ἐπίθετα ἐπιφωνηματικῶς ἐκφραζόμενα. Oh l'heureux enfant! Oh l'habile homme! κτλ.

δ'. Πάντα τὰ ἀριθμητικὰ τακτικὰ καὶ ἀπόλυτα προγομμένου τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου· je lui ai prêté le troisième, et le quatrième volume de l'*histoire universelle*. Thémistocle récita ce soir-là les quatre premiers chants d'*l'Iliade*.

ΣΗΜ. "Οταν τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ, καθὼς καὶ τὰ ἀπόλυτα, λαμβάνοντα σημασίαν τακτικῶν, ἐκφέρωνται ἀνάρθρως ὡς ἐν παρενθέσει, τότε ἐπιτάττονται τοῦ οὐσιαστικοῦ οἶον, chapitre trois, livre cinquième· page cent-soixante κτλ.

Tὸ ἐπίθετον ἐπιτάττεται τοῦ οὐσιαστικοῦ.

ἀ. "Οταν ἐκφράζῃ περιστατικὴν ἢ συμπληρωματικὴν τινὰ ἵδιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ, καὶ τοιαῦτα εἶναι π. χ. τὰ ἐμφαίνοντα τὸ σχῆμα, τὸ χρῶμα, ἢ ἵδιότητα ἀναφερομένην εἰς τὰς αἰσθήσεις, τὰ ἐμφαίνοντα θερμότητα, ψῦχος ἢ μέγεθος, τὰ σημαίνοντα τὸ ἔθνος, τὴν θρησκείαν, ἢ ἀξίωμά τι οἶον, Une table ronde, τράπεζα στρογγύλη· une robe blanche, ἐσθῆς λευκὴ ἢ λευκὸν ίμάτιον. Du vin doux, οἶος γλυκύς· des fleurs odoriférantes, ἄνθη εὐώδη· de l'eau chaude, ὑδωρ ζεστόν· l'Eglise Anglicane, ἢ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία· un négociant anglais, ἐμπόρος ἄγγλος. La pourpre Impériale, ἢ Αὐτοκρατορικὴ πορφύρα.

β'. Αἱ παθ. μετοχαὶ καὶ αἱ ἐπέχουσαι τόπον ποιωτικῶν ἐπιθέτων· οἶον, une personne instruite, ἄνθρωπος πεπαιδευμένος· un homme

recherché, ἄνθρωπος πολυζήτητος, un bras écrasé, βραχίων συντετριμένος· du café brûlé κτλ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης, dit, dite ἡ susdit, soi-disant καὶ prétendu, ἀτινα προτάττονται τῶν οὐσιαστικῶν. La dite personne, la susdite lettre, la prétendue richesse, Le soi-disant orateur κτλ.

γ'. Τὰ τακτικὰ ἀνάρθρως ἐκφερόμενα ἐπιτάττονται ὥσταύτως τῶν οὐσιαστικῶν οἷον, chapitre troisième, livre cinquième κτλ. προηγουμένου δὲ τοῦ ἀρθρου προτάττεται τὸ ἐπίθετον τοῦ οὐσιαστικοῦ· les premiers événements, la quatrième condition, ὁ τέταρτος δρος κλ.

δ'. Τὰ ἐμφαίνοντα μέγεθος προσδιορίζόμενον διά τινος ἀριθμητικοῦ συμπληρώματος· οἷον, une tour haute de quatre cents pieds. Une fenêtre large de deux mètres.

ε. Ἐπιτάττονται ὥσταύτως χάριν εὐφωνίας πάντα σχεδὸν τὰ λήγοντα εἰς aire, al, ble, c, f, i, é, il, geux, gneux καὶ que.

Un édifice public, une voiture publique, un enfant craintif, un nombre infini, un homme aisé, une impression ineffaçable, un don inestimable, un acte civil, un climat glacial κτλ.

Δαμάνεται ὥσταύτως ὅπ' ὅψιν, ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἐπίθετου, τὸ πολυσύλλαβον ἢ ὀλιγοσύλλαβον αὐτοῦ, σχετικῶς πρὸς τὸ οὐσιαστ. τὸ ὅποιον προσδιορίζει· χάριν εὐφωνίας καὶ ἀρμονίας δὲν ἐπιτάττεται μονοσύλλαβον ἐπίθετον πολυσύλλαβου οὐσιαστικοῦ· οἷον, un mot abominable, καὶ οὐχὶ un abominable mot, un homme supérieur, καὶ οὐχὶ un supérieur homme κτλ. ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων.

Ἐπιτάττεται ὥσταύτως τὸ ἐπίθετον τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅσάκις τοῦτο προσδιορίζει τὸ συμπλήρωμα τοῦ προηγουμένου οὗτος. Ce monument est d'une construction fort ancienne ἢ d'une construction hollandaise κτλ.

Ὥσταύτως ὅσα ἐπίθετα εἶναι ἐν γράσει καὶ ὡς οὐσιαστικὰ, τὰ τοιαῦτα ἐπιφερομένου τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐπιτάττονται αὐτοῦ· οἷον, un homme aveugle, un enfant étourdi, une femme bossue, borgne κτλ. Διότι τὰ τοιαῦτα λέγονται συγχάκις καὶ μεμονωμένα ἄνευ οὐσιαστικοῦ.

Ομοίως, ὅταν δύο ἢ πλειότερα ἐπίθετα προσδιορίζωσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ οὐσιαστικὸν, τοῦτο προηγεῖται· οἷον, un homme adroit et prudent à la fois.

Τελευταῖον ὅταν τὸ ἐπίθ. προσδιορίζηται διά τινος συμπληρώματος οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιδόρηματος· οἷον, un diplomate insinuement ha-

bile qu'une fortune bien rare a placé parmi les hommes les plus heureux dans ce monde.

Θέμα πρὸς ἀσκησιν.

‘Ο Τουρκικὸς στόλος ὑπέστη ζημίαν σημαντικήν. Τράπεζα στρογγύλη περιφερείας 12 μέτρων, ἔκειτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς αιθούσης· καρδία εὐγενῆς δὲν δύναται νὰ ἀγαπήσῃ οὔτε τὸν ἀλαζόνα. Οθωμανὸν οὔτε τὸν δειλὸν Ἰουδαῖον. Τοῦ συγγράμματος τούτου ἔλαβον μόνον τὸν πρῶτον τόμον. Τὰς ἀνωτέρω φρησίσας εἰκόνας ἐπώλησαν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, εἰς μετριωτάτην τιμὴν. Εἶδον περιφερόμενον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τὸν ἐπίδοξον βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Κάρολον τὸν 6'. Δύο ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης ἔφερον τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα τῆς Γαλλίας. Γνωρίζετε τὴν τυφλὴν ταύτην παῖδα (κοράσιον); εἴναι τὸ θυγάτριον ταύτης τῆς κυρίας Γαλλίδος. ‘Ο εἰς μάτην δαπανήσεις χρόνος (ὅχαμένος καιρὸς) δὲν ἐπανέρχεται πλέον. ‘Η σκληρὰ τίγρις φάίνεται πάντοτε διψώσα αἷματος (διψαλέα αἷματος) (altérée). Οἱ τερπνοὶ (γλυκεῖς) ζέψυροι διατηροῦσιν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη εὐφρόσυνον δρόσουν (fraîcheur délicieuse). Τυφλὸν τι πάθος ἐπροξένησε τὴν συμφοράν του. Εἰς τοὺς μέλανας δριθαλμοὺς τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀναγνώσκεις τὰ σφοδρὰ πάθη ὑπὸ τῶν ὅποιων κυριεύεται (être dominé)· ἔχω γάλλον μάγειρον ἀπὸ τὸν ὅποῖον εἴμαι πολὺ εὐχαριστημένος.

Τὸ τερμάχιον τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι τῆς ἴστορίας τοῦ, Γ. Σ. Βι-
βλίου 6'. κεφάλαιον τρίτου.

Σημειώνομεν ἐνταῦθα ὅλιγα τινὰ ἐκ τῶν ἐπιθέτων τὰ ὅποια ἐπιταττόμενα τῶν οὐσιαστικῶν μεταβάλλουσι τὴν σημασίαν τὴν ὅποιαν ἔχουσι προταττόμενα τούτων.

Προταττόμενα.

Ἐπιταττόμενα.

Certain, τὶς (ἀօρίστως)· κάποιος, il y a certains faits qui déposent contre lui, ὑπάρχουσι τινὰ γεγονότα ἄτινα καταμαρτυροῦσιν αὐτοῦ.

Certain, βέβαιος· ἐπὶ πραγμάτων ὅταν ἐπιτάττωνται τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ τοῦ ὑπαρκτικοῦ φήματος· une chose certaine, prāgma βέβαιον, il est certain que εἴναι βέβαιον ὅτι..

Προταττόμενα.

Différents, διάφορα· différents évènements avaient déjà réclamé cette mesure, διάφορα συμβε-
θηκότα ἀπήτησαν τὸ μέτρον τοῦτο.

Faux-fausse, ἀπατηλός, ἢ, un faux serment, ἀπατηλός ὄρκος.

Une fausse porte, κεκρυμμέ-
νη θύρα (κρυφούμενη).

Une fausse clef, ἀντικλείδιον.

Galant, ἀξιότιμος, γενναῖος;
c'est un galant homme.

Honnête, τίμιος. Tranquillisez
-vous, c'est un honnête homme,
ἥσυχάσατε, εἶναι τίμιος ἀνθρωπος.

Plaisant, γελοῖος.

Propre, ἴδιος· sur sa propre
confession, ἐπὶ τῇ ἴδῃ αὐτοῦ ἔξ-
ομολογήσει.

Ἐπίθετα τινὰ μεταβάλλουσι σημασίαν, προταττόμενα ὡρισμένων
τιγῶν οὐσιαστικῶν.

Un grand homme, ἔξοχος ἀνήρ
(διακεκριμένος).

"Οταν δὲ μετὰ τὸ ἐπίθετον un grand homme, ἀκολουθῇ καὶ ἄλ-
λο ἐπίθετον προσδιορίζον τὸ αὐτὸ οὐσιαστικὸν, τότε τὸ grand φυ-
λάττει τὴν κυρίαν αὐτοῦ σημασίαν καὶ τοι προηγούμενον· οἷον, un
grand homme robuste, ἀνήρ ὑψηλός, φωμαλέος.

Un petit homme, μικρὸς τὸ
ἀνάστημα ἀνθρωπος.

Un brave homme, χρηστὸς
ἀνήρ. Τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν
καὶ πρὸ τοῦ gens.

Σημειωτέον ὅτι τὸ brave, προσδιορίζον ὅποιον δήποτε οὐσιαστικὸν

Ἐπιταττόμενα.

Différents, διαφορετικός· Bien
qu'on se soit servi des moyens
différents, le résultat a été le
même· εἰ καὶ μετεχειρίσθησαν
διαφορετικὰ μέσα κτλ.

Un calcul faux, ὑπολογισμὸς
ἐσφαλμένος.

Une porte fausse, Ψευδῆς θύ-
ρα, (ἔξωγρα φημένη μόνον).

Une clef fausse, ψευδὲς κλει-
δίον (μὴ ἀνοιγον τὴν θύραν).

Un homme galant, εὐτράπε-
λος, φιλογύνης ἀνήρ.

Honnête, εὐγενῆς τοὺς τρό-
πους; il est bien honnête, εἶναι
λιαν εὐγενής.

Plaisant, ἀστεῖος.

Propre, καθαρός· avoir les
mains propres, ἔχειν τὰς χεῖρας
καθαράς.

Un homme grand, ἀνήρ ὑ-
ψηλός.

Un homme petit, ἀνήρ πε-
μικρόνους.

Un homme brave, ἀνήρ ἀν-
δρεῖος, γενναῖος.

(ἐκτὸς τοῦ *homme καὶ gens*), εἴτε προηγούμενον εἴτε ἐπόμενον, ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ, ἀνδρεῖος οἶον, un brave soldat, γενναῖος στρατιώτης· un officier brave· un brave et habile capitaine.

Προταττόμενα.

D'une commune voix, κοινῇ τῇ φωνῇ, παυψηφεῖ.

Une fausse corde, παράφωνος χορδῆ.

La dernière année, τὸ τελευταῖον, τὸ ἔσχατον ἔτος.

Une méchante épigramme, ἄθλιον ἐπίγραμμα.

Une sage-femme, Μαῖα.

Une grosse femme, εὐτραφής γυνή.

Un furieux menteur, παράδοξος ψεύστης.

De nouveaux livres, ἄλλα βιβλία.

‘Ομοίως. Nouveau vin, ἄλλος οἶνος.

Un grand air, μεγαλοπρέπεια.

Un cruel ami, ὀχληρὸς φίλος.

Un pauvre homme, ἄθλιος ἀνθρώπος.

De mauvais airs, τρόποι κακοί.

Le haut ton, μεγαληγορία.

Un malhonnête homme, ἄτιμος.

Du mort bois, μηδαμενὸν ξύλον.

De simples airs, χειρονομίαι.

Ἐπιταττόμενα.

Une voix commune, φωνὴ κοινὴ, συνήθης.

Une corde fausse, ἀσύμφωνος χορδῆ.

L'année dernière, τὸ παρελθόν ἔτος.

Une épigramme méchante, δηκτικὸν ἐπίγραμμα.

Une femme sage, γυνὴ συνετή.

Une femme grosse, γυνὴ ἔγκυος.

Un lion, un homme furieux, λέων, ἄνθρωπος μανιώδης.

Des livres nouveaux, νεοφανῆ βιβλία.

Du vin nouveau, οἶνος νεωστὶ κατασκευασθείς.

Un air grand, ἡθος εὐγενές.

Un ami cruel, σκληρὸς φίλος.

Un homme pauvre, πτωχὸς ἀνθρώπος.

Un air mauvais, ἡθος κακούργου (ἐπίφοβον).

Ton haut, ὑψίτονον.

Un homme malhonnête, ἄγροικος (βάρβαρος).

Du bois mort, ξηρὸν δένδρον.

Des airs simples, τρόποι ἀφελεῖς.

Προταττόμενα.

Ἐπιταττόμενα.

Unique tableau, μόνος πίναξ
(μόνη εἰκόνη).Un tableau unique, εἰκὼν μο-
ναδική.

Un vilain homme, ἀγρεῖος.

Un homme vilain, ρυπαρὸς
(γλισχρός).Vrai charlatan, αὐτόχρημα ἀ-
γύρητης.Un homme vrai, ἀνὴρ φιλα-
λήθης.*Περὶ τῶν συμπληρωμάτων τῶν ἐπιθέτων.*

§. 85. Τὰ ἐπίθετα συνδέονται μετὰ τῶν συμπληρωμάτων αὐτῶν κατὰ γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν καὶ ἀφαιρετικήν.

Συνδέονται μετὰ γενικῆς ἢ ἀφαιρετικῆς διὰ τῆς προθέσεως de ἢ διὰ τοῦ ἄρθρου du ἢ de la.

ἀ'. Τὰ κορεσμοῦ, πλησμονῆς, ἀπληστίας, ἐπιθυμίας, φιλίας, καὶ ἐ-
πιμελείας ἢ ἔχθρας σημαντικά· οἶνον, avide de gloire, ἀπληστος δό-
ξης· plein d'orgueil, πλήρης ἀλαζονείας· rassasié de sang, κορεσμέ-
νος αἷματος· rempli d'eau, πλήρης θύελλος· désireux de renommée,
ἐφίλεμενος φίλης· ami de la vérité, du beau· φίλος· τῆς ἀληθείας,
τοῦ ὡραίου· ennemi de tout mensonge, ἔχθρος· παντὸς ψεύδους.

β'. Τὰ σημαίνοντα ἀποχωρισμὸν, ἀπομάκρυνσιν, προσέγγισιν, πε-
ριέργειαν, ἀνησυχίαν, χαρὰν, λύπην· οἶνον, séparé ἢ éloigné de tout
le monde, ἀποχωρισθεὶς, ἢ ἀπομακρυνθεὶς ἀπὸ τὸν κόσμον ὅλον. A-
bsent de sa maison, ἀπὸν (ἐκ) τῆς οἰκίας· voisin de notre ami, γείτων
τοῦ φίλου μας· soigneux de ses intérêts, ἐπιμελής τῶν συμφερόν-
των αὐτοῦ· curieux de nouvelles, περίεργος εἰδήσεων· moins inquiet
du présent que de l'avenir, ξέπτον ἀγήσυχος διὰ τὸ παρόν ἢ διὰ
τὸ μέλλον· joyeux de son succès, εὐχαριτός διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του
(ἢ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας του)· content de lui-même, εὐχαριστημένος
ἀφ' ἑαυτὸν (ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του)· affligé de la conduite de son fils,
λυπημένος διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ υἱοῦ· triste de ce qui vient de se
passer· περίλυπος διὰ τὸ πρὸ μικροῦ συμβάν.

γ'. Τὰ ίκανότητος ἢ ἀνικανότητος σημαντικά· capable de tout,
ίκανος παντὸς πράγματος· digne de considération, ἀξιότιμος· inca-
pable d'une telle entreprise, ἀνίκανος τοιαύτης ἐπιχειρήσεως, indi-
gne de votre affection, ἀνάξιος τῆς στοργῆς σου.

δ'. Τὰ ἔξαιρέσεως ἢ στερήσεως, vide d'air, κενὸς ἀέρος· exempt

de peine, ἐξηρημένος τιμωρίας· privé de ses parents, ἐστερημένος τῶν συγγενῶν του· dénué de tout secours humain, ἐστερημένος πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας. (Τὰ μετοχικὰ ἐπίθετα ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὴν σύνταξιν τῶν ἴδιων ἥρημάτων, λαμβάνοντα τὴν πλαγίαν αὐτῶν συντακτικήν· εἰον priver quelqu'un de quelque chose, στερῶ τινὰ τινός πράγματος· ὡσαύτως exempté κτλ.)

έ. Τὰ ἔνοχης ἢ ἀθωότητος· on le croit coupable d'un crime énorme, νομίζουσιν αὐτὸν ἔνοχον μεγίστου κακουργήματος· il était innocent du sang de son frère, ήτο ἀθώος τοῦ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

ς'. Συνδέονται ὡσαύτως μετὰ τῶν συμπληρωμάτων αὐτῶν τὰ ἐπίθετα διὰ τῆς προθέσεως de διὰ γὰρ ἐκφράσωσι τὸ κατά τι παρ' ἡμῖν, τὸ ὅποιον ἐμφαίνομεν συνήθως μετὰ αἰτιατικῆς ἐλλειπτικῶς ἄνευ τῆς προθέσεως, κατά· οἶον, il est grand de taille, large d'épaules κτλ. ὡραῖος τὴν ὅψιν, εὐρὺς τὸν ὄμοιος κτλ.

Τὰ μετὰ δοτικῆς συγδεόμενα, δηλαδὴ διὰ τῆς προθέσεως ἢ ἐγκρίθως διὰ τῶν αυ, à la ή aux.

ά. Τὰ ὁμοιότητος ἢ ἰσότητος σημαντικά· οἶον, semblable ἢ pareil à un globe en flammes, ὅμοιος σφαίρᾳ πυριφλεγεῖ· καὶ égal à lui-même, aux autres κτλ. καὶ ἐκ τῶν περιποιητικῶν τὰ agréable, εὐάρεστος, καὶ utile ὡφέλιμος καὶ τὰ ἐναντία τούτων désagréable, inutile, δυσάρεστος, ἀνωφελής· προσέτι δὲ τὰ nvisible, ἐπιβλαβής· contraire, ἐναντίος (ἐνῷ τὸ ennemi ἀπαιτεῖ γενικὴν ennemi de ce qui est bon, ἐχθρὸς παντὸς κακοῦ).

β''. Τὰ σημαίνοντα τὸ ἀρμόδιον ἢ κατάλληλον, τὸ ἀνάλογον ἢ τὸ σχετικὸν, τὴν τάσιν πρὸς τινα οἶον, il est bien propre au métier des armes, εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ τὰ ὅπλα· conforme au caractère de ses amis, σύμφωνος πρὸς τὸν γαρακτήρα τῶν φίλων του. Ὁμοίως τὰ enclin καὶ prêt· οἶον, enclin aux sentiments d'humanité, ἐπιρρήπης πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν· il est toujours prêt à tout, déipote ἔτοιμος εἰς πάντα· ὡς σημαίνοντα τάσιν ἢ κλίσιν. Ὁμοίως καὶ τὰ μετοχικὰ ἐπίθετα τοιαύτης, σημασίας (περιποιητικὰ ἢ ἀντιπεριποιητικὰ)· οἶον, porté à tous les excès, κλίνων πρὸς πᾶσαν κατάχρησιν· intéressé aux maux de ses amis, ἐνδιαφερόμενος εἰς δόλα τὰ δεινὰ τῶν φίλων. Les parties imtéressées au traité de paix, οἱ με-

τέχοντες τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης, λέγεται δὲ καὶ intéressé dans une affaire, κοινωνὸς ἢ μέτοχος πράξεως τινός (ὑποθέσεώς τινος).

γ'. Τὰ σημαίνοντα τὸν ἐπιτήδειον ἢ ἔκανόν, τὸν ὑποκείμενον ἢ εὐ-
πιθῆ, καὶ τὰ ἐναγτία τούτων. Apte à la course, ἐπιτήδειος εἰς δρό-
μουν apte, par sa constitution, au combat, ἐπιτήδειος ἔνεκα τῆς εὐ-
εξίας αὐτοῦ εἰς μάχην.

ΣΗΜ. Ἐπίθετα τινὰ συντασσόμενα μετὰ τῆς προθέσεως ἢ, ὅποια λόγου γάριν, εἶναι τὰ admirable, θαυμαστός· agréable, beau, doux, facile, effrayant, horrible, utile κτλ. ἐπομένου ἐνεργητικοῦ φύματος εἰς ἀπαρέμφατον ἔγκλισιν λαμβάνουσι παθητικὴν σημασίαν· οἶνον, facile à faire, εύποίητον, εὔκολον νὰ γελη· facile à comprendre, εὐκατάληπτον· agréable à voir, εὔοπτον, εὐθέατον (εὐάρεστον τὸ θεαθῆναι, ἀντὶ τοῦ facile à être fait, à être compris, agréable à être vu κτλ.

Πάντα τὰ ἐπίθετα ὅσα συνδέονται μετὰ τῶν συμπληρωμάτων αὐτῶν διὰ πάσης ἄλλης προθέσεως, ἐκτὸς τῆς de καὶ ἢ, συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς.

"Οταν δύω ἢ πλειότερα ἐπίθετα συνδέομενα διὰ τοῦ συμπλεκτικοῦ εἰ, ἢ συνεπόμενα ἄνευ συνδέσμου, ἀπαιτῶσι τὴν αὐτὴν πρόθεσιν, ἀρ-
κεῖ ἀπαξὶ νὰ ἐκφρασθῇ αὕτη· οἶνον, il est utile et cher à sa patrie,
εἶναι ωφέλιμος καὶ προσφιλῆς εἰς τὴν πατρίδα του· διότι καὶ τὸ util-
le καὶ τὸ cher ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτὴν πρόθεσιν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν (δο-
τικήν)· ἀλλ' ὅταν ἐπίθετα, συνεπόμενα ἄλληλοις, ἀπαιτῶσιν ἔκαστον διαφορετικὴν πρόθεσιν, πρέπει τότε νὰ ἐπιταχθῇ εἰς ἔκαστον ἐπίθ. ἡ κατάλληλος αὐτοῦ πρόθεσις ἢ πτῶσις· οἶνον, il est propre aux gran-
des affaires et il en est digne, καὶ οὐχὶ, il est digne et propre aux grandes affaires, διότι τὸ ἐπίθετον digne ἀπαιτεῖ γενικήν, τὸ δὲ propre τὴν ἢ (δηλ. δοτικήν).

Περὶ Συγχριτικῶν.

Tò aussi προτάττεται ἐπιθέτου ποιωτικοῦ ἢ ἐπιρρήματος· οἶνο, il est aussi instruit que modeste, εἶναι τόσον πεπαιδευμένος, ὅσον καὶ μετριόφρων (δηλαδὴ ἔξισον)· il combat aussi vairement que le plus brave guerrier· μάχεται τοσοῦτον γενναῖος, ὅσον δὲ ἀνδρειότερος πολεμιστής.

Δύναται δὲ ὁ δεύτερος ὄρος νὰ ἥναι καὶ οὐσιαστικὸν, ὑπακουομένου τοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου· οἶνο, elle est aussi adroite que sa mère, εἶναι

τόσον ἐπιτηδεία, δηλ. que sa mère est adroite, ὅσον ἡ μήτηρ αὐτῆς.

Τὸ αὐταντ σημαίνει ποσότητα· ἐπὶ δύο ἐπιθέτων τίθεται μετὰ τὸ πρῶτον· οἷον, il est riche autant qu'avare, εἶναι πλούσιος, ὅσον καὶ φιλάργυρος.

Προτάττεται δὲ οὐσιαστικοῦ παρεντιθεμένης τῆς προθέσεως de ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν ἦναι συμπλήρωμα τοῦ αὐταντ, καὶ συνάπτεται μετὰ τοῦ ἐπομένου ὅρου τῆς συγχρίσεως διὰ τοῦ que· οἷον, il a autant de domestiques que son père, ἔχει τόσους οὐπηρέτας, ὅσους καὶ ὁ πατέρος του.

Προτάττεται τὸ si τῶν ποιωτικῶν ἐπιθέτων·

ἀ. Ἀνευ συγχρίσεως; καὶ ἀνευ μορίου τινὸς, πρὸς ἐπίτασιν μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου σημανομένης ποιότητος ἡ ἰδιότητος· οἷον, elle est si bonne, si aimable εἶναι τόσον καλή, τόσον ἀξιέραστος.

β'. Ὁταν ἡ πρότασις εἶναι ἀρνητική· οἷον, il n'est pas si riche que son frère, δὲν εἶναι τόσον πλούσιος, ὅσον ὁ ἀδελφός του. Τὸ ὅποιον ὅμως δύναται· νὰ ἐκφρασθῇ καὶ διὰ τοῦ aussi· οἷον, il n'est pas aussi riche que son frère.

Τὸ δὲ tant ἐπὶ συγχρίσεως ἴσοτητος προτάττεται ἀμέσως τοῦ ἐπιθέτου, ἐπιφερομένου ἀμέσως τοῦ que καὶ τοῦ ἐτέρου ἐπιθέτου (τοῦ ἐτέρου ὅρου τῆς συγχρίσεως)· οἷον, tant bon que mauvais: tant riche que pauvre.

ἀ. Τίθεται ἐπὶ καταφατικῆς καὶ ἀρνητικῆς προτάσεως, ὡς ἐπίρρημα ποσότητος πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι συμπλήρωμα τούτου, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de, καὶ συνδέεται μετὰ τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγχρίσεως διὰ τοῦ que· οἷον, il n'a pas tant d'influence que vous croyez, δὲν ἔχει τόσην ἐπιρροὴν ὅσην πιστεύετε· il n'a pas tant d'amis que son rival, δὲν ἔχει τόσους φίλους ὅσους ὁ ἀντίπαλος του (ἀντίζηλος του). Τὰ τοιαῦτα δὲ ἐκφράζονται καὶ διὰ τοῦ autant· οἷον, il n'avait pas autant de flatteurs que son prédécesseur, δὲν εἶχε τόσους κόλακας, ὅσους ὁ προκάτοχός του.

β'. Ἐπὶ δὲ καταφατικῆς προτάσεως προηγούμενον τῆς de προθέσεως πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι συμπλήρωμα αὐτοῦ, τίθεται ἀνευ συγχρίσεως, πρὸς ἐπίτασιν μόνον· il nous a témoigné tant de bontés, μᾶς ὑπέδειξε τόσην καλοκαγαθίαν· ἐνίστε δὲ πρὸς τὴν ἐπίτασιν ταῦτην ἐπιφέρεται τὸ συγχετικὸν que, ὥστε· οἷον, sa con-

versation offre tant de charme et d'attrait qu'on renoncerait à tous les amusements pour l'entendre.

Πρὸ δὲ τῶν συγκριτικῶν pis χεῖρον, καὶ μieux καλλιεον, τὸ ταῦθεται ἄνευ προθέσεως· tant pis, τόσον χειρότερα· tant mieux, τόσον καλλίτερα. Πρὸ δὲ τοῦ plus τιθεται τὸ autant ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de· οἷον, d'autant plus que j'ai sujet de l'aimer, τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἔχω ἀφορμὴν νὰ τὸν ἀγαπῶ.

Προηγούμενον δὲ τὸ plus ἢ moins ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου ἄνευ συγκρίσεως παρεντίθεται ἢ πρόθεσις de μεταξὺ τῶν ἐπιφρήματων plus ἢ moins καὶ τοῦ ἀριθμητικοῦ οἷον, il a plus de trois cents mille francs de rente par an, ἔχει ὑπὲρ τὰς τριακοσίας χιλιάδας φράγκων εἰσόδημα κατ' ἔτος.

Ὑπαρχούστης δὲ συγκρίσεως συνδέονται οἱ δύο ὅροι διὰ τοῦ que καὶ ὅταν μετὰ τοῦτο ἀκολουθῇ ἀριθμητικόν· οἷον, une lampe à carcel use plus d'huile que trois ordinaires.

Tà σχετικὰ ὑπερθετικὰ λαμβάνουσιν ὡσταύτως τὸ μόριον de, du, ἢ de la πρὸ τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγκρίσεως, c'est l'homme le plus spirituel du monde, εἶγαι ὁ πνευματωδέστατος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου.

Περὶ τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων.

a. *Περὶ τῶν κτητικῶν.*

§. 87. Διελάδομεν ἡδη εἰς τὸ Α'. Μέρος σελ. 97 καὶ ἐφεξῆς περὶ τῆς σημασίας καὶ τῆς χρήσεως τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων, ἐνταῦθα θέλομεν ἀναφέρειν ὅληγα τινὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν παραληφθέντων εἰς τὸ Τεχνολογικόν.

Ἴδιον, εἴπομεν, τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου εἶναι νὰ μὴ ἐκφέρηται ἄνευ οὐσιαστικοῦ, ἀλλὰ νὰ προηγῆται ἀείποτε ἀνάρθρως ἐνὸς ἔκάστου, δσα καὶ ἀν ὑπάρχωσιν εἰς τὴν πρότασιν· οἷον, Ses meubles, sa montre, et ses armes. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ses meubles, montre, et armes κτλ. Ωσταύτως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν γαλλιστὶ διὰ μόνου τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, c'est mon ἢ c'est le mon, τοῦτο εἶναι τὸ ἔδικόν μου, ἀλλὰ διὰ τῆς κτητικῆς ἀγτωνυμίας, c'est le mien, le tien, le sien κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς τὴν νομικὴν γλῶσσαν ἐπιτρέπεται, συντομίας γάριν, νὰ παρα-

λειψθή ή ἐπαγάληψις τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου εἰς τὰς φράσεις: ses père et mère, οἱ ἑαυτοῦ, πατὴρ καὶ μῆτηρ, ή κοιν. ὁ πατὴρ καὶ η μῆτηρ του.

Πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιλογίας ἐκτὸς τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου προστίθεται καὶ η προσωπικὴ ἀντωνυμία, ὅταν πρὸ πάντων προηγῶνται δύναμις πρόσωπα διαφόρου γένους· οἶον, Les créanciers vendirent tous les biens du mari et de la femme, excepté sa maison de campagne à elle· οἱ δανεισταὶ ἐπώλησαν πάντα τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, ἐκτὸς τῆς ἐν τῇ ἔξοχῇ οἰκίᾳ αὐτῆς (τῆς ἀνηκούστης εἰς αὐτήν). Εἰς τὴν εἰρημένην γαλλικὴν φράσιν μόνη η χρῆσις τοῦ κτητικοῦ ἐπιθ. sa, δὲν ἔξηγεται σαφῶς τὸ πρόσωπον τοῦ κτήτορος.

Παραλείπεται τὸ κτητικὸν ἐπιθέτον·

α'.) "Οταν τὸ οὐσιαστικὸν ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ δεικτικὸν ἐπιθέτον· ώς, τοῦτο τὸ βιβλίον μου τὸ ἔχασα διს καὶ τὸ ἀγενήρον· j'ai perdu deux fois ce livre, et je l'ai retrouvé.

β'. "Οταν μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν ἀκολουθῇ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία· οἶον, la lettre que vous m'avez écrite, καὶ οὐχί, votre lettre que vous m'avez écrite. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ κτητικὸν ἐπιθέτον ἀναπληροῦται διὰ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου.

Παραλείπεται τὸ κτητικὸν ἐπιθέτον ἀναπληρούμενον διὰ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου ὅταν ἐκ τῆς φράσεως αὐτῆς γίγνηται γνωστὸν τὸ πρόσωπον τοῦ κτήτορος· οἶον, J'ai mal à la tête, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν (μὲν πονεῖ τὸ κεφάλι), ἔχω κακὸν εἰς τὴν κεφαλήν· il a mal aux yeux, πάσχει τοὺς ὀφθαλμούς· ἔνταῦθα εὐκέλως ἐννοεῖται ὁ κτήτωρ· θέει ἄχρηστα καθίζανται τὰ κτητικὰ μα καὶ ses κτλ. εἰς τοιαύτας φράσεις.

ΣΗΜ. Καίτοι γνωστοῦ ὄντος τοῦ κτήτορος ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, ήτις πολλάκις ως ὑποκείμενον τῆς προτάσεως προσδιορίζει ἀρκούντως τὸν κτήτορα, ώς εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τίθεται οὐχ ἡττον ἀντὶ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου τὸ κτητικὸν ἐπιθέτον·

ά. Όσάκις θέλομεν νὰ δώσωμεν πλειοτέρων δύναμιν εἰς τὴν ἐκφρασιν ἐπισύροντες τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροστοῦ ἐπὶ τοῦ ὀργάνου ή μέλους τινὸς τοῦ σώματος· οἶον, Je l'ai vu de mes propres yeux, τὸν εἶδον ίδιοις ὅμμασιν. Ομοίως· Le commandant phénicien, arrêtant ses yeux sur Télémaque, croyait se souvenir de l'avoir vu. (Fénélon).

β'. Διὰ νὰ ἐκφράσωμεν νέστημά τι σύνηθες εἰς τὸ ὄποιον συχνάκις ὑποκείμεται καὶ ὅπερ θεωρεῖται ως ἐκ τούτου ως ίδιον κτῆμα· οἶον, J'ai ma migraine, ἔχω τὴν ἡμικρανίαν μου (δηλ. τὴν συνήθη)· mon rhumatisme m'a repris κτλ. ὁ ύευματισμός μου μὲ κατέλαθε πάλιν.

"Οχι μόνον, ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἔγναι ὁ κτήτωρ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος, παραλείπεται τὸ κτητικὸν ἐπίθετον, ἀλλὰ καὶ ὅταν διὰ τῆς πλαγίας συντακτικῆς τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας γίνηται δῆλον τὸ πρόσωπον τοῦ κτήτορος· οἶον, la tête me fait mal, ἀντὶ τοῦ, j'ai mal à la tête· όμοιώς, il lui donna un coup au pied gauche, τὸν ἐκτύπησε κατὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα· il lui cassa le bras ἢ un bras, καὶ οὐχὶ, il lui donna un coup à son pied, οὔτε, il lui cassa son bras κτλ.

Πολλάκις ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου δἰὰ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου μεταβάλλει διάγον τὴν ἰδέαν τῆς ἐκφράσεως· π. χ. donner la main à une dame, παρουσιάζω τὴν γεῖτρα εἴς τινα κυρίαν· il lui donna sa main, τῇ προσήνεγκε τὴν δεξιάν του, ἀντὶ τοῦ, il l'épousa (δηλ. συνεζεύχθη μετ' αὐτῆς)· όμοιώς, Ils se sont donné les mains, ἔμειναν σύμφωνοι (ἔδωκαν ἀλλήλοις τὰς χεῖρας).

Πρὸ τῶν Monsieur, Madame, Mesdemoiselles κτλ. δὲν τίθεται κτητικὸν οὔτε δεικτικὸν ἐπίθετον, ὡς συνθέτων ἐκ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων, mon, ma, ἢ mes· ἀλλὰ προηγουμένου ἐπιθέτου πρὸ τοῦ Monsieur, προτάττεται αὐτοῦ τὸ κτητικὸν ἢ τὸ δεικτικόν οἶον, Mon cher monsieur· mes aimables dames· ces charmantes demoiselles καὶ οὐχὶ mesdemoiselles κτλ.

Tà Monsieur καὶ Madame δὲν λαμβάνουσιν, ως εἴρηται ἀλλαχοῦ, τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον πρὸ αὐτῶν, ἀλλ᾽ ὅταν τὸ Monsieur ἐκφέρηται μεμονωμένον ως οὐσιαστικὸν γνωστὸν, ἢ ὅταν ἐπιφέρηται μετὰ τὸ Monsieur ἡ ἀναφορικὴ ἀντων. προτάττεται αὐτοῦ τὸ ὄριστ. ἄρθρον οἶον, Le Monsieur de ce matin, ὁ Κύριος τῆς πρωίας. Les Messieurs qui ont assisté à la noce de votre frère κτλ.

'Επὶ γενικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς τὰ de son, de sa, de leur, καὶ de leurs, προκειμένου περὶ ἀβύχου κτήτορος, ἀναπληροῦνται συνήθως δἰὰ τῆς en, προηγουμένου ἢ ἐπομένου τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου, le, la, ἢ les, ὅταν πρὸ πάντων τὸ ἄψυχον, τὸ παριστῶν τὸν κτήτορα δὲν ἔγναι τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως· οἶον, L'auteur d'un bienfait est celui qui en recueille le fruit le plus doux, ὁ αὐτουργὸς τῆς εὐεργεσίας συλλέγει τὸν γλυκύτατον αὐτῆς καρπὸν, τὴν ἡθικὴν εὐχαρίστησιν. Si la mollesse est douce, la suite en est cruelle· ἐὰν ἡ ἡδοπάθεια ἔγναι τερπνὴ, ἡ συνέπεια αὐτῆς εἶναι πικρὰ (σκληρά). Mr T. a une maison de campagne, la situation surtout en est ravissante κτλ.

ΣΗΜ. Παρὰ τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν τίθεται τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἀντὶ τοῦ μορίου επ., δόχι μόνον ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ὃν ἄψυχον ἔναι τὸ κτήτωρ τοῦ πράγματος· οἶον, La patience est amère, mais son fruit est doux· ἡ ὑπομονὴ εἶναι πικρὰ, ἀλλ' οὐ καρπός της εἶναι γλυκύς. Le choléra est une maladie contagieuse et terrible mais on n'en connaît pas son origine, ἀλλὰ καὶ ὅταν προσέτι ἡ ἔκφραστις δύναται νὰ ἔναι ζωηροτέρα καὶ ἀκριβεστέρα διὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπίθετου· οἶον, Le commerce est comme certaines sources, si vous voulez détourner leur cours, vous les faites tarir: Athènes est une ville remarquable par ses antiquités, les étrangers viennent souvent visiter ses ruines κτλ.

Ἐγνοεῖται ὅτι ὁσάκις τὸ κτητικὸν ἐπίθετον εὑρίσκεται εἰς ἄλλην πτῶσιν ἐκτὸς τῆς γενικῆς ἢ ἀφαιρετικῆς, δὲν δύναται ν' ἀναπληρωθῆ δι' ἄλλου μορίου οὔτε ἐπὶ ἄμψυχων, οὔτε ἐπὶ ἄψυχων· οἶον, C'est à sa fertilité que cette contrée doit ses vicissitudes.

Μεταχειρίζονται ώσταντος οἱ Γάλλοι τὴν γενικὴν ἢ ἀφαιρετικὴν τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων, de son, de sa, de ses κτλ. ὁσάκις ταῦτα εἶναι συμπληρώματα οὐσιαστικοῦ τινος· οἶον, Paris est une belle ville, les étrangers qui y vont admirent la beauté de ses édifices.

Ὀταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, κατοι ἄψυχον, ἔχῃ ἀντικείμενον εἰς τὴν αὐτὴν πρότασιν εἰς αἰτιατικὴν τὸ κτῆμα, τοῦτο λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ κτητικὸν ἐπίθετον, son, sa κτλ. οἶον, La Seine a sa source en Bourgogne· ὁ Σηκουάνας ἔχει τὴν πηγὴν αὐτοῦ εἰς Βουργονδίαν.

Παραλείπεται δὲ τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἀναπληρούμενον μόνον διὰ τῆς προθέσεως de μετὰ τὸ ρῆμα changer· οἶον, Cet homme est aussi inconstant que le temps, il change à chaque instant de sentiment et d'avis· ὅμοίως, Nous changeons tous les jours de domestique comme nous changeons d'habits, ἐγνοεῖται ὅτι μεταβάλλει τὸ φρόνημά του ὡς μεταβάλλεται ὁ καιρὸς κτλ.

Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα, notre, votre, leur, τίθενται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὅταν ἀγαφέρωνται εἰς πολλὰς μονάδας, περιληπτικῶς μὲν λαμβανομένας, παριώσας δὲ συνάμα ἴδεαν πλήθους ἢ πλειότητος, θεεν λέγεται πληθυντικῶς, tous ces maris étaient au bal avec leurs femmes. A cet appel tous les soldats parurent avec leurs fusils.

Ἐνταῦθα εἶναι φανερὸν ὅτι ἔκαστος σύζυγος εἶχε τὴν συμβίαν του, ἔκαστος στρατιώτης εἶχε τὸ ὅπλον του· ἀλλ' αἱ μονάδες αὗται, ὅμοι συμπεριλαμβανόμεναι, ἀποτελοῦσι τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τῶν κτη-

τικῶν ἐπιθέτων, ὡς ἀνήκουσαι εἰς πολλοὺς κτήτορας, ἐπειδὴ καὶ σύζυγοι καὶ στρατιῶται ἥσταν πολλοί.

ΣΗΜ. Παρὸ τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν ὅφειλομεν νὰ μεταχειρίζωμεθα τὸν ἔνικὸν, notre, votre, καὶ leur, ὅτανις τὸ ὑπὸ τοῦ κτητικοῦ δηλουμένον οὐσιαστικὸν δὲν εἶναι ἐν γράσει εἰς τὸν πληθυντικόν· οἷον, leur mort a excité l'indignation de tous les honnêtes citoyens· ὁ θάνατος αὐτῶν διῆγειρε τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν περιφρόνησιν παντὸς τιμίου πολίτου· ὁμοίως, leur santé (de ces enfants) paraît s'améliorer de jour en jour... διότι λέγομεν πάντοτε ἔνικῶς, la mort, la santé κτλ.

6'. Περὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων.

§. 88. Περὶ τῆς γρήσεως; τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων ἀρκοῦσιν διαχρήση εἰπομεν εἰς τὸ Α'. Μέρος· διτοι οὐδέποτε προτάττονται οὔτε ἐπιτάττονται τῶν ὄριστικῶν, μεριστικῶν, ἢ ἀορίστων ἄρθρων, οὔτε τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων, καθὼς προσέτι καὶ τῶν, madame, mesdames, mademoiselle, καὶ mesdemoiselles· τὸ δὲ monsieur καὶ messieurs, δέχεται πρὸ αὐτοῦ τὸ ce, ces· οἷον, Ce monsieur que vous avez vu hier chez votre oncle. Ces messieurs qui étaient venus avec votre frère κτλ. διτοι, τέλος πάντων, οὐδέποτε ἐκφέρονται μεμονωμένα, καὶ διτοι ἐπαναλαμβάνονται πρὸ ἐνὸς ἐκάστου οὐσιαστικοῦ. Πρὸ δὲ τῶν ἐπιθέτων, διτοι μὲν ἐπαναλαμβάνονται, διτοι δὲ ἐκφέρονται ἀπαξ· ἐπαναλαμβάνονται διτοι τὰ ἐπιθέτα προσδιορίζωσι διάφορα οὐσιαστικά· οἷον, ces beaux habits, ces riches parures· λέγονται δὲ ἀπαξ διτοι τὰ ἐπιθέτα προσδιορίζωσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν· οἷον, ce vaste et beau jardin κτλ.

Τίθεται δὲ τὸ δεικτικὸν ἐπιθετον, παρεντιθεμένου ποιωτικοῦ ἐπιθέτου, μεταξὺ τοῦ δεικτικοῦ καὶ τοῦ monsieur· οἷον, ce riche monsieur, ἀλλ' οὐχὶ πρὸ τοῦ madame· λέγε δὲ, cette riche dame κτλ.

Πρὸς διεστολὴν τῶν πλησίον καὶ τῶν μακρὰν, τίθεται διὰ μὲν τὰ πρῶτα τὸ ἐπιφρήματικὸν δεικτικὸν μόριον, εἰ, ἐνούμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τοῦ ὄποιον ἐπιτάττεται, διὰ τῆς ἐνωτικῆς γραμμῆς· οἷον, cet homme-ci· ces champs-ci· τὰ δὲ μακρὰν διεκρίνονται διὰ τοῦ là, τὸ ὄποιον ἐπιτάττεται τοῦ οὐσιαστικοῦ· οἷον, donnez-moi ce livre-là, δότε μοι ἐκεῖνο τὸ βιβλίον. Ιδε τὰ δεικτικὰ ἐπιθέτα, Μέρος Α'. σελ. 103.

γ'. Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

§. 89. Ἐκ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων, τὰ μὲν τακτικὰ καταλήγοντα ἐπαντα εἰς ἴeme, ἐκτὸς τοῦ premier, ἔχουσι κοινὴν κατάληξιν δι' ἀμφότερα τὰ γένη, καὶ διακρίνονται μόνον ἐκ τοῦ οὐσιαστ. εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρονται, η̄ ἐκ τοῦ πρὸ αὐτῶν ὄριστικοῦ η̄ ἀορίσου ἀρθρου· τὸ δὲ premier, τοῦ ὅποιον τὸ θηλυκὸν εἶναι première, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτοῦ. Τὰ δὲ ἀπόλυτα, ἐκτὸς τοῦ ἀρτ. un καὶ une θηλ. τὰ ὅποια διακρίγουσι γένος, καὶ εἰναι ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν ὑπὸ τὴν σημασίαν ταύτην τῆς μονάδος, η̄ τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας, τις, τὰ λοιπὰ ἔχουσι κοινὴν κατάληξιν δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμούς.

ΣΗΜ. Τὸ vingt καὶ cent λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ ὅταν προηγήται αὐτῶν ἀριθμὸς ἄλλος ὡς πολλαπλασιαστής· οἷον, Les quatre-vingts hommes qu'il avait amenés avec lui. Autrefois l'homme vivait plus de trois cents ans. Έπομένου δὲ ἀριθμοῦ, ἀποβάλλουσιν ἀμφότεροι, οἱ τε vingt καὶ ο cent τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ οἷον, en dix-sept-cent quatre-vingt-onze κατὰ τὸ 1791.

Μένουσιν ὡσαύτως ἀμετάβλητοι οἱ εἰρημένοι ἀριθμοὶ, ὅταν ἐκφέρωνται ἀντὶ τακτικῶν οἷον, Voyez page quatre-cent, οἵδε ἐν σελίδῃ τετρακοσιοστῇ. Numéro trois cent, ἀριθ. τριακοσιοστός.

Τὸ cent, λαμβανόμενον ἀντὶ centaine (έκατοντάς, ἑκατοστὺς), καθὼ; καὶ τὰ millier, million, milliard κτλ. εἴναι οὐσιαστικὰ καὶ ἐπομένων; λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὅταν ἐκφράζωνται πληθυντικῶς· οἷον, Du temps de la terreur on massacrait les hommes par centaines· κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τρόμου κατέσφαζον τοὺς ἀνθρώπους καθ' ἑκατοντάδας. On enverra encore quelques cents de ces malheureux à la boucherie la semaine prochaine. Des milliers de chrétiens partaient tous les jours pour délivrer Jérusalem.

Τὸ mille, σημαῖνον τὸν ἀριθμὸν χίλια, οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s, γράφεται δὲ καὶ mil, ἄλλὰ μόνον ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας· οἷον, en mil six cent quarante huit. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίσσαιν, οἱ ἀριθμοὶ χίλια ἐκφράζεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ mille· οἷον, il était à la tête de dix mille hommes.

Τὸ mille, μέτρον μήκους, λαμβάνει τὸ s, ὅταν ἔγη πρὸ αὐτοῦ ἀλλοιον ἀριθμόν (οἵδε Μέρ. Α'. σελ. 109).

Ηερὶ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων.

§. 90. Αἱ περὶ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων παρατηρήσεις ἐγένοντο εἰς τὸ Α'. Μέρος (σελ. 115). ἐνταῦθα προσθέτομεν ὅλιγα τινὰ πρὸς συμπλήρωσιν τούτων.

Ηερὶ τῆς χρήσεως τοῦ quelque.

Τὸ quelque (τις), προηγούμενον οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ γράφεται διὰ μιᾶς μόνης λέξεως· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν προηγήται τοῦ un, ἢ une, καὶ autre· οῖον, quelques écrivains, τινὲς συγγραφεῖς (συγγραφεῖς τινες) quelques troupes, στρατεύματά τινα· quelqu'un m'a dit, μοὶ εἶπε τις· quelques autres, ἄλλοι τινές· quelques-unes de ces dames, τινὲς ἀπὸ τὰς κυρίας ταύτας κτλ.

ΣΗΜ. "Οταν τὸ quelque προηγήται οὐσιαστικοῦ, μετὰ τὸ ὅποιον ἀκολουθεῖ τὸ que μεθ' ὑποταχτικῆς, τὸ quelque ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ ἡμέτερον, ὅσος, ὅση καλ. καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν οἷον, quelques pretentions qu'on puisse avoir, ὅσας ἀξιώσεις ἢ ἀν δύναται τις νὰ ἔχῃ,

Τὸ quelque, προηγούμενον ἐπιθέτου, ἢ μετοχῆς, τὰ ὅποια προσδιορίζει, ἀπαιτεῖ τὸ ἐπιφερόμενον ἥπιμα εἰς ὑποταχτικὴν, μετὰ τὴν ὅποιαν ἀκολουθεῖ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ προσδιορίζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου, καὶ θεωρεῖται ὡς ἐπίφρυμα, δι' ὃ καὶ μένει ἀμετάβλητον οἷον, quelque justes que soient vos raisons, ὅσον ἢ δι' ὅσον δίκαιοι καὶ ἀντίστησι οἱ ὑμέτεροι λόγοι.

Τὸ qualche, προηγούμενον ἐπιθέτου μετὰ τὸ ὅποιον ἀκολουθεῖ οὐσιαστικὸν, προσδιορίζει ἢ τὸ ἐπιθέτον, ἢ τὸ οὐσιαστικόν. Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὸ qualche λαμβάνεται ἐπιφρύματικῶς, καὶ μένει ἐπομένως ἀμετάβλητον εἰς τὴν δευτέραν δὲ (προσδιορίζον δηλ. τὸ οὐσιαστικὸν) εἶναι ἐπιθέτον, καὶ ἐπομένως συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ' αὐτοῦ οἷον, Quelque habiles diplomates qu'ils soient, ils n'ont fait qu'emprirer les affaires· ὅσον δεινοὶ πολιτικοὶ καὶ ἀντίστησι, διεύθυναν τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ χεῖρον. Quelque bons traducteurs qu'ils soient, ils ne comprendront pas ce passage, ὅσον καλοὶ (ἐπιτήδειοι) μεταφρασταὶ καὶ ἀν δισ·, δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἔννοησωσι τὸ χωρέον τούτο.

Εἰς τὰ δύο ταῦτα παραδείγματα τὸ qualche χρησιμεύει ὡς ἐπιφ-

ρήματικός προσδιορισμὸς εἰς τὰ ἐπίθετα, habiles καὶ bons, θεοὶ μένει ἀμετάβλητον, ὡς ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ si habiles, si bons qu'ils soient κτλ. εἰς δὲ τὰ ἔξις παραδείγματα, τροποποιεῖ τὰ ἐπιφερόμενα οὐσιαστικά· De quelques superbes distinctions que se flattent les hommes (Bossuet). δι' ὅσων λαμπρῶν διακρίσεων καὶ ἀν κολακεύωνται οἱ ἄνθρωποι· ὅμοιως, Quelques puissants motifs que vous ayez, ὅσα λεγούσῃ αἴτια καὶ ἀν ἔχητε.

Μένει ὥσαντως ἀμετάβλητον τὸ quelque, προηγούμενον ποιωτικοῦ ἐπιφέρομενος, μετὰ τὸ ὅποιον ἀκολουθεῖ μετοχικὸν ἐπίθετον· οἷον, Quelque avantageusement placés qu'ils soient, ὅσον πρόσφορον θέσιν καὶ ἀν κατέχωσι. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν τὸ quelque προηγῆται ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ ἐπίθετου, πρὸ τοῦ ὅποιού λαμβάνει σημασίαν τοῦ, σχεδόν· οἷον, Nous avions avec nous quelque cinq ou six mille hommes· εἴχομεν μεθ' ἡμῶν πέντε περίπου ἢ ἑξ χιλιάδας ἀνδρῶν.

ΣΗΜ. Ὅταν τὸ μετὰ τὸ quelque ἀριθμητικὸν ἐπίθετον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἐπέχῃ τόπον οὐσιαστικοῦ, τὸ quelque θεωρεῖται ὡς ἐπίθετον, καὶ λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ· οἷον, Il y en a encore quelques cent à peu près ὑπάρχουσιν εἰστέτι ἐκατοντάδες τινὲς ἐκ τούτων. Ἐνταῦθα τὸ cents ἐπέχει τόπον τοῦ centaines.

Λαμβάνει δὲ τὸ s, προηγούμενον οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ, ἐπομένης ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως· οἷον, Quelques précautions que vous preniez· ὅσας προφυλάξεις καὶ ἀν λάβητε.

Τὸ quelque γράφεται διὰ δύω λέξεων, quel que, ἐπομένου ῥήματος (τὸ ὅποιον τίθεται πάντοτε εἰς ὑποτακτικὴν) ὅταν μετὰ τοῦτο ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν, καὶ τότε τὸ μὲν quel συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τούτου, τὸ δὲ que, ὡς σύνδεσμος, μένει ἀμετάβλητον· οἷον, Quels que soient vos efforts, vous n'y parviendrez pas· οὐαὶ δῆμοτε καὶ ἀν ὅσιν αἱ προσπάθειαι· ὑμῶν, δὲν θέλετε κατορθώσει τὸ τοιοῦτον. Quelles que soient les offres d'un ennemi, on doit toujours s'en défier· οὐαὶ δῆμοτε καὶ ἀν ὅσιν αἱ προσφοραι· τινὸς ἐχθροῦ, ὁφείλομεν πάντοτε νὰ δυσπιστῶμεν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γράφεται τὸ quel que (διὰ δύω λέξεων) ὅταν τὸ que χωρίζηται τοῦ ἐπομένου ῥήματος. διὰ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας il, elle, ils, ἡ elles, καὶ τότε τὸ quel συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὴν ἀντωνυμίαν, καὶ ἐπομένως μὲ τὸ ἐπιφερόμενον

βῆμα: οἶν, Il n'est point permis aux femmes, quelles qu'elles puissent être, de pénétrer dans ce sanctuaire: δέν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναικας, οίσιδήποτε καὶ ἀν ἥναι, νὰ εἰσθίσωσιν εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦτο. J'acheterai ces chevaux quel qu'en soit le prix: θ' ἀγοράσω τοὺς ἵππους τούτους, οίσιδήποτε καὶ ἀν ἥναι ἡ τιμὴ αὐτῶν.
 Οταν μετὰ τὸ βῆμα ἀκολουθῶσ: δύω οὐσιαστικὰ, ἐνικοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαφόρου γένους, συναπτόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου ετ, ως ὑποκειμενα τοῦ βῆματος, τὸ προηγούμενον quel τίθεται εἰς ἀρσενικὸν γένος καὶ εἰς πληθυντικὸν ἡ ἐνικὸν ὀριθμόν οἶν, Quels que soient ton âge et ta famille, les dieux ont assisté à ta naissance: ὁποῖα καὶ ἀν ἥναι ἡ φίλικα καὶ ἡ οἰκογένειά σου, οἱ θεοὶ παρεπάθησαν κατὰ τὴν γέννησίν σου δρόσοις, Quels que soient ton culte et ta patrie κτλ. ὁποιαδήποτε καὶ ἀν ἥναι ἡ λατρεία καὶ ἡ πάτρις σου. Καὶ εἰς ἔνικόν Quel que soit son pouvoir et l'orgueil qui l'anime κτλ. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν δύω οὐσιαστικὰ ἥναι συνδιυματη̄ διαχωρίζωνται διὰ τοῦ διαζευτικοῦ οὐ, τὸ quel συμφωνεῖ κατὰ γένος ἡ ἀριθμὸν μὲ τὸ πρῶτον τῶν δύω οὐσιαστικῶν οἶν, Quelle que soit sa fierté ou son orgueil. Quel que soit son courage et son intrepidité κτλ.

Τὸ quelque, γραφόμενον διὰ μιᾶς λέξεως, δὲν ἀποθάλλει τὸ ληκτικὸν ε, εἰ μὴ μόνον πρὸ τοῦ υπ ἡ υπε, μετὰ τοῦ ὅποιου συνάπτεται κατὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν διὰ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου, ἀποτελοῦν μίαν μόνην λέξιν, quelqu'un, quelqu'une, tis (κάποιος), τοῦ ὅποιου πληθυντικὸς εἶναι τὸ quelques-uns, quelques-unes.

Περὶ τοῦ tout.

Περὶ τοῦ tout, ως ἐπιθέτου ἀορίστου ἐπιφερομένου οὐσιαστικοῦ, τὸς Μέρος Α'. σελ. 116.

Τὸ tout, προηγούμενον ἐπιθέτου, ἡ ἐπιβῆματος, τὰ ὁποῖα τροποποιεῖ, θεωρεῖται ως ἐπιβῆμα, καὶ μένει ἀμετάβλητον οἶν, Nos vaisseaux sont tout prêts et le vent nous attend. Nous sommes tout aussi bien ici que là, εἴμεθα ἔξιστον καλὰ ἔδω ως ἔκει.

Τὸ tout, προηγούμενον ἐπιθέτου, μετοχῆς, ἡ ἐπιβῆματος, μετὰ τὰ ὅποια ἀκολουθεῖ τὸ quel ἐπομένου βῆματος, διπερ, ως ἐκ τούτου, τίθεται εἰς ὀριστικὴν, ἔξιστονται πρὸς τὸ ἡμέτερον, δισυ (ἀγιστοιχεῖ δηλ). πρὸς

τὸ quelque) οἶον, Tout spirituels qu'ils sont — quelque spirituels qu'ils soient. ὅσον πνευματώδεις καὶ ἀν θσι.

Τὸ tout, ἐπομένου ἀμέσως τοῦ ἐπιθέτου αὐτεῖ καὶ τίνος οὐσιαστικοῦ, εἶναι ἐπίθετον, ἢ ἐπίρρημα. Εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅταν ἡ ἔννοια ἐπιτρέπῃ νὰ προτάξωμεν τὸ οὐσιαστικὸν πρὸ τοῦ αὐτοῦ οἶον, Envoyez-moi toute autre édition que celle de G. στεῖλέ μοι ἄλλην οἰαγδήποτε ἔκδοσιν, ἢ τὴν τοῦ Γ.

’Απεναντίκς, ὅταν ἡ ἔννοια δὲν ἐπιτρέπῃ νὰ προτάξωμεν τὸ οὐσιαστικόν, τὸ tout ἐκφέρεται ἐπίρρηματικῶς καὶ μένει ἀμετάβλητον οὐστικῆς, ἐὰν εἰς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα προτάξωμεν τὸ ἀδριστον υπὸ της πρόπτασις, ἐκτὸς ἐκείνης, θὰ ἥτο λίαν εὐσπρόσδεκτος διότι δὲν λέγεται υπὸ πρόπτασις, ἐκτὸς της πάντας. Une tout autre place, une tout autre proposition que celle là eut été bien accueillie. πᾶσα ἄλλη θέσις, πᾶσα ἄλλη πρόπτασις, ἐκτὸς ἐκείνης, θὰ ἥτο λίαν εὐσπρόσδεκτος διότι δὲν λέγεται υπὸ πρόπτασις, ἐκτὸς της πάντας. Une toute place autre, une toute proposition autre que κτλ.

Τὸ αὐτὸν συμβαίνει καὶ ὅταν μετὰ τὸ tout ἀκολουθῇ ἀμέσως οὐσιαστικὸν ἄνευ προσδιοριστικοῦ τινὸς ἐπιθέτου, ἔχον ἢ μὴ πρόθεσιν πρὸ αὐτοῦ οἶον, Cette maison est tout en flamme. Cette femme est tout yeux, tout oreilles. ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ὅλως διάθλαμδες, ὅλως ψυχής (βλέπει, ἀκούει τὰ πάντα). Une étoffe, un mérinos tout laine.

Τὸ tout, προηγούμενον κυρίου ὄνόματος πόλεως, τίθεται πάντοτε εἰς ἀρσενικὸν γένος καὶ εἰς ἑνικὸν ἀριθμόν οἶον, Tout Rome est consterné. Tout Venise ne remua pas. Ενταῦθα ἔννοεῖται τὸ περιεχόμενον (le peuple) ἀντὶ τοῦ περιέχοντος.

”Έχον πρὸ αὐτοῦ τὸ du, λαμβάνει σημασίαν ἐπίρρηματικὴν, καὶ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἡμέτερον, διόλου. Du tout, ἢ pas du tout.

Περὶ τοῦ μέμε.

Τὸ μέμε θεωρεῖται καὶ ὡς ἐπίθετον, καὶ ὡς ἐπίρρημα. Εἶναι δὲ ἐπίθετον (συμφωνοῦν καὶ ἀριθμὸν καὶ γένος).

α. ”Οταν προηγηται οὐσιαστικοῦ, τὸ όποιον τροποποιεῖ οἶον, Souvent les mêmes causes ne produisent pas les mêmes effets. Καὶ ἀνάρθρως. Mêmes vices, mêmes vertus.

β. ”Οταν προσδιορίζῃ ἀντωνυμίαν οἶον, Les égoïstes ne viennent au monde que pour eux-mêmes. οἱ ἐγωϊσταὶ μόνον δι' ἑαυτοὺς ἐργοντας εἰς τὸν κόσμον. Ce sont elles-mêmes qui nous l'ont dit. αὐταὶ αἱ ιδιαι μῆτραι τὸ εἶπαν.

γ'. "Οταν προηγήται αύτοῦ ἐν μόνον οὐσιαστικόν· οἶον, Les Dieux mêmes ne sauraient l'arracher à son destin· οἱ θεοὶ αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ τὸν ἀποσπάσωσι τῆς εἰμαρμένης του.

Εἶναι δὲ ἐπίφρομα καὶ μένει ἀμετάβλητον·
α'. "Οταν προσδιορίζῃ ὁῆμα ἐκφραζόμενον, ἢ ὑπακουόμενον· οἶον, On doit faire du bien à tout le monde sans exception, même à ses ennemis· διεῖλομεν νὰ εὐεργετῶμεν πάντας ἀνεξαιρέτως, καὶ τοὺς ἔχθρους ἡμῶν προσέτι.

β'. "Οταν προτάττηται, ἢ ἐπιτάττηται ἐπιθέτου, ἀνάρθρως ἐκφερόμενου, τὸ ὄπειν τροποποιεῖ, ἢ ὑπερθετικοῦ σχετικοῦ· οἶον, Tout citoyen doit obéir aux lois, même injustes· πᾶς πολίτης δέσιλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τοὺς νόμους, καὶ εἰς τοὺς ἀδίκους προσέτι. On fait souvent vanité des passions même les plus criminelles, καυχῶνται συχάκις οἱ ἄνθρωποι καὶ διὰ τὰ πάθη τὰ μᾶλλον ἐγκληματικά. (La Rochefoucauld).

γ'. "Οταν προηγῶνται αύτοῦ πολλὰ οὐσιαστικά· οἶον, J'ai tout à craindre de leurs larmes, de leurs soupirs, de leurs plaisirs même. Τοι-αύτην σημασίαν ἐπιφρόματικὴν ἐπίσης λαμβάνει ὅσακις προηγεῖται αύτοῦ ὁ σύνδεσμος, et, παρ' ἡμῖν δὲ ἐνηγεῖται συνηθέστερον διὰ τοῦ, μάλιστα· οἶον, et même ils sont venus ce matin me chercher· Ηλθον μάλιστα, ἢ καὶ μάλιστα ἥλθον σήμερον τὸ πρωὶ ζητοῦντές με.

Περὶ τῶν ἀρνητικῶν καὶ ἀσρίστων aucun, nul, καὶ pas un.

Οὐσιώδεις παρατηρήσεις ἐπημειώθησαν εἰς τὸ Α'. Μέρ. (σελ. 115) περὶ τοῦ aucun καὶ nul, ἐνταῦθα προσθέτομεν τὰ ἔξῆς·

Τὰ τρία ταῦτα μόρια, καὶ ὡς ἀντωνυμίαι καὶ ὡς ἐπίθετα, ἐκφέρονται εἰς ἀρνητικὰς προτάσεις ἀναπληροῦντα τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον, τὸ δὲ aucun καὶ nul εἰς ἀρνητικὰς ἢ ἀμφιθόλους προτάσεις ἐκφέρονται ἀνευ ἀρνήσεως οὐδεμιᾶς. Καὶ τὸ μὲν nul, ὡς ἀρνητικὸν, ἐκφράζει ἴσχυρότερον τὴν ἀρνησιν, καὶ εἴναι πάντοτε, εἰς τοι-αύτην σημασίαν, ἀριθμοῦ ἐνικοῦ καὶ γένους ἀρτενικοῦ· καὶ συνήθως ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἀντὶ οὐσιαστικοῦ.

Τὸ nul ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ὡς κατηγορούμενον εἰς τὴν σημασίαν τοῦ μηδαμινός, μὴ ἔχον ἴσχύν· οἶον, Ces traités, ces contrats sont nuls, τὰ συμβόλαια ταῦτα εἰσὶν ἄκυρα (μηδέν).

Tὸ nūl καὶ αὐcun, καίτοι ἀρνητικὰ, ἀγτιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἡμέτερα, οὐδεῖς, μηδεῖς, κοινῶς δὲ πρὸς τὸ κάνεις, λαμβάνουσι τὴν σημασίαν τοῦ ἀρίστου, τις, ὅταν ἡ πρότασις τῆς ὥποιας εἴγει ἀγικείμενος ἡ ὑποχείμενον ἔναι τῇ ἐρωτηματικῇ ἡ ἀμφίβολος, ἀλλ' ἄγει ἀρνήσεως· οἶον, Y a-t-il auncun qui puisse se charger de ce coup de main ? ὑπάρχει τις (κάνεις) δυνάμενος νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν πραξικόπιαν ταύτην; ἀντὶ τοῦ, γ a-t-il quelqu'un κτλ. Je doute que nul homme puisse pénétrer ce mystère· ἀμφιβάλλω ἐὰν ὑπάρχῃ τις δυνάμενος νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο.

Εἰς τοὺς μεγάλους συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς τοῦ ΙΔ'. Λουδοβίκου, ἀπαντᾶται ὡς ἐπίθετον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν πρὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ μὲν, ὅντος δὲ ἐν χρήσει καὶ εἰς ἐνικὸν ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν, τὸ ὄποῖον τὴν σήμερον ἀποφεύγουσιν οἱ γεώτεροι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

§. 91. Αἱ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσιν, ὡς εἴπομεν (σελ. 117), εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ ὄποῖον ἀντιπροσωπεύουσι. Κυρίως αἱ προσωπικαὶ, αἱ κτητικαὶ, καὶ αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν δύνανται ν' ἀγαπληρώσωσιν εἰ μὴ οὐσιαστικὰ γνωστὰ, η̄ τούλαχιστον ἔχοντα προσδιοριστικὸν ἐπίθετον πρὸ αὐτῶν, ὅταν μάλιστα τὸ οὐσιαστικὸν τοῦτο, ἐκφερόμενον δὲν ἀρίστως, ἐκφράζῃ μετὰ τοῦ ῥήματος, τὸ ὄποῖον προηγεῖται αὐτοῦ, ἡ καὶ μετὰ τῆς προθέσεως, τῆς παρεγνηθεμένης μεταξὺ τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ ῥήματος, μίαν μόνην ἰδέαν. Οὕτω π. χ. εἰς τὰς συγγένεις φράσεις: faire peur = effrayer (φοβίζω), faire réponse = répondre (ἀποκρίνομαι), faire grâce = pardonner (συγχωρῶ), demander conseil = consulter (συμβουλεύομαι), καὶ ἄλλα τιγὰ τῶν ὄποιων δὲν ὑπάρχει μὲν συνώνυμον μονολεκτικὸν, ἐκφράζονται δὲ διὰ τοῦ ανοίγειν ἡ διὰ τοῦ ἔτει ἀπροθέτως, ἡ ἐμπροθέτως ἐκφερομένου· οἶον, avoir faim (πεινᾶ), être en santé = se porter bien (ὑγιαίνω). Όμοιως, ὅταν οὐσιαστικὸν δὲν ἀπροσδιόριστον ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ πρόθεσιν με-

τὰ τῆς ὄποιας ἔξισοῦται πρὸς τὸ συγώνυμον αὐτοῦ ποιωτικὸν ἐπίρρημα· ως, il s'est comporté avec honneur (= honorably), avec politesse (= poliment, εὐγενῶς). Τὰ τοιαῦτα πάντα δὲν δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι διὰ προσωπικῶν η̄ ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν ὅθεν δὲν λέγεται, Je vous ferai grâce et elle est méritée: quand on est en santé il faut tout faire pour la conserver; il m'a reçu avec politesse qui m'a charmé. Τὰ οὐσιαστικὰ ταῦτα, grâce, santé, politesse, εἴναι ὅλως ἀπροσδιόριτα, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράσῃ τις ἄλλως πως τὰς ἰδέας ταῦτας οἶον, Je vous accorderai votre grâce parce que vous la méritez: η̄ je vous pardonnerai parce que vous méritez qu'on vous pardonne: quand on se porte bien on doit tout faire pour conserver sa santé il m'a reçu avec une politesse qui m'a charmé.

ΣΗΜ. "Οταν τοιαῦτα οὐσιαστικὰ δὲν δύνανται μετὰ τοῦ προτιγουμένου ρήματος νὰ ἐκφρασθῶσι διὰ μιᾶς λέξεως, τότε τὸ οὐσιαστικὸν δύναται νὰ παραστῇ διὰ τινος ἀντωνυμίας" οἶον, En devenant capable d'attachement, on devient sensible à celui des autres, δηπου τὸ οὐσιαστικὸν attachement παρίσταται διὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας eelui. Οὕτω καὶ εἰς τὸ ἔξης παράδειγμα· Ils ne se nourrissent que de sang et ne désirent le hoire que dans le crâne de leurs ennemis· τὸ ἀπροσδιόριστον οὐσιαστικὸν sang ἀντιπροσωπεύεται διὰ τῆς ἀντωνυμίας, le (αὐτό)· διότι τὸ se nourrir de sang, δὲν ἐκφράζεται μονολεκτικῶς.

Αἱ ἀντωνυμίαι, εἴτε ως ὑποκείμενα, εἴτε ως ἀντικείμενα, η̄ πλάγιαι συντακτικαὶ, πρέπει νὰ ἐκφέρωνται οὕτω πως μετὰ τῶν ρήμάτων, ὥστε νὰ μὴ ἐναπολείπωσι τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ως πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν τὸ δόποιον παριστῶσιν οἶον, C'est lui qui lui a vendu son cheval, qui n'était pas présent au moment de la vente. Ἐνταῦθα η̄ ἀντωνυμία qui (δ ὄποιος) δὲν ἀναφέρεται σαφῶς οὔτε εἰς τὸν πωλητὴν, οὔτε εἰς τὸν ἵππον.

Πρέπει δομοῖς ν' ἀποφεύγωμεν τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας qui, que κτλ. οἶον, J'ai lu avec plaisir cet ouvrage qui a été composé par une personne qui est versée dans les sciences qui ont pour objet l'étude de la nature. Ἐνταῦθα η̄ ἀντων. qui ἐπαναλαμβάνεται παρὰ τὸ δέον, καίτοι ἀναφερομένη πάντοτε εἰς ἄλλο οὐσιαστικόν. Τὸ ρήμην παράδειγμα δύναται νὰ ἐκφρασθῇ ως ἔξης· J'ai lu avec plaisir cet ouvrage composé par une personne versée dans les sciences qui ont κτλ.

'Ενίστε πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας προτιμότερον εἶναι νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ οὐσιαστικόν, ὡς, Hypéride a imité Démosthène en tout ce qu'il a de plus beau· τὸ il δὲν φαίνεται ἀκριβῶς εἰς ποῖον τῶν δύω ἀναφέρεται εἰς τὸν 'Ὑπερίδην ἢ εἰς τὸν Δημοσθένην. Διὰ νὰ ἔρνει σαφής ἢ φράσις πρέπει, ἢ τὸ κύριον ὄνομα, Démosthène, νὰ ἐπαναληφθῇ, ἢ ἀμέσως μετὰ τοῦτο νὰ μεταχειρισθῇ τις τὴν δεικτ. ἀντωνυμίαν celui-ci διὰ τὸ πλησιέστερον τούτων, ἐὰν δηλ. ἐννοῶμεν τὸ il ἀναφερόμενον εἰς τὸν Δημοσθένην, πρέπει νὰ εἴπωμεν, dans tout ce que celui-ci a de plus beau· ἐὰν δὲ ἀναφέρωμεν τὸ il εἰς τὸν 'Ὑπερίδην, τότε λέγομεν Hypéride dans tout ce qu'il a de plus beau a imité Démosthène, καὶ οὕτως οὐδεμίᾳ προκύπτει ἀμφιβολία.

Περὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ὡς ὑποκειμένων.

Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας ἢ ὀνομαστικὴ ἔχει δύω τύπους καὶ εἰς τὰ τρία πρόσωπα· je, ἢ moi (ἐγώ)· tu, ἢ toi (σύ)· καὶ il, ἢ lui (αὐτός)· τὸ δὲ θηλ. τούτου εἶναι elle. Εὔπομεν (σελ. 119—121) ὅτι ὁ τύπος, je, tu, il ἢ elle διὰ τὸ θηλ. nous, vous, ils ἢ elles συνοδεύουσι τὸ ῥῆμα, τοῦ ὅποιου ὅτε μὲν ἐπειτάττονται, ὅτε δὲ προτάττονται.

'Ἐπιτάττονται·

α'. Εἰς τὰς ἔρωτηματικὰς φράσεις· οἷον, Que dois-je faire? τί ὀφείλω, τί πρέπει νὰ πράξω; Que dis-tu? τί λέγεις; Que fait-il, pourquoi ne vient-elle pas? Lui avons-nous écrit? τῷ ἐγράψαμεν (ἐγράψαμεν εἰς αὐτὸν ἢ εἰς αὐτήν); Entendez-vous ce qu'il dit? ἀκούετε τί λέγει; Qu'ont-ils répondu? τί ἀπεκρίθησαν (αὐτοῖς); Sont-elles revenues? ἐπέστρεψαν (αὐταῖς);

ΣΗΜ. Κατὰ τοὺς συνθέτους χρόνους ἢ ἀντωνυμία, ἡ γρησιμεύουσα ὡς ὑποκείμενον τίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ὡς ὑποκειμένων, ἀντικειμένων, καὶ πλαγίων συντακτικῶν μετὰ τῶν ἀρνητικῶν ἢ ἀνευ αὐτῶν, ἔδει σελ. 249.

β'. "Οταν εἰς κυρίεψῃ τινὰ πρότασιν παρεντίθηται παρεμπίπτουσα ἀναφέρουσα τοὺς λόγους ἄλλου τινὸς ἢ ἡμῶν αὐτῶν οἷον, N'impose, lui dis-je, continuez toujours, ἀδιάφορον, τῷ εἴπον, ἐξακολούθει. Savez-vous ce qu'il est venu faire? me demanda-t-il· ηξεύρετε τι ἡλθε νὰ πράξῃ (νὰ κάμη); μὲν ἡρώτησε. καὶ.

γ'. "Οταν προηγῶνται ἐπιρρήματα τινὰ ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως· οἶον, à peine, aussi κτλ. (δε σελ. 330).

δ'. 'Επὶ τῶν ῥήματων, devoir, pouvoir, τῆς ὑποτακτικῆς, καὶ τὸ μὲν pouvoir εἰς τὸν ἐνεστῶτα, τὸ δὲ devoir εἰς τὸν παρατατικόν οἶον, puissé-je vous voir heureux, εἴθε νὰ σὲ ἵδω εὐτυχῆ (δε σελ. 162 περὶ εὐκτικῆς ἐγκλίσεως). Dussé-je après dix ans voir mon palais en cendre (Racine)· καὶ ἂν ὕφειλον, καὶ ἂν ἔμελλον νὰ ἵδω μετὰ δέκα ἔτη ἀποτεφρωμένα τὰ ἀντορά μου. Dussiez-vous présenter mille morts à ma vue κτλ. καὶ τὰ δύο ταῦτα ῥήματα τό τε pouvoir καὶ τὸ devoir ἀπαιτοῦσι τὸ ἔξαρτώμενον ῥῆμα πάντοτε εἰς ἀπαρέμφατον. 'Ομοίως καὶ ἐπὶ ἄλλων ῥημάτων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον εἰς τὸν παρατατικὸν ἢ εἰς τὸν plus-que-parfait τῆς ὑποτακτικῆς ἀνευ τοῦ συνδέσμου que, καὶ εἰς τοὺς ὑποθετικοὺς, εἰς τὴν σημασίαν τοῦ, καὶ ἂν ἡθελεν εἰσθαι· fût-il, ἢ eût-il été l'homme le plus habile du monde, καὶ ἂν ἦτο ὁ ἴκανωτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου· ἀντὶ τοῦ, Quand même il serait, quand même il aurait été ἢ c'eut été, καὶ ὅταν προσέτι ηθελεν εἰσθαι, ἢ dans la supposition qu'il fût· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ητο.

ε'. Εἴς τινας θαυμαστικὰς ἐκφράσεις· οἶον, Est-il étonnant! τί ἀλλόκοτος! Parle-t-il! τί πολύλογος! est-elle belle! πόσον εἶναι ώραία!

Εἴς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἡ ἀντωνυμία ως ὑποκείμενον τῆς προτάσεως προτάττεται τοῦ ῥήματος.

Περὶ τοῦ δευτέρου τύπου τῆς ὀνομαστικῆς, moi, toi, lui καὶ (elle), καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν nous, vous, eux καὶ elles (δε σελὶς 119—121 τὰς σημειώσεις περὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν).

ζ'. Παραχείπεται δὲ ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία καὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τύπου τῆς ὀνομαστικῆς ἐπὶ προστακτικῆς ἐγκλίσεως· οἶον, parle δμιλε, allons ἀγωμεν, faisons ποιήσωμεν, écrivez à votre ami γράψατε πρὸς τὸν φίλον σας· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον, τὸ δόποῖον κυρίως παραλαμβάνει ἡ προστακτικὴ ἐκ τῆς ὑποτακτικῆς, ως ὑποκείμενον ἔξαρτωμένης προτάσεως, ἐκφέρεται δείποτε μετὰ τὸν σύνδεσμον que, δι' οὐ συνάπτεται μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως· οἶον, qu'il vienne, qu'il dise un mot seulement, qu'ils fassent ce qu'ils veulent, ὑποτακτικὴ ἔξαρτώμεναι ἐκ τυγος ὑπακουομένου ῥήματος· je consens, je veux, qu'il vienne, qu'il dise κτλ.

Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ὡς ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐνὸς ἔκαστου ῥήματος ὅταν πολλὰ τοιαῦτα συγεκφέρωνται εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον, ἐὰν αἱ συγχροτοῦσαι τὴν περίοδον ταύτην προτάσεις συνδέωνται πρὸς ἄλληλας δι’ οἵουδηποτε συνδέσμου ἐκτὸς τῶν et, ou, ni, mais οἶον, Tu régnerais encore si tu l’avais voulu! On déteste les méchants parce qu’on les craint; Si je l’ai fait c’est que je croyais bien faire.

Παραλείπεται ἡ ἀντωνυμία ἡ. "Οταν πολλὰ ῥήματα συνεπόμενα ἐκφράζωσι ζωηρότερον καὶ γοργότερον τὴν εἰκόνα τῶν παιῶν ἢ τῶν πραγμάτων" il prit, quitta, reprit la cuirasse et la haire.

6'. "Οταν συνδέωνται διὰ τοῦ συνδ. et δύο ῥήματα καὶ τὸ δεύτερον ἦναι ἀρνητικόν" οἶον, je plie et ne romps pas, κλίνω, ἀλλὰ δὲν διαρρήγνυμαί· ἀλλ' ἡ παράλειψις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτική. Εἶναι δὲ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀντωνυμίας ὅταν μεταβαίνωμεν ἀπὸ ἀρνητικῆν εἰς πρότασιν καταφατικῆν οἶον, Vous n'y pensez pas seulement, et vous prétendez que tout le monde y songe.

ΣΗΜ. Ἐὰν ἡ μετάβασις γίνηται ἀπὸ καταφατικῆς εἰς ἀρνητικὴν πρότασιν, ἡ ἐξ ἐνὸς εἰς ἔτερον χρόνον, ἡ παράλειψις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας (ὡς ὑποκείμενος τῆς προτάσεως) δὲν εἶναι ὑποχρεωτική· οἶον, j'ai fait tout pour le sauver et je n'ai point (ἡ n'ai point) de reproches à m'en faire. 'Οροίως, je l'ai vu et je n'en puis croire ἢ et n'en puis croire mes yeux.

Ἡ ἀντωνυμία συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς τὸ ὁποῖν ἀναφέρεται, καὶ ἐπομένως μὲ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπίθετον, ἡ παθητικὴν μετοχὴν, ils sont contents, vous êtes partis avant nous· elle est heureuse.

ΣΗΜ. Ὁ πολιτισμὸς ἀπαιτεῖ ὅταν ἀποτελώμεθα πρὸς δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον νὰ μεταχειρίζωμεθα καὶ τὴν ἀντωνυμίαν εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ ὁποίου αὕτη εἶναι ὑποκείμενον, τὸ δὲ ἐπίθετον, ἐὰν τυχὸν ὑπάρχῃ, τίθεται εἰς ἐνικόν" οἶον, C'est vous, mon père, qui avez défendu à mon ami de venir me voir, vous qui êtes si bon? κτλ. 'Οροίως καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου εἰς τινας τύπους καθιερωμένους· οἶον, Nous, président de la Chambre des Pairs... Ήμεῖς, πρόεδρος τῆς Γερουσίας...

"Οταν διαφόρων προσώπων ἀντωνυμίαι ὅσιν ὑποκείμενον τοῦ αὐτοῦ ῥήματος, τοῦτο τίθεται κατὰ τὸ ὑπερισχύον πρόσωπον" τὸ πρώτον θηλ. προτιμᾶται τοῦ δευτέρου καὶ τοῦτο τοῦ τρίτου οἶον, mon père et moi nous lui parlerons pour vous ἢ καὶ ἄνευ τοῦ nous, mon

père et moi lui parlerons pour vous ὅμοίως, Ni vous ni lui ne serez jamais démis de vos places. Ni vous ni votre frère vous ne voudriez pas qu'on commit une injustice, εὐτε τὸ εὔτε ὁ ἀδελφὸς δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ πράξωσιν ἀδικίαν τινά· ὥστε δύναται τις νὰ συνάψῃ τὰ δύο πρόσωπα καὶ νὰ τὰ παραστήσῃ διὰ μιᾶς μόνης ἀντωνυμίας τοῦ ὑπερισχύοντος προσώπου, η νὰ ἐκφράσῃ ἀμέσως τὸ ρῆμα κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν πρόσωπον ὡς τὸ ἀκόλουθον. Ni vous ni l'empereur ne voulez courir au Bospore (Voltaire). Son père, sa mère et toi entendez-vous ensemble.

Περὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ὡς συμπληρωμάτων.

‘Ως συμπληρώματα αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται ὅτε μὲν πρὸ τοῦ ρήματος εἰς τὸ ὄπιον ἀναφέρονται ὅτε δὲ μετὰ τὸ ρῆμα. Μετὰ τὸ ρῆμα ὅταν ἡ ἀντωνυμία ἤναι συμπλήρωμα προθέσεως αἰσχον, je ne parle pas de moi ni de lui; je m'adresserai d'abord à vous et puis à elle; tout cela n'a été fait que pour eux. Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ παραδείγματα προγρεῖται ἡ πρόθεσις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας.

ΣΗΜ. Πρὸς περισσοτέραν ἔμφασιν ἄρχεται πολλάκις ὁ λόγος διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος εἰς τοὺς ἐνικὸν πρόσωπον ἔχοντας πρὸ αὐτοῦ τὸ δεικτικὸν μόριον *c'* καὶ τότε ἡ πλαγία συντακτικὴ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας προτάττεται τοῦ ρήματος εἰς τὸ ὄπιον ἀναφέρεται, παρεντιθεμένου τοῦ que μεταξὺ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ρήματος αἰσχον, C'est de vous que je parle, περὶ ὑμῶν ὅμιλων c'est à nous qu'ils se sont adressés, πρὸς ἡμᾶς ἀπετάνθησαν κτλ.

“Ανευ δὲ προθέσεως ὁ τύπος *me, te, lui, nous, vous, leur* καὶ *se* (ἀντὶ τῶν *à nous, à vous, καὶ à eux* η *à elles* τῆς δοτικῆς) καθὼς καὶ ἡ αἰτιατικὴ *me te, le, la καὶ se* προτάττονται τῶν ρήματων, *il me parle, moi ὅμιλει, je lui écris souvent τῷ γράφῳ η τῇ γράφῳ συγχράνεις* je vous dis que je ne le connais pas, *σᾶς λέγω* (λέγω ὑμῖν) δὲν δὲν τὸν γνωρίζω. *il se plaît à faire le bien par surprise* ἔνοχ τὸ *se* ἀντὶ τοῦ *à soi, ἀρέρεσκεται* (ἡδύνεται) πράττων τὸ καλὸν ἀπροσδοκήτως (*ἐξαίφνης*) κτλ.

Ἐπὶ προστακτικῆς μὴ ἀρνητικῆς ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ὡς ἀντικείμενον τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, *ἴδε σελίς 120.*

Ἐὰν δύο προστακτικαὶ συνέπωνται συνδεόμεναι διὰ τοῦ συνδέσμου *et* η *ou*, η ἀντωνυμία ἥτις εἶναι τὸ συμπλήρωμα τοῦ δευτέρου ρήματος δύναται γὰ προταχθῆ η καὶ νὰ ἐπιταχθῆ αὐτοῦ.

Souvent sur le métier remettez votre ouvrage.
 Polissez-le sans cesse et le repolissez (Boileau).
 ὅμοιώς Laissez-moi cette chaîne ou m'arrachez le jour ἀντεῖ τοῦ ou arrachez-moi le jour.

'Επὶ δὲ ἀψύχων, ἡ μὲν ὄνομαστικὴ lui, τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ elle τοῦ θηλυκοῦ, δὲν λέγονται οὔτε μετὰ τῶν ἁγμάτων οὔτε μεμονωμέναις οἷον, τοῦτο τὸ οἰκοδόμημα εἶναι τὸ ὥραιότατον πάντων ποῖον; αὐτός; ce bâtiment est le plus beau de tous, quel bâtiment? lui? τὸ lui εἰς τοιαύτην περίστασιν καθὼς καὶ elle δὲν λέγονται, ἀναπληροῦνται δὲ διὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας· celui-là, celle-là κτλ. 'Η αὐτὴ παρατήρησις ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ἡ ἀντωνυμία ἦναι συμπληρωμα προθέσεως οἷον, ἡ οἰκία αὕτη εἶναι εὐέρεος, χρεωστῶ τὴν ὑγείαν μου εἰς αὐτὴν, διασκεδάζω ἐν αὐτῇ· cette maison est bien aérée, je dois ma santé à elle, je me distrais en elle, οὔτε τὸ à elle οὔτε τὸ en elle λέγονται εἰς τοιαύτην φράσιν· c'est à son air sain que je dois ma santé· je m'y distrais τὸ γ' ἀναπληροῦ τὸ à elle· ἵδε σελὶς 120—121· ἀγαπῶ τὸ ζατρίκιον καὶ διασκεδάζω μὲ αὐτῷ, j'aime le jeu d'échecs et je m'amuse avec lui· τὸ lui δὲν λέγεται ὅτεν ἡ πρέπει νὰ εἴπωμεν je m'amuse avec cela ἡ μόνον avec καὶ σύχῃ avec lui, ἡ τέλος νὰ δλλάξω τὴν φράσιν καὶ νὰ εἴπω c'est mon jeu favori.

"Οταν ἀπαρέμφατον, ἔξαρτώμενον ἀπὸ τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως, ἔχῃ ἀντικείμενον προσωπικὴν ἀντωνυμίαν, αὕτη δύναται γὰ τεθῇ ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἁγμάτων οἷον, je viens vous voir, ἡ καὶ πρὸ τῶν δύο je vous viens voir, συνηθέστερος δὲ εἶναι ὁ πρῶτος.

"Οταν τὸ ῥῆμα τῆς προστακτικῆς ἔχῃ δύο ἀντωνυμίας ὡς συμπληρώματα δηλ. δύο συντακτικάς, τὴν μὲν εὐθεῖαν, τὴν δὲ πλαγίαν, ἡ πρώτη προηγεῖται τῆς δευτέρας, ἐπὶ καταφατικῆς προτάσεως οἷον, Prêtez-le moi, donnez-le lui· ἐπὶ δὲ ἀρνητικῆς, ἡ μὲν πλαγία συντακτική, οὖτα τοῦ πρώτου ἡ τοῦ δευτέρου προσώπου, προηγεῖται τῆς εὐθείας. Ne me le prenez pas; qu'il ne vous le dise jamais. 'Εὰν δὲ ἡ πλαγία ἦναι τρίτου προσώπου, φυλάκτει τὴν θέσιν τὴν ὅποιαν ἔχει καὶ ἐπὶ καταφατικῆς προτάσεως. Ne la lui annoncez pas (cette nonnelle).

ΣΗΜ. Εξαιροῦνται αἱ εὐθεῖαι συντακτικαὶ le, la, les, moi, toi εὐρισκόμεναι μετὰ τοῦ γ', καθ' ἣν περίστασιν αὗται προηγοῦνται τῆς πλαγίας οἷον,

envoyez-y-moi, proménes-y-toi menez-y-le, καὶ οὐχὶ envoyez-m'y, promène-t'y κτλ. ἀλλὰ προτιμοτέρα εἶναι ἡ ἔκφρασις envoyez-moi là, promène-toi là ἢ dans cet endroit κτλ.

*'Επι ἀπλῶν χρόνων αἱ ἀντωνυμίαι, ὡς ἀντικείμενα, πρέπει ἀπολύτως γὰ τὸ πενταλαμβάνωνται πρὸ ἐνός, ἐκάστου ῥήματος ὅταν πολλὰ τοιαῦτα εὑρίσκωνται κατὰ σειράν: καὶ εἰ μὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν συντακτικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια, εἰ δὲ διαφορετικὴν, ἐκαστον λαμβάνεται τὴν ἀγήκουσαν εἰς αὐτὸν πτῶσιν οἷον, il m'aperçut de loin et m'appela auprès de lui (καὶ τὰ δύο ταῦτα ῥήματα ἀπαιτοῦσιν αἰτιατικὴν), il le recherche partout et lui rend des services, (τὸ μὲν πρῶτον ἀπαιτεῖ αἰτιατικὴν, τὸ δὲ δεύτερον δοτικὴν), on le découvrit et l'on s'empara de lui κτλ. (περὶ τῆς θέσεως τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ὡς συμπληρώματος προθίστεως, ἵστε τὰς ἀνωτέρω σημειώσεις).

*'Επι δὲ συνθέτων χρόνων, ἐὰν μὲν τὰ διάφορα ῥήματα ἀπαιτῶσι τὴν αὐτὴν πτῶσιν ὡς ἀντικείμενον, ἡ τοιαῦτη προσωπικὴ ἀντωνυμία δύναται ἡ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ νὰ παραληφθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον ῥῆμα· οἷον, Nous l'avons aimé et nous l'avons adoré même, ἡ nous l'avons aimé et adoré même, (ἐνταῦθα παραλείπεται καὶ ἡ ἐπανάληψις τοῦ βογθητικοῦ, ἐπειδὴ εἶναι τὸ αὐτὸν καὶ εἰς τὰ δύο ῥήματα, τὰ ὅποια ἐκφράζονται διὰ τοῦ αὐτοῦ χρόνου· ὅμοίως nous les avons attaqués et nous les avons vaincus, ἡ nous les avons attaqués et vaincus· ἐὰν δὲ τὰ ῥήματα ἀπαιτῶσι τὸ ἀντικείμενον εἰς διαφορετικὴν πτῶσιν, καὶ διαφορετικὸν βογθητικὸν, τότε ἐκαστον πρέπει γὰ λάβῃ καὶ τὸ ἕδιον αὐτοῦ βογθητικὸν καὶ τὴν ἀγήκουσαν πτῶσιν, καὶ εἰ μὲν αὕτη δὲν ἔχει πρὸ αὐτῆς προθίστειν προηγεῖται τοῦ βογθητικοῦ, ἐὰν δὲ συνοδεύῃται ὑπὸ τενος προθίστεως ἐπιτάττεται τοῦ ῥήματος· οἷον, ils l'ont poursuivi et se sont emparés de lui ἡ ils s'en sont emparés· ὅπου τὸ en ἀναπληροῦν τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἀντωνυμίαν συγχρόνως προτάττεται τοῦ βογθητικοῦ.

*'Η δύνομαστικὴ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας Iui, διὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ elle διὰ τὸ θηλυκὸν καθὼς καὶ ὁ πληθυντικὸς αὐτῶν ἀριθμὸς, eux καὶ elles ἀναπληροῦνται ἐνίστε τοῦ μὲν ἐνικ. ἀρσ. διὰ τοῦ le, τοῦ δὲ θηλυκοῦ διὰ τοῦ la, ὁ δὲ πληθυντικὸς ἀμφοτέρων διὰ τοῦ les. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ὄσακις ἀντιπροσωπεύσιν οὐσιαστικὰ ἡ ἐπίθετα οὐσιαστικῶς ἐκλαμβανόμενα, τῶν ὅποιων τὴν ἐπανάληψιν ἀπο-

φεύγομεν διὰ τῶν εἰρημένων μορίων λε, λα καὶ λε, ἀλλὰ μόνον μετά τοῦ ὑπαρχτικοῦ ῥήματος· οἶον, Êtes-vous le ministre de l'instruction publique? εἰσθε ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως; je le suis. Etes-vous les Élèves de l'école polytechnique? εἰσθε οἱ μαθηταὶ τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς· nous les sommes (ἀντὶ τοῦ je suis lui, le ministre, nous sommes eux, les élèves). Êtes-vous la directrice de cet établissement? εἰσθε ἡ διευθύντρια τοῦ καταστήματος τούτου· je la suis, εἰμα (je suis elle, la directrice) κτλ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πυραδειγμάτων γίνεται δῆλον ὅτι τὰ λε, λα καὶ λε, συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετά τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρονται, ἀλλὰ τότε μόνον ὅσάκις τὸ οὐσιαστικὸν τοῦτο ἐκφράζεται ὡρισμένως, ὅταν δηλαδὴ ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ δριστικὸν ἀρθρον, προσδιοριστικὸν ἐπίθετον κτητικὸν ἢ δεικτικὸν, καθὼς καὶ τὸ Monsieur ἢ Madame ἐπομένου τοῦ κυρίου ὄντος· οἶον, Êtes vous Monsieur Bertrand? je le suis. Êtes-vous, sa mère? je la suis κτλ. ἀλλ' ὅταν τὰ οὐσιαστικὰ ἐκφράζωνται ἀριστως λαμβάνοντα ἐπιθετικὴν σημασίαν, τότε ἀναπληροῦνται δι' ἀμφότερα τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς διὰ τοῦ λε· οἶον, Êtes-vous architectes? εἰσθε ἀρχιτεκτονες; nous le sommes, εἴμεθα (τοῦτο) εἴμεθα αὐτὸ τὸ ὄποιον λέγεται. Êtes-vous mère? je le suis κτλ.

Τὸ μόριον en, ἐπέχον τόπον γενεκῆς καὶ ἀφαιρέτεικῆς τῆς τριτοπροσώπου ἀντῶν. δι' ἀμφότερα τὰ γένη, λέγεται μὲν κυρίως ἐπὶ ἀψύχων, χρησιμεύει δὲ πολλάκις καὶ διὰ τὰ πρόσωπα· οἶον, lorsqu'on a sujet de se plaindre d'un ami il faut s'en détacher peu à peu. Ὁταν ἔχῃ τις λόγους μοιφῆς πρός τινα φίλον, πρέπει ν' ἀποσπαθῇ αὐτοῦ (en) δλίγον κατ' δλίγον. Les mères aiment tendrement leurs enfants, mais elles n'en sont pas toujours aimées, αἱ μητέρες ἀγαπῶσι περιπαθῶς τὰ τέκνα των, ἀλλὰ δὲν ἀγαπῶνται πάντοτε ὥπ' αὐτῶν.

Πολλάκις τὸ en ἀναφέρεται καὶ εἰς ὅλοκληρον πρότασιν, ἀναπληροῦν εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ de cela· οἶον, Lorsque l'orateur prit la parole, l'accusé se leva et sortit précipitamment sans que personne s'en aperçût (ἀντὶ τοῦ sans que personne s'aperçût qu'il sortit) ὁμοίως parlons de cela, ἢ parlons en. Ἐπὶ προτακτικῆς ἐγκλίσεως τὸ en προηγεῖται τοῦ ῥήματος, ἐὰν τοῦτο συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ὀρηνητικῶν μορίων· οἶον, ἂς μὴ ὁμιλῶμεν πλέον περὶ τούτου·

n'en parlons plus, n'en faites pas mention, μὴ ποιήσατε περὶ τούτου μυείαν· οὕτω καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἔγκλισιν. Ἐπιτάττεται μόνον ἐπὶ προστακτικῆς μὴ ἀρνητικῆς, ως τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα.

Περὶ τῆς ἀντωνυμίας soi. (σελὶς 121).

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη, ἔχουσα πρόθεσιν πρὸ αὐτῆς, λέγεται μόνον ἐνικῶς, καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων· ἐπέχει δὲ τόπον ὅτε μὲν τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας, ὅτε δὲ αὐτοπαθοῦς τοῦ τρίτου προσώπου, τῆς ὁποίας συνήθως τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ προσώπων εἶναι ἀδριστον· οἷον, chacun travaille pour soi, ἔκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτὸν, quiconque rapporte tout à soi, n'est qu'un égoïste; quiconque n'aime que soi est indigne de vivre.

Πολλάκις ὡσαύτως εἶναι ἐν χρήσει ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἦναι μὲν ὥρισμένον, ἐμφαίνη δὲ οὐσιαστικὸν ἄψυχον, l'aimant attire le fer à soi· ἕμοιώς καὶ ἐπὶ ζώων, le chat ne sent que pour soi, ή γαλῆ αἰσθάνεται μόνον δι' ἑαυτήν. Le vice porte son châtiment sur soi. Συμβαίνει δὲ νὰ γείνῃ χρῆσις τῆς τριτοπροσώπου lui ἀντὶ τῆς de soi, ὅταν δηλ. ή ἀδριστος ἀντωνυμία προσδιορίζηται ὅπωσοῦν ὑπό τινος ἄλλης ή ὑπὸ οὐσιαστικοῦ οἷον, chacun de nous porte en dedans de lui un rayon divin qui l'éclaire (éνεκα τοῦ προσδιοριστικοῦ de nous); ὡσαύτως ὅταν εἰς τὴν αὐτὴν πρότασιν, ἐν ᾧ τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀδριστον, ὑπάρχῃ καὶ ἄλλο οὐσιαστικὸν προσώπου εἰς πλαγίαν πτῶσιν, τίθεται τὸ lui διὰ τὸ ἀδριστον ὑποκείμενον οἷον, peu d'amitiés subsisteraient si chacun savait ce que son ami dit de lui lorsqu'il n'est pas présent.

ΣΗΜ. Καίτοι ὥρισμένου ὅντος τοῦ προσώπου ὡς ὑποκείμενου τῆς προτάσεως) τίθεται τὸ soi ἀντὶ τοῦ lui, ὁσάκις εἰς τὴν αὐτὴν πρότασιν ὑπάρχωσε δύο πρόσωπα, τὸ μὲν εἰς ὄνομαστικὴν τὸ δὲ εἰς πλαγίαν πτῶσιν, τὸ soi ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκείμενον οἷον, tout en exécutant les ordres de son général cet officier ne travaillait que pour soi, καὶ τοι ἐκτελῶν τὰς διατάγματας τοῦ στρατηγοῦ του ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος εἰργάζετο δι' ἑαυτόν. Ἐὰν ἀντὶ τοῦ soi τεθῇ τὸ lui, τότε θὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν πλαγίαν πτῶσιν, δηλ. εἰς τὸν στρατηγόν.

Μεταχειρίζονται ὡσαύτως οἱ Γάλλοι τὸ soi ἀντὶ τοῦ lui ἀορίσως μετὰ τὸ ἀπαρέμφατον, ὅταν δὲν προσδιορίζηται τὸ ὑποκείμενον τούτου οἷον, la plus triste passion est de n'aimer que soi, τὸ λυπηρότερον πάθος εἶναι νὰ ἀγαπᾶ τις μόνον ἑαυτόν.

(ΓΡΑΜΜ., ΟΙΚΟΝ., ΜΙΚΡΑ).

Περὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

§. 92. Περὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν διελάθομεν ἐκτενῶς εἰς τὸ πρῶτον μέρος (σελ. 123) καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς καὶ γρήσεως αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (σελ. 97).

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι, ἐμφαίνουσαι κτήτορας καὶ κτήματα συνάμα, δὲν δύνανται νὰ ἐκφέρωνται εἰς τὸν λόγον χωρὶς νὰ προηγηθῶσιν ὁ κτήτωρ καὶ τὸ κτῆμα· οἶον δὲν δύναμαι νὰ εἴπω εννοεῖτε les leurs, στεῖλε τὰ έκατῶν, χωρὶς προηγουμένως ν' ἀναφέρω τίνες οἱ ἐμφαίνομενοι διὰ τῆς κτητικῆς leurs καὶ τίνα τὰ διὰ τοῦ της μακιγόμενα. "Οἱεν δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν ἐν ἀρχῇ ὅμιλιας, la vôtre est bien plus vaste· la mienne vient d'arriver en ce moment, διότι δὲν ἐγένετο λόγος οὔτε περὶ τῆς ὑμετέρας, οὔτε περὶ τῆς ἐμῆς, ἀλλὰ λέγε, π. χ. sa propriété est assez belle, mais la vôtre est bien plus vaste· vous attendez votre voiture, la mienne vient d'arriver κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς μίαν μόνην περίστασιν δύναται νὰ λεγθῇ le mien καὶ le tien ἃνει προηγουμένου οὐσιαστικοῦ τὸ ὄποιον ἀναπληρώσαι· οἶον, le mien et le tien sont la source de toutes les querelles, τὸ ιδικόν μου καὶ τὸ ιδικόν σου (δηλ. τὰ συμφέροντα) εἶναι η πηγὴ πάστις ἔριδος. Όμοίως καὶ ὅταν σημαίνῃ τοὺς συγγενεῖς οἶον, les miens se portent bien.

Προκειμένου λόγου περὶ οὐσιαστικῶν τὰ ὄποια ἐμφαίνουσι μὲν πράγματα, ἀναφέρονται δὲ μεταφορικῶς ἀντὶ προσώπων, ὅφειλομεν γὰ παριστῶμεν αὐτὰ διὰ τῶν προσωπικῶν καὶ οὐχὶ διὰ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν. Εἴθεν δριλοῦντες περὶ στρατηγοῦ ἔξοχου λέγομεν, il n'y a pas de meilleure épée que lui, καὶ οὐχὶ que la sienne· ὅμοίως καὶ περὶ συγγραφέως, il n'y a pas de meilleure plume que lui, καὶ οὐχὶ que la sienne· ήμετις λέγομεν κοινότερον, εἶναι τὸ καλύτερον ξίφος τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας κτλ. δριλῶς; περὶ τοῦ συγγραφέως, εἶναι τὸ καλύτερον κονδύλιον τοῦ κόσμου.

Περὶ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν.

§. 93. "Ολαι αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι: οἱ οὖσιν ὡς βάσιν τὸ μέρον εε (ἵδε σελ. 129), τὸ ὄποιον πρόσηγεται η τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν qui, que, dont καὶ à quoi, ὡς εε qui, ee que, ee dont,

ce à quoi, η προηγεῖται τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥῆματος ἔτε καθ' ὅλους τοὺς χρόνους αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐνικὸν η πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον, ὡς c'est, ce sont, c'était, c'étaient, ce fut, ce furent, ce sera κτλ.

Tò ce προηγούμενον τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας λέγεται κυρίως ἐπὶ ἀφηρημένων η ἐπὶ ἀβύχων πραγμάτων, ce qui contribue au bonheur de l'humanité c'est l'abnégation de soi-même et l'amour du prochain, ἐκεῖνο τὸ δόξον συντελεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι η αὐταπάρνησις (έαυτοῦ) καὶ η πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη: ce dont il n'a pas été question, περὶ οὗ οὐδέλως ἐγένετο λόγος.

Tò ce προηγούμενον τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥῆματος δύναται νὰ λεγθῇ καὶ ἐπὶ προσώπων ὅταν ἀκολουθῇ η προσωπική ἀντωνυμία. η ὄνομα προσώπου οἶον, c'est lui, αὐτὸς εἶναι: c'est Jean, ο Ηωάννης εἶναι.

Tò δεικτικὸν μόριον ce tientαι, ως εἴπομεν, εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, τὸ δὲ ὑπαρκτικὸν εἰς τρίτον ἐνικὸν η εἰς τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον. Tientai δὲ εἰς ἐνικόν· α. ὅταν μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἀκολουθῇ πρώτου η δευτέρου προσώπου εἴτε εἰς ἐνικὸν εἴτε εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν προσωπική ἀντωνυμία: οἶον, c'est moi qui l'ai dit, έγὼ τὸ εἶπα: c'est toi qui as parlé le premier, σὺ φύλαχτας πρῶτος: c'est nous qui lui avons fait cette proposition, ήμεῖς ἀπευθύναμεν εἰς αὐτὸν τὴν πρότασιν ταύτην· όμοιως καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου έὰν μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἀκολουθῇ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τριτοπρόσωπος ἀντωνυμία: οἶον, c'est lui qui a ces prétentions, αὐτὸς ἔχει τὰς ἀπαντήσεις ταύτας: c'est elle qui m'a chargé de vous remettre cette lettre, αὐτὴ μὲν ἐπεφόρτισε νὰ τοι ἐγγειλίσω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.

Οταν μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἀκολουθῇ τρίτου προσώπου, ἀντωνυμία η οὐσιαστικὸν εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, τότε καὶ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα τίθεται εἰς πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον, έὰν προηγήται ἀμέσως τοῦ οὐσιαστικοῦ η τῆς ἀντωνυμίας ἀνευ προθέσεως τινὸς ἐν τῷ μεταξύ οἶον, ce sont eux, η ce sont elles qui demanderent une barque pour faire une promenade sur l'eau, αὐτοὶ, η αὐταὶ γῆσαν λέμβον διὰ νὰ περιδιαβάσωσιν ἐπὶ τοῦ οὐδατοῦ: ce sont des circonstances qu'on ne peut jamais prévoir, εἰτί περιστάσεις τὰς ὁποίας δὲν δύναται ποτὲ νὰ προΐδῃ τις.

ΣΗΜ. Εὰν μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα παρεντεῦῃ πρόθεσις μεταξὺ αὐτοῦ

καὶ τῆς ἐπομένης ἀντωνυμίας ἢ τοῦ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ, τὸ ὑπαρκτικὸν δῆμα τίθεται πάντοτε εἰς ἐνικὸν τρίτον πρόσωπον, ὅποιουδήποτε ἀριθμοῦ καὶ ἂν γίγαι τὸ ἐπιφερόμενον οὐσιαστικὸν ἢ ἡ ἀντωνυμία ὁῖον, c'est à eux ἢ à elles de le faire, εἰς αὐτοὺς (ἢ) εἰς αὐτὰς ἀνήκει νὰ πράξωσι τοῦτο. c'est aux intérêts des grandes puissances que les peuples faibles doivent souvent leurs réformes politiques, εἰς τὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων δυνάμεων χρεωστοῦσι πολλάκις οἱ ἀδύνατοι λαοὶ τὰς πολιτικὰς αὐτῶν μεταρρύθμισεις.

*Evitez mettez tò ce qui, ce que ἀκολουθεῖ tò c'est ce qui οἶον, ce n'est pas ce qui nous élève au-dessus des autres, qui nous rend heureux, c'est ce qui nous reconcilie avec Dieu, οὐχὶ tò ἀνυψοῦν ὑπεράνω τῶν ἄλλων δύναται νὰ καταστήσῃ ἡμᾶς εύτυχεῖς, ἀλλὰ tò συνδιαλλάττον ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεόν.

Tò ce érωτηματικῶς καὶ ἐπιφωνηματικῶς tίθεται μετὰ τὸ ὥρματον, qu'est ce? tί εἶναι; qu'est-ce que cela? tί εἶναι τοῦτο; qu'est-ce que c'est que cela? tί εἶναι αὐτὸν ἐκεῖ; sont-ce là les exploits d'un héros! φύτα εἶναι τὰ κατορθώματα ἡρωοῦ! Tà de là e'a été καὶ c'ont été ôèn ἀπαντῶνται ἐρωτηματικῶς.

Tò ce πίθεται ἐντολεῖ καὶ πρὸ τοῦ τρίτου ἐνικοῦ προσώπου τῶν ὥρμάτων pouvoir καὶ devoir, ἐπομένου τοῦ ὑπαρκτικοῦ ὥρματος οἶον, Figurez-vous quelle joie ce peut être que de relever la fortune d'une personne qu'on aime. Φαντάσθητε πόστι χαρὰ δύναται νὰ γίγαι τὸ ἀνορθόῦν τὴν τύχην πεφιλημένου προσώπου ὄμοίως, . . . le plus grand des soins, ce doit être celui d'éviter la famine.

(Fontaine).

Tίθεται καὶ πρὸ τοῦ ὥρματος sembler (εἰς τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον) ἢ ἀνευ προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἐν τῷ μεταξύ, ἢ παρενθεμένης πλαγίας συντακτικῆς, me, te, lui κτλ. οἶον, Les Portugais auraient dû, ce semble ἢ ce me semble, établir leur puissance dans l'île de Ceylan ὄμοίως,

*Ἐπὶ ἐρωτήσει, Quelle heure est-il? ὅποια ὥρα εἶναι; ἀπαντῶμεν, il est deux, il est trois heures κτλ. μεταχειριζόμενοι τὸ il πρὸ τοῦ ὑπαρκτ. ὥρματο.; ἀλλ' ὅταν ἡ ἐρώτησις γίνεται διὰ τοῦ εε· οἶον, quelle heure est-ce? (τὸ ὅποιον λέγεται ὁσάκις ἀκούομεν σημαῖνον τὸ ωρολόγιον), τότε ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ γείνη διὰ τοῦ εε· c'est midi, c'est trois heures κτλ. *Όμοίως εἰς τὰς φράσεις, il est vrai, καὶ c'est vrai, πρέπει νὰ

μεταχειρίζωμεθα τὴν πρώτην, ἐὰν μετὰ τὸ *vrai* ἀκολουθῇ τὸ que η τὸ de; τὸ δὲ δεύτερον ὅταν οὐδέτερον τῶν μορίων τούτων ἔπηται, οἶον, Il est vrai que j'ai fait cette proposition, mais c'était dans le but de vous être agréable.

Τὸ αὐτὸ συμβάνει καὶ ὅταν μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἀκολουθῇ ἐπίθετον ἄνευ συμπληρωματικῆς φράσεως οἶον, c'est facile, c'est faus, c'est commode κτλ.

"Οταν μετὰ τὸ ῥῆμα être ἀκολουθῇ ἐπίρρημα ποσότητος, τροποποιοῦν τὸ ὑπαρκτικὸν, ὅποια εἶναι τὰ: beaucoup, peu, assez κτλ. τὸ que προτάττεται τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος οἶον, C'est peu que le front ceint d'une mitre étrangère δὲν ἀρκεῖ ὅτι (ἔχων) περιβεβλημένον τὸ μέτωπον μὲ μίτραν ξένην... C'est beaucoup que de savoir commander, εἶναι μέγα προτέρημα τὸ νὰ ἡξεύρῃ τις γὰ ἄρχη.

'Ἐν γένει τίθεται τὸ c'est πρὸ ἀπαρεμφάτου οἶον, C'est instruire soi-même que d'instruire les autres· όμοίως καὶ προηγουμένου τοῦ δευτέρου ἀπαρεμφάτου ἄνευ τοῦ que η τοῦ ce, προτάττεται τὸ c'est τοῦ ἐπομένου οἶον, Sacrifier tout pour sa patrie c'est remplir un devoir sacré.

Όμοίως, ὅταν η φράσις ἄρχηται ἐκ τοῦ, ce qui, ce que, η ce dont, καὶ συνδέηται μετὰ τῆς ἐπομένης διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τοῦτο λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ δεικτικὸν ce· οἶον, Ce qui importe à l'homme c'est de remplir ses devoirs, δητι μάλιστα ἐνδιαφέρει τὸν ἄνθρωπον εἶναι η ἐκπλήρωσις τῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀκολουθῇ μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ce προτάττεται ἀπαραιτήτως τοῦ ὑπαρκτικοῦ οἶον, Ce qu'on ne saurait empêcher d'avoir lieu ce sont les événements fortuits. 'Ἐὰν δὲ τὸ μετὰ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα οὐσιαστικὸν ἦναι ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, η γρῆσις τοῦ ce πρὸ αὐτοῦ δὲν εἶναι ύποχρεωτική οἶον, Ce qui captive les coeurs c'est η est un dévouement éclairé et honorable. Tὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν τὸ κατηγορούμενον ἔχῃ ἔκτασίν τινα, τότε τὸ ἐπόμενον ὑπαρκτικὸν ῥῆμα λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ δεικτικὸν ce· οἶον, Le plus beau monument qu'on puisse éléver à la patrie c'est l'amour de la vertu; οἱ ἔρωτες τῆς ἀρετῆς εἶναι τὸ ὠραιότατον μνημεῖον τὸ ὅποιον δύναται τις γὰ ὑψώσῃ εἰς τὴν πατρίδα. 'Απεγαντίας ἐὰν τὸ κατηγορούμενον

δὲν ἔχῃ ἔκτασιν, τὸ δεικτικὸν εἰ δύναται καὶ νὰ παραληφθῇ πρὸ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος· οἶον, la véritable noblesse c'est ἡ est la vertu κτλ.

Προτάττεται ὥσταύτως τὸ εἰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος ὅταν προηγουμένων αὐτοῦ δύο ἡ πλειοτέρων ἀπαρέμφατων ἔπηται οὐσιαστικόν· οἶον, faire et défaire (un ouvrage) c'est ne rien faire. Εὰν δὲ προηγῆται ἐν μόνον ἀπαρέμφατον τὸ εἰ πρὸ τοῦ ἔtre κρέμαται ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ γράφοντος· οἶον, Se plaît en tous lieux c'est ἡ est le secret du sage.

Αναπληροῦται ἐνίστε τὸ εἰ διὰ τοῦ cela δταν θέλη τις νὰ δώσῃ ἀκριβεστέραν σημασίαν εἰς τὴν ἔκφρασιν· οἶον, Avoir beaucoup d'esprit, ou avoir beaucoup de jugement cela est bien différent.

ΣΗΜ. "Οταν μέτα τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν ἀπολογθῇ γενικὴ κτητικὴ εἰς τὴν Γαλλικὴν, μεταφέρεται ἡ δεικτικὴ αὕτη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου, κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν εἰς τὴν ὅποιαν εὑρίσκεται καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν, ἡ δὲ γενικὴ κτητικὴ μένει ἡ αὐτὴ καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, καθ' ἣν συμπίπτει πολλάκις ἄρθρον πρὸ ἄρθρου· οἶον, De toutes les brochures qui ont paru tout récemment celle qui a excité le plus vif intérêt parmi nous est celle de J. B. mettant δὲν τῶν φυλλαδίων ὅταν προσφάτως ἐδημοτεύθησαν τὸ διεγεῖραν ζωηροτάτην περιέργειαν εἶναι τὸ τοῦ I. B. Les qualités de l'âme sont préférables à celles du corps, τὰ τῆς ψυχῆς προτερήματα εἰσὶ προτιμότερα τῶν τοῦ σώματος.

Συνήθως αἱ ἔναρθροι παρ' ἡμῖν μετοχαὶ ἔκφράζονται εἰς τὴν Γαλλικὴν διὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας, ἵτις προτάττεται τῆς ἀναφορικῆς, ἀναλυομένης δηλ. τῆς μετοχῆς εἰς τὸ ὄμώνυμον αὐτῆς ρῆμα κατὰ τὸν ἀνάλογον χρόνον· οἶον, ὁ γράφων, celui qui écrit ἡ ἀφιγθεῖσα, celle qui est arrivée, οἱ πέμψαντές με, ceux qui m'ont envoyé κτλ.

"Οταν εἰς τὴν εἰρημένην ἀντωνυμίαν προστεθῶσι τὰ ἐπιφρόνματικὰ μόρια εἰ καὶ là, συγματιζονται αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι celui-ci, celle-ci, αἱ γρησιμεύουσαι διὰ τὰ πλησίον, καὶ celui-là, celle-là, διὰ τὰ μακράν αὗται λέγονται ἀπολύτως ἀγενού ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας. Εὰν δὲ αὗται ἀναφέρωνται εἰς ἐν μόνον οὐσιαστικὸν, καὶ οὐχὶ πρὸς διαστολὴν τοῦ προσεχοῦς, ἡ τοῦ ἀπωτέρου, τὸ μὲν celui-ci λέγεται διὰ τὸ ἔκφρασθι σόμενον οὐσιαστικόν· οἶον, Le Talisman le plus puissant d'aujourd'hui est celui-ci, l'argent. Τὸ δὲ cetui-là λέγεται περὶ τοῦ ἡδη λεγθέντος οὐσιαστικοῦ· οἶον, Vous parlez des

avares, ceux-là sont plus pauvres que les pauvres; ils vivent dans une privation perpetuelle sans relâche. Ἐνίστε τὸ celui-là ἐπέχει τόπον τοῦ celui, ἐνισχύον ἔτι μᾶλλον τὴν ἐκφρασιν· οἶον, Celui-là est pauvre dont la dépense excède le revenu.

'Ἐκ τοῦ δεικτικοῦ μορίου ὡσαύτως καὶ τῶν τοπικῶν ἐπιρρήμάτων εἰ καὶ là, γίνονται τὰ σύνθετα δεικτικὰ ceci καὶ cela, λεγόμενα κυρίως ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἐπὶ ἀφηρημένων, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὸ πλειστερὸν ὅταν ἀμφότερα ἀναφέρωνται εἰς προειρημένα σύστασικά· λεγόμενα δὲ μεμονωμένα, δηλαδὴ τὸ ἐν ἄνευ τοῦ ἀλλού, τὸ μὲν πρῶτον ἀναφέρεται εἰς λεχθησομένην πρότασιν, ἢ ἵδεαν οἶον, Il y avait ceci de particulier chez les véritables patriotes qu'ils n'aiment rien au dessus de leur patrie. Tὸ δὲ cela λέγεται περὶ λεχθείσης ἥδη προτάσεως οἶον, Madame T. est désolée de ce que son fils vient de partir pour l'Amérique; Quoi? n'est-ce que cela ? κτλ.

Tὸ cela δύναται νὰ γρητιμεύσῃ καὶ ὡς ὑποκείμενον καὶ ὡς ἀντικείμενον ὅποιοιουδήποτε ῥήματος ἢ προτάσεως, ἐνῷ τὸ σε ἄνευ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας δὲν λέγεται, εἰ μὴ ὡς ὑποκείμενον τοῦ ὑπαρχτικοῦ ῥήματος.

Περὶ τῶν ἀραγορικῶν ἀντωνυμιῶν (σε. l. 132.).

§. 94. Η ἀναφορικὴ ἀντωνυμία qui, ἔχουσα πρόθεσιν πρὸ αὐτῆς λέγεται ἔξαιρετικῶς ἐπὶ προσώπων ἢ καὶ ἐπὶ πραγμάτων προσωποποιημένων συμφωνεῖ δὲ κατὰ γένος, ἀριθμὸν, καὶ πρόσωπον μετὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, τὴν ὅποιαν ἀντιπροσωπεύει, καὶ ἀπαιτεῖ ἐπομένως τὸ ῥῆμα εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας· οἶον, C'est moi qui l'ai dit. C'est toi qui es recherché. Ce sont elles qui ont été renvoyées. C'est nous qui avons rédigé cette lettre. "Οὐεν δὲν εἴναι ὅρθὸν νὰ εἴπωμεν, Ce n'est pas moi qui se ferait prier, ἀλλὰ, Ce n'est pas moi qui me feraias prier, διότι τὸ qui ἀντιπροσωπεύει τὸ πρῶτον πρόσωπον moi.

ΣΗΜ. Τὸ ἐπίθετον μὴ ἔχον ἀφ' ἔαυτοῦ οὔτε γένος οὔτε ἀριθμὸν δὲν δύναται, καίτοι προηγούμενον ἀμέσως τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, νὰ ἐπιβάλῃ τὸν νόμον εἰς αὐτὴν· οἶον, Nous étions deux qui étaient du même avis, πρέπει νὰ εἴπωμεν qui étaient du même avis, διότι τὸ ὑπερισχύον πρόσω-

πον εἶναι τὸ nous καὶ οὐχὶ τὸ deux ἀπολύτως θεωρούμενον. Άλλ' ἐὰν τὸ ἐπιφερόμενον ἐπίθετον ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ ὄριστικὸν ἀρθρον, τὸ ἐπόμενον qui συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς τρίτον πρόσωπον, καίτοι προτγουμένης προσωπικῆς ἀντωνυμίας πρώτου ή δευτέρου προσώπου· οἷον, Vous êtes les seuls qui se soient comportés honorablement dans cette affaire, καὶ οὐχὶ, qui vous soyez comportés. Όμοιως εἰς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα, Nous sommes les deux qui ont été récompensés, καὶ οὐχὶ, qui avons été κτλ.

*Η ἀναφορικὴ ἀντωνυμία πρέπει πάντοτε νὰ ἐκφράζηται ὅστον ἔνες πλησίον εἰς τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὄποιον αὗτη ἀντιπροσωπεύει, ἵνα μὴ προκύπτῃ ἀμφιβολία περὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς δ ἀναφέρεται· ἀλλ' ὅταν εἴπωμεν. Il y a un discours dans cette brochure qui est un modèle de perfection, τὸ qui ἐνταῦθα, εἰ καὶ ἐκ τῆς ἐννοίας γίνεται δηλογεὶς τί ἀναφέρεται, δὲν ἐμφαίνει ὅμως ἀκριβῶς καὶ διὰ μιᾶς τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὄποιον ἀντιπροσωπεύει, διότι δύναται νὰ ἀναφέρηται καὶ εἰς τὸ discours καὶ περισσότερον εἰς τὸ brochure ὡς πλησιέστερον ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας λέγομεν, Il y a dans cette brochure un discours qui est un modèle κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς τὴν ποίησιν ἀπαντᾶται πολλάκις ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἀποκεχωρισμένη τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης μᾶλλον ή καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκφράσεως· οἷον, Phénix même en répond qui l'a conduite exprès (Boileau)· ὁ Φοῖνιξ αὐτὸς, ὅστις τὴν ὀδόγγησεν, ἐγγυᾶται περὶ τούτου.

*Η ἀναφορικὴ ἀντωνυμία qui, ἔχουσα πρόθεσιν πρὸ αὐτῆς, λέγεται μόνον ἐπὶ προσώπων (ἰδε σελ. 133—134), ἀλλ' οἱ ποιηταὶ δὲν φυλάκτουσιν ἀκριβῶς τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἔνεκα τοῦ στίχου ὅστις δὲν ἐπιτρέπει πάντοτε ν' ἀναπληρωθῇ τὸ μονοσύλλαβον qui διὰ τοῦ lequel η laquelle.

Περὶ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας dont (σελ. 133).

*Η ἀναφορικὴ αὕτη ἀντωνυμία ἔληφθη ἐκ τῆς Italiakῆς donde (de onde) καὶ αὕτη ἐκ τοῦ Λατινικοῦ de unde (ὅθεν)· ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἄλλην πτῶσιν εἰ μὴ τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑποκείμενον προτάσεως, ἀλλ' ὡς συμπλήρωμα ἐπιθέτου η ῥῆματος· λέγεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων οἷον, La frégate dont nous nous sommes rendus maîtres. L'homme dont ils s'étaient saisis. Τὸ μονόκροτον τὸ ὄποιον ἐκυριεύσαμεν κτλ.

Tò dont ἀναπληροῦ πολλάκις τὸ duquel ή de laquelle, desquels ή desquelles, καὶ ἀναπληροῦται ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν κατέχουσι καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν. Tò dont προηγεῖται τοῦ οὐσιαστικοῦ τοῦ ὄποιού εἶναι συμπλήρωμα· οἷον, Que devinrent alors ces braves dont le noble dévouement a ranimé le courage éteint de toute notre armée? Εγταῦθα τὸ dont προηγεῖται τοῦ noble dévouement τοῦ ὄποιού εἶναι συμπλήρωμα (ώσει ἐλέγομεν le noble dévouement desquels).

Tò δὲ duquel, de laquelle κτλ. ἐπιτάττονται τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρονται δταν ταῦτα ἔχωσι πρὸ αὐτῶν πρόθεστν· οἷον, Les paysans attachés à la glèbe étaient la propriété de leurs seigneurs, au pouvoir desquels rien ne pouvait les soustraire, οἱ προστητημένοι εἰς τὴν γῆν χωρικοὶ (κλαρῶται) ἀπετέλουν τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐκ τῆς ἔξουσίας τῶν ὄποιων οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ.

Ἐκτὸς τῶν παρατηρήσεων ὅσας περὶ τοῦ dont ἐσημειώσαμεν εἰς τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας, προσθέτομεν ἐνταῦθα δτι τὸ dont καὶ τὸ d'où τὰ ὄποια σημαίνουσι καταγγείλην, ἔξοδον, η ἀποχωρεσμὸν, καίτοι ἔχοντα τὴν αὐτὴν σχεδὸν σημασίαν, ως συμπλήρωματα ῥημάτων, δὲν πρέπει νὰ ἐκφέρωνται ἀδιαφόρως τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου. Tò dont χρησιμεύει συνήθως πρὸς ἐκφρασιν ἡμικῆς τινος σχέσεως η καταγγῆς· οἷον,

L'hymen vous lie encore aux Dieux dont vous sortez (Rac.).

Tὸ δὲ d'où (ὅθεν) ἵνα ἐκφράσῃ τὴν ἔξοδον ἔκ τινος μέρους, η τὸν χωρισμὸν θεωρούμενον ὑπὸ τὴν πραγματικὴν η ὑλικὴν αὐτοῦ ἐποψῖν· οἷον, Vénus remonte dans le nuage d'où elle était sortie. Ἐν γένει ὁσάκις θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν ἰδέαν τόπου, οὗτον ἔξερχόμεθα, μεταχειρίζομεθα τὸ d'où.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν (σελ. 134—136).

§. 95. Qui? (τίς;) χρησιμεύει ως ὀνομαστικὴ καὶ ως αἰτιατικὴ ἀνάρθρως καὶ ἀπροθέτως ως αἰτιατικὴ δύναται νὰ ἔχῃ καὶ πρόθεστν πρὸ αὐτῆς. Λέγεται κυρίως ἐπὶ προσώπων, ἀναπληροῦται δὲ διὰ τοῦ que ἐπὶ πραγμάτων οἷον, Qui est venu ce matin? τίς ηλθε σήμερον τὸ πρωΐ; Qui avez-vous vu? τίνα εἶδες; Δι λοιπαὶ πτώσεις

ἔχουσας πρὸ αὐτῶν πρόθεσιν λέγονται μόνον ἐπὶ προσώπων οἷον, Par la main de qui cette lettre vous a-t-elle été transmise ? διὰ τῆς χειρὸς τίνος σοὶ ἐνεχειρίσθη ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ; Τὸ δὲ que, ὡς ἔρωτηματικὸν ἐν ἀρχῇ προτάσεως, προηγεῖται ἀμέσως τοῦ ῥήματος, καὶ λέγεται ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἀφηρημένων οἷον, Que dites-vous ? τί λέγετε ; Qu'est-ce qu'il y a de nouveau ? τί γέον ; Προηγουμένης δὲ προθέσεως τὸ que ἀναπληροῦται διὰ τοῦ quoi οἷον, De quoi parle-t-il ? A quoi pensez-vous ? Pour quoi demandez-vous ? κτλ. Όμοίως ἐπομένου τοῦ donc προτάττεται τὸ quoi καὶ οὐχὶ τὸ que οἷον, Quoi donc ? τί λοιπόν ; Καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ ἄνευ ῥήματος τίθεται ὡσαύτως τὸ quoi ἀντὶ τοῦ, πᾶς ! τί ! οἷον, Quoi ! c'est-vous ? πᾶς ! σὺ εἶσαι ; Τὸ qu'est-ce qui, λέγεται ἐπὶ πραγμάτων, τὸ qui est-ce qui, ἐπὶ προσώπων, τὸ δὲ que ἐπὶ θαυμασμοῦ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ combien ! πόσον ! οἷον, Qu'il est heureux ! πόσον εἶναι εὐτυχής ! Que de bontés ! πόστας καλοκαγαθίας ! Que de fleurs ! πόστα ἄνθη !

"Οταν μετὰ τὸ ἔρωτηματικὸν, ποῖος, ποίᾳ, ἀκολουθῇ τὸ οὐσιαστικὸν, εἰς τὴν Γαλλικὴν πρέπει νὰ μεταχειρίσθωμεν πρὸ τούτου τὴν ἔρωτηματικὴν quel ἢ quelle κατὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ οἷον, Quelles fleurs demandez-vous ? ποίᾳ ἄνθη αἴτεῖτε ; Quelle heure est-il ? ποίᾳ ὥρᾳ εἶγατε ;

ΣΗΜ. Εἰς τοὺς ποιητὰς ἐπιτρέπεται ἡ συμφωνία τοῦ quel καὶ μετὰ τοῦ πρώτου οὐσιαστικοῦ μόνον οἷον, Quelle était en secret ma honte et mes chagrins ! Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ quel οὐσιαστικὰ χωρίζωνται διὰ τοῦ οὐ διαξευτικοῦ οἷον, On pourrait déterminer quelles réflexions ou jugements ferait un homme en conséquence des faits qu'il a dans la mémoire.

Tὸ quel, ἐπομένου τοῦ μορίου que μετὰ τῆς τριτοπροσώπου ἀντων. il ἢ elle κτλ. ἢ ἄνευ αὐτῆς, καὶ ἐπιφερομένου ῥήματος, τὸ ὅποιον ὡς ἐκ τούτου τίθεται εἰς ὑποτάκτικὴν, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὅπειον ἐπιτάττεται τοῦ ῥήματος, καὶ τότε λαμβάνει τὴν σημασίαν τοῦ ἀορίστου, οἰστρήποτε, οἰαδήποτε κτλ. οἷον, Quels que soient les avantages de cette position, οἰαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ πλεονεκτήματα τῆς θέσεως ταύτης. Les opinions de ces hommes, quelles qu'elles soient, ne sauraient exercer aucune influence sur l'esprit du peuple, aī δοξασταὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων δέγ γένεγανται, οἰαδήποτε καὶ ἂν ὦσι, γὰ ἐπενεργή-

τωσι παντάπασιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ. Ιδε τὰς περὶ τοῦ ἀοράστου quelque σημειωθείσας παρατηρήσεις σελ. 134.

Εἰς τὴν φράσιν tel quel λαμβάνουσιν ἀμφότερα τὰ μόρια ταῦτα ἄλλην σημασίαν παρὰ τὴν ὅποιαν ἔχουσιν ἐκφράζουσι μέτριόν τι πρᾶγμα εἰς τὸ εἶδός του καὶ μᾶλλον κακὸν ἢ καλόν οἶν, Un pré-dicteur tel quel, σημαίνει, ιεροκήρυκα, μετριώτατον, ἀνεπιτήδειον.

Περὶ τοῦ quoī, ὡς ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας, ἵδε τὰς εἰς τὸ Α'. Μέρος σημειωθείσας παρατηρήσεις, σελ. 135—136.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη λέγεται ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἀφηρημένων εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸν ἔνικὸν ἀριθμόν ἀπαιτεῖ μετὰ τὴν ὀνομαστικὴν, ἐπομένου συγχριτικοῦ ἐπιθέτου, τὴν πρόθεσιν de· οἶν, Quoi de plus beau? τί ὁραίστερον; Ως ἀντικείμενον ῥῆματος ἢ ἐρωτηματικὴ αὕτη ἀντωνυμία δὲν λέγεται ἀγενοπρόθεσεως, ἀνάπληροῦται δὲ διὰ τοῦ que· οἶν, Que faites-vous là?

Tὸ quoī χρησιμεύει ώσταύτως καὶ ὡς ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἀφηρημένων, καὶ ὡς τοιαύτη δύναται ν' ἀναφέρηται καὶ εἰς πληθυντικὸν οὐσιαστικόν οἶν, Ce sont des choses à quoi vous ne prenez pas garde.

Tὸ quoī, ἐπομένου τοῦ que, λαμβάνει σημασίαν ἀοράστου ἀντωνυμίας ἐπὶ ἀψύχων ώσταύτως καὶ ἀφηρημένων, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἡμέτερον, δητι, καὶ εἰς τοιαύτην σημασίαν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν οἶν, Quoi que vous disiez, δητι καὶ ἀν εἴπητε. Ἐνόψεινον δὲ μετὰ τοῦ que, ἀποτελεῖ τὸν ἐναντιωματικὸν σύνδεσμον, quoique (καίτοι), έστις ἀπαιτεῖ ώσταύτως τὸ ἐπόμενον ῥῆμα εἰς ὑποτακτικήν (ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ Λατινικὸν quam-quam)· οἶν, Quoiqu'il le connaisse, il s'est trompé beaucoup sur son compte, καίτοι γινώσκων (γνωρίζων) αὐτὸν ἡπατήθη μεγάλως ὡς πρὸς αὐτόν.

Περὶ τῶν ἀοράστων ἀντωνυμῶν (σελ. 135).

§. 96. Ή ον, καίτοι ἔνικοῦ ἀριθμοῦ, δύναται (ὡς εἴπομεν σελ. 136) νὰ ἀναφέρηται καὶ εἰς πολλὰ πρόσωπα, καὶ τότε τὸ ἐπιφερόμενον ἐπιθέτον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικόν, ἐνῷ τὸ ῥῆμα τοῦ ὅποιου ἢ ἀοράστος αὕτη ἀντωνυμία είναι ὑποκείμενον, τίθεται πάντοτε εἰς ἔνικὸν ἀριθμόν οἶν, Quand on

est jeunes, riches et vertueuses comme vous, mesdames, on n'est pas réduites à l'artifice· νέαι, πλούσιαι καὶ ἐνάρετοι, ὡς ὑμεῖς, Κυρίαι μου, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τεχνασμάτων.

Τινὲς τῶν συγγραφέων προτάττουσι πρὸς εὐφωνίαν τὸ Ι' πρὸ τοῦ ον ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως, ἀλλ' ἡ γενικὴ χρῆσις καὶ ὁ λόγος ὁ προκαλῶν τοῦτο, ἀποδοκιμάζουσι τὸ τοιοῦτον (ἴδε σελ. 137).

Περὶ τοῦ chacun, chacune (έκαστος, έκάστη).

Τὸ chacun, προηγουμένου ῥῆματος πληθυντικοῦ καὶ ἐπομένου κτητικοῦ ἐπιθέτου τρίτου προσώπου, ἀπαιτεῖ τοῦτο ὅτε μὲν εἰς ἐνικόν, ὅτε δὲ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, λαμβάνει δηλ. ὅτε μὲν τὸ son, sa, ses, ὅτε δὲ τὸ leur, leurs. "Όταν τὸ chacun, ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως προηγῆται τοῦ συμπληρώματος, δηλαδὴ τοῦ ἀντικειμένου, ἀπαιτεῖ τὸ κτητικὸν ἐπιθέτον εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν οἷον, Ils ont rempli chacun leur devoir, έξεπλήρωσαν ἔκαστος τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον. Ils ont apporté chacun leur offrande, προσήγεγκον ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ προσφοράν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ δταν τὸ ῥῆμα ἦναι ἀμετάθατον οἷον, Ils s'en allèrent chacun de leur côté. "Όταν δὲ τὸ ἀντικείμενον προηγῆται τοῦ chacun, τὸ ἐπιφερόμενον κτητικὸν ἐπιθέτον τίθεται εἰς ἐνικόν ἀριθμὸν οἷον, Il faut donner de l'argent à chacun selon ses besoins. On remettra ces objets chacun à sa place. "Η αὐτὴ παρατήρησις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀντωνυμίας le, la, lui, καὶ leurs μετὰ τὸ chacun. οἶον, La loi lie les hommes chacun en ce qui le concerne· (μεταχειρίζομεθα τὸ ἐνικόν le διότι τὸ ἀντικείμενον les hommes προγεῖται τοῦ chacun). Ils soutenaient chacun l'opinion qui leur paraissait la meilleure.

"Όταν μετὰ τὸ chacun ἀκολουθῇ ἀφαιρετικὴ προσ. ἀντων., κτητικοῦ ἡ δεικτ. ἐπιθέτου, δηλ. ἡ παρ' ἡμῖν γενικὴ διαιρετικὴ, τὸ μετὰ τὸ chacun ἐπιφερόμενον κτητ. ἡ δεικτ. ἐπιθέτον τίθεται εἰς ἐνικόν ἀριθμὸν οἷον, "Έκαστος ἐξ ἡμῶν, ἡ ἔκαστος ἡμῶν ἔχει τὰς λύπας του· chacun de nous a ses peines. "Έκαστον τῶν πονημάτων τούτων ἔχει τὰ πλεονεκτήματά του· chacun de ces ouvrages a son mérite. Δεγόμενον ἀπολύτως τὸ chacun ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἄγει προηγουμένου ἡ ἐπομένου οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ δόποιον ν' ἀναφέρηται, λέγεται κυρίως ἐπὶ προσώπων οἷον, Chacun se plaint de son sort, ἔκαστος μέμφεται τὴν ἑαυτοῦ τύχην.

Tò quelqu'un ἀκολουθούμενον ὑπὸ ἐπιθέτου ἀπαιτεῖ πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν δε οἷον, Y a-t-il quelqu'un d'assez lâche pour reculer devant les périls de la Patrie?

Tò quelconque, ὡς ἀόριστος ἀγωνυμία ἐπιτάττεται τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρεται, καὶ ἐν ἀρνητικῇ προτάσει ἀναπληροῦ τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον, λαμβάνουσα σημασίαν ἀρνητικῆς ἀγωνυμίας ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς, κἀγεὶς, οὐδὲν κτλ. οἷον, Il ne lui est demeuré chose quelconque, oublie (πρᾶγμα) ἐναπέμεινεν εἰς αὐτόν. Il n'y a moyen quelconque qui puisse le faire flétrir, oublie meson ὑπάρχει ίκανὸν γὰ τὸν κάμψη.

Καίτοι σπανίως ἐν γρήσει εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ quelconque, ἀπαγτάται ἐν τούτοις ὅσάκις ἡ γρεία τὸ καλέσῃ οἷον, Deux points quelconques étant donnés, δοθέντων δύο οἰωνδήποτε σημείων.

Tò autrui ὡς ἀόριστον δὲν δέχεται μετ' αὐτὸ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα, ἀναπληροῦ δὲ ταῦτα διὰ τοῦ en καὶ τῶν ἀρθρων le, la, ἡ les οἷον, En cherchant à pénétrer les secrets d'autrui on ne doit pas en épouser les intérêts, καὶ οὐχὶ ses intérêts.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

'Περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἥρματος μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.

§. 97. α'. Πᾶν ῥῆμα ἐκφραζόμενον διὰ παρεμφατικῆς ἔγκλισεως, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον καὶ ἀριθμόν οὗ, Je viens de Corinthe, ἔρχομαι ἐκ τῆς Κορίνθου. Tu pars pour Marseille, σὺ ἀναχωρεῖς εἰς Μασσαλίαν. Il ou elle revient de Paris, (αὐτὸς ἡ αὐτὴ) ἐπιστρέφει ἐκ Παρισίων. Nous parlons souvent de nos amis, ὀμιλοῦμεν συγχάκις περὶ τῶν ἡμετέρων φίλων. Vous travaillez toujours (ὑμεῖς) ἔργάζεσθε πάντοτε· ils ἡ elles partagent notre opinion, (αὐτοὶ ἡ αὐται) συμμερίζονται τὴν γνώμην ἡμῶν. κτλ.

'Ἐν γένει πᾶν ῥῆμα εἰς παρεμφατικὴν ἔγκλισιν πρέπει γὰ ἔχῃ τὸ ἕδιον αὐτοῦ ὑποκείμενον, καὶ δταν προσέτι τὸ ὑποκείμενον τοῦτο θῆναι τὸ αὐτὸ εἰς δύο ἡ πλειότερα ἥρματα, ἐὰν ταῦτα ἐκφέρωνται δι' ἀναφορικῆς προτάσεως οὗον·

Celui qui met un frein à la fureur des flots, ἐκεῖνος ὅστις θέτει χαλινὸν εἰς (ό χαλιναγωγῶν) τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων.

Sait aussi des méchants arrêter les complots. Ἡξεύρει (δύναται) ἐπίσης ν' ἀναστελλη τῶν κακούργων τὰς συνωμοσίας. Ἐνθα τὰ δύο ῥήματα met καὶ sait ἔχουσιν ἔκαστον τὸ ἕδιον αὐτοῦ ὑποκείμενον· τὸ μὲν celui ὑποκείμενον τῆς χωρίας προτάσεως συμφωνεῖ μὲ τὸ sait· τὸ δὲ qui ὑποκείμενον τῆς ἀναφορικῆς, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ met. κτλ.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πᾶν ὑποκείμενον πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς ἐν παρεμφατικὸν ῥῆμα.

Περιττὴ καθίσταται ἡ ἐπανάληψις τοῦ ὑποκείμενου εἰς τὸ αὐτὸν ῥῆμα καὶ διὰ προσωπικῆς προσέτι ἀντωνυμίας· θεον ἡ ἔξτης φράσις δὲν εἶναι ἀκριβής.

» Louis, en ce moment, prenant son diadème

» Sur le front du vainqueur (il) le posa lui-même.

"Οπου τὸ ῥῆμα posa ἔχει δύο ὑποκείμενα ἀναφέρομενα εἰς τὸ αὐτὸν πρόσωπον Louis, καὶ il, τὸ δεύτερον τούτων εἶναι περιττόν· ἀλλ' ὁ ποιητής (Voltaire) τὸ μετεχειρίσθη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στίχου.

ΣΗΜ. Πολλάκις ἔνεκα παρεμπιπούσης διεξοδικῆς προτάσεως, τὸ ὑποκείμενον ἀπομακρυνόμενον παρὰ τὸ δέον τοῦ ἰδίου ῥήματος, ἐπαναλαμβάνεται παρεντιθεμένης ἄλλης διηγηματικῆς προτάσεως, διὰ νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ ῥῆμα· οἷον, Le gentil homme français, annoncé par l'officier au général, et, qui était passé enveloppé dans son manteau près du pêcheur sorti de la tente du Général, le gentil-homme français, disons-nous, traversa les différents postes sans jeter un coup d'œil autour de lui. κτλ. ὅπου τὸ ὑποκείμενον. Le gentil-homme français, ἐπαναλαμβάνεται ὡς λίαν ἀποχωρισθὲν τοῦ ἰδίου ῥήματος traversa.

'Ἐπι προστακτικῆς πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου δὲν ἐκφράζεται τὸ ὑποκείμενον, ἀλλ' ὑπακούεται· οἷον, allons, marchons, ne parlez pas. κτλ.

6'. "Οταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως σύγκηται· ἐκ δύο ἡ πλειοτέρων οὐσιαστικῶν ἡ ἀντωνυμιῶν ὁποιουδήποτε ἀριθμοῦ καὶ ἀνῶσι, τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε εἰς πληθ. ἀριθμὸν, καὶ συμφωνεῖ κατὰ τὸ ὑπερισχύον πρόσωπον, ἐὰν τὰ συγχροτοῦντα τὸ ὑποκείμενον οὐσιαστεῖ καὶ ἡγαινεῖ διαφόρων προσώπων· εἰς τοιαύτην περίτασιν τὸ πρῶτον ὑπερισχύει τοῦ δευτέρου, καὶ τοῦτο τοῦ τρίτου μὴ ὑπάρχοντος τοῦ πρώτου. La flatterie, la bassesse, l'abandon de ses engagements, sont le caractère de la plupart des courtisans (Montesquieu).

μοίως. L'emportement et la précipitation sont deux choses directement opposées à la prudence. Mon frère et moi nous l'avons beaucoup engagé à le publier· ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ τὸν παρεκτινήσαμεν πολὺ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ· C'est ton ami et toi qui avez pris ce parti, mais les autres ? Σὺ καὶ ὁ φίλος σου ἐλάθετε τὴν ἀπόφασιν ταύτην, οἱ δὲ ἄλλοι; Vous et vos sœurs serez toujours les bien venus· ὑμεῖς καὶ αἱ ἀδελφαὶ ὑμῶν εἰσθε πάντοτε εὐπρόσδεκτοι (καλῶς νὰ ἔλθητε).

ΣΗΜ. Τὸ βῆμα ἔχον πολλὰ ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ τελευταίου.

α'. "Οταν τὰ ὑποκείμενα ταῦτα ἥναι σχεδὸν συνώνυμα ἐμφαίνοντα ὡς ἔγγιστα τὴν αὐτὴν ἴδεαν· οἶον, Le travail, l'application nous fait souvent oublier nos maux· ή ἐργασία, ή ἀσχολία συντελεῖ συχνάκις εἰς τὸ νὰ λησμονήσωμεν τὰ δεινὰ ἡμῶν ὄμοιως. L'amour du travail, le goût de l'étude est un bien. (Marmontel)· ὁ ἕρως πρὸς τὴν ἐργασίαν, ή πρὸς τὴν σπουδὴν προσέρεσις (διάθεσις) εἶναι ἀγαθόν.

β'. "Οταν τὰ διάφορα ὑποκείμενα ἐμφαίνωσι βαθμολογίαν τινά· οἶον, Ce sacrifice, votre intérêt, votre honneur, Dieu vous le commande. Τὴν θυσίαν ταύτην τὸ συμφέρον σου, ή τιμὴ σου, ὁ Θεὸς τὴν διατάττει (ἐπειδὴ τὸ ἀσθενέστερον τῶν ὑποκειμένων εἶναι τὸ συμφέρον, ισχυρότερον τούτου εἶναι η τιμὴ, καὶ ισχυρότατον πάντων ὁ Θεὸς, ὥστε τὸ βῆμα συμφωνεῖ μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ὡς προσελκύον τὴν προσοχὴν μᾶλλον τῶν ἄλλων).

γ'. "Οταν τὰ ὑποκείμενα ἐκφέρωνται ἐν εἰδει ἀπαριθμήσεως· καὶ ἡ διάνοια τοῦ λαλοῦντος η γράφοντος ἀποθλέπη κυρίως πρὸς τὸ τελευταῖον· οἶον, ή εὐγενεστέρα ἀπόφασις, ή ὥραιοτέρα πρᾶξις δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ διεφθαρμένην καρδίαν. La plus noble résolution, la plus belle action ne saurait changer un cœur corrompu.

ε'. "Οταν τὰ ὑποκείμενα χωρίζωνται διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ οὐ, ή δὲ ἐκφραζομένη ὑπὸ τοῦ βήματος ἐνέργεια, η κατάστασις τοῦ ὑποκειμένη δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ συγχρόνως ὑπὸ δύω η πλειοτέρων ὑποκειμένων· οἶον, C'est lui ou toi qui époueras cette jeune personne ? αὐτὸς η σὺ θὰ νυμφευθῆς τὴν γέναι ταύτην.

ΣΗΜ. Πολλάκις τὸ βῆμα τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, καὶ τοι παρεντιθεμένου τοῦ διαζευκτικοῦ οὐ μετάξυ τῶν ὑποκειμένων. Τοῦτο συμβαίνει ὄσακις η ὑπὸ τοῦ βήματος ἐκφραζομένη ἰδέα ἐκτελεῖται καὶ ὑπὸ τῶν δύο

ὑποκειμένων, καὶ ἐὰν ταῦτα ἦναι διαφόρων προσώπων τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ τὸ ὑπερισχύον πρόσωπον» *Que ce soit le roi, vous ou moi, dans cent ans d'ici nous ne serons pas de ce monde. Eûté ὁ βασιλεὺς, εἴτε σὺ ή ἔγώ, μετὰ ἑκατὸν ἔτη δὲν θὰ εἴμεθα ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.*

Εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς φράσεις τρίτου προσώπου τὸ ρῆμα λαμβάνει κατὰ πλεονασμὸν δύο ὑποκείμενα, τὸ πρῶτον εἶναι κυρίως οὐσιαστικὸν ἡ ἐπίθετον οὐσιαστικῶς ἐκλαμβαγμένον τὸ ὅποῖον προτάττεται τοῦ ρήματος· τὸ δὲ δεύτερον εἶναι ἡ τριτοπρόσωπος ἀντωνυμία ἥτις ἐπιτάττεται αὐτοῦ πρὸς δῆλωσιν τῆς ἐρωτήσεως· οἶον, *Georges est-il chez lui ?* Ὁ Γεώργιος εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του; *La rivière charrie-t-elle ?* Ὁ ποταμὸς ἀπάγει πάγους; (*παγώνει*).

Εἴπομεν ἀλλαχοῦ ὅτι τὸ ὑποκείμενον εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν προτάττεται τοῦ ρήματος (*ἴδε σελ. . . .*) προσθέτομεν ἐνταῦθα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἡδη λεχθέντων, τὰ ἔξῆς περὶ τοῦ τρίτου προσώπου τὸ ὅποῖον ἐπιτάττεται προσέτι τοῦ ρήματος· ὅταν ἡ φράσις ἀρχηται διὰ τοῦ *ainsi* (*οὕτως*), τοῦ *tel*, ἡ τοῦ *voilà*, καὶ ὅταν τὸ ὑποκείμενον συνεπάγῃ πολλὰ συμπληρώματα, ἐνῷ τὸ ρῆμα μένει δὲν μεμονωμένον· οἶον, *Ainsi s'est terminée cette affaire scandaleuse ...* Οὗτως ἐτελείωσεν ἡ σκανδαλώδης ἐκείνη ὑπόθεσις... *Tel fut ce fameux événement ...* Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο συμβάν τοῦ ὅποιου... *Voilà quelle fut sa réponse.* *Idou ὅποια ἦτο ἡ ἀπόκρισίς του.* On voyait une rivière où se formaient des îles bordées de tilleuls fleuris et de hauts peupliers· *ἔβλεπε τις ποταμὸν ἐνθα ἐσχηματίζοντο* (*διεγράφοντο*) *νῆσοι εἰς τὰς σχθας τῶν ὅποιων ἐφαίνοντο* *φίλυραι* ἀνθηραι· καὶ λεῦκαι μεγαλοπρεπεῖς.

Τὸ ρῆμα τίθεται ὡσαύτως εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ὅταν δύο ἡ πλειότερα ὄνοματικὰ ἀπαρέμφατα προτάττωνται τοῦ ρήματος ὡς ὑποκείμενα τῆς προτάσεως· οἶον, *naître, vivre et mourir* seront toujours pour l'homme un mystère impénétrable.

ΣΗΜ. Παρὸ τὴν εἰρημένην παρατήρησιν ἀπαντᾶται, εἰ καὶ σπανιότερον, τὸ ρῆμα εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, καὶ τοι προηγουμένων πολλῶν ὄνοματικῶν ἀπαρεμφάτων ὡς ὑποκείμενων. *Bien écouter et bien répondre est une des plus grandes perfections qu'on puisse avoir.*

Τίθεται προσέτι εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν τὸ ἐπόμενον ρῆμα, εἰ καὶ προηγοῦνται πολλὰ ὄνοματικὰ ἀπαρέμφατα, ὅταν τὸ ρῆμα, τοῦ ὅποιου ταῦτα εἶναι ὑποκείμενα, ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὸ δεικτικὸν μέρον *ce· οἶον,*

Manger, boire, dormir c'est toute son occupation· διέτι τὸ εε ἀγακεφαλαιώνει πάντα τὰ προηγούμενα οὐσιαστεκά, καὶ ὅν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἀπαιτεῖ καὶ τὸ ῥῆμα εἰς ἐνικὸν ἀριθμόν.

Tό ῥῆμα, προηγουμένου περιληπτικοῦ ἔχοντος συμπλήρωμα οὐσιαστικὸν μετὰ τῆς προθέσεως δε, συμφωνεῖ μὲ ἐκεῖνο τῶν δύο εἰς τὸ ὄποιον ἀποδιδεται κυρίως ἡ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐκφραζομένη ἐνέργεια ἡ κατάστασις οἶον, La plupart des voyageurs ne s'en inquiétaient nullement. Τὸ πλεῖστον τῶν περιηγητῶν οὐδόλως ἐφρόντιζον περὶ τούτου· ἀλλὰ λέγομεν » La moitié des passagers n'avait pas la force de s'inquiéter du danger· τὸ ἡμίσυ τῶν ἐπιβατῶν δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀνησυχῇ ἐκ τοῦ κινδύνου (ἐνταῦθα τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ μὲ τὸ περιληπτικὸν, διέτι ἡ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐκφραζομένη ἐνέργεια ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὸ περιληπτικὸν (la moitié), καὶ οὐχὶ εἰς τὸ συμπλήρωμα τούτου.

Οταν μετὰ τὸ περιληπτικὸν καὶ τὸ συμπλήρωμα αὐτοῦ, ὑπάρχωσι δύο ῥήματα τῶν ὄποιων τὸ πρῶτον ἀποτελεῖ συγήθως ἀναφορεὶς ἡγετικὴν πρότασιν ἀρχομένην διὰ τοῦ qui, τὸ μὲν ἐν τῶν ῥημάτων τούτων δύναται ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ περιληπτικὸν, τὸ δὲ ἔτερον εἰς τὸ συμπλήρωμα αὐτοῦ. » La totalité des marchandises qui nous ont été expédiées, est arrivée à bon port. Τὸ σύνολον τῶν ἐμπορευμάτων ἀτινα μᾶς ἐστάλησαν, ἔφισεν ἀσφαλῶς.

Οταν τὸ περιληπτικὸν ἐκφράζηται διὰ τοῦ la plupart ἡ διά τενος ἐπιβρέχματος ποσότητος ὡς beaucoup, peu, assez, infiniment, un grand nombre, un petit nombre, κτλ. τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ πάντοτε μὲ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὄποιον ἐπιτάττεται τούτων οἶον, la plupart du monde prétend... Τὸ πλεῖστον τοῦ κόσμου ἀξιοῖ... . La plupart de ses amis l'abandonnèrent, τὸ πλεῖστον τῶν φίλων ἐγκατέλιπον αὐτόν.

Οταν δύο ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἔχοντα τὸ αὐτὸ ῥῆμα, συνδέωνται δὲ διά τενος τῶν ἐκφράστεων, autant que, moins que, plus que, καὶ ἀλλὰ ὅμοια, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ συμφωνεῖ μ' ἐκεῖνο τῶν δύο οὐσιαστικῶν τὸ ὄποιον ἐκφράζει τὴν ἐπικρατεστέραν ἰδέαν.

» Je veux que la raison, plus que la passion, vous guide dans tous vos projets; θέλω νὰ σὲ ὁδηγῇ μᾶλλον τὸ λογικὸν ἢ τὸ πάθος καθ' ὅλα τὰ σχέδιά σου.

"Οταν δύο ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ συνδέωνται διά τινος τῶν συνδεσμικῶν ῥῆσεων, comme, ainsi que, aussi bien que, de même que, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς ἐνικὸν ἢ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν· καὶ εἰς ἐνικὸν μὲν ὅταν ὁ γράφων ἢ λαλῶν προτίθεται νὰ ἐκφράσῃ μόνον μίαν σύγχρισιν, ως La vérité, comme la lumière, est inaltérable, immortelle, ἢ ἀληθεῖα, ως τὸ φῶς, εἶναι ἀναλλοίωτος, ἀθάνατος. Τίθεται δὲ εἰς πληθυντικὸν ὅταν τὸ πνεῦμα περιλαμβάνῃ ἀμφότερα τὰ ἀρτικείμενα. Démosthène, ainsi que Cicéron, étaient les premiers orateurs de l'antiquité.

Μετὰ τὸ le reste, τὸ ἐπιλοιπον (οἱ λοιποὶ) τὸ ἐπιφερόμενον ῥῆμα τίθεται εἰς ἐνικόν, οἰοσδήποτε καὶ ἂν ἦγατ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐπομένου ἢ ὑπονοούμενου συμπληρώματος. » Les premières brochures qui parurent l'année dernière sont bien intéressantes, le reste ne vaut pas grand' chose.

Μετὰ τὰς περιληπτικὰς ἐκφράσεις, force (πλῆθος, πολλὰ) nombre, quantité, ἐκφραζομένας ἄνευ προσδιοριστικοῦ τινος, τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ πάντοτε πρὸς τὸ συμπλήρωμα. » Force brillants sur sa robe éclataient, πολλοὶ ἀδάμαντες διελαμπον ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς. Nombre de citoyens furent sacrifiés à ses soupçons.

Plus d'un ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς ἐνικὸν ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ λαλοῦντος ἢ γράφοντος ἐννοῇ μόνον τὴν ἰδέαν πολλῶν προσώπων ἢ πραγμάτων οἷον, plus d'un s'est laissé prendre aux filets dans ces sortes d'affaires. Ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα εἰς πληθυντικὸν ὅταν σκοπὸς ἔχει τὴν ἀμοιβαιότητην τῆς ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφαινομένης ἐνεργείας οἷον, plus d'un fripon se dupent (l'un l'autre) πολλοὶ ἀπατεῶντες ἔξαπατοῦσιν ἀλλήλους.

Περὶ τῶν συμπληρωμάτων ἢ ἀρτικείμερων τῶν ῥήματων.

Εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἔν καὶ τὸ αὐτὸ ῥῆμα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δύο αἵτιατικὰς ἢ εὐθείας συντακτικάς· θεοὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν Γαλλιστὶ διδάσκω τινὰ τὴν φιλοσοφίαν· ἀλλὰ διδάσκω εἰς τινὰ τὴν φιλοσοφίαν, j'enseigne à quelqu'un la philosophie· καὶ ἡ μὲν εὐθεία συντακτικὴ régime direct εἰς τὴν Γαλλικὴν εἶναι τὸ τι διδάσκω· δηλ. τὴν φιλοσοφίαν, τὸ δὲ à quelqu'un (τινὶ) εἰς τινὰ καλεῖται πλαγία συντακτικὴ régime indirect.

ΣΗΜ. "Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔνεργητικὸν ῥῆμα δύναται νὰ ἔχῃ πολλὰ ἀντικείμενα εἰς εὐθεῖαν συντακτικὴν, ἀλλὰ ταῦτα συνδέομεν διὰ τοῦ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου ἀποτελεῦσιν ἐν μόνον ἀντικείμενον. M. T. a publié tout récemment son discours de réception à l'Académie et son introduction à l'histoire universelle κτλ.

"Ἐγ καὶ τὸ αὐτὸ ῥῆμα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δύο συνάμα πλαγίας συντακτικὰς πρὸς ἔκφρασιν τῆς αὐτῆς σχέσεως προσώπου ἢ πράγματος. "Οθεν δὲν εἶναι ὅρθιν νὰ εἴπωμεν c'est à vous à qui je m'adresse, c'est de vous dont il s'agit.

Δύο ἢ πλειότερα ῥήματα συνεκφερόμενα ἀπαιτοῦσιν ἔκαστον τὴν διάλιαν αὐτοῦ συντακτικὴν διαφέρωσι πρὸς ἀλλήλας π. χ. δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, Je l'ai appelé et l'ai dit, τὸν ἐκάλεσα καὶ τῷ εἶπα· ἀλλὰ je l'ai appelé et (je) lui ai dit· διότι τὸ μὲν πρῶτον τὸ appeler ἀπαιτεῖ αἰτιατικὴν, τὸ δὲ δεύτερον dire ἀπαιτεῖ δοτικήν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διαφόροις πρόθεσιν· οἷον, δὲν εἶναι ὅρθιν νὰ εἴπωμεν, il entre et sort à chaque instant de la maison, μεταχειρίζόμενος τὴν αὐτὴν πρόθεσιν καὶ διὰ τὰ δύο ῥήματα entrer et sortir, ἀλλὰ il entre dans la maison et en sort à chaque instant· ήμεις λέγομεν ἀπλῶς εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας κατὰ πᾶσαν στιγμήν, ἢ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐξέρχεται κατὰ πᾶσαν στιγμήν.

"Οσάκις ἐν ῥῆμα ἔχῃ δύο ἢ πλειότερα συμπληρώματα εἰς διαφόρους πτώσεις εἰς τὴν γαλλικὴν ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ τὸ συντομώτερον, οἷον, il faut opposer la fermeté et la prudence aux injures et aux emportements. Πρέπει ν' ἀντιτάττωμεν τὴν φρόνησιν καὶ τὴν σταθερότητα πρὸς τὰς παραφορὰς καὶ τὰς ὕδρεις.

"Ἐὰν δὲ τὰ συμπληρώματα ταῦτα ἦναι ἵσα κατὰ τὴν ἔκτασιν, ἢ εὐθεῖα συντακτικὴ προτάπτεται τῆς πλαγίας, διαφέρει δὲν ἔκφραζηται διὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας τοῦ α'. ἢ τοῦ β'. προσώπου· διότι εἰς τοιαύτην περίστασιν προηγεῖται ἡ πλαγία συντακτική. Les français vainquirent les espagnols à Villaviciosa· ἀλλὰ λέγομεν προτάπτοντες τὴν πλαγίαν συντακτικήν· je vous apprendrai une bonne nouvelle, je vous le promets. Θὰ σοι εἴπω μίαν εἰδησιν σοι· τὸ λέγω (ἴδε περὶ τούτου τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας μετὰ τῶν μέσων ῥημάτων).

Πολλάκις τὸ συμπλήρωμα ῥῆματός τινος ούγκειται ἐκ πολλῶν μερῶν συνδεομένων πρὸς ἀλληλα διὰ τῶν συγδέσμων, et, ni, ou,

τότε τὰ μέρη ταῦτα, πρέπει νὰ ἔναι τῆς αὐτῆς φύσεως· δηλ. οὐσια-
τικὸν μετὰ οὐσιαστ. ῥῆμα μετὰ ῥήματος καὶ πρόταστις ὀλόκληρος μετ'
ἄλλης προτάσεως, ὅθεν δὲν εἶναι ὄφθον νὰ εἴπωμεν: Il apprend l'an-
glais et à danser· μανθάνει τὰ Ἀγγλικὰ καὶ νὰ χορεύῃ, ἀλλὰ il ap-
prend l'anglais et la danse, μανθάνει τὰ ἀγγλικὰ καὶ τὸν χορόν.

Πολλάκις ῥῆματα ὀμετάβατα, ἀπροσώπως λαμβανόμενα εἰς τὴν
γαλλικὴν, προηγοῦνται τοῦ κυρίου ὑποκειμένου τῆς προτάσεως, τὸ δ-
ποῖον δύναται νὰ ἔναι εἰς ἐνικὸν ἢ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ἐνῷ
τὸ ἀπρόσωπον ἐκφέρεται δείποτε ἐνικῶς^π προταττομένου τοῦ il (ἢ ἐπι-
ταττομένου κατὰ τὰς περὶ προσωπ. ἀντων. προεκτεθείσας παρατηρή-
σεις)· οἶον, il est arrivé des choses étranges; συνέβησαν ἀλλόκοτα
πράγματα· il est sorti du port plus de cent navires, et il en est
rentré plus de cinquante· εἴηθον τοῦ λιμένος ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πλοῖα
καὶ ἐπανεισῆθον ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα.

Τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ δεικτικὸν μορίον ce tîθε-
ται εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, καίτοι ἐπομένου πληθυντικοῦ οὐσιαστικοῦ, τοῦ-
το δὲ συμβαίνει ὀσάκις ἀριθμητικὸν ἐπίθετον τακτικὸν, ἢ ἀπόδυτον
εἰς σημασίαν τακτικοῦ, προηγεῖται οὐσιαστικοῦ· οἶον, c'est neuf heures
qui viennent de sonner; c'est dix heures qui sonnent· ἀντὶ τοῦ
c'est la neuvième, c'est la dixième des heures qui sonnent· κτλ.

Τίθεται προσέπτι τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα πάντοτε εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν
καὶ τοι παρεπομένου πληθυντικοῦ οὐσιαστικοῦ, εἰς τὴν φράσιν si ce
n'est pas contribué à relever le courage de l'armée, si ce n'est les trophées
et les victoires remportées sur les ennemis? ἐπομένου δὲ τοῦ ἑτέρου
ἀρητικοῦ· ἵδε τὰς περὶ τοῦ ce σημειωθείσας παρατηρήσεις.

Μετὰ τὴν φράσιν, c'est un des . . . qui τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς ἐ-
νικὸν ἢ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν· εἰς ἐνικὸν, ὅταν ὁ γράφων ἢ ὁ λαλῶν
ἀναφέρῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ῥήματος ὀγλουμένην κατάστασιν εἰς τὸ un.
οἶον, c'est un des généraux d'Alexandre qui a remporté la vi-
ctoire· εἰς τῶν στρατηγῶν τοῦ Ἀλεξανδροῦ κατώρθωσε τὴν γίκην
ὅμοιας, c'est plus le général que les officiers qui est blâmable.
Ο στρατηγὸς μᾶλλον ἢ οἱ ἀξιωματικοὶ εἶναι ἀξιόμερτος· ἀλλ' ὅταν
θέλωμεν ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὸ πληθυντικὸν οὐσιαστικὸν τὴν ἐνέρ-
γειαν τοῦ ῥήματος, τότε τὸ ῥῆμα ἐκφέρεται πληθυντικῶς· οἶον, c'est

moins le général que les officiers qui sont blâmables. Ὁ στρατηγὸς εἶναι ἥττον ἀξιόμεπτος ἢ ὁι ἀξιωματικοὶ κτλ. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἶναι ἀξιόμεπτοι καὶ οὐχὶ ὁ στρατηγός.

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν βοηθητικῶν ρήμάτων.

Περὶ τῶν βοηθητικῶν ρήμάτων διελάθομεν ἐν συνόψει ὅλῃ γα τινὰ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς παρούσης γραμματικῆς σελ. 152 ἐνταῦθα θέλομεν ἐκθέσει λεπτομερέστερον περὶ τῆς χρήσεως ἑκάστου.

Tὸ ρῆμα faire (ποιῶ, κάμνω) ὡς βοηθητικὸν χρησιμεύει πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἐμμέσου ἐνεργείας λαμβάνον, πρὸς συγχρηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων, τὸ βοηθητικὸν ἔτερον οἷον, οἰκοδομοῦμαι ἐμαυτῷ οἶκον, je me fais bâtir une maison (δηλ. κάμνω νὰ κτίσῃ τις εἰς ἐμὲ οἶκον), ὡκοδομησάμην ἐμαυτῷ οἶκον je me suis fait bâtir une maison.

Tὸ ρῆμα aller πορεύομαι (εἴμι) χρησιμεύει ὡς βοηθητικὸν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν μετ' ὅλιγον γενητομένην πρᾶξιν δηλ. λαμβάνομεν τὸν ἐγεστ. τῆς ὄριστ. τοῦ aller κατὰ τὸ ἀνήκον πρόσωπον καὶ προτάττομεν τοῦτο τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ ρήματος τὸ ὅποιον θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς σημασίαν τοῦ μετ' ὅλιγον μέλλοντος οἷον je vais lui écrire τώρα θὰ γράψω πρὸς αὐτὸν, nous allons lui parler τώρα θὰ ὀμιλήσωμεν εἰς αὐτὸν κτλ.

Tὸ ρῆμα venir (ἔρχομαι) κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν τῆς ὄριστικῆς προηγούμενον ἄλλου ρήματος εἰς ἀπαρέμφατον ἔγκλισιν, ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de, σημαίνει τὴν πρὸ ὅλιγου γενομένην πρᾶξιν οἷον je viens de le voir τώρα τὸ εἶδον (πρὸ μικροῦ τὸν εἶδον) καὶ κατὰ λέξιν ἔργομαι ἐκ τοῦ βλέπειν αὐτόν je viens de le rencontrer τὸν ἀπήντησα πρὸ μικροῦ (δηλ. τότε, ἐπὶ παρελθούσης ἐποχῆς τὸν εἶχον ἀπαντήσει πρὸ ὅλιγου) nous venions de faire une acquisition εἶχομεν τότε ἀποκτήσει τι (προσφάτως).

Tὸ ρῆμα devoir ὀφείλειν, χρεωστεῖν, χρησιμεύει ὡς βοηθητικὸν πολλάκις πρὸς ἔκφρασιν μελλούσης πράξεως καὶ ἀντιστοιχεῖ εἰς τοιαύτην σημασίαν μὲ τὸ ἡμέτερον μέλλω il devait partir le lendemain, ἐμελλε ν' ἀγαχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον.

Tὸ ρῆμα finir τελειώνειν (τελειοῦν) προηγούμενον καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τῆς ὄριστικῆς ἄλλου ρήματος εἰς ἀπαρέμφατον ἔγκλισιν, ἔ-

χοντος πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν par, ἔξηγεῖται ως τὸ ἐπίφρημα, ἐπὶ τέλους, τέλος, τὸ δὲ ἐπόμενον ῥῆμα ἔξηγεῖται μὲν κατὰ τὴν ὅδίαν αὐτοῦ σημασίαν, ἀλλ’ εἰς τὸν χρόνον καθ’ ὃν ἐκφράζεται τὸ πρὸ αὐτοῦ finir. Il finit toujours par céder ἐπὶ τέλους ἐνδίδει πάντοτε, il finira par reconnaître sa faute, ἐπὶ τέλους θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἀμάρτημά του· il finit par avouer tout· τέλος ὁμολόγησε τὰ πάντα κτλ.

Περὶ τοῦ ῥήματος avoir ως βοηθητικοῦ.

Εἴπομεν ὅτι τὸ ῥῆμα avoir χρησιμεύει ἐν γένει εἰς σχηματισμὸν τῶν παρῳχημένων γρόγων τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων οἷον construire (ἐνεργητικὸν), κτίζω, κατασκευάζω· j'ai construit, ἔκτισα ἢ κατασκεύασα· éléver, ἐγείρω, j'ai élevé ηγειρα· vivre, ζω· il a vécu, ἔζησε.

Πολλὰ ῥήματα ἔχοντα εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν σημασίαν ἐνεργητικὴν ἢ οὐδετέραν, ἀλλὰ τύπον παθητικὸν, λαμβάνουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν κατὰ τοὺς συνθέτους χρόνους τὸ βοηθητικὸν avoir π. χ. paraître φαίνομαι, travailler ἐργάζομαι, succéder διαδέχομαι· δρόμοις τὸ ῥῆμα languir εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν δὲν είναι ἐνεργητικὸν ἀλλ’ αὐτοπαθές οἷον, je languis μαραίνομαι· διὰ νὰ ἐκφράσῃ τις ἐνεργητικῶς τοιαύτης φύσεως ῥήματα πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τὸ βοηθητικὸν faire, θθεν μαραίνω τινὰ ἀντὶ τοῦ φείρω, λέγεται, faire languir quelqu'un· καθὼς τὸ périr ἀπόλλυμαι, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ ἐνεργητικῶς, λέγομεν faire périr ἀπολλύω (ἀπόλλυμα).

‘Ρήματα τινὰ ὅλως οὐδέτερα κατὰ τὴν σημασίαν λαμβάνουσιν ὅτε μὲν τὸ avoir ὅτε δὲ τὸ être, καὶ τὸ μὲν πρῶτον πρὸς δηλωτινήν τῆς ὑπὸ τοῦ ῥήματος σημανομένης ἐνεργείας· τὸ δὲ être ἵνα ἐκφράσῃ τὴν κατάστασιν, οἷον rester μένω· j'ai resté six mois dans cette ville· ἔμεινα ἕξ μῆνας εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν· καὶ je suis resté interdit en le voyant διέμεινα ἀπόπληγκτος βλέπων αὐτόν.

Ἐκ τῶν ῥημάτων τὰ ὅποια είναι κινήσεως σημαντικὰ, τὰ courir, marcher, passer (ώς ἐνεργητικὸν) traverser, λαμβάνουσι τὸ avoir ως βοηθητικόν· τὰ δὲ λοιπὰ τοιαύτης σημασίας συγχρατίζονται διὰ τοῦ être· οἷον, j'ai couru toute la journée ἔτρεξα καθ’ ὅλην τὴν ἡμέραν· j'ai traversé la rivière διῆλθον ἢ διέπλευσα τὸν ποταμὸν, j'ai passé par la ville· διῆλθον διὰ τῆς πόλεως· καὶ μετὰ τοῦ être, διὰ νὰ

ἐκφράσῃ τὴν κατάστασιν, voilà un mot qui est passé en proverbe·
ἰδού λέξις (φράσις) ἥτις κατέστη παροιμία κτλ.

Περὶ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτρε.

Τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα ἔτρε χρησιμεύει:

α'. Πρὸς σχηματισμὸν ὅλων τῶν χρόνων τῆς παθητικῆς φωνῆς,
προστιθεμένης τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος τὸ ὄποῖον θέλει
τις νὰ ἐκφράσῃ παθητικῶς εἰς ὅλους τοὺς χρόνους τοῦ ὑπαρκτικοῦ·
οἷον, je suis aimé ἀγαπῶμαι, j'étais aimé ἡγαπῶμην· j'ai été aimé
ἡγαπήθην (ἢ ἡγάπημαι)· je serai aimé, ἀγαπηθήσομαι κτλ.

β'. Πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων ἢ παρφρήμενων χρόνων
τῶν μέσων ῥημάτων τὰ ὄποια δύνανται νὰ ἦναι καὶ ἐνεργητικά·
οἷον, se lever ἐγείρομαι, je me suis levé ἡγέρθην, je me plains,
μέμφομαι (παραπονοῦμαι), je me suis plaint ἐμέμφθην, ἀλλὰ λέγε-
ται καὶ ἐνεργητικῶς· je lève ἐγείρω (σηκώνω) je plains οἴκτείρω κτλ.

γ'. Πρὸς σχηματισμὸν τῶν παρφρήμενων χρόνων τῶν κυρίως
μέσων ῥημάτων τὰ ὄποια δὲν ἀπαντῶνται ἕως δύο ἀντωνυμιῶν·
τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς Γάλλοις essentiellement pronominaux· οἶ-
ον, je me repens μεταμελοῦμαι (μετανοῶ), τὸ ὄποιον δὲν λέγεται,
je repens, οἱ σύνθετοι χρόνοι τούτου λαμβάνουσι τὸ ἔτρε· οἷον, je
me suis repenti· μεταμεμέλημαι ἢ μετεμελήθην, κοινῶς δὲ (μετε-
νόησα), je m'arroge (des droits) σφετερίζομαι, οἰκειοποιοῦμαι (δι-
καιώματα) κτλ.

δ'. Τὰ κινήσεως σημαντικὰ κατὰ τοὺς παρφρήμενους χρόνους
λαμβάνουσιν ὡσαύτως τὸ βοηθητικόν, ἔτρε· οἷον, je vais, je suis allé;
partir, je pars, ἀναχωρῶ, je suis parti ἀνεχώρησα· venir, arriver
κτλ. ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων εἰς τὸ βοηθητικόν avoir.

Τινὰ τῶν κινήσεως σημαντικῶν λαμβάνουσι κατὰ τὰς περιστάσεις
τὸ ἐν ἢ τὸ ἔτερον τῶν δύο βοηθ. οἷον τὸ, sortir ἐξέρχεθαι, ὡς ἀμετά-
βατον λαμβάνει τὸ ἔτρε· je suis sorti ἐξῆλθον, ἀλλὰ λέγομεν, j'ai
sorti la pendule du salon ἐξήγαγον (ἐξέβαλον) τὸ ὀρολόγιον (ἐκκρεμὲς)
ἐκ τῆς αὐθούσης retourner ἐπιστρέψω· je suis retourné ἐπέστρεψκ.
Le tailleur a retourné mon habit ὁ ῥάπτης ἀνέστρεψε (ἐγύρισε) τὸ
φόρεμά μου.

Πολλὰ ῥήματα ὡσαύτως μεταβαίνοντα ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς ἢ οὐδε-

τέρας σημασίας εἰς μέσην μεταβάλλουσιν ἐπίσης καὶ τὴν πρώτην αὐτῶν ἔννοιαν οἶον· Tô désier quelqu'un (προκαλῶ τινά), ώς μέσον, se désier σημαίνει (δυσπιστῶ)· douter (ἀμφιβάλλω), se douter (ύποπτεύω), passer (διαβαίνω), se passer d'une chose (δὲν ἔχω ἀνάγκην τινὸς πράγματος); mettre (τίθημι), se mettre à πρὸ ἀπαρεμφάτου σημαίνει ἀρχομαι, ἀρχίζω· il se mit à travailler ηρχισε νὰ ἔργαζηται rendre ἀποδίδω· se rendre à Paris, μεταβαίνω εἰς Παρισίους κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ τε ἑνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τὰ μέσα φήματα λαμβάνουσι καὶ παθητικὴν σημασίαν. La langue française se parle par tout ἡ γαλλικὴ λαλεῖται πανταχοῦ· cela se voit tous les jours τοῦτο φαίνεται (τὸ βλέπομεν) καὶ ήμέραν.

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς.

Περὶ τῶν χρόνων, περὶ τῆς σημασίας καὶ χρήσεως τούτων ἵδε τὸ πρῶτον μέρος σελ. 147-150. Περὶ δὲ τῶν ἐγκλίσεων διελάθομεν ἐπίσης εἰς τὸ πρῶτον μέρος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑποτακτικὴ παρέχει πλειστέρας δυσκολίας ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ἐκτενέστερον ἵδιας περὶ αὐτῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ χρόνων.

"Η χρῆσις τῆς ὑποτακτικῆς καθίδως καὶ τῶν διαχρόων αὐτῆς χρόνων ὁθμίζεται ἐκ τῆς κυρίας προτάσεως ἐκ τῆς οποίας ἔξαρτᾶται καὶ ἐκ τῶν χρόνων αὐτῆς" δήνεν μεταχειριζόμεθα τὴν ὑποτακτικήν:

α'. "Οταν ἐπὶ ἔτεροπροσωπίας τὸ φῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφράζῃ βούλησιν, διαταγὴν, ἢ ἀπαγόρευσιν οἶον, Il veut que vous vous rendiez immédiatement chez lui. Ήδεις νὰ μεταβῆτε ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν του· il ordonna qu'on arborât le drapeau national, διέταξε νὰ ὑψώσωσι τὴν ἑθνικὴν σημαίαν.

ΣΗΜ. "Οταν τὸ φῆμα ordonner ἔχῃ καὶ πλαγίαν συντακτικὴν προσώπου τὸ ἔξαρτωμενον φῆμα τίθεται εἰς ἀπαρέμφτον· je leur ordonna de garder leurs armes διέταξα αὐτοῖς νὰ τηρήσωσι τὰ σπλαχνά (των)· je vous ordonne d'aller lui parler· σὲ διατάττω νὰ ὑπάγης νὰ ὅμιλήσῃς εἰς αὐτόν.

β'. Τὰ σημαίνοντα ἀξίωσιν ἢ ἀπαιτησιν (ἐπὶ ἔτεροπροσωπίας)· je prétends, j'exige que vous le fassiez-vous-mêmes, ἀπαιτῶ, ἀξιῶ νὰ τὸ πράξητε ὑμεῖς αὐτοί.

γ'. Τὰ σημαίνοντα εὐχὴν, ἐπιθυμίαν οἶον, souhaiter, désirer, aimer· οἶον, je souhaite que vous soyez toujours heureux, εὔχομαι

νὰ ἔσαι πάντοτε εὐτυχῆς· οὕσης δὲ πλαγίας συντακτικῆς τὸ ἐπόμενον
ρῆμα δύναται· γ' ἀναπληρωθῆ καὶ δι' οὕσιαστικοῦ· je vous souhaite
une longue prospérité, un bon succès κτλ. ἀλλὰ λέγομεν, je
désire que vous lui écriviez vous-même· ἐπιθυμῶ νὰ τῷ γράψῃς σὺ
αὐτός.

δ'. Τὰ συγκινέσεως, ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀνοχῆς καὶ τὰ ἐναντία
τούτων· je consens qu'il vienne, j'approuve que vous lui fassiez
quelques observations, ἐπιδοκιμάζω (τὴν ἰδέαν) τοῦ νὰ ἐκφράσητε
εἰς αὐτὸν διλίγας παρατηρήσεις.

ΣΗΜ. Τὰ ρήματα arrêter (ἀποφασίζω), empêcher (κωλύω) ἵκαὶ τὸ ρῆ-
μα convenir συμφωνῶ, συνομολογῶ, ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας· ἀπαιτοῦσι τὸ
ἐπόμενον ρῆμα εἰς μέλλοντα τῆς δριστικῆς, ἐὰν ταῦτα ἐκφέρωνται διὰ τοῦ
ἐνεστῶτος ἢ τοῦ μέλλοντος τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως· οἶον, Le tribunal arrête
que les prisonniers seront mis en liberté. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει
νὰ ἔλευθερωθῶσιν· ἐὰν δὲ ταῦτα ἐκφέρωνται διὰ παρωχημένου χρόνου ἢ ὑπο-
θετικοῦ (conditionnel) τὸ ἐπόμενον ρῆμα ἐκφράζεται δι' ὑποθετικοῦ· οἶον, Le
général a résolu qu'on attaquerait l'ennemi vers le soir· ὁ στρατηγὸς
ἀπεράσσεις νὰ προσέλθῃ ὁ ἔχθρος περὶ τὴν ἐσπέραν.

ε'. Τὰ ἐμφαίνοντα φόβον, δισταγμὸν, θαυμασμόν· je crains qu'il
ne vienne trop tard, φοβοῦμαι μήποτε ἔλθῃ πολὺ ἀργὰ, vous trem-
blez déjà qu'il n'ait pénétré vos desseins. Τρέμετε ἥδη μήποτε
ἐνεβάθυνεν εἰς τοὺς σκοποὺς ὑμῶν· ὅμοιως μετὰ τὸ prendre garde, ἐπὶ^{τοῦ}
ἑτεροπροσωπίας. Prenez garde qu'il ne vous surprenne, πρότερε
μὴ σὲ προκαταλάθῃ. Je doute qu'il y ait seulement pensé· ἀμ-
φιβάλλω ἂν ἐσκέφθῃ κάνω περὶ τούτου. Je m'étonne qu'il ne se soit
pas encore présenté· ἀπορῶ ὅτι δὲν ἐπαρουσιάσθη εἰσέτι.

ζ'. Μετὰ τὰ ἀπόστωπα ρήματα· οἶον, il faut, πρέπει, il est
temps, εἶναι καίρος, il est nécessaire, εἶναι ἀναγκαῖον, il importe,
ἔνδιαφέρει (μέλει τινι), il convient, προσήκει, il vaut mieux, εἶναι
κάλλιον (καλήτερον), il se peut, δύναται (εἶναι δυνατὸν), ἢ il est
possible.

ΣΗΜ. Τὰ ἀπόστωπα il est vrai, il est probable, il est sûr, il est cer-
tain, il est clair, il est évident, il paraît καὶ πάντα ὅταν ἐκφράζονται διὰ
τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος εἰς τρίτην ἐπικήν πρόσωπον, il est, ἐπομένος ἐπι-
θέτου, οὐσιαστικῶς λαμβανομένου καὶ σημανοντος τὸ βέβαιον ἢ τὸ πιθανόν·
ἀπαιτοῦσι τὸ ρῆμα εἰς δριστικήν· εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ
τὰ ἔξης· il arrive, il résulte, il s'ensuit, ως il est sûr, il est certain que

c'est lui qui a avancé cette question: εἶναι βέβαιον ὅτι αὐτὸς προέθετο (ἐπρότεινε) τὸ ζήτημα τοῦτο: il arrive qu'on est souvent trompé malgré son esprit: συμβαίνει ν' ἀπατᾶται τις καίτοι πνευματωδῆς ὁν κτλ.

Παρατ. "Όταν τὰ εἰρημένα ρήματα ἐκφράζωνται ἀρνητικῶς, ἐρωτηματικῶς, ή ὑποθετικῶς καὶ ἐπομένως: ἀβεβαίως, τὸ ἔξαρτώμενον ρῆμα τίθεται εἰς ὑποτακτικήν οἶον, Il n'est pas vrai qu'il soit arrivé depuis une semaine, δύοις est-il sûr qu'on ait repoussé l'ennemi au de là de la rivière ?

Tὸ τριτοπόρτσωπον ρῆμα il semble ἄνευ πλαγίας συντακτικῆς τίθεται συνηθέστερον εἰς ὑποτακτικήν οἶον, il semble qu'on reconnaît les droits de cette pauvre nation, mais les grands intérêts empêchent qu'on ne lui rende justice, ἐπομένης δὲ πλαγίας συντακτικῆς προσωπικῆς η δεικτικῆς ἀντωνυμίας; τὸ ἔξαρτώμενον ρῆμα τίθεται εἰς ὄριστικήν.

ζ'. Μετὰ τὰς συνδεσμικὰς ἐκφράσεις: àfin que ἵνα, à moins que ἔκτὸς μόνον, avant que πρὶν ή, pourvu que ἀρκεῖ νὰ... pour que ὅπως, bien que εἰ καὶ, quoique καίτοι, quoi que δοτε καὶ ἀν, de crainte que, de peur que μήποτε (ἀπὸ φόβον μὴ), jusqu'à ce que ἔως οὗ, loin que μακρὰν τοῦ, non que δογι δοτε, non pas que οὐχὶ διότι, pour peu que δοτον (δλίγον) καὶ ἀν, sans que χωρὶς νὰ, supposé que, ὑποτιθεμένου δοτε, dans la supposition que ἐπὶ ὑποθέσει δοτε. Si ἐπομένου ἐπιθέτου καὶ τοῦ que, εἰς σημασίαν τοῦ δοτον. Si grand qu'il sort, δοτον μέγας καὶ ἀν ἦνται..

η'. Όμοιως μετὰ τὰς ἐκφράσεις, qui que, δοτις καὶ ἀν, quoi que δοσοδήποτε καὶ ἀν, quelque...que δοτον καὶ ἀν, si tant est que.

Πελλοὶ τύποι τῆς προστακτικῆς τοῦ τρίτου προσώπου ἐκλαμβάνονται ἀντὶ ὑποτακτικῆς ὑπό τινων, ἐνῷ ἀποσιωπᾶται: ως ὑπακούμενον τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως οἶον, Advienne η arrive que pourra, ος συμβῇ δοτε δύναται. Όμοιως καὶ τὰ εὔκτικὰ veilles le ciel, puissiez-vous, Dieu fasse, dussiez-vous κτλ.

Μετὰ τὰ προστακτικὰ, ἐπομένου τοῦ que καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ρῆμα τίθεται εἰς ὑποτακτικήν, δται προσδιορίζεται τὸ πρόσωπον τούτου οἶον, dites qu'ils viennent sur le champ, εἴπατε ἵνα ἐλθωσι παρευθύς: faites que vos amis n'aient jamais sujet de rougir de votre conduite; comportez-vous de façon que votre nom soit répété de bouche en bouche et de génération en généra-

tion avec les sentiments de vénération et de reconnaissance, (προσφέρεσθε) εἰς τρόπον ὥστε τὸ δόγμα σας νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἀπὸ στόματος καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μὲ αἰσθῆμα εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ.

ΣΗΜ. Τὸ dire νὰ faire ὅταν ἔχωσι πλαγίαν συντακτικὴν προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἀπαιτοῦσιν ἀπαρέμφατον οἶον, Dites-lui de venir, faites-leur annoncer. Τὸ αὐτὸν συμβαίνει ὄσακις διὰ τοῦ δῆματος faire θέλωμεν νὰ ἐκφύγωμεν τὴν ἔμμεσον ἐνέργειαν οἷον, faites partir quelqu'un.

0'. Μετὰ τὰ ἐπίθετα le seul, le premier, le dernier, le meilleur, καὶ πάντα τὰ σχετικὰ ὑπερθετικὰ ἐπιφερομένης τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας qui η dont τὸ ἐπόμενον δῆμα τίθεται εἰς ὑποτακτικήν, ὅταν η δὲ αὐτοῦ ἐκφράζομένη ιδέα ηγουν ἀπόδυτος η ἀρίστος οἶον, L'homme est la seule créature qui connaisse un Dieu créateur. Le meilleur usage qu'on puisse faire de son esprit c'est de s'en défier, η καλλίστη γρήσις τοῦ ιδίου πνεύματος εἶναι τὸ δυσπιστεῖν πρὸς αὐτό. Thalès est le premier des grecs qui ait enseigné que les âmes sont immortelles.

ΣΗΜ. Ὄταν δὲ τὸ τῆς ὑποκειμένης προτάσεως δῆμα ἐκφράζῃ ώρισμένως πῶς καὶ θετικῶς τὴν ιδέαν, τότε τίθεται εἰς ὄριστακην ἔγκλισιν οἶον. La douleur du corps est le seul mal de la vie que la raison ne peut guérir ni affaiblir.

Περὶ τῶν χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς.

Οἱ χρόνοι τῆς ὑποτακτικῆς κανονίζονται κατὰ τοὺς χρόνους τῆς κυρίας προτάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ἔξαρτωνται.

"Οταν τὸ δῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἀπαιτῇ ὑποτακτικήν, ὁ μὲν ἐνεστῶς τῆς ὄριστικῆς, ὁ μέλλων ὁ ἀπόδυτος (ἀπλοῦς) καὶ ὁ μέλλων πρότερος (futur antérieur), ἀπαιτοῦσι τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ἔξαρτωμένου δῆματος; οἶον, je veux que tu viennes, je-xigerai que tu viennes, καὶ quand j'aurai prétendu que tu vienne.

"Ἀπαιτοῦσι δὲ τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς οἱ ἔτης χρόνοι τῆς ὄριστικῆς.

"Ο παρατατικός; je voulais que tu viusses, ηθελον νὰ ἔργεσσο (νὰ ἔλθης).

"Ο παρφράγμένος ώρισμένος; je voulus que tu viusses, ηθέλησα νὰ ἔλθης.

‘Ο παρωχημένος ἀόριστος· j’ai voulu que tu vinsse, ηθέλησα νὰ ἔλθῃς.

‘Ο ύπερσυντελικός· j’avais voulu que tu vinsse, ηθέλησα (εἶχον θελήσει) νὰ ἔργεσο τότε.

‘Ο ύποθετικός ἐνεστώς· je voudrais que tu vinsse, ἐπεθύμουν νὰ ἔργεσο τώρα.

‘Ο ύποθετικός πρότερος· j’aurais voulu que tu vinsse, ηθελον ἐπιθυμήσει τότε νὰ ἔργεσο.

Τίθεται δὲ τὸ ἔξαρτωμενον εἰς τὸν παρωχημένον ἀόριστον (passé indéfini) τῆς ύποτακτικῆς ὅταν τὸ κύριον ῥῆμα τῆς προτάσεως ἐκφέρηται διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, τοῦ παρωχημένου ἀόριστου, τοῦ μέλλοντος (ἀπλοῦ) καὶ τοῦ προτέρου ἢ προηγουμένου μέλλοντος, ὅταν δηλαδὴ ὁ λαλῶν ἡ γράφων ἐννοεῖ ὅτι θέλει τὴν ύπὸ τοῦ ἔξαρτωμένου ῥήματος ἐμφανισμένην κατάστασιν ὡς τετελεσμένην καὶ οὐχὶ ὡς μέλλουσαν νὰ ἔκτελεσθῇ.

‘Ἐνεστώς (όριστικής), je veux que tu aies écrit, θέλω ἡ ἀπαιτώ νὰ ἔχῃς γεγραμμένον (νὰ ἔγραψες) (νὰ ἔχῃς γράψει).

Παρωχημένος ἀόριστος· j’ai voulu que tu aies écrit, ηθέλησα νὰ ἔχῃς γεγραμμένον. . . . .

Μέλλων ἀπόλυτος (ἀπλοῦς)· j’exigerai que tu aies écrit, θὰ θελέσω (θὲν ἀπαιτήσω) νὰ ἔχῃς γεγραμμένον (νὰ ἔχῃς γράψει).

Μέλλων πρότερος (futur antérieur)· quand j’aurai prétendu que tu aies écrit, ὅταν ἡ ἀφοῦ ἀπαιτήσω νὰ ἔχῃς γεγραμμένον.

‘Ἀπαιτοῦσι δὲ τὸν ‘Υπερσυντελικὸν οἱ ἔξι·

‘Ο Παρατατικός τῆς ὄριστικῆς· il fallait que tu eusses déjà écrit, ἔπειτε νὰ εἴχεις ἡδη γεγραμμένον.

‘Ο Παρωχημένος ὡρισμένος· je vulus que tu eusses écrit. . .

‘Ο Παρωχημένος ἀόριστος· j’ai vulu que tu eusses écrit. . .

‘Ο Παρωχημένος πρότερος· j’eus voulu que tu eusses écrit. . .

‘Ο ‘Υπερσυντελικός· j’avais voulu que tu eusses écrit. . . .

‘Ο ύποθετικός ἐνεστώς (conditionnel présent)· je voudrais que tu eusses écrit.

‘Υποθετικός πρότερος (conditionnel passé)· j’aurais voulu que tu eusses écrit. . . .

‘Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος γίνεται δῆλον ὅτι πολλάκις ὁ αὐτὸς γρόνος τῆς ὄριστικῆς π. χ. ὁ ‘Ἐνεστώς ἀπαιτεῖ ὅτε μὲν τὸν ἐνεστῶτα

ὅτε δὲ τὸν παρωχημένον ἀδριστὸν τῆς ὑποτακτικῆς θέλω νὰ γράψῃς
ἢ νὰ γράφῃς, καὶ θέλω νὰ ἔχῃς γεγραμμένον· πολλάκις οἱ αὐτοὶ χρό-
νοι τῆς ὄριστικῆς, οἷον ὁ παρωχημένος ἀδριστὸς ἀπαιτεῖ, ὅτε μὲν τὸν
παρατακτικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, ὅτε δὲ τὸν παρωχημένον ἀδριστὸν καὶ
ἄλλοτε πάλιν τὸν ὑπερσυντελικὸν κτλ. ἀλλ' ἡ ἀκριβής γρῆσις ἐδός ἐκά-
στου τούτων ἐξαρτᾶται οὐχὶ πλέον ἀπὸ τοὺς κανόνας τῆς γραμματι-
κῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ γράφοντος ἢ λαλοῦντος τὴν γαλλι-
κὴν γλῶσσαν.

Οταν τὸ βῆμα τῆς πρωτευούσης προτάσεως ἐκφέρηται διὰ τοῦ ἐνε-
στῶτος ἢ μέλλοντος, τὸ τῆς ὑποκειμένης τίθεται εἰς ἐνεστῶτα, ἐὰν
θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα δηλ. πρᾶξιν ἀφορῶ-
σαν τὸ παρόν, ἢ τὸ μέλλον οἷον, il faut que vous veniez tous les
jours à l'université, πρέπει νὰ ἔργησαι καθ' ἐκάστην εἰς τὸ Πανε-
πιστήμιον (δηλ. σημαίνει ἐξακολούθησιν πράξεως), θίεν ἐνεστῶτα
διαρκῆ· il faut que vous écriviez demain une lettre à votre père,
πρέπει νὰ γράψῃς αὔριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πατέρα σου (ἢ ἔννοια
ἐνταῦθα τοῦ λαλοῦντος εἶναι νὰ ἐκφράσῃ μέλλουσαν πρᾶξιν γενησο-
μένην αὔριον μόνον ἢ ἀπαξ, γωρὶς νὰ ἐμφαίνῃ ἐξακολούθησιν, θίεν
ἢ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν μετάφρασις τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτ.
τῶν Γάλλων πρέπει νὰ γείνῃ κατὰ συνέπειαν τῆς ἔννοιας τοῦ λαλοῦντος
ἢ γράφοντος δηλ. ἢ διὰ χρονικοῦ ἐπιρρήματος, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦ-
τον, ἢ ἐκ τῆς δῆλης ἔννοιας). Μεταχειρίζόμεθα ἐπίσης τὸν ἐνεστῶτα τῆς
ὑποτακτικῆς, ὅταν τὸ βῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφέρηται διὰ τοῦ
ἀπλοῦ ἢ διὰ τοῦ τετελεσμένου μέλλοντος, καὶ τοῦτο ἀναγκαῖως,
ἐπειδὴ δὲ ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς ἔχει ἐπίστης καὶ τὴν σημασίαν τοῦ
μέλλοντος, εἶναι φανερὸν δτι, ἐκφραζομένου τοῦ βῆματος τῆς κυρίας
προτάσεως διὰ μέλλοντος, τὸ τῆς ὑποτακτικῆς δὲν δύναται λογικῶς
ἢ ἐκφρασθῆ διὰ παρωχημένου· θίεν πρέπει νὰ εἰπωμεν il faudra
qu'il reconnaissse son tort, sa faute κτλ. δεύτερε, θέλει γείνει ἀνάγκη
ἢ ἀναγγωρίσῃ τὸ ἄδικόν του, τὸ ἀμάρτημά του. Que feront-ils qu-
and il faudra qu'ils reviennent au milieu d'une bande de vo-
leurs (ἢ quand il faudra revenir κτλ.), τί ποιήσουσι (τί θέλουν πρά-
ξει) ὅταν γείνῃ ἀνάγκη (ὅταν ὑποχρεωθῶσι) νὰ ἐπιστρέψωσι ἐν τῷ
μέσῳ συμμορίας κλεπτῶν (λῃστῶν).

Μεταχειρίζόμεθα δὲ τὸν παρωχ. ἀδριστὸν τῆς ὑποτακτικῆς, καίτοι
ἥγουμένου ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει οἷον, vous

n'aurez rien à craindre, il suffit que vous n'ayez rien négligé dans l'accomplissement de vos devoirs, μὴ φοβοῦ παντάπασιν, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἡμέληταις μηδενὶς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων σου· ἐννοεῖται ἐνταῦθα ὅτι que vous n'avez rien négligé πρέπει ἀναγκαῖος νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τοῦ παρωφημένου (ἀօρίστου), διότι ἡ πρᾶξις τῆς μὴ παρατείψεως τοῦ καθήκοντος η ἡ ἀκριβῆς ἐκπλήρωσις αὐτοῦ πρέπει νὰ προηγηθῇ διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος φόρον. 'Ομοίως· je douteraï toujours η j'aurai douté qu'il ait refermé la porte en rentrant, θέλω ἀμφιβάλλει πάντοτε ἐὰν ἔκλεισε τὴν θύραν εἰσεργόμενος (δηλαδὴ εἶναι πιθανὸν ἡ δυνατὸν νὰ τὴν ἔκλεισεν, ἀλλ᾽ ἐγὼ θὰ ἀμφιβάλλω περὶ τούτου διὰ τὸν λόγον τοῦτον, καί τοι ἡγουμένου μέλλοντος, τὸ βῆμα τῆς ὑποκειμένης προτάσεως ἐκφέρεται διὰ παρωφημένου ἀօρίστου.

'Εὰν η κυρία πρότασις ἐκφερομένη δι' ἐνεστῶτος ἦναι ὑποθετική, τὸ βῆμα τῆς ὑποκειμένης τίθεται εἰς παρατατικὸν ἡ ὑπερσυντελικὸν τῆς ὑποτακτικῆς οἴον, je ne doute pas qu'il ne réussit avec votre appui, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι στηριζόμενος ὑπὸ σοῦ θὰ ἐπετύγχανε, δηλ. γῆθελεν ἐπιτύχει ἐὰν τὸν ὑπεστήριξε· δι παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς εἰς τὰς τοιαύτας φράσεις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν conditionnel présent, ως ἐὰν ἐλέγομεν γαλλιστὶ, je ne doute pas qu'il réussirait, puisqu'il serait appuyé par vous· ὅμοίως μεταχειριζόμεθα μετά τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὄριστικῆς τὸν παρωφημένον ὑποθετικὸν η κατ' ἄλλους τὸν ὑπερσυντελικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, je ne crois pas qu'il eût obtenu le prix sans la protection de son oncle, νομίζω ὅτι δὲν γῆθελε λάβει τότε τὸ βραβεῖον ἄνευ τῆς προστασίας τοῦ θείου του· ὅμοίως, je ne pense pas que cette affaire eût réussi sans votre intervention, στοχάζομαι ὅτι η ὑπόθεσις αὗτη δὲν γῆθελεν ἐπιτύχει (τότε) ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεώς σου· cette affaire n'aurait pas réussi, je pense, si vous n'étiez pas intervenu· διεν ἐξάγεται ὅτι τὸ π'εῦται δὲν ἐπιτύχει, διεν ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὸν conditionnel passé, n'aurait réussi, n'aurait obtenu, διτις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν η τὴν συνθήκην τὴν ἐκφραζούντην διὰ τοῦ plus que parfait, τῆς ὄριστικῆς si vous n'étiez pas intervenu, si son oncle ne l'avait pas protégé.

'Εὰν τὸ βῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφέρεται διὰ παρατατικοῦ η ὑποθετικοῦ η τέλος πάγτων διά τινος παρωφημένου χρόνου, τὸ τῆς

ὑποκειμένης ἐκφέρεται διὰ παρατατικοῦ ἢ δι᾽ ἄλλου παρφυγμένου τῆς ὑποτακτικῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν τὴν ἀποίαν προτίθεται ὁ λαλῶν νὰ ἐκφράσῃ οἶον, Les Spartiates ne voulaient point des victoires qui coûtaissent trop de sang. Οἱ Σπαρτιᾶται δὲν ἐπειθύμουν νίκας λιαν αἵματηράς (αἱ δόποιαι ἀπήτουν μεγάλην χύσιν αἷματος)· ἢ ἵδεα αὕτη δύναται νὰ ἐκφράσθῃ καὶ κατ᾽ ἄλλον τρόπον: si les victoires coûtaient trop de sang, les Spartiates n'en voulaient pas, dηλ. ἐὰν αἱ νίκαις ἀπήτουν πολὺ αἷμα οἱ Σπαρτιᾶται δὲν τὰς ἥθελον· ἐπειδὴ οὔτε οἱ τότε Σπαρτιᾶται ὑπάρχουν, οὔτε οἱ τότε ὑπάρχοντες θέλουσι τῷρα, ἀλλ᾽ ἥθελον τότε νὰ μὴ ἐγήνετο πολὺ αἷμα, διὰ τοῦτο ἡ χρήσις τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὄριστ. καὶ τοῦ παρατ. τῆς ὑποτ. Sparte était sobre avant que Socrate eût loué la sobriété.

ΣΗΜ. Παρὰ τὴν ἀνωτέρω παρατίρησιν τὸ ῥῆμα τῆς ὑποκειμένης προτάσεως ἐκφέρεται δι᾽ ἔνεστάτος καὶ τοις ἡγουμένου παρφυγμένου εἰς τὴν κυρίαν πρότετον, τοῦτο δὲ συμβαίνει ὀσάκις θέλομεν νὰ ἐκφράσωμεν ὡς διαρκοῦσαν τὴν ὑπὸ τοῦ βύρυματος τῆς ὑποκειμένης προτάσεως διλογιμένην ἐνέργειαν ἢ κατάστασιν ὡς δυναμένην νὰ ἐφαρμόζηται εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἢ συμβαίνουσαν καθ᾽ ἣν στιγμὴν γίνεται λόγος· οἶον, il s'est laissé intimider quoiqu'il soit intrépide, édeinélasse καίτοι ἀτρόμητος ὥν.

Ἐγίστε ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥύματος, ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρόνου τῆς κυρίας προτάσεως ἐξαρτῶνται δύο ἕγματα τῆς ὑποκειμένης προτάσεως, συγδεόμενα διὰ τοῦ συμπλεκτικοῦ συγδέσμου et ἢ διὰ τοῦ ου, ἐκφέρομενα δὲ κατὰ διαφορετικοὺς χρόνους· οἶον, Il n'y a aucun de ses sujets qui ne craigne de le perdre, et qui ne hasardât sa propre vie pour conserver celle d'un si bon roi (Fénélon): ὁ λόγος εἶναι ὅτι φοβεῖται μὴ στεργῆ τοσοῦτον ἀγαθοῦ βασιλέως, τὸ δὲ δεύτερον et qui ne hasardât καὶ ὅστις νὰ μὴ ἥθελε διακινδυνεύει τὴν ἴδιαν αὐτοῦ ζωὴν ἵνα σώσῃ τὴν τοῦ βασιλέως του, εἶναι ἵδεα ἥπις δὲν εἶγει θετική, διότι δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι διακινδυνεύων τις τὴν ζωὴν δύναται νὰ σώσῃ ἄλλον τινὰ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ φυτικοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο τὸ δεύτερον ῥῆμα ἐτέθη εἰς παρατατικὸν ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸν conditionnel présent, ὡς ἐὰν ἐλέγομεν et qui ne hasarde-rait, δὲν ἥθελε διακινδυνεύει κτλ.

Περὶ τῆς ἀπαρεμφατικῆς ἐγκλίσεως.

Ἡ ἀπαρέμφατος ἔγκλισις μὴ ἐμφαίνουσα ὄρισμένως οὔτε πρόσωπον οὔτε ἀριθμὸν δὲν δύναται γ' ἀποτελέσῃ μόνη τελείαν πρότασιν·

έξαρταται δὲ ἀείποτε ἐκ τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας προτάσεως· δύναται δὲ νὰ ἐκληφθῇ ὄνοματικῶς η ὡς ὑποκείμενον η ὡς κατηγορούμενον, καὶ ὑπὸ τὰς δύο ταύτας ἐπόκειεις ὑπόκειται συγέδον εἰς τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπάγεται καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἀπαρέμφατον.

*Ως ῥῆμα τὸ ἀπαρέμφατον ἔξαρταται ἀείποτε ἐκ τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας προτάσεως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ἐκ τούτου ὅτι πᾶν ῥῆμα κυρίας προτάσεως ἀπαιτεῖ ἀπαρέμφατον· κατὰ τοῦτο η γαλλικὴ γλῶσσα ἀκολουθεῖ ὡς ἔγγιστα τὴν Ἑλληνικήν· ὅτεν ἀπαιτοῦσιν ἀπαρέμφατον ἐν γένει τὰ ἔξτις.

α'.) Τὰ βούλήσεως η ἐφέσεως σημαντικά· οἶον, je veux, je désire, καὶ τὰ συγώνυμα εἰ καὶ μὴ μονολεκτικῶς ἐκφραζόμενα· οἶον, avoir à cœur, avoir envie, brûler d'envie (φλέγομαι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας), πρὸς ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυγχθῶσι καὶ τὰ σημαίνοντα τάσιν, κλίσιν, η δρμὴν πρὸς τις οἶον, chercher, se hâter, être enclin κτλ.

β'.) Τὰ σημαίνοντα διαταγῆν, προτροπὴν, ἀπαγόρευσιν, δέησιν η παράκλησιν, πεθὼ, προσίρεσιν οἶον, ordonner, commander, engager, défendre, prier, solliciter, persuader (πεθεῖν), préférer η aimer mieux (προτιμᾶ) κτλ.

γ'.) Τὰ δοξαστικὰ, η διανοητικὰ, croire, οἴομαι (νομίζω), concevoir l'idée (συλλαμβάνω τὴν ιδέαν), avoir le projet η le dessein (σκοπεύω), se proposer (προτίθεμαι). τὰ συναινετικά· οἶον, consentir (συναίνω), convenir (συμφωνῶ).

δ'.) Τὰ ἐναρκτικὰ (τὰ σημαίνοντα ἔναρξιν η προσπάθειαν)· οἶον, il se mit à travailler (ηρξατο ἐργάζεσθαι), il commence à faire jour (ἀρχίζει νὰ φέγγη), tâcher de, η s'efforcer de (προσπαθῶ).

ε'.) Τὰ σημαίνοντα φόβον· craindre, avoir peur, trembler κτλ. (φοβεῖσθαι, τρέμειν) κτλ.

ζ'.) Τὰ δυνάμεως η ἔξουσίας σημαντικά· pouvoirs, avoir pouvoir (δύνασθαι), avoir droit (ἔχω δικαίωμα, δύναμιν), oser (τολμῶ), ἔννοεῖται ὅτι τὸ ἀπαρέμφατον τίθεται ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, ὅταν δηλαδὴ τὸ ὑποκείμενον τῆς κυρίας προτάσεως ἤγκει ἐπίσης τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀπαρέμφάτου· οἶον, je veux aller le voir, θέλω νὰ ὑπάγω νὰ τὸν ἴδω· je ne crains pas de le dire, δέν φοβοῦμαι νὰ τὸ εἴπω· ἐπὶ δὲ ἐτεροπροσωπίας τὸ ἔξαρτώμενον ῥῆμα τίθεται εἰς ὑποτακτι-

κήγν· οἶον, je veux que vous alliez chez lui, θέλω νὰ ὑπάγητε παρ⁹ αὐτῷ· je ne crains pas que vous le disiez, δὲν φοβοῦμαι ὅτι θὰ τὸ εἰπῆτε. Τινὰ δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταταχθέντων ὡς ἀμετάβατα δὲν ἀπαντῶνται ἐπὶ ἔτεροπροσωπίας· οἶον, je puis le faire aussi bien que vous, δύναμαι νὰ πράξω τοῦτο καλῶς ὡς ὑμεῖς· vous pouvez venir quand il vous plaira, δύνασται νὰ ἔλθης δρόταν εὐφρεστῆσαι. Osez vous présenter, il n'ose le faire, τὸλμησον νὰ παρουσιασθῆς, δὲν τολμᾷ νὰ τὸ πράξῃ. Ήρι δέ τινων ἄλλων ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι τὸ ἐπόμενον ῥῆμα ὅτε μὲν εἰς ὁριστικὴν, ὅτε δὲ εἰς ὑποτακτικὴν, ἵδε ἀνωτέρω.

Τὸ ἀπαρέμφατον δύναται νὰ παριστῇ καὶ οὐσιαστικὸν ἀφηρημένον καὶ τότε τίθεται ὡς ὑποκείμενον ἢ κατηγορούμενον τῆς προτάσεως (ἴδε γραμμ. δεύτ. μέρος) penser n'est point agir, τὸ σκέπτεσθαι δὲν εἶναι πράττειν (ἡ σκέψις δὲν εἶναι πρᾶξις), (μόνον τὸ ἀπαρέμφατον διρε λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ ὁριστικὸν ἀρθρὸν le). ὅταν ἀναφέρηται εἰς ὕρισμένον πρόσωπον· οἶον, selon le dire de Socrate, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Σωκράτους κτλ.

Μετὰ τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως τὸ ἐπιφερόμενον ἀπαρέμφατον ἐκφέρεται ἐμπροθέτως ἢ ἀπροθέτως λαμβάνον πρὸ αὐτοῦ συνήθως, ὅτε μὲν τὴν πρόθεσιν ἡ, ὅτε δὲ τὴν πρόθεσιν de, καὶ ἐνιστεῖ τὴν pour.

'Ἐκφέρονται δὲ ἀπροθέτως τὰ ἔξης·

α').) 'Ἐκ τῶν κινήσεως σημαντικῶν· τὸ aller, venir, courir, envooyer οἶον, aller chercher notre ami, Ὡπαγε ἵνα ζητήσῃς τὸν φίλον μας. Tὸ aller ἐπομένου ἀπαρεμφάτου ἔχει πολλάκις καὶ τὴν σημασίαν τοῦ μετ' ὅλιγον μέλλοντος. Nous allons voir ce qu'il dira, τώρα θὰ ἴδωμεν τι θὰ εἰπῃ· quand viendrez-vous nous voir? πότε θὰ ἔλθητε νὰ μᾶς ἴδητε;

Πολλάκις μετὰ τὸ venir τίθεται ἡ πρόθεσις pour διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν σκοπόν οἶον, Je viens pour vous dire, ἔργομαι ἵνα σοι εἴπω κτλ. Παρεντιθεμένης δὲ τῆς προθέσεως de μεταξὺ τοῦ venir καὶ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου σημαίνεται ἡ πρὸ ὅλιγου γενομένη πρᾶξις οἶον, il vient de partir, τώρα ἀνεγέρησε. Τίθεται ἐνίστε καὶ ἡ πρόθεσις ἡ μεταξὺ τοῦ venir καὶ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου ὅταν θέλῃ νὰ ἐκφράσῃ τις, τὸ ἀπροσδόκητον, τὸ τυχαῖον, ἢ τὴν σύμπτωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου δηλουμένης ἐγγοίας οἶον, s'il venait

(ΓΡΑΜΜ. ΟΙΚΟΝ. ΜΙΚΡΑ).

23

à mourir, ἐὰν συγέπιπτεν (ἐὰν συνέθαιγε) ν' ἀποθάνῃ· je viens tout à coup à me le rappeler, αἰφνῆς τὸν ἐνεθυμῷθην.

6'.) Τὰ ἀφηγηματικὰ ἢ δηλωτικά· affirmer (ἐπιθεσιῶ), assurer (βεβαιῶ), prétendre (διατείνομαι, ἀξιῶ), déclarer (δηλῶ), dire (λέγω), jurer (ὁμιλεῖν), pier (ἀρνοῦμαι), publier (δημοσιεύειν), reconnaître (ἀναγνωρίζειν), soutenir (ὑποστηρίζειν), témoigner (μαρτυρεῖν).

ΣΗΜ. Τὸ δῆμα jurer ὅταν σημαίνῃ τὴν δὲ ὄρκου ἐπιθεσιῶσιν τοῦ λόγου, δὲν ἀπαιτεῖ πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου πρόθεσιν· οἶν, je jure avoir payé cette somme, διμένω (ἐπιθεσιῶ δὲ ὄρκου) ὅτι ἐπλήρωσα τὸ ποσὸν τοῦτο. "Οταν δὲ ήναι συνώνυμον τοῦ ὑπόσχομαι τότε ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου· οἶν, je jure de dire la vérité, διμένω (ὑπόσχομαι) ὅτι θὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν.

γ'.) Τὰ δοξαστικά· compter, croire, espérer, s'imaginer, paraître, penser, savoir, sembler.

ΣΗΜ. Τὸ penser, πρὸ τοῦ faire ἄνευ προθέσεως, σημαίνει ὅτι πράττω τέρα· je pense faire une bonne chose, στοχάζομαι ὅτι πράττω καλήν τινα πρᾶξιν. Τὸ δὲ penser à σημαίνει σκοπόν· οἶν, je pense à faire quelque chose, σημαίνει στοχάζομαι (ἢ ἔχω κατὰ νοῦν) νὰ πράξω τι· je ne pense pas a vous nuire, δὲν προτίθεμαι νὰ σὲ βλάψω. Τὸ δῆμα penser προηγούμενον τοῦ mourir ἄνευ προθέσεως σημαίνει τὸ κινδυνεύειν· j'ai pensé mourir, ἔκινδύνευσα ν' ἀποθάνω, ἢ ὅλιγον ἔλειψε ν' ἀποθάνω.

Τὸ δῆμα compter καὶ espérer κατά τινας λαμβάνει, κατ' ἄλλους δὲ ἀπορρίπτει τὴν πρόθεσιν de· je compte passer ou de passer la semaine prochaine à la campagne, διανοῦμαι νὰ περάσω τὴν ἡργομένην ἔθδομάδα εἰς τὴν ἔξοχήν· peut-on espérer de vous voir?

Τὸ δῆμα désirer· ὅτε μὲν λαμβάνει τὴν de πρόθεσιν πρὸ τοῦ ἐπομένου, ὅτε δὲ ἐκφέρεται ἄνευ. Λαμβάνει δὲ τὴν πρόθεσιν ὅταν τὸ ἐπόμενον σημαίνῃ πρᾶξιν δύσκολον, ἀβέβαιον ἢ ἀνεξάρτητον ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ ἐπιθυμοῦντος· οἶν, On désire toujours de réussir dans ses entreprises. Je désire de me débarrasser de cet homme importun· ἀπορρίπτει τὴν πρόθεσιν de ὅταν ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου δηλουμένη ἐνέργεια ήναι εὐκατόρθωτος καὶ σχεδὸν βεβαιὰ ὡς ἔξαρτωμένη ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ ἐπιθυμοῦντος· je désire le voir, et j'irai ce soir chez lui, ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἴδω, καὶ θὰ ὑπάγω τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τὸ souhaiter· ἐκφέρεται μετὰ καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως de ἀναφερόμενον εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως· je souhaite avoir ἥ

đ'avoîr une fortune immense pour encourager la vertu. ἀναφερόμενον δὲ εἰς ἔτερον πρόσωπον ἄνευ πλαγ. συντακτ. ἀπαιτεῖ ὑποτακτικήν, je souhaite que vous soyez heureux.

Tò aimer mieux καὶ valoir mieux, ἀπαιτοῦσιν, ὡς ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ mieux, δύο ἀπαρέμψατα τὸ πρῶτον ἐκφέρεται ἄνευ πρόθεσώς, τὸ δὲ δεύτερον λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de μετὰ τὸ que j'aime mieux travailler que de ne rien faire, προτιμῶ νὰ ἐργάζωμαι, παρὰ νὰ μένω ἀπρακτῶν (μηδὲν ἐργάζόμενος) il vaut mieux mouir que de négléter, καλλιον εἶναι ν' ἀποθάνῃ τις παρὰ νὰ ζῆ ως φυτόν.

'En γένει λαμβάνουσι τὴν πρόθεσιν à époisément ἀπαρεμφάτου.'

α.) Tà σημαίνοντα τάσιν πρός τι: il aspire à lui succéder, ἐπιθυμεῖ (ἀποθλέπει εἰς τὸ) νὰ τὸν διαδεχθῇ: il est porté à faire du bien, ἔχει κλίσιν εἰς τὸ νὰ πράττῃ τὸ καλόν: cette fleur tend toujours à s'entortiller; il cherche à étendre sa domination.

Tò δὲ tacher καὶ s'efforcer λαμβάνουσι τὴν πρόθεσιν de καὶ τοι σημαίνοντα τάσιν ἡ προσπάθειαν.

β'.) Tà σημαίνοντα ἀσχολίαν s'appliquer à compléter son ouvrage, καταγίνομαι εἰς τὸ νὰ συμπληρώσω τὸ ἔργον μου.

γ'.) Tà συναινέσσως ἡ δισταχγμοῦ: consentir à laisser partir quelqu'un, hésiter à faire quelque chose.

δ'.) Tà διδαχτικά: apprendre, enseigner à quelqu'un à faire son devoir, montrer à quelqu'un à toucher du piano.

ε'.) Tà σημαίνοντα διασκέδασιν, ἥδονὴν, συνήθειαν, ἐπιμονήν: je me plaît à faire du bien, ἥδύνομαι πράττων τὸ καλόν. J'aime à m'instruire, ἀγαπῶ νὰ ἐκπαιδεύωμαι (νὰ μαθάνω): il s'amuse à jouer, διασκεδάζει παῖξω: s'accoutumer, s'habituier, s'exercer à faire quelque chose: s'attacher, on dirait que le sort s'est attaché à le persécuter. Δύναται νὰ εἴπῃ τις δεῖ ή τύχη (ἐδόθη εἰς τὸ νὰ τὸν κατατρέχῃ) προσεκολλήθη καταδιώκουσα αὐτόν (ἐθέλθη νὰ τὸν κατατρέχῃ). Il insiste à le faire partir κτλ.

Tò φῆμα décider ως ἐνεργητικὸν σημαῖνον τὸ πεῖθω λαμβάνει πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν à: je l'ai décidé à écrire à son oncle τὸν ἐπεισα νὰ γράψῃ εἰς τὸν θεῖόν του: σημαίνον δὲ τὸ ἀποφασίζω λαμβάνει τὴν πρόθεσιν de: οἷον, j'ai décidé de l'envoyer à Paris: ἀπεφάσισα νὰ τὸν στείλω εἰς Παρίσιους: ως

μέσον δὲ, se décider, λαμβάνει ἀδιαφόρως ἢ τὴν ἢ τὴν de· οἷον, nous nous décidâmes de ἢ à partir.

Tὸ δῆμα ανοίρ, προηγουμενού ἀπαρεμφάτου, λαμβάνει τὴν πρόθεσιν ἢ καὶ σημαίνει τὸ μέλλειν, ἢ ὀφελεῖν ποιῆσαι τινὰ οἷον, J'ai à écrire des lettres, ἔχω ἢ ὀφελώ νὰ γράψω γράμματα.

Tὸ δῆμα ἔτε λαμβάνει ἐπίσης πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν ἢ σημαῖνον ὅτι καταγίνεται τις νὰ πράξῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου δηλούμενον οἷον, Nous sommes encore à réfléchir là-dessus, καταγινόμεθα εἰσέτι σκεπτόμενοι περὶ τούτου (δηλ. δὲν ἔσκεψήμεν εἰσέτι).

Tὸ ἀπαρέμφατον, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν ἢ προηγουμένου οὐσιαστικοῦ, ἐμφαίνει σκοπὸν, γρῆσιν, ἢ ἴδιότητα οἷον, Une chambre à louer, δωμάτιον πρὸς ἐνοικίασιν. Un jardin à vendre, κῆπος πρὸς πώλησιν (διὰ πώλησιν).

Τίθεται ἐπίσης τὸ ἀπαρέμφατον ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν ἢ προηγουμένου οὐσιαστικοῦ ἀορίστως ἐκφραζομένου καὶ ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ τὸ τριτοπρόσωπον δῆμα il y a, il y avait κτλ. οἷον, Il y a du plaisir à passer l'été à la campagne.

Λαμβάνει προσέτι τὴν πρόθεσιν ἢ τὸ ἀπαρέμφατον προηγουμένου ἐπιθέτου, ἐμφαίνοντος ἴδιότητα τινὰ εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον, σκοπὸν, ἐπιτηδειότητα, ἔξιν· σημειωτέον προσέτι ὅτι τὰ ἐπίθετα ταῦτα δίδουσιν εἰς τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον σημασίαν παθητικήν οἷον, Un travail facile, difficile, malaisé, aisé à faire, ἀντὶ ἢ à être fait· δύμοίως, il est agréable, désagréable, beau à voir κτλ. εὐάρεστος ἢ δυσάρεστος, ώραιος τῷ θεαθῆναι, δηλ. à être vu κτλ.

Τινὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων ἔχοντα ἐνεργητικὴν σημασίαν μεταβιβάζουσιν αὐτὴν εἰς τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον οἷον, Ce directeur est exact à remplir son devoir, ὁ διευθυντὴς οὗτος εἶναι ἀκριβῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν (εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ) τὸ καθῆκόν του. Cet ingénieur est très-habile, très adroit à exécuter tous les plans qui lui sont confiés, ὁ μηχανικὸς οὗτος εἶναι ἐπιτηδειότατος, ικανώτατος εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ πάντα τὰ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευόμενα σχέδια. Έν γένει ὅταν τὰ ἐπίθετα ἐμφαίνωσιν ἴδιότητα ἀναφερομένην εἰς πρᾶγμα τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον ἔξιγεῖται παθητικῶς οἷον, Cette forêt est dangereuse à passer, τὸ δάσος τοῦτο εἶναι ἐπικινδυνὸν νὰ τὸ διατητὶς (ὰ ἔτε passée) ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν.

Τὰ δὲ ἐπίθετα capable καὶ digne, καὶ τὰ ἔναγτια τούτων ἀπαιτοῦσι τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρέμφάτου· οἶον, Capable de tout entreprendre, ίκανὸς τὰ πάντα νὰ ἐπιχειρισθῇ. Incapable de commettre un pareil attentat.

Τὸ ἀπαρέμφατον λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de:

α'. "Οταν ἐπέχον τόπον ὄνοματικοῦ ἀπαρέμφάτου τίθηται μετὰ τὸ κατηγορούμενον οἶον, Le moyen d'être heureux c'est d'être vertueux, τὸ μέσον τοῦ νὰ ἥναι τις εὐτυχῆς εἶναι νὰ διατελῇ ἐνάρετος. C'est une honte que de mentir, αἰσχυς ἔστι τὸ φεύδεσθαι.

β'. Μετὰ τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα φόβον (ἐπὶ ταύτοπροσωπίας)· οἶον, Il craint de se compromettre. Il a peur de parler.

γ'. Τὰ μνήμης ἡ λήθης σημαντικά· οἶον, Je me souviens toujours de faire mon devoir, on n'oublie de le faire que quand on ne veut pas s'en acquitter. ἐνθυμοῦμαι πάντοτε νὰ πράττω (ἐκτελῶ) τὸ καθῆκον μου, τὸ ὄποιον δὲν λησμονεῖ τις εἰμὴ ὅταν δὲν θέλῃ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ (ἐκπληρώσῃ). Je me rappelle d'avoir lu quelque part cette idée là, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἀνέγνων εἴς τι μέρος (εἴς τι σύγγραμμα) τὴν ἰδέαν ταῦτην.

δ'. Τὰ σημαίνοντα διαταγῆν (τὰ ἐπιτακτικά)· οἶον, Je lui ai ordonné, ἡ je lui ai donné des ordres de venir tous les matins, διέταξα αὐτὸν νὰ ἔργηται καθ' ἑκάστην πρωῒαν. Il lui commanda de charger l'ennemi, tòn διέταξε νὰ προσβάλῃ τὸν ἔχθρόν.

ε'. Τὰ σημαίνοντα ἔπαινον, κατηγορίαν, ἡ ψόγον· οἶον, Les uns nous louent, les autres nous blâment d'avoir fait cela. οἱ μὲν μᾶς ἔπαινουσιν, οἱ δὲ μᾶς φέγουσι διότι: ἐπράξαμεν τοῦτο. On l'accuse d'avoir causé la mort de son général, κατηγοροῦσιν αὐτὸν ὡς γενόμενον αἵτιον τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ.

Ϛ'. Τὰ ἴκετευτικά· οἶον, Je vous prie de vouloir bien m'en écrire un petit mot, σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ γράψητε περὶ τούτου ὀλίγας λέξεις.

Τὰ ὄνοματικὰ ἀπαρέμφατα δύντα συμπλήρωμα οὐσιαστικοῦ λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν τὴν πρόθεσιν de· οἶον, La manière de penser, ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι: La manière d'agir, ὁ τρόπος τοῦ πράττειν. On cherche toujours l'occasion de gagner beaucoup d'argent, ζητοῦν (θηρεύουν) εὐκαιρίαν (τοῦ νὰ) ὅπως κερδήσωσι πολλὰ

χρήματα. J'ai l'honneur de vous présenter mes respects, ἔχω δὲ λαμβάνω τὴν τιμὴν (τοῦ) νὰ σᾶς προσφέρω τὰ σεβάσματά μου.

*Ρήματα τινὰ λαμβάνουσιν ἀδιαφόρως τὰς προθέσεις ἢ καὶ δεῖον, contraindre, forcer, obliger τὸ δὲ faillir λέγεται καὶ ἄνευ προθέσεως, ἢ καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἢ καὶ de (ἴδε κατωτέρω).

Περὶ τῶν οὐσιαστικῶν ὡς συμπληρωμάτων τῶν φημάτων.

Εἰς πολὺν πτῶσιν πρέπει νὰ τεθῇ τὸ οὐσιαστικὸν ὡς συμπλήρωμα τοῦ φήματος, τοῦτο δὲν εἶναι τόσον εύκολον νὰ προσδιορίσῃ τις ἀκριβῶς διὰ κανόνων, καθ' ὅσον, οὐδεμία Γαλλικὴ Γραμματικὴ ἐπιλαμβάνεται σοθιαρῶς τοῦ ἀντικειμένου τούτου, αἱ πλεῖσται περιορίζονται εἰς γενικούς τινας κανόνας, συνιστῶσαι πρὸ πάντων τὴν μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσιν τῶν κλασικῶν συγγραφέων, ἵνα διὰ τῆς μεγάλης τριβῆς ἀποκτήσῃ τις τὴν ἔξιν ταῦτην.

Μεταγειριζόμεθα δὲ τὸ οὐσιαστικὸν ἄνευ προθέσεως διαν τοῦτο ἦναι ἀμεσον ἀντικείμενον φήματος ἐνεργητικοῦ ἢ ἐνεργητικῶν λαμβανομένου, καὶ τότε σημαίνει διτ τὸ φῆμα συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς οἰον, J'ai visité Paris, ἐπεικέφθην τοὺς Παρισίους. C'est Dieu qui élève les hommes, ô Θεὸς ὑψώνει τοὺς; ἀνθρώπους. Dieu frappe souvent les puissants pour nous instruire, ô Θεὸς πλήγτει συχνάκις τοὺς ἰσχυροὺς διὰ νὰ μᾶς διδάξῃ.

ΣΗΜ. "Οταν τὸ ἀντικείμενον ἔγει ὀριστον τότε πρέπει νὰ προτάξωμεν τοῦ οὐσιαστικοῦ οὐχὶ τὸ ὄριστικὸν ἀρθρον, ἀλλὰ τὰ μόρια du, de la, des ἢ un, une κτλ. Ἡσε περὶ τούτου τὸ περὶ χρήσεως τοῦ ἀρθρου.

Tὸ φῆμα frapper εἰς τὴν σημασίαν τοῦ κρούειν ἀπαιτεῖ δοτικὴν καὶ οὐχὶ αἰτιατικήν οἰον, On frappe à la porte, κρούουσι τὴν θύραν σημαῖνον δὲ τὸ πλήγτω (κτυπῶ) λαμβάνει αἰτιατικήν οἰον, Frapper quelqu'un, πλήγτω (κτυπῶ) τινά.

'Απαιτοῦσι δύο συντακτικὰς, τὴν μὲν προσώπου πλαγίαν, τὴν δὲ πράγματος εὐθεῖαν.

a.) Τὰ περιποιητικὰ ἢ ἀντιπεριποιητικά οἰον, On lui offrit la première place vacante, τῷ προέτεινον τὴν πρώτην κενὴν θέσιν. Vous lui avez pardonné sa faute κτλ.

b.) Τὰ ἀφηγηματικὰ ἀπαιτοῦσι πάντοτε δοτικὴν προσώπου οἰον, Parler à quelque'un de quelque chose, λαλῶ τινι περὶ τινος πράγ-

ματος· Dire à quelqu'un quelque chose, λέγω τι τινί· Νuire à quelqu'un, βλάπτω τινί, ή τινά (κοινῶς).

γ'. Τὰ σημαίνοντα συμπάθειαν οἶον, S'intéresser à quelqu'un. Τὰ δὲ σημαίνοντα ἀποχωρισμὸν, καταγωγὴν, τὸ ἐκ τίνος μέρους ἢ πράγματος ἀπαιτοῦσι τὴν πρόθεσιν de (δηλ. ἀφαιρετικὴν)· καὶ τὰ σημαίνοντα κυρίευσιν, ἄλωσιν, ή σύλληψιν προσώπου ἢ πράγματος, ἀπαιτοῦσιν ὥστατως τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ (δηλ. τὴν γενικὴν) οἶον, S'emparer d'une ville, se saisir d'une personne (μέσα). Τὰ δὲ στερήσεως καὶ γνώσεως σημαντικὰ ἀπαιτοῦσι δύνω πτώσεις· τὴν μὲν προσώπου εἰς αἰτιατικὴν, τὴν δὲ πράγματος εἰς γενικὴν διὰ τῆς προθέσεως de οἶον, Priver quelqu'un de sa liberté, στερεῖν τινα τῆς ἐλευθερίας του. Se séparer de ses parents, ἀποχωρίζομαι τῶν συγγενῶν μου (ἀποχωρίζεσθαι τῶν συγγενῶν).

Τὰ προσεγγίσεως ἢ ἀπομακρύνσεως· οἶον, S'approcher, s'éloigner de quelqu'un, πλησιάζειν εἰς τινα, ἀπομακρύνεσθαι τινός.

"Ολα τὰ παθητικὰ ἀπαιτοῦσι τὴν de πρόθεσιν πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὸ ὑπό τίνος ἐνεργούμενον ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου οἶον, ἀγαπῶμαι ὑπὸ τῶν φίλων μου, je suis aimé de mes amis. Τιμᾶται ὑπὸ πάντων, il est estimé de tout le monde.

Τὰ πληρωτικὰ, λαμβάνοντα δύνω συντακτικὰς, ἀπαιτοῦσι τὴν αἴτ. ἔνευ προθέσεως ώ; εὐθεῖαν συντακτικὴν, καὶ τὴν πρόθ. de (ώς ἀφαιρετικὴν), διὰ γὰρ ἐκφράσωσι τὸ ἐκ τίνος πράγματος ἢ ὅλης πληροῦται τὸ ὑπὸ τῆς αἰτιατικῆς δηλούμενον ἀντικείμενον οἶον, Je remplis ce verre de vin, πληρῶ (γεμίζω) τὸ ποτήριον τοῦτο οἶνου, ή κοινῶς οἶνον. La salle est remplie d'hommes, ή αἴθουσα εἶναι πλήρης ἀνθρώπων.

Πολλὰ ῥήματα ἀπαιτοῦντα γενικὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, λαμβάνουσιν αἰτιατικὴν ἀπρόθετον εἰς τὴν Γαλλικήν. Τοιαῦτα εἶναι λ. γ. τὰ ἐπιμελεῖας ἢ ἀμελεῖας, καὶ τὰ μνήμης ἢ ληθῆς σημαντικά οἶον, Ἐπιμελοῦ τῆς ὑγείας σου, soignez votre santé. Μὴ ἀμελῆς τῶν σπουδῶν σου, ne néglige pas tes études. Μέμνησο τῆς συμβουλῆς τοῦ φίλου, rappelle toi le conseil de l'ami, (τοῦτο δὲ ἐκφράζεται καὶ μετὰ γενικῆς διὰ τοῦ se souvenir), souviens-toi de ta patrie et de tes amis, μέμνησο τῆς πατρόδος καὶ τῶν φίλων καθὼς καὶ τὸ ῥῆμα μεριμνῶ ἐκφραζόμενον διὰ τοῦ se soucier λαμβάνει τὴν πρό-

Θεσιν de· οἶον, Je ne me soucie pas de cela, ή je ne m'en soucie pas, δὲν μεριμνῶ, ή δὲν φροντίζω περὶ τούτου.

Tù φύσει ἀντωνυμικὰ ῥήματα λαμβάνουσι τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὅποῖον εἶναι ἔμμεσον αὐτῶν συμπλήρωμα· οἶον, Nous nous repentons souvent de nos emportements, μετανοοῦμεν συχνάκις διὰ τὰς παραφορὰς ἡμῶν.

Tù δὲ θέσει ἀντωνυμικὰ λαμβάνουσι τὴν αὐτὴν πρόθεσιν (δηλαδὴ τὴν αὐτὴν πτῶσιν) τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ως ἐνεργητικὰ ή μεταβατικά· οἶον, Nous nous sommes opposés à ses projets pernicieux, ἐναντιώθημεν πρὸς τοὺς ὀλετηρίους αὐτοῦ σκοπούς· (διότι τὸ οpposer, ως ἐνεργητικὸν, ἀπαιτεῖ δοτικὴν, ως ἀντιπεριποιητικόν)· La fortune qu'ils se sont partagée, ή περιουσία τὴν ὁποίαν συνεμερίσθησαν· διότι τὸ partager ως ἐνεργητικὸν ἀπαιτεῖ αἰτιατικήν.

Tù ῥήματα traiter, qualifier, féliciter ἔχουσι δύνα συντακτικὰς τὴν μὲν εὐθεῖαν προσώπου, τὴν δὲ ἑτέραν ἐκφράζουσι διὰ τῆς προθέσεως de, τὸ ὅποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἡμέτερον, ως· οἶον, On le traite de fou, d'impertinent, on le qualifie de prince, on le félicite de ses progrès, προσηγένθησαν πρὸς αὐτὸν ως πρὸς ἀνόητον, ως πρὸς αὐθάδη (δηλ. τὸν ἀπεκάλεσαν ἀνόητον, αὐθάδη), τὸν ἐκάλεσαν πρίγκηπα, τὸν συνεχάρησαν διὰ τὰς προόδους του.

"Οταν ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥήματος, τοῦ ἔχοντος δύνα συντακτικὰς, προσδιορίζηται διά τινος οὐσιαστικοῦ ἔχοντος πρὸ αὐτοῦ τὸ ἀριθμητικὸν un, τοῦτο λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθ. de διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐνέργειας· οἶον, Il lui traversa la poitrine d'un coup d'épée, διεπέρασε τὸ στήθος του διὰ πληγῆς ξίφους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ de προθέσις πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς εἰς τινας φράσεις καλ· δις τὸ οὐσιαστικὸν προηγεῖται τῆς προθέσεως ταύτης, ἀναπληροῦ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν qui· οἶον, Dans cette bataille il y eut vingt mille hommes de tués, εἰς τὴν μάχην ταύτην ἐφονεύθησαν εἴκοσι γιλιάδες ἄνθρωποι, δηλ. qui furent tués. On a rétiré du champ de bataille trois mille hommes de blessés, ἀπέσυραν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τρεῖς γιλιάδας πληγωμένους, ἀντὶ τοῦ qui étaient blessés.

Μεταχειρίζονται δοτικὴν (δηλ. τὴν πρόθεσιν ἡ) πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὴν ὄμοιότητα, τὸν τρόπον, καὶ τότε τὸ οὐσιαστικὸν μετά τῆς προθέσεως ἔξιστοῦται πρὸς τὸ τροπικὸν ἐπίρρη-

μα, ἥ μὲ τὴν κατὰ πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς οἶον, Nous sommes allés à pied, à cheval· ύπηγαμεν πεζοί, ἔφιπποι (πεζῶς, ἐφ' ἵππων) κτλ. S'habiller à la mode, ἐνδύεσθαι κατὰ τὸν συρμόν.

Διὰ νὰ ἐκφράσῃ τις τὴν τιμὴν ἥ ἀξίαν τοῦ πράγματος, πόσον δηλ. τὸ ἡγρόσε, τὸ ἐπώλησεν, ἔδωκεν ἥ ἔλαβεν εἰς ἐνοίκιον, κατάλυμα· οἶον, J'ai acheté du drap à trente drachmes le mètre, ἡγρόσα ἐρισῦχον πρὸς τριάκοντα δραγμὰς τὸ μέτρον (ἔνταῦθα ἐννοεῖται à raison du trente).

Μεταχειρίζονται προσέτι τὴν δοτικὴν οἱ Γάλλοι: διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὸ ἔκ τινος πράγματος προεργόμενον ἥ προεγούμενον, τὸ ὅποῖον συγγίθως ἡμεῖς ἐκφράζομεν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν διὰ τῆς προθέσεως ἀπὸ μετὰ αἰτιατικῆς ἥ τῆς ἐκ μετὰ γενικῆς οἶον, Nous nous éveillâmes au bruit du tambour, ἡγέρθημεν (ἐξυπνήσαμεν) ἀπὸ τὸν κρότον τοῦ τυμπάνου. Il s'endormit au murmure des eaux, ἀπεκοιμήθη ἀπὸ τὸν μορμυρισμὸν τῶν ὑδάτων. Όμοιώς, Reconnaître quelqu'un à son air, à ses manières· ἐκ τοῦ ἥθους, ἐκ τοῦ τρόπου, ἥ ἀπὸ τὸ ἥθος, ἀπὸ τοὺς τρόπους του κτλ.

Κατάλογος γημάτων μὴ ἀπαιτούτων πρόθεσιν πρὸ
ἀπαρεμφάτον.

Affirmer, ἐπιβεβαιῶ.	Écouter, ἀκροάζομαι.
Aimer mieux, προτιμῶ.	Ecrire, γράφω.
Aller, (εἴμι) πορεύομαι.	Entendre, ἐννοῶ, ἀκούω.
Annoncer, ἀναγγέλλω.	Envoyer, στέλλω.
Apercevoir, διακρίνω.	Espérer, ἐλπίζω.
Assurer, βεβαιῶ.	Faire, πράττω, κάμνω.
Avouer, ὁμολογῶ.	Falloir (il faut), δεῖν (δεῖ).
Compter, βασίζομαι, διανοοῦμαι.	se Figurer, εἰκονίζομαι.
Confesser, ἔξουσολογῶ.	Imaginer (s'), φαντάζομαι.
Croire, πιστεύω, νομίζω.	Laisser, ἀφίνω.
Daigner, ἀξιῶ, καταδέχομαι.	Nier, ἀρνοῦμαι.
Déclarer, δηλῶ.	Oser, τολμῶ.
Déposer, κατατίθημι.	Ouir, ἀκούω.
Désirer, ἐπιθυμῶ.	Penser, στοχάζομαι.
Devoir, χρεωστῶ, δρεθῶ.	Pouvoir, δύναμαι.
Dire, λέγω.	Préferer, προτιμῶ.

Prétendre, ἀξιῶ, διατείνομαι.	Sembler, ὁμοιάζω.
Raconter, διηγοῦμαι.	Sentir, αἰσθάνομαι.
se Rappeler, ἐνθυμοῦμαι.	Souhaiter, εὔχομαι.
Rapporter, ἀναφέρω.	Soutenir, ὑποστηρίζω.
Reconnaitre, ἀναγνωρίζω.	Témoigner, μαρτυρῶ.
Regarder, θεωρῶ.	Valoir mieux, κρείττον εἶναι.
Répéter, ἐπαναλαμβάνω.	Venir, ἔρχομαι.
Rêver, δινειρεύομαι.	Voir, βλέπω.
Savoir, ξένεύρω, γνώσκω.	Vouloir, βούλομαι, θέλω.

'Ρήματα ἀπαιτοῦντα τὴν πρόθεστην ἀ.

Abaïsser (s'), ταπεινοῦσθαι.	Chercher, ζητεῖν.
Aboutir, λήγειν.	Complaire (se), εὐαρεστεῖσθαι.
Abuser (s') ἀπατᾶσθαι (sur).	Concourir, συντρέχειν.
Accorder (s'), συμφωνεῖν.	Condamner (se), καταδικάζεσθαι.
Acharner (s'), ἐπιμαίνεσθαι.	Consentir, συναίνειν.
Aguerrir καὶ (s'—), ἀσκεῖσθαι κατὰ τὰ πολεμικά.	Consister, συνίστασθαι.
Aider (α), βοηθεῖν.	Conspirer, συνομιγύειν.
Aimer, ἀγαπᾶν.	Consumer (se), κατατήκεσθαι.
Animer καὶ (s'—), παρορμᾶν ἢ παρορμᾶσθαι.	Contribuer, συντελεῖν.
Appliquer (s'), ἀσχολεῖσθαι.	Convier, προσκαλεῖν.
Apprendre, μανθάνειν.	Couler, τιμᾶσθαι (στοιχίζειν).
Appréter (s'), ἔτοιμάζεσθαι.	Décider (γ), ἀποφανεσθαι.
Aspirer, ἀποθλέπειν.	Déterminer (se), ἀποφασίζειν.
Assigner, προσδιορίζειν.	Débarrasser (se), ἀπαλλάσσεσθαι.
Assujettir καὶ (s'), ὑποδέλλεσθαι.	Dévouer (se), ἀφοσιοῦσθαι.
Attacher (s'), προσκολλᾶσθαι.	Disposer καὶ (se), διατίθεσθαι.
Attendre (s'), προσδοκᾶν.	Donner διδόναι.
Autoriser (β), ἐπιτρέπειν.	Dresser, ὀρθοῦν (διευθετεῖν).
Avilir (s'), ἔξευτελίζεσθαι.	Employer καὶ (s'), προσπαθεῖν.
Avoir, ἔχειν.	Encourager καὶ (s'), ἐνθαρρύνειν.
Balancer, ἀμφιταλαντεύεσθαι.	Engager καὶ (s'), ὑποχρεοῦσθαι.
Borner καὶ (se), περιορίζειν-εσθαι.	Enhardir (s'), ἀποτολμᾶν.
	Enseigner, διδάσκειν.
	Entendre (s'), συνεγγοεῖσθαι.

Exceller, ἔξεγειν.	Persiste, ἐμμένειν.
Exciter καὶ (s'), παροτρύνειν.	Plaire (se), ἀδύνεσθαι.
Exhorter, παραπρέπειν (παρακαλεῖν).	Plier καὶ (se), κάμπτεσθαι.
Expose καὶ (s'), ἐκτίθεσθαι.	Préparer (se), παρασκευάζεσθαι.
Habituer (s'), συνεθίζειν.	Prétendre, ἀπαιτεῖν.
Hasarder (se), διακινδυνεύειν.	Provoquer, προκαλεῖν.
Hésiter, διστάζειν.	Réduire, περιορίζειν.
Instruire, διδάσκειν, ἐκπαιδεύειν.	Rénoncer, παραιτεῖσθαι.
Inviter, προσκαλεῖν.	Répugner, ἀπεγχθαίνεσθαι.
Mettre (se), ἀρχεσθαι (ἀρχίζω).	Résigner (se), ὑπομένειν.
Montrer (se), δεικνύεσθαι.	Résoudre (se), ἀπορατίζειν (α).
Nécessiter, καταγγκάζειν.	Réussir, ἐπιτυγχάνειν.
Obstiner (s'), ἐπιμένειν.	Servir, ὑπηρετεῖν.
Offrir (s'), προσφέρεσθαι.	Songer, μεριμνᾶν.
Parvenir, κατορθοῦν.	Suffire, ἐπαρκεῖν.
Pencher, κλίνειν.	Tarder, βραδύνειν.
Penser (δ), διανοεῖσθαι.	Travailler, ἔργαζεσθαι.
Perséverer, ἐπιμένειν.	Viser, σκοπεῖν.

‘Ρήματα ἀπαιτοῦτα τὴν πρόθεσιν de.

Abstenir (s'), ἀπέχειν.	Charger (se), ἐπιφορτίζεσθαι.
Accuser καὶ (s'), κατηγορεῖν.	Commander, ἐπιτάπτειν.
Achever, τελειώνειν.	Conjurer, ἐκλιπαρεῖν (ἴκετεύειν).
Affecter, προσποιεῖσθαι.	Conseiller, συμβουλεύειν.
Affliger, λυπεῖν.	Contenter (se), ἀρκεῖσθαι..
Ambitionner, φιλοδοξεῖν.	Convenir, προσήκειν.
Applaudir (s'), ἔγκωνχαζεῖν.	Craindre, φοβεῖσθαι.
Appréhender, ὑποπτεύειν (φοβεῖσθαι).	Dédaigner, ἀπαξιοῦν.
Avertir, γνωστοποιεῖν.	Defendre, ἀπαγορεύειν.
Aviser (s'), διαγινώσκειν.	Défier (se), δυσπιστεῖν.
Brûler, καίειν..	Désespérer, ἀπελπίζειν.
Blâmer, φέγειν.	Désirer (ε), ἐπιθυμεῖν.
Cesser, παύειν.	Détester, βοδελύττεσθαι.

Dire, λέγειν.	Pardonner, συγγωρεῖν.
Disconvenir, διαφωνεῖν.	Parler, όμιλεῖν.
Discontinuer, διαλείπειν.	Permettre (se), ἐπιτρέπειν ἔσυντῷ.
Dispenser, ἀπαλλάσσειν.	Persuader, πείθειν.
Disculper (se), ἀθωοῦσθαι.	Piquer (se), φιλοτιμεῖσθαι.
Dissuader, ἀποπείθειν.	Plaindre (se), μέμφεσθαι.
Empêcher, κωλύειν.	Prescrire, ἐπιβάλλειν.
Entreprendre, ἐπιχειρεῖν.	Presser (se), σπεύδειν.
Enrager, μαίνεσθαι (λυτσάν).	Promettre καὶ (se), εὐελπίζεσθαι.
Étonner (s'), ἐκπλήρτεσθαι.	Punir, τιμωρεῖν.
Éviter, ἀποφεύγειν.	Rappeler (se), ἐνθυμεῖσθαι.
Excuser, συγγωρεῖν.	Recommander, παραγγέλλειν.
Feindre, ὑποκρίνεσθαι.	Refuser, ἀπορεῖσθαι.
Féliciter, συγχαίρειν.	Regretter, λυπεῖσθαι (ποθεῖν).
Flatter (se), σεμμύνεσθαι.	Réjouir (se), εὐφραίνεσθαι.
Frémir, φρυσάστειν.	Repentir (se), μεταμέλεσθαι.
Gémir, στενάζειν.	Reprocher (se), ἐπιπλήρτειν.
Glorifier (se), ἐπαίρεσθαι.	Résoudre (se), ἀποφασίζειν.
Hâter καὶ (se), ἐπισπεύδειν.	Rire, γελᾶν.
Imputer, προσάπτειν.	Risquer, διακυβεύειν.
Indigner (s'), ἀγανακτεῖν.	Rougir, ἐρυθριᾶν.
Ingérer (s'), μιγνύεσθαι.	Sommer, προσκαλεῖν, ἐγκαλεῖν.
Inspirer, ἐμπνέειν.	Souffrir, πάσχειν, ἀνέγεσθαι.
Jurer, ὅμνειν.	Souhaiter, εὔχεσθαι.
Manquer, ἐλλείπειν.	Souvenir (se), αιμηνήσκεσθαι.
Méditer, μελετᾶν.	Suggérer, ὑπαγορεύειν.
Mêler (se), ἀναμιγνύεσθαι.	Supplier, ἵκετεύειν.
Menacer, ἀπειλεῖν.	Tanter, πειρᾶσθαι.
Mérriter, ἀξιοῦσθαι (εἶναι: ἀξιον).	Trembler, τρέμειν.
Négliger, ἀμελεῖν.	Vanter (se), καυχᾶσθαι.
Nier, ἀρνεῖσθαι.	
Ordonner, διατάσσειν.	

Ίδιαιτεραι παρατηρήσεις περὶ τινῶν ἥγμάτων, ἀτίτια μετα-
βάλλοντα συντακτικὴν μεταβάλλοντι καὶ σημασίαν.

Abuser, μετὰ αἰτιατικῆς σημαίνει ἀπατῶ. Il a abusé le prisonnier sur le sort qui l'attendait. Ηπάτησε τὸν δεσμώτην περὶ τῆς τύχης του (ἥτις τὸν περιέμενε).

Aider μετὰ αἰτ. βοηθεῖν τινὶ (κοιν. βοηθῶ τινά). C'est le riche surtout qui doit aider les pauvres (=les secourir). ὁ πλούσιος πρὸ πάντων ὀφείλει νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχούς. "Οταν δὲ θέλωμεν νὰ προσδιορίσωμεν καὶ τὸν τρόπον ἢ τὸ μέσον τῆς βοηθείας, τοῦτο ἐκφράζεται διὰ τῆς προθέσεως de. Aider quelqu'un de sa bourse. βοηθῶ τινὰ (τινὶ) χρηματικῶς (μὲ τὸ βαλάντιον). Il faut aider les faibles d'esprit de ses conseils, πρέπει νὰ βοηθῶμεν τοὺς ἀσθενεῖς τὸ πνεῦμα διὰ τῶν συμβουλῶν ἡμῶν.

Applaudir, λαμβάνον αἰτιατικὴν τὸ ῥῆμα τοῦτο σημαίνει χειροκροτεῖν ἐν εἴδει ἐπιδοκιμασίας. On a applaudit l'orateur. ἔχει ροκρότησαν τὸν ῥήτορα.

Tὸ ῥῆμα approcher (πλησιάζειν) ὡς ἐνεργητικὸν μεταβατικὸν

Rien de plus détestable que d'abuser de la confiance de ses amis. οὐδὲν βδελυκτότερον τοῦ καταγρᾶσθαι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν φίλων. (Tò abuser μετὰ τῆς προθ. de σημαίνει καταγρῶμα).

Tò aider λαμβάνει δοτ. (δηλ. τὴν πρόθεσιν ἡ) πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ (καὶ ἐνταῦθα ὁ λόγος περὶ προσώπων) ὅταν θὰ ἐκφράσῃ τις δὲ, βοηθῶν μετέχει τοῦ ἀγῶνος· οἷον, Aider à quelqu'un à porter son fardeau. βοηθῶ τινὰ ἵνα φέρῃ τὸ φορτίον του. Vous lui avez souvent aidé à faire son thème. συγνάκις τὸν ἑβοηθησεις νὰ γράψῃ (κάμη) τὸ θέμα του (ὅπου τὸ aider λαμβάνει δύο προθέσεις ἡ, τὴν μὲν πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὴν δὲ πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου).

"Έχον δὲ πλαγίαν συντακτικὴν τὸ applaudir εἶναι συγώνυμον τοῦ féliciter (συγχαίρειν), τοῦ approuver (ἐπιδοκιμάζειν). Chacun applaudissait à son sentiment, ἔκαστος ἐπεδοκίμαζε τὸ αἰσθημά του. On lui applaudissait, συνέχαιρον αὐτῷ.

Λέγεται δὲ συνήθως τὸ approcher εἰς τὴν σημασίαν τοῦ μέσου

ἀπαιτεῖ αἰτιατικήν· Approachez ce siège, πλησίασον τὸ κάθισμα τοῦτο. Έντοτε ἐπὶ προσώπων λαμβάνει σημασίαν μέσου ρήματος, κατότι φυλάττον τὸν τύπον τῶν ἔνεργητικῶν ῥημάτων. Approacher quelqu'un πλησιάζω πρὸς τινα. Il approcha le juge pour lui glisser un mot à l'oreille: ἐπλησίασε (πρὸς) τὸν δικαστὴν οὐαί εἶπε τι κρυφώς εἰς αὐτόν.

Assister, μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται ἐπὶ προσώπων, καὶ σημαίνει, βοηθῶ. Il faut assister les pauvres et les malheureux πρέπει νὰ βοηθῇ τις τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς δυστυχεῖς.

Assurer, εἰς τὴν σημασίαν τοῦ βεβαιῶ λαμβάνει πλαγίαν συντακτικήν προσώπου: οἶον, Il leur assura que la chose était positive: ἐθεβαίωσεν αὐτοῖς (αὐτοὺς) ὅτι τὸ πρᾶγμα ἡτοι θετικόν. Ξέχει δὲ ἐγίστε καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ἔξασφαλίζω τινὶ τι. Le roi lui assura la possession de cette propriété: ὁ βασιλεὺς ἔξησφάλισεν εἰς αὐτὸν τὴν κατοχὴν τῆς ἰδιοκτησίας ταύτης.

s'approcher, λαμβάνον δύο ἀντωνυμίας καὶ πλαγίαν συντακτικήν διὰ τῆς de προθέτεως οἶον, Je me suis approché de lui pour le prévenir des projets de ses adversaires: ἐπλησίασα πρὸς αὐτὸν ἵνα τὸν προϊδεάσω περὶ τῶν σκοπῶν τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ.

Assister (ἀ), μετὰ δοτ. λέγεται ἐπὶ πραγμάτων, καὶ σημαίνει, παρευρίσκομαι. Ce ne fut pas sans une émotion bien vive que j'ai assité à cette cérémonie, μετὰ ζωηροτάτης συγκινήσεως παρευρέθην εἰς τὴν τελετὴν ταύτην.

Tò assurer ἀπαντᾶται συχνάκις καὶ μετὰ αἰτιατικῆς προσώπου καὶ μετὰ γενικῆς πράγματος, καὶ τότε σημαίνει τὸ ἐπιθετικόν. Assurez-le de mes sentimens: ἐπιθεβαίωσατέ τον περὶ τῶν αἰσθημάτων μου.

'Ιδιαιτεραι παρατηρήσεις περὶ τινων ἁγμάτων.

Tò ρήμα croire: λαμβάνει αἰτιατικὴν ἀπρόθετον, σημαίνει, πιστεύω τι ὡς ἀληθές: je le crois, τὸ πιστεύω ἢ τὸν πιστεύω: croire

ἢ, πιστεύω ὅτι ὑπάρχει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, il y a des personnes qui croient aux revenants εἰσὶν ἄνθρωποι οὔτινες, πιστεύοντες ὅτι ὑπάρχουσι φαντάσματα· croire à quelque chose, σημαίνει ὅτι διδω πίστιν εἰς τι πρᾶγμα· ils ne crurent pas à sa parole, δὲν ἔδωκαν πίστιν εἰς τοὺς λόγους του. Croire en Dieu, πιστεύω εἰς Θεόν (εἰς ἥνα θέαν). En croire quelqu'un sur parole, ἔχω πεποίηστιν εἰς τὸν λόγον τινὸς περὶ τίνος πράγματος.

Atteindre, φθάνω· μετὰ αἰτιατικῆς, λέγεται περὶ πράγματος εἰς τὸ δόπιον φθάνει τις γωρὶς νὰ τὸ ἐπιζητῇ, καὶ γωρὶς νὰ καταβάλῃ προσπάθειαν, il avait déjà atteint sa quatre-vingtième année· λέγεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων· ἐπὶ προσώπων δυνατῶν νὰ λεγθῇ καὶ ἐν περιπτώσει προσπαθείας, οἷον· atteindre quelqu'un à la course, καταφθάνω τινὰ τρέχων.

Atteindre μετὰ δοτικῆς· λέγεται ἐπὶ πραγμάτων καὶ χυρίως εἰς περιστάσεις καὶ ἀπαιτεῖται προσπάθεια ἡ ἀγών διὰ νὰ φθάσῃ τις, οἷον· atteindre à la perfection, φθάνειν εἰς τὴν τελειότητα· atteindre au faite de la gloire, φθάνω εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης.

Avoir affaire à, ἐπομένου συμπληρώματος προσώπου διεγέρει ιδέαν ὑποταγῆς, ἔξαρτησίας. Les inférieurs ont toujours affaire à leurs supérieurs.

Avoir affaire avec, λέγεται περὶ ἔξεως σχέσεων, καὶ διεγέρει τὴν ιδέαν τῆς φιλονεικίας, τῆς διενέξεως, un associé a affaire avec son associé.

Demander, μετὰ αἰτιατικῆς προσώπου ἡ πράγματος σημαίνει ζητῶ, αἰτῶ· qui demandez-vous? ποῖον ζητεῖτε; on demande le médecin, ζητοῦσι τὸν Ἰατρόν. Demander une place, αἴτωθεν θέσιν.

Demander à quelqu'un, ἐρωτῶ· demander à Paul si son frère est revenu de Corinthe, ἐρώτησον τὸν Παῦλον ἐὰν ὁ ἀδελφός του ἐπέστρεψεν ἐκ Κορίνθου. Λαζαρίδην δύο συντακτικὰς τὸ demander, τὴν μὲν πλαγίαν προσώπου τὴν δὲ εὐήσιαν πράγματος, σημαίνει αἰτῶ τι παρά τινος· je lui ai demandé les ouvrages de Bossuet, ζητησα παρ' αὐτοῦ τὰ συγγράμματα τοῦ Βοσσοέτου.

Insulter quelqu'un, μετὰ αἰτιατικῆς σημαίνει ἐξυβρίζειν τινὰ, ἐκφράζειν ὕβρεις πρὸς τινα. On n'insulte pas impunément un homme qui fait beaucoup de cas de l'honneur; δὲν ἐξυβρίζει τις ἀτιμωριτῶς ἄνδρα περὶ πολλοῦ ποιούμενον τὴν τιμὴν. Insulter à

quelqu'un, σημαίνει περιφρονῶ· on ne doit jamais insulter aux malheureux quand même ce seraient nos ennemis, οὐδέποτε πρέπει νὰ περιφρονῶμεν τοὺς δυστυχεῖς καὶ ὅταν προσέτι ήθελον εἰσθαι ἐχθροὶ ήμῶν.

Jouer, παιζω̄ ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου ἀπαιτεῖ πρὸ τούτου τὴν πρόθεσιν de (de la ή du), Mademoiselle Iphigénie joue de la Harpe, Ἡ κυρία Ἰφιγένεια σημαίνει (κρούει) τὴν ἀρπαν· son frère joue du violon, ὁ ἀδελφός της σημαίνει τὸ βιολίον (τετράχορδον).

Jouer, μετὰ τῆς προθέσεως ἡ au (aux), δηλ. μετὰ δοτικῆς, σημαίνει ἀπλῶς παιζω̄ παιγνίδιόν τι· nous avons joué aux cartes, nous allons jouer aux échecs, ἐπαιξαμεν χαρτία, καὶ τώρα θὰ παιξομεν τὸ Ζαρίκιον.

Tô δόχιμα jouer, ὡς μέσον, ὅτε μὲν λαμβάνει τὴν πρόθεσιν de, ὅτε δὲ τὴν πρόθεσιν ἡ se jouer de σημαίνει ἐμπαιζω̄ τινὰ, τὸν ἀπατῶ· C'est la fortune qui se joue souvent des hommes, η τύχη ἐμπαιζει (ἀπατᾷ) συγγάκις τοὺς ἀνθρώπους.

Λαμβάνει δὲ τὴν πρόθεσιν ἡ, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ προσβάλλω τινὰ, τὰ βάλλω μὲ τινα. Ne vous jouez pas à luî, vous vous en repen-tirez, μὴ τὰ βάλλῃς μὲ αὐτόν· (μὴ τὸν πειράζεις) θὰ τὸ μετανοήσης.

Jouer, μετὰ αἰτιατικῆς ἄνευ προθέσεως, σημαίνει παιζω̄ σῖον, nous jouons deux pièces de cent sous la partie, παιζόμεν δύο τάλ-ληρα γαλλικὰ τὸ παιγνίδιον· jouer un rôle, διαδραματίζω πρόσωπον· jouer un personnage, παριστῶ πρόσωπόν τι.

Manquer (ἐλλείπειν)· ἄνευ προθέσεως σημαίνει ἀποτυγχάνω il a manqué son but, ἀπέτυχεν, ἐξήμαρτε τοῦ σκοποῦ il a manqué l'occasion, παρέλειψε τὴν εὐκαιρίαν.

Manquer de, στερεῖσθαι· La garnison manquait de munitions, η φρουρὰ ἦτο ἐλλειπής (ἐστερεῖτο) πολεμεφοδίων.

Manquer à, παραλείπω· On doit s'abstenir de tout plaisir, s'imposer même toute privation plutôt que de manquer à ses devoirs, ὅφελει νὰ ἀπέχῃ τις πάσης ἡδονῆς, νὰ ἐπιβάλῃ μάλιστα εἰς ἑαυτὸν πᾶσαν στέρησιν μᾶλλον ἡ νὰ παραλείπῃ τὰ χρέη του.

Participer, μετέχειν Tous les habitants de la même contrée participent aux biensfaits de son sol, θοιοι οἱ κάτοικοι τῆς αὐτῆς χώρας μετέχουσι· τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ ἐδάφους αὐτῆς. Quand la tête est

malade, le corps participe nécessairement à la même indiposition, τῆς κεφαλῆς ἀσθενοῦς σύστης, ἅπαν τὸ σῶμα μετέχει τῆς ἀσθενείας.

Participer de. Léγεται κυρίως περὶ ὄντων τῆς αὐτῆς φύσεως, οἷον. Le mulet participe de l'âne et du cheval, ὁ ἵππος μετέχει τῆς φύσεως τοῦ ὄντος καὶ τοῦ ἵππου.

Répondre à, ἀποκρίνομαι εἰς πρότασιν ἢ ἐρώτησιν. répondre de, éggyuῶμαι περὶ προσώπων ἢ ἀναδέχομαι τὴν εὐθύνην περὶ τίνος πράγματος. Répondez donc à mes questions, αποκρίθητε λοιπὸν εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου. Je répondrais bien volontiers de la probité de cet homme, ἔγγυῶμαι εὐχαρίστως περὶ τῆς γρηγορότητος τοῦ ἀνδρὸς τούτου: je réponds du succès de cette affaire, ἔγγυῶμαι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὑποθέσεως ταῦτης.

Satisfaire, θεραπεύω, ἐπιχρῖ, ἰκανοποιῶ. Λαμβάνει αἰτιστικὴν δταν σημαίνη τὴν ἐκ τῆς ἀπολαύσεως; πράγματος τίνος εὐχαρίστησιν. satisfaire ses passions, ses désirs, θεραπεύειν (εὐχαριστεῖν), τὰ πάθη, τὰς ἐπιθυμίας κτλ. Λαμβάνει δὲ δοτικὴν δταν ἐκπληροῦ τις τὰ δέοντα, τὸ χρέος, διτι δηλαδὴ δρεῖται σχετικῶς πρὸς τι, satisfaire à ses devoirs, ἀναπληρῶ τὰς χρείας μου, τὰ καθήκοντά μου κτλ. satisfaire à ses obligations, ἐκπληρῶ τὰς ὑποχρεώτεις μου.

Servir, μετὰ αἰτιστικῆς, σημαίνει, ὑπηρετεῖν. Tout homme doit servir sa patrie, πᾶς ἄνθρωπος γρεωστεῖ νὰ ὑπηρετῇ τὴν Πατρίδα.

Servir, μετὰ δοτ. προσώπου ἢ πράγματος καὶ μετὰ γεν. πράγματος, σημαίνει, γρηγοριεύειν ὡς, Ce tableau à servi de modèle à tous les artistes, ἡ εἰκὼν αὗτη ἐγρηγορεύεται ὡς τύπος εἰς ὅλους τοὺς καλλιτέχνας. Servir à quelqu'un de père, γρηγορεύω εἴς τινα ὡς πατήρ, καὶ ἐπὶ ἀψύχων ἡ quoi sert-il? εἰς τι γρηγορεύεται (τοῦτο).

Servir à rien, σημαίνει προσωρινὴν ἀχρηστίαν· καὶ servir de rien, ἀπόλυτον ἡ διηνεκῆ· il a des talents qui ne lui servent à rien maintenant, ἔχει πλεονεκτήματα τὰ ὄποια ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀ-χρηστα εἰς αὐτόν. Les murmures contre les décrets de la Providence ne servent de rien, ἡ μεμήμονεια κατὰ τῆς βουλῆς τῆς θείας προνοίας εἶναι (διαπαντός) ἀγρυπτος.

Souscrire, μετὰ αἰτιστικῆς, ὑπογράψειν. Avez-vous souscrit ce contrat? ὑπίγραψας τὸ συμβόλαιον τοῦτο;

Souscrire à (μεταφορικῶς) συγατινῶ. Il a souscrit à tout, συγήνεσε καθ' ὅλα.

User, μετὰ αἰτιατικῆς, φθείρω ἔνεκα τῆς πολλῆς χρήσεως il use une paire de bottes par mois, φθείρει ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων κατὰ μῆνα.

User de, μεταχειρίζομαι. Vous pouvez user de ce remède sans nulle crainte, δύνασαι νὰ μεταχειρίσθης τὸ ἴατρικὸν τοῦτο ἄνευ τενός κινδύνου.

Commencer, ἀρχομαι: ἀπαιτεῖ πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν ἢ δταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν πρόοδον ἢ αὔξησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου δηλουμένου. Cet enfant commence à parler, commence à lire, ἀρχίζει νὰ διμιλῇ, ἀρχίζει ν' ἀναγνώσκῃ· δῆλ. θέλει προσδεύσει, κατὰ τοῦτο· il commence à pleuvoir, ἀρχίζει νὰ βρέχῃ (ἀκολούθως θέλει βρέξει περισσότερον).

Commencer de, σημαίνει ἀπλῶς ἔναρξιν τινὸς πράξεως συνήθους, οἷον· nous commençons de lire le grec toujours à dix heures précises· ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ (μαθήματος), πάντοτε κατὰ τὴν δεκάτην ἀκριβῶς.

Commencer par, τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον ἔξηγεῖται εἰς τὴν καθομιλουμένην διὰ τῆς μετοχῆς. Il commença par renvoyer tous les courtisans de son père, ἤρξατο ἀποπέμπων πάντας τοὺς αὐλικοὺς τοὺς πατρὸς αὐτοῦ.

Continuer de, καὶ continuer à. Τὸ πρῶτον σημαίνει ἔξακολούθησιν μὲν πράξεως ἀλλ' οὐχὶ ἀδιάκοπον, οἷον· continuez de nous écrire, ἔξακολούθει νὰ μᾶς γράψῃς, ἢ ἔξακολούθει γράφων πρὸς ἡμᾶς κτλ.

Continuer à, σημαίνει ἔξακολούθησιν σύντονον, σχεδὸν ἀδιάκοπον. Si vous continuez à travailler ainsi, vous ne tarderez pas à ruiner votre santé, ἐὰν ἔξακολούθησῃς ἐργαζόμενος οὕτω, δὲν θέλεις βραδύνει νὰ καταστρέψῃς τὴν ὑγείαν σου.

Désier à καὶ désier de, μετὰ οὐσιαστικοῦ προσώπου καὶ πράγματος, ἀπαιτεῖ εἰς αἰτιατικὴν τὸ πρῶτον, καὶ εἰς δοτικὴν τὸ δεύτερον· désier quelqu'un au combat, προκαλῶ τινὰ εἰς μάχην ἐπόμενου ἀπαρεμφάτου ἀπαιτεῖ πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de, désier quelqu'un de faire quelque chose.

Demander à καὶ demander de. Τὸ πρῶτον σημαίνει ὅτι ὁ αἰτῶν

προτίθεται νὰ πράξῃ ἀμέσως τὸ ὑπὸ τοῦ ἔξαρτωμένου ἀπαρεμφάτου σηματινόμενον· on demande à vous parler, on demande à boire κτλ.

Τὸ δὲ dermander de, λέγεται δταν αἰτή τις τὴν ἀδειαν νὰ πράξῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ἔξαρτωμένου ἀπαρεμφάτου δηλούμενον, οἷον il demande de nous répondre, aitai (ίνα τῷ ἐπιτραπῆ) νὰ σοὶ ἀποκριθῇ.

Laisser à, ἀφίνω· je vous laisse à penser, σὲ ἀφίνω νὰ συλλογίσθῃς.

Ne pas laisser de, ἔξακολουθῶ οὐχ ἥττον. Quoique pauvre il ne laisse pas d'être généreux, καὶ τοι πτωχὸς οὐχ ἥττον εἶνα γενναῖος.

S'occuper à, καταγίνομαι· je m'occupe à lire, à écrire, καταγίνομαι ἀναγινώσκων, γράψων.

S'occuper de, φροντίζω· occupez-vous de cette affaire, φροντίσατε περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· occupez-vous de faire disparaître, jusqu'à l'ombre même, ces soupçons odieux qui pèsent sur vous, φροντίσατε νὰ ἐκλείψωσι μέχρι σκιᾶς αἱ βδελυραὶ αὗται ὑπόνοιαι αἱ ἐπιβαρύνουσαι ὑμᾶς.

Oublier à, ἀπομαθάνω, ἀποθάλλω τὴν ἔξιν πράγματος τινᾶς· à force de parler le français j'ai oublié à parler le turc, ὁμιλῶν πάντοτε γαλλικὰ ἀπέμαθον ὅλοτελῶς τὸ νὰ ὁμιλῶ τουρκικὰ (ἄλλ' εἰς τοιαύτην φράσιν, προτιμότερον εἶναι τὸ perdre l'habitude d'une chose.

Oublier de, λησμονῶ· j'ai oublié de lui écrire, ἐλησμόνησα νὰ γράψω εἰς αὐτόν.

Prendre garde de, προσέχειν· ἐπομένου ἀπαρεμφάτου καταφατικοῦ λαμβάνει τὴν πρόθεσιν de πρὸ αὐτοῦ. Prenez garde de lui annoncer une pareille nouvelle, πρόσεχε μὴ ἀναγγείλῃς τοιαύτην εἰδήσιν εἰς αὐτόν.

Prendre garde à· λαμβάνει τὴν πρόθ. à πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου ἐὰν τοῦτο ἐκφέρεται ἀρνητικῶς, οἷον Prenez garde à ne pas vous exposer, à ne pas vous tromper, πρόσεξε ἵνα μὴ ἀπατηθῇς prenez garde à ne pas mal faire, πρόσεξε μὴ πράξῃς κακῶς. ἐπομένου οὖσιαστικοῦ λαμβάνει πάντοτε δοτικὴν, prenez garde à quelque chose.

Se prendre à, ἄργεσθαι· il se prit à pleurer, ἤρξατο κλαίειν.

Prendre pour, ἐκλαμβάνω, je l'ai pris pour M. tel, τὸν ἔξελαθον ἀντὶ τοῦ Κυρίου δεῖνα, ή ὡς τὸν Κύριον δεῖνα.

Suffire, ἐπαρκεῖν· ως τριτοπρόσωπον τὸ suffire ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου· il suffit de l'en prévenir, ἀρκεῖ νὰ τὸ προδιάσῃ τις περὶ τούτου.

Suffire, ως προσωπικὸν (ἀναφερόμενον δηλαδὴ εἰς ὥρισμένον πρόσωπον) λαμβάνει τὴν πρόθεσιν ἢ τὴν pour κατὰ τὴν ἔνγοιαν τοῦ λαλοῦντος ἢ γράφοντος. Bien des fois un petit événement heureux suffit pour sauver la vie à un homme.

Sa raison ne suffit pas toujours à nous conduire dans la voie du bonheur.

Tarder à, βραδύνω. Vous avez trop tardé à venir réclamer vos droits, ἐβράδυνας παρὰ τὸ δέον νὰ ἔλθῃς ν' ἀπαιτήσῃς τὰ δικαιώματά σου.

Ως ἀπόρσωπον ἀπαιτεῖ δοτικὴν προσώπου καὶ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου· οἶον, Il me tarde de voir terminer cette affaire, εἴμαι ἀνυπόμονος νὰ ἴδω τελειωμένην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Emprunter (δανείζεσθαι)· ἔχον πλαγίαν συντακτικὴν προσώπου, λαμβάνει ἀδιαφόρως τὴν πρόθεσιν ἢ de οἶον, J'ai emprunté à un de mes amis ἢ d'un de mes amis les œuvres de Corneille. Εὰν δὲ ἡ πλαγία συντακτικὴ ἐμφαίνῃ πρᾶγμα λαμβάνει πάντοτε τὴν πρόθεσιν de οἶον, Les magistrats empruntent leur autorité du pouvoir qui les instiluent.

Tὸ ρῆμα espérer εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὄριστικῆς καθὼς καὶ ἀλλα συνώνυμα ως πρὸς τὴν προσδοκίαν μελλούστης πράξεως, οἶον compter, attendre, ἀπαιτοῦσι τὸ ἐπόμενον ρῆμα εἰς μελλοντα γρόνον τῆς ὄριστικῆς ἢ εἰς ἐνεστῶτα τῆς ἀπαρεμφάτου, ἐὰν τὸ ἀπαρέμφατον ἀναφέρηται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου ρήματος τῆς πράξεως οἶον, J'espère, je compte que vous remplirez vos devoirs à la satisfaction de vos supérieurs et des personnes qui vous ont procuré cette place.

Tὸ ρῆμα éviter ἀποφεύγειν ἀπαντᾶται ἐνίστε ἀντὶ τοῦ épargner εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἀπαλλάττειν τινὰ τινὸς, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἄξιον μιμήσεως, διότι κυρίως τὸ éviter δὲν εἶναι μεταβατικόν· θειγ ἡ φράσις, ἐπρεξα τοῦτο διὲ καὶ σὲ ἀπαλλάξω διπλοῦ κόπου λέ-

γεται: j'ai fait cela pour vous épargner une double peine· καὶ οὐχὶ pour vous éviter· ὅμοιως καὶ ἐπὶ αὐτοπαθοῦ σημασίας, λέγε, pour s'épargner la peine καὶ οὐχὶ pour s'éviter.

Faire· τὸ ρῆμα τοῦτο δίδει ἀφορόμην εἰς διαφόρους παρατηρήσεις. Ne faire que σημαίνει. α'. πρᾶξιν συχνάκις ή ἀδιαλείπτως ἐπαναλαμβανομένην· cet enfant ne fait que jouer· ὁ παῖς οὗτος ἀδιαλείπτως παίζει (διατελεῖ παίζων ἀδιαλείπτως) καὶ κοινῶς δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ παιζῃ.

β'. Πρᾶξιν στιγμαίαν je ne fais que dire un mot, je ne fais qu'aller et venir· μίαν μόνην λέξιν γὰ εἶπω, δσον νὰ ὑπάγω καὶ νὰ ἐπιστρέψω (δηλ. δὲν θὰ βραδύνω διόλου).

Ne faire que de σημαίνει πρᾶξιν πρὸ μικροῦ γενομένην. Il ne fait que d'arriver, τώρα ἔφθασε, μόλις ἔφθασε.

Tὸ ρῆμα faire χρησιμεῦν πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἐμμέσου ἐνεργείας προηγεῖται ἀπαρεμφάτου τὸ ὄποιον συνήθως λαμβάνει δύο συντακτικὰς, εὐθεῖαν καὶ πλαγίαν. Ἐὰν μετὰ τὸ ἀπαρέμφατον ἀκολουθῇ εὐθεῖα συντακτικὴ, τὸ ρῆμα faire πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ ἀντωνυμίαν εἰς πλαγίαν πτῶσιν. On lui fit abandonner son poste τὸν ὑπεγρέωσαν γ' ἀφήση τὴν θέσιν του. On lui fit faire une action éclatante κτλ.

Ἐὰν ἀπεναντίας μετὰ τὸ ἀπαρέμφατον ἀκολουθῇ πλαγία συντακτικὴ, τὸ ρῆμα faire πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ τὴν ἀντωνυμίαν εἰς αἰτιατικὴν πτῶσιν. On le fit renoncer à son entreprise.

Imposer, ἔχον πλαγίαν συντακτικὴν προσώπου η καὶ ἀνευ συντακτικῆς σημαίνει ἐμπνέει σέβας. Ce général impose· ὁ στρατηγὸς οὗτος ἐμπνέει σέβας (ἔχει ἡγεμονικὸν), il impose à ses officiers à son armée κτλ. Imposer ἔχον πλαγίαν συντακτικὴν προσώπου καὶ εὐθεῖαν πράγματος η προσώπου σημαίνει ἐπιβάλλω τι, εἰς τινα. Les législateurs imposent des lois aux peuples· οἱ νομοθέται ἐπιβάλλουσι νόμους εἰς τοὺς λαούς.

Ἐχον δὲ πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν en τὸ ρῆμα τοῦτο σημαίνει ἔξαπατῷν. L'air simple et noble de l'innocence impose, l'air composé d'un hypocrite en impose. Τὸ ἀφαλὲς καὶ εὐγενὲς τῆς ἀθωτητος ήθος ἐμπνέει σέβας, τὸ δὲ συνεσταλμένον καὶ ἐπιτηδευμένον ταῦ ὑποκριτοῦ ἔξαπατῷ.

Mêler, μιγγύειν, συγγέειν· λαμβάνει τὴν πρόθεσιν αγαθες ἐπὶ ἐνώ-

σεως ῥευστῶν οίωνδήποτε οἶον, mêler du lait avec du miel: ces deux rivières mêlent leurs eaux: ἀναμιγνύω γάλα μὲ μέλι (ἀνακατόνω γάλα μὲ μέλι): οἱ δύο οὗτοι ποταμοὶ ἐνώνυμοι ἢ συγχέουσι τὰ ὄντα τῶν.

Ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς σημασίας λαμβάνει τὴν πρόθετην ἢ il mêle la douceur à la sévérité· épιτυνάπτω τὴν πρόθετην πρὸς τὴν αὐστηρότητα.

Partager avec quelqu'un συμμερίζομαι μετά τενος. Partager entre διανέμω· il partage les peines de ses amis· συνεμερίσθη τοὺς πόνους τῶν φίλων του. Ce père partage également sa tendresse entre ses enfants· ὁ πατὴρ διανέμει ἔξισου τὴν στοργήν του μεταξὺ τῶν τέκνων του.

Se plaindre que ἡ se plaindre de ce que (μέμφομαι, παραπονοῦμαι ὅτι) ἐπομένης ὄριστικῆς ἐμφαίνει ὅτι: ἡ μέμψις ἡ τὸ παράπονον ἔχεται ἀληθεῖας οἶον il se plaint de ce qu'on retient, qu'on garde ses objets et qu'on ne veut pas les lui rendre· ἐπομένης δὲ κύποτ ακτι ἐγκλίσεως ἐκφράζεται ἀμφιθέλως πως ἡ μεμψιμοτέρα. Il se plaint qu'on ait mal parlé de lui· παραπονεῖται ὅτι δῆθεν ώμιλησαν κακῶς περὶ αὐτοῦ.

Plaire (ἀρέσκειν); ce qui plaît καὶ ce qu'il plaît διαφέρουσι· τὸ πρῶτον σημαίνει ὅτι εἶναι εὐχέρεστον, σύμφωνον πρὸς τὴν γεῦσιν, πρὸς τὰς κλίσεις τοῦ ἀνθρώπου οἶον, Ce qui me plaît par dessus tout ce sont les sciences positives, ὅτι γοὶ εἶναι πρὸ πάντων εὐχάριστον εἶναι αἱ θετικαὶ ἐπιστῆμαι.

Ce qu'il plaît· σημαίνει ὅτι θέλει τις, ὅτι εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐπιθυμίας (πρὸς τὰς δρμὰς) τοῦ ἀνθρώπου οἶον, Il n'en sera que ce qu'il vous plaira, oùdén ἔτερον γενήσεται ἡ, ἡ θέλησίς σου.

Avoir rapport à· λέγεται περὶ πραγμάτων ἡ προσώπων μεταξὺ τῶν ὅποιων ὑπάρχει εἰδός τι ἔξαρτησίας ἡ πραγματική, οἶον μεταξὺ ἡγεμόνων καὶ ὑπηρέων, μεταξὺ αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων. Les sujets ont rapport aux princes. Les effets ont rapport aux causes.

Avoir rapport avec, σημαίνει ὁμοίστητα, σχέσιν, ἡ ἀναλογίαν μεταξὺ δύο προσώπων ἡ πραγμάτων οἶον, Vous avez des rapports avec lui, ἔχετε σχέσεις πρὸς αὐτόν. La langue Italienne a un grand rapport avec la langue française.

Succomber sous, καὶ succomber à· τὸ πρῶτον περὶ ἀνθρώπου

ὑποκύπτοντος, ἐνδιδόντος ἀκουσίως τὸ δεύτερον, ἔκουσίως οἶον, Il a succombé sous son fardeau, ἔπεσεν (ἀπέκαμεν) ὑπὸ τοῦ βάρους τοῦ φορτίου. Τὸ δὲ δεύτερον ἔκουσίως. On succombe souvent à la tentation, ἐνδίδει τις εἰς τὸν πειρασμόν.

Suppléer, ἀναπληρῶ· τὸ φῆμα τοῦτο λαμβάνει ὅτε μὲν αἰτιατικὴν (ἀπρόθετον), ὅτε δὲ δοτικὴν (τὴν πρόθεσιν ἡ). Εἰς τὴν πρώτην περίστασιν σημαίνει πράγμα τὸ ὄποιον ἀναπληρώνει τις δι' ἄλλου τῆς αὐτῆς φύσεως ἢ χρήσεως οἶον, Ce sac doit être de mille francs, ce qu'il y a de moins je le suppléeras· ὁ σάκκος; οὗτος πρέπει νὰ περιέχῃ χίλια φράγκα, διπλαίσιοι θέλω τὸ ἀναπληρώσει.

Suppléer à, ἀναπληρῶ τὴν ἔλλειψιν πράγματος δι' ἄλλου ὅλως διαφορετικῆς φύσεως οἶον, L'adresse supplée à la force, ἡ ἐπιδεξιότης ἀναπληροῖ τὴν δύναμιν.

Tomber à terre, καὶ tomber par terre διαφέρουσι· περὶ πράγματος τὸ ὄποιον ἀπτεται τῆς γῆς (ἐγγίζει εἰς τὴν γῆν) λέγουν tomber par terre· οἶον, Je suis tombé par terre, ἔπεσα κατὰ γῆς· καὶ περὶ πράγματος μὴ ἐγγίζοντος εἰς τὴν γῆν λέγουν à terre· οἶον, Les fruits de cet arbre tombent à terre.

Anoblir καὶ ennobrir (ἐξευγενίζω). Τὸ πρῶτον λέγεται περὶ ἀγθρώπων οἵτινες μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν λαμβάνουστε τὸν τίτλον τοῦτον παφὰ τοῦ βασιλέως οἶον, Il n'y a que le roi qui puisse anoblir, μόνος ὁ βασιλεὺς δύναται νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας (ἐπὶ προσώπων μόνον).

Ennobrir, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων συνάμα τὰ ὄποια γίνονται λαμπρότερα καὶ ὥραιότερα· οἶον, Une bonne éducation ennoblit le cœur humain.

Apurer καὶ épurer. "Οταν διεκκαθαρίζωμεν λογοτειασμόν τινα λέγομεν nous apurons ces comptes.

Épurer, σημαίνει λαμπρύνω, ἀγνίζω· οἶον, La vertu s'épure dans le malheur.

Il s'en faut beaucoup (πολλοῦ γε καὶ δεῖ). ἐμφαίνει διαφορὰν μεταξὺ προσώπων ἢ πραγμάτων ὡς πρὸς τὰ προτερήματα ἢ τὰς ἴδιότητας οἶον, Le fils n'a pas l'esprit aussi pénétrant que le père, il s'en faut beaucoup.

Il s'en faut de beaucoup, λέγεται κυρίως περὶ διαφορᾶς ποτοῦ·

οῖν, Il s'en faut de beaucoup que la somme y soit, λείπει πολὺ ἐκ τοῦ ποσοῦ.

Consommer καὶ consumer. τὸ πρῶτον σημαίνει ἀποτελεῖσθαι, ἐκπληρῶ, καταναλίσκω διὰ τῆς πολλῆς χρήσεως; οἶν, Jésus consomma l'œuvre de Dieu, ὁ Ἰησοῦς ἔξεπλήρωσε (ἀπετελείωσε) τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Avant l'invention du gaz on consommait beaucoup d'huile pour l'éclairage des villes, πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀερίου (γάζ) ἐφείρετο πολὺ ἔλαιον πρὸς φωτισμὸν τῶν πόλεων,

Consumer, λέγεται ἐπὶ φθορᾶς γινομένης ἀνοήσως, καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἀγαθῷ σκοπῷ οἶν, Consumer de grandes sommes en équipages, au hasard κτλ. καταναλίσκειν ἵ, φθείρειν μεγάλα ποσά εἰς διχήματα, εἰς πολυτέλειαν κτλ. Sa ma'die le consume sensiblement tous les jours.

Égaler, égaliser. Τὸ πρῶτον σημαίνει ἑξισώνω καὶ λέγεται ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων οἶν, La mort égale tous les hommes, ὁ θάνατος; ἑξισώνει (έξομοιεῖ) πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

Égaliser, λέγεται κυρίως ἐπὶ ἀψύχων καὶ σημαίνει τὸ ἑξομαλύνω οἶν, égaliser un terrain, ἑξομαλύνω γήπεδον,

Envier καὶ porter envie (ζηλεύω). Τὸ πρῶτον λέγεται κυρίως ἐπὶ πραγμάτων, καὶ ἀπαιτεῖ αἰτιατικὴν πράγματος; καὶ δοτικὴν προσώπου (ἴσην ὑπάρχη τοιούτου): οἶν, Ce n'est point votre bonheur, ni vos richesses que je vous envie, mais bien votre esprit· δὲν ζηλεύω οὔτε τὴν εὐτυχίαν σου, οὔτε τὰ πλούτη σου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμά σου.

Porter envie, λέγεται ἐπὶ προσώπων κυρίως καὶ ἐπὶ πραγμάτων προσωποποιημένων, ἀπαιτεῖ δὲ πάντοτε δοτικὴν προσώπου καὶ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ πράγματος; ἵ, πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου, ἐὰν ἀκολουθῇ ῥῆμα: οἶν, Vous lui portez envie d'avoir fait le tour du monde.

Flairer, fleurer, effleurer. Τὸ flairer (ὄσφραίνομαι) ἔχει ὑποκείμενον ἔμψυχον οἶν, Flairez cette rose, ὀσφράνθητε τὸ ρέδον τοῦτο. Fleurer (ἐκπέμπω ὄσμήν), ἐπὶ ἀψύχων. Comme cela fleure bon! πόσον εὐωδιάζει τοῦτο! Τὸ δὲ effleurer σημαίνει ἀπτομαι. Effleurer quelque chose de ses lèvres, ἀπτομαι διὰ τῶν χειλέων (μόλις ἐγγίζω τὰ χεῖλη).

Unir καὶ réunir. τὸ πρῶτον ἀπαιτεῖ δύω συντακτικὰς, εὐθεῖαν

καὶ πλαγίαν συντακτικήν· οἶον, Il faut unir le courage à la sagesse, Τὸ δὲ réunir le courage à la sagesse, τὸ δὲ réunir les talents et la modestie.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ Μετοχῆς.

Δύω εἴδη μετοχῶν διακρίνουσιν οἱ Γάλλοι, le partippe présent (τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος) τὴν λήγουσαν φείποτε εἰς αὐτ., καὶ τὴν τοῦ παρφρημένου (παθητικὴν) ἡς ἡ κατάληξις είναι ποικίλῃ· καὶ ἡ μὲν πρώτη είναι ἀμετάβλητος θεωρουμένη ὡς ἀπαρεμφατικὸς τύπος ὑπὸ τῶν Γάλλων γραμματικῶν· ἡ δὲ δευτέρα ὡς ἐπιθετού, συμφωνεῖ ἐν γένει μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς δὲ ἀναφέρεται, κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ἐκτὸς τῶν οὐδετέρων. 'Αλλ' ἐπειδὴ πολλὰ ῥηματικὰ ἐπιθετα καταλήγουσιν ἐπίσης εἰς αὐτ., καὶ ταῦτα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν συμφωνοῦσι μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ἀποθαίνει ἐντοτε δύσκολος ἡ διάκρισις μεταξὺ τούτων καὶ τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος. "Οταν λέγωμεν, π. χ. Un homme charmant, une femme charmante, είναι φανερὸν ὅτι είναι ἐπιθετού καὶ ἐπομένως ὑπόκειται εἰς τοὺς κανόνας τοῦ ἐπιθετού. 'Ομοίως, Un homme errant, une femme errante, ἀνὴρ, γυνὴ πλανήρης. 'Αλλ' ὅταν εἴπω, Des hommes, des femmes errant sur le rivage de la mer, τὸ errant εἰς τοιαύτην περίστασιν είναι μετοχὴ ἄνδρες πλανώμενοι καὶ γυναικες πλανώμεναι, ἡ γυναικες καὶ ἄνδρες πλανώμενοι ἐπὶ τῆς παραλίας, ἐπειδὴ τὸ errant ἔνταῦθα σημαίνει ἐνέργειαν καὶ ἔχει ἀνάγκην συμπληρώματος, όποιον είναι τὸ sur le rivage.

'Απεναντίας ὅταν ἡ καταλήγουσα εἰς αὐτὸν λέξις ἐμφαίνη ἰδιότητα τινὰ ἐνυπάρχουσαν εἰς τὸ οὐσιαστικὸν μονίμως ἄνευ τινὸς ἐνεργείας; ἐπὶ προτώπου, πράγματος ἡ τόπου, τόπε είναι ἐπιθετού καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτοῦ. Τούτου τεθέντος δυνάμεθα νῦν διακρίνωμεν σχεδὸν πάντοτε τὸ ποιωτικὸν ἐπιθετού τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος.

"Οθεν διακρίνεται ἡ μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος;

α'. "Οταν ἔχῃ ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὅποιου μεταβαίνει ἡ ἐνέργεια.

6'. "Οταν ἔχῃ πρὸ αὐτῆς τὸ ἀρνητικὸν μόριον νε.

γ'. "Οταν ἡ ὑπὸ τὴν κατάληξιν ant λέξις δύναται ν' ἀναπληρωθῆ διὰ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας qui καὶ τινὸς χρόνου τῆς ὄρεστικῆς (ἐνεστῶτος ἢ παρατατικοῦ).

δ'. "Οταν ἔχῃ πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν en· οἷον, En agissant, ἐνεργῶν, πράττων κτλ.

ε'. "Οταν τὸ προσδιορίζον περίστασιν τινὰ ἐπίρρημα εύρισκηται μετὰ τὴν μετοχήν ταύτην οἷον, Tu foules une terre fumant toujours du sang des malheureux mortels.

'Απεναντίας ὅταν οὐδεμία τῶν εἰρημένων παρατηρήσεων ἐφαρμόζηται, ἡ ὑπὸ τὴν κατάληξιν ant παρουσιαζομένη λέξις εἶναι ἐπίθετον καὶ δύναται νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος εἰς ἐνεστῶτα ἢ παρατατικὸν, ἐπιφερομένου τοῦ ἐπιθέτου, καθὼς καὶ ὅταν τὸ ἐπίρρημα προηγήται ἀντὶ νὰ ἐπηται· οἷον, Une mère toujours projetante, toujours agissante ne nous laisse guère oisifs ni l'un ni l'autre.

ς'. Εἶναι προσέτι μετοχή καὶ ἐπομένως μένει ἀμετάβλητον τὸ ῥῆματικὸν τοῦτο ἐπιθέτου, ὅταν συνοδεύηται ὑπὸ συμπληρώματος ἄνευ τοῦ ὅποιου ἡ φράσις ζήτελεν εἰσθαι ἀτελής· οἷον, Tous les députés changeant alors d'avis se rangèrent du côté de l'orateur, ὅπου τὸ changeant ἄνευ τοῦ συμπληρώματος d'avis δὲν ζήτελεν ἐκφράσει πλήρη τὴν λóéan.

Σημειωτέον προσέτι ὅτι πᾶσα μετοχή καταλήγουσα εἰς ant δὲν ἔχει πάντοτε καὶ ὅμωνυμον ἐπιθέτον· οἷον, sachant, connaissant, ἔχουσιν ὅμωνυμον savant καὶ connaisseur κτλ.

Τινὰ τῶν ῥήματικῶν ἐπιθέτων, καίτοι ληφθέντα ἐκ τῶν μετοχῶν μετέβαλον διίγον τὴν δρθιογραφικὴν αὐτῶν παραγωγὴν, καὶ ταῦτα εἶναι συνήθως τὰ ἔχοντα u πρὸ τῆς ant καταληξεως· οἷον, ἐκ τοῦ ῥήματος intriguere (φάδιουργεῖν) γίνεται μετοχὴ intriguant, τὸ δὲ ἐπιθέτον intriguant, γράφεται ἄνευ τὸ u· ὅμοιως, extravagant, extravagant· fatiguer (μετοχ.), fatigant (ἐπιθ.). Τινὰ δὲ μεταβάλλουσι καὶ τὸν γαρακτήρα αὐτῶν ἐκ τοῦ q εἰς c· οἷον, fabriquant (μετοχ.), fabricant (ἐπιθ.)· vaquant (μετοχ.), vacant (ἐπιθ.); καὶ ἄλλα τελευταῖον, φυλάττοντα τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐτυμολογίαν, ἔχουσι κατάληξιν ent ἀντὶ ant· οἷον, excellent (εξογος), excellant (ἔξέχων), différent (διάφορος), καὶ différant (διαφέρων) κτλ. adhé-

rant (adhérent), affluent (affluent), équivalent (équivalent), négligeant (négligent), précédent (précédent), président (président) κτλ.

"Η μετοχὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν εἰς (ἥτις μόνον πρὸ τοῦ ἐγεστῶτος τίθεται) ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ γερούνδιον τῶν Λατίνων (gerundium), ἀλλὰ πρὸς μόνην τὴν δοτικήν οἶον, legendo, en lisant; scribendo, en écrivant· χρίως δ' εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν Γαλλικὴν διὲκ γὰρ ἐκφράσῃ τὸ σύγχρονον δύω πράξεων, καὶ ἀναφέρεται πάντοτε εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἔξιστοιται δὲ ἀκριβῶς πρὸς τὸ ἐλληνικὸν διοματικὸν ἀπαρέμφατον κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, προηγουμενῆς τῆς προθέσεως ἐν· ὡς, En ouvrant la porte je me trouve face à face encore avec la même personne· ἀνοίγων τὴν θύραν, ἣ ἐν τῷ ἀνοίγειν τὴν θύραν, εὑρίσκομαι· κατὰ πρόσωπον πρὸς; τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον.

"Οταν εἰς τὴν αὐτὴν πρότασιν εὑρίσκηται ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον, ὁ τύπος οὗτος τῆς μετοχῆς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκείμενον, ἄνευ δὲ τῆς προθέσεως εἰς τὸ ἀντικείμενον· οἶον, Je l'ai rencontré en allant au Pirée, τὸν ἀπήγνητα πορευόμενο; εἰς τὸν Πειραιᾶ· καὶ Je l'ai rencontré allant au Pirée, τὸν ἀπήγνητα πορευόμενον εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Σημειώσαντον δὲ· ἡ χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου εἶναι προτιμοτέρα ὅσακις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς προτάσεως· οἶον, Je l'ai vu passer par ici plus d'une fois, τὸν εἶδον πολλάκις διαβαίνοντα ἐντεῦθεν. "Οσον γλαυροτέρα εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ χρῆσις τῆς μετοχῆς εἰς τοιαύτας φράσεις, τοσοῦτον εἶναι παρὰ τοῖς Γάλλοις ἡ χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου. Ἐξαιροῦνται τὰ γνωστικὰ καὶ θαυμαστικὰ, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι μετοχὴν, καὶ τινα ἐκ τῶν δεικτικῶν.

Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

"Η παθητικὴ μετοχὴ ἐκφερομένη ἄνευ βοηθητικοῦ (καὶ ἐνταῦθα ἐνοεῖται ὡς βοηθητικὸν τὸ ἔτε) συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὅποιον προσδιορίζει· οἶον, Le vin bu avec modération fait plutôt du bien que du mal, l'eau bue trop froide nuit à la santé· ὁ οἶνος πιόμενος μετρίως ὀψελεῖ μᾶλλον ἢ βλάπτει, τὸ δὲ οὖδωρ πιόμενον λίαν ψυχρὸν βλάπτει (εἰς) τὴν θυματεῖται· quand le vin est bu, quand l'eau est bue κτλ..

Ἐξαιροῦνται αἱ ἔξης παθητικαὶ μετοχαὶ αἵτινες μετέπεσαν εἰς σημασίαν προθέσεων η̄ ὑποθετικῶν ἐκφράσεων ὅταν προγράψυνται τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτῶν attendu (ἔνεκα), y compris, non compris μετὰ η̄ ἄγεν (συμπεριλαμβανομένου η̄, μὴ), excepté (ἐκτὸς, ἔξαιρουμένου), ouï (ἀκουσθέντος) ἀντὶ τοῦ ayant ouï, η̄ ayant été ouï (ἀκουσθέντος...), Oui les conclusions du procureur du roi, ἀκούσαντες τὰ συμπεράσματα τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου (εἰσαγγελέως)· passé (μετὰ, παρελθόντος), supposé (ὑποτίθεμένου), νυ (ἔνεκα), approuvé (ἐπιδοκιμασθέντος), certifié (ἐπιβεβαιωθέντος), καὶ ci-inclus, ci-joint.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνδευομένη, μπὸ τοῦ βοηθητικοῦ ἔtre, εἰγαι κυρίως ἐπίθετον (τὸ κατηγορούμενον τῆς προτάσεως) καὶ ἐπομένως συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ αὐτοῦ οἶον, Ce sont des personnes bien estimées et bien aimées dans le pays, εἰσιγ ἄνθρωποι μεγάλως τιμωμενοι καὶ ἀγαπώμενοι εἰς τὸν τόπον. Bénis soient les rois qui sont les pères de leurs peuples, εὐλογημένοι γὰ ἥγαιοι οἱ βασιλεῖς οἱ ὄποιοι εἰναι οἱ πατέρες τῶν λαῶν αὐτῶν (Fénélon).

Tὸ βοηθητικὸν ἔtre ἐնυναται ἐνίστε νὰ τεθῇ καὶ μετὰ τὴν παθητικὴν μετοχὴν ἀγτὶ νὰ προγρῆται αὐτῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει ἐπιφρόγην οὐδεμίαν εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ τὴν συμφωνίαν αὐτῆς μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὄποιον προσδιορίζει οἶον, Portée qu'elle était aux sentimens de l'humanité et de la bienveillance, ἀντὶ τοῦ comme elle était portée aux s., ως διέκειτο ἐπικλινής πρὸς τὰ αἰτήματα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς εὐμενείας.

Però τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἔχουσα ως βοηθητικὸν τὸ ανοίρ, δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρεται:

α'. "Οταν τὸ ῥῆμα ἥγαιοι οὐδέτερον καὶ δλως ἀμετάβατον οἶον, Cinq heures de suite nous avons dormi sans que personne vint troubler notre sommeil. 'Ομοίως, Voilà trois jours que vous avez reposé.

β'. "Οταν τὸ οὐσιαστικόν, εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρεται ἡ παθητικὴ μετοχὴ, εύρεσκηται μετ' αὐτήν οἶον, Nous avons reçu de bon-

nes nouvelles, j'ai entendu cette nouvelle d'une personne digne de foi.

γ'. "Οταν τὸ βῆμα ἀπαιτῇ πλαγίαν συντακτικὴν (εἰς δοτικὴν πτῶσιν)· οἶον, C'est à vos intérêts, à vos parents que vous avez nui, (διότι λέγομεν nuire à quelqu'un). 'Ομοίως, Quelles sont les personnes aux quelles vous avez parlé? ποῖοι εἴναι οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ὅποιους ἀμύλησας; (διότι λέγομεν parler à quelqu'un).

δ'. "Οταν τὸ βῆμα ἔχον σημασίαν μέσην, λαμβάνῃ δύω ἀντωνυμίας τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τὴν μὲν ὡς ὑποκείμενον, τὴν δὲ ὡς πλαγίαν συντακτικὴν (εἰς δοτικὴν πτῶσιν) καὶ ἔχῃ συνάμα εὐθεῖαν συντακτικὴν (αἰτιατικὴν) ὡς ἀντικείμενον, βοηθητικὸν δὲ τὸ ἔτει εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ανοίρ, εἰ μὲν ἡ εὐθεῖα συντακτικὴ ἐκφέρεται μετὰ τὴν παθητικὴν μετοχὴν, αὕτη δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὄποιον προσδιορίζει, ὅλλα μένει πάντοτε εἰς ἔνικὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀρσενικὸν γένος· οἶον, Ils se sont adressé des congratulations, à πεύθυναν ἀλλήλοις συγχαρήσεις· ἐπειδὴ τὸ οὐσιαστικὸν congratulations εὑρίσκεται μετὰ τὴν παθητικὴν μετοχὴν (adressé). Ils se sont arrogé des droits qui ne leur appartenaient pas, ἐσφετερίσθησαν δικαιώματα μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτούς· ἀλλ' ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν, τὸ ὄποιον προσδιορίζει ἡ μετοχὴ, προηγήται αὐτῆς, τότε συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ' αὐτῆς· οἶον, Les lettres qu'ils se sont adressées. Les droits qu'ils se sont arrogés, εἰ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἴναι ἐκ φύσεως του μέσον καὶ οὐδέποτε ἀπαντᾶται ἀνευ τῶν δύω ἀντωνυμιῶν.

ε'. "Η παθητικὴ μετοχὴ μεταβατικοῦ βήματος ἔχουσα πρὸ αὐτῆς εὐθεῖαν συντακτικὴν, καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου μένει ἀμετάβλητος ἐὰν ἡ εὐθεῖα συντακτικὴ ἦναι ἀντικείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου· οἶον, La chanson que j'ai entendu chanter, τὸ ἄσμα τὸ ὄποιον ἤκουσα ἀδόμενον (νὰ τραγῳδήται). διότι τὸ θέατρον εἴναι ἀντικείμενον τοῦ chanter καὶ οὐχὶ τοῦ j'ai entendu, καὶ διὰ τοῦτο δὲν συμφωνεῖ.

Συμφωνεῖ δὲ ἡ μετοχὴ μετὰ τῆς προηγουμένης αἰτιατικῆς [εἰς] αὕτη ἦναι συμπλήρωμα ἡ ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς· οἶον, La dame ἡ la cantatrice que j'ai entendue chanter, ἡ χορία ἡ φάλτρια (τραγουδίστρια) τὴν δοπολαν ἤκουσα ἀδουσαν· διότι ἡ αἰτιατικὴ θέατρον εἴναι ἀντικείμενον τοῦ j'ai entendue καὶ οὐχὶ τοῦ chanter· ὅμοίως,

Les avocats que j'ai entendus plaider, οἱ δικηγόροι τοὺς ὅποιους ἤκουσα δικηγοροῦντας· συμφωνεῖ τὸ que μετὰ τοῦ entendus ὡς ἀντικείμενον αὐτοῦ· μένει δὲ ἀμετάθλητος εἰς τὸ; Les accusés que j'ai entendu condamner, οἱ κατηγορούμενοι τοὺς ὅποιους ἤκουσα καταδίκασθέντας, ἢ ὅτι κατεδίκασαν, διότι τὸ que εἶναι ἀντικείμενον τοῦ condamner, καὶ οὐχὶ τοῦ entendu.

ς'. 'Η παθητικὴ μετοχὴ τοῦ ῥήματος faire χρησιμεύοντος ὡς βοηθητικοῦ πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἐμμέσου ἐνεργείας μένει πάντοτε ἀμετάθλητος· οἶον, Nous nous sommes fait instruire. Vous vous êtes fait aimer, κατὰ λέξιν αἱ ἐκφράσεις σημαίνουσιν ὅτι, ἐνηργήσαμεν ὃστε νὰ διδαχθῶμεν (νὰ λάθωμεν γνῶσιν περὶ τινος πράγματος), κατωρθώσατε ἢ διεπράξατε ὃστε νὰ σᾶς ἀγαπῶτι (δηλαδὴ κατέστητε ἀξιαγάπητοι) κτλ. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν τὸ ῥῆμα εἰς τὸ ὅποιον τὸ faire χρησιμεύει ὡς βοηθητικὸν ἦναι μεταβατικόν· οἶον, On l'a fait payer, τὸν ὑπεχρέωσαν (τὸν ἔκαμαν) νὰ πληρώσῃ. On lui a fait commettre une injustice, τὸν παρεκίνησαν (τὸν ἔκαμαν) γὰ πράξῃ ἀδικίαν τινά.

Σημειωτέον ὅτι ἐὰν τὸ μετὰ τὴν παθητικὴν μετοχὴν fait ἀπαρέμφατον ἦναι μεταβατικὸν καὶ ἔχῃ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ, ἢ πρὸ τοῦ παρφρημένου χρόνου τοῦ faire προσωπικὴ ἀντωνυμία τίθεται εἰς δοτικὴν, ὡς τὸ ἀνωτέρῳ παράδειγμα on lui a fait commettre une injustice, ὅπου τὸ a fait ἔχει πρὸ αὐτοῦ τὸ lui (δοτικὴν), διότι τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον commettre ἔχει ἀντικείμενον τὸ une injustice, τοῦ ὅποιου ὑποκείμενον εἶναι τὸ lui. 'Απεναντίας ὅταν τὸ εἰρημένον ἀπαρέμφατον δὲν ἔχῃ ἀντικείμενον, ἢ πρὸ τοῦ faire ἀντωνυμία εἶναι αἰτιατικὴ, καὶ ἐπομένως ἐὰν ἦναι τρίτου προσώπου, θὰ ἔχῃ le, la ἢ les κατὰ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς ὃ ἀναφέρεται· οἶον, On l'a fait partir, τὸν ἔκαμαν (τὸν ὑπεχρέωσαν) ν' ἀναγχωρήσῃ.

Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῷρ γένει ἀτωνυμικῶν
γῆγμάτων.

Φύσει ἀντωνυμικὰ ῥήματα λέγονται ἐκεῖνα τὰ ὅποια σχηματίζονται πάγτοτε ἔχοντα δύω ἀντωνυμίας τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ οὐδέποτε ἀπαντῶνται μετὰ μιᾶς μόνης. Τοιαῦτα εἶναι λόγου χάριν

τὰς: s'abstenir (ἀπέχω), se repentir (μετανοῶ), s'emparer (κυριεύω), ἄτινα δὲν λέγονται, j'abstiens, je repens, j'empare, ἀλλὰ πάντοτε, je m'abstiens, je me repens, je m'empare κτλ. Τῶν ῥημάτων τούτων ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μὲ τὴν δευτέραν ἀντωνυμίαν ἦτις εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος, ἐὰν ἔχωστε μεταβατικὴν σημασίαν· οἷον, Nous nous sommes abstenus de toute relation avec eux, ἀπέχομεν πάσης πρὸς αὐτοὺς σχέσεως. Elles se sont repenties d'avoir quitté leur pays, (αὗται) μετενόησαν ὅτι κατέλιπον τὸν τόπον αὐτῶν. Ils s'étaient emparés de la ville, ἐγένοντο κύριοι τῆς πόλεως ἢ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν.

Tὸ ῥῆμα s'arroger, καίτοι φύσει ἀντωνυμικὸν, δὲν συμφωνεῖ μετὰ τῆς δευτέρας ἀντωνυμίας, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ, ὅταν τοῦτο προηγήται (ἴδε ἀνωτέρω). μένει δὲ ἀμετάβλητος ἡ μετοχὴ ὅταν προηγήται τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὑπάγεται δηλαδὴ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων τὰ ὅποια λαμβάνουσιν εὐθεῖαν συντακτικὴν· οἷον, Les droits que nous nous sommes arrogés, καὶ nous nous sommes arrogé des droits.

ΣΗΜ. Τὰ δι' ἐνεργητικῶν γενόμενα μέσα, καὶ ὡς ἐκ τούτου λαμβάνοντα δύο ἀντωνυμίας τοῦ αὐτοῦ προσώπου τὴν μὲν ὄνομαστικὴν ὡς ὑποκείμενον, τὴν δὲ αἰτιατικὴν ὡς ἀντικείμενον· ταῦτα ἀπαιτοῦσι τὴν μετοχὴν σύμφωνον μὲ τὴν δευτέραν ἀντωνυμίαν· οἷον, Nous nous sommes levés à quatre heures du matin, ἡγέρθημεν περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας (τῆς πρωίας). Elles se sont promenées· ἐπεριδιάβασαν (ἐπεριπάτησαν) κτλ. διότι τὰ ῥήματα se lever, se promener· ἐλέγθησαν ἐξ ἐνεργητικῶν τύπων je lève καὶ je promène, ἀπαιτοῦντα συγχρόνως αἰτιατικὴν ὡς ἀντικείμενον, καὶ ἐπειδὴ ἡ αἰτιατικὴ αὕτη προηγεῖται τῆς παθητικῆς μετοχῆς, διὰ τοῦτο συμφωνεῖ.

Tὰ δὲ μέσα ῥήματα δσα ἐλέγθησαν ἐξ οὐδετέρων, καὶ τὰ ὅποια λαμβάνουσι πρὸ πάντων πλαχίαν συντακτικὴν (δοτικὴν), τούτων ἡ παθητικὴ μετοχὴ οὐδέποτε συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ· οἷον, Elles se sont succédé, elles se sont parlé, elles se sont plu, πάντα ταῦτα ἀπαιτοῦσι δοτικὴν· οἷον, succéder, parler, plaire à quelqu'un κτλ.

'Εξαιροῦσιν οἱ Γάλλοι τὰς παθητικὰς μετοχὰς τῶν ἔτης τριῶν ἀντωνυμικῶν ῥημάτων, ἄτινα καὶ τοι οὐδέτερα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀμετάβλητα, ἀπαιτοῦσι τὴν μετοχὴν αὐτῶν σύμφωνον μετὰ τῆς δευτέρας ἀντωνυμίας· se douter (ὑποπτεύω), se prévaloir (ῳφελοῦμαι, ἐγισχυρίζομαι), s'échapper (ὑπεκφεύγω)· οἷον, Nous nous étions

doutés de son stratagème, ὑπωπτεύσαμεν τὸ στρατήγημά του. Ils se sont échappés de prison, ὑπεξέφυγόν τῆς εἰρκτῆς. Elles se sont prévalues de notre erreur, ὥφελγήθησαν (ἀνταῖ) ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀπάτης, ὡσεὶ ἔλεγον, ὑπωπτεύώ ἐμαυτὸν, ὑπεκφεύγω ἐμαυτὸν, ὥφελῶ ἐμαυτὸν, καὶ ἐπειδὴ προηγεῖται τὸ ἀντικείμενον, συμφωνεῖ μετὰ τῆς μετοχῆς.

Μετὰ τὰς μετοχὰς, δὲ, ποιοῦντας, καὶ τινας ἄλλας ἀποσιωπάται συνγένιας τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον ὡς ἔξυπακουόμενον ἐκ τῶν προτέρων, ἐπειδὴ εἶναι ή ἐπανάληψις τῶν προηγουμένων, μαζὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ή εἰρημένη μετοχὴ δὲ, ποιοῦντας, μένει ἀμετάθλητος· οἷον, C'est dans ce but que j'ai employé toutes les ressources que j'ai pu, après tous les moyens que j'ai pu employer, que j'ai dû remplir, étant donné que l'antécédent de la demande de ces personnes me paraît être une antécédente de leur demande. Je n'ai point de reproches à me faire à cet égard, car j'ai rempli envers lui tous les devoirs que j'ai dû faire. Ensuite il est évident que j'ai pu employer, que j'ai dû remplir, étant donné que l'antécédent de la demande de ces personnes me paraît être une antécédente de leur demande. Je n'ai point de reproches à me faire à cet égard, car j'ai rempli envers lui tous les devoirs que j'ai dû faire.

Μένει ἐπίστις, καὶ διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἔγγιστα λόγου, ἀμετάθλητο ή παθητικὴ μετοχὴ ὅταν εὑρίσκηται μεταξὺ δύο τοιούτων· διότι δὲ τοιούτων δύο τοιούτων μετοχὴ ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς ἀλλὰ τοιούτης ἔξαρτωμένου βήματος· οἷον, La lettre que j'ai présumé qui vous recevriez est enfin arrivée, étant donné que l'antécédent de la demande de ces personnes me paraît être une antécédente de leur demande.

Μένει ὡσταύτως ἀμετάθλητος ή παθητικὴ μετοχὴ, ὅταν παραλείπηται ή πρότασις ή προσδιορίζουσα τὴν πρὸ τῆς μετοχῆς εὑρίσκομένην ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν τοιούτων· διότι δὲ τοιούτων δύο τοιούτων μετοχὴ ἀλλὰ τοιούτης ἔξαρτωμένην βήματος· οἷον, Si il m'avait demandé des livres français je lui en aurais envoyé autant qu'il en aurait voulu, étant donné que je lui envoyais, étant donné que il ait été nécessaire γαλλικά βιβλία τοιούταν τῷ ἀποστείλει διότι τοιούταν ἔπιθυμήσεις (νὰ τῷ ἀποστείλω). Οὕτω η παθητικὴ μετοχὴ voulu ἔχει ἀντικείμενον τὴν ὑπακουομένην καὶ ἔξαρτωμένην πρότασιν τοιούτων μετοχῆς μεταξύ δύο τοιούτων μετοχῆς μεταξύ δύο τοιούτων μετοχῆς.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἔχουσα εὐθεῖαν συγχάκτικὴν τὸ I', ὅτε μὲν συμφωνεῖ, ὅτε δὲ οὔ. Καὶ συμφωνεῖ μὲν διατάσσει εὐθεῖα αὐτῇ συντα-

κτικὴ I' παριστᾶ ὄνομα ἡ ἀγτωγυμίαν, καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν δύναται ἐπομένως νὰ λάβῃ τὸν τύπον ὅτι. Le fait est tel que vous l'avez raconté; les faits sont tels que vous les avez exposés. Μένει δὲ ἀμετάβλητος ἡ μετοχὴ ἐὰν ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον τὸ I' παριστῶν ὀλόκληρον τὴν προηγουμένην πρότασιν ὅτι. Cette femme est plus instruite que je ne l'avais cru, δηλαδὴ que je n'avais cru qu'elle était instruite, ἡ κυρία αὕτη εἶναι μᾶλλον πεπαιδευμένη (εἰδήμων) ἢ ὅσον ἐνόμιζον. Ces gens là sont plus riches que nous ne l'avions pensé.

Τὰ ἀμετάβατα οὐδέτερα βήματα, ὅσα λαμβάνουσι κατὰ τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους τὸ βοηθητικὸν αὐτῶν μετοχὴν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὰ δὲ λαμβάγοντα τὸ ἔτε, καίτοι ἀμετάβατα, μεταβάλλουσιν αὐτὴν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν εἰς δὲ ἀναφέρεταιν ὅτι, Quatre heures entières que nous avons marché sans apercevoir ni ville ni village aucun devant nous, διότι τὸ avons marché εἶναι ἀμετάβατον, τὸ δὲ quatre heures εἶναι ἐλειπτικὸν τῆς προθέσεως pendant. 'Αλλ' ὅταν λέγωμεν, nous sommes enfin arrivés, elles sont parvenues, αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ arrivées καὶ parvenues συμφωνοῦσι μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.

ΣΗΜ. Τήματα τινὰ ἀμετάβατα βοηθούμενα ὑπὸ τοῦ ανοίρ μεταβάλλουσι τὴν μετοχὴν αὐτῶν λαμβάνοντα σημεῖαν μεταβατικήν ὅτι. Ces femmes ont pleuré toute la journée, αὐτὰὶ αἱ γυναῖκες ἔκλαυσαν ὅλην τὴν ἡμέραν· ἕπο τὸ οὗτοι pleuré εἴγαι ἀμετάβατον· ἀλλ' θιαγ εἴπωμεν, Elles n'ont cessé que lorsqu'elles ont retrouvé les enfants qu'elles avaient tant pleurés, τότε τὸ οὗτοι pleurés εἶναι μεταβατικὸν καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ εἶναι τὸ que, τὸ οὗτοι προγεῖται τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῷ τριτοπροσώπῳ ἡ ἀπροσώπω τρίματων:

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν μονοπροσώπων βήματων μένει πάντοτε ἀμετάβλητος ὅποιουδήποτε ἀριθμοῦ ἢ γένους καὶ ἐν ᾧ γάτι τὸ ἐπόμενον οὐσιαστικόν ὅτι, Il est arrivé de grands événements, συνέβη ἡ συνέβησαν μεγάλα συμβεβηκότα. Il s'est passé des scènes atroces. Les chaleurs qu'il a fait pendant l'été dernier. Des rassemblements qu'il y a eu, ἢ il y a eu des rassemblements, συγένεσιν συγαθροίσεις. Il s'est rassemblé une foule de gens κτλ.

— κανόνικης μετοχής κίνησίς της παραπλανώντας διαφέρει λογικά από την παρόντος σημερινού περιόδου.
Περὶ τῶν μετοχῶν σοῦτε, *valu xxii pesē.*

‘Η ἀκαδημία γράφει ἀμεταβλήτους τὰς μετοχὰς ταύτας ὅταν ἡ-
ναι εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν σημασίαν· οἶον, Je viens de payer les
vingt mille francs que cette maison m'a coûté. Συμφωνοῦσι δὲ
μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅταν ἐκλαμβάνωνται εἰς μεταφορικὴν σημα-
σίαν· τὸ σούτερ ὡς συνώνυμον τοῦ causer (προξενεῖν), τὸ δὲ valoir
σημαῖνον τὸ rapporter (φέρειν πρόσδοτον, εἰτόδημα). Les peines que
cette affaire m'a coûtées, αἱ λύπαι τὰς ὁποίας ἡ ὑπόθεσις αὕτη μὲ
ἐπροξένησε. Les gratifications que votre protection m'a values,
αἱ ωφέλειαι (ἐπιδόσεις) τὰς ὁποίας μοὶ παρέσχεν (έχοργήσεν) ἡ ὑ-
μετέρα προστασία.

‘Η παθητικὴ μετοχὴ ἡ ἀναφερομένη εἰς ἔνικὸν πρόσωπον, διοιον-
δήποτε καὶ ἀν ἥναι τὸ βοηθητικὸν μένει πάντοτε εἰς ἔνικὸν ἀριθμὸν,
συμφωνεῖ δὲ κατὰ γένος μὲ τὸ οὐσιαστικὸν εἴτε προηγεῖται εἴτε ἐ-
πεται, ἐὰν ἔχῃ βοηθητικὸν τὸ ἔτε, ἐὰν δὲ τὸ ανοίγει τότε μόνον συμ-
φωνεῖ ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν προγγῆται αὐτῆς· οἶον, ἀποτεινόμενοι
πρὸς ἓν λέγομεν (μεταχειρίζομεν τὴν προσωπικὴν ἀγωνυμίαν καὶ
τὸ ἥγμα εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, τὴν δὲ παθητικὴν μετοχὴν εἰς ἔνι-
κόν). Vous êtes maintenant convaincu que votre ami avait tort,
εἰσαι πεπεισμένος ἡδη ὅτι ὁ φίλος σου εἶχεν ἄδικον. On vous a
rendu malheureux; je le sais, σὲ κατέστησαν δυστυχῆ· τὸ ἥξενρω.

Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἔχούσης πρὸ αὐτῆς ἐπίρ-
ρημα ποσότητος.

‘Η παθητικὴ μετοχὴ, προηγουμένου ἐπιόρθηματος ποσότητος, συμ-
φωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι συμπλήρωμα τοῦ εἰρη-
μένου ἐπιόρθηματος· οἶον, Beaucoup de gens furent persécutés a-
vec acharnement, πολλοὶ ἄνθρωποι κατεδιώγθησαν μανιωδῶς. ‘Ο-
μοίως, Jamais tant de beauté fut elle couronnée? (Racine).

Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἔχούσης πρὸ αὐτῆς τὸ le peu de.

‘Η παθητικὴ μετοχὴ προηγουμένου αὐτῆς τοῦ le peu de, ὅτε μὲν
συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι συμπλήρωμα τοῦ le
peu, ἐὰν τοῦτο ἐκφράζῃ (ἐμφανῆ) θετικήν τινα ἔνγοιαν σημαῖνον

δηλαδὴ μικρὰν ποσότητα ὅτου, Le peu de livres qu'on m'a envoyés m'a distraint de mes sombres pensées, τὰ δὲ λίγα βιβλία τὰ δοῖα μοι ἔστειλαν, διεσκέδασαν τοὺς μελαγχολικοὺς διαλογισμούς μου (δηλ. τὰ σταλέντα μοι δὲ λίγα βιβλία).

'Εὰν δὲ τὸ le peu ἐκλαμβάνηται εἰς ἀρνητικὴν σημασίαν ἐμφαῖνον Ἐλλειψιν μᾶλλον ἢ δλίγον ποσόν, ἢ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ le peu καὶ οὐχὶ μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ ὅτου, Le peu de tendresse, que vous lui avez témoigné l'a tout à fait découragé, ἀπεθάρρυνεν αὐτὸν ἢ δλίγη στοργὴ (δηλαδὴ ἢ Ἐλλειψις στοργῆς) ἢν ἔδειξας πρὸς αὐτόν. Le peu de sûreté que j'ai vu pour ma vie à retourner à Naples, m'y a fait renoncer pour toujours, ἢ Ἐλλειψις ἀσφαλείας (ἢ δλιγίστῃ ἀσφάλεια) ἢν εἶδον περὶ τῆς ζωῆς μου ἔὰν ἐπέστρεψον εἰς Νεάπολιν μὲν παρεκίνησε νὰ παρατήσω διὰ παυτὸς τὴν ἰδέαν ταύτην (τοῦ νὰ ἐπιστρέψω ἐκεῖ). Ἐκ τῶν εἰρημένων παραδειγμάτων εἴναι φανερὸν ὅτι ἡ συμφωνία τῆς παθητικῆς μετοχῆς εἰς τοιαύτην περίστασιν χρέμαται ἐκ τῆς ἰδέας τὴν δποιαν δ λαλῶν ἢ γράφων προσαρτῷ εἰς τὸ le peu de ἔὰν ἐννοῇ τόσον δλίγον ὥστε νὰ ισοδυναμῇ πρὸς τὴν Ἐλλειψιν, τότε βεβαίως ἢ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ (τοῦ le peu), ἔὰν ἀπεναντίας ἢ ἰδέα ἀναφέρηται μᾶλλον εἰς τὸ συμπλήρωμα, ἢ μετοχὴ συμφωνεῖ μετὰ τούτου.

Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς προηγουμένης τοῦ μορίου επι-
καὶ ἐπιφρήματός τιος ποσότητος.

"Η παθητικὴ μετοχὴ, προηγουμένης τῆς ἀγτωνυμίας επι-
καὶ ἐπιφρήματος ποσότητος, μεταβάλλεται ὅταν τὸ μόριον επι-
αναφέρηται εἰς πληθυντικὸν οὐσιαστικὸν προηγουμένως ἐκφρασθὲν, καὶ παρι-
στῶν πράγματα διακεχριμένα δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ἀτομικῶς,
νὰ προστεθῶσι πρὸς ἄλληλα καὶ νὰ ἀριθμηθῶσιν ὅτου, Quant aux
livres (historiques) d'histoire, plus j'en ai reçus, plus j'en ai
lus pendant mon séjour à la campagne, ὡς πρὸς τὰ ιστορικὰ βι-
βλία, ὅσον πλειότερα ἔλαθον, τόσον πλειότερα ἀνέγνων κατὰ τὴν ἐν
τῇ ἔξοχῇ διαμονήν μου. 'Ομοίως, Quant aux sortes gens plus j'en
ai connus, moins j'en ai estimés (Dessiaux).

'Εὰν ἀπεναντίας τὸ ὑπὸ τοῦ επιστατάμενον οὐσιαστικὸν ἐμφαίνη-

ἰδέαν πινάκηλάσματος ἡ μέρους δλου τινδός τοῦ ὅποίου τὰ στοιχεῖα δὲν
ἔχουσιν. Ιδίαν μονάδα ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ, καὶ ἐπομένως δὲν δύναν-
ται γ' ἀπαριθμηθῆναι, ἡ μετοχὴ μένει τότε ἀμετάβλητος· διὸν, Je
ne sais pas si la philosophie a fait plus de progrés dans les temps
modernes qu'elle n'en avait fait du temps de Platon et d'Ari-
stote, δὲν ἡξεύρω ἔὰν ἡ φιλοσοφία προώδευσε μᾶλλον (ἐκαμε πλειο-
τέρας προσόδους) κατὰ τοὺς γεωτέρους χρόνους ἡ ὅστον ἐπὶ τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ Ηλέκτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

*Ο. Μέγα τινὰ περὶ Προθέσεων.

νῶ Περὶ τῶν προθέσεων ἐλέχθησαν ἡδη ἀρκετὰ εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος·
Ἐνταῦθα προσθέτομεν δλίγα τινὰ περὶ συμπλήρωσιν αὐτῶν.
· Αἱ προθέσεις ἂ, dans, καὶ εἰ πολλάκις ἔχουσι τὴν αὐτὴν σημα-
σίαν ἐνηγούμεναι διὰ τῆς Ἑλληνικῆς προθέσεως ἐν μετὰ δοτικῆς, ἡ
κατὰ τὴν καθομιλουμένην διὰ τῆς εἰς μετὰ αἰτιατικῆς λέγομεν
π.χ. Α Αθήναις (ἢ εἰς Αθήνας). En Grèce, èn 'Ελ-
λάδῃ. Dans la ville, èn τῇ πόλει.

Πρὸ τῶν ἔθνικῶν ὄνομάτων τῶν χωρῶν, ἀνάρθρως ἐκφερομένων
τίθεται ἡ πρόθεσις εἰς οἶον, En France, èn Γαλλίᾳ. En Angle-
terre, èn Αγγλίᾳ. Εὰν δὲ τὰ ἔθνικὰ ταῦτα ὄνόματα προσδιορίζωνται
ὑπὸ τεινος ἐπιθέτου, τὸ κύριον ὄνομα λαμβάνει τὴν dans πρόθε-
σιν πρὸ τοῦ ἄρθρου οἶον, Dans la belle Italie, èn τῇ ώραιῇ Ιτα-
λίᾳ ἢ εἰς τὴν ώραιαν Ιταλίαν. Dans la grande Bretagne; Dans la
Russie occidentale κτλ.

· Η δοτικὴ τῶν κυρίων ὄνομάτων τῶν πόλεων, καὶ τῶν προσώπων
ἐκφράζεται διὰ τῆς προθέσεως ἡ οἶον, A Paris, èn Παρισίοις; à Mi-
norque, èn Μιγόρκῃ; à Corsou, èn Κερκύρᾳ; à Patissia κτλ.

· Επειδὴ δὲ πολλὰ ὄνόματα κύρια, πρὸ πάντων τῶν ἀπομεινακρυ-
σμένων χωρῶν, ἐκφέρονται φείποτε ἔχοντα πρὸ αὐτῶν τὸ ὄριστικὸν
ἄρθρον, διὰ τοῦτο ἐν περιπτώσει δοτικῆς πτώσεως προτάττεται αὐ-
τῶν οὐχὶ ἀπλῶς ἡ πρόθεσις ἡ, ἀλλὰ τὸ αὐ η aux, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ,
ἡ la οἶον, Au Pérou, au Japon, aux Pays-Bas, aux Etats-Unis,
à la Chine κτλ.

Être en ville καὶ être dans la ville διαφέρουσι τὸ πεῶτον λέγεται περὶ ἀνθρώπου δοτίς εἶναι ἐκτὸς τῆς οἰκίας του· οἷον, Monsieur dîne en ville aujourd'hui, ὁ Κύριος γεύεται ἐκτὸς τῆς οἰκίας σήμερον. Τὸ δὲ dans la ville, ἐν τῇ πόλει, ὡς ὅλως ὥρισμένον.

*Ομοίως, On l'a mis en prison, τὸν ἐφυλάκισαν (ἀόριστος ἡ φυλακή). On l'a mis dans la prison, τὸν ἐνέθαλον ἐν τῇ φυλακῇ (γνωστὴ ἡ φυλακή).

ΣΗΜ. Άπανταται δὲ ἐντοτε εἰς τινας φράσεις καὶ ἡ πρόθεσις εἰ πρὸ τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου· οἷον, En l'honneur, εἰς τιμήν· En la présence, ἐν τῇ παρουσίᾳ· En l'absence, en mon absence, En l'air, En cet endroit.

*Η διαφορὰ μεταξὺ τῆς καὶ καὶ dans προθέσεως φαίνεται καὶ εἰς τὰς μικρὰς ταύτας καὶ συνήθεις φράσεις· Il est à la maison, καὶ il est dans sa maison. Il est au jardin, καὶ il est dans son jardin, ὅπου τὰ οὐσιαστικὰ maison καὶ jardin προσδιορίζομενα μᾶλλον διὰ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων son καὶ sa, παρὰ διὰ μόνου τοῦ ὄριστικοῦ ἄρθρου αὐτὸν καὶ à la, λαμβάνουσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὴν πρόθεσιν dans πρὸ αὐτῶν.

*Ομοίως καὶ ἐπὶ χρόνου ἡ dans ἐμφαίνει διτε ἐντὸς διαστήματος χρόνου ὥρισμένου δύναται νὰ συμβῇ ἡ ἐκτελεσθῇ τι, χωρὶς νὰ ἐμφαίνῃ τὴν ὅλην διάρκειαν τοῦ ὥρισμένου χρόνου, ἀλλὰ μέρος ἀόριστον μὲν, ἐντὸς δὲ τοῦ ὥρισμένου χρόνου· ὅταν π. χ. λέγωμεν, θὰ ἐπιτρέψω ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, je reviendrai dans un mois (δηλ. ἐντὸς μιᾶς τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνὸς)· ἡ δὲ en ἐμφαίνει ἀπεναντίας, εἰς τοιαύτην περίστασιν, ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὥρισμένου χρόνου πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεως τινός· οἷον, Il a fait tout ce voyage en un mois, δηλ. καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς.

Τίθεται ἡ en πρόθεσις πρὸ τῶν ὀνομάτων τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, ἐκτὸς τοῦ printemps· οἷον, En hiver; en automne; en été; au printemps. *Βγνοεῖται διτε καὶ τὰ τρία προγούμενα λαμβάνουσι τὴν dans ὅταν ἔχωσι πρὸ αὐτῶν τὸ ὄριστικὸν ἄρθρον· οἷον, Cela est arrivé dans l'été de 1862.

En campagne, εἰς κίνησιν. A la campagne, εἰς τὴν ἔξοχήν. J'aime à passer l'été à la campagne, ἀγαπῶ νὰ διάγω τὸ θέρος εἰς τὴν ἔξοχήν.

Le gouvernement a mis toutes ses troupes en campagne, ἡ Κυβέρνησις ἔθετο εἰς κίνησιν ὅλα τὰ στρατεύματά της. Mettre ses amis à la campagne κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

'Ιδιαίτεραι παρατηρήσεις.

α καὶ οὐ.

Προκειμένου λόγου μεταξὺ δύο ἀριθμῶν, παριστώντων πράγματα ὑποκείμενα εἰς διαιρέσιν, τίθεται ἡ πρόθεσις ἡ μεταξὺ τούτων οἷον, Achetez-moi cinq à six mètres de drap noir, ἀγόρασσόν μοι πέντε ἔως ἕξ μέτρα ἔριοῦχον μέλαν (τσόχαν μαύρην). Κίναι φανερὸν ὅτι μεταξὺ πέντε καὶ ἕξ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τὸ ἥμισυ. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἀριθμὸς παριστᾶ μονάδας μὴ ὑποκείμενας εἰς διαιρέσιν, δὲν δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν πρόθεσιν ἡ πρὸς δῆλωσιν μιᾶς μονάδος περισσότερον ἢ δλιγάφτερον ἀλλὰ μεταχειριζόμεθα τὸν σύνδεσμον οὐ. οἷον, στειλέ μοι πέντε ἢ ἕξ στρατιώτας, επονοεῖς cinq ou six soldats, διότι πέντε καὶ ἥμισυ ἢ τέταρτον τοῦ στρατιώτου δὲν εἶναι δυνατόν.

ΣΗΜ. Εὰν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἀριθμοῦ διάστημα ὑπάρχωσι πολλαὶ μονάδες, τότε ἐννοεῖται ὅτι δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν ἢ τὴν πρόθ. ἡ ἀδιαφόρως οἷον, Il était à la tête d'une armée de cinquante à soixante mille hommes.

Avoir l'air, φαίνεσθαι (ἔχειν τὸν ἀέρα, τὸ ἔξωτερικόν). "Οταν μετὰ τὸ Fair ἀκολουθῇ ἐπίθετον, τοῦτο συμφωνεῖ ἡ μὲ τὸ οὐσιαστικὸν l'air, ἡ μὲ τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως. Εὰν ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου ἐκφραζομένη ἴδιότης δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν λέξιν l'air ἡ συμφωνία γίνεται μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐπιθέτου οἷον, La tuile a l'air plus gai, ἐδῶ τὸ ἐπιθέτον gai συμφωνεῖ μὲ τὸ air, διότι τὸ ἔξωτερον τῆς κεραμίδος εἶναι εὔθυμον ἀλλ' ὅταν τὸ ἐπίθετον ἐμφαίνη ἴδιότητα ητις δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ οὐσιαστικὸν air, τότε ἀναγκαῖς τὸ ἐπιφερόμενον ἐπίθετον πρέπει νὰ συμφωνήσῃ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὅποιον εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως οἷον, Ces fruits ont l'air mûrs, ἐνταῦθα ἡ ἴδιότης τοῦ ὠρίγου συμβιβάζεται μὲ τὴν ἴδεαν τοῦ καρποῦ καὶ οὐχὶ τοῦ ἀέρος ἡ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Comparer (συγχρίνω). Μεταξὺ πραγμάτων ἔχοντων ἀναλογίαν τινὰ πρὸς ἄλληλα, τὸ ῥῆμα comparer λαμβάνει τὴν πρόθεσιν ἡ εἴτε εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν εἴτε μεταφορικῶς οἷον, Il y a des ouvra-

ges de l'homme qu'on peut comparer aux œuvres de la nature.

Μεταξὺ δὲ πραγμάτων ὅλως ἀντιθέτων κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν τὸ ῥῆμα τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν avec οἶον, On ne peut comparer le vice avec la vertu, δὲν συγχρίνεται τὸ ἐλάττωμα (ἢ κακία) πρὸς τὴν ἀρετήν.

Déjeuner, προκριστῶ· dîner, ἀριστῶ (γεύομαι)· souper, δειπνῶ. Οταν τὸ συμπλήρωμα τῶν ῥημάτων τούτων ἔναι πρᾶγμα καὶ οὐχὶ πρόσωπον, τότε τίθεται πρὸς αὐτῶν ἡ πρόθεσις de οἶον, Nous avons déjeuné d'un poulet rôti et de deux becasses κτλ. ἐπὶ δὲ προτώπων λαμβάνουσι τὴν πρόθεσιν avec J'ai diné avec mon oncle.

Digne, indigne. Τὸ πρῶτον λέγεται καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ οἶον, Il est digne de cet honneur, ἄξιος τῆς τιμῆς ταύτης. Ἐπὶ δὲ κακοῦ ἀνευ ἀρνητικῶν μορίων Il est digne de mépris, ἄξιος περιφρονήσεως, καὶ οὐχὶ il n'est pas digne de mépris.

Tὸ δὲ indigne ἀπαιτεῖ πάντοτε τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ καλόν· οἶον, Il est indigne de cette attention, οὐχὶ δὲ καὶ indigne de cette insulte, εὗτε il n'est pas digne de cette insulte, ἀλλὰ il ne mérite pas cette insulte, δὲν εἶναι ἄξιος τῆς ὕβρεως ταύτης διότι τὸ digne συνοδευόμενον ὑπὸ ἀρνήσεως ἀπαιτεῖ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ καλὸν (δηλ. οὐσιαστικὸν ἐμφαῖνον ἰδέαν εὐγενῆ, καλῆν).

Pire (χείρων) καὶ pis (χειρότερα). Τὸ πρῶτον εἶναι κυρίως ἐπίθετον συγχριτικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ἀνώμαλον, τὸ δὲ ὅποιον τὸ θετικὸν ἀναπληροῦται διὰ τοῦ mauvais ἢ διὰ τοῦ méchant· ὡς ἐπίθετον ἀναφέρεται πάντοτε εἰς οὐσιαστικὸν ἢ εἰς ἀντωνυμίαν ὀρισμένως ἐκλαμβονομένην οἶον, Il y a des exemples qui sont pires que des crimes.

Tὸ δὲ pis (χειρότερα) εἶναι ἐπίχρημα καὶ χρησιμεύει κυρίως εἰς προσδιορισμὸν ῥημάτων οἶον, Hier il se portait mieux, mais aujourd'hui il est pis que jamais; χθὲς ἦτο καλήτερα, ἀλλὰ σήμερον εἶναι χειρότερα ἢ ὅσον οὐδέποτε. Συγχάκις δὲ τὸ pis ἐκλαμβάνεται οὐσιαστικῶς. Le pis qui puisse arriver, τὸ χείριστον τὸ ὅποιον δύναται νὰ συμβῇ (τὸ χείριστον ἐνδεχόμενον).

Raillerie (ἀστεῖσμός, χλευασμός). Entendre raillerie, καὶ entendre la raillerie διαφέρουσι. Τὸ πρῶτον σημαίνει ἀποδέχεσθαι ἢ ἐκλαμβάνειν καλῶς τὸν ἀστεῖσμόν οἶον, Vous entendez fort bien raillerie quand d'autres que moi vous font la guerre sur vos pe-

tits défauts, ἀποδέχεσαι εὐχαρίστως τοὺς ἀστεῖσμους ὅταν ἄλλοι, ἔκτὸς ἐμοῦ, προσβάλλωσι τὰ μικρά σου ἀλαττώματα.

Entendre la raillerie, σημαίνει ὅτι ἡξεύρει τις νὰ ἀστεῖηται οἰον, Il y a peu de personnes qui entendent la fine et innocente raillerie, δλίγοι (ἄνθρωποι) ἡξεύρουν νὰ ἀστεῖζωνται ἀνθρώπων καὶ εὐ-
χῶν, δηλαδὴ μὲ πνεῦμα χωρίς νὰ προσβάλλωσι τοὺς ἄλλους.

Rien, σημαίνει, c'est, πρᾶγμά τι, δλίγον τι, μηδέν. Εἰς τὴν πρώτην σημασίαν εἶναι ἐν χρήσει εἰς ἑρωτηματικὴν πρότασιν καὶ δὲν δέχε-
ται ἑρωτηματικὸν μόριον εἰς τὸ ῥῆμα τὸ ὅποιον συνοδεύει· οἰον, Vous a-t-on rien dit de moi? soi εἰπον τι δι' ἐμέ; Qui vous a rien dit qui puisse vous faire douter de mon amitié? τις σοι εἴπε τι δυνάμενον νὰ ἐμβάλῃ εἰς σὲ ἀμφιθολίαν περὶ τῆς φιλίας μου; C'est peu de chose, c'est un rien, εἶναι μικρὸν πρᾶγμα, εἶναι μηδέν. Εἰς τὴν τελευταίαν σημασίαν ἀναπληροῦ τὸ δεύτερον ἀρνητικὸν μόριον.

Témoin (μάρτυς). Ἔν δργῇ τῆς προτάσεως θεωρεῖται ὡς ἐπίφρη-
μα καὶ ἐπομένως μένει ἀμετάβλητον ὅποιουδήποτε γένους ἢ ἀριθμοῦ
καὶ ἂν ἦναι τὸ ἐπόμενον οὐσιαστικόν· οἰον, Témoin les évènements
de l'année dernière. Μένει ὠσαύτως ἀμετάβλητον ἔχον πρὸ αὐτοῦ
τὴν πρόθεσιν ἢ· οἰον, Je prends à témoin les faits qui viennent
d'avoir lieu. Il a pris tous les assistants à témoin, ἔλαβεν εἰς
μαρτυρίαν πάντας τοὺς παρευρεθέντας· οὐσιαστικῶς ἐκλαμβανόμενον
εἶναι πάντοτε ἀρσενικοῦ γένους.

Un de, καὶ l'un de. Ἐπὶ μὲν ὡρισμένων προσώπων ἢ πραγμά-
των τίθεται τὸ l'un de ἢ l'un des, ἐπὶ δὲ ὅλως ἀορίστων un de ἢ
un des. Τὴν διάκρισιν ταύτην ἔχει ἐξύλαξαν ἀκριβῶς οἱ μεγάλοι
συγγραφεῖς τοῦ ιζ'. καὶ ιη'. αἰῶνος.

Περὶ τινων συνωρίμων συνήθων εἰς τὴν δρμ. lilar.

An καὶ année (ἔτος, ἐνιαυτός). Τὸ πρῶτον ἐμφαίνει ἀπλῶς τὴν
διάρκειαν γρόνου χωρίς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅψιν τὰ ἀποτελέσματα ἢ
τὰ συμβάντα τοῦ διαστήματος τούτου, καὶ συνάπτεται συνήθως ἡ λέ-
ξις απ' μετ' ἄλλων οὐσιαστικῶν ἢ ἐπιθέτων· οἰον, L'an huit cent,
τὸ ὀκτακοσιούστον ἔτος.

Τὸ δὲ ἀντίο ἔχει μᾶλλον σχέσιν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, δηλα-
δὴ τὸ διάντοι τοῦ αν· οἰον, C'est une heureuse année, εἶναι εὐ-
τυχές ἔτος.

Capable καὶ susceptible. Capable de ἐπὶ προσώπων, σημαίνει ἄνθρωπον ἵκανόν, ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρός τινα οἶνον, Il est capable de grandes choses, élève ἵκανός μεγάλων πραγμάτων ἐπὶ δὲ ἀψύχων capable de σημαίνει χωρητικότητα πράγματος οἶνον, Ce vase est capable (de tenir) cinq pintes, τὸ ἀγγεῖον τοῦτο εἶναι χωρητικότητος πέντε λιτρῶν.

Susceptible, σημαίνει ἄνθρωπον ἢ πρᾶγμα ἐπιδεκτικὸν μεταβολῆς ἢ ἐπιφρόνης τινος οἶνον, L'homme est susceptible du bien et du mal, δὲ ἄνθρωπος εἶναι ἐπιδεκτικός τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. La matière est susceptible de toutes sortes de formes, ἢ οὐλὴ εἶναι ἐπιδεκτικὴ παντὸς εἰδούς σχήματος.

Λεγόμενα δὲ ἀπολύτως τὰ ἐπίθετα ταῦτα, δηλαδὴ ἄνευ συμπληρώματος, ἐπὶ προσώπων, σημαίνουσι τὸ μὲν capable ἄνδρα ἵκανόν ἔχοντα πλεονεκτήματα νοερά οἶνον, C'est un homme capable, τὸ δὲ susceptible σημαίνει τὸν εὐερέθιστον ἄνθρωπον, τὸν εὔκολως προσβαλλόμενον ἀπὸ τοὺς λόγους ἢ τοὺς τρόπους τῶν ἄλλων.

Ennuvant καὶ ennuyeux (ἀχληρός, δυσάρεστος). Tὸ ennuvant λέγεται περὶ πράγματος ἢ προσώπου παρέχοντος στιγμιαίαν ἢ προσωρινὴν ἐνόχλησιν οἶνον, Ce temps est ennuvant. Tὸ δὲ ennuyeux, τὸ ἐναντίον, σημαίνει διάρκειαν ἐνοχλήσεως; Un homme ennuyeux λέγεται ὅστις εἶναι σχεδὸν πάντοτε ἀχληρός; λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. C'est ennuyeux d'entendre toujours à ses oreilles les marteaux des forgerons.

Exprès καὶ expressément διαφέρουσι κατὰ τοῦτο, καθ' ὃσον τὸ πρῶτον σημαίνει ἐπίτηδες οἶνον, Je l'ai fait exprès, ἐπράξα τοῦτο ἐπίτηδες; τὸ δὲ expressément σημαίνει φῆτῶς; Je lui ai défendu expressément de le faire, ἀπηγγόρευσα εἰς αὐτὸν φῆτῶς τὸ νῦν πράξη τοῦτο.

Matinal, matinéux, καὶ matinier. Tὸ πρῶτον σημαίνει τὸν ἐκτάκτως πρωΐνον, τὸ δεύτερον τὸν συνηθίως ἐγειρόμενον πρωΐ, τὸ δὲ matinier λέγεται μόνον ἐπὶ τοῦ ἀστέρος; L'étoile matinière, ὁ πρωΐνος ἀστέρος (έωσφόρος).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Περὶ τῶν σχημάτων τῆς συντάξεως. Des figures de syntaxe.

Καλοῦσι σχήματα εἰς τὴν σύνταξιν τρόπους τινὰς φράσεων καθ' εὑρίσκειν τοῦ λόγου παρεκτρέπεται μὲν τῶν γραμματικῶν κανόνων, οὐχ ἡ τον ὅμως ἐπιτρέπεται ἐντὸς δρίων τινῶν. Διακρίνονται δὲ τέσσαρα εἴδη σχημάτων.

L'ellipse, ή ἔλλειψις le pléonasme, ο πλεονασμός la syllèpse, ή σύλληψις καὶ η καλούμενη inversion, ἀναστροφή.

De l'ellipse. Περὶ εἰλεγένεως.

*Η ἔλλειψις εἶναι η παράλειψις μιᾶς η πλειστέρων λέξεων χωρὶς νὰ βλαβῇ παντάπασιν η ἔννοια τῆς προτάσεως· ἀπεναντίας τὸ τοιοῦτον καθιστᾷ πολλάκις τὸν λόγον γοργότερον, βραχύτερον καὶ ἐνεργητικώτερον.

Nos biensfaits nous attirent l'affection de ceux qui en sont l'objet, et notre loyauté l'estime des honnêtes gens. Διὰ τῶν εὐεργεσιῶν ἐλκύομεν τὴν στοργὴν ἔκείνων οἵτινες εἶναι τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν, διὰ δὲ τῆς εἰλικρινείας τὴν ὑπόληψιν τῶν τιμών ἀνθρώπων. ἐνταῦθα η παράλειψις τοῦ αὐτοῦ ῥήματος, ἐλκύομεν, εἰς τὸ δεύτερον κῶλων τῆς προτάσεως, καλεῖται ἔλλειψις, ἀναπληροῦται δ' εὐκόλως εἰς τὸ πνεῦμα. *Ομοίως, Je t'aimais inconstant, qu'eussé je fait fidèle (Racine). Σὲ ήγάπων ἄστατον, πόσον περισσότερον πιστόν! ἐδῶ παραλείπεται η φράσις si tu étais.

Le sol le plus ingrat connaîtra sa beauté,

Est-il nu? que des bois parent sa nudité.

Couvert? Portez la hache en ses forêts profondes.

Humide? En lacs pompeux, en rivières secondeς κτλ.

*Ἐνθα η παράλειψις τοῦ est-il πρὸ τοῦ couvert καὶ humide ἐπαυξάνει τὴν χάριν τῆς φράσεως χωρὶς νὰ ἐλαττώσῃ παντάπασι τὴν σαφήνειαν τῆς ἔννοιας.

*Άλλὰ πρέπει γὰ ἔγκαι τις προσεκτικὸς ὡς πρὸς τὴν γρῆσιν τῶν

τοιούτων σχημάτων, δχγ: μόνον κατὰ τὴν λέξιν ἡτις δύναται εὐ-
κόλως γὰρ ἐννοηθῆ, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν χρήσιν τοῦ αὐτοῦ χρόνου·
διότι συμβαίνει ἐνίστε τὸ μὲν ῥῆμα νὰ ἔγαται τὸ αὐτὸ καὶ ἐπομένως
ἐγγοεῖται εὐκόλως, ἀλλ' ἡ ἐπομένη φράσις δύναται ν' ἀπαιτῇ ἄλλον
χρόνον, καὶ τότε ἡ παράλειψις εἶναι πραγματικὴ ἐλλειψις τοῦ γρά-
φοντος καὶ οὐχὶ τρόπος ἐλλειπτικός· π. χ. εἰς τὸν ἔξῆς στίχον τοῦ
Voltaire.

J'eusse été près du Gange esclave des faux Dieux,
Chrétienne dans Paris, musulmane en ces lieux.

'Ἐὰν κατώκουν περὶ τὸν Γάγγην θὰ ἦμην εἰδωλολάτρης, ἐν Παρισίοις
δὲ χριστιανὴ (δηλαδὴ ἐὰν ἦμην, ἐὰν κατώκουν τοὺς Παρισίους θὰ
ἦμην χριστιανὴ), διωμαγίς δὲ εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους. 'Ενταῦθα τὸ
j'eusse été ἐγγοεῖται εὐκόλως πρὸ τοῦ Chrétienne, καὶ ἔχει καλῶς,
διότι ἡ Ζαΐρα θὰ ἦτο χριστιανὴ ἐὰν ἦτο εἰς Παρισίους, ἀλλὰ πρὸ
τοῦ Musulmane δέν πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὁ αὐτὸς χρόνος j'eusse été,
ἀλλὰ je suis Musulmane, διότι καθ' ἧν στιγμὴν ἡ Ζαΐρα διμιλεῖ εἰ-
νατι ἡδη Μουσουλμάνα, διὸν ἡ παράλειψις δέν εἶναι λίαν ἐπιτυγχάνει.

Du pléonasme. Περὶ πλεονασμοῦ.

'Ο πλεονασμὸς εἶναι τὸ ἐναντίον τῆς ἐλλειψεως, διότι ἐμφαίνει ἀ-
φθονίαν λέξεων τῶν ὅποιων ἡ παράλειψις οὐδόλως ἐλαττώνει τὸ σα-
φὲς τῆς ἐννοίας, ἀλλὰ καθιστᾷ ζωηροτέραν τὴν ἔκφρασιν λέγομεν
π. χ. συνήθως, τὸν εἶδον μὲ τὰ ἵδια μου μάτια (ἰδίοις ὅμμασι), je
l'ai vu de mes yeux, de mes propres yeux, τὸ ἦκουσα μὲ τὰ ὄφτιά
μου (ἰδίοις ωσίν). ἐγγοεῖται δὲ διὰ τῶν ἵδιων διθιαλμῶν δύναται:
ἔκαστος νὰ ἴδῃ, καὶ διὰ τῶν ἵδιων ὄτων ν' ἀκούσῃ, ὥστε ὡς πρὸς
τὴν ἐννοιαν τὰ ῥήματα, εἶδον καὶ ἤκουσα, ἀρκοῦν διὰ νὰ ἐκφέρσω-
σι τὰς ἴδεας ταύτας, ἀλλ' ὁ πλεονασμὸς de mes yeux, de mes o-
reilles κτλ. εἶναι πολὺ ἐκφραστικώτερος. 'Ομοίως, Que m'a fait, à
moi, cette Troie où je cours? (Racine). Τὸ à moi εἶναι κατὰ
πλεονασμὸν, ἀλλ' εἶναι ἐκφραστικώτερον τοῦ m'a fait μόνου εἰς τὴν
φράσιν.

Πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὸν πλεονασμὸν εἰς πᾶσαν γλῶσσαν ὅταν
οὔτε σαφεστέραν καθιστᾷ τὴν ἐννοίαν, οὔτε χαριεστέραν, οὔτε ἐνερ-
γητικωτέραν, ἀλλ' ἀπεγκυτίας τὴν ἔξασθενει διὰ τῆς ἐπαναλήψεως.

Τὸ ἔξης παράδειγμα δεικνύει ἀρκούντως τὸ ἀγδές τοῦ περιττοῦ πλεονασμοῦ.

Trois sceptres à son trône attachés par mon bras

Parleront au lieu d'elle et ne se tairont pas.

Τὸ παρλερὸν ἐκφράζει τὴν αὐτὴν ἴδεαν τὴν ὁποίαν καὶ τὸ περιττοῦ πλεονασμοῦ. Οὔτε ὁ πλεονασμός οὔτος ἀντὶ νὰ προσθέσῃ χάριν ἡ ζωγρότητα εἰς τὴν ἴδεαν τὴν ἔξασθενεῖ ἔτι μᾶλλον. Εἰς τοιούτους περιττοὺς πλεονασμοὺς περιπίπτουσι συνήθως εἰς τὰς ἔξης κοινὰς φράσεις:

Il faut s'entr'aider mutuellement.

Il m'a comblé de mille éloges.

Il n'a seulement qu'à se montrer κτλ.

Εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα τὸ σ'entre aider = τῷ s'aider mutuellement.

Εἰς τὸ δεύτερον τὸ comblé ἀρκεῖ μόνον χωρὶς τοῦ mille. Il m'a comblé d'éloges.

Εἰς τὸ τρίτον τὸ seulement εἶναι δῆλως περιττὸν, ἐπειδὴ ἀναπληροῦται διὰ τοῦ il n'a qu'à, ἀγαπληροῖ κτλ.

'Ομοιώς δὲν πρέπει να λέγωμεν, πόσον είσαι τόσον καλός! que vous êtes si bon! ή que vous êtes bien bon! &λλὰ, que vous êtes bon! πόσον είσαι καλός! ή vous êtes si bon! είτε: τόσον καλός!'

'Ωσταύτως δὲν λέγεται, je préfère plus, ή je préfère plutôt, διότι εἰς τὸ préférer ἐμπειρέχεται ἡ ἴδεα τῆς προτιμήσεως.

De la syllèphe. Περὶ συλλήψεως.

'Η σύλληψις εἶναι συγχριμα καθ' δ, ή συμφωνία μεταξὺ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιμέτου, μεταξὺ ἑρματος καὶ ὑποκειμένου δὲν φυλάττεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς συντάξεως, ἀλλὰ γίνεται κατὰ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὅποῖον ἔχει εἰς τὸ πνεῦμά του ὁ λαλῶν ή ὁ γράφων, καὶ τὸ ὅποῖον γίνεται καταληπτὸν ἐκ τῆς ὅλης φράσεως, η ἐκ τῶν προηγουμένων οἷον, Πλήθος (φιλ.ων) ἥλθον γὰ μ' ἐπισκεψθῶσιν, une multitude d'amis sont venus me voir. Ως·

Le reste pour son Dieu montre un oubli fatal

Ou même s'empressant aux autels de Baal,

Se fait initier à ses honteux mystères
Et blasphème le nom qu'ont invoqué leurs pères (Racine).

"Οπου τὸ τῶν πατέρων ἐπέθη εἰς πληθυντικὸν διὰ τὴν ἴδεαν τοῦ περιληπτικοῦ λέπτον τοῦ ὄποιου ἡ κυρία ἴδεα εἶναι, οἱ ἐπίλοιποι Ἐθραῖοι ('Ιουδαῖοι').

'Ομοίως καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Entre le pauvre et vous, vous prendrez Dieu pour juge,
Vous souvenant, mon fils, que, caché sous ce lin
Comme eux vous fûtes pauvre et comme eux orphelin.

(Racine εἰς τὴν αὐτὴν Τραγῳδίαν).

"Οπου τὸ καταστάσιον τῶν πατέρων ἐπέθη εἰς τὸ ὄποιον ὑποκείμενον παυνρύς πληθυντικὸν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐνικὸν παυρε, διὰ τὸ δόποιον ἔπρεπε νὰ τεθῇ τὸ ἐνικόν λίγην ἀντὶ τοῦ ευών.

De l'inversion. Περὶ ἀναστροφῆς.

Σχῆμα ἀνεστραμμένον λέγεται ὁ λόγος ἐκεῖνος τοῦ ὄποιου αἱ λέξεις δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν λογικὴν σειρὰν τῶν ἴδεων. Εἰς τὴν Γαλλικὴν αἱ λέξεις αἱ ἀποτελοῦσαι μίαν πρότασιν ἀκολουθοῦσι συνήθως τὴν λογικὴν σειρὰν τῶν διαφόρων ἴδεων, δηλαδὴ πρῶτον ἐκφράζεται τὸ ὑποκείμενον, δεύτερον τὸ ῥῆμα, τρίτον τὸ ἀντικείμενον (ὅταν τὸ ῥῆμα ἀπαιτῇ τοιοῦτον), τέταρτον ἡ πλαγία συντακτικὴ πτλ. οἷον, Le général B. appela (fit venir) le chef du bataillon auprès de lui, ἡ πρότασις αὕτη εἶναι δρῦη καὶ οὐχὶ ἀνεστραμμένη, διότι ὅλαις αἱ λέξεις φυλάττουσι τὴν θέσιν τὴν ὄποιαν ἀπαιτεῖ λογικῶς ἡ ἴδεα. Έὰν μεταθέσω τὸ ὑποκείμενον ἡ τὸ ἀντικείμενον, ἡ φράσις καθιστάται δύτληπτος ἡ καὶ ἀκατάληπτος· οἷον, Fit venir le chef du bataillon auprès de lui le général. Τοιαύτη ἀναστροφὴ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Γαλλικήν ἀλλὰ συμβαίνει πολλάκις τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως νὰ μὴ ἔργαιε εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς· καὶ ἡ μετάθεσις αὕτων ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν χάριν τῆς ἐκφράστεως τὴν ἐπαυξάνει ἀπεναντίας καθισταμένη ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ὡς εἰς τὸ ἔξης παράδειγμα τοῦ Βοσσουέτου· O nuit désastreuse! ὁ νυκτὸς φροντίζει τούτην τὴν χάριν· Madame se meurt! Madame est morte! Εἰς τὴν χάριν·

στάτην ταύτην φράσιν οὐ retentit, ἐὰν ἐπίθετο πρῶτον τὸ ὑποκελμένον cette étonnante nouvelle, δῆλη ἡ λαμπρὰ αὕτη εἰκὼν ἥθελε μηδενισθῆ χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ στίξεως.

Ἡ στίξις χρησιμεύει πρὸς διαστολὴν τῶν φράσεων καὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς μερῶν. Περὶ τῶν σημείων τῆς στίξεως ἴστε σελ. 63. Βιβλ. Α'.

Περὶ τῆς ὑποστιγμῆς. *De la virgule (,).*

Ἡ ὑποστιγμὴ, ἡ τὸ κόμμα (la virgule) χρησιμεύει πρὸς διαστολὴν τῶν δημοίων μερῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φράσεως, οἷον ὑποκειμένων, κατηγορουμένων καὶ συμπληρωμάτων, εἰς βραχεῖας παραθετικὰς προτάσεις (coordonnées), ὅταν δὲν συνδέωνται διὰ τῶν συνδέσμων et, ou, ni, mais.

L'ambition, l'injustice, la cruauté siégent toujours dans ce cœur pervers. Η φιλοδοξία, η διδικία, η ωμότης ἐδρεύουσιν ἀείποτε εἰς τὴν ὁλεστραμένην ἐκείνην καρδίαν. 'Ομοίως, On se menace, on court, l'air gémit, le ciel brille κτλ.

'Ἐὰν δὲ οἱ διάφοροι ὄροι τῆς ὅλης φράσεως ἤναι ἐκτεταμένοι ὁπωσδι, διαχωρίζονται διὰ τῆς ὑποστιγμῆς' τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὥστε τὰ μόρια ταῦτα, et, ou, ni, ἐπαναλαμβάνονται οἷον, Les événements, qui viennent d'avoir lieu, ne produisirent pas les effets auxquels on s'attendait. Ni les conseils de ses parents, ni l'école du malheur, dans laquelle il a fait le plus long et le plus terrible apprentissage, ne purent le déterminer à entrer dans une voie plus raisonnable. 'Ομοίως, Ou l'amitié n'est pas une vertu, ou il ne peut y avoir de vraie amitié qu'entre les gens de bien.

Τίθεται ἐπίσης ἡ ὑποστιγμὴ μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ φύματος αὐτοῦ ὅταν διαχωρίζονται τὰ δύνα ταῦτα διά τινος παρεμπιπτούσης προτάσεως' οἷον, Votre fils, que vous croyez en Amérique, se trouve à Constantinople.

Τίθεται προσέτι ἡ ὑποστιγμὴ· α'. Μετὰ τὸ ὑποκειμένον τοῦ ὄποιον τὸ φῆμα ὑπακούεται οἷον, Le ciel est dans ses yeux, et l'enfer, dans son cœur (Racine).

β'. Πρὸ μιᾶς ἐλλειπτικῆς προτάσεως ἀργομένης ἐκ τοῦ συνδέσμου et η mais οἷον, Vous l'avez vu, vous, mais moi ? Vous parlez, et moi donc ? γ'. Πρὸ τοῦ δευτέρου μέλους μιᾶς συγχρίσεως οἷον, Il est plus facile de gagner l'estime publique, que de la conserver.

Τίθεται τελευταῖον ἡ ὑποστιγμὴ μεταξὺ τῆς κυρίας προτάσεως καὶ οἰασθήποτε ἄλλης προσδιοριστικῆς, παρενθετικῆς, ὑποκειμένης κτλ. Ἡ καὶ ἐκφράσεως τὴν ὅποιαν δύναται νὰ παραλείψῃ τις ὀλοτελᾶς ἡ νὰ μεταβέσῃ, χωρὶς νὰ μεταβάλῃ ἡ βλάψη τὴν ἔννοιαν· οἶον, L'ambition, comme la colère, conseille toujours mal, ή φιλοδοξία, ως ἡ ὁργὴ, δίδει κακὰς συμβουλάς (Say). Agir sans avoir réfléchi, c'est se mettre en voyage sans avoir fait de préparatifs.

Tremble, m'a-t-elle dit, fille digne de moi (Racine).

Περὶ τοῦ ἡμικώλου. Du point-virgule (:).

Τὸ ἡμίκωλον (point-virgule) τὸ ὅποιον ἀναπληροῦται εἰς τὴν ἑλληνικὴν διὰ τῆς ἄνω τελείας, τίθεται μεταξὺ προτάσεων αἵτινες, εἰ καὶ τέλειαι καθ' ἔκυτάς, γρησιμεύουσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κυρίας ἰδέας ὅλης τῆς περιόδου, καὶ ἡ σπουδαιώτης αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπει ν' ἀπογωρισθῶσιν ἄλλῃ λων διὰ μόνης τῆς ὑποστιγμῆς* οἶον, Dans cet état de la société européenne, le respect du droit public européen est, pour tout gouvernement régulier, un devoir impérieux et une prévoyance nécessaire; de nos jours, l'ambition qui remue le monde au mépris de ce droit, et pour la seule satisfaction de ses désirs, est aussi étourdie que criminelle. Εἰς ταύτην τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας τὴν κατάστασιν, τὸ σέβας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου δικαίου, εἶναι πρὸς πᾶσαν εὔρυθμον κυβέρνησιν, καθηκον σπουδαιότατον καὶ ἀναγκαῖα πρόνοια* ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἡ φιλοδοξία, ἥτις ὑποκινεῖ τὸν κόσμον (ὅλον) περιφρονοῦσα τὸ δίκαιον τοῦτο (τὸ δημόσιον) πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς ἰδέας αὐτῆς ὁρέζεις, εἶναι οὐχ ἡτοτὸν ἀνόητος ἡ ἐγκληματική. Όμοίως, C'est par la sagesse, disait un jeune roi, que je deviendrai illustre parmi les nations; que les vieillards respecteront ma jeunesse; que mes voisins, quelque redoutables qu'ils soient, me craindront; que je serai aimé dans la paix, et redouté dans la guerre. κτλ.

Περὶ τῶν δύο στιγμῶν. Des deux points (:).

Τὸ σημεῖον τοῦτο τίθεται*

α'. "Ινα ἀπογωρίσῃ τὴν κυρίαν πρέπειν ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους λόγους ἄλλου τινός" οἶον; Dans les circonstances graves c'est le chef qui est le plus inquiet, et le plus agité: On ne doit pas dormir toute la nuit, dit Homère, quand on est chef d'une armée ou d'un peuple qui a été confié à sa sagesse et à son expérience.

β'. Μετὰ μὲν πρότασιν ἐμφαίνουσαν γενικόν τι γνωμικόν* οἶον, Voici la grande maxime, la base de toutes les morales: Ne faites de mal à personne, et faites à votre proche tout le bien dont vous êtes capable. Ίδοι τὸ μέγα γνωμικόν, ἡ βάσις πάσης ἡθικῆς: Μηδένα βλάπτε, καὶ πράττε πρὸς τὸν πλησίον σου πᾶν δ, τι δύναται ἀγαθόν. Όμοίως, Voici le code de l'égoïste: Tout pour lui, rien pour les autres. κτλ.

γ'. "Οταν μετὰ τελεῖαν τινὰ πρότασιν ἀκολουθῇ ἀλλη ἀναπτύσσουσα αὐτῷ στὸν, Il faut, autant qu'on peut, obliger tout le monde: On a souvent besoin d'un plus petit que soi.

δ'. Μετὰ γενικὴν τινὰ πρότασιν ἐπομένων λεπτομερεῖῶν ή καὶ τὸ ἀνάπταλν στὸν, Tout est beau, tout est imposant dans la nature: Les hautes montagnes, les vastes océans, les animaux, les plantes, les fleurs, les minéraux, κτλ. 'Ομοίως.

Du lait, du pain, des fruits, de l'herbe, une onde pure;

C'était de nos aïeux la sainte nourriture.

Περὶ τῆς τελείας στιγμῆς. Du point (.).

‘Η τελεία στιγμὴ πίθεται μετὰ τὸ σύνολον λέξεων τὸ ὅποιον ἐκρράζει πλάτην ἔννοιαν χωρὶς νὰ συνδέηται στεγῶν διὰ τῆς ἀλύσεως τῶν λίεων, οὔτε μετὰ τῶν προτιγουμένων, οὔτε μετὰ τῶν ἐπομένων στὸν, Un roi juste et sévère est souvent accusé de tyrannie et de cruauté, quoique à tort bien certainement, pour n'avoir pas fait grâce aux courtisans et aux premiers de la nation qui se croient trop souvent en droit d'enfreindre les lois.

Πᾶσα τοιαύτη πρότασις πρέπει γ' ἄρχηται πάντοτε διὰ κεφαλαίου γράμματος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἐπομένη.

Περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ σημείου. Du point interrogatif (?).

Tὸ σημεῖον τοῦτο τίθεται:

α'. Εἰς τὸ τέλος ἐρωτηματικῆς τινὸς φράσεως ή προτάσεως στὸν, Qu'y a-t-il d'étonnant ? t'il paradoxe ? Que pensez-vous de cette affaire ? t'il στογήσεος περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ; κτλ.

β'. "Οταν ἡ ἔννοια φαίνεται ἐρωτηματική, ἡ δὲ φράσις δὲν εἶναι τοιαύτη, ἡ μᾶλλον εἰς τὴν φωνὴν ὑπάρχῃ ἡ ἐρώτησις οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαλοῦντος στὸν, Vous n'avez presque aucune connaissance de cette affaire et vous pretendez vous prononcer sans appel en faveur de l'accusé ? oùdeemplix σχεδὸν γνῶσιν ἔχεις περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ θέλεις γῆη γ' ἀποφανθῆς ἀνεκαλήτως ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ;

Δὲν τίθεται δὲ τὸ ἐρωτηματικὸν σημεῖον στὸν ἡ ἐρωτηματικὴ πρότασις ἔξαρταται ἀπὸ τὴν κυρίαν πρότασιν ητοις ἀναφέρεται μόνον ως διηγηματικὴ στὸν, Le professeur demanda à l'élève dans quel sens on doit prendre le mot commentaire dans les ouvrages de Jules César. 'Ο καθηγητὴς ἡρώτησε τὸν μαθητὴν εἰς πολὺν σημεστὸν πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ λέξις commentaire εἰς τὸ συγγραμμα τοῦ Ιουλίου Καίσαρος.

Περὶ τοῦ θαυματικοῦ ἢ ἐπιγραφηματικοῦ σημείου. Du point admiratif ou exclamatif (!).

Tίθεται τὸ σημεῖον τοῦτο (!) μετὰ μικρὴν λέξιν ἢ πρότασιν ἐμφανίζεται

Θευμασμὸν ἡ ἐκπληξιν, θλίψιν, φόβον, χαρὰν, ἡ εὐχαρίστησιν· οἶν, Que vois-je! Est-ce bien vous! quelle joie!

Περὶ τῶν ἀποσιωπητικῶν. Des points suspensifs (....).

Μεταχειρίζονται τὰ ἀποσιωπητικὰ ὅπλα προτάσεως; ἀτελοῦς τὴν ὁποίαν δὲν θέλει; Η δὲν δύναται ν' ἀποτελειώσῃ ὁ λαλῶν εἴτε ἔνεκα τῆς σφοδρότητος τοῦ πάθους ἡ ἐκ τῆς συστολῆς οἶν, Tu voudrais donc que je....

Montre lui cet écrit... qu'elle tremble.... et soudain καλ.

(Voltaire).

Περὶ παρενθέσεως. De la parenthèse.

'Α παρένθεσις χρησιμεύει εἰς τὸν ἀπογωρίσθι λέξεις ή φράσεις τινὰς ἀπὸ τὴν κυρίαν πρότασιν, αἵτινες χρησιμεύουσι μὲν ὡς ἐπεξήγησις τῆς κυρίας προτάσεως, δὲν ἐλαττοῦνται δὲ, ἢ ἀφαιρούμεναι, τὴν κυρίαν ἔννοιαν κατέται.

Mais un trouble important vient depuis quelques jours
De mes prospérités interrompt le cours,
Un songe (me devrais-je inquiéter d'un songe!)
Entretient dans mon cœur un chagrin qui le ronge. (Racine).

Περὶ τῶν εἰσαγωγικῶν. Des guillemets (» «).

Τὰ εἰσαγωγικὰ τίθενται εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος φράσεως ή προτάσεως τὴν ὁποίαν ἀναρέρομεν αὐτολεξεῖς ὡς ἀλέχθη ἡ ἐγράφη ὑπὸ ἄλλου τινός οὖν, « L'ancien proverbe dit ». « Ne fais rien avec exagération ». « Μηδὲν ἄγαν ». Όμοιώς, Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, « Γεννθύτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς ». Et Dieu dit: « Que la lumière soit faite, et la lumière fut (faite) ». Τὰ δύο πρῶτα εἰσαγωγικὰ τίθενται πάντοτε μετὰ τὰς δύο φτιγμὰς (les deux points), τὰ δὲ τελευταῖα μετὰ τὸ σημεῖον, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ η τελευταῖα φράσις.

—————

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΟΔΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΓΑΛΛ. ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΑΣ (VERSIFICATION).

Περὶ τὸν Γαλλικὸν στίχου ἐρ γέρει καὶ ὥδιως περὶ τοῦ
τοῦ Ἀλεξανδριοῦ.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν εἰ καὶ ὑπάρχουσι βραχέα καὶ μακρὰ
φωνήεντα, καὶ ἐπομένως βραχεῖται καὶ μακραι συλλαβαι, εἰς τὴν
ποίησιν δμας τὰ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται κυρίως ὑπ' ὅψιν, καθότι
ὅ στίχος διακρίνεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλλαβῶν ἀλλὰ καὶ τοῦτο
δὲν εἶναι τόσον εὔκολον εἰς τὸν τυγχόντα γὰρ μετρήσῃ θηλ. τὰς συλ-
λαβὰς ἔνδις στίχου, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ τοὺς κανόνας καθ' οὓς τὰ φω-
νήεντα εὑρισκόμενα ἀμέσως τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀποτελοῦσι μίαν ἢ
δύνα συλλαβὰς, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ πότε τὸ εἴδη φωνῶν λογίζεται ὡς
μία συλλαβὴ καὶ πότε οὖ.

Διὰ τοῦτο διακρίνονται τὰ ἔξῆς εἴδη τῶν στίχων:

Οἱ διώδειασύλλαβοι ἢ Ἀλεξανδρῖνοι (vers Alexandrins).

— δεκασύλλαβοι.

— ὀκτασύλλαβοι.

— ἑπτασύλλαβοι.

— ἑξασύλλαβοι.

— πεντασύλλαβοι.

καὶ ἄλλοι ἀσήμαντοι ἐκ τεσσάρων ἢ καὶ ἐκ τριῶν συλλα-
βῶν συγκείμενοι.

Οἱ Ἀλεξανδρῖνοι στίχοι, συγκείμενοι ἐκ δώδεκα συλλαβῶν, διατ-
ρέπεται εἰς ἡμίστιγχα δύω, ἐκάτερον ἐκ συλλαβῶν ἕξ· οἷον,

1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6.

Ni l'or ni la grandeur—je nous rendent heureux.

Ἄλλα δὲν εἶναι πάντοτε εὔχολον νὰ μετρήσῃ τις τὰς συλλαβὰς ἔνδος στίχου χωρὶς τῶν ἔξις παρατηρήσεων.

Πρῶτον τὸ ε ἄφωνον ἐνίστηται ως μία συλλαβὴ καὶ ἐπομένως προφέρεται εἰς τὸν στίχον, ἐνίστηται δὲ εἶναι ὅλως ἄφωνον καὶ ως ἐκ τούτου δὲν προφέρεται παντάπασιν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ στίχου, οὐτε λογίζεται ως συλλαβὴ.

Δεύτερον προφέρεται πάντοτε καὶ λογίζεται ως μία συλλαβὴ.

"Οταν εύρισκηται εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως, ή εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ή ἡ δασέος οἶον,

1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Tout vous est aquilon—tout me semble zéphyr(e).

Προφέρεται ώσταύτως ως ἀπλοῦν ε καὶ ἐπομένως λογίζεται ως συλλαβὴ εἰς τὴν κατάληξιν εὗτοῦ τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου ὅταν δὲν ὑπάρχῃ φωνήνειν πρὸ αὐτῆς οἶον,

1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Sur l'ennemi commun—ils fondent en courroux (Boileau).

Δὲν λογίζεται δὲ ως μία συλλαβὴ:

α'. "Οταν εύρισκηται ἐν τέλει λέξεως, ή δὲ ἐπομένη ἀρχηται ἀπὸ φωνήνετος ή ἡ ἀφώνου οἶον,

Sans cesse en écrivant—variez vos discours (Boileau)..

Ομοίως.

1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6
Un(e hu)mbl(e o)bscurité—t'assur(e un) calm(e heu)reux.

β'. Τὸ ε θεωρεῖται ως ὅλως ἄφωνον εἰς τὸ τέλος πάσης λέξεως ὅταν ἔχῃ πρὸ αὐτοῦ φωνήνειν οἶον, varie (ἐκ τοῦ variēr), qui prie (ἐκ τοῦ prier): ὁμοίως καὶ σύστασική οἶον, superficie, démocratie, aristocratie κτλ.

γ'. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμιστίχου (hémistiche), ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις τοῦ δευτέρου ἡμιστίχου ἀρχηται ἀπὸ φωνήνετος ή ἡ ἀφώνου, τὸ ε εἶναι ὅλως ἄφωνον καὶ ἐπομένως δὲν ἀποτελεῖ μίαν συλλαβήν οἶον,

1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Que le début soit simpl(e)—et n'ait rien d'affecté.

Τὸ ληκτικὸν ε τοῦ τελευταίου ἡμιστίχου οὐδέποτε λογίζεται ως συλλαβὴ, ὅστε διὰ νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ ὅδεικα συλλαβαὶ εἰς τὸν Ἀλεξανδρινὸν στίχον πρέπει νὰ ἦναι δεκατρεῖς, συμπεριλαμβανομένης τῆς τελευταίας, ἐὰν αὕτη λήγῃ εἰς ε ἄφωνον, καὶ διὰ τοῦτο κυ-

ρίως αἱ γραπταὶ συλλαβαὶ εἰναι δεκατρεῖς, αἱ δὲ ἀπαγγελθμέναι
μόνον δώδεκα· οἷον

1 2 3 4 5 6   1 2 3 4 5 6

Je chante ce héros—qui régna sur la Franc(e)

1 2 3 4 5 6   1 2 3 4 5 6

Et par droit de conquêt(e)—et par droit de naissanc(e).
(Voltaire).

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν στίχων τῶν ὄποιων ἡ δεκάτη τρίτη συλλαβὴ
εἰναι ἄφωνος καλεῖται vers féminins, οἱ δὲ ἄλλοι, ωἱ οἱ ἀνωτέρω, δό-
που ἡ τελευταία συλλαβὴ (δηλ. ἡ δωδεκάτη) δὲν εἰναι ἄφωνος, κα-
λοῦνται vers masculins.

‘Ωσαύτως δὲν ὑπολογίζεται τὸ εἴδος τῶν ὄφωνον ωἱ συλλαβὴ εἰς τὴν τε-
τάρτην τῶν δεκασυλλάβων, οὔτε πρέπει γὰ εύρισκηται εἰς τοιαύτην
θέσιν, καθὼς ἐπίσης δὲν ὑπολογίζεται οὔτε εἰς τὴν δεκάτην (δηλαδὴ
τὴν τελευταίαν) τῶν δεκασυλλάβων, οὔτε εἰς τὴν δύδοντα τῶν ὁκτο-
συλλάβων.

“Οταν δύω ἡ τρία φωνήεντα ἀποτελῶσι δίφθογγον ἡ τρίφθογγον
καθ’ ἣν συμπροφέρονται πάντα διὰ μιᾶς ἐκπομπῆς τῆς φωνῆς, seu,
jeu, doux, beau, ναι, moi, loi, plein, pain κτλ. λογίζονται τὰ τοι-
αῦτα ωἱ μία συλλαβὴ.

‘Ἐκ τῶν ἥγμάτων τὰ λήγοντα εἰς ier, ouer, uer, ier
λογίζονται ωἱ δύω συλλαβαὶ, τῶν δὲ εἰς uire, ωἱ ouer
produire, conduire κτλ. αἱ φωναὶ u-i ἀποτε- uire
λοῦσιν εἰς τὸν στίχον μίαν συλλαβὴν uir. Εξαιρεῖ- uire
ται τὸ bru-ire.

‘Ἀποτελεῖ ωσαύτως δύω συλλαβὰς ἡ κατάληξις
τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ παρατατικοῦ, ἡ λήγουσα εἰς
i-ais, i-ait. Je cri-ais, je ri-ais. ὁ δὲ πληθυντικὸς ions
ions, iez, ἀποτελεῖ μίαν μόνην οἷον, nous aimions,
vous aimiez, ἐκτὸς τῶν ἔχόντων I ἡ γράμμα τοῦ i- iez
οἷον, nous voudri-ons, vous sembli-ez.

Αἱ συλλαβαὶ, ia, iai, ian, ien, iant, ient, iau,	ia == i a
προφέρονται ἀποκεχωρισμέναι ωἱ δύω συλλαβαὶ i-a,	i ai == i-ai
i ai, i-an κτλ. ἐκτὸς τῶν ἔξης ἔνθα συγχωνεύονται	ian == i-an
αἱ δύω φωναὶ εἰς μίαν Diable, diantre, diacre,	ien == i-an
siacre, viande, breviaire, piaffer, ἡ δὲ λέξις biais	iant == i-ant
προφέρεται καὶ μονοσυλλάβως καὶ δισυλλάβως bi-ais.	ient == i-ant
	iau == i - au

Ἄλι καταλήξεις ié, ier, ière συγχωνεύουσι τὸ i μετὰ τοῦ εἰ ἀποτελοῦσαι μίαν μόνην συλλαβὴν, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων δύνα σύμφωνα τῶν ὄποιών τὸ ἔτερον νὰ ἥγαι I ἡ r πρὸ τοῦ i: οἶον, peupli-er, ouvri-er, καὶ τῶν ἐξῆς ἀτινα δὲν ἔχουσι μὲν τὸ I ἡ r, χωρίζουσι: δὲ τὰς εἰρημένας φωνὰς εἰς δύνα συλλαβὰς pi-étē, ali-éner, soci-étē, inqui-et, inqui-étude, καὶ ἐν γένει: τὰ ἔχοντα τόνον ἐπὶ τοῦ ἐ καὶ τὰ λάγοντα εἰς et ἐπίθετα: ἐκ δὲ τῶν εἰς et τὸ inqui-et, inqui-ète: ὅμοιως τὸ grief χωρίζεται εἰς δύνα gri-ef, τὸ δὲ hier διφορεῖται hier καὶ hi-er.

Τὰ εἰς ien (πρόφερε τέν) ώς εἰς τὴν λέξιν chrétien, τὰ δύνα φωνήντα i καὶ ε συγχωνεύονται προφερόμενα ώς μία συλλαβὴ, ἐκτὸς τῶν ἐξῆς λέξεων, lien = (li-en), aérien (aéri-en), καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἐπιθέτων δσα σημαίνουσιν ἐπιτήδευμα (ἐπάγγελμα): οἶον, historien (histori-en), chirurgien (chirurgi-en): τὰ δὲ ancien καὶ gardien διφοροῦνται.

Τὰ εἰς ieu χωρίζονται εἰς δύνα συλλαβὰς i-eu ἐκτὸς τῶν Dieu, adieu, pieu, épieu, essieu, cieux, vieux, mieux, εἰς τὰ ὄποια αἱ δύνα φωναὶ i καὶ eu συμπροφέρονται ώς μία συλλαβὴ.

Τὰ εἰς ion ἡ io ἀποτελοῦσι δύνα συλλαβὰς εἰς τὴν ἀπαγγελλαν τοῦ στίχου i-o καὶ i-on.

* Η διφθογγος ω ἀποτελεῖ μίαν συλλαβὴν οἶον, poële, moelle: ἔξαιροῦνται δὲ αἱ ἐκ τῆς ἐλληνικῆς παραλγρθεῖσαι λέξεις, εἰς τὰς ὄποιας τὸ η τρεπόμενον παρὰ τοῖς Γάλλοις εἰς ἡ ἢ ἐ δὲν συγχωνεύεται μετὰ τυῦ προηγουμένου αὐτοῦ οἱ οἶον, poëte ἡ poëte, poësie, poëme = poème.

Ἄλι φωναὶ oua, ouen, ouette, oueux ἀποτελοῦσι δύνα συλλαβὰς, ou-a, ou-en, ou-et-ette κτλ. ἐκτὸς τῶν souet, souetter, καὶ ouais, ὅπου προφέρονται ώς μία συλλαβὴ.

Oui, χωρίζεται εἰς δύνα ou-i, ἐκτὸς τοῦ βεβαιωτικοῦ oui (val) τὸ ὄποιον προφέρεται ώς μία συλλαβὴ.

Ἄλι δὲ oin καὶ ouin ἀποτελοῦσι μίαν μόνην συλλαβὴν.

ié = i-é

ier = i-er

ière = ière

ien = (i-én)

ieu = i-eu

io = i-o

ion = i-on

oe = eu

Αἱ φωναὶ ua, uet, ueur, ueux, χωρίζονται εἰς δύω συλλαβὰς, u-a, u-et, u-eur, u-eux κτλ. ἐκτὸς τοῦ écuelle.

Τὰ φωνήεντα ui ἀποτελοῦσι μίαν μόνην συλλαβὴν, ἐκτὸς τῶν éξης, flu-ide, ru-ine, ru-iner, καὶ τὰ παραγόμενα, su-icide, gratu-it, superflu-ité.

Περὶ χασμφδίας. De l'hiatus.

Χασμφδία λέγεται εἰς τὴν Γαλλικὴν ἡ ἐπαλληλία δύω φωνήεντων τοῦ μὲν λήγοντος, τοῦ δὲ ἀρχομένου, δσάκις δηλαδὴ μία λέξις λήγει εἰς πᾶν ἄλλο φωνῆεν ἐκτὸς τοῦ εἰς ἀρχόντος καὶ ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἐπίστης ἀπὸ φωνήεντος ἡ li ἀρχόντος, ἡ σύμπτωσις αὐτη τῶν δύω τούτων φωνήεντων καλεῖται εἰς τὴν Γαλλικὴν hiatus. Τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ ὅσον δύναται.

"Οταν δὲ ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ li δασέος τὸ ληκτικὸν φωνῆεν τῆς προηγουμένης λέξεως, ἐὰν τυγχὼν εὑρεθῇ τοιοῦτον, δὲν ἀποτελεῖ χασμφδίαν· οἶον,

Le crime fait la honte—et non pas l'échafaud.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ἡ προηγουμένη λέξις λήγῃ εἰς τὰ ὑπόρροινα καλούμενα φωνήεντα (voyelles nasales) ὡς λήγοντα εἰς σύμφωνον καὶ οὐχὶ εἰς φωνῆεν· οἶον,

Le chardon importun hérisse les guérets. (Boileau).

Δὲν θεωρεῖται ἐπίστης ὡς χασμφδία ἡ σύμπτωσις δύω ἀλλεπαλληλῶν φωνήεντων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν καὶ ὅταν τὰ δύω φωνήεντα ἀποτελῶσι προσέτι δύω συλλαβὰς ἀποκεχωρισμένας· οἶον,

4 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Quand vous me haïriez—je ne m'en plaindrais pas.

"Οταν μία λέξις λήγῃ εἰς φωνῆεν ἀκολουθούμενον ὑπὸ εἰς ἀρχόντος, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ στίχου ἐκτὸς μόνον ὅταν ἔκθλιτη ἡ συγχωνευθῆ ἔνεκα τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως οἶον,

4 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Vous prenez pour génie un(e ar)deur de rimer.

4 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Le poète s'égay(e en) mille inventions. (Boileau).

Ομοίως·

4 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6

Vous même n'allez pas—dε contrée en contrée. (Racine).

Ἄλλ' ὅταν αἱ λέξεις αὗται εὑρίσκωνται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν,
δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν στίχον εἰμὴ μόνον εἰς τὸ τέλος
τῶν θηλυκῶν καλουμένων στίχων οἶον,

J'entends déjà frémir les deux mers étonnées

De voir leurs flots unis aux pieds des Pyrénées...

Sous ce chef redouté bientôt ils se rallient (Boileau).

Εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ καὶ
τοῦ ὑποθετικοῦ ἐνεστῶτος aient, ὡς aimaient, ils aimeraient, ils
feraient κτλ. ὅπου ἡ διφθοργος αἱ προηγεῖται ἀμέσως τῆς ἀφώνου
συλλαβῆς εἰ, τὸ ε θεωρεῖται ως νὰ μὴ ὑπῆρχε παντάπασιν οἶον,

Français, Anglais, Lorrains, que la fureur rassemble,

Avançaient, combattaient, mouraient ensemble. (Voltaire).

Ο σύνδεσμος et δὲν πρέπει νὰ τιθηται πρὸ φωνήντος. Εξαιροῦ-
σι συγήθως τὸ ἡμίστιχον τοῦτο τοῦ Racine.

Je suais sang et eau.

Κατά τινα γενικὴν συνήκην δὲν θεωροῦνται ὥστετως ώς χατιμφ-
θία ἡ ἐπανειλημμένη κατάφασις οὐι, ουι, καθὼς καὶ τὸ hé, οui.

Tί εστιν ὄμοιοκατάληκτον ἐρ γέρει. De la rime en générale.

Καλοῦσιν ὄμοιοκατάληκτον ἡ ὄμοιοτέλευτον τὴν ὄμοιόφωνον ἡ ὁ-
μόηχον κατάληξιν δύνω στίχων. Εἰς τὴν Γαλλικὴν μάλιστα τὸ ὄμοιο-
κατάληκτον θεωρεῖται ώς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, καὶ εἰς τοῦτο ἀρ-
κεῖ μόνη ἡ τελευταῖα συλλαβὴ νὰ ὄμοιοκαταληκτῇ. Τοιαῦτα εἶναι
π. χ. loi, roi, toi κτλ. destin, vin, plateau, anneau κτλ. Εἳναι δὲ
μετὰ τὸ ληκτικὸν φωνῆν ὑπάρχῃ σύμφωνον προφερόμενον εἰς τὸν
πρῶτον στίχον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τὸ αὐτὸν καὶ εἰς τὸν δεύτερον
οἶον, neuf, veuf; César, bazar, char.

Ως πρὸς τὴν ὄρθογραφίαν τὸ ὄμοιοκατάληκτον δὲν ἀπαιτεῖ εἰς
τὴν Γαλλικὴν νὰ ἔναι αὔριθδας τὰ αὐτὰ φωνήεντα καὶ τὰ αὐτὰ σύμ-
φωνα, ἀλλὰ μόνον ὁ ἥχος νὰ ἔναι ὁ αὐτός: π. χ. αἱ λέξεις (je)
consens καὶ les bances, δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ὄμοιοκαταληξίαν
εἰς τὴν Γαλλικὴν ποίησιν, καθὼς καὶ αἱ λέξεις agréments καὶ
temp's, καὶ πλεισταὶ ἄλλαι τοιαῦτα τῶν ὄποιων ἡ μὲν ὄρθογραφία
εἶναι ὅλως διαφορετική, ἡ δὲ προφορὰ εἶναι ἡ αὐτή. Καθ' ὅσον ἀφο-

ρῆ τὰ ὄμοιοκατάληκτα οὖσιαστικά, καθὼς π. χ. bateau καὶ château διὰ ν' ἀποτελέσωσι τὴν γαλλικὴν ὄμοιοκατάληξίαν πρέπει νὰ ἔγαται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς στίχους εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμόν.

Τὸ ἐδεύτονον δὲν ἀρκεῖ μόνον διὰ ν' ἀποτελέσῃ la rime, πρέπει καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ σύμφωνον νὰ ἔγαται τὸ αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς δύο στίχους π. χ. τὸ bonté δὲν ὄμοιοκατάληκτεῖ μὲ τὸ aimé, οὕτε τοῦτο μὲ τὸ désiré κτλ.

Εἴπομεν ὅτι οἱ μὴ λήγοντες εἰς εἰς ἀφωνον στίχοι καλοῦνται rimes masculines, οἱ δὲ λήγοντες εἰς τὸ γράμμα τοῦτο καλοῦνται rimes féminines· ἀλλὰ διὰ νὰ ἔγαται οἱ τοιοῦτοι στίχοι ἀκριβεῖς πρέπει ἡ πρὸ τῆς ἀφώνου καταλήξεως συλλαβὴ νὰ ὄμοιοκατάληκτῇ ἀκριβῶς· π. χ. aimante ὄμοιοκατάληκτεῖ μὲ τὸ désolante; aimée μὲ τὸ charmée, ἀλλὰ τὸ aimée δὲν ἀποτελεῖ ὄμοιοκατάληξίαν μὲ τὸ admirée ἢ μὲ τὸ recherchée κτλ.

Περὶ τῆς τάξεως ἢ διαδοχῆς τῶν ὄμοιοκαταλήκτων. *De la succession des rimes.*

Οἱ ἀρσενικοὶ ὄμοιοκατάληκτοι στίχοι πρέπει νὰ διαδέχωνται τοὺς θηλυκοὺς ἢ οἱ τελευταῖοι οὗτοι τοὺς πρώτους.

Surtout qu'en vos écris la langue révérée,
Dans vos plus grands excès vous soit toujours sacrée. } θηλ.

En vain vous me frappez d'un son mélodieux
Si le terme est impropre ou le tour vicieux. } ἀρσ.

Mon esprit n'admet point un pompeux barbarisme,
Ni d'un vers ampoulé l'orgueilleux sollicisme; } θηλ.

Sans la langue, en un mot, l'auteur le plus divin
Est toujours, quoi qu'il fasse, un méchant écrivain. } ἀρσ.

Σημειωτέον ὅτι οἱ πρῶτοι στίχοι ἔνος ποίηματος δύνανται ἀδιαφρωτὰ νὰ ἔγαται ἀρσενικοὶ ἢ θηλυκοὶ· ιρέμαται δὲν ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ποιητοῦ νὰ προτάξῃ τὸν ἔτερον τῶν δύο.

"Οταν οἱ στίχοι εὑρίσκωνται ὡς οἱ προηγούμενοι ὄμοιοκατάληκτοῦντες ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καλοῦνται rimes plates, ὄμοιοκατάληκτοι ὄμαλοι (συνεπόμενοι)."

"Οταν δὲ εὑρίσκωνται ἀναμεμιγμένοι οἱ στίχοι καλοῦνται rimes croisées, ὄμοιοκατάληκτοι διεσταυρωμένοι,

Viens, ô mon digne sang! viens, mon guide fidèle (θηλ.)
 Que ton père attendri te presse sur son cœur! (ἀρσ.)
 Puisse le ciel la justice éternelle. (θηλ.)
 A ma reconnaissance égaler ton bonheur! (ἀρσ.)

Πολλάκις οἱ στίχοι εἶναι διπλοῖ ὄμοιοκατάληκτοι, δηλ. τρεῖς ἡ τέσσαρες θηλυκοὶ κατὰ συγέχειαν καὶ ἀλλοὶ τόσοι κατόπιν ἀρσενικοὶ κατὰ τοιούτους καλοῦνται rimes redoublées.

Cieux, écoutez ma voix; terre, prête l'oreille:
 Ne dis plus, ô Jacob, que ton seigneur sommeille! } θηλ.
 Pêcheurs disparaissez! le Seigneur seréveille. }

(Racine).

Περὶ τῷ διαφόρῳ εἰδὼρ τῷ στίχῳ, περὶ τῆς ἀραιτίζεως
 αὐτῷ καὶ περὶ τῆς ποιητικῆς ἀδελας.
 Περὶ τῷ δεκασύλλαβῷ στίχῳ.

Οἱ γαλλικοὶ στίχοι δὲν δύνανται, εἴπομεν, νὰ ἔχωσι πλεοτέρας τῶν δώδεκα συλλαβῶν, ἀλλὰ δύνανται νὰ ἔχωσιν ὅλιγωτέρας.

Ἐγδεκασύλλαβοι δὲν ὑπάρχουσιν εἰμὴ ὀλιγιστοι· ἐξ ἐννέα συλλαβῶν δὲν ἀπαντῶνται παντάπασιν.

*Ο δεκασύλλαβος στίχος σύγκειται ἐκ δύο ἀνίσων ἡμιστίχων, τοῦ μὲν πρώτου συνισταμένου ἐκ τεσσάρων, τοῦ δὲ δευτέρου ἐκ συλλαβῶν ἕξ.

1 2 3 4 4 2 3 4 5 6
 Tout mon bonheur—est de suivre nos pas, (ἀρσ.)

4 2 3 4 4 2 3 4 5 6
 De vous servir—de recueillir vos larmes: (θηλ.)

4 2 3 4 4 2 3 4 5 6
 Qu'un si beau sort—pour mon cœur a des charmes! (θηλ.)

4 2 3 4 4 2 3 4 5 6
 C'est mon seul bien:—Ah! ne m'en privez pas. (ἀρσ.)

(Guillard)

Στίχοι δεκασύλλαβοι.

Οἱ δεκασύλλαβοι καὶ οἱ κατώτεροι τούτων στίχοι δὲν διαιροῦνται εἰς ἡμιστίχα.

4 2 3 4 5 6 7 8
 Quelles traces me présentent vos fastes,
 4 2 3 4 5 6 7 8
 Impitoyables conquérants.
 4 2 3 4 5 6 7 8
 Des vœux outrés, des projets vastes,
 Des rois vaincus par des tyrans. (J. B. Rousseau)

Στίχοι ἐπτασύλλαβοι.

4 2 3 4 5 6 7
 Venez troupe meurtrière
 4 2 3 4 5 6 7
 La nuit qui dans sa carrière
 4 2 3 4 5 6 7
 Fuit à pas précipités,
 4 2 3 4 5 6 7
 Va bientôt laisser éclore
 4 2 3 4 5 6 7
 De votre dernière aurore
 4 2 3 4 5 6 7
 Les foudroyantes clartés. (J. B. Rousseau).

Στίχοι ἑξασύλλαβοι.

4 2 3 4 5 6
 A soi-même odieux
 4 2 3 4 5 6
 Le sot de tout s'irrite,
 4 2 3 4 5 6
 En tout lieu il s'évite
 4 2 3 4 5 6
 Et se retrouve en tous lieux.

Στίχοι πεντασύλλαβοι.

Dans ces près fleuris
 Qu'arrose la Seine
 Cherchez qui vous mène
 Mes chères brebis. (Mme Deshoulières).
 Απαντῶνται δέ, καὶ τοι σπανίως, στίχοι ἔχοντες ὀλιγωτέρας

συλλαβής τῶν πέντε, δηλαδὴ τετρασύλλαβοι, τρισύλλαβοι καὶ δι-
σύλλαβοι.

4 2 3 4 5 6 4 2 3 4 5 6
Même il m'est arrivé—quelque fois de manger

4 2 3
Le berger. (La Fontaine)

4 2 3 4 5
L'on voit des commis

4
Mis

4 2 3 4
Comme des princes

4 2 3 4 5
Et qui sont venus

4
Mis

4 2 3 4
De leurs provinces. (Panard)

C'est promettre beaucoup; mais qu'en sort-il souvent?

Du vent. (La Fontaine).

*Περὶ τῶν ἀραικτῶν στίχων. Περὶ τῶν ἵσαρθμῶν (στίχων)
τῶν λεγομένων stances, καὶ περὶ τῶν στροφῶν, des strophes.*

Δέγονται ἀνάμικτοι οἱ στίχοι ὅταν, συγκείμενοι ἐκ διαφόρων
συλλαβῶν, εὑρίσκωνται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἄγειν οὐδενὸς ἄλλου
κανόνος ἢ τῆς ἴδιοτροπίας καὶ δρέξεως τοῦ ποιητοῦ, ὡς εἶναι οἱ στί-
χοι τοῦ Λαζαρούταίνου.

Οταν ἡ διάταξις τῶν ὄμοιοκαταλήκτων καὶ ἄλλων διαφόρου ρυθ-
μοῦ (δηλαδὴ διαφόρων συλλαβῶν) ἐπανέργηται τακτικῶς, ἀποτελεῖ
τότε τὰς λεγομένας stances ἵσαρθμους στίχους ἢ στροφάς.

Stance, εἶναι ἀριθμὸς ὥρισμένος στίχων ἀποτελούντων τελείαν
ἔννοιαν, καὶ ὅστις ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸ μέτρον τῶν στίχων, καὶ τὸ
μῆγμα τῶν ὄμοιοκαταλήκτων (rimes) εἰς κανόνας τοὺς ὄποιοις δρέλλεται
νὰ τηρήσῃ ὁ ποιητὴς καθ' ὅλον τὸ τεμάχιον τῆς ποίησεώς του. La stan-
ce δὲν δύναται νὰ περιέχῃ οὔτε διλιγόντερον τῶν πεσσάρων οὔτε πε-
ρισσότερον τῶν δέκα στίχων. Τὸ μέτρον τῶν στίχων τῶν εἰσερχο-
μένων εἰς μίαν stance (στροφὴν) κρέμαται ἀπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ
ποιητοῦ.

Στροφὴ ἐκ τεσσάρων στίχων (τετράστιχον).

Bois, fuyez la calomnie,
Ses criminels attentats
Des plus paisibles États
Troublent l'heureuse harmonie.

Στροφὴ πεντάστιχος.

Murmure autour de ma nacelle
Douce mer, dont les flots chéris
Ainsi qu'une amante fidèle
Jettent une plainte éternelle
Sur ces poétiques débris. κτλ.

Περὶ τῆς παρατάσεως τοῦ στίχου. De l'enjambement.

Αέγεται παράτασις ἡ ὑπέρβασις στίχου, ὅταν ἡ ἀρχομένη εἰς τὸν πρῶτον στίχον ἔννοια διακόπτεται αἴφων; εἰς τὰς πρώτας συλλαβὰς τοῦ θεοτέρου δῆλον. τοῦ ἐπομένου στίχου· ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται εἰ μὴ εἰς σπανίας περιστάσεις καθ' ἄς δύναται νὰ ἐπανῆσῃ τὸ κάλλος τῆς ποιήσεως ἡ τοῦ στίχου ώς εἰς τὸ ἔξης παράδειγμα:

Soudain un mont liquide, élevé dans les airs,
Retombe: un noir limon bouillonne au fond des mers.

(Dé lille)

Περὶ ποιητικῆς ἀδείας. Des licences poétiques.

Καλοῦσι ποιητικὴν ἀδειαν παρεκβάσεις τινὰς τῶν συνήθων κανόνων τῆς γλώσσης, αἵτινες ἀπαγορεύονται εἰς τὸν πεζὸν λόγον, ἐπιτρέπονται δὲ εἰς τὴν ποίησιν.

'Ἐπιτρέπεται π. χ. ν' ἀφαιρέσῃ τις τὸ ληκτικὸν ε τῇ; λέξεως επορεῖται τὸ πρὸ τῆς παραληγούσης τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ ὑποθετικοῦ φωνῆν μὲ τὸ παραληγόν αὐτῶν ε ἄφωνον· οἶον, j'oublierai ἀντὶ j'onblerai; je paîrai ἀντὶ τοῦ je paierai; j'avoûrai ἀντὶ τοῦ j'avouerai κτλ.

Η μεγαλητέρα δὲ ποιητικὴ ἀδεια ἡτις εἶναι λίστα οὐσιώδης εἶναι ἡ ἀναστροφὴ τῶν φράσεων, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ προκύπτῃ ἐκ τούτου ἀσάφεια εἰς τὴν ἐκφρασιν, καὶ ως πρὸς τοῦτο ἡ συνήθεια δὲν

ἐπιτρέπει εἰ μὴ ἀναστροφὰς ἢ μεταθέσεις μέρους τινὸς φράσεων ἐξ-
αρτωμένων ἐκ προθέσεων· οἷον,

Que les temps sont changés! Sitôt que de ce jour
 La trompette sacrée annonçait le retour,
 Du temple orné partout de festons magnifiques
 Le peuple saint en foule innondait les portiques,
 Et tous devant l'autel avec ordre introduits;
 De leurs champs dans leurs mains portant le nouveaux fruits,
 Au Dieu de l'univers consacraient ces prémices.

Πρώτη ἀναστροφὴ εἶναι τὸ: Sitôt que de ce jour, τὸ ὑποκείμε-
 νον τῆς προτάσεως εἶναι (Sitôt que) la trompette sacrée καὶ ἐπει-
 τα annonçait le retour de ce jour κτλ. Δευτέρᾳ εἶναι τὸ Du temps
 orné κτλ. Ἡ φράσις εἶναι: Le peuple saint en foule innondait les
 portiques du temple orné partout de festons magnifiques. Καὶ
 τρίτη εἶναι: De leur champs dans leurs mains κτλ. ἡ δὲ δρῦν φρά-
 σις εἶναι: et tous portant dans leurs mains les nouveaux fruits de
 leurs champs consacraient ces prémices au Dieu de l'Univers.

Εἰς τὴν ποίησιν ἐπιτρέπεται ὥσταύτως ἡ χρῆσις τοῦ δευτέρου ἔνι-
 κοῦ προσώπου τῶν ἕγμάτων καὶ ἀντωνυμιῶν ὅπόταν προσέτι ἀπο-
 τείνηται τις καὶ πρὸς ὑψηλὰ πρόσωπα.

ΤΕΛΟΣ.

ПИНАЕ

TON

ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

BIBAION A'.
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν.	σελ.	1
Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων.	.	2
Περὶ τῶν διφθόργγων καὶ τριφθόργγων.	.	—
Περὶ τῶν φωνηγέντων.—Περὶ τοῦ α σελ. 2.—Περὶ τοῦ ε 3.—Ηερὶ τοῦ ι 4.—Περὶ τοῦ ο αὐτ. —Περὶ τοῦ υ 5.—Περὶ τοῦ γ 6	.	—
Περὶ τῶν ὑπορρήνων φωνῶν.	.	—
Περὶ τῶν συμφώνων.—Περὶ τοῦ β σελ. 7.—Περὶ τοῦ ε αὐτ. —	.	—

Περὶ τοῦ δ' 8. — Περὶ τοῦ σ' αὐτ. — Περὶ τοῦ γ' αὐτ. — Περὶ τοῦ ἡ' αὐτ. — Περὶ τοῦ ἥ 9. — Περὶ τοῦ κ' αὐτ. — Περὶ τοῦ λ' 10. Περὶ τοῦ μ' 11. — Περὶ τοῦ ν' αὐτ. — Περὶ τοῦ ρ' αὐτ. — Περὶ τοῦ ζ' 12. — Περὶ τοῦ γ' αὐτ. — Περὶ τοῦ σ' 13. — Περὶ τοῦ π' 14. Περὶ τοῦ ν' 16. — Περὶ τοῦ ω' αὐτ. — Περὶ τοῦ χ' αὐτ. — Περὶ τοῦ ς' 17.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν συλλαβῶν, λέξεων καὶ τόνων.	18
Περὶ τόνων.	19
Σημεῖα ἀναγνώσεως.	20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.	.	.	.	.	.	.	.	20
Περὶ ὀνόματος.	.	.	.	.	.	.	.	21
Περὶ τοῦ ὄριστικοῦ ἀρθρου.	.	.	.	.	.	.	.	22
Περὶ τοῦ σορτίστου ἀρθρου (article indéfini).	.	.	.	.	.	.	.	26
Περὶ τοῦ μεριστικοῦ ἀρθρου (de l'article partitif).	.	.	.	.	.	.	.	28

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν σύσιτικῶν.	Σελ.	30
Περὶ τοῦ γένους τῶν σύσιτικῶν.	32	
Περὶ τῶν θηλυκῶν οὐδιστικῶν.	34	
Περὶ τῶν ἐπιθέτων.—Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ ἐπιθέτου.	35	
Περὶ τῶν συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.	39	
Περὶ τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων.	41	
Περὶ τῶν κήτητικῶν ἐπιθέτων.	—	
Περὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων.	44	
Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.	46	
Περὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν.	50	
Περὶ τῶν ἀνορίστων ἐπιθέτων.	54	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.	55
Περὶ προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.	—
Περὶ αὐτοποιῶν ἀντωνυμιῶν (des pronoms réfléchis).	57
Περὶ συνθετών ἀντωνυμιῶν (des pronoms composés).	—
Περὶ κτιτικῶν ἀντωνυμιῶν.	59
Περὶ δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν.	64
Περὶ ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.	67
Περὶ ἐρωτηματικῶν ὀντωνυμιῶν (des pronoms interrogatifs).	68
Περὶ πῶν ἔροιστων ἀντωνυμιῶν.	70
Περὶ ἀρνητικῶν ἀντωνυμιῶν.	74
Περὶ ἐπιμεριστικῶν ἀντωνυμιῶν.	75
Περὶ συσχετικῶν ἀντωνυμιῶν (pronoms corrélatifs).	76

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ'.

Περὶ Ρήματος (du verbe).	77
Περὶ εῶν χρόνων.	—
Περὶ ἔγκλισεων (des modes).	80
Περὶ τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος ανοί.	82
Παρατηρήσεις περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων καὶ τῶν ἔγκλισεων.	86
Περὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος ἔτε.	91
Παρατηρήσεις περὶ τοῦ ρήματος ἔτε.	95
Περὶ δρνητικῶν ρημάτων (des verbes accompagnés de négation).	96
Περὶ θρωτηματικῶν ρημάτων.	99
Τύπος τῆς πρώτης συζυγίας.	101
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας.	105
Δευτέρα συζυγία.—Τύπος τῆς δευτέρας συζυγίας.	108
Παρατηρήσεις περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας.	111

Τρίτη συζυγία.—Τόπος τῆς τρίτης συζυγίας.	•	•	•	Σελ.	412
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας.	•	•	•		415
Τετάρτη συζυγία.—Πρώτος τόπος.	•	•	•		416
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πρώτου τύπου τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		420
Διέπερος τόπος τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		—
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ διεπέρου τύπου τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		423
Τρίτος τύπος τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		424
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ τρίτου τύπου τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		426
Τέταρτος τύπος τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		427
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ τετάρτου τύπου τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		430
Περὶ τῶν μέσων ἢ ἀντωνυμιακῶν ῥημάτων.	•	•	•		431
Περὶ τῶν μέσων ῥημάτων ἀρνητικῶν σχηματιζομένων.	•	•	•		435
Παρατηρήσεις περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀντωνυμιῶν ὡς ὑποκειμένων καὶ ἀντικειμένων τῆς προτίσεως καὶ τῶν πλαγίων συντακτικῶν μετὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων μετὰ παραδίγματος.	•	•	•		439
Πῆμα ἐρωτηματικὸν ἀρνητικὸν μετ' εὐθείας καὶ πλαγίας συντακτικῆς.	•	•	•		443
Περὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.	•	•	•		445
Παρατηρήσεις περὶ τῆς παθητικῆς φωνῆς.	•	•	•		448
Περὶ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων.	•	•	•		449
Περὶ ἀπροσώπων ἢ μονοπροσώπων ῥημάτων.	•	•	•		450

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων (des verbes irréguliers).	•	•	•		451
Τὸ ῥῆμα aller.	•	•	•		452
Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς πρώτης συζυγίας.	•	•	•		453
Τὸ ῥῆμα envoier.	•	•	•		454
Πίναξ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας.	•	•	•		455
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας.	•	•	•		456
Πίναξ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς τρίτης συζυγίας.	•	•	•		464
Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς τρίτης συζυγίας.	•	•	•		—
Πίναξ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		466
Παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀνωμάλων ῥημάτων τῆς τετάρτης συζυγίας.	•	•	•		467

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.	•	•	•		474
Περὶ τῶν προθέσεων (des prépositions).	•	•	•		—
Προθετικὴ ἐκφράσεις ἢ Προθετικὰ ῥήσεις (locutions prépositives)					
συντασσόμεναι μετὰ γενεκῆς.	•	•	•		484
Αἱ μετὰ δοτικῆς συντασσόμεναι.	•	•	•		482

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἐπιρήματος (de l'adverbe).	Σελ. 183
Παρατηρήσεις τινὲς περὶ τῶν ἐπιρήματων ἐν γένει.	190

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ συνδέσμου (de la conjonction).	208
Περὶ τῶν συμπλεκτικῶν συγδέσμων (des conjonctions copulatives). . .	209
Περὶ τῶν διαζευτικῶν συνδέσμων (des conjonctions disjonctives ou alternatives).	211
Περὶ τῶν αἰτιολογικῶν συνδέσμων (conjonctions causatives).	—
Περὶ τῶν ὑποθετικῶν συνδέσμων καὶ συνδεσμικῶν φράσεων.	213
Περὶ τῶν τελικῶν συνδέσμων (conjonctions finales ou intentionnelles). .	215
Περὶ τῶν συμπερασματικῶν ἢ συλλογιστικῶν συνδέσμων.	216
Περὶ τῶν ἐναντιωματικῶν (conjonctions adversatives).	217
Περὶ τῶν ἀπορρήματικῶν (conjonctions dubitatives).	219
Περὶ ἔλαττωτικῶν (conjonctions restrictives).	—
Περὶ δηλωτικῶν (conjonctions déclaratives ou explicatives).	220
Περὶ μεταθετικῶν (des conjonctions transitives).	—
Περὶ συγκριτικῶν (Des conjonctions comparatives).	221
Περὶ τῶν χρονικῶν (des conjonctions de temps).	—
Περὶ τῶν συναινετικῶν (des conjonctions concessives).	222
Περὶ τῶν αὐξητικῶν (des conjonctions augmentatives).	223

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἐπιφωνήματος (de l'interjection).	Α Β Ζ Σ
--	---------

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ παραγγῆς.	227
------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συνθέσεως λέξεων.	239
--------------------------------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.	251
--	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τόνων.	254
---------------------	-----

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ.

802	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	
802	Περὶ συντάξεως.	Σελ. 257
Περὶ τῆς εὐθείας καὶ πλαγίας συντακτικῆς.	264	
812	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.	
812	Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου (de l'emploi de l'article).	265
812	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.	
812	Περὶ τῶν οὐσιαστικῶν ἀρίστως ἐλφραζομένων.	272
Πότε παραλείπεται τὸ μεριστικὸν ἄρθρον καὶ ἡ πρόθεσις de.	275	
822	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.	
Περὶ τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν.	278	
Περὶ τῶν πτώσεων τῶν ὀνοματικῶν συμπληρωμάτων.	279	
Τὰ μετὰ γένικῆς συντασσόμενα.	—	
Τὰ μετὰ δοτικῆς συντασσόμενα.	280	
Τὰ μετὰ αἰτιατικῆς συντασσόμενα.	281	
Τὰ μετὰ ἀραιρετικῆς ἢ ἀπεικονικῆς συντατσόμενα.	—	
832	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.	
Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν τὴν ὅποια εἶναι συμπλήρωμα προθέσεως.	282	
842	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.	
Συμβωνία τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ.	284	
852	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.	
Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου.	292	
Περὶ τῶν ἐπιθετικῶν συμπληρωμάτων.	297	
Περὶ συγκριτικῶν.	299	
Περὶ τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων. — α'. Περὶ τῶν κτητικῶν.	304	
β'. Περὶ τῶν δεικτικῶν.	305	
γ'. Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν.	306	
Περὶ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων. — Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ quelque.	307	
Περὶ τοῦ tout.	309	
Περὶ τοῦ même.	310	
Περὶ τῶν ἀρνητικῶν καὶ ἀορίστων aucun, nul καὶ pas un.	314	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.	• • • • •	Σελ. 342
Περὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ὡς ὑποκειμένων.	• • •	344
Περὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ὡς συμπληρωμάτων.	• • •	317
Περὶ τῆς ἀντωνυμίας soi.	• • • • •	321
Περὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.	• • • • •	322
Περὶ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν.	• • • • •	—
Περὶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.	• • • • •	327
Περὶ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας dont.	• • • • •	328
Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν.	• • • • •	329
Περὶ τῶν ἀστικῶν ἀντων. chacun, quelqu'un, quelconque, autrui.	• • • • •	331

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ῥήματος μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.	• •	333
Περὶ τῶν συμπληρωμάτων ἢ ἀντικειμένων τῶν ῥημάτων.	• •	338
Περὶ τῆς γρήγεως τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.	• • •	341
Περὶ τοῦ ῥήματος avoir ὡς βοηθητικοῦ.	• • •	342
Περὶ τοῦ βοηθητικοῦ être.	• • •	343
Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς.	• • •	344
Περὶ τῶν χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς.	• • •	347
Περὶ τῆς ἀπαρεμφατικῆς ἐγκλήσεως.	• • •	351
Περὶ τῶν οὐσιαστικῶν ὡς συμπληρωμάτων τῶν ῥημάτων.	• •	358
Ρήματα μὴ ἀπαιτοῦντα πρόθεσιν πρὸ ἀπαρεμφάτου.	• •	364
Ρήματα ἀπαιτοῦντα τὴν πρόθεσιν ἀ.	• • •	362
Ρήματα ἀπαιτοῦντα τὴν πρόθεσιν de.	• • •	363
Ίδιαιτερα: παρατηρήσεις περὶ τινῶν ῥημάτων.	• • •	365
Ἔτεραι παρατηρήσεις περὶ ῥημάτων.	• • •	366

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ Μετοχῆς.	• • • • •	377
Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.	• • • • •	379
Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir.	• •	380
Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῶν φύσει ἀντωνυμιῶν ῥημάτων.	•	382
Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων.	• •	385
Περὶ τῶν μετοχῶν εἰναῖς, valus καὶ peses.	• • •	386
Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἔχουσης πρὸ αὐτῆς ἐπίδρημα ποσότητος.	—	
Περὶ τῆς παθητ. μετοχῆς ἔχουσης πρὸ αὐτῆς τὸ le peu de.	• •	—
Περὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς προτιγουμένου τοῦ μορίου επὶ καὶ ἐπιρρήματός τινος ποσότητος.	• • • • •	387

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Όλιγα τινὰ περὶ προθέσεων.	• • • • •	388
----------------------------	-----------	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΟΓΓ 'Ιδιαίτεραι παρατηρήσεις.	Σελ. 390
Περὶ τιγων συγωνύμων συνήθων εἰς τὴν ὄμιλαν.	392

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΤΙΓ Περὶ τῶν σχημάτων τῆς συντάξεως.	394
De l'ellipse. Περὶ ἑλλείψεως.	—
Du pléonasme. Περὶ πλεονασμοῦ.	395
De la syllèpse. Περὶ συλλήψεως.	396
De l'inversion. Περὶ ἀναστροφῆς.	397

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

ΟΣΘ Περὶ στίξεως.	398
Περὶ τῆς ὑποστιγμῆς (de la virgule).	—
Περὶ τοῦ ἡμικώλου (du point virgule).	399
Περὶ τῶν δύο στιγμῶν (des deux points).	—
Περὶ τῆς τελείας στιγμῆς (du point).	400
Περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ σημείου (du point interrogatif).	—
Μερὶ τοῦ θαυμαστικοῦ ή ἐπιφωνηματικοῦ σημείου.	—
Περὶ τῶν ἀποσιωπητικῶν (des points suspentifs).	404
Περὶ παρενθέσεως (de la parenthèse).	—
Περὶ τῶν εἰσαγωγικῶν (des guillemets).	—

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΓΑΛΛ. ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΑΣ.

Περὶ τοῦ Γαλλικοῦ στίχου ἐν γένει καὶ ἴδιως περὶ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ.	402
Περὶ χασμῳδίας (de l'hiatus).	406
Τί ἔστιν ὁμοιοκατάληκτον ἐν γένει (De la rime en général).	407
Περὶ τῆς τάξεως ή διαδοχῆς τῶν ὁμοιοκαταλήκτων.	408
Περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν στίχων, περὶ τῆς ἀναμίξεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ποιητικῆς ἀδείας.	409
Περὶ τῶν ἀναμίκτων στίχων. Περὶ τῶν ἵσταρθμων (στίχων) τῶν λεγομένων stances, καὶ περὶ στροφῶν, des strophes.	411
Περὶ τῆς παρατάσσεως τοῦ στίχου (de l'enjambement).	412
Περὶ ποιητικῆς ἀδείας (des licences poétiques).	—

Jacqueline Lycas

Επίσημη Εκδόσις

Leonidas Topalis

Ψηφιοποιηθήκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής